ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீராமாயண வசனமாகிய

சப்தகாண்டங்களும், உத்தரகாண்டமும்,

பீமகவிராயரவர்களாலியற்றிய

ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகமும்

திரிசிரபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, தமிழ்த்தலைமைப்புலவராகிய

வி. கோவிந்தப்பிள்ளையவர்களால்

பொழிப்புரையாகச்செய்த

மகர்விந்தமாகிய உத்தரகாண்டமும்

ஆங்காங்கு ஐதீகபடங்களுடன்

அடங்கியிருக்கின்றன.

சுத்தப் பதிப்பு.

சென்னை-இட்டா

பார்த்தசாரதி நாயுடு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீ பத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908

சென்னை ஆசாரப்பன்தெருவு 84-வது வெ

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம்.

தோத்திரக் கவிகள்.

உலகம்யாவையுந்தாமுளவாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலுநீக்கலுநீங்கலா
அலகிலாவிளையாட்டுடையாரவர்
தலைவரன்னவர்க்கேசரணங்களே. (௧)

சிற்குணத்தர்தெரிவருநன்னிலை
எற்குணர்த்தரிதெண்ணியமூன்றனுள்
முற்குணத்தவரேமுதலோரவர்
நற்குணக்கடலாடுதன்றரோ. (௨)

ஆதியந்தமரியெனயாவையும்
ஓதினரலகி[illegible]வுள்ளன
வேதமென்பனமெய்ந்நெறிநன்மையன்
பாதமல்லதுபற்றிலர்பற்றிலார். (௩)

தருகைநீண்டதயாரதன்றான்றரும்
இருகைவேழத்திராகவன்றன்கதை
திருகைவேலைத்தரைமிசைச்செப்பிடக்
குருகைநாதன்குரைகழல்காப்பதே. (௪)

அஞ்சிலேயொன்றுபெற்றானஞ்சிலேயொன்றைத்தாவி
அஞ்சிலேயொன்றாறாகவாரியர்க்காகவேகி
அஞ்சிலேயொன்றுபெற்றவணங்கைக்கண்டயலாரூரில்
அஞ்சிலேயொன்றைவைத்தானவனெம்மையளித்துக்காப்பான். (௫)

பொத்தகம்படிகமாலைகுண்டிகைபொருள்சேர்ஞான
வித்தகந்தரித்தசெங்கைவிமலையையமலைதன்னை
மொய்த்தகொந்தளகபாரமுகின்முலைத்தவளமேனி
மைத்தருகருங்கட்செவ்வாயணங்கினைவணங்கல்செய்வாம். (௬)

நாடியபொருள்கைகூடும்ஞானமும்புகழுமுண்டாம்
வீடியல்வழியதாக்கும்வேரியங்கமலைநோக்கும்
நீடியவரக்கர்சேனைநீறுபட்டழியவாகை
சூடியசிலையிராமன்றோள்வலிகூறுவோர்க்கே. (௭)

நன்மையுஞ்செல்வமுநாளுநல்குமே
தின்மையும்பாவமுஞ்சிதைந்துதேயுமே
சென்மமுமரணமுமின்றித்தீருமே
இம்மையேராமவென்றிரண்டெழுத்தினால். (௮

வடகலைதென்கலைவடுகுகன்னடம்
இடமுளபாடையாதொன்றாயினும்
திடமுளரகுகுலத்திராமன்றன்கதை
அடைவுடன்கேட்பவரமரராவரே. (௯

வென்றிசேரிலங்கையானைவென்றமால்வீரமோத
நின்றராமாயணத்தினிகழ்ந்திடுகதைகடம்மில்
ஒன்றினைப்படித்தோர்தாமுமுரைத்திடக்கேட்டோர்தாமும்
நன்றிதுவென்றோர்தாமும்நரகமதெய்திடாரே. (௧

இராகவன்கதையிலொருகவிதன்னிலேகபாதத்தினையுரைப்போர்
பராவருமலரோனுலகினிலவனும்பன்முறைவழுத்தவீற்றிருந்து
புராதனமறையுமண்டர்பொற்பதமும்பொன்றுநாளதனினும்பொன்
அராவணையமலனுலகெனும்பரமபதத்தினையணுகுவரன்றே. (௧

இறுவரம்பினிராமவென்றோரும்பர்
நிறுவரென்பதுநிச்சயமாதலான்
மறுவின்மாக்கதைக்கேட்பவர்வை[illegible]க்தம்
பெறுவரென்பதுபேசவும்வேண்டுமோ. (௧

அன்னதானமகிலநற்றானங்கள்
கன்னிதானங்கபிலையின்றானமே
சொன்னதானப்பலனெனச்சொல்லுவர்
மன்னிராமகதைமறவார்க்கரோ. (௧

ஆதியரியோநமநாராயணர்திருக்கதையறிந்தனுதினம்பரவுவோர்
நீதியனுபோகநெறிநின்றுநெடுநாளதினிறந்துசெகதண்டமுழுதுக்
காதிபர்களாயரசுசெய்துளநினைத்ததுகிடைத்தருள்பொறுத்துமுடிவில்
சோதிவடிவாயழிவில்முத்திபெறுவாரெனவுரைத்தசுருதித்தொகைகளே

இனையநற்காதைமுற்றுமெழுதினோர்வியந்தோர்கற்றோர்
அனையதுதன்னைச்சொல்வோர்க்கரும்பொருள்கொடுத்துக்கேட்பே
கனைகடற்புடவிமீதேகாவலர்க்கரசாய்வாழ்ந்து
வினையமதறுத்துமேலாய்விண்ணவர்பதத்திற்சேர்வார். (௧

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண

வசனச்சுருக்கம்.

பாலகாண்டம்.

நகரச்சிறப்பு.

நெடிய கடலாற்சூழ்ப்பட்ட இவ்வுலகத்தின்கண் மிகவும் சிறப்புற்றோங்குங் கோசலநாடென்னும் அயோத்திமாநகரமானது பூமிதேவிக்குத் திருமுகமண்டலம்போலவும், திலதம்போலவும், கண்போலவும், திருமங்கலநாண்போலவும், மார்பிலசையாநின்ற முத்தாரம்போலவும், மகாலட்சுமி வாசமாயிருக்கும் பொற்றாமறைக் கமலம்போலவும், உலகங்களுக்கெல்லாமேலாகிய உலகம்போலவும், ஊழிகாலப்பிரளயத்திலுமழியாமல்நின்று சகல சீவகோடிகளும் வந்துசேர்ந்துவாசஞ்செய்திருக்கிறதற்கு மேலான ஒரு வீடுபோலவும் பிரகாசித்துக்கொண்டு மிகுந்த உயர்ச்சியும் விஸ்தீரணமும் பொருந்திய கோட்டையும், பாதாளமட்டும் ஆழ்ந்திருக்கின்ற அகழியும், அனேகமாடமாளிகை கூடகோபுரங்களுடனே கோடிசூரியப்பிரகாசம்போலே விளங்கிக்கொண்டு பலபல விதங்களானபண்டங்களும் நிறைந்திருக்கிறகடைவீதிகளும் வீராதிவீரர் வீற்றிருக்கின்ற இராஜவீதிகளும், குபேரனுக்கு நிகரான சம்பத்துடையவைசிய வீதிகளும், அநேகசாயபிராச்சியங்களுண்டான சூத்திரவீதிகளும், கல்விச்சாலைமுதலிய பலசாலைகளும், ஆனைகள் கட்டியிருக்கிற கூடங்களும், குதிரைத்திரள்கள் கூடியிருக்கிற பந்திகளும் நாடகச்சாலைகளிவைமுதலான சம்பிரமசிங்காரங்கள் நிறைந்து நான்குவேதங்கள்போல நான்குவாயிலுண்டாகப்பிரகா

சித்திருக்கும் அந்ததேவேந்திரனுடையஅமராவதியும், குபே ரனுடைய அளகாபுரியும் இந்த அயோத்திமா நகரத்துக்குச் சமானமாக மாட்டாதென்றால் அப்பட்டினத்துக்கு நிகரானப ட்டினம் வேறேஎங்கேயிருக்கின்றது. மேலும், விண்ணளாவிய உப்பரிகைகடோறும அநேகவர்னமுள்ள கொடிகளும், பூரண க்கும்பங்களும மகரதோரணங்களும் நிறைந்திருக்கும், வீடுக ள்தோறும் மங்கள கீதங்களும், பேரிகைமுதலான மேளவாத் தியங்களும், சின்னங்கள் பூரிகாகள முதலான கருவிகளின் ஒ லிமிகுத்திருக்கும். பராபரவஸ்துவான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த் தியே துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனத்தின்பொருட்டு ஸ்ரீரா மமூர்த்தியாகவும், ஸ்ரீ இலக்குமிதேவியே சீதாபிராட்டியா வு ம திருவவதாரஞ் செய்தருளி, மகாலட்சுமியுடன் அனேக கா லங் கூடியிருந்து இராச்சியபாரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ் தலம், இஃதானல் அதற்குச் சிங்காரமும்பெருமையும் மகிமை யும் பிரமதேவனலேயும் சொல்லக்கூடாத பிரதாபங்கொண்டி ருக்கிற அப்பட்டணத்தினுடைய சிங்காரத்தை புத்தியீனமா ன அடியேன் என்னசொல்லப்போகிறேன். சுவர்க்கமத்தியபா தாளமென்னும் மூன்று லோகத்திலேயும் நிகரில்லாத அழ கையுடைய நகரமாகவிளங்கும். மேலும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம இருஷிகளும் நித்திய ஸ் தானஞ்செய்து தத்துவக்கியானத்தைப் பெறக்கருதவும், இவ்வு லகத்தாருக்குப் பெருமையும் அருமையுநிறைந்ததாயைபோ லிரட்சிக்கும தன்மையைச் சகலவளங்களுடனுதவி யிப்பாப விமோசனம் பவித்திரமுடன் பிரகாசிக்குஞ் சரயுநதிவளைந்து கோசலதேசஞ்சூழ்ந்த அயோத்திமா நகரம்.

தசரதமகாராஜன் அரசியல்.

அந்தநகரத்தைச் சூரியன்முதல் பரம்பரையாய் ராச்சிய பாரம் செய்துவந்த அரசருடையவம்சத்தில் அயனெனுமரா சனுடையபுத்திரன் இராசாதிராசன் அவன் தன்செங்கோலி னுடைய பிரதாபம் ஈரேழுபதினலுலகமும செல்லுபடியா ன கீர்த்தியுடையவன் தருமசொரூபன் உலகத்திலுண்டான உ யிர்களை தன் உயிர்போல் பாதுகாக்கப்பட்டவன் புலியும்பசுவு ம் ஒருதுறையில் நீரருந்தவும், சிங்கமும்யானையும் சிநேகித்து க் கூடிவிளையாடவும், பூனையும் எலியும ஒருமித்து உலாவவு

மாதமும்மாரி பெய்யவும், முப்போகம்விளையவும், குடிகளிடத்
தில் ஆறிலொருகடமைகொண்டு மனுநீதி தவறாமல் செங்
கோல் செலுத்தப்பட்ட மகானுபாவன் தசரதமகாராசனென்
னும நாமதேயமுடையவன் தன்து பத்தினிமார் மூவருடன்
வாழ்ந்துகொண்டு உத்தமமாய் உலகத்தையாண்டுவருங்காலத்
தில் வெற்றிமிகுந்த மன்னவனுக்குப் புத்திரனில்லாமையால்
மெத்தவருத்தமுற்று குலகுருவாகிய வசிஷ்டரை நோக்கியழு
து அவர் மலரடியைத்தொழுது நெடுநாளாய்ப் புவியாண்டே
ன்பிள்ளைகாணேன். இரவிகுலம் பழுதுபடலாச்சே என்னொரு
வனுடன் போராற்றுப்போச்சே மல னென்னும் வசையாச்சே
புத்திரப்பேறுடையோர் என்னைப்பிள்ளைபெறாப்பாவி என
மொழிய இழிவாச்சே என்னால் மகனில்லையென்று சொல்லவும்
புத்தென்னும் நரகத்துக்காளாகி, மோட்சமில்லையென்ற வாக்
கியத்தைவெல்லவும் தவமபெறாப் பாவியானேனே என்றுவரு
ந்துகையில், வசிஷ்டமகாமுனியானவர் ஞானதிருஷ்டியினு
லாராய்ந்து பிரம உருத்திராதிமுதலிய தேவர்கள் இராக்கதர்க
ள்செய்யும் துன்பத்தைச் சகிக்கமுடியாமல் மகாவிஷ்ணுவினு
டன்சொல்ல, அவர் அந்தராக்கதரை நாமேசங்கரிக்கிறோம் நீ
ங்கள் அஞ்சவேண்டாம் பூலோகத்தில் அயோத்தியாபுரியை ஆ
ளும் தசரதமகாராசனுடைய பிள்ளையாக நாம் பிறப்போம் நீங்
களெல்லோரும் வானரங்களாய்ப்பிறந்து அவ்விடம் வந்துசே
ருங்களென்று சொன்னதைத தாமறிந்துசொல்லுகிறார்.

புத்திர காமேட்டியாகம் செய்தல்.

கேளும்சக்கிரவர்த்தியே இப்போது நீர்புத்திரகாமேட்டி
யாகஞ்செய்யவேண்டுமென்று அவ்வியாகத்தைக் கலைக்கோட்டு
மகாரிஷியினால் மேற்படி யாகஞ்செய்தால் புத்திரனைப்பெறலா
மென்று சொல்லிய வசிஷ்டர் வாய்மொழிப்படி தசரதமகாரா
ஜன் யாகத்தைச்செய்துபூரணாகுதிகொடுக்குங்காலையில்ஒருபூத
ம் பொற்கிண்ணத்தில்பாயசங்கொண்டுவரக்கண்டு அதைவாங்கி
அந்தபாயசத்தைசரிபாகமாகப்பகிர்ந்து கோசலைக்குப்பாதிகொ
டுத்து, மற்றப்பாதியை இரண்டாகக்கைகேசிக்கொன்றும் ம
ந்தபங்கையும் உதிர்ந்தசேஷத்தையும் சுமித்திரைக்குக்கொடுக்க
அவர்கள் நமஸ்கரித்து வாங்கிப் புசித்துக் கர்ப்பவதிகளா
னார்கள்.

ஸ்ரீராமர் ஜனனம்.

கௌசலை கர்ப்பத்தில் சித்திரைமாசத்தில் சுக்கிலபட்ச நவமிதிதியில் புநர்ப்பூசநட்சத்திரத்தில் நான்குகிரகங்கள் உச்சத்தில் நிற்க கற்கடகலக்கினத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணரே ஸ்ரீராமராகவும், கைகேசியினிடத்தில் பரதர், சுமுத்திரையி னிடமாக இலட்சுமணர் சத்துருக்கருமாக சுபமுகூர்த்தத்தில்நான்குவேதங்களைப்போற் பிறந்தபுத்திரரைக்கண்டு களித்து ஜாதககன்ம முதலிய நற் ருமங்களும்நடத்திச் சுக்கிலபட்சசந்திரனைப்போலவிர்த்தியடைந்து வளர்ந்துவருங்காலையில்வதிஷ்டமகாமுனியால் சகலசாஸ்திரங்களும் சதுர்வேதங்களும்ரதாரூடங்களும் யானையேற்றம குதிரையேற்றம் முதலியவை கற்றுணர்ந்தும் சந்திசெய்தலும கலகித்தலும் போர்க்குப்போதலும போர்புரியுங்காலத்திற் கெதிர்நோக்கலும போதித்தலும் பலவான்களையாசரித்தலும முதலான சட்குணங்களும் விளங்கக்கண்டு தசரதமகாராஜன் பரமானந்தமுற்றிருககுநாளையில் விஸ்வாமித்திரர்தாடகையினால் வருத்தமடைந்துவந்து தசரதமகாராஜனைக் காண அவரெழுந்து நமஸ்கரிக்க கௌசிகர் இருகரத்தையுங் குவித்து இரப்பவர்போல எனக்கொருவரங்கொடுக்கவேண்டும் அஃதென்னெனில் இறைவனே என்னுடைய யாகம்நிறைவேறவுன்னுடையபிள்ளைகளில் நீலமேகசியாமளவர்ணனாகிய ஸ்ரீராமனை அனுபபவேண்டுமென்று கேட்டார்.

அப்போது தசரதனனவன் உடலபதறி உயிரை யெமன் கேட்குபபோது ஒருவனடையுந் துன்பமபோல் அயர்ந்து பூமியில் விழுந்து திருவடிகளிற்றொழுது சுவாமீ அறியாதகுழந்தையான ஸ்ரீராமனுக்கு சண்டைசெய்யுந்திறமைபோதாது தனுர்வேதமுதலிய மந்திரங்களிலும் சிறிதே கற்றுணர்ந்திருக்கிறான். உமதுதிருவடிக்கடிமையான் இருக்கும்போதுஎன்சிறுவனாலாகத்தக்கதோ இராக்கதமாயையோ பெருஞ்சூது ஆதலின்நாயினேன் இவர்களையழித்து நாசப்படுத்தி உமதுயாகததை நிறைவேற்றுவே னிப்போதென்றுசொன்னார். இதைக்கேட்ட விஸ்வாமித்திரர மிகவுங்கோபித்தெழுநத தன்மையை சமீபத்தில் இருந்த வதிஷ்டரானவர் அறிந்து அரசனைத்தேற்றிஉன் குமாரனுக்கு இதுநல்லகாலம் இவருடன் கூட்டியனுப்புவதே நலம் இது சமயம் இம்முனிவரால் சகல நன்மைகளும இராமனடைய இருக்கிறார், இணையற்ற கீர்த்தியு முமக்குண்டாகப் போகிறதென்று சொல்லிய வார்த்தையைத் தசரதன் கேட்டு

கௌசிகரது பாதத்தை வணங்கி ஸ்ரீராமரையும் இலட்சுமண ரையும் கையைப்பிடித்துக் கொடுத்துக் காப்பதுன் கடனென்று விடுத்தார்.

ஸ்ரீராமரையும் இலட்சுமணரையும்.

கௌசிகர் அழைத்துக்கொண்டு போதல்.

விஸ்வாமித்திரர் மகிழ்ந்து தசரதமகாராஜனைப்புகழ்ந்து பிள்ளைகளிருவரையு மழைத்துக்கொண்டுபோய் இராட்சதமாயையும் அவர்செய்யும் அக்கிரமத்தையுஞ்சொல்லி மந்திராத்தங்களுமுபதேசித்து இருபக்கத்திலுங்காவல்வைத்துதனது யாகத்தை நிறைவேற்ற யத்தனமுற்றிருந்தார்.

தாடகை வதை.

—(*)—

அந்தச்சமயத்தில் தாடகைவந்து மலை மரமுதலியவற்றை யெரிந்து யாகத்தை யழிக்க அப்போது இராமரானவர் பெண்ணென்று நினைத்து நிதானிக்க அதைக்கண்ட கௌசிகர் தருமசாஸ்திரஞ்சொல்ல இராமர்கேட்டுவில் வணிந்து நிழியுமோகம்போற் திண்ணென்று பூமியில்விழக் கணைதொடுத்து தாடகையைக்கொன்றார். உடனே அவள்பிள்ளைகள்சுவாகுமாரீசனெனு மிருவருஞ் சேனையுடன் வந்து வளைத்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள்பேரிலும் திவ்வியாஸ்திரங்களைத் தொடுத்து சுவாகுவையுங் கொன்று மாரீசனுடையதலைக்குக் கணையைப்பிடித்தார் அஃதைமாரீசன்கண்டுமயங்கி கடலிலொளித்தான் உடனே விஸ்வாமித்திரர்யாகத்தை நிறைவேற்றிக்களிப்புற்றிருக்கையில் மிதிலையிலிருந்து சுபஓலைவர அதை வாசித்தறிந்து இராமலக்ஷ்மண ரிருவரையு மழைத்துக்கொண்டு போகும் வழியில்.

அகலிகை சாபவிமோசனம்.

கருங்கல்லாய்க்கிடந்த உருவினபேரில இராமருடையபாதத்தூள்பட்டமாத்திரத்தில் வடிவுடைய பெண்ணாய்வரக்கண்டு ஸ்ரீராமரானவர் இஃதென்னவென்று வினவ, விஸ்வாமித்திரர்சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறார். கேளும் ஸ்ரீராமா இவ்வகலிகை கௌதமர்மனைவி இவளை இந்திரன்சேர ஆயிரங்கண்ணாற்றுமா இவள் கல்லாவளென்று சொல்லக்கேட்டுக்கருணைகூர்ந்து

அகலிகையை யழைத்துக் கொண்டுபோய் கௌதமரிடத்தி லொப்புவித்தார்கள்.

மிதுலாபுரிப் பிரவேசம்.

—(*)—

பின்பு மிதுலாபுரிக்குச் சென்று சபாமண்டபத்திலிருந்த வேந்தர்வேந்தர்கள் யாவரும் களிக்க ஸ்ரீராமருடைய குலமுறைகளெல்லாஞ்சொல்லி இவரதுகரத்தின்றிரத்தைத்தாடகை சுவாகுபேரிற்கண்டேன். இவர்கால்வண்ணம் கல்லாய்க்கிடந்த அகலிகையின்பேரிற் கண்டேன் இன்று உம்முடையவில்லைக் காணவும்வந்தோமென்றுவிஸ்வாமித்திரர்சொன்னார். அந்தச் சொல்லைச் சகலருங்கேட்டு சந்தோஷமுற்றிருக்கச்சனகமகாராஜன் சொல்லுகிறான். அப்படியே நேரிடுமாகில் என்னுடைய தவப்பயன்தான் என்றுமகிழ்ந்து அறுபதினாயிர விலவீரர்களால் வில்லையெடுப்பித்துக் கொண்டுவந்து சபையிற் சேர்க்கவும், ஸ்ரீராமன்முகத்தைவிஸ்வாமித்திரர்நாடவும்அக்குறிப்பையறிந் தப்போது ஸ்ரீராமரானவரெழுந்திருந்து அறுபதினாயிர வீரர்களால் எடுப்பித்துக் கொண்டுவந்த அந்தவில்லை வெகுசுலபமாகவெடுத்து மளமளவென்றுவளைத்தது படீலென்று இரண்டுதுண்டாய் ஒடித்தெறிந்து விட்டனர் அந்தவில்லின் ஓசையானது அண்டகடாகத்தையு மதிரச்செய்தது

சீதா கல்யாணம்.

அக்கணமே மங்களஸ்திரீகள் சோபனம்பாடவும் பாங்கிமார்கள் சீதையம்மையிடத்தோடவும் சீதாபிராட்டியாருக்கும் ஸ்ரீராமருக்கும் கல்யாணங்கைகூடவும் தசரதன்முதல் தாய்மார்களுமவந்துகொண்டாடவும சகல ஜனங்களும் பிராமணர்களும் புகழ்ந்துபாடவும்சகலவாத்தியங்கள்முழங்கவுமதம்பிமார்களியாவருக்கும் கலியாணச்சடங்கை நிறைவேற்றிவிவாகஞ்செய்துக்கொண்டு சனகமகாராசனிடத்தில்விடைபெற்றுச்சதுரங்கசேனைகள் புடைசூழ அயோத்தியைநோக்கி சகல ஆடம்பரங்களுடன் மிதுலையினின்றும் புறப்பட்டார்கள்.

பரசுராம கர்வபங்கம்.

இப்படிச் சகல சம்பிரமங்களுடன் பவனிவரும்போது வழியில்பரசுராமர்வந்து தடுத்ததைத்தசரதச்சக்கிரவர்த்திகண்டு

நடுநடுங்கிநிற்க, வந்தவர் சிற்சில வார்த்தைகளைப் பேசும்பொழுது இராமர் பயப்படாமலெதிர்நின்று அவரை ஒட்டிவிட்டு அவருடைய வில்லை வருணனிடத்திலொப்பித்து அயோத்தியாபுரிவந்து நமஸ்கரிக்க எல்லோருக்கும் விஸ்வாமித்திரர் ஆசிர்வதித்து தமதிருப்பிடம்போய்ச் சேர்ந்தனர். சகலருமயோத்தியாபுரியில் மிகுந்த சந்தோஷத்துடனிருந்தார்கள்.

பாலகாண்டம்-முற்றிற்று

இரண்டாவது

அயோத்தியா காண்டம்.

காப்பு.

வானின்றிழிந்துவரம்பிகந்தமாபூதத்தின்வைப்பெங்கும்
ஊனுமுயிருமுணர்வும்போலுள்ளும்புறத்துமுளனென்ப
கூனுஞ்சிறியகோத்தாயுங்கொடுமையிழைப்பக்கோற்றுறந்து
கானுங்கடலுங்கடந்திமையோரிடுக்கண்காத்தகழல்வேந்தை.

அயோத்தியாநகரத்தில் ஸ்ரீராம இலட்சுமணபரதசத்துருக்கர்களுடனும்தந்தைதாய்மார் முதலிய யாவருடனும் சுமோகவாழ்ந்துக்கொண்டுவரும்போது மணவாளக் கோலமுடைய பரதனும் சத்துருக்கனும் பாட்டனாகிய கேகயனிடத்துக்குப் போயிருக்கப் பட்டணத்தில் இராமரும் இலட்சுமணருமிருக்குநாளையில் ஒருநாள் தசரதச்சக்கிரவர்த்தியானவர் வசிஷ்டர் மந்திரிமார்முதலிய பெரியோர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் இதுவரையிலும் நான்சுமந்திருந்த இந்த பூமிபாரத்தை எனது ஜேஷ்டபுத்திரனாகிய இராமனிடத்தில் ஒப்பிவைத்துயான் நாட்டைத் துறந்து காட்டுக்குச்சென்று தாபஸிகளை யருந்தியுரிய தவஞ்செய்யக் கருதுகிறேனென அதைக்கேட்ட பெரியோர்களெல்லாஞ் சந்தோஷித்து பிரமானந்தமுற்று நல்லகாரியமென்றார்கள் உடனே முகூர்த்தநாள்நேமித்து [illegible] கிரியைகளையும் புண்ணியதீர்த்தங்களுஞ் சேகரிக்கச் செய்து நாடுநகரங்களெல்லாம் அலங்கரிக்கும்படி பறையறைவித்துப் பட்டணமியாவும் புகழ்கொண்டாட மறுநாள்காலமே இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகமென்று உபவாசங்கொண்டு அன்றிராத்திரியாவரும் தங்கள் தங்களிடத்திற்குச் சென்றார்கள்

கூனி கைகேசியைக் கலைத்தல்.

அரசனும் அரண்மனைக்குப் போயினான். சபையில் நடந்தசமாச்சாரமெல்லாங் கேட்டிருந்த மந்தாரையானவள் கேகயன்பாவையாகிய கைகேசியினிடத்திற்குச் சென்று அம்மா என் சும்மாவிருக்கிறாயென்று விம்மி, உன்புருஷனாகிய தசரதமகாராஜன் கௌசலையின் பேச்சைக்கேட்டு அவளுடைய மனங்கோணாமல் ஸ்ரீராமனுக்குப் பட்டங்கட்ட நாளைக்கே நாள் நியமித்துக்கொண்டார்களாம். நீயேதுந்தெரியாமல் நித்திரைபோகின்றாயேயென்றுசொல்ல அதைக்கைகேசிகேட்டுபுளகமுற்றுதன் கழுத்திலிருந்த முத்தாரத்தை கூனிக்கு வெகுமானமாகக்கொடுத்தாள். கூனியானவள் அதைவாங்காமல் கடுகடுத்துத்தடுத்துச் சொல்லுகிறாள்.

ஆ ஆ இஃதென்ன அநியாயம் இராமனுக்குப் பட்டமானாலுன்பிள்ளை பரதன் அவனுக்கு ஊழியனாகவும் நீகோசலாதேவிக்குப் பணிப்பெண்ணாகவும் உன்மருமகள்சீதைக்குவேலை செய்யவும் உன்தகப்பன் இராமனுக்குப் பகுதிகட்டவும் உன்னுடைய மக்கள்வந்தால் கோசலையை நீவணங்கி அன்னவஸ்திர முதலியவைகள் வாங்கிக்கொடுக்கவும் தன்னைப்பணிவாரைத்தான்பணிந்தேத்தவும் உன்னை நம்பியிருந்த நானலைந்துவாடவும், ஏதொருசுதந்தரமு முனக்கில்லாமலே எல்லாம மூத்தபெண்சாதிவசத்தி லொப்பிவைத்துப் பிண்டமுந் துண்டமுங்கண்டதன்றி வேறொன்று மில்லையென்று அரசன் உன்னை யடக்கிவிட்டானே அஃதையறியாமல் ஐயையோ நீபிறந்தசீரும் உன்பேரும் உன்தந்தையினூரும உன் இச்சையின்படி நீயனுபவித்த செல்வமும்போய் கோசலைவீட்டுத்தாதிக்குத் தாதியாய்ப்போகக்காலம்நேரிட்டதே சூரியன்முன்சந்திரனுஞ்சந்திரன்முன் உடுக்கள் நிற்பதுபோலுனொத்த பிள்ளையை ஸ்ரீஇராமபிரானுக்குநிகராய்ச் சொல்லத்தகாதே என, பரதனேமெத்த அறியாதவன் கள்ளங்கபடு சூதுவாதுவஞ்சகமொன்றுந்தெரியாதவன் உன்னைப்போற் களங்கமற்றவன் அஃதெங்ஙனமெனில் கலியாணப்பிள்ளையும் பெண்ணும் வீட்டிற்குவந்து பெரியோரைப்பணிந்து ஆசீர்வசனம் பெறுவதற்குமுன்னமே கோசலைபுனைந்த தலையணைமந்திரத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு வஞ்சகநினைப்புடன் வழியிற்றானே பாட்டன் வீட்டிற்குப்போய்வாவென்று சூட்டிகையுடைய இராஜன் அனுப்பிவிட்டுப் ப

ட்டத்தை இந்த இராமனுக்குக் கட்டநினைத்தான் இந்தகெட்டநினைப்பைப்பார்த்தாயா இனி பேசுவதேயாபது வார்த்தையா இன்னம் உன்னுடைய மனதுக்குத்தெரியவில்லையா எனக்கு மறுமொழி சொல்ல வாயில்லையா அழகிய சிங்காரவனத்தில் இராமனைவனிருக்கச் சுமித்திரையினுடைய பிள்ளையாகிய இலட்சுமணனுங் கூடியிருக்க உன்பிள்ளையான பரதன் அவர்களை காலபிடித்துக்கொண்டிருக்க நேரிட்ட காலத்தைக்குறித்து நானென்னசெய்வேனென்று மார்பிலடித்துக்கொண்டு வாய்விட்டழுதனள்.

இந்த வார்த்தையைக்கேட்ட கைகேசிமெத்தவும் வியாகூலமுற்றுமதிமயங்கி நீசொன்னவசனங்களெல்லாமுண்மையே நானென்னசெய்வேன் இதற்கோருபாயம் எனக்குச் சொல்லுவாயாகில் அந்தப்படி நடப்பேனென்று கைகேசிசொல்ல, அதைக்கேட்டு கூனிசொல்லுகின்றாள். அம்மா தசரதமகாராசன் உனக்குப் பூர்வத்தில் இரண்டுவரங் கொடுத்திருக்கிறாரல்லவா அவைகளை மறந்தனைபோலும் அதற்குஇந்தநல்லசமயம் வாய்த்தது சொன்னசொற்படி பேசஅறியாத அரசனிடத்தில் முன்கொடுத்தவரமிரண்டையுந் தரவேண்டுமென்று நீகேட்டு பரதன் நாடாள ஒருவரமும், இராமன் பட்டம்நீக்கிக் காடாள ஒருவரமும் பெற்றுக்கொள்ளுவாயாகில் நமக்கெதிர் ஒருவருமில்லை. சகல செல்வமும் நம்முடையவைகளே என்று மந்தாரை சொன்னாள். அவள்புத்தியைக் கைகேசிகேட்டு தலைமயிர்களெல்லாம் விரித்துக் [illegible]புரானவும், வஸ்திரஞ்சோரவும், பரிமளகந்தபுட்பமெல்லாம் பக்கத்தில் சிதறியிருக்கவும் அலங்கோலமாகப்படுத்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆங்கு அப்போது தசரதராசன் ஆசையுடன்வந்து உன்குமாரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நாளையென்று சொல்லி பார்க்கும்போது மிகுந்த விசனத்துடனப்புலம்ப தேவியையெடுத்து மார்போடணைத்து இந்த மனோதுக்கம் உனக்கு வந்தவிதம்யாது உற்றதுரைப்பாய் சிற்றிடையாயிலேயென்று வருந்திக்கேட்க, அப்போது கைகே[illegible] சிற்சிலவசனங்களை வெடிப்பாகவும் வெறுப்பாகவும்பேசி [illegible]னவிதசமாதானஞ்சொன்னபோதிலும்கேளாமல் எனக்கு நீ ஆதியில் கொடுத்திருக்கும் இரண்டுவரங்களை இப்போது எனக்குத் தரல்வேண்டுமென்றுகேட்டதனைத் தேவி[illegible]சரதன் சொல்லுகிறார். கேளாய்பெண்ணே, அன்று[illegible]

வாக்கியத்தை அருந்தும் பேசமாட்டேன். அப்படியே தடையில்லாமல்தந்தேன் பெற்றுக்கொள்ளும் எழுந்திரும் முகத்தை யலங்கரித்துக்கொண்டு உன்பிள்ளையாகிய இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்குவாருமென்று அழைத்தார். அதைக்கேட்டு கைகேசிநகைத்து நீர்கொடுத்த இரண்டுவரத்தில் ஒருவரம்பரதன் நாடாளவும், மற்றொருவரம் இராமன்காடாளவும் வேண்டுமென்றுசொன்னாள். அந்தசொல்லானது இரும்பு நாராசங்காச்சிவிட்டதுபோல அரசனுடைய காதுகளில் நுழைந்துவேடன் கைபாணமபட்டு வெருண்டு உருண்டுவிழுந்தகளையான்போல அரசன் பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்துமறுபடியுந்தேறி எழுந்துபெண்ணே கைகேசி, எனக்குஉயிர்ப்பிச்சை நீதரவேண்டும் உன்மகன்பரதன்நாடாளட்டும். இராமன்மாத்திரம் வனத்திற்போகாமலிவ்விடத்திலிருக்கட்டுமென்று எத்தனைவிதத்திற் சொல்லியுங் கேளாமையால் முத்திரைமோதிரத்தைக்கழட்டி கைகேசிக்கு முன்னெறிந்துவிட்டு அடா குழந்தாய், ராமா ராமாவென்று பூமியில்விழுந்து தன்னைமறந்தான் தசரதமகாராஜன்.

கைகேசியின் சொற்படி ஸ்ரீராமர்
சீதாலட்சுமண சமேதராய்வனமேகுதல்.

—(*)—

இவ்விடத்திலிப்படியிருக்க மறுநாட்காலமேசபாமண்டபத்தில் வசிஷ்டர்முதலிய மந்திரிமார்களும் மன்னவர்களும்வந்து நிறைந்து மங்களவாத்யமுழங்க இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகமென்று யாவரும் உள்ளக்களிப்புடனிருக்குங்காலையில், அந்தப்புரத்தில் நடந்த சங்கதிகளியாவுமறிந்துகொண்டு ராமன் மனமகிழ்ச்சியுடன் தசரதசக்கிரவர்த்தியினிடத்திற்கு வரும்போது அந்தப்புரவாசலில் நிற்கிற கைகேசியை நோக்கித் தீர்க்கதெண்டனிட்டார். அதைக்கண்டதாயாகியகைகேசியார் இராமனைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றாள். ஏ ராமா உன் தந்தை உன்னிடத்தில்சொல்ல மனம்வாராமல்சங்கடப்படுகின்றனர். ஆனாலும் நான்சொல்லுகிறேன்கேள் நீ பதினான்குவருஷம்காட்டிற்றிரிந்து வரக்கடவை, உன்தம்பி பரதன் இந்நாட்டையாளக்கடவனென்றுரைத்தாள். அந்த மொழியைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அம்மணீ என்பாக்கியமே பாக்கியமென்று அநேகமுறைப்பணிந்து என்னரசன் சொல்லாமற்போனாலும் தேவரீர் கட்ட

ளையைத்தள்ளி நடக்கவென்றாரோ தாயே நீர் சொல்லிய வா
க்கியமே வேதவாக்கிய லொக்கியமன்றி வேறில்லை இதுவே பி
ரயாணமாய்ப் போய்வருகிறேனென்றுவணங்கி அடிக்கடி மண்
ணில் வீழ்ந்து வாழ்ந்து எழுந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தந்
தையிருக்கும் அந்தப்புரத்திற்குப்போகாமல் தன்சொந்தகிருக
த்திற்புகுந்து ஆரகேயூரமணிமகுட குண்டலமுதலியயாவுங்க
ளைந்து சிற்றன்னையா லனுப்பப்பட்ட மரவுரியைத் தரித்துக்
கொண்டு காடேகாணியாட்சியாகப் புறப்பட்டார். அப்போது
தேவர்களெல்லாம்புகழ்ந்து பாரிசாதமலர்களைப்பொழிந்துஎங்
கள் குறையையகற்று மேந்தலே என்று வாழ்த்தினார்கள். அக்
காலையில் ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகக்கோலம் நீங்கி சடைமுடிமர
வுரியுடன் வருந்தன்மையைக்கண்டுவசிஷ்டர் மன்னர்கள்முத
லிய மற்றயாவர்களும் வாடிக்கலங்கி யாதொன்றுந்தோன்றாம
ல் ஏங்கியிருந்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீராமரானவர்வசிஷ்டரை
வணங்கி தாயாகிய கௌசலையைத் தொழுதார். அந்தம்மாளும்
அழுது விடைதர நீங்கிச் சீதையினிடத்திற்குவரக்கண்டு கலங்
கிகூடவரும்படிகாட்டிய குறிப்பையுணர்ந்தழைத்துக்கொண்டு
சுமித்திரையைக்கண்டிறைஞ்சி இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லக்
கேட்ட தம்பி இலட்சுமணன் கோபங்கொண்டதைமாற்றி அ
வனையுமழைத்துக்கொண்டு தாங்கள் மூவரும் (இராமலக்ஷ்மண
ஜானகி) புறப்பட்டு அயோத்தியைவிட்டு நீங்கும்போது உயிரி
ழந்தவுடல்போலும் யாவரும் துயரங்கொள்ள, அதைக்கண்ட
கோதண்டராமரானவர் அவரவர்களுக்குத் தக்கசமாதானஞ்
சொல்லி எல்லவர்களையும் நிறுத்திவிட்டு மூன்றுயோசனை தூர
ஞ்சென்று கங்கையைக்கடந்து குகப்பெருமானுடைய உறவு
கொண்டு அப்பாலசித்திரகூடம்போய்ச்சேர்ந்து, சிவனடியார்
திருமாலடியார் பெரியோர்கள்வந்து ஆசீர்வதிக்கவும் அவர்க
ளை இம்மூவர்களும்வணங்கி உபசரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

தசரதமகாராஜன் சுவர்க்கமடைதல்.

இந்தச் செய்திகளெல்லாவற்றையும் ஆதியோடந்தமாக மந்
திரியாகிய சுமந்திரன்சொல்லதசரதமகாராஜன்கேட்டு ஆ ஆ
மகனே மகனேயென்று ஆவியகன்றார். உடனே வசிஷ்டர் திரு
முகமனுப்பக்கண்டு பரதசத்துருக்களிரண்டுபேரும் அயோத்தி

யாபுரியில்வந்து அரண்மனையிற்புகுந்து அரசனிறந்ததையுணர்ந்து அண்ணன் அகன்றதுந்தெரிந்து தாய்முகம்பார்க்க வயிறெரிந்து தந்தைக்குச் செய்யுங் கருமவிதிகளையெல்லாம் புரிந்து கைகேசியைநோக்கி அடீ பாதகி இப்படி என்னைப்பழிக்காளாக்கிவிட்டாயேயென்று கண்ணீர்சொரிந்து கோசலை தாயைப்பணிந்து ஜபதபங்களனேகம்புரிந்து இனிமேலென்தமையனைப்பிரிந்து இகத்தில் இமைப்போதும் உயிர்வைத்திருக்கேனென்றிறைந்து என் அண்ணனைப்போல்நானுங் காட்டுக்குச்செல்கின்றேனென்று விரைந்து தவவேடங்கொண்டு பரதன் புறப்பட்டான்.

பரதமகாராஜன் சத்துருக்கருடன்

ஸ்ரீராமரைக்காண ஏகுதல்.

தாய்மார் மூவரும் வசிஷ்டர்முதலிய மந்திரிபிரதானிகளும் ரதகஜ துரகபதாதிகளும நகரத்திலுள்ள ஜனங்களியாவரும் கடல்நெருங்கி வருவதுபோல் கலந்துசென்றார்கள். பரதரானவர் கண்ணீராறுகப் பெருகும்படியாய்க் கங்கைக்கரை போய்ச்சேர்ந்துகுகனைக்கண்டு சிலவார்த்தையாடியோடத்திலேறிச்சென்று சித்திரகூடம்போய் இராமரைக்கண்டு தாயைக்கண்டசேனைப்போலும், பசுவைநோக்கிய கன்றைப்போலும்பரதன் கதறி முறையிட்டலறி தந்தையிறந்த சங்கதியைக்கூறி தாயாகியசீதையம்மன் சரணங்களிற்பணிந்தான். அப்படிப்பணிந்தபரதனைவாரியெடுத்து மார்போடணைத்துமாமனிறந்தவகையையுணர்ந்துகண்ணீர்மாரிபோற்பொழிய இராமலட்சுமணரும்வெகுவாக விசனங்கொள்ளுங்காலையில் வசிஷ்டருமற்றுமுள்ளமகாமுனிவர்களும் துயரம்நீங்க சிலநீதிவசனஞ்சொல்லி ஸ்நானஞ்செய்வித்து அவ்விடத்தில் நடக்கவேண்டிய கருமங்களெல்லாவற்றையும் முடித்துபரதனைநோக்கி இராமர்சொல்லுகிறார். தம்பீ மாதுர்வாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யும்படியாய் வனத்திற்பதினான்குவருடங்கழிந்து பதினைந்தாவதுவருடமுதலிலதசரிகூடிய சுபதினத்தன்றுவருகிறேன். அதுவரையிலும் தாய்மார்தம் மனங்கோணாமல்நடந்து நீதிசெலுத்திமந்திரிமார்சேனாதிபர் ஆசிரியர் யாவருமகிழத்துரைத்தனஞ் செய்யக்கடவையென்று கட்டளையிட்டார். அதற்குப் பரதன் ஸ்ரீராமருடைய திருவடிகளிற்பணிந்துதேவரீருடைய திருவடியுந்தாயாருடைய திருவடியுஞ் செல்லும்வனங்களிற் கல்லும்புல்லும் நீக்கிக்

கொண்டுவருகிறேன். அல்லும் பகலும்விழித்துக் காவலிருக்கிறேன். சொல்லும் ஏவற்றொழில்களைச் செய்துவருகிறேன் அண்ணாவென்றலறியழ. அதற்கு ஸ்ரீராமரானவர் பரதனையெடுத்தணைத்து தாய்தந்தையர்வாக்கியம் தப்பிநடப்பது நமக்குயோக்கியமல்லவே தம்பீ யென்போலொத்த பிள்ளைபிறந்து மாதாபிதாவை வையகத்தார் பழிக்கச்செய்து நன்குபுரிவதழகல்ல நமது குலமுறைக்கடுத்ததல்ல, என்வார்த்தையை நீ தள்ளிநடப்பது இயற்கையுமல்ல, ஆகையால் பதினான்குவருடமும் பதினாறுநாளாய் நினைத்து அரசுசெய்திருப்பையாகில் நானும் பதினான்கு வருடத்தையும் பதினான்குநாழிகையாகக் கழித்து வருவேனென்று சொன்னார்.

அந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு பரதன்முகம்வாடி இராமருடைய பாதுகையைத் தேடிநாடி கண்ணிலொத்திக்கொண்டு இதையாகிலுங் கருணைபுரிந்தால் சிங்காதனத்திலேற்றி இறைவனைஉம்மைப்பூசைபுரிந்து எப்போதும் நடந்துவரும் அரசாட்சியைத் தப்பாமலொப்பிவைத்து நானிப்போதிருக்குங்கோலத்துடன் தேவரீர் வருமளவும் முப்போதுமுண்ணாமலிருப்பேன் தேவரீர் வருங்காலமெனக்குச் சொன்னபடி வாராதிருப்பீரேல் அக்கினியிலிறப்பேனென்று சொன்னார்.

அப்படிச்சொல்லிய தம்பிக்குப் பாதுகைமகுடஞ்சூட்டியனுப்பவிடைபெற்றுக் கொண்டு யாவரும் உயிர் நீங்கிய உடல்போலுந் துன்பமுடன் திரும்பி அயோத்தியாபுரிக்கு வந்தார்கள். பரதமகாராஜன் நந்திக்கிராமத்தில்சிங்காதனமேற்படுத்தி அதன்பேரில்பாதுகையையவைத்து நித்தியசமாச்சாரங்களும் சுமந்திரனாலுணர்ந்துக்கொண்டு சடைமுடிமரவுரியுடன் இராமமந்திரத்தைச்செபித்து சிந்தைதவறாமல் தென்றிசையைநாடி இராமரைவிட்டுப்பிரிந்தநாளெண்ணிக்கொண்டு பரதசத்துருக்கனிருவருந் தங்கள் நாளைக்கழித்து அண்ணன்வரும் நாளையெதிர்பார்த்துக்கொண்டு சுகமுடன் இனிதுவீற்றிருந்தார்கள்.

அயோத்தியா காண்டம்-முற்றிற்று.

மூன்றாவது

ஆரணிய காண்டம்.

காப்பு.

பேதியாதுகிமிர்பேதஉருவம்பிறழ்கலா
தோதியோதிஉணருந்தொறுமுணர்ச்சியுத்தவும்
வேதவேதியர்விரிஞ்சன்முதலோர்தெரிகலா
ஆதிதேவரவரெம்மறிவினுக்கறிவரோ.

ஸ்ரீராமரானவர் பரதசத்துருக்கர்முதலிய அனைவர்களுக்குவிடைகொடுத்தபிறகு இவ்விடமிருந்தால் மறுபடியும் வருவார்களென்று நினைத்து ஸ்ரீராமர் முன்னும்சீதாதேவியார்நடுவிலும் இலட்சுமணர் பின்னுமாகநடந்து மகான்களை நமஸ்கரித்து அவர்கள் ஆசீர்வாதம்பெற்று யாளிசிங்கமுதலியமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் வனங்களிற்சென்றார்கள்.

விராதன் வதையுந் துதியும்

அப்போது வடவாமுகாக்கினி குடியிருக்கும் கண்களும்சடைமுடியும் திடகாத்திரதேகமுமுடைய விராதனென்னுமிராக்கதன்வந்து ஒடுக்கிடச் சீதாதேவியையெடுத்துத் தோளிலேற்றிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாகச்செல்லும்போது லோகபிராட்டி துயரமுற்றுக்கூச்சலிட்டலறக்கண்ட ஸ்ரீராமரும் இலட்சுமணரும் பயப்படாதேயென்று உறுதிகூறித் திவ்வியாஸ்திரங்களைத் தொடுக்கவும் அதைக்கண்ட விராதன் பூமியிலிறங்கி இவ்விருவர்களையும சேர்த்தெடுக்கவும் தோளிலேறிக்கொண்டு வாளையுருவி யோங்கிவெட்டியகாலையில் இரண்டுபுஜமுமற்றுப்பூமியில்விழவும், ஸ்ரீராமரும் சீதையம்மனும் இளையபெருமாளும் நிலத்திற்றிடங்கொண்டிருக்க, விராதனானவன் தேவவிமானத்துடன் அனேகதோத்திரங்கள்புரிந்து பணிந்துசென்றார். தேவர்கள் அடங்காமகிழ்ச்சியுடன் புட்பமாரி பொழிந்தார்கள்.

ஸ்ரீராமர் தண்டகாவனஞ்சேர்தல்.

அப்பால் மூவரும் நெடுந்தூரஞ்சென்று பிரபஞ்சத்தின் வாழ்க்கையை பொய்யென்றிகழ்ந்து மெய்யாகியவஸ்துவைநாடிக்கொண்டிருக்கும் சரபங்கருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சென்று அந்தமகரிஷிமுதலிய மாதவத்தினர்க்குநமஸ்காரஞ்செய்து அவர்களாசீர்வசனமும்பெற்று தண்டகாவனத்தில் இராக்கதரால்

வருக்கு ஏமஉத்தாரிஷிகளுடைய துன்பம் நீங்க அபயஸ்தங்கொடுக்க அப்போது அவ்விடமிருந்த அகஸ்தியர்சொல்லுகிருர் ஓ நீங்கள் போகும்வழியிலே உனது தகப்பனருக்கு மிருந்த இஷ்டனுகிய சடாயுவென்பவர் இருப்பார். அவரைக்கண்டால் உங்களுக்குத்தக்கவிடம் சொல்லுவாரென்றுரைக்க மூவருநடந்துசடாயுவைக்கண்டு வார்த்தையாடி அவ்விடத்திலிருந்த கோதாவிரிதீர்த்தந்தாண்டி பஞ்சவடிதீரத்தில் இலட்சுமணரால் கட்டப்பட்ட பர்ணசாலையில் சீதாசமேதராய் ஸ்ரீராமர் எழுந்தருளியிருக்க இளையபெருமாள் கந்தமூலபலவர்க்கங்கள் கொண்டுவந்தவைகளைச்சீதாபிராட்டியையும் ஸ்ரீராமரையும் உபசரித்துக்கொண்டு தலைவாயலில் காவல்காத்துக்கொண்டிருந்தார்.

சூர்ப்பநகையை வின்னப்படுத்துதல்.

இப்படியிருக்க சூர்ப்பநகையென்னும் அரக்கியானவள் திரிலோகசஞ்சாரியாகவும் கானகங்களிற்றிரிந்தும் முனிவர்கள்தவமுதலிய ஜெபங்களையழித் தவருமநாட்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீராமமூர்த்தி சீதாசமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கின்றபஞ்சவடிதீரத்திற்கு அவ்வரக்கிவந்து ஸ்ரீசீதாதேவியாணியின் திவ்வியதிருவுருவத்தைக்கண்டு தீராக்காமமேற்கொண்டு தியங்கிமயங்கி உயங்கி யிளைத்துக்களைத்து சோர்ந்துவிழுந்து எழுந்துகொழுந்துவிட்டெரியுங் காமபாணத்தால் வருந்தி தனது இராக்கதரூபத்தை மறைத்து அப்சரஸ்திரீகளைப்போலவேடந்தரித்தலங்காரத்துடன் தாலிங்கநடந்துகுலுங்கநகைத்து ஆரியகுலவீரியத்தினுதித்தவள் அபிநயித்து அவரை இணங்கிவணங்கி ஒதுங்கி ஒதுங்கி ஐயனே யான்செய்தமாதவபலனுற்றேன் கைநிறைந்த பொன்னிலும் கணநிறைந்த கணவனேபோதும் என்பதைப்பெற்றேன் என்று தனதுமாயமோகினி நடத்தைகளை யாவற்றையும் பலவாறுங்காண்பித்திருள். இவைகளையெல்லாம் மனதுற்கண்ட வீரகோதண்டபாணி அவளைநோக்கிச் சொல்லுகின்ருர்.

ஓ பெண்பாவாய், உன் எண்ணமெல்லாந் திண்ணமே ஆனுலெனக்கோர்மனைவியிருக்கிருள், தருமவிருத்தமாகக்கொண்டவளைவிட்டுக் கண்டவளைச் சேரலாமோ, உலகப்பழிப்புக்குட்ன்படலாமோ ஓர் உறையிலிரண்டுவாளோ ஆகையால் அநே

இலட்சுமண னென்றிருக்கும் குமாரப்பருவமுள்ளபிள்ளைத் த
ருமபத்தினி இவ்விடத்திலில்லை அவனிடம்போய்ச்சேருவை
யாகில் உனக்குத்தகுந்தபடி செய்யத்தக்கவன் என்றுவழிகாட்டி
ஞர். பழவினையுடைய பாவி இளையவனிடத்திலமேவி மோகத
துயரினைக்கூவி இருகரத்தையும் விரித்துத்தாவி பஞ்சபாணனு
ல் அடிப்பட்டு என்னுவி பதைக்குதே தாலிகட்டிக்கொண்டு ப
ணிவிடைக்குத்தகுந்த என்மேற்பரிந்துஉங்கள்பட்சத்தைவை
யும் என்று பற்பலவிதத்தில் அவரைமயங்கப்பண்ணினள். இ
ளையபெருமாளானவர் அதற்கு மனஞ்சலியாமல் திடசித்தராகி
அவ்வரக்கிதன் அண்ணனிடத்திற்போய்ப்பேசிவந்தவண்மை
யும் அவளது நடைநொடிபாவனைகளையுமுணர்ந்து இவள் அ
ரக்கியேயல்லது வேறல்லவென்னுந்தன்மையையும் அறிந்து
கொண்டு பெருங்கோபத்துடன் தன் அரையிலிருக்கும்வாளை
யுருவிக்கொண்டு அவள் தலையிலிருக்கும் சுருட்டைமயிரைப்பி
டித்திழுத்துத் தள்ளிக்கொண்டுமலைக்குகைபோலொத்தமூக்கை
யும், கறுத்தமணியினையுடையதனத்தையும் அறுத்துவிட்டார்
அப்போதவள் மனம்வெறுக்கவும், அண்டமும்நடுநடுங்க உறு
க்கவும், அபயமபயமென்று கரனிடத்திலோடிவந்து அல
றிவிழுந்து தேவரீரையறியாமல் இளையவனிப்படிசெய்தான்,
ஆகிலும் பெரிதல்ல அடியேன் மீதில் ஏதோதப்பிதமிருந்துத
ண்டிததிர்கள், நான்சுதந்தரியாய்விட்டேன் என்னை அங்கீகரிக்
கவேண்டும் சுவாமீ கரும்புக்குக் கணுவிழுந்தாலுங் கசக்குமா
வென்றுசொல்லி செந்நீர் பெருகியோட திடுதிடுவெனச்சேரவ
ருவதை வேர்த்தமுகத்தினையுடையவரான இராமர் கண்டு உ
டைவாளையுருவிக்கொண்டு அரக்கியைநோக்கி நீஓடிப்பிழைஇ
வ்விடத்திலிருந்தால் இன்னம் பிழைவருமென்றுசொல்ல அ
தை அவள்கேட்டு சப்தமேகம்போல் இரைந்து தனவனமெல்
லாங்கரிந்துபுகையவும், தாரைதாரையாய் உதிரம்பெருகவும்
தப்பி அறுத்த மூக்குமூலைகொண்டையையும் கைக்கொண்டுகர
னிடத்திற்சென்றுகதறிப்பதறிக்கலங்கியழுதாள்.

கரதூஷணன் வதை.

———

அதைக்கண்ட கரனுடைய கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து மெ
ய்ம்மறந்து பதினாலாயிரந் தேர்கூட்டமும் திரிசிரன் தூஷண
னமற்றுமுள்ள படைகளும் பயணப்படவும், சூர்ப்பநகைவழி

காட்ட நடந்து காட்டில்வந்திருக்கும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியைசூழ்ந்து கொண்டார்கள். அப்போது ஸ்ரீராமரானவர்தம்பியைநோக்கிச்சொல்லுகிறார், தம்பீ நீஜானகியைச்சற்றுநேரம்காத்திரு இந்தச் சேனைகளை இதோ எமலோகம் ஏற்றித் தூற்றிவிட்டுவருகிறேன் என்று விஜயகோதண்டத்தையெடுத்துப் பிடித்துவளைத்து இழுத்து நாணிபூட்டி டங்காரஞ்செய்து ஓங்காரமிட்டுவந்தசேனைகளையும் திரிசிரன் தூஷணனையுங்கொன்றுவிட்டார். கரன் அதைக்கண்டு வாகைவிற்கொண்டுகையோயாமற்போர்செய்ய ஸ்ரீராமரானவர் அவன்வில்லைமுறித்துப்பல்லைக்கடித்து தலையைத்தறித்து ஒருநிமிஷநேரத்தில் வனமெல்லாம் இரத்தமும் பிணமலைகளுமாகும்படிச்செய்து தம்பியிடத்தில்வில்லைக்கொடுத்து கைகால் சுத்திசெய்துகொண்டு சீதை இலட்சுமணர் ஸ்ரீராமர் மூவரும் மகிழ்ந்திருந்தார்கள். இவைகளைக்கண்ட சூர்ப்பனகை நடுநடுங்கிப் பயந்து இனி நின்றால்நமதுதலையும்போம். இன்னொரு மூலையும்போம் என்று இலங்கையில் ஓடி இரைந்துவாடி இராவணனைநாடி ஒப்பனைச்சொல்லிப்பாடி இந்திரசித்தே என்னருமை மருமகனேயென்றுகூவி ஆவினைப்பிரிந்த கன்றுபோற்கதறி ஓவென்றலறினாள். அவளைப்பார்த்து இராவணன் பதறினான். கோபாக்கினிப்பொறிச்சிதறிப்பறக்க ஓங்கி அறைந்து அஷ்டநாகமஷ்டதிக்கஜங்களும் அலைந்து அலைந்து உலைந்துபெருமூச்சுவிடவும் ஆங்காரமிட்டெழுந்து அதட்டி ஆரடி உன்னை அங்கவீனஞ்செய்தவன் ஆரு அரிப்ர அயனுமற்றியாரோ இவர்கள் மூவருங்கூடிச் செய்தவேலையோ கரன்முதலிய நமதுபடைகள் அவ்விடத்தில் இல்லையோ நான் பிழைத்தபிழைப்பு இன்று இப்படியாச்சே, என்கீர்த்திமுதலியவலிமைகள் இன்றுபோச்சே ஓ சூர்ப்பணகா சீக்கிரஞ்சொல்லுசொல்லென்றுகேட்டான்.

இராவணனுடன் சூர்ப்பணகை முறையிடல்.

அதைக்கேட்டு சூர்ப்பணகை சொல்லுகிறாள் ஓ அண்ணா. தேவர்கள் முதலியதிரிமூர்த்திகளுமல்ல அயோத்தியையாளும் தசரதனுடையபாலரான இராமன் இலட்சுமணனென்னும் இருவர் ஸ்ரீராமர்பெண்சாதி சீதையென்பவள் இவர்கள் மூவரும் இருடிவேடத்துடன் பஞ்சவடியிலிருக்கக்கண்டேன், தேவமகளும்மற்ற அரம்பாஸ்திரீகள்முதல்யாவரும் அந்தசீதையினுடை

ய அழகுக்கு நிகராகபாட்டார்கள் அந்த அம்மாளைவருணித்
துச்சொல்ல ஆயிரநாவுடைய ஆதிசேடனுக்கும் அசாத்திய
மென்றால் அப்பேர்ப்பட்ட நாயகியினழகை ஒருநாவுடையவ
ளாகிய யானோ பேசத்தகுந்தவள். திக்கெல்லாமஜெயங்கொண்
டசெல்வப்பிராணனாகிய தேவரீருக்கு அவள் பட்டபுதேவியா
கக்கிடைத்திருந்தால் அதுவே இலட்சுமிகாமெனஎண்ணி எ
ப்படியாகிலுங் கொண்டுவந்து உமயிடத்திற் சேர்த்துவிடவே
ண்டுமென்று நினைத்துமெள்ள வசப்படுத்தப்போனேன். அவ்
விடத்தில் காவலிருந்த இளையவன் என்னைப்பிடித்து இப்படி
அங்கவீனஞ்செய்து உன் தமையனிடத்தில் சொல்லிக்கொள்
ளடியென்று அனுப்பினார்கள். நான் அழுது மூக்குமுதலியவற்
றையெடுத்துக்கொண்டு கானிடத்திற்காட்டி முறையிட்டேன்.
அவன் கோபத்துடன் திரிசிரன் தூஷணன்முதலியசேனைகளு
டன்வந்து கொடியயுத்தஞ்செய்தான். அந்தராகவன் நொடியி
ல்புழுதிபோல மடியச்செய்து கெடிவீரப்பிரதாபனாகவு மிருக்கி
ன்றான். அவர்களிடத்திலிருக்கிற பெண்ணரசியை, பெண்கள்
பெருமாளை, பெண்கள் மாணிக்கத்தை, பேரொழிற்றிலகத்தை,
பெண்ணிற்பெருந்தகையை நீர்கண்ணாற்கண்டால் அண்ணா நா
ன் அவ்விடத்திற்குப்போகத்தகும் தகாதென்று தேவரீருக்குந
ன்றாய்த்தெரியும். நான் இப்படி அங்கவீனமாய்ப் போனாலும்
போகட்டும் அந்த அணங்காசியானவள் உன்னிடத்திலிருக்க
என்கண்ணால் ஒருநாள் பார்த்தாலும் போதும் அண்ணா! னி
ன்னமும் என்னசொல்லப்போகிறேனென்றாள்.

இராவணன் தண்டகாவனம் வருதல்.

இப்படிச்சொல்லிய சூர்ப்பணகையின்வார்த்தையை இரா
வணன்கேட்டு அனலிற்காட்டிய மெழுகுபோலுருகி ஆசைமே
லிட்டு ஐயோ சூர்ப்பணகா நீசொல்லும் பெண்ணை நினைத்தால்
என்னுடலுருகுது நல்லதாகட்டும் உன்னை யிப்படிபங்கப்படுத்
திய மனிதர்களை யிக்கணமே இவ்விடங்கொண்டுவருகிறேன் நீ
இவ்விடத்திற்றானே யிருமென்றுசொல்லி இலங்கையைவிட்டு
ப்புறப்பட்டு கோகரணம் வந்தான். அவ்விடத்தில்தாடகைசம்
மாரகாலத்திலே ஸ்ரீராமருடைய பாணங்களுக்குத்தப்பி தபசு
செய்கிறமாரீசன் பக்கலிற்போய்நின்றான். அந்தமாரீசன்கண்டு

திக்கென்றெழுந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு, இவ்வளவு தூரம் நயைசெய்ததை சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க இராவணன் சொல்லுகிறான். தசரதகுமாரர்கள் இரண்டுபேரும் சீதாதேவியுங்காட்டிலிருக்கின்றார்கள். நமது சூர்ப்பணகையைக்கொண்டைமூக்கு முதலியவைகளையறுத்து கரதூஷணன்முதலிய பேர்களைக்கொன்று இறுமாப்படைந்து மிருக்கிறார்களாம். அந்தசீதை பேரழகுடையவளாயிருக்கிறாளாம். அவளை நான் கைபற்றும்படியாய் அந்த இராம லட்சுமணளிருவரும் சீதையைவிட்டுப் பிரிந்துபோகும்படியாகிய தந்திரங்களை நீ செய்யவேண்டும் இது உன்னைவிட மற்றொருவரால் நடக்கமாட்டாது. என் எண்ணமும் நிறைவேறமாட்டாது. எனக்கு இந்தஉபகாரம் நீ செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவே மாரீசன் நடுநடுங்கிச் சொல்லுகிறான். அவர்களுடையதிருஷ்டிக்கு நீ நிகரல்ல உன்பலத்தையும் என்வரத்தையும் பெரிதாக வெண்ணியிருக்கிறாய். அவர்கள் பலத்துக்கு ஒரு திரணங்கூட சரிப்படமாட்டாய் இஃதல்லாமல் உன்னைசெயித்த பலசாலிகளாகிய வீரர்களையெல்லாம் ஒவ்வொருகணையினாற் கொல்லத்தக்கவர்கள் வீராதிவீரர்கள் அவர்களைவஞ்சனை செய்வதென்பது நடவாது ஒருவேளை வஞ்சனையினாற் பிரியச்செய்தாலும் உலகமாதாவாகிய வைதேகியை நீ தொட்டு வெடுக்கப்பட்டாய் எடுத்துப்போனாலும் உனக்குகந்த பொருளல்ல நாய்க்கு முழுத்தேங்காய் அகப்பட்டால் என்னசெய்யும் "அக்கிரமம்யாரையும்விடாது" என்னும்பழமொழியை நீயுன்னிப்பார், என்வார்த்தையைத்தள்ளிஉன் எண்ணப்படிசெய்யத்துணிவையாகில்உன்புத்திராதிகளுடன் கோட்டையும் தனம் கனம் தம்பிமார்களுடன் நீயும் எல்லாரும் மடிந்துபோய்விடுவீர்கள் இதுமுடியாதகாரியம் நீ மறந்துவிடுமென்று மாரீசன்சொல்ல இராவணனுக்கு கோபம்பிறந்து கைலையங்கிரியைப்பேர்த்த தோளும், திக்கஜங்களை வென்ற மார்புமுடைய என்னை அந்த அற்பமனிதர்களுக்கு ஈடல்லவென்று சொல்லப்போமோ! ஐம்பதுலட்சம் வருஷம் கட்டிதல்லவா சகலதேவதைகளையும் நான் செயித்தேனேயல்லாமல் என்னை ஒருவரும் வென்றவர்களில்லை அப்படியிருக்க சொற்பமனிதர்களுக்கு இளைத்தவனாக வாய்புளித்ததோ மாங்காய்புளித்ததோவென்று சொல்லிவிட்டாய் இப்போது என்ப

டைகளுடன்வந்து யுத்தஞ்செய்து அந்த இரண்டு மனிதர்க ளையுங் கொன்று அந்தச் சீதையை நான்கைபற்றிக் கொள்ளத் திறமிருந்தும் நாள் செல்லுமென்று யோசித்தும் நீயானல் விரைவாய்முடித்துக்கொடுப்பையென்று உன்னிடத்திற்சொன் ஞல் எனக்குப்புத்திசொல்லுகிருயல்லவா நல்லது இப்போது நான் சொல்லிய வண்ணங்கேட்டு உனக்குத்தெரிந்த மாயைக ளெல்லாஞ்செய்து அந்தபெண்ணை எனக்குக்கிடைக்கச்செய் யாவிட்டால் உன்னை யென்வாளுக்கு இரையாக்குவேன் இந்த மண்ணுலகத்தைவிட்டுப் போக்குவேனென்று சீறவும் அதை கேட்ட மாரீசன் சொல்லுகிருன்.

ஓ இராவணு கேளும்.உம்முடைய கையிலிறந்தால் கொடி ய நரகங்கிடைக்கும், தாசரதி கைக்கணையாலிறந்தால் சுவர்க்க ங்கிடைக்கும், ஆதலால் உன்கையால் இறப்பதைவிட எனக்கு அதுவேமேல், இதோ நான்போய் இறந்து இடம்பண்ணி வைக்கிறேன் சீக்கிரத்திற்சூடும்பத்துடன் நீயும்வந்து சேரக்க டவை என்றுசொல்லி பொற்பிரகாசமாகியமானுருக்கொண்டா ன் அதை இராவணன்கண்டு மகிழ்ந்தான் அப்போதே அந்த மானனது ஸ்ரீராமருடைய பர்ணசாலையினிடயேபோய் சீதா தேவியார்கண்ணுக்கெதிரில்எத்தேசங்களிலுங்கிடையாத சிங் காறநிறத்துடன் திரிந்துவிளையாட, அதைச்சீதையம்மைகண் டு அற்புதமடைந்து ஒருநாளும்பார்த்தரியாத இந்தமானைப பிடித்துக்கொடுமென்று மேல்விளையப்போகிறகாரணங்கள்தெ ரியாமல்ஸ்ரீராமனைக்கேட்க, இரகுபதியானவர் தம்பியை பர் ணசாலைக்குக் காவலாக்கி வில்லும அம்பும கைக்கொண்டு வி ரைவுடன் மானைத்தொடர்ந்து போகையில் தம்பியாகிய இளை யபெருமாளை சிலநீதிகளையும், இராக்கதர்மாயைகளையுஞ்சொல் லித்தடுக்கவும், அதைகேளாமல்மானது சமீபத்திலடுக்க அ ந்த சந்தோஷத்தின்பேரில் நெடுந்தூரம்போய் கையில் அகப் படுந்தன்மைபோல இளைத்தும்படுத்தும் ஸ்ரீராமருக்குக் கை கால்களெல்லாம வருந்தி மேலும் வெய்யலால ஆயாசமடைந் ததோது இது உண்மையானமானல்ல, தம்பிசொல்லியபடிமா யமானென்றுஎண்ணி விலலிற்றொடுத்திருந்த பாணத்தை விட் டார் அந்தபாணம்பட்டு மாரீசனனவன் ஓலட்சுமணு வென் றுகூவி இராட்சதரூபத்துடன் பூமியில் விழுந்து இறந்தான்

அதை ஸ்ரீராமர்கண்டு விசுவாமித்திரர் யாகத்தில் அடிபட்டு ஓடிப்போன்மாரீசன் இவன் ஏதோ ஒரு வஞ்சனைசெய்யக்கருதிவந்தான் இவன்கூவிய ஓசையால் பர்ணசாலையிலிருந்தவிந்தையுண்டாயிருக்குமென்றுகருதி அதிவிரைவுடன் ஐயன் நடந்துவருமுன்னமே சீதாபிராட்டியார்காதில் இலட்சுமணாவென்றுகூவிய ஓசையைக்கேட்டுமைத்துனனைநோக்கி அரக்கராலே ஏதோ அபாயம்வந்து உபயமைக்கூப்பிட்ட ஓசைகேட்டும்போகாமலும் பாராமலுமிருக்கலாமாவென்றுசொல்ல, அதற்கு இலட்சுமணர் சொல்லுகிறார் அம்மாதாயே கேளும், அரக்கராலும் அரசராலும் ஆகாயவாசிகளாலும் மற்றெவர்களாலும் எங்கள் அண்ணனுக்கு அபாயம் ஒருக்காலும்வாராது இது மாறுபாடாகிய வஞ்சகமாயையேயன்றி வேறல்ல, எங்களண்ணனுடைய கூக்குரலல்ல, இந்த பதினாலுலகுமழிந்தாலும் எங்களண்ணன் கலங்கத்தக்கவரல்லர், நீ மயங்கவேண்டாம் இதோவரப்போகிறார் என்று அனேகவிதத்திற் றேறுதலைசொல்லியும் அதற்கு மனதொப்பாமல் சொல்லுகிறாள். "செத்தவனுடைமை இருந்தவனுக்கு அடைக்கலம்,, என்னும்பழமொழிபோலும், "மைத்துனனிறந்தால் நமக்கென்ன, கம்பளமெனதாச்சு,, என்பதுபோலும் மனப்பொருத்து இருக்கின்றீரல்லவாவென்றுசொல்ல, இளையபெருமாளானவர் இரண்டுகாதுகளையும்மூடி ஸ்ரீராமராமாவென்று தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு தாயே உந்தன் இஷ்டப்படி இதோபோய்வருகிறேன் தப்பத்திரமாய்ப் பர்ணசாலையில் இருமென்று சொல்லி பற்பலவிதமாயோசித்து ஏக்கங்கொண்டு நடந்தான்.

இராவணன் சீதையை யெடுத்தேகுதல்.

இவ்விடத்தில் சீதாதேவியார் ஸ்ரீராமனைக்குறித்து ஏங்கி பர்ணசாலையில் தனிமையாகவிருக்குங்காலத்தில் இது நல்ல சமயமென்று இராவணன் விருத்தவேடம்பூண்டுபர்ணசாலையில் வரக்கண்டு ஜானகியம்மனவள் எதிர்கொண்டோடி மகரிஷியென்று அர்க்கியபாத்திய மளித்து ஆசனங்கொடுத்து உபசரிக்கவும், மாறுவேடத்தரக்கன் ஆசனத்திருந்து நீயார் இவ்விடத்தில் தனிமையாகவிருக்கவேண்டிய காரணமென்னவென்

று கேட்க ஜானகியம்மன் சொல்லுகிருள் ஐயா அயோத்தியா புரியாளுமை தசரதமகாராஜன் புதல்வர்களாகிய ஸ்ரீராமலட்சுமணர்பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்ய பதினன்குவருடம்கானகம்வந்தார்கள், நான் கோதண்டபாணியின் தருமபத்தினியென்பெயர்சீதை நான் இவ்விடமிருக்கிறேன் அவர்கள் ஒருமானைத்தொடர்ந்து போயிருக்கின்ருர்கள் இதோவருவார்களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு ஐயோ உம்மைப்போலொத்தசவுந்தரியவதிக்குஇந்தக்காட்டில் பன்சைக்குடிசையிலிருக்கவும் அற்பமனிதர்களுக்கு ஸ்திரீயாகியெவ்வனகாலத்தைவீணுய்ப்போக்கவும்உனக்கேன் இந்தத்தலைவிதி என்று இன்னுஞ்சிலகடுஞ்சொற்களைச்சொல்லக்கேட்டு இடிவிழுந்த அரவமபோலேங்கி இந்தப்பாவிஅரக்கனென்றுமதித்துசில்வசனங்களைப்புகல அப்போதுமாயரூபத்தைவிட்டு தன்சுயரூபத்துடனிற்க சீதையம்மன் கண்டுபயமகங்கொள்ள. இராவணனுனவன நிலத்துடன் சீதையம்மனைத்தூக்கித் தனதுதேரில்வைத்து ஆகாயமார்க்கமாய்ப்போகும்போது சீதையம்மனவள்இரதத்தில்விழுந்து புரண்டு ஓவென்றலறினுள்.

சடாயுயுத்தம்.

அந்தசத்தத்தைக்கேட்டு சடாயுவானவர்வந்து வளைத்து அனேகப்புத்திகளைச்சொல்லியும அரக்கன்கேளாமல்தேரை நடத்த ஸ்ரீராமஜெயமென்று இறக்கையால்மோதி தேரைப்பொடியாக்கிபோர்புரியும்போது இராவணனுக்குகோபம்வந்துவாளினுல் இறகினைவெட்டி பூமியிற்றள்ளிபுஜத்தின்மேல் ஜானகியைத்தூக்கி ஆகாயமார்க்கமாய்ப்போகையில் அம்மன் அழுது சடாயுவைக்கூவி சாமிவருமளவும உயிருடனிருந்து என்செய்தியை யுரைக்கவென்றுசொல்லித்துன்பமுற்றுப்போகையில் ஒருமலையினுச்சியினிற் சிலபேர் கூடியிருக்கக்கண்டுதன்னுபரணங்களைக்கழற்றி அழகிய கச்சிற்சுருட்டி அவ்விடத்திற் போட்டு எவனுண்டவன் வந்தால் கொடுங்களென்று அயர்ந்துசோர்ந்திருக்க இராவணன் இலங்காபுரி சேர்ந்து அசோகவனத்தில் அம்மனைவைத்து அரக்கியர்களைக்காவல்வைத்து என்வசப்படுத்துங்களென்றுசொல்லிஇராவணன்தன்னரண்மனைக்குட்புகுந்துசந்தோஷமுற்றிருந்தான்.

ஸ்ரீராமலட்சுமணர் சீதைபிரிவினால்விசனித்தல்.

—(*)—

இப்பால் தமையனைத் தேடிக்கொண்டுபோன தம்பி தனக்கெதிரில்வரும ஸ்ரீராமருடைய பாதங்களில் சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்ய, தம்பீசீதையை ஒண்டியாய் விட்டுவந்தகாரணமென்னவென்றுகேட்க அண்ணனுக்கு நடந்தசேதிகளும் தாயார்கூறிய கடுமொழியும் அதனால் தான் வந்துவிட்டதையுஞ் சொல்ல ஸ்ரீராமர்கேட்டு அந்தோ சீதையை யிழந்தோமென்று இரண்டு வீரர்களும் விரைவாக ஓடிவந்து சீதையைப்பார்க்க அங்குகாணாமையால் பெருமூச்சுவிட்டு வியாகூலமுற்று தம்பீசீதையைப்பிரிந்தோம் என்று ஏங்கி பூமியிற்சாய்ந்து விசாரத்துடன் ஸ்ரீராமர்மூர்ச்சையாக இலட்சுமணர்தமையனை தேற்றிதேவரீரே யிப்படி விசனப்படலாமா அடியேனுக்குவிடைகொடுத்தால் எப்பேர்பட்டவனாகவிருந்தபோதிலும் அவனையுமுடித்து எங்கள் தாயாரையும் தேவரீரிடங்கொண்டுவந்து சேர்ப்பேனென்று தம்பிசொல்ல, அந்தவாக்கியத்தைக்கேட்டு ஸ்ரீராமரானவர் பிரளயகால ருத்திரனைப்போற் கண்கள் சிவந்து சினங்கொண்டு தேவர்களும் பார்த்திருந்தார்களல்லவா இந்த மூன்று லோகத்தையும் மாண்டு விழச் செய்கிறேன் தம்பீயென்று கோதண்டத்தை வளைத்து நாணேற்றினர். அப்போது இலட்சுமணர் சமீபித்து அண்ணா ஒருவன்செய்தபெரும்பழிக்கு உலகத்தைப்பாழாக்க நினைப்பது தருமமல்லவே, என்தாயை யெடுத்துப்போன பாவியைக்கண்டு அவனுயிரைகொண்டுதேவரீர்தேவியை பண்டுபோலிருக்கச்செய்வதுஎனதுவீரம் என்றுதம்பிசொல்ல அதைஇரவிகுலபுங்கவன்கேட்டு மனந்தேறி ஊழின்படி நடக்குமல்லாமல் வேறில்லையென்று சீதையைத் தேடி யிருவரும் போகும்பாதையில் அவ்விடத்தில் ஓரிரதம்வந்து திருமபிப்போயிருக்குமவழியைப்பற்றிச் சிலதூரம் போகையில் இறகு அணித்து கிடக்கப்பட்ட சடாயுவைக்கண்டுவினவ இன்றுனெடுத்துப்போருமினென்று பெயரைச்சொல்லினவுடனே சடாயுவுக்குப்பிராணன் போய்விட்டது அடனேசிறியதந்தையென்றுபுலம்பித் தகனஞ்செய்து கருமக்கிரிகள்யாவற்றையுமுடித்து தென்திசையைநோக்கிச் சீதையைத் தேடி யிருவரும் வந்தார்கள்.

கவந்தன் வதை.

—(*)—

அப்படி வரும்வழியில் கவந்தனென்னும் இராட்சதன் ஒ
ருயோசனைதூரங் கைகளை நீட்டி அதற்குள்ளகப்பட்ட ஜந்துக்
கள் எல்லாவற்றையுந் தனக்குணவான வாயிற்றள்ளிக்கொண்டு
அனேகநாளாய் பிழைத்திருக்கின்றவன் அவன்கையில் அப்
போது இராமலக்ஷ்மணுளை அவன் தன்வயிற்றிற்றள்ளிக் கொ
ள்ளக்கொண்டு வருவதை இவர்களிருவருங்கண்டு வாளையுருவி
க்கொண்டுகவந்தனுடைய புயத்தைவெட்டித்தள்ளினவுடனே
அவன்தேவவிமானத்திலேறி இவர்களை வந்தித்து பூர்வத்தில்
நான்வித்தியாதரன் பிரமதேவர்சாபத்தினுல் இந்ததேகம் பெ
ற்று வெகுநாளாய்துன்பமுற்றேன் தேவரீர் கிருபா நோக்கத்தி
னுற் சாபந்தொலைந்து பரிசுத்தனுனேன் நீங்கள்சுகமாக வாழக்
கடவீர்களென்று வாழ்த்திவணங்கி சீதாதேவியாரைத் திருடி
க்கொண்டுபோனவன் இலங்கையிலிருக்கும் இராவணன் அவ
ன் அனேகவரங்களையும அனேகங்கோடி ஆயுளும்பெற்றவன்
ஆகையால் இன்னுஞ்சிலதூரம் தெற்குநோக்கிச் செல்வீர்க
ளாகில் பம்பாநதி யொன்றிருக்கிறது அவ்விடத்தில் கிஷ்கிந்
தமென்ருெருநகரமிருக்கின்றது அந்தநகரத்தில்வாலிசுக்ரீபனெ
ன்று இரண்டுசகோதரர்களிருக்கிருர்கள் அவர்களிலொருவரு
வருக்கொருவர் கொடியபகைநேரிட்டு சுக்கிரீபனென்பவன்ருு
முதமென்னப்பட்டமலையிலிருக்கிருன். அவனுக்கு மந்திமார்க
ள் வாயுதேவனுக்கும் அஞ்சனுதேவிக்கும்பிறந்த அனுமார்மு
தல் நால்வரிருக்கிருர்கள். அவ்விடம் நீங்கள்போனுல் அவர்க
ள்உங்களுக்குமிகுந்த நண்பராயேற்பட்டு எழுபத்திரண்டு வெ
ள்ளம் வானரங்களுடனே சுக்கிரீபனும் படைத்துணையாகவந்
து கடலைக்கடந்து இலங்கையைவளைத்து இராவணனைக்கொ
ன்று வெற்றியைபெறுவதற்கு உதவியாவார்கள். தேவரீர் என்
தாயாகிய சீதையைக்கொண்டுவரலாம் சுவாமியென்று வணங்
கி வித்தியாதரலோகம்போய்ச்சேர்ந்தான் அதைகேட்டு இரா
மலட்சுமண ரிருவரும் சவரி ஆசிரமதிற்குப்போய் அன்றைய
தினம் அவளுடையஉபசாரத்தைக்கொண்டு அமுதுண்டு சவ
ரிக்கு முத்திகொடுத்து அதன்பின்பு தெற்குநோக்கி நடந்தார்
கள்.

ஆரணியகாண்டம்-முற்றிற்று.

நான்காவது.

கிஷ்கிந்தா காண்டம்.

காப்பு.

மூன்றுருவெனக்குணமும்மையாமுதற்
றோன்றுருவெவையுமிம்முதலைச்சொல்லுதற்
கேன்றுருவமைந்தவுமிடையினின்றவர்
சான்றுருவுணர்வினுக்குணர்வதாயினர்.

பின்பு ஸ்ரீராமர் இலட்சுமணரிருவரும் பம்பாநதிக்கரையில் வந்திறங்கி சீதாதேவியை நினைத்து விசாரப்படுங்காலையில் சுக்கிரீவன் அவர்களைக்கண்டு திகில்கொண்டு அனுமாரை அனுப்பிவைக்க அவர்சூட்சுமரூபமாய்வந்து விருட்சத்தினிழலிலிருக்கும் இவர்களுடைய திருவுருவத்தைப் பார்க்கும்போது ஸ்ரீராமர் அனுமாரைக் கண்டு குண்டலதாரியா யிருக்கும் நீயாரென்று வினவ வாயுவுக்கும் அஞ்சனா தேவிக்கும் பிறந்த அனுமானென்று அடியிணைவணங்கி நிற்கக்கண்டு ஸ்ரீராமர்தங்களுடைய வரலாற்றைதெரிவித்தவுடனே அனுமார் தன் விஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து சுக்கிரீபனை யழைத்து சரணமடையச்செய்து இருவருக்கும் உறவுண்டாக்கியாவரும்வணங்க ஸ்ரீராமரை அழைத்துக்கொண்டு தாங்களிருவரும் மலையிற்போய் அலங்காரச்சாலையில் எழுந்தருளச் செய்து சுக்ரீபனானவன் தன்னுடையதமையனுக்கும் தனக்கும் பெண்சாதியால் நேரிட்ட பகையைச்சொன்னான். ஸ்ரீராமர்கேட்டு விசனமுற்று அந்தவாலியைக்கொன்று உனக்கு கிஷ்கிந்தையைப் பட்டங்கட்டிவைக்கிறேனென்று அபயஸ்தங்கொடுக்க சுக்கிரீபன் அதைப்பெற்றுசுவாமீ அடியேனுக்கு ஒருசந்தேகம் வாலியைக்கொல்வது உண்மையாகில அந்தவாலியானவன் வருஷத்திற்கொருதரம் ஏழுமரத்தை இழுத்துப்பார்த்து விட்டுவிடுகிறதும் துந்துபியென்னுமிராட்சதன் எலும்பை நித்தியம் அசைத்துவிடுகிறதுமாயிருக்கிறான். ஆகையால் அவன்வலிமைக்குமேல் தேவரீருடையவலிமையைக்காட்டினாலென்மனத்திடங்கொள்ளுமென்று சுக்ரீவன்சொல்ல அப்படியேநல்லதென்று ஸ்ரீராமரானவர் அந்தமராமரத்தினடிவாரத்திற்போய்நின்று மிதுகவே எழுகோணலாயிருந்த மரம் ஒரே ஒழுங்கில்வரக்கண்டு ஒருபாணத்தால் ஏழுமரமும் உருவச்செய்து துந்துபியின்எலும்பைத் தன்கால்விரலால் உந்திவிட அதைக்கண்டு சுக்ரீவனும்

மற்றயாவர்களும் புகழ்ந்துவணங்கி இவராலேவாலியைக் கொல்லப்படுமென்று நிச்சயங்கொண்டு, சீதாதேவி கழற்றியெறிந்துபோன ஆபரணமூட்டையை ஸ்ரீராமருக்குஎதிரில்கொண்டுவந்துவைத்தான்.

ஸ்ரீராமர் சீதையினுடைய ஆபரணத்தைக் காணுதல்.

அதை ஸ்ரீராமர்பிரித்து நகைகளைப்பார்த்து இது சீதையினுடைய ஆபரணமென்றறிந்து விசனப்படும்போது சுக்ரீவன்எழுந்து திருவடிகளில்விழுந்து விசனப்படவேண்டாம் என்னிடத்தில் எழுபத்திரண்டுவெள்ளம் வானரப்படைகளிருக்கின்றன. ஒருநொடிப்பொழுதினில் இலங்கையைக் கலங்கச்செய்து இராவணனைச்சாக அடித்துத் தயாரையுங்கொண்டுவந்து தேவரீர்திருவடிகளில் ஒப்பிவைக்கிறேனென்று சுக்ரீவன்சொன்னான். அதை ஸ்ரீராமபிரான்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து இப்போது நடக்கவேண்டிய காரியமென்னவென்று கேட்க வாலியை சங்கரிப்பதேயென்று சுக்ரீவன் சொல்ல நல்லதென்று சுக்ரீவனையழைத்துக்கொண்டு வாலியினிடத்திற்சென்றுபோர்புரியும்படி அழைத்துக்கொண்டுவாக்கடவையென்று அனுப்பி. தானும் தம்பி-இலக்குமணரும் குற்றுச்செடிமறைவில்கோதண்டபாணியாக நின்றார்கள்.

ஸ்ரீராமர் பாணத்தால் வாலி வல்லபங்கெடுதல்.

அக்காலத்தில் சுக்ரீபன்வாலியின் அரண்மனைக்குப்போய் யுத்தத்திற்குவாவென்றுகூவுவதை வாலிகேட்டு புஜத்தைத்தட்டிக்கொண்டுயுத்தத்திற்குப்பயணப்பட்டுத் தம்பியின்பேரில் முனைந்துக்கொண்டு எழுந்துபதுங்கி தாவிப்பேவிகூவி இடம்வலம் வலம்இடமாகச்சுழன்று கோடையிடிபோற்குததி கைத்திறப்பற்றி சுக்ரீபனையடித்துஉயிரைமூழ்த்திவிடவேண்டுமென்றுநாடினான் அவனுடையமனதைக்கண்டு சுக்ரீபன் ஓடி ஸ்ரீராமருடைய திருவடிகளில்முடிசூடினான். அப்போது ஸ்ரீராமர்சொல்லுகிறார், நீங்களிருவரும் ஒரேரூபமாகயிருப்பதால் நீயென்றும் அவனென்றும் வித்தியாசந்தெரியாமையால் மயங்கியிருந்துவிட்டேன் இனியிப்படியிரேன், இதோ இந்தமலர்மாலையை வேற்

றுமைதோன்ற நீகழுத்திலபோட்டுக்கொண்டு இன்றையதினம வாலியையழைத்து சண்டைசெய்வாயாகில எப்படியும் அவனை மாட்டிவிடுகிறேன் சந்தேகமில்லையென்று பூமாலையைமிடற்றிற்போட்டு அனுப்பினர். அதைப்பெற்று சுக்ரீபன்ஓடி அடா வாலீ, சண்டைக்குவாடாவென்றுகூவி அழைக்க அவனுக்குக்கோபம்பிறந்து யுத்தத்திற்குவருஞ்சமயத்தில் தாரையென்பவள் ஓடிவந்து புருஷனைத்தடுத்து நேற்றையதினம்உன்னால்அடிபட்டபச்சைஉதிரம்காயாதிருக்குமுன்னமேவந்துசண்டைக்கு அழைக்கிறதை யோசிக்கவேண்டியதென்றும ஸ்ரீராமர்இராவணசம்மாரஞ்செய்யும்பொருட்டு சுக்கிரீவனுக்குஅனுகூலமாகவந்திருப்பதையும், இன்னும சிற்சில நியாயமொழிகளைச் சொல்ல அதைக் கேட்டு வாலியானவன் சில வசனங்களைப் புகன்று என்மயிரில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த இராவணனை என்னைக்கொண்டு ஜெயித்துக்கொல்லாமல் என்னாலடிப்பட்டு ஒதுங்கிக்கிடக்கும் அற்பனாகிய சுக்ரீவனைக்கொண்டு இவன்பகையை முடித்துக்கொள்ளப்பட்டவனா என்னைஜெயிப்பவன், மேலும்அந்தவிராமனுக்கும்எனக்கும் எவ்விதபகையுமில்லை அப்படியிருக்க, அவர்களையும் இந்தச்சுக்ரீவனையும் முடித்துத்திருப்புவேன். நீபோவென்று அனுப்பிவிட்டு, சுக்ரீவனிடம்சமாசெய்யும்போது தாசரதியானவர் தனதுகோதண்டத்தில் தரித்திருந்தபாணத்தை ஆகர்ணபரியந்தமிழுத்துவிட்டு வாலியின்கண்ணிற்படாமல் மறைந்து இருக்குங்காலையில் அந்தப்பாணமானது வாலியின்மார்பில்நுழையும்போதுகாலினாலும் தன்வாலினாலும்பிடித்து இழுத்துபார்த்தான். அதில் ஸ்ரீராமனென்று எழுதியிருந்த முத்திரையைநோக்கி மூர்ச்சையாய் விழுந்துபோகவும ஸ்ரீராமலட்சுமணர்வெளியில்வந்து வாலியினிடத்தில்நிற்க அப்போது சுக்ரீவன், அங்கதன், அனுமார், தாரை முதலியபேர்கள்வாலியின்பேரில்விழுந்து ஓவென்று அழும்போது வாலி மூர்ச்சைதெளிந்து ஸ்ரீராமருடைய திருமுகத்தை ஏறநோக்கிச் சொல்லுகிறான்.

வாலி ஸ்ரீராமரை நிந்தித்தல்.

——)*(——

இஃதென்ன ஆச்சரியம் சூரியவம்சத்திற்பிறந்த இராஜனாகிய உனக்கு சீதைபோய்விடவே உன்னுடைய பொறுமையும சாந்தமும்புகழும் சீவகாருண்யமும் பேரறிவும் தருமமுந்த

ற்குணமும் கூடப்போய்விட்டாலும், "மேன்மக்கள்மேன்மக்க
ளே,, எனனும் ஆன்றோர்வாக்கியமும் உன்னாலறிந்ததே, மனு
விக்கியானமுதலிய நீதிசாத்திரத்தை மறந்தையோ, பாவம்பழி
க்கஞ்சாதென்று துறந்தையோ, உனதளவில்நான் ஒருகுற்றமும்
செய்யாதிருக்க என்னகுற்றத்தைக்கண்டு இப்படி செய்தாய், ஒ
ரு இராக்கதன்உன்மனைவியை எடுத்துப்போயிருக்க மலையில்
வாசமாயிருக்குங் குரங்கரசனைக்கொல்லும்படி வேதத்திற்கூறி
யிருக்கின்றதோ, உன் அப்பன்பாட்டன்போதித்ததா, சூரியவ
மிசத்தில் நீ பிள்ளையாகப்பிறந்து மிருந்தபாவத்தையும் நிறை
த்துவைத்தாயே, அப்பாராமா எனக்குப்பயந்துள்ளிருந்த பஞ்
சையாகியசுக்ரீவன் வார்த்தையைக்கேட்டுபாரியாலோசனைசெ
ய்யாமலிக்காரியஞ்செய்தாய்உனதுபத்தினியையெடுத்துப்போ
ன இராவணனை வெல்லவேண்டுமென்று ஒருவார்த்தைசொன்
னால் என்னுடையவால்மயிற் அவனையும் அவனிலங்கையையு
ம்கொண்டு வந்துவைக்குமே, சீதாபிராட்டியாரை என்தோள்
கொண்டு வந்துன் திருவடியிற்சேர்க்குமே, அப்படியிருக்கஎன்
னை வஞ்சித்து மறைவிலிருந்துகணைவிடும்படி உனக்குஎந்தஆ
சான் சொல்லிக்கொடுத்தான், என்னவிதியைக்கொண்டுஎய்தா
ய், வீணேகாலத்திற்குத்தகுந்த புத்திநேரிட்டதோவென்று
வெறுத்துக்கொள்ளுமவாலியைநோக்கி இளையபெருமாள்சொ
ல்லுகின்றார் கம்பிசெண்டிதான்பெற்ற பெண்ணென்று நினைக்
காமல் அபகரிக்கஉன்னைக்கொல்லாமல்விட்டால்தருமவிருத்த
மென்றும் எதிரில்நின்று அடித்தால் நீ சரணம்புகுவை யென்
றும் சுக்ரீவனுக்குக் கொடுத்தப் பட்டம் தப்பிப்போமென்றும்
மறைந்திருக்கலாமென்று சொல்ல அதைக் கேட்டு வாலி
சொல்லுகிறான் கானகத்திலிருக்குமிருகம், அதிலும் குரங்கு
ஜாதி இவைகளுக்கு முறையுண்டோ நீங்கள்செய்தமருமத்தின்
துறைகண்டோம் எதிரில் உங்களைநோக்கி சரணம்புகுந்தால்
அனுக்கிரகஞ் செய்யக் கூடாதென்பது சூரியகுலநிறையோ
ஆனாலும் பரதமகாராஜன் தண்டிக்கவேண்டியேயொழிய நீங்
களார்சந்நியாசி உங்களுக்குப் பாணமேது வில்லேதுஅரசின்
முறையைச்சார்ந்த சொல்லேது என்று கேட்கும்போது ஸ்ரீரா
மர்தம்பியைக்கையமர்த்தி வாலியைப்பார்த்துச் சிலவசனங்கூ
றுகிறார் உனக்கும் எனக்கும் ஏதொருபகையுமில்லை நான்கேட்
பார்பேச்சைக்கேட்டு மனைவியைப்பிரிந்திருந்தவிசனத்தால் ம

ற்சொருவனுக்கும் இப்படிதானே தூன்பமிருக்குமென் றுபமான ப்பிரயோகஞ்செய்து விட்டேன் மிஞ்சிப்போவதென்ன! இப்பவும் நான்விட்டபாணத்தைவரவழைத்து உன்னையும் பிராணனுடன் பிழைக்கச்செய்கிறேன் உன்மனோபாவம் இப்போது தெரியவந்தது உன் தம்பியுடனீயும் சுகமாக வாழ்ந்திருப்பாயென்று சொல்ல வாலி சொல்லுகிறான்.

வாலி சுவர்க்கமடைதல்.

ஓ சுவாமி, எங்கள்குலத்தில் காயம்படக்கூடாது, காயம்பட்டால் உயிருடனிருந்து வாழக்கூடாது, திரிமூர்த்தியாகிய தேவரீர் அவதரித்து அசுரர்குலம்வேரறுக்க வந்திருக்குங்கடவுள் உம்முடைய பாணத்தால் நானிறக்க எத்தனைநாள் தவஞ்செய்தால் எனக்குக்கிடைக்கும் இஃதன்றிதேவரீரைச்சிறிது இகழ்வாகப்பேசிவிட்டேன் அவைகளையெல்லாம் பொறுத்துத் தேவரீருடைய திருவடி எனக்குக்கட்டளையிடவேண்டியது என்தம்பிசுக்ரீவன் அறியாதவன், என்பேரில் காட்டியகையை அவன்பேரில் காட்டாமல் கிஷ்கிந்தைக்கு அரசனாகப்பட்டங்கட்டி அங்கதனை இளவரசனாக்கி இரட்சிக்கவேண்டும் ஐயனேயென்று வாழ்த்திசுக்கிரீபனையும் அங்கதனையுமழைத்துஸ்ரீராமமூர்த்திகையிலொப்பிவைத்து தன்பக்கத்திலிருந்து அழும் தாரையைநோக்கி; பெண்ணே நான் அநேகஜன்மங்களிற்செய்த தபோபலத்தினால் வைகுந்தவாசகனாகிய ஸ்ரீசோதண்டபாணியின் திருவடிகளில் ஐக்கியமாகிறேன் நீயாதொன்றுக்கும் விசாரப்படவேண்டாம் எனக்கு மோட்சங்கொடுத்த தெய்வம் உன்னையிரட்சிக்கும் என்றுசொல்லி, அங்கதனை யழைத்து அவன்கையில தாரையையொப்பிவித்து சோகமேகம்போற் பொழியுங் கண்ணீரைத்துடைத்து ஸ்ரீராமமூர்த்தியைநோக்கி தேவரீருடைய பாணத்தைவரவழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுந்தங்கட்டளையிடவேண்டுந் தேவாதிதேவனேயென்று சிந்தையில்தியானஞ்செய்தான். அப்படியே ஸ்ரீராமரானவர் கிருபாநோக்கஞ்செய்யவே தேவர்கள் பாரிசாதபுஷ்பங்களை வாரியிறைக்கவாலி நற்கதியடைந்தான். உடனேவானரவீரர் சுக்ரீவன் அனுமான் அங்கதன்முதலியசகலரும் வாலிக்கு உத்தரக்கிரியைகள்யாவும் செய்து நிறைவேற்றிவந்து ஸ்ரீராமர்திருவடிகளிற் பணிந்தார்கள்.

சுக்ரீவனுக்குப் பட்டங்கட்டுதல்.

ஸ்ரீராமர் தன் தம்பியையழைத்து கிஷ்கிந்தைக்குப்போய் வாலிசொன்னவண்ணம் சுக்ரீவனுக்குப் பட்டங்கட்டி அங்கதனுக்கு இளவரசுபட்டமும் அளித்து தாரையினிஷ்டத்தின்வண்ணம்நடக்கும்படி கிட்டமுஞ்செய்துவாக்கடவையென்றுஆஞ்ஞாபிக்க இளையபெருமாள் அப்படியேசென்று சகலசம்பிரமத்துடன் பட்டங்கட்டிவைத்துவந்தார். எல்லோருமவந்து ஸ்ரீராமருடைய பாதங்களில் வணங்கினார்கள். சுக்ரீவனும்வணங்கி சுவாமீ வானரப்படைகளை அழைக்கத் தூதர்களை அனுப்பிவிட்டேன். வருவது மழைக்காலம் ஆகையால் இதையொழித்து வெய்யிற்காலம் வருகிறவரைக்கும் தயைசெய்யவேண்டுமென்றுசரணம்புக அப்படியே ஆகட்டுமென்றுசொல்லி நீயுங்கிஷ்கிந்தைக்குப்போயிருக்கக்கடவதென்றார். நல்லதென்றுநமஸ்கரித்துநடக்க ஸ்ரீராமலட்சுமணரும்பர்ணசாலையேற்படுத்திக்கொண்டு மலைச்சார்பிலிருந்து சீதையைக்குறித்து விசனமடைந்திருந்தார்கள். சூரியபகவானும் மகாராசியில்வந்து பிரவேசித்தான். சிலநாட்சென்றவுடனே ஸ்ரீராமர்தம்பியைநோக்கிமழைக்காலம்கழிந்தபின்னர் வருகிறேனென்றுபோனசுக்ரீவன்இதுகாறும் வாராமையால் அழைத்துவாவென்றனுப்பவும் இவரைக்கண்டவுடனே சுக்ரீவன்முதலியயாவரும்ஸ்ரீராமரிடம்ஓடோடியும்வந்து வணங்கி நான்குதிசைகளிலுமிருந்துவரும் வானரப்படைகளைச் சேகரித்தார்கள்.

சீதையம்மனைத்தேட
அநுமார் முதலியவர்களை யனுப்புதல்.

இஃதிப்படியிருக்க ஆஞ்சனேயர் சொல்லுகிறார். சுவாமீ சேனைகள்கூடுமுன் ஜானகி யெங்காயாயிருக்கும் இடத்தை முன்னந்தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றுசொல்ல ஸ்ரீராமரும் சுக்ரீவனும் யோசித்து கிழக்கு வடக்கு மேற்கு இம்மூன்றுதிசைகளிலுந்தேட வானரங்களை அனுப்பிவைத்து, தெற்குத்திசைக்கு அநுமார் அங்கதன் சாம்புவந்தர்முதலிய வானரவீரர்கள் அனேகமபேரை அனுப்பிவைத்தார்கள். மற்ற மூன்றுதிசைகளுக்கும்போன வானரங்கள்சீதையம்மனைத் தேடிக்காணமல்ஒருமாதத்திற்குள் ஸ்ரீராமரிடம்வந்து நாங்கள்போன திசைகளிற்காணோம் என்றுதெரிவித்து வணங்கி நின்றார்கள். தெட்சண

தொயிற்போன அநுமார்முதலாகிய வீரர்கள் பற்பலவிடங்களிலுந் தேடிக்கொண்டுபோகையில் பெருந்திருளுடனே ஒரு பிலத்துவாரத்தைக்கண்டு அதிலே வழிதெரியாமல் கால்களில் தடவிக்கொண்டுபோகையில் அங்குப்பிரகாசம்பொருந்தியதொரு பட்டணங்காணப்பட்டது அதிற்புகுந்து தேடிப்பார்க்கையில் விரித்தசடையும், சரிந்தஇடையும்பரிந்தஉடையுமாக யோகஞ்செய்பவர்களைப்போல அரைக்கண்பார்வையாய் கண்களை மூடிக்கொண்டு தபசிலிருக்கிற ஸ்வயம்பிரபையென்கிற தெய்வப்பெண்ணை அநுமார்முதலியபேர்களும் சீதாதேவியார் இவள்தானோ அல்லவோவென்று அநுமானங்கொண்டு அவ்விடத்தில் நின்று ஸ்ரீராமமந்திரம் ஜெபிக்க அதைக்கேட்டவுடனே அந்த ஸ்வயம்பிரபைக்கு இந்திரன் இட்டசாபம் நீங்கி அநுமாரால் பிலத்துவாரத்தைவிட்டு சகலரும் வெளியில்வந்து அனுமாரிடத்தில்விடைபெற்று தேவலோகம்போய்ச்சேர்ந்தாள் அதைஅனுமார்முதலியயாவருங்கண்டு சந்தோஷித்து அவ்விடம்விட்டு வெளிப்பட்டுதெற்குநோக்கிச்சென்றுபட்டணங்கள் நாடுகள் நகர்கள் மலைகள் குகைகள் வனமுதலியபலவிடங்களிலுந்தேடி தென்சமுத்திரக்கரைவந்துசேர்ந்து மாலியவந்தமென்னுங்கிரிமுதலியஇடங்களிலுந்தேடி நாடிவந்ததாயார் அகப்படாமையால் நாமென்னசெய்வோம் ஸ்ரீராமரிடத்திற்சென்று அம்மனைக்காணோமென்று சொல்வதிலும்புண்ணியசாலியாகியசடாயுவைப்போல ஸ்ரீராமகாரியத்தால்நாமும்பிராணனைவிட்டுவிட்டால் நற்கதியடையலாமென்று அநுமார்முதலியவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சம்பாதி வரலாறு

— (*) —

அதைச்சடாயுவைப்பற்றிய சம்பாதிகேட்டு நீங்களார் இவ்விடம்வந்து விசனப்படுவானேன் சடாயுவின்வார்த்தை இவ்விடத்தில்வரவேண்டிய காரணமென்னவென்றுகேட்க, அநுமார்சொல்லுகிறார் அயோத்திமா நகரத்தையாண்ட தசரதச்சக்கிரவர்த்தியினுடையகுமாரர்ஸ்ரீராமர்சீதாதேவி இலட்சுமணருடனும் பிதுர்வாக்கியத்தால் காட்டில் வந்திருக்கவும், ஓரிராக்கதன்வஞ்சித்துவைதேகியைக் கொண்டுபோகவும், அதைக்கண்டுசடாயுவானவர் எதிர்த்து தாயைமீட்கும்படி அமர்செய்ய

வும், அரக்கன்வாளினல் சிதைபட்டிருக்கவும், ஸ்ரீராமருர் இளையவருங்கண்டு உற்றுரிமைகளை நடத்தவும், எங்கள் அரசனுகிய சுக்ரீவனும் ஸ்ரீராமரும் நண்புபூண்டு ஜனகன்மாது இருக்குமிடம்தேடிவர எங்களை அனுப்பவும், எவ்விடங்களிலுந் தேடிக்காணுமையால் நாங்கள் விசனமுற்று இறக்கத்துணிந்துகொண்டோம்என்றுசொன்னுர்கள். அதைச்சம்பாதிகேட்டு சடாயுவைக்குறித்து துன்பப்பட்டுநாங்கள்ஒருதாய்பிள்ளைகள் என்தம்பியாகியசடாயு இராமகாரியத்திலிறந்ததே தனக்கு மோட்சமென்றுமனமகிழ்ந்து ஐயாவைதேகியாரைதிருடிப்போனவன் இலங்கையிலிருக்கும்இராவணன்நேர்தெற்காகச்சமுத்திரத்தைத்தாண்டிப்போனுல்அம்மணியும் அவனூரையுங்காணலாம். பலசாலிகள்கடலைத்தாண்டவேண்டுமென்றுசொல்லி நீங்களெல்லோரும் ஸ்ரீராமமந்திரத்தைக்கூவிச் சொல்லுங்களென்றுயோகத்திலிருந்தான். இவர்கள் இராமா இராமாவென்றுகூவியமந்திரம் இருகாதிலுங்கேட்கவே மூன்னுளில்தீய்ந்த இறகுவளர்ந்துஅனுமாரிடத்தில்விடைபெற்று ஆகாயத்திற்பறந்துபோனுன். அப்போதொருவரை ஒருவர்பார்த்து யோசித்துசாம்புவந்தர்முதலியபேரும் அனுமாரைத்துதித்து சுவாமியின் முத்திரைமோதிரத்தைக்கொண்ட மகானுபாவர் நீயேயன்றிவேறில்லை. ஆகையால் இப்போதுநீரேபோய்சந்தோஷசமாச்சாரங்கொண்டுவந்து எங்களை யிரட்சித்து கீர்த்தி சம்பாதித்துக்கொள்ளுமென்றுசொல்ல, அதைஅனுமார்கேட்டுசந்தோஷங்கொண்டு மகேந்திரபர்வதத்தின் மேலேறி விஸ்வரூபமெடுத்து வாலைச்சுருட்டிக்கொண்டு அதன் சிகரத்திலே நின்ருர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

சுந்தரகாண்டம்.

காப்பு.

அலங்கலிற்றோன்றும்பொய்ம்மை யரவெனப்பூதமைந்தும்
விலங்கியவிகாரப்பாட்டின் வேறுபாடுற்றவீக்கம்
கலங்குவதெவரைக்கண்டா லவரென்பர்கைவில்லேந்தி
இலங்கையிற்பொருதாரன்றே மறைகளுக்கிறுதியாவார்.

அனுமார் கடல்தாண்டுதல்.

—*—

இப்பால் கிரிசிகரத்தின் மீதுநின்ற அனுமாரானவர் தம்முடையகண்ணுக்குநேராய்ச்சமீபத்தில்தெய்வலோகம் பிரகாசிக்கக்கண்டு இதுதானோ விலங்கையென்று நினைத்துஐயப்பட்டு உடனே இதுஉயரத்திலிருக்கிறபடியால் இலங்கையல்ல,தெய்வலோகத்தில் சீதாபிராட்டியாரில்லையென்று தெரிந்துகொண்டு பார்வையைத்தாழ்த்திப்பார்க்ககூடகோபுரமாடமாளிகைகளுடன் இலங்கைதோன்ற அதைப்பார்த்து ஸ்ரீராமஜெயமென்று கந்தமாதனப் பந்துபோலெழும்பி ஆகாயமார்க்கமாய்ப்போகும்போது மைநாகமென்னும்பருவதத்தைக்கொண்டு அதனிடத்தன்புகூர்ந்து அப்புறம்பாய்ந்துபோக, சுரசைஎன்பவள் மறிக்க அவள்வாயிற்புகுந்து வெளிப்பட்டு கேசரிமார்க்கமாய் எழும்பி காயாக்கிராணியையும் சிதைத்து, ஆவலுடன் பாய்ந்து இலங்கைக்கு அருகிலிருக்கும் பவளமலையின்மேற்குதித்து இலங்கைக்குக்காவலாயிருக்கும் இலங்கணியைவதைத்துஜயங்கொண்டு இலங்கையிற்புகுந்து அந்தநகரத்திலுள்ளமாடமாளிகைகூடகோபுரமண்டபமேடை சாலைசோலை ஆலயமுதல்இராவணனும்வண்டோதரியும்சேரும் அந்தப்புரம் சயனக்கிரகங்களியாவும் புகைபோகாவிடத்திலும நுழைந்துதேடி அசோகவனத்தில் புகுந்து அணில்போலுருவி அம்மனிருக்கும் இடத்தில்மேவி அவ்விடத்தில் நடக்கும விதத்தையும் இராவணனாகிய பாவியின் எண்ணத்தையும அறியவேண்டி மறைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க சீதாதேவியாரை இராவணன்எடுத்துவந்து அசோகவனத்தில்வைத்துஇரண்டாயிரம்பேர்இராட்சதஸ்திரீகளையும், விபீஷணன் பெண்ணாகிய திரிசடையையுங்காவல்வைத்து பயங்காட்டிதனக்குஇணங்கும்படிச்செய்ய கூறிப்

போனவண்ணம் அரக்கியர் கூப்புகூடிக்கொண்டு இராவணன் இஷ்டப்படி செய்தால் ஈரேழுபதினான்குலோகமும் உமக்குப்பணிவிடைசெய்யும், அப்படிநடவாவிட்டால் எங்களகையிலிருக்கும் ஆயுதங்களினால் கொல்லுவோம், கசகசவென்றுமெல்லுவோம், வெட்டித்தரிப்போமென்று பலவித பயங்காட்டி மனதைக்கலக்க பிரயத்தினஞ்செய்யுந் தன்மையை திரிசடைதேற்றவும், இராமநாமாமிர்தமே சீவனமாகவும், வேறு அன்னந்தண்ணீர் காய்கனி அருந்தாமலும், நித்திரையில்லாமலும், இருந்தவிடத்தைவிட்டசையாமலும், எதற்கும் அஞ்சாமலும், கண்களில் தாரைதாரையாய் நீர்பெருகவும், அரக்கியர்முகத்தை யேறெடுத்துப்பாராமலும், வடக்குபக்கமுகம் வைத்துக்காலங்கழித்துவரும் தாயாரை அனுமார்கண்டு இவரேலோகபிராட்டியென்று நிச்சயங்கொண்டிருக்கையில், சூரியன் அஸ்தமயமாகிசந்திரனுதயமாகினான்.

இராவணனை சீதையம்மன் நிந்தித்தல்

அந்தவேளையில் இராவணனானவன் அனேகஸ்திரீகள் புடைசூழ அரக்கர்நெருங்கிவரசகல ஆடம்பரத்துடன் அசோகவனத்தில்வந்து சீதாதேவியாரைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறான் நான்பிரமனுடைய பேரனுக்குப்பிள்ளை. ஜாதியில் பிரமகுலம். அனேகங்கோடிவேதங்களைச்சிக்கறுத்தவன். கைலயங்கிரியைப்பேர்த்தெடுத்தவன். அரைகோடி ஆயுள்பெற்றவன். இந்திரன் முதலிய யாவரும் பணியப்பெற்ற புண்ணியன். நூறாயிரம் பிள்ளைகளைப்பெற்றவன். திவிரபராக்கிரமசாலிகளாகிய தம்பிமார்களையுடையவன். அளவிறந்தசேனைகளுக்கு இறைவன். சமுத்திரமத்தியில் நகரமுடையவன். தசக்கிரீவனாகிய நான் உன்னை விரும்பிவேறுஸ்திரீகளையும் நினையாமல்விடுத்தும், உன்னையடுத்துவேண்டிக்கொண்டும் உன்மனம் இரும்பிலும் கொடியதாயிருக்கிறதேயென்று பலவிதமான பெருமைகளை எல்லாம் சொல்லி என்னளவில் அன்புவைத்தால் எல்லாபாக்கியமும் உன்னுடையதே, கோடிபெண்களும் உனக்குஅடிமையே யன், பிராணனும் உனக்குத்தத்தமே, அந்தமானிடர் இந்தசமுத்திரத்தைத் தாண்டிவரமாட்டார்கள், வந்தாலும் தப்பிப்பிழைக்கமாட்டார்கள், மும்மூர்த்திகளும் என்னை ஜெயிக்கமாட்டார்கள். உன்னை மீட்கமாட்டார்கள். ஆகையால் என்னிடத்தில் கிருபா

நோக்கம்வைத்தஎன்பிராணனை அடிமைகொள்ளுமென்றுசாஷ்டாங்கமாகத்தெண்டஞ்செய்து எழுந்து கைகட்டிவாய்புதைத்து வணங்கிநின்றிருக்கும் இராவணனை சீதையம்மனவள் பாதகன்முகத்தை நோக்காமலே இராமமந்திரத்தை செபித்து தன் பிராணன்பேரில் ஆசையையாமல் ஒரு துரும்பைப்போல் மதித்துச்சொல்லுகிறாள். அடா இராவணா த்துருமேப கைலையைப்பெயர்த்தெடுத்ததும் அரைகோடி ஆயுள்பெற்றும் இலட்சம் பிள்ளைகளைப்பெற்று தம்பிமார்களை உற்றும் ஆயிரம்வேதம்வருமென்றும் வித்தியாகர்வமும் கொண்டிருக்கிற நீ உன்னுடையபத்துத்தலைகளும், இருபதுகைகளும் புத்திரமித்திரர்கள் அத்திராதிகளுடனும் நாளையே நாசமடையப்போகிறாய், பதிவிரதைகளுடைய வயிற்றெரிச்சல் உன் குலகோத்திரம் யாவற்றையும்எரிக்கும். தேவர்கள் முதலிய தண்டகாரண்ணியவாசிகளுக்கு ஸ்ரீராமர்கொடுத்திருக்கும் அபயஸ்தம் உன்னைவிடுமோ உன்பத்துதலைகளையும் இருபதுகைகளையும்பூமியில்உருள காக்கை கழுகுநரிநாய்பேய்பிடுங்கித்தின்னக்காலம் சமீபித்ததுவோ அடாராவணாப்பதரேஎன்றுசொல்ல, இராவணன்கோபங்கொண்டு வாளையுருவிவெட்ட கிட்டிவரவும் சமீபத்திலிருந்த திரிசடைத்தடுக்கவும் சீதைபோனால் தனதுயிர்போமென்று நினைத்து இராவணன் இராட்சதஸ்திரீகளைநோக்கி இன்னும்பயமகாட்டிவசியப்படுத்தும்படி சைகைசெய்து தன்னரண்மனைக்குப் போய்விட்டான். அப்படியே அவ்வரக்கியர்கள் கூடிசில்மொழிகளைக்கூறி அநீதியோகி நீ இராவணனைத்தழுவி வாழ்ந்தால் சுகப்படுவை இல்லாவிட்டால் வாருக்கிரையாகுவாய் என்று பயமுறுத்த அவர்களை திரிசடையானவள் கையமர்த்தி அப்பால் போகும்படிச் செய்து சீதையைப்பார்த்துச் சிலவசனஞ்சொல்லுகின்றாள்.

திரிசடை சீதையம்மனைத் தேற்றுதல்.

——)*(——

அம்மா எனது தகப்பனாகிய விபீஷணரால் ஸ்ரீராமருடைய செய்திகளைச்சொல்லக்கேட்டேன். அவையென்னவெனில் மாயமானை துரத்திப்போனதும், இலக்குமணாவென்று அதுபடிந்ததும், அவ்வோசை நீகேட்டு இலட்சுமணரை நீயனுப்பிவிட்டதும், இராவணன்மாறுவேடங்கொண்டு உன்னை எடுத்துக்கொண்டுவந்ததும், ஸ்ரீராமலட்சுமணர்பர்ணசாலையில்தேடிவி

சனப்பட்டு வரும்வழியில் சடாயுவைக்கண்டு தகனஞ்செய்து சுக்ரீவர் சினேகங்கொண்டு அவர்பகைவனாகியவாலியைக்கொன்று சுக்ரீவருக்குப்பட்டங்கட்டி மழைக்காலம்நீங்கிவானரப்படைகளைக்கூவி நாலுதிசையிலும் அனுப்பி தேவரீரைத்தேடுகிறதாய்க் கேள்விப்பட்டேன். எனக்கும் ஒரு சொற்பனமாயிற்று ஸ்ரீராமதூதன் இவ்விடத்தில் வந்து உமக்குநல்ல சமாச்சாரம் சொல்லக்கேட்கப்போகிறீர் பள்ளமுள்ளவிடத்தில் தண்ணீர்நிற்கும் பதிவிரதைகளின்மேல் அந்நியர்பாசம்வைத்தால் நாசப்படுவார்கள். நீர்கிலேசிக்கவேண்டாம் அம்மாவென்று சில தேறுதலான சொற்கள்மொழிய அவைகளைச்சீதையம்மன் கேட்டு பிராணனையொழிக்கநினைத்த எண்ணத்தைவிட்டுசந்தோஷமடைந்திருந்தாள்.

அனுமார்சீதையம்மனிடம்வந்து திருவாழிகொடுத்தல்.

அனுமாரானவர்தேகபுளகாங்கிதங்கொண்டு அரக்கியரெல்லாம் அமர்ந்து நித்திரைபோகும்படி அபிமந்திரித்து தான் மெள்ள இறங்கி தாயாருக்கெதிரில் ஸ்ரீராமராமாவென்று துதித்துவந்து தீர்க்கதெண்டன்சமர்ப்பித்து வணங்கியெழுந்து அடக்கம் ஒடுக்கத்துடன் நிற்க அதை சீதையம்மன் பார்த்து நீ யாரப்பா, அரக்கர்மாயமோ, இராவணன் செய்யும் அனியாயமோ, அல்லது ஸ்ரீராமருடைய அன்பனோ, அரிபரந்தாமனுடையதூதனோ, எனக்குத்தெரியசொல்லென்றுகேட்க,தாயாருடைய திடச்சித்தத்தையனுமார்கண்டுகளித்துதெண்டனிட்டு தாயே, நான்ஸ்ரீராமருடையதூதன், என்பேர்அனுமார், நான்குதிக்குகளிலும் வானரச்சேனைகள்உம்மைத்தேடிப்பிடிக்கப்போய் இருக்கிறார்கள். நான் தட்சணதிசைக்கு வந்தவன் என்று சொல்லியதைக்கேட்டு, ஸ்ரீராமரும் இலட்சுமணரும் சுகமாயிருந்திருக்கிறார்களா, என்னைமறந்துபோனார்களோ என்றுவினவ, உம்முடைய வார்த்தையைத்தள்ளாமல்மாயமான்பின்சென்று அதைக்கொன்றுதிரும்புகையில் தம்பியைக்கண்டுபர்ணசாலையில்உம்மைக்காணாமல்வருத்தமுற்றுதேடிவருகையில் சடாயுவைக்கண்டு சங்கதிதெரிந்து அவருக்குரியகடனைமுடித்துக் கதியடையச்செய்துகவந்தனைமாட்டி பம்பாநதியோரத்தில்வந்திருந்து எங்கள்ராசன்சுக்ரீவன்வந்து சரணம்புக அபயஸ்தங்கொ

டுத்து தேவரீர் எங்கள்வசம்போட்டுவந்த நகைகளைக்கண்டு வி
சனங்கொண்டு மறுநாள் வாலியைமாட்டி சுக்ரீவன்பயம்தீட்டி
அவருக்குக் கிஷ்கிந்தையைப் பட்டநாட்டி அங்ககனை இளவ
ரசாக்கிக்கூட்டி எழுபத்திரண்டுவெள்ளம் வானரப்படைகளைக்
கூட்டச்செய்து மழைக்காலங்கழித்து உம்மைத்தேட அனேக
வானரப்படைகளை அனுப்பிவைத்து தெற்குத்திசைக்கு வெகு
வானரச்சேனையுடன் நானும்வந்து அவ்விடத்தில் அவர்களை
நிறுத்திவிட்டு நான்மாத்திரம் இவ்விடம்புகுந்துஇலங்கை மு
ழுமையுந்தேடி இந்த அசோகவனத்தில் தாயாகியஉமைக்க
ண்டேன். காயாம்பூவையொத்ததிருமேனியையுடைய கருணை
யங்கடவுள் உம்மைக் காணாமையில் ஆவிவைத்திருப்பது
அருமையாயிருக்கின்றதம்மாவென்று அனுமார்சொல்ல அத
ற்கு அம்மன்சொல்லுகிருள். ஸ்ரீராமருடைய சமாசாரங்களெ
ல்லாந் திரிசடைசொல்லக்கேள்வியுற்றேன். ஆனாலும் ஒருபா
வியானவன் தொட்டெடுத்துப்போனவள் நமக்குத் தேவியாக
மாட்டாளென்று ஒருவேளையிருந்தாலும் மோசஞ்செய்தபாவி
யைநாசஞ்செய்து வெற்றியைப்பெறுவது இராசதருமமென்
று சொல்லிக்கடவை நானிருக்கும் சுகதுக்கமுதலியயாவும் நீர்
பார்த்தபடியே சொல்லுவாய், அப்பால் அவர்சித்தம் எப்படி
யோ நான்அறியேன்என்றுகண்ணீர்பெருகச்சொல்லுந்தாயா
ர் வசனத்தைக்கேட்டு, அம்மாஉம்மைஎப்போதுகாணபோமெ
ன்றும், இருக்கும்இடத்தைஎன்றுகேடபோமென்றும், ஒருநா
ள்ஒருயுகமாகக்கழித்து வருகின்றனர். இப்போது நான்போய்
ச் சொன்னமாத்திரத்தில் எழுபத்திரண்டுவெள்ளம்வானரப்ப
டையுடன்வந்து எட்டுநாளையில் இந்ததுட்டனையும் அவனகு
டும்பமுதலிய யாவரையுநாசஞ்செய்துதேவரீரைமீட்கநாங்க
ள்பார்க்கப் போகிறோம தாயே இந்ததிருவாழியை அடையா
ளமாகக் கொடுத்தாரென்றுகாட்டவும கரங்களை நீட்டிவாங்கிச்
சிரசின்மீதுவைத்து கண்களில்ஒத்தி மார்பிலணைத்து மகிழ்ந்
து அனுமாரைப்புகழ்ந்து குழந்தாய், அஞ்சனாதேவிக்குவா
யுவுக்கும் புத்திரனாகியமாருதியே நீ எப்போதுஞ் சிரஞ்சீவியா
க வாழக்கடவையென்று ஆசீர்வதித்து என்துயர்நீக்கிய தெ
ய்வமேயென்று மனமகிழ்ந்து அனுமாரை நோக்கி அனுமா
னே, ஸ்ரீராமருக்குஎன்னுடையசூடாமணியை அடையாளமாக
க்கொடுவென்று கொடுத்து இதுவரையிலும் ஒன்றுமாதமா

யிற்று இன்றுமுதல்முப்பதுநாளைக்குள்ளாக இவ்விடம் வந்து பாதகனுகிய இராவணனை மாய்த்து என்னை மீட்டுக் கொண்டு போகாமற்போனால்என்னுயிரைவைத்திரேனென்று சொல்லுமையா அனுமானேஎன்றுசொல்ல, அனுமாரானவர்சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்து அம்மணீ நானே இந்தலங்கையையழித்து உன்னை மீட்டுக்கொண்டுபோவேன், அல்லது இலங்கையோடுமையுமென்றோள்மேலெடுத்து ஸ்ரீராமபிரான்முன்னே வைப்பேன், ஒருதூதன் மீட்டானென்கிறவசை பூமியுள்ளளவும்மாருது. ஆகையால் அதிகசீக்கிரத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியை இவ்விடமழைத்துவந்துபகையைமுடித்து உமதுசிறையைவிடுத்து சந்தோஷப்பெறச்செய்கிறேன் உத்தாரந்தாரும் தாயேயென்றுவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அசோகவனத்தையழிக்கதொடங்கினர்.

அனுமார் அசோகவனமழித்தல்.

அப்போது அனேகங்கோடி யரக்கரையுஞ்சம்புமாலிமுதலிய பஞ்சசேனுபதிகளையும்; அட்சதன் முதலாகியவர்களையுங் கொன்று செயங்கூறியகாலத்தில்இந்திரசித்துவந்துஎதிர்த்து பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டிக்கொண்டுபோய் இராவணன்சமுகத்தில்விடுக்க அனுமாரானவர் வாலைச்சுருட்டி உயர்ந்தஆசனமாகவமைத்துஇருக்க, இராவணன்பார்த்து கோபித்துஆரடா குரங்கே யென்றவன் ஒருமொழிகேட்க, ஸ்ரீராமருடையதூதன் நானடா, அடா இராவணாஎன்று ஆயிரமடாப்பட்டங்கூற, இருபதுகண்களும் சிவந்து வாளையுருவி வெட்டவருங்காலையில் தூதரைக்கொல்லலாகாதென்றுவிபீஷணன்விலக்க, வாலில்துணிசுற்றி தீக்கொளுத்துப்படி இராவணன் கட்டளையிட அப்படியேசெய்தபோது அசோகவனத்தில்சீதையம்மன் இருந்தவிடமன்றிமற்றவைகளும் இலங்கைப்பட்டணம் முழுதும்எரித்து கரியாக்க, இராவணன்முதலியபேரும் அந்தகாரத்தில் ஒளிக்க, அரக்கர் அரக்கியாவருமிருக்கயிடமில்லாமல் எவ்விடத்திலும் அக்கினிமயமாகச்செய்து சீதையம்மனைக்கண்டுபணிந்து ஸ்ரீராமஜெயமென்று ஆகாயத்தில்எழும்பிப்பாய்ந்துமேருதேவியின்பிள்ளையாகிய மைநாகபர்வதத்தின்மேல்குதித்து அங்கிருந்துகிளம்பி மகேந்திரபர்வதத்தின்மேல் குதித்தார்.

அனுமார் முதலியவர்கள்

மதுவனத்தை யழித்தது.

அனுமாரானவர் சூடாமணியைக் கைக்கொண்டு வருவதை அங்கிருந்த அங்கதன் சாம்புவந்தர் முதலியபேர்களுங்கண்டுஜெயம்ஜெயமென்றுவிண்டு அனுமாரைதழுவிக்கொண்டு சகலசெய்தியுங்கேட்டு மகிழ்ந்து மதுவனத்தில்வந்து நுழைந்து கொள்ளைகொண்டு தெற்கேபோன தூதரைக்காணோமேயென்றுவிசனப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றஸ்ரீராமர்திருவடிகளுக்கருகில் வரும்போது கண்டேனே சீதையைக்கண்டேன் ராகவாவென்று ஓடிவந்துவணங்கி சகலசமாச்சாரங்களையுஞ் சொல்லி சூடாமணியைக்கொடுக்க, ஸ்ரீராமர்வாங்கி அளவிறந்த சந்தோஷமடைந்துபுளகிக்கவும், சுக்ரீவன்முதலியபேர்கள் ஆனந்தக்கூத்தாடவும், அனுமாரையாவரும் ஆலிங்கனஞ்செய்துக்கொள்ளவும், அரம்பாஸ்திரீகள் சுபசோபனங்கள் பாடவும் வீற்றிருந்தார்கள்

ஸ்ரீராமர் வானரச்சேனையுடன்

தெற்குநோக்கி வருதல்.

அந்தச்சமயத்தில்நூறுகோடிவானரங்கள் புடைசூழ்ந்துவர நீலனென்னும் படைத்தலைவன்வந்து ஸ்ரீராமர் இலட்சுமணர் சுக்ரீவன் இவர்கள்பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான் இரண்டுசதகோடி வானரங்கள்புடைசூழக் குமுதனென்னும் படைத்தலைவன் வந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து நின்றான் கணவயன், கனரியாக்கன், மயிந்தன், அமிந்தன், சேகரி இவர்கள்முதலிய படைத்தலைவர்கள் அளவிறந்த வானரப்படைகளுடனே வந்துவணங்கியிருந்தார்கள இன்னப்வரப்பட்ட சேனைகளையும்பதினெட்டு படைத்தலைவர்களையும் நோக்கி மகிழ்ந்துதென்முகமாகச்செல்லும்படி உத்தரவுசெய்து ஸ்ரீராமரும்இலட்சுமணரும் புறப்பட்டார்கள். இந்தச்சேனைகள் பத்துயோ

சேனை அகலத்தில் பத்துநாள் இரவும்பகலும் நடத்துவதற்கு சமுத்திரக்கரையைச் சேரவும், ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவனை நோக்கி நீர் சொன்னதொகைக்கு மேற்பட்டிருக்கும் போல் இருக்கின்றன சேனைகளென்றுசொல்ல, சுக்ரீவன்கேட்டு ஆதியில்பிரமன் ஏற்படுத்தியதொகை அவ்வளவுஇதன்மத்தியில் விர்த்தியாகியதெல்லாம் கூடியிருக்கின்றதல்லவா வென்றுசொல்ல, ஸ்ரீராமர்கேட்டு மகிழ்ந்து தென்சமுத்திரத்தைக் கண்டு இதைத்தாண்டிப் போகும் உபாயம்எப்படியென்றுயோசித்திருந்தார்கள்.

சுந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆறுவது

யுத்தகாண்டம்.

காப்பு.

ஒன்றேயென்னினொன்றேயாம் பலவென் றுரைக்கிற்பலவேயாம்
அன்றேயென்னினன்றேயா மாமேயென்னினுமேயாம்
இன்றேயென்னினன்றேயா முளதென் றுரைக்கினுளதேயாம்
நன்றேநம்பிகுடிவாழ்க்கைநமக்கிங்கென்னோபிழைப்பம்மா.

ஸ்ரீராமரிடத்தில் விபீஷணன் சரணமடைதல்.

ஆஞ்சநேயரால் கொளுத்தப்பட்டு எரிந்து நீருய்ப்போன
இலங்கையை தெய்வதச்சனாகிய மயனென்பவனால்முன்போல்
சிருஷ்டித்து மந்திராலோசனைசபையில்இராவணன்வீற்றிருந்
து தனதுதம்பியார்முதலிய மந்திரிமார்களுடன் ஆலோசிக்க
கும்பகர்ணனனவன் சிலநீதிகளை அண்ணனுக்குச்சொல்ல,
இந்திரசித்தனனவன் அதைமறுக்க, அடாபயலே ! நாளைக்கு
த்தெரியுமென்று சீறி தன்னரண்மனைக்குப்போய்விட்டார். அ
க்காலத்தில்விபீஷணர் இராவணனுக்கு அநேகதருமநீதிகளை
ச்சொல்லி சீதாபிராட்டியாரைக் கொண்டுபோய்விட்டு ஸ்ரீராம
ரை வணங்கிக்கொண்டால் நமக்குநலம், இல்லாவிட்டால்ஒரு
குரங்கால்வந்த அவகேடுஇப்படியிருக்க எழுபத்திரண்டுவெள்
ளங் குரங்குகளும் வந்தால் இந்தவிலங்கைஎன்னபாடுபடுமோ
எப்படிமுடியுமோவென்று சொல்ல, இராவணன்கேட்டுகோப
ங்கொண்டு நீ பயந்தால் ஓடிப்பிழை போவென்று காலாலுதை
த்து வாளையுருவி வெட்டவரவும்,கிட்டநின்ற விபீஷணர் தப்
பித்துக்கொண்டு தாயாரிடம்வந்துஉரைத்து நாலுபத்தினிமா
ர்களுடன் ஆகாயவீதியாய்ப் புறப்பட்டுவந்துஇராமமூர்த்தியி
ன்பாதங்களில் சரணம்அடைய, இராமர் அவனுக்கு அபயஸ்
தங்கொடுத்துஇலங்காபுரிபட்டணம உன்னுடையதென்று அ
ருள்புரிந்து சிரஞ்சீவியாயிருக்க வரங்கொடுத்து ஆதரித்தார்.
தேவர்கள் புட்பமாரிபொழிந்தார்கள். அப்பால் விபீஷணரா
னவர் இராவணனுடைய சம்பத்துமுதல் சேனைப்பெருக்கங்க
ளையுங்கூறி அனுமார் இலங்கையில்வந்து அசோகவனமுதலிய
இராட்சதரையழித்ததும், இலங்கையைச்சுட்டெரித்ததும் ஆ

தியோடந்தமாகச்சொன்னார். அதைஇராமர்கேட்டெழுந்து
அனுமாரைப்பார்த்து நீ சிரஞ்சீவியாக வாழ்க்கடவை என்று
ஆசீர்வதித்தார்.

திருவணைக்கட்டுதல்.

அதன்பின்பு கடலைத்தாண்டும்பொருட்டு ஏழுநாள் தர்ப்
பாசனத்திலிருந்து வருணனைப் பிரார்த்திக்க,அவ்வருணன்வ
ராமையால் சினங்கொண்டு விஜயகோதண்டத்தைவளைத்து அ
க்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, வருணனானவன்பொரிந்துக
ரிந்து அபயம்அபயமென ஓடிவந்து திருவடிகளில் வீழ்ந்துபு
கழ்ந்து வருவதைக்கண்டு. ஸ்ரீராமர் திருவணைக்கட்டுதற்கு எப்
படிவகையென்றுகேட்க, யான முதுகுகொடுக்கிறேன்என்று உ
டன்படவும்,ஸ்ரீராமருக்குச்சந்தோஷம்வந்து வானரங்களை ஏ
விமலைகளைப் பிடுங்கிவந்து போடும்படிசொன்னார் அப்படியே
கோடி கோடி மலைகளைக் கொண்டுவந்துபோடவும்,நளன்வாங்
கி அடுக்கி பத்துயோசனை அகலமும,நூறுயோசனை நீளமு
மாய்த் திருவணை ஏற்படுத்தி ஸ்ரீராமருடைய திருவடிகளில்நம
ஸ்கரித்துச்சொல்லக்கேட்டு இராமர் இலட்சுமணசுக்ரீவ அனு
மனங்கதர் முதலாகியசகலசேனாசைனியங்களுடன் சேதுபந்
தனத்திற் சென்று கடலைக்கடந்து இலங்கைக்கருகாமையிலிரு
க்கும் வேலைமலையின்மீது வந்துசேர, நளனானவன் அவர்களு
க்குத தகுந்தபடி கூடாரமுதலியவைகளும ஏற்படுத்த அதில்இ
ராமலட்சுமணர் முதலானவர்களுமிருந்தார்கள்.

இந்த சங்கதிகளையெல்லாம் தசக்ரீவன்கேட்டு சுகசாரண
ரையழைத்து நீங்கள்போய்உளவறிந்து வாருங்களென்றனுப்
ப அவர்கள் வானரப்படைகளில் வந்துபுகுந்தபாயதைவிபீ
ஷணர்கண்டு அவர்களைப்பிடித்து ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் முன்வி
ட அவர்களிடத்திலனேக நீதியைச்சொல்ல இராவணனுக்கு
த்தெரிவித்துப் பிழைக்குமவிதத்தைத் தேடிக்கொள்ளச்சொல்
லுமென்று அனுப்ப, அவர்கள்போய் இராவணனிடத்தில்
சொல்ல அதைக்கேட்டு கலகலவென்றுநகைத்து நரித்திரள்க
ள் நாலுகோடி கூடிவந்தாலும் சிங்கத்தை அசக்கலாமோ இவ
ர்களெல்லோரும் ஏககாலத்தில் என்கையால் மடியப்பிரமன்எ
ழுதியிருந்தானுக்கும் என்று வீரமேன்மைகளைப்பேச, அவை

களைக்கேட்டிருந்தபாட்டனாகியமாலியவான் சொல்லுகின்றான் கேளடா இராவணா, தூதர்கள்சொன்னால் ஏண்டா வாயைக்கிழித்துக்கொள்ளுகிறாய், நீ பிழைக்கிறது மெய்யானால் சீதையை விட்டு விடு, இல்லையாகில்உயிரைவிட்டுவிடு, உண்டானவார்த்தைச் சொன்னேன் என்றுசிலமொழிகளைச்சொல்ல, அவைகளைக்கேட்டு ஏழைமதியுடையமாலியவானேவிபீஷணனைப்போல் என்னை நினைத்தயோ வாயை மூடடாவென்றுபாட்டனை அவமதித்து, அநேககன்னியர்கள் புடைசூழ உத்தரகோபுரத்தின்மீதேறி சுவேலமலைமீதிருக்கும் ஸ்ரீராமலட்சுமணர் சுக்ரீவன் முதலியவானரப்படைகளை சாரணர்காட்ட இராவணன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

சுக்ரீவன் இராவணனுடைய

கிரீடத்தைக் கொண்டுவருதல்.

அப்போது சூரியகுமாரனாகிய சுக்ரீவனுக்குவீராவேசம்வந்து கிளம்பி கோடையிடிபோல வடக்குகோபுரத்தில் வேடிக்கைபார்த்து நின்றஇராவணன்மேற்பாய்ந்து இருவருங் கட்டிப்புரண்டு அகழியில்விழுந்து எழுந்துகரகரவென்றுசுழலுது கரங்கள்பிடித்து சுழற்றியெறிந்து இடசாரிவலசாரி காலமாடு தலைமாடாகத்திரிந்து, இராவணன் தலையிலிருந்தகிரீடங்கள்பத்தையும்பரித்துக்கொண்டு முண்டம்போலாக்கி சுவேலமலையிற்குதித்து இராமருடைய பாதங்களில் வைத்து இராவணன்தலைகளைக்கொண்டுவந்தேன் கடவுளேயென்று வணங்கிநின்றான் இதைக்கண்டியாவரும் சந்தோஷமடைந்தார்கள். இராமர் சுக்ரீவனை நோக்கி விசனப்பட்டு இப்படி தனிமையிற செல்லலாகாதென்று சில நீதிகளையும் அரசமார்க்கத்தையும்போதித்தருளினார்.

வானரசேனைகள் இலங்கையை வளைத்தல்.

இராவணன்பத்து கிரீடத்தையும்பேரக்கடித்துக்கொண்டு சுக்ரீவன் கைக்குத்தால் சரீரமுழுமையும்நொந்து இராஜமண்டபம்போயிருந்தான் இப்பால் இராமர்மறுநாள் இலங்கையின் வடக்குவாயிலில் சுக்ரீவனையும்மேற்குவாயலில்அனுமானையும், தெற்குவாயிலில் அங்கதனையும், கிழக்குவாயலில் நீலனையு

ம், இப்படியாகவகுத்துஒவ்வொருவருக்கும்தனித்தனி பதினேழுவெள்ளம்வானரப்படைகளையுங்கூட்டி இலங்கையைச்சுற்றி காவல்வைத்தாக தானும் தம்பி இலட்சுமணனும் விஜயகோதண்டத்தையேந்தி மற்றவானரப்படைகளுடன்யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகநின்றார்கள். இச்செய்தியைஇராவணன்கேட்டுஇலங்கைப்பட்டணம நாலுவாசற்படியினுள்ளும் இந்திரசித்துமுதலாகிய சிலவீரர்களையேவிக்காவல்வைத்துத் தானுய்யுத்தத்திற்குச் சித்தமாகவிருந்தான்.

அங்கதன் தூதுபோகுதல்.

அப்போது ஸ்ரீராமர் அங்கதனை யழைத்து இராவணனிடத்திற்சென்றுசீதையைக்கொண்டுவந்துவிட்டுசரணம்அடைகின்றையா அல்லதுயுத்தத்திற்கு வந்துமடிகின்றையா இரண்டிலொன்று இராசமுறைப்பிரகாரம்கேட்டுவாவென்றனுப்ப, நல்லதென்று நமஸ்கரித்துப்போய் இராவணனுக்கு எதிரில், நிற்கவும் நீ யாரென்றவனும் கேட்க, நான் ராமசாமிதூதன் உன்னை வாலில்கட்டியடித்தவாலியின் குமாரன், என்பேர்அங்கதனென்பார்கள். நீ வஞ்சித்து உலகமாதாவைத் திருடிவந்தையேபாவி அந்த அம்மனைக்கொண்டுவந்துவிடுத்துச்சரணமடைந்தால் பிழைக்குமுன்னுவி இல்லாவிட்டால்இறப்பாய்உனக்கு நல்லகாலமிருந்தால் என்னுடன்கூடவரலாம், பொல்லாதகாலமிருந்தால் நிற்கலாம்,, கெடுமதிகண்ணுக்குத்தோற்றாது, விநாசகாலேவிபரீதபுத்தி, இவைகளையெல்லாம் பரியாலோசித்து சரணமடையலாம், இல்லையாயின் யுத்தத்திற்குவரலாம் எல்லாச்சேனையும்வந்து இலங்கையைவளைத்துக்கொண்டார்கள் என்னசொல்லுகிறாயென்று கேட்கவந்தேனென்ற அங்கதனைப்பார்த்து அரக்கைபோற் கண்சிவந்து நெறநெறவென்று பல்லைக்கடித்து இராவணன் சொல்லுகிறான் அடா அங்கதா, நீயோ சிறுபிள்ளை நான்கருதிக்கொண்டுவந்த சீதைதிருப்பி வருவாளென்று கனவிலும் நினைக்கவேண்டாம். யுத்தத்திற்குவரச்சித்தமாயிருக்கிறேன். ஆனால்ஒருபாணத்தால் குரங்குகளையும் கருத்தமனிதர்களையும் கொன்றுவிட்டால், அப்பாலிருக்கும் பாணத்திற்கு யாரும்இரைஇல்லையேயென்ன இலச்சைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் மேலும் உன்தகப்பனுக்கும் எனக்கும் நெருங்கிய சிநேகிதமென்று நீயதையறிந்திருந்தும் உன்தகப்

பனைக் கொல்லச்சொல்லிய சுக்ரீவனையும், அவன் பேச்சின்படி கொன்ற ராமனையும், பகையாளிகளாய்க்கருதி என்னிடத்திற் சேர்ந்து அவர்களைக்கொன்று பழிக்குப்பழிவாங்காமல், அவர்களுக்கு அடிமைபோலிருப்பது ஞாயமா, இது வீரமா, நீ மாய் யோசித்துப்பார் ? என்ன தாமா, எனக்கு ப் பிள்ளையாரியாதை உன்னைப்பார்க்கவே மெத்த விசனம்நேரிட்டது. இப்போது சுக்ரீவனைக்கொன்று கிஷ்கிந்தைப்பட்டம் உனக்குக்கட்டுகிறேன் நரனையுங்கொன்று சீதையைநான் கட்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்ற இராவணனை நோக்கிதனது தோள்களைத்தட்டி அண்டங்குலுங்க நகைத்து அதட்டி அடா இராவணா, நீயோ சிங்கக்குட்டிக்குப் பட்டங்கட்டுவது ? கெட்டாய்போடா ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் இலட்சுமணரும் ஒரு கட்டாகவந்து வில்லைவளைத்துபாணம்பூட்டி உன் தலைக்கு வைத்திருக்கிறதைத் தப்பித்துக்கொள்ளடா பதரே என்றேசவும், இராவணனுக்குக் கோபமவந்துஎதிரில் நிற்கும் நாலுயிரம்பேர் இராக்கதரைநோக்கி இவனைக்கொல்லுங்களென்றுசொல்ல, அவர்களும் வந்துநெருங்க, அதை அங்கதன்பார்த்து ஒவ்வொரு உதையும் இடியும் அடியும் அறையும் மூறையாகக்கொடுத்து உதறி தரையில்வீழ்த்தி இராட்சதனைப்பார்த்து அடா துரோகி, தூதனைக் கொல்லச்சொல்லி மறையோன் கற்பித்ததா, இதோவந்த நிவேதனையென்றுகூறி ஸ்ரீராமரிடத்தில் வந்துபணிந்து சீதையம்மனை விடுகிறதானால் தன்னுவியைமுன்னமே கொடுக்கிறேனென்று சண்டைக்குக் கங்கணங்கட்டியிருக்கிறு னென்றுசொல்ல, இளையபெருமானுக்கும் அனுமாருக்கும் சந்தோஷமதிகரிக்க, ஆகாயவாசிகள்சுகப்பட்டோமென்றும் பூரிக்க, ஸ்ரீராமரும் இலட்சுமணரும்வில்லைவளைத்து குணத்தொனிசெய்துவானரப்படைகளைப்பார்த்து இலங்கைமதிலையுங்கோட்டைக்கொத்தளங்களையும்பெயர்த்தெரியுங்களென்று கட்டளையிட்டருளினர்.

வானரச்சேனைகள்

இலங்கையை அதஞ்செய்தல்.

—(*)—

அப்போது வானரப்படைகள் சுற்றும் மதிலைப்பெயர்த்து அகழியைத்தூர்த்து இலங்கைக்குப் பிரவேசித்து மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களை இடித்துப்பொடியாக்கி இராக்கதர்முதலியபேர்களை வதைத்துப பதைக்கப்புதைத்து ஆயுதங்களினை

லும் கரங்களினலும் சிதைத்து காலினல் உதைத்து துறத்திய டிக்க இராக்கதசேனைகள் பாதாளம்நடுங்க மீதலங்குலுங்க பற் பல முகத்திலும் பரவி குரங்கினங்களைக் குப்பலாய்க்குவித்துஓ டவிடாமல் அடித்துமவளைந்து கவிந்துவாட்ட அவர்கள்ஓட்ட ங்காட்ட ஸ்ரீராமர் திருவடியில்வந்துவீழவும் இதைக்கண்டசு க்ரீவன்முதலிய வானரவீராகளும் புறப்பட்டு ஓடிவந்தவானர ப்படைகளைச்சேர்த்துக்கொண்டுபோய்இராட்சதர் இரதகஜது ரகபதாதிகள் இறந்து இரத்தவெள்ளங் கடலைப்பொருதவும்இ ப்படியாக இலங்கைப்பட்டினங்கிடுகிடுவென் றுநடுங்குவதைசா ரணர்கள் கண்டுஓடி இராவணனுடனேசொன்னர்கள்.

இராவணன் முதனள் யுத்தம்.

அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு அதிககோபங்கொண்டுபத்து முடியுந்திருத்தி இருபதுதோளும் தினவுஎடுத்து ஆயுதந்தாங் கி ஆரகேயூரமணிமகுடகுண்டலமணிந்து வீரகண்டைதரித்து இரதம் ஏறிவரவும், இந்திரசித்தனும இருநூறுவெள்ளஞ்சே னைகளுடன்வரவு ர, கழுகு காக்கை அடித்துஇரியவும்,உதிரமா ரிசொரியவும், இந்தஅவசகுனததைக்கண்டு ஆருக்கோபங்கொ ண்டு, ஸ்ரீராமர் இலட்சுமணா சுக்ரீவன் அனுமார் அங்கதன் விபீஷணன் சாம்புவந்தன்முதலிய எழுபத்திரண்டு வெள்ளம் வானரப்படைகளுடன் இவர்களும்வந்து எதிர்த்து இருதிறச் சேனைகளும் கைகலந்து யுத்தஞ்செய்கையில்வானரவீரர்களெ ல்லாம் மலைகள் மரங்கள் இவைகளைஓயாமாரிபோல்வாரியிறை த்துச் சாயாமல்நிற்க, இராட்சதர்களெல்லாம் யானைகுதிரைஇ ரதம் விமானம் புலி காடி சிங்கம் யாளி கோவேறுகழுதை பே ய்க்கணங்கள் கூளிகள் நாய்முகம நரிமுகததுடன் வில் வாள் வேல் சூலம் பாகு கந்தம சக்காம் பிண்டி பால்எறியீட்டிவா ங்கு குருந்தடி குணடாந்தடி சுக்குமாந்தடி கிலுக்குத்தடிவளைத் தடி இன்னும்பற்பல ஆயுதங்களைக்கொண்டு போர்புரியும்போ து ஆயுதங்களினல் சிலைமாமுதலியவைகளினல் மலைமாங்களி னல் அஸ்திரசகஸ்திர ஆயுதங்களொழியவும்,அரக்கர்அனே கர் இறக்கவும், வானரங்கள் வெகுபேர்பறக்கவும்,உதிரவெள்ள ங்கள் எங்கெங்குஞ்சிதறவும் இவ்விதமாக சிலநேரம்யுத்தஞ்செ

ய் நூறு நபடைகளும் இளைப்பாறிமறுபடியும்போர்செய்யத்தொடங்கினார்கள்.

அங்கு இராவணன் வரும்போது இலட்சுமணர் வளைத்துக்கொண்டுபொருகிறார். விருபாட்சன் சுக்ரீவனுடன்எதிர்த்தான். அங்கதன் அரக்கர்கூட்டத்தின் ஆண்புலிபோற்சீறியேறினான் விபீஷணன் பிரகஸ்தனுடன் யுத்தஞ்செய்தான். இவ்விதமாக ஒருவர்க்கொருவர் நேர்ந்தயுத்தஞ்செய்யுங்காலத்தில் இராவணன் வானரப்படைகளைவதைத்ததை அனுமார் பார்த்து ஆகாயத்திற்கிளம்பி இராவணனுக்கு நேர்குதித்துபுஜத்தைத்தட்டி அடா இராவணா, நாமிரண்டுபேரும் குத்துச்சண்டைசெய்வோம் வாடாவென்று அழைத்து அவனுடைய மார்பில் ஓங்கி ஒருகுத்துவிட்டார். அதோடே இராவணன்மூர்ச்சைபோய் மறுபடியுந்தெளிந்து அனுமாருடைய மார்பிலொருகுத்துவிட்டான். அப்போது அனுமார்சற்றே அசைவுற்று நின்றார். இப்படி குத்துச்சண்டைசெய்தபிறகு அனுமார் இராட்சதசேனைகள் நிற்கத்தரியாமல் ஒட்டமெடுத்தன. இளையபெருமாளுடன் யுத்தஞ்செய்த இந்திரசித்தனானவன் சாரதிகுதிரைதேரும்போய் வில்லுமுதலாகியபேரும்போய் மிகுந்தபயமும்விசனமும்மேலிட்டு பாதசாரியாகப் பட்டணம்போனான். விபீஷணனிடத்தில் யுத்தஞ்செய்த பிரகஸ்தனானவன் குடை கொடி குதிரைப்படைமுதல் தேருங்குமங்கிப்போய் வையகமாசையை மறுத்து எமலோகப்போய்ச்சேர்ந்தான். இராவணன் ஸ்ரீராமருடன்நெடுநேரஞ்சண்டைசெய்து தேர்கள் குதிரைகள்கூளியாளிசாரதி கைவில்லும் பாணமும் கொடி படைமுதலிய யாவுமழிந்து இரத்தவெள்ளம்வழிந்து உள்ளமழிந்து இருநூறுவெள்ளஞ் சேனைகளும் பெருங்காற்றிலகப்பட்ட பஞ்சுபோல் ஒழிந்து கெஞ்சப்பறந்தார்கள். தன்தேரும் ராமபாணத்தால் துறந்துபோனதை இராவணன் கண்டுலச்சைகொண்டு நாணமுற்றுப் பத்துத்தலையும் நிலத்தைநோக்கி யிறங்கி நின்ற தசக்ரீவனைத் தாசரதி பார்த்து ஜானகியைக்கொண்டுவந்துவிட்டு சரணம் அடைகிறது நன்மையா, அல்லது சண்டைசெய்வது நன்மையா, மூநாள் யுத்தத்தில் நீ இப்பேர்க்கொத்த கெதியடைந்தாய், இதை யோசித்துக்கொண்டு நாளைவாபோவென்று சொல்ல மறுவார்த்தையொன்றும் சொல்லாதவனாய்க்கால்நடையாகதன் அரண்மனைபோய்ச்சேர்ந்தான். தேவர்களெல்லாம் ஸ்ரீராமரை ஏத்தித் தொழுதுபோனார்கள்.

கும்பகர்ணனை யெழுப்பி அவன்

இராவணனுக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

—(*)—

இப்பால் இராவணன் தன்பாட்டனாகியமாலியவானுடன் தான்பட்ட அவஸ்தையெல்லாஞ்சொல்ல, அவன் இதுசமயம் சீதையை விடென்றுசொல்ல, மகோதரன்கேட்டுஇராவணனுக்கு சில துர்ப்புத்திகளுரைக்க,இடிவிழுந்தமரம்போலெரிந்து இவ்வளவு வானரங்களையும்,இரண்டு நரர்களையும் எடுத்துவிழுங்கி ஏப்பமிடும்படியாகிய என்தம்பி கும்பகர்ணனை இப்போதே எழுப்பிவிடுங்களென்று சொல்ல, உடனேகதைஈட்டி உலக்கை முதலிய ஆயுதங்களாலெழுப்பவும்எழுந்திராமல் ஆட்டுமந்தைகளைமேலே செலுத்திவிதிவசத்தால்பதிதூக்கத்தில் விழித்துக்கொண்டு என்னகாயமென்றுகேட்க விளைந்ததன்மைகளை விபரமாகச்சொல்லக்கேட்டு மகாமேரு இரண்டு காலுங் கையும் முளைத்து வருவதைப்போல தமயனிடத்திற்கு வந்துநிற்க, அவனை நோக்கி அடா தம்பீ, இராமன் இலட்சுமணன் இரண்டுபேர் நரர்கள் சுக்ரீவனைத் துணைகொண்டு வானர வெள்ளத்துடன்வந்து பிரகஸ்தன் முதலிய படைத்தலைவர்களையுங் கொன்று சேனைகளையும்வென்று செயங்கூறிநின்றார்களாம். அவர்கள் முழுமையும் உன் சூலத்திற்கிரையாகவும அமரர் முதலியவர்களின் சந்தோஷமழியவும வெற்றிபெற்று வரக்கடவைவிண்ணவர்க்கெமனேயென்று இராவணன்சொல்ல, கும்பகர்ணன்கேட்டு அண்ணா மும்மூர்த்திகளும் ஒருமூர்த்தியாகியவதாரஞ்செய்த இராமன் அவருடன் பகைத்து யாரினிவாழ்வோர் அம்மனைக் கொண்டுபோய் இராமபிரானுடைய அடிமலர் சேர்த்துவிட்டபயமென்றிருந்தால் அருள்பெறலாமே, தம்பி வார்த்தையுந்தள்ளினை, முன்னம் துஷ்டர்வார்த்தையை இஷ்டமாகக்கேட்டனை, அழியாதஇலங்கைக்கு அழிவுதேடிக்கொண்டனையென்று சொல்லிய இளையவனைவெகுண்டு எனக்கு நீதிசொல்லவாஎழுப்பினேன் விபீஷணனைப்போல் நீயும்போய்ச்சேரு போபோவெனக்கடிந்து புழுங்கினான் இராவணன் அந்தவேளையில் அண்ணன் அடிமலர்தொழுது அடியேன்மீது ஆபாசம்வேண்டாம் அண்ணாவென்று சூலத்தைத்தாங்கிஆயிரம்பேய்பூண்ட

ரதத்திலேறி யுத்தகோலத்துடனே வெளிப்பட்டு இராட்சதப் படைகளுடன் சர்வசம்மாரகாலஉருத்திரனைப்போல யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டுவந்தான்.

கும்பகர்ணன் யுத்தம்.

ஸ்ரீராமர் கண்டு மகிழ்ந்து இவனாரென்று விபீஷணனைக் கேட்ட என்தமயன் இராவணனைதம்பி கும்பகர்ணன், அண்ணனுக்கு அனேகபுத்திகளைச்சொல்லஅவைகளைக்கேளாமல்கோபங்கொள்ள அவனாலிறப்பதைவிட தேவரீரால் மடிவது மோட்சமென்று கருதிவருகிறார் என்று சொல்ல,ஸ்ரீராமர்கேட்டு நீ போய் அந்தப்பாவி அரக்கனால் அழியவேண்டாம் நம்மைமேவி சுகப்படலாமென்று அழைத்து வாருமென்றனுப்ப அப்படிபோன விபீஷணனைக் கும்பகர்ணன்கண்டு தம்பீ என்வந்தாய்,ஐயோ நீ நல்ல தவத்தையுடையவன்,இம்மையில்தானே நன்மையைப்பெற்றாய், என்வினைஎனக்கு உன்வினை யுனக்கு ஸ்ரீராமரிடபோய்ச் சேரெனச்சொல்லி, வில்லைவளைத்து நெறநெறவென்று பல்லைக்கடித்துநாணியேற்றிகணைமாறி தூற்றிகுரங்குபடைகளை கலங்கஅடித்து கும்பலகும்பலாகக்குவியச்செய்தான். இதுகாலையில் அனுமார் அங்கதன் நீலன் சாயபுவந்தன்முதலிய படைவீரர்களும் தொடைதட்டிகொண்டு மலைமரங்களையும்பிடுங்கி கும்பகர்ணன் மீதிலெறிந்து நான்குதிக்குகளிலும் வளைத்து நமனும் உயிரிளைத்துநடுங்கும்படி வீசிநானாவித வார்த்தைகளினால்பேசிப்போர்விளைத்தார்கள். சில வானரவீரர்களோடிவந்துபாரிய பருவதங்களையும் பருத்தமரங்களையும் வாரிக்கொண்டுவந்து அவன்மார்பில் எறிந்தும் கரங்களினாற் குத்தியும் கையிளைத்து இவன்காலகாலனோ ஊழிக்காலத்தில் உண்டாகும் ஆலகாலமோவென்றுவருந்தியிருந்தார்கள். இஃதை ஆஞ்சனேயர் கண்டு ஒருபெரியகிரியைஅடிவேருடன் பிடுங்கிவந்து கும்பகர்ணன் உரத்திலும் சிரத்திலும்பட எறியவும்,அண்டமுகடுஅதிரவும், அந்தமலைபொடியாய்உதிரவும், அதை அனுமார்கண்டு இவனைவெல்ல நம்முடைய தரமல்ல ஸ்ரீராமருடைய கோதண்டம் இவனைக்கொல்ல காத்திருக்கிறதென்று படைத்தலைவர்களுடன்சொல்ல,இதைக்கேள்விப்பட்ட சுக்ரீவன் வாயுவைப்போலெழுந்து அவன்ரதத்தில் விழுந்து கொழுந்துவிட்டெரியும் கணைகளுடன் சுக்ரீவன் அடித்து

த்தள்ள அந்தசுக்ரீவனைக்கும்பகர்ணன் பிடித்துத்தோளிற்கட்டி இலங்காபுரிக்குத்திரும்பவசந்தன்முதலிய நீலன் வந்து மீட்க வசந்தனைக்கசக்கித் திலதமிட்டுச் சங்கத்தொனிமுழக்கி நடக்கும்போது வானரச்சேனைகள் கரங்களை நெறித்து கண்ணீரால் கையலம்பிக் கலங்கிநிற்க அதைக்கண்ட இளையபெருமாள் காத்திலிருந்த உத்தண்ட வில்லைவளைத்துக்கும்பகர்ணன் அப்பாற் செல்லாமல் அசந்துநிற்க அனேகபாணங்கள் அனுசந்தித்து அவனுடையநெற்றியிலபத்துப்பாணம்ஊடுருவிப்போகும்படி தொடுக்க அதனால் அவன்மயங்கி மூர்ச்சையாய் படுக்க அந்த வேளையில் சுக்ரீவன் அவனுடையமூக்கையுங் காதுகளையும் பிடுங்கிக்கொண்டு ஓடிவந்து ஸ்ரீராமருடைய பாதங்களிற்பணிய அனுமார்யாவரும் பனிமலர்களைச்சொரியகும்பகர்ணன் மூர்ச்சைதெளிந்து மூக்குங்காதுகளும்மூளியாயிருப்பதையறிந்து தங்கை மூக்குப்போலே என்னையுஞ்செய்த சமர்த்தர்களே ஒருமூளிக்கிரண்டு மூளிகளாய் இலங்கைக்கு எப்படிப்போவது உங்கள்கரத்தால்சாவேன் இதோவருகின்றது விஷக்கணை யென்றுவிடுத்து இலட்சுமணருடன் சண்டைகள்செய்து இரதமுதலிய சாரதியும் ஒழிந்துபோகவே பூமியிற்குதித்தான்.

அப்படி பூமியிற்குதித்த கும்பகர்ணனானவன் வானரச்சேனைகளைவாரியெறிந்து கரங்களால் எற்றிபாசங்களாற்கட்டி தரையில்தேய்த்துப்போர்க்களமெல்லாம புருஷதீரனாய் ஆருக்கும் அடங்காமல் உலாவும்போது வானர அரசனும் பதினெண்படைத்தலைவர்களும் விபீஷணரும்இளையபெருமாளும் ஸ்ரீராமரிடம்வந்துமனம்நொந்து இந்தப்பாவியைக்கொல்லாமல் தேவரீர் வேடிக்கைப்பார்த்து விஷப்பரிக்ஷை செய்கிறதுபோலிருக்கின்றது இன்னஞ் சற்றுநேரத்தில் எம்மையும்உம்மையுமுறித்து அம்மையையும் அபகரிப்பான் என்றுசொல்ல இதை ஸ்ரீராமர்கேட்டு கரத்திற்பிடித்த வில்லில் குணத்தொனிபண்ணி யுத்தகளத்தில் எதிர்க்கவும்,கும்பகர்ணன்பல்லைக்கடித்து அளவிறந்த அஸ்திரங்களை அபாரமாய்ச்சொரியவும், அவைகளைப் பொடிபொடியாய்த்தவிர்க்கவும்,இருவரும்நெடுநேரயுத்தம்புரிந்து கும்பகர்ணன் வில்லை ஸ்ரீராமர் அழித்தார். உடனே ஒரு தண்டாயுதத்தைச்சுழற்றிக் கொண்டல்வண்ணன்மேல்வீச அது இரண்டாய்ப்போக ஒரு சூலாயுதத்தைப்போடவும்அதைத் தூளாகமாற்றவும், இரண்டுமலைகளைப்பிடுங்கி அரக்கன் எறிய

வும்,இரண்டுகணைகளால் அவையும் பொடிபடவும், யுத்தகளமெல்லாம் உலாவியானரனங்களை வாரிப்பிடித்து வாயிலேபோட்டு கசகசவென்றுமென்றுதின்னும் கரம காலவால்களைப்பற்றிக்கொன்றும் ஸ்ரீராமர்பேரில் குரங்குகளைப்பிடித்து கரகரவென்று சுழற்றியெறிந்தும் யுமர்செய்யும் கும்பகர்ணனுடைய இரண்டு அஸ்திரத்தை ஸ்ரீராமர் அறுத்துவிட்டார். அப்போதுஇரண்டுகாலினல்உதைத்துமிதித்தும் குதித்தும் சின்னபின்னமாக்கும்போது மறுபடியும்இரண்டு அஸ்திரத்தினல் இரண்டுகாலையுந்தரித்தார் அக்காலையில்தேகங்குழவியாகவும், பூமிஅம்மியாகவும், வானரப் படைகளை அழைத்து மானிடரையுங் கொல்வேனென்று நாக்கைநீட்டி யுத்தகளத்திற்கிடக்கிற ஒரு பெரிய மலையைக்கெல்லி யிழுத்து வாயிற்சேர்த்து நடமூடவென்று கடித்து சினக்குழலில் ஊணவைத்தாதுந் தன்மைபோலாகி ஸ்ரீராமலட்சுமணர் முதல்யாவருக்குப்பட்டு மயங்கச்செய்தான். ஸ்ரீராமர் அவனுடைய வீரத்தைக் கொண்டாடிப் புகழ்ந்து ஸ்ரீராமபாணத்தைவிட்டு அவன்தலையைக்கொய்து அவன் கேட்டுக்கொண்ட வரத்தின்படியே கடலில்விழும்படி செய்துவிட்டனர்.

அதிகாயன் யுத்தம்.

இவ்விடத்தில் கும்பகர்ணன் யுத்தத்திற்குப்போனபிறகுஇராவணனானவன் மகோதரன் சொற்படி மாயஜனகனையுண்டாக்கி சீதையம்மன்முன்வந்து சிலவார்த்தைகளைச்சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது சாரணர்களோடிவந்து கும்பகர்ணன் இறந்தானென்றுரைக்க அதைக்கேட்டு இராவணன் புலம்பிக்கொண்டிருக்க. அப்போது அவன்பிள்ளைகளில் இந்திரசித்துதவிர அதிகாயன்முதலிய யாவரும்வந்து வணங்கி யுத்தத்திற்கு உத்தரவுபெற்று இரணக்களம்வந்து இலட்சுமணர் சுக்கிரீவன அனுமாருடன்போர்புரிந்து இராட்சதசேனைகள்மடிந்து இலட்சுமணர் பாணத்தால அதிகாயன் இறந்ததைத் தூதர்சொல்ல இராவணன்கேட்டு மிகவும் மனவருத்தமடைந்து துக்கித்திருக்கும்போது, தானியமாலையென்பவள் புத்திரசோகத்தால் இராவணன்முன்வந்து தலைவிரித்து அழுதுசீதையம்மனை நீவிடாமல் உன்னைக் காமன்கொல்ல நீ என் மகனைக்கொன்றாயேஎன்று பலபலவிதமாய்ச்சொல்லிப்புலம்ப அதனல்கடுஞ்சினமடை

ந்து இந்திரசித்தையழைத்து அப்பாமகனே நீயிருந்தும் உன் தம்பியையும் என் தம்பிமார்களையுமிழந்தேனென்று கண்ணீர் சொரியவிட்டான்.

இந்திரசித்து யுத்தம்.

அப்படிகலுழ்ந்த இராவணனைத்தேற்றிஐயா அவ்விரண்டு மனிதரையும் பழிக்குப்பழிவாங்கிக்கொண்டுவருகிறேன் என்று நாகபாசம் பிர்மாஸ்திரமுதல்சகல அஸ்திரங்களுமெடுத்து சேமத்தேரேறி அனேகஞ்சேனைகளுடனேயுத்தகளம்வந்து வில்லைவளைத்து குணத்தொனிசெய்து விண்ணவரொடுங்க வீரப்பிரதாபங்கூறி குரங்குசேனைகள்கொட்டமெல்லாமடங்க அனுமந்தன் அங்கதன் சுக்ரீவன் சாம்புவந்தன் நளன் நீலன் குமுதன் குமுதாக்கன் இவர்களெல்லோருஞ்சேர்ந்துயுத்தந்தொடங்க நீங்களெல்லாம படுங்களென்று விஷங்களைப்போலச்சீறி வெகுவாய்வார்த்தைகளைக்கூறி நிராயுதருடன்யுத்தஞ்செய்வது நீதியல்லவென்று இலட்சுமணனென்னும் வில்லாளியுடன் சண்டைசெய்வேனென்று வரவும் இளையபெருமாள்வில்லில் நாணிபூட்டி இழுத்துடங்காரஞ்செய்யவும், இந்திரசித்தன் பாணங்களை வாசாமகோசரமாய்ச்சாடவும் வானரவீரர்கள் தலையறுந்தாடவும் இளையபெருமாளுங்கோடிபாணங்களைப்போடவும், இப்படி இருவருமயுத்தஞ்செய்யும்போது இந்திரசித்தன்தேரிலேறியிருக்க இளையவர் பூமியில் நிற்பது நன்றல்லவென்று அங்கதன் தோளின்மேலேற்றிக்கொண்டு இரதத்துடன்சுழன்று இடசாரி வலசாரியாக அங்கதன்தாவவும், வாயுவேகமுமனஞ்சநமதுரத வேகத்திலுமமிஞ்ச வருகிறானென்று இராவணி ஒருகதையைச்சுழற்றி அங்கதன்மார்பிலெறிய இளையவர் அதைவெட்டிமுறிக்க மறுபடியும் ஒருவருக்கொருவர் ஓயாமல்கணைகளும் அஸ்திரங்களும் பற்பல ஆயுதங்களும் உற்பவம்போல எடுத்து விடுத்துசமர்செய்ய இலட்சுமணர் அனுமான்மீது ஆரோகணித்து அவனுடைய ஆயிரந்தேரையும் பொடிப்பொடியாயுதிர்த்து நாற்பதுவெள்ளஞ் சேனையுங்கொல்ல அப்போது சூரியன் அஸ்தமானான். இந்திரசித்துஒருவனும்நின்றுமாயையால்ஆகாயத்தில்ஒளித்துக்கொண்டுநாகபாசத்தைவிட அதனால்இலட்சுமணர்முதல்யாவருங்கட்டுபட ஸ்ரீராமர் அறிந்து துக்கித்து நாரதரால் பூர்வக்கியானம்வந்து தமதுவாகனபாகியகருடபக

வானை நினைக்க கருடபகவானறிந்துவர அப்போதே நாகபாசத்தின்கட்டறுந்து யாவருமெழுந்து ஸ்ரீராமரைவணங்கி அதிக சந்தோஷத்துடன் கர்ச்சனைசெய்தார்கள் கருடனும்வைகுந்தம்போய்ச் சேர்ந்தான் இவைகளை சாரணர்களோடிவந்து இராவணனுடன்சொன்னார்கள். அவன் இந்திரசித்துடன்சொல்லு நாளைபோய் ஒருபிர்மாஸ்திரத்தால் அடித்துக்கொன்றுபோடுகிறேன். இன்றைக்குநான் போகமாட்டேன் அப்பாவென்றுசொன்னான். இதைக்கேட்டு நீலன்முதலிய மகா இராட்சதவிராசனையேவினான் அவர்கள் வந்து வானரவீரர்களுடனே போராடி யாவருமடிந்தார்கள்.

இந்திரசித்து விட்ட பிர்மாஸ்திரத்தால்

இலட்சுமணர்முதல் சகலருமூர்ச்சை யடைதல்.

இச்செய்திகளையெல்லாம் இந்திரசித்தன்கேட்டு அதிக கோபங்கொண்டு நான்போய் அந்தவிரண்டுமனிதர்முதலியவானரசைனியங்களை யின்றைக்கே முடித்துவருகிறேனென்று அறுபதுவெள்ளஞ்சேனையுடன் யுத்தகளம்வந்து வெற்றிபெற நற்போர்புரிந்து அனுமார் முதலியயாவரையும் ஜாடி வானரச்சேனைகளை நாடி இலட்சுமணரைக்கூடி சகல அஸ்திரங்களினால்மூடி இளையபெருமாள் பாணத்தால்வாடி ஆகாயத்தின்மேவி இலங்கையிற்றாவி இராவணனிடம்சென்றுசிலயுத்திகளைச்சொல்ல அவன்உடனே அகம்பனையும் மகோதரனையும்அழைத்து சில சேனைகளுடன் யுத்தத்திற்குப் போவென்றனுப்ப அப்படியே அவர்கள் வந்து அனுமாருடன் பிரசண்டயுத்தம்செய்து அகம்பனிறந்தான்.

அனுமார்முதல் சகலரும் தனித்தனியாகப்போகச்செய்து இராக்காலமானதால் இளையவரிடம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அக்காலையில் மகோதரனானவன் தேவேந்திரனைப்போல் வந்துசமர்விளைத்தான் இதை இலட்சுமணர்பார்த்து திகைத்து பயங்கியிருக்கையில் இந்திரசித்தன்வந்து ஒளித்திருந்து பிர்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகப்பண்ணி விட்டான். அதனால் ஸ்ரீராமர் இலட்சுமணர்முதல் சகலரும் கீழேவிழுந்துசோர்ந்து மூர்ச்சையாய்விட்டார்கள். இந்திரசித்தனும் இராவணனிடம்போய்ச் சகலரும்மாண்டுவிட்டார்களென்று சொன்னான். அப்போது இ

ராவணன் சிலதூதரையழைத்து ரணக்களத்திற்போய் அவ்விடத்திலிறந்துகிடக்கும் நம்முடையசேனைகளில் ஒருவரையாகிலும விடாமலெடுத்துக்கடலிற்போட்டுவிட்டு அசோகவனத்திலிருக்கும் சீதையை அழைத்துக்கொண்டுபோய் படுகளத்தைக் காண்பித்து முன்போல் அசோகவனத்தில் சீதையைவிட்டு அதிசீக்கிரமாய் எனக்குத்தெரிவியுங்களென்று சொன்னான். அப்படியே அசோகவனத்திற்சென்று சீதையம்மனைத் திரிசடையுடன்கொண்டுவந்து ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் முதலியவர்கள் படுகளத்தில்விழுந்து கிடக்கிறதைக்காட்டவும் அம்மன் அழுதுவாடவும், திரிசடைதேற்றி என்தந்தையிருக்குமளவுஞ்சிந்தனையில்லையென்றுபோற்றிப் பழயபடி அசோகவனத்தில்விட இவைகளை இராவணன்கேட்டு சந்தோஷங்கொண்டு ஸ்திரீகளுடைய ஆடல்பாடல்களைக்கேட்டு மனக்களிப்புடனிருந்தான்.

அனுமார் சஞ்சீவிமலையைக் கொண்டுவந்து.
சகலரையும் மூர்ச்சை தெளிவித்தல்.

அப்படியிருக்க விபீஷணர் அனுமார் சாம்புவந்தர்இம்மூவருக்கும் சிரஞ்சீவிபட்டமாகையால் விபீஷணர் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து கொள்ளிக்கட்டையைக் கையிற்றாங்கி அனுமாரைக் கண்டுபிடித்தார் அப்போது அனுமாரும் தூங்கிவிழித்தார்போலக் கண்விழித்தார் பிறகு யிவ்விருவரும் வார்த்தையாடி சாம்புவந்தரிடம்போய் அவரைக்கண்டு யோசித்து ஐம்பதுலட்சம்யோசனை தூரத்திலிருக்கும் விசல்யகருணிசந்தனகருணி சவ்வானகருணி சஞ்சீவிகருணி இவைகளிருக்கும் மலையினிடமும் வழியும் அவரால் சொல்லக்கேட்டு அனுமார்பாய்ந்துஅதற்குக்காவலிருக்கும் கந்தர்வருடன் அமர்புரிந்து அம்மலையை பெயர்த்துக்கொண்டு யுத்தகளமடைந்து அவரவர்களுடையதேகங்களிற் காயங்களில்லாமற்செய்து மாண்டுகிடக்கிறயாவரையும் பிழைக்கச்செய்து அனுமாரானவர் மறுபடியுமசஞ்சீவிமலையை முன்னிருந்தவிடத்தில் கொண்டுபோய்வைத்து பொழுதுவிடியுமுன் வந்துவிட்டார் அப்போது ஸ்ரீராமர் அதிகசந்தோஷத்துடனிருந்து அனுமாரைப் புகழ்ந்து வானரவீரர்களைப்பார்த்து இலங்கையை அதஞ்செய்யுங்களென்று கூறினார். அதுகேட்டு வானரசேனைகள் விரைந்து இலங்கையிலே நெருப்பிட்டார்ப்பரிக்கும்போ திராவணன்கேட்டு மனங்கலங்கி இந்திரசி

த்தன்வெருந்தி சிலசேனையுடன்வந்து அனுமாருடைய மனைகைவாட்டி ஜானகியைவாளால்கருட்டி அயோத்திக்குப் போகத்தொட்டி ஆகாயமார்க்கமாய் நிரும்பலையாகஞ் செய்யப்போய் விட்டனன்.

நிரும்பலையாகத்தையழித்தல்.

அப்பால் அனுமார் மிகுந்த விசனமடைந்து ஸ்ரீராமருடன் சொல்ல, அவரும்மெய்கலங்கித்திகைப்பிரமைகொண்டு ஒன்றுந்தோன்றாமலிருக்க இளையபெருமாளும் அப்படியே தளர்ந்து ஸ்ரீராமரைப்பார்த்துச் சிலகடுஞ்சொற்களைச் சொல்லினர் அப்போது சுக்ரீவன் சொல்லுகிறான். சுவாமீ நானிங்கிருந்து வருத்தப்படுவதேதுக்கு இந்த லோகமூன்றையுமழித்து சுற்றித்திரிந்து நமக்குஉதவிசெய்யாதிருந்த தேவர்களுடைய வமிசத்தையுங் கருவறுத்துவிடுகிறேனென்றிலங்கையின்மேல் பாய்கிறதற்கு எத்தனித்தார். அப்போது ஆஞ்சனேயர் இந்திரசித்து அயோத்திகுப்போனனென்றுசொன்னர். அஃதை இராமர் கேட்டு முன்னிருந்தவிசனத்தைவிட அதிகவிசனமடைய அதை அனுமார் அறிந்து சுவாமீ தங்களையும்படைவீரர்முதலிய நமது சேனைசனியங்களையும் எனதுதோளிலேற்றி அயோத்தியிற்போய் குதிக்கிறேன் அந்த இந்திரசித்தைநானே வதைக்கிறேனென்று சொல்ல, விபீஷணர்கேட்டுஇலங்கையில்நான் போய் சகலமுமறிந்துவருகிறேனென்று ஒரு வண்டாகரூபமெடுத்து அசோகவனம்போய் அம்மனைக்கண்டு இந்திரசித்துசெய்யும் நிரும்பலையாகத்தையும் பார்த்து சுவாமிமுன்வந்து அம்மன் இருக்கிறதும் சொல்லி, மேலும் அதிசீக்கிரத்தில் அழித்து இந்திரசித்தையும் கொல்லவேண்டுமென்று சொன்னர், இராமர் தம்பியை அழைத்து ஆலிங்கனஞ்செய்து சகல தருமங்களும் யுத்தமுறைகளும் கூறிவிடுக்க, இளையவர்கோபங்கொண்டு நிரும்பலையாககதிற்சென்று அனுமார்முதலிய பேர்களால் யாகத்தையழிப்பித்து அவன்தேகமுழுமையும் அஸ்திரத்தினல் அழுத்தி அதனல் அக்கொடியன் வெகுளிகொண்டு தேரேறி இலட்சுமணருக்கு பிராணத்தியாகஞ்செய்வது நிச்சயமென்றுதேறி இதோ பார் என்வீரத்திறம் பாணத்திறத்தினல் உன்னை அதனுசெய்கிறேனென்றுசீறிதூறி நூறுயிரங்கணைகளைவாரிமாரிபோற்பொழிந்தான் அவைகளுக்குபதிலஸ்திரமெடுத்து

இலட்சுமணர் அடுத்து கடுகடுத்து அடா இந்திரசித்தே! உனக்
கும் இராவணனுக்கும் விபீஷணனைவிடுத்துக் கருமஞ்செய்யத்
தொடுத்துவைக்கிறேன் பாரடா பாதியுத்தத்தில் ஒளியுந் திரு
டாவென்று சப்தமேகமும்தாரைவிடு சப்தமபோலபாணங்களை
த்தூற்றவும், இந்திரசித்துவளைத்து இரதத்திலிருந்து அம்பு
களையேற்றவும் இலட்சுமணரும் அங்கதன் தோளிலேறிக்கொ
ண்டு அரக்கன்விட்ட அஸ்திரங்களை அறுத்தெறிந்து அவன்
உடம்பெங்கும் சல்லடைக்கண்களாய்த்தொளைக்கவும் இலட்சு
மணர்விடுக்குங் கணைகளினால் இராக்கதவீரர் ரதகஜதுரகங்கள்
முதலியசேனைகள்யாவும் ஒன்றொழியாமல் இளைக்கவும் இந்தி
ரசித்தனுடையகவசம் வீரபட்டம் கைவில்தேர்குதிரை சாரதி
முதலியவைகளழிய அஸ்திரங்களெல்லாம் பொடிப்பொடியா
ய்ப் படியில்விழக்கண்டு பயந்து ஆகாயத்தில் ஒளித்து இலங்
கையிற்புகுந்து இராவணனைப்பணிந்து ஜானகியைவிடுத்துச்ச
ரணம்அடைவது நன்மை யில்லாவிட்டால்துன்மை, என்னு
டைய மாய்கைவல்லமை பிர்மாஸ்திரம் நாகாஸ்திரமுதலியயா
வும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோலாய்விட்டன. குடத்திலிட்டவி
ளக்காயிற்று. இனிமேல் என்னால் சண்டைசெய்யமுடியாது ஆ
வதுஒன்றுமில்லை என்றுசொல்லிய மகனைக்கொன்றுதின்றுவி
டத்தக்க கோபங்கொண்டு அண்டர்களைவென்று நீலகண்டனை
க்கண்டு எண்டிசையுஞ்சென்றுவென்று எமகண்டகன் என்று
பேர்கொண்டிருக்கும் சண்டப்பிரசண்ட உத்தண்டனாகிய என்
னிடத்தில் கோதண்டனைக் குறித்துப் புகழ்ந்து நீ யிளைத்துச்
சொல்லியதை நோக்குங்கால் நீஎன் குமாரனல்லன், கெட்டா
ய்போவென்று வாளையுருவி வெட்டவந்தான் துஷ்டனாகிய இ
ராவணன்.

இந்திரசித்தன்வதை.

அதைக்கண்ட இந்திரசித்தன் விசனமடைந்து இவனிட
த்திலிறப்பதிலும்பட்டாபிராமனால் மடிவதுபாக்கியமென்று நி
னைத்து சிறுசதங்கைகள்கட்டி சப்திக்குந்தேரேறி இலட்சுமண
ருக்கெதிரில் வந்துநின்று இரு கண்களிலும் சலம்பொழிந்து
இந்திராஸ்திரம் சந்திராஸ்திரம்வாயுவாஸ்திரம்தேயுவாஸ்தி
ரம் முதலியவைகளையிறைக்க, இளையபெருமாளுக்குக் கோபம்
அதிகரித்து எத்தனைதரம் ஓடிஒளித்து இவனும்வருவான் எ

ன்று அர்த்தசந்திர பாணத்தைத்தொடுத்து அவன்விடுத்த அஸ்திரங்களெல்லாவற்றையுமழித்து அழகுபொருந்திய கிரீடந்தரித்த அவனது சிரத்தையுங் கரகரவென்றறுத்துத்தள்ளினார். வானரப்படைகளும் அனுமார்முதலிய யாவரும் சந்தோஷங்கொள்ளயங்கதன் இலட்சுமணரைச்சுமந்துகொண்டு இந்திரசித்தனது தலையையுங் கைக்கொண்டுபோய் சுவாமியின் அடியிணையில்வைத்துப் பணிந்து நின்றுமகிழ்ச்சிகொள்ள அரம்பாஸ்திரீகள் கற்பகமலரை வாரியிறைத்து மங்களம்பாட இளையபெருமாளும் பெரியபெருமாளைப் பணிந்துபோற்ற தம்பியை மார்புடன்தழுவி மகிழ்ந்து ஸ்ரீராமரானவர் சந்தோஷங்கொண்டிருந்தார்.

அக்கணமே சாரணரோடிவந்து இராவணனைக்கண்டு இறந்தான் இந்திரசித்துவென்றுகூற ஆறாத்துயரங்கொண்டுமாறாக்கண்ணீர் பொழிய தேருவிசனமுற்று சிங்காசனத்திலிருந்து பூமியில்திட்டென்றுவிழுந்துமூர்ச்சைபோய்த்தேறியெழுந்து மகனே மகனே என்று கூவி ரணக்களமேவி இந்திரசித்தனுடலைத்தாவி எடுத்துத்தனது அரண்மனையில் வந்துசேர்ந்தான். இதைமண்டோதரியறிந்துகடகடவென்றுபுரண்டு ஒப்பாரிசொல்லியழ அதைக்கேட்ட இராவணன் சீதையைக்கொல்வேனென்று வாளைக்கையிலெடுத்து அசோகவனம்போகையில் மகோதரனானவன் பெண்களைக் கொல்லுதல் பெரியபாவம் ஆகையாலந்த இரண்டுமனிதரைக்கொன்றுஉன்பகையை முடித்தால் கீர்த்தியென்றுசொல்ல, அப்போதவன் கையிலிருந்தவாளை எறிந்துவிட்டு அரண்மனைவந்துஒன்றுந்தோன்றாமல் என்னசெய்வதென்றுயோசித்திருக்கும்போது மகோதரன் சொல்லுகிறான்.

கேளும்பிரதாபஇலங்கேஸ்வரா உனக்கேன் மனக்கவலை பாதாளவிலங்கையிலிருக்கும் உன்தம்பி மயிலிராவணனுடன் நீ ஒருவார்த்தை சொல்வையேயானால் அந்தமனிதரிருவரையும் நொடிப்பொழுதில் அதஞ்செய்துவிடுவான் அதன்பின்னர் நீ சீதையைக்கூடி வாழலாமென்றுரைக்க, அதைக்கேட்டு மெய்தானென்று மதித்து அப்போதே மயிலிராவணனை வரவழைத்தவனுடன் ஆதியோடந்தமாகச்சொல்ல, அவன்கேட்டுஇராமலட்சுமணரிருவரையும் நாளையிராத்திரி பதினைந்துநாழிகைக்குவந்து எடுத்துப்போய்சூரிய உதயத்துக்குள் பாதாளவிலங்

கையிலிருக்கும் காளிகாதேவிக்குப் பலிகொடுக்கிறேனென்று உறுதிசொல்லி அரண்மனைவந்துசேர்ந்தான். இச்செய்தியை திரிசடையறிந்து வாயுபகவானால்விபீஷணருக்குத்தெரிவிக்க அவர் இராமர்முதலிய சகலருக்குந்தெரிவித்து இதற்கெப்படியென்று யோசித்திருக்கும்போது சூரியன் அஸ்தமயமானான். அப்போதனுமார் தன்வாலினால் கோட்டைகட்டி யதற்குள் எழுபத்திரண்டுவெள்ளம் சேனையும இராமலட்சுமணரையும் இருக்கச்செய்து தான்மேலாகவிருந்தார். அக்கோட்டைசகுவழி எப்படியென்றால்;— அனுமாருடைய வாயிற்புகுந்து செவியினிடமாகப் போகவேண்டும். மகாஜாக்கிரதையுடன் அனுமாரிருக்கச் சுக்ரீவன் முதலியவர்களை நான்குபுறத்திலு ம காவல்வைத்து விபீஷணரானவர் அக்கோட்டையைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

மயிலிராவணன்

இராமலக்ஷ்மணனை யெடுத்தேகுதல்

இப்படியிருக்க இராத்திரி பதினைந்து நாழிகைவேளையில் பாதாளவிலங்கையிலிருக்கு ம மயிலிராவணனானவன் விபீஷணரைப்போல்வந்து அனுமாரே பத்திரம், பதினைந்து நாழிகையாகிறது மயிலிராவணன் என்னைப்போல் ரூபமெடுத்துவருவான அவன் மகா மாயாவினோதி வழிவிடப்போகிறீர்என்றுசொல்லி அனுமாருடையவாயிற்பிரவேசித்து செவியினிடமாகப்புகுந்து வாயினிடமாய்வெளியில்வந்து அனுமாரே பத்திரமாக இருமென்றுசொல்லி கஸ்துவருகிறவன்போல பாதாள இலங்கையிற்போய் காளிகாதேவியினருகில் அப்பெட்டியைவைத்துதன் அரண்மனையிற்போனான். இப்பால்விபீஷணர் அக்கோட்டையைச்சுற்றித்அனுமாரிடம்வந்துஜாக்கிரதையாயிரும் உள்ளேபோக வழிவிடுமெனறுசொல்ல, இப்போது வந்துபோனீரே மறுபடியும வந்தகாரண மென்னவென்று அனுமார்கேட்க, இருவரும் ஆலோசித்து உட்சென்றுபார்க்க இராமலட்சுமணரைக்காணமல் விசனப்பட்டு விபீஷணரால் பாதாள இலங்கைக்குவழிதெரிந்து சூரிய உதயத்துக்குள்இராமலட்சுமணனை யிவ்விடங்கொண்டுவருகிறேனென்று சபதங்கூறி அனுமார்புறப்பட்டுசமுத்திரத்தின்மத்தியிலிருக்கும் தாமரைத்தண்டின்வ

ழியாய் பாதாள இலங்கைக்குப்போய் மச்சயந்த அனுமானுட
ன்போர்புரிந்து முதற்கோட்டைமுதல் எழுகோட்டைகளையும்
அவ்விடமிருக்கு மரக்கர்களையும் அதஞ்செய்து உத்தியானவன
த்திலழுதுக்கொண்டிருக்கும் தூரதண்டிகையுடன் சிலவார்த்
தைகள்பேசி மர்மமந்தெரிந்துகொண்டு நீலமேகனுடைய வில
ங்கைக்கு மூலயந்திரங்கடந்து இராட்சதரைக்கொன்று மயி
லிராவணனைக்கண்டமர்புரிந்தவனைக்கீழேதள்ளி அவன்மார்பி
லொருகாலும் விந்தியாசலபருவதத்திலொருகாலும்பாகவைத்து
அவ்விடமிருக்கும் ஐந்துவண்டுகளையும்பிடித்துநசுக்கிமயி
லிராவணனையுங்கொன்று நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டிகாளி
காதேவியினிடமவந்து அந்தப்பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு
பாதாள இலங்கையைவிட்டு தாமரைத்தண்டின்வழியாய்வெளி
ப்பட்டுசூரியவுதயத்திற்குமுன்விபீஷணர்முதலியவரிருக்குப் கூ
டாரஞ்சேர்ந்து அந்தப்பெட்டியைவைத்து அனுமானவர்வ
ணங்கிநின்றார் உடனேபெட்டியும் மாய்கையாய் போய்விட்ட
து அதன்பின் சூரியன்உதயமானான். இராமலட்சுமணர் இரு
வரும் நித்திரைதெளிந்தெழுந்துசகலமுந்தெரிந்த ஆஞ்சனே
யரைத்தழுவி மிக்களிப்படைந்திருந்தார்கள் இந்தச்சங்கதிக
ளைச்சாரணர்களோடி மயிலிராவணனிறந்ததையும், இராமலட்சு
மணர் மற்றுமுள்ள சகலருஞ்சுகமாகவிருக்கிறதையும் சொல்ல
இராவணன்கேட்டு சிந்தாக்கிராந்தனாய் மெய்ம்மறந்துபூமியில்வி
ழுந்து மூர்ச்சையடைந்திருக்கும் சமயத்தில் சாரணர்களால்மூ
லபலச்சேனைவருகிறதென்று இராவணன் கேட்டு எழுந்திருந்
துகொலுவிலிருக்க, அப்போதுவந்த மூலபலத்தின்பெருமை
யைச்சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து இராமனைக்கொல்லுங்கள் வா
னரப்படைகளை வெல்லுங்கள் எனக்குஜெயத்தைத்தாருங்கள் இ
லங்கையில் என்கொடியை நாட்டுங்கள் என்றுசொல்லியுத்தத்
திற்குவிடைகொடுத்தனுப்பினான்

மூலபலச்சண்டை.

அப்போது ஆயிரம்வெள்ளம்சேனைகளுடன்வந்துமிகுந்
தகளிப்புடன் எழுசமுத்திரம் ஒன்றாய்த்திரண்டதுபோலடர்ந்
துநெருங்கி இராமர் தங்கியிருக்குமிடம் வரைக்கும் நிறைந்தி
யாரவன்மனிதன், ஆரவன் என்றண்டமிடியக்கூவி அகிலபுவ
னங்களையுந்தாவி நாய்நரிமுகம் பேய்முகம் கழுதைகழுதைமுகம்

காடிமுகம்புலிமுகம் இப்படிபல்முகங்களும் விகாரரூபங்களும் உடைத்தாய் விளக்கை விட்டிற்பூச்சிகள் வளைந்ததைப்போலும், பாம்பைத்தேரைகள் சூழ்ந்தனபோலும், சூரியனைப்பனிமறைத்ததைப்போலும் வந்துவளைந்துக்கொண்டு சகலவித ஆயுதம் அஸ்திர சஸ்திரம் அம்பு கணை வில் வாள் கதைமுதலியவற்றைக்கொண்டு மோதவும், வானரப்படைகள்காதவழிகடலைக்கடந்து ஓடவும், அனுமார்சாம்புவந்தர்முதலியோரைத்தேற்றி அவர்கள்பயம் ஆற்றிதிரும்பவும் பெரும்புறக்கடலை வருஞ்சிகுடித்து எப்பமிட்டுவந்தெதிர்த்த சேனைகளை ஸ்ரீராமர்கண்டு விஜயகோதண்டத்தைக்காத்திற்கொண்டு நாணியேற்றிகுணத்தொனிகாட்டி சரமாரிபொழிந்து நான்குதிசை சேனைகளையும் பம்பரம்போலாட்டி பூமிமுழுமையும ரத்தவெள்ளங் காட்டி புரண்டழியமாட்டி போக்கிய சேனைகள்போக மீந்தமேலிட்டுவரும்படைகளைமோகனாஸ்திரந்தொடுத்து எங்கும் இராமனாகநின்றுநிலத்தோடுமடித்து வெறுங்களமாக்க அப்போதுபூதப்பிரேதபைசாசங்கள் தின்றுகொழுத்துச் செயங்கொண்டாடின.

இராவணனுக்கும் இலட்சுமணருக்கும் யுத்தம்.

இஃதிப்படியிருக்க இராவணனானவன்மூலபலச்சேனையை அனுப்பிவிட்டு தேறிலேறி அனேகஞ்சேனைகளுடன் புறப்பட்டு இலட்சுமணருடன் வந்தெதிர்த்து பிரசண்டயுத்தம் செய்கையில் விபீஷணர்வந்தெதிர்க்க இராவணன் வேலாயுதத்தை விடுக்க இளையவர்கண்டுவிபீஷணரைத்தள்ளிவிலக்க அந்தவேலானது இளையவர்மார்பில்தாக்க கீழ்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார் இராவணன்கெலித்தோமென்று இலங்கையிற்போய்ச்சேர்ந்தான். அப்போது அனுமார் முன்போல சஞ்சீவிமலையைக்கொண்டுவந்து இளையவர்முதலிய சகலரையுமெழுப்பி இராமர் முன்சென்றுசங்கதிகளைச்சொல்ல, ஸ்ரீராமர்சந்தோஷங்கொண்டு சிரஞ்சீவியாயிருக்கக்கடவையென்று அனுமாரை ஆசீர்வதித்தார். விபீஷணரானவர் சுக்ரீவன்முதலியவர்களுக்குமூலபலப்படுகளத்தைக் காண்பித்து மனவுச்சாகத்துடனிருந்தார்கள். இவைகளை தூதர்கள் பார்த்து இராவணனுடன் சொல்ல அதைக்கேட்டு மெய்மறந்திருக்க மாலியவானானவன் இராம

ரைப்புகழ்ந்து இராவணனுடன் புண்ணில் கோலிட்டாப்போல சிலவார்த்தைகள்சொல்ல, அதைக்கேட்டு தாகள்சொல்லவும் சொல்வதுமெய்யென்று அறியவேண்டுமென்று வடக்குக்கோபுரமேறிப்பார்த்து பிரம்மைகொண்டு கீழேயிறங்கி துடிதுடித்துநகைத்து கிரீடஞ்சூட்டி மாலைதரித்து குண்டலமணிந்து அரைப்பட்டையைகட்டி ஆடைதரித்து வீரகண்டை வீக்கி விதவிதமாகிய ஆயுதங்களாவுமமைத்து சந்தனபுட்பம் சவ்வாதுமணிந்து யுத்தகோலத்தையடைய அதைக்கண்டு வண்டோதரியானவள் சொல்லுகிறாள்.

இராவணனுக்கு
வண்டோதரி புத்திசொல்லுதல்.

கேளும் என்பிராணநாயகா, அந்தஇராமலட்சுமணனை நீ ஒருக்காலும் செயிக்கப் போறதுமில்லை, அவர்கள்உன்னைவிடப் போகிறதுமில்லை ஆகையால் சீதையைக்கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டால் நாம்சுகமாயிருக்கலாமென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு இராவணன் சஞ்சலமடைந்து எனதுதம்பி கும்பகர்ணனையும் இந்திரசித்துமுதல் சகலரையுங்கொன்றார்கள். அவர்களைவிட்டு என்பிராணன்பெரிதோ, இதோநான்போய் அவர்களைக்கொன்றுவருகிறேன், அப்படியல்லாமல் அவர்கள்பாணத்தால்நான் மடிந்துபோனால் நீசும்மாயிருக்கவேண்டாம் அந்த சீதையை வாளினால் வீசிப்போடு,நீயும்என்னுடன்கூட அக்கினிப்பிரவேசமாய்விடென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு சொல்லுகிறாள் மகாவிஷ்ணுவானவர் மச்சகூர்மவராக நரசிம்மவாமன பரசுராமர்என்னும் ஆறு அவதாரமெடுத்து துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து ஏழாவதுதிரிலோககண்டகனாகிய உம்மைக்கொல்லும்பொருட்டு தசரதருக்கு இராமாவதாரமாகபிறந்து விசுவாமித்திரருடைய யாகத்தைமுடித்து மிதிலையில் சனகனுடைய வீட்டிலிருக்கும் காளகண்டனுடையவில்லையொடித்த ஜானகியைமணம்புரிந்து பரசுராமனைப்பங்கப்படுத்தி பிதுர்வாக்கியபரிபாலனஞ்செய்யும்பொருட்டு சீதாலட்சுமணர்சமேதராய் தண்டகாரணியம்வந்து உனதுதங்கையின் மூக்கு முதலியவைகளைக்கொய்து கரதூஷணர் மாரீசன்முதலியஇராக்கதரைவதைத்து கிஷ்கிந்தையில் வாலியைக்கொன்று சுக்ரீவனுக்குப்பட்டங்கட்டி அனுமாரால் இலங்கையில் சீதையின் இருப்பிடத்தை

த்தெரிந்து வானரச்சேனையுடன்சமுத்திரபணைகட்டிஇலங்கை யைவளைத்து அரக்கர்குலத்தை அதஞ்செய்து உன்னையு மடித்து இந்தஇலங்கையை விபீஷணனுக்குப் பட்டந்தரிக்க நிச்சயித்திருக்கிறார்கள், எனக்கும்எனதுதகப்பனாகிய மயனென்பவன் சாகாவரமும்நோயில்லாவாழ்வும் கொடுத்திருக்கிறார் ஆகையால் சீதையமயனை இராமரிடம்விட்டு நாம்தவஞ்செய்வோமேயானால் நமக்குமுத்திகிடைக்குமென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டு நான்குதிக்கும விஜயஞ்செய்து ரிஷிகள்தேவர்கள்முதலிய திரிமூர்த்திகளையுஞ்செயித்து இப்போது இரண்டுமனிதருக்குப்பயந்து மூச்சைப்பிடித்துத் தவஞ்செய்தால் ரிஷிகள்தேவர்கள் முதலியவரும் நகையார்களா! அதைவிட போர்புரிந்து இராமபாணத்தாலிறந்தால நன்மைமேலும் நான் ஒருரகசியஞ்சொல்லுகிறேன் அஃதென்னவெனில்; ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸ்ரீராமனாகப்பிறந்தாரென்றும், ஸ்ரீமகாலட்சுமியே சீதையாகப் பிறந்தாளென்றும் இந்தச்சீதையை நானெடுத்துவர ஸ்ரீராமர் பாணத்தால் நான்இறந்து சாயுச்சியமாக வைகுந்தபதவியை நான் அடைவேனென்றும அறிவேன் ஆகையால் நீசூரியனில்லாத தாமரைப்போலவும், அமங்கலஸ்திரீயாய் இருக்கக்கடவதென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டுமண்டோதரியானவள் தலைகுனிந்து நிற்க இராவணனானவன் அவ்விடம்விட்டுவெளியில்வந்துஅந்தரத்தேர்கள் அலங்கரித்துத்தர மகோதரன்முதல் அரக்கர் சேனையாவுந்நெருங்க குடை கொடிகுஞ்சம் சாமரைமுதலியவிருதுகள்பறக்க, டமாரங் காகளம பூரி கானுசின்னம் உடுக்கை பம்பைமுதலிய வாத்தியமுழங்க, பாதளம்நடுங்க, மீதலம்ஒடுங்க, அண்டமளாவியதேரிலேறி ஸ்ரீராமனை யின்றேயழித்து சீதையைக்கொண்டு வாழ்ந்திருப்பேனென்று சமர்க்களம்புகளரி கொள்ளிக்கட்டை தேரின்மேல்விழ இரத்தமழைபொழியநாய் நரிஊளையிட காரியமில்லையென்றுகண்கள்சிவந்துவீரியமாகயுத்தகளம்போனான் வீணைக்கொடிவிண்டலம்அளாவ.காண்போரெல்லாங் காலனென்றோட ஸ்ரீராமர்முதலிய வானரவீரர்கள் யாவருங்கண்டு மகிழ்ந்து கண்களிகூரக் கண்டனன் இவ்விதமாக இராவணன்தேரின்மேலிருக்க சுவாமிபூமியில்நின்றுயுத்தஞ்செய்வது நன்றல்லவென்று அண்டர்நாயகன்கண்டு திருத்தேர்கொண்டுவரும்படி மாதலியாரும் சாரதிக்குச்சொல்லஅதிவேகமாக அவன்கொண்டுவந்த திருத்தேரின்மீதுகோதண்ட

பாணிபோலவும் எரிக்கோதண்டம்தாங்கி படைத்தலைவர்களுடன்வானரச்சேனைகள் இருபக்கத்திலுஞ்சூழ, இளையபெருமாளும் அங்கதன் தோளின்மீதேறி எங்குமுலாவிய அரக்கர்சேனைகளை அழைத்துக்கொண்டுவர குரங்குப்படைகள் குலாவிமகிழ ஸ்ரீராமருமாகவியை எச்சரித்து மகோதரனெதிரில்வந்துவளைத்து யுத்தம்புரிய இராமபாணத்தால் அவனுடையபெருவயிறு சரிந்து எமபுரஞ்சேர்ந்தான்.

ஸ்ரீராமருக்கும்

இராவணனுக்கும் கடைசிநாள் யுத்தம்.

—(*)—

அதன்பின்பு ஸ்ரீராமரும்இராவணனும் அதிககோபத்துடன் கண்கள்சிவந்து வில்லைவளைத்து குணத்தொனிகாட்டி குயவன் திகிரிபோற்சுழன்று இருவரும் பகையோயாமல் சரங்களைபெய்தனர். இராவணன்ஏவியகணைகளையெல்லாம் சுழல்காற்றிலகப்பட்ட துரும்புபோலழிந்துபறக்க அரக்கர்சேனைகளெல்லாம் கார்வண்ணன்கணையால்கருகி இறக்க அதைக்கண்ட இராவணன் மீசைகள் துடிக்க அளவிறந்த அஸ்திரங்களைப்பொழிந்தான் ஸ்ரீராமர் கலகலவென்று நகைத்து அநேகபாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தார். இருதிறத்தவரும் ஆக்கிரமத்துடன் பராக்கிரமத்தைக்காட்டி யுத்தஞ்செய்யும்போதுஇராவணனவன்மறைந்துபோய் இறந்தவர்பிழைக்குந் தன்மையைநாடி மாயமந்திரத்தைஜெபிக்க விபீஷணனறிந்து ஸ்ரீராமருடன்சொல்லக்கேட்டு ஞானஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யவும் நெருப்பில்விழுந்தபஞ்சுபோல்மாயரூபங்கள்யாவுமடிந்து இராவணனுக்குகோபம்பிறந்து இராமருக்கெதிரில்வந்து மழுகொழு சக்கரம் முஷ்கரம் வேல்வாள் முதலிய திவ்வியாஸ்திரங்களையும்பலவாகிய ஆயுதங்களையும்மாரிவாரி ஆரியன்மீதிறைக்கவும் கோடிபாணங்களால் அவைகளைக்குறைக்கவும்இராவணன்தன்காலத்தைத்தானறிந்துகொண்டு ஒருவேலையெடுத்து சந்தித்து ஓ மனிதர்களே, நீங்கள்மடிந்தீர்கள் ஐயோபாவம் இந்தவிடமா உங்களுக்குவிதித்திருந்ததென்று விடுத்தான் அந்தவேலானது மகா மகிமையுடனே வருவதை ரகுநாதன்கண்டு க்ஞ!வென்றுஓங்காரமிட்டார். அந்தசப்தத்தினல் அந்தவேலானது பொடிப்பொடியாய்ப் போய்விட்டது. இப்படியனேகநேரம்போராடி பிறகு ஸ்ரீராமரானவர் இராவணனை [illegible]

டா அரக்கனே, இப்பவும் நானோஸ்திரம் விடுகிறேனென்று ஒருபிர்மாஸ்திரத்தையெடுத்துமந்திரவணக்கத்துடன்உந்திவிடவும், அந்தரத்தமாரியாவரு மகிழ்ந்து இராவணனுடைய பத்துத்தலைகளையும் அறுத்துத்தள்ளஉடனேசிரங்கள்உளைக்கவும்மறுபடியுமறுத்துத்தள்ள திரும்பிமுளைக்கவும்அப்போதுஸ்ரீராமர் விபீஷணர்முகத்தைப்பார்த்தவுடனே அமுதம்உண்டவனென்றுவிளம்பி ஸ்ரீராமரானவர் இராவணனுடையநாபிஸ்தானம்நோக்கிபிர்மாஸ்திரத்தை அன்புடன்விடுக்க உகாந்தகாலத்து உருத்திரனைப்போல்வந்துவிழுந்து அமுர்தகலசத்தைமாற்றிசிரங்களைச்சிதைத்துதேவர்கொண்டாட பாற்சமுத்திரம்போய்ப்படிந்து அம்பருத்தாணியில வந்தடங்கியிருந்தது.

இராவணனிறந்து பூமியில்விழவே ஆகாயவீதியில் அமரர்யாவரும்அரம்பாஸ்திரீகளும்வேதவேதியர்மிகுந்ததவத்தோர்கள்யாவரும்புகழ்ந்து மலர்மாரிபொழிந்துவாழ்த்திமங்களலாவிகூறி அடங்காமகிழ்ச்சிகொண்டு நாமிப்பொழுது சுகப்பட்டோமென்று இந்திரன்புளகமுற்றுஸ்ரீராமரைத்துதித்தான். அனுமார்முதலியவானரவீரர்கள் யாவருங்களித்தார்கள், விபீஷணன்முகம் தளர்வுடனிருக்கக்கண்டு தானாடாவிட்டாலும்தன் சதையாடுமென்னும்பழமொழியகத்தினில்வழங்கும்ஆனதால் நீர்போய் அடக்கஞ்செய்துவாருமென்றுவானரச்சேனையுடனனுப்பித்தானுந் தம்பியுஞ் சுக்ரீவனைப்பார்த்து விசனப்படவும் விபீஷணன்அண்ணனிடம் வந்துபார்த்து துன்பமுற இச்செய்தியை மண்டோதரிகேட்டு இராக்கதஸ்திரீகளுடன்யுத்தகளம்வந்து இராவணனமேல்விழுந்தழுதுசோர விபீஷணன் அண்ணனுக்குச்செய்யுஞ் சடங்குகளைச்செய்துவிட்டு அப்பாண்டரங்கன் அடியிணை தொழுதான்.

விபீஷணருக்குப் பட்டங்கட்டுதல்.

ஸ்ரீராமர் இளையபெருமாளைப்பார்த்து, தம்பி அந்தவிபீஷணனுக்கு இலங்கையைப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்யென, அப்படியேசென்று மிகுந்திருந்த அரக்கர்களையும்வைத்துக்கொண்டு சம்பிரமத்துடனே இலங்கையைவிபீஷணருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துவைக்க, அதைப்பெற்றுமனகிழ்ந்து ஸ்ரீராமருடைய மலரடியில்வணங்கி ஆசிபெற்றிருந்தார்.

சந்தேகம்தீர அக்கினியில் மூழ்கிவருதல்.

அந்தவேளையில் விபீஷணர் அனுமார் அங்கதன் சாம்புவந்தர் முதலியபெருந்தாயாரிருக்கும் அசோகவனம்வந்துசெயங்கூறி சுபசோபனம்பாடி தாயார்பாதங்களைத்தங்கள் முடியாகச்சூடி இராமருடைய செயத்தைப்புகழ்ந்து சுவாமியின் உத்தரவின்படி தரிசனத்திற்கெழுந்தருள வேண்டுமென்று வணங்கிச்சொல்ல, அந்தச்சொல்லை சீதாதேவியார் தேவாமிர்தமபோற்கேட்டு அவ்விடம்விட்டெழுந்து திரிசடையுடனே இராமர் பாதங்களில் தெண்டனிட்டுச் சமீபத்தில்நிற்க, அதைக்கண்டு தேவதேவன் சீதையைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். ஒரு அரக்கன்தொட்டெடுத்துப்போய் பத்துமாதஞ்சிறையில்வைக்கவும், பிராணனுடனிருந்து நம்மிடத்திற்கு நீவரவும், நாமங்கீகரிக்கவும், உலகம்பழிக்கவும், என்னுடல நடுங்கி இலச்சைப்படவும், இச்சைப்பட்டு யுத்தம்செய்து உன்னை மீட்கவந்த நாங்களல்ல, எங்களையாண்ட ஜடாயுவைக்கொன்றபழியை முடித்துக்கொள்ள வந்து வெற்றிகொண்டோமேயன்றி மறுவில்லாச் சூரியகுலத்திற்குவடுவுதேடிக்கொள்ளவந்தநாங்களல்ல, ஆகையால்மாசற்றவளென்னும்வாகையைத்தெரிவித்தால் உன்னை ஒப்புக்கொள்ளலாகுமென்றுசொல்லிய இறைவன்மொழியைக்கேட்டு பக்கத்திலொருவருமின்றுஞ்சொல்லாதிருப்பதைப்பார்த்து அம்மன்சொல்லுகிறாள். சுவாமீ அரக்கன் வஞ்சித்தென்னை யபகரித்தான் அவனும்புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன்தேவரீருடையபாணத்தாலிறந்தபிற்பாடு சரீரத்தை விட்டுவிடுவது தருமம். ஆதலால் இப்போதவனிறக்கக்கண்டேன் இனிமேல் நான்பிறந்தகுலத்திற்குப் பெருமையுண்டாகும்படியாய் அக்கினிப்பிரவேசமாகிறேனென்று நமஸ்கரித்துத் திரும்பி அங்கதன் அனுமார் சுக்கிரீவன்விபீஷணன் இவர்களைப்பார்த்து அருள்புரிந்து இளையபெருமாளைநோக்கி என்வினை வசத்தாலுமமை யிகழ்ந்துபேசினேன் அந்தக்குற்றத்தைமனதில்வைக்காமல் அக்கினிவிர்த்திபண்ணிக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அண்ணனுடையமனதறிந்ததம்பியானவர் ஒருநொடிப்பொழுதில் அக்கினியை வளர்க்கவும், வைதேகியார் அந்த அக்கினியைப்பிரதட்சணம்பண்ணி எனது வாக்கினாலும் மனதினாலும் சகாயத்தினாலும் குற்றங்களுண்டாயிருக்குமாகில் என்சரீரத்தைக்கொளுத்தி சாம்பலாக்கக்கடவதென்று இரவிகுலபுங்கவனை இருதயத்தில் சிந்த

ளைசெய்து அன்னமானது செந்தாமரைத்தடாகத்தில்இறங்குந்தன்மைபோல் அக்கினியிற்பாய அக்கினிதேவன் குளிர்ந்து தாயாரைக்கரத்திலேந்தி ஸ்ரீராமமூர்த்தியை வணங்கி சுவாமீ உலகத்திலுள்ள யாவற்றையுஞ்சுடுகின்ற என்னை இந்தக்கற்பின் சுவாலை சுடுகின்றது என்று வைத்து வணங்க மகாலட்சுமியைக்கண்டு இராமரும் இலட்சுமணரும மனமகிழ்ந்து விசனப்பட்டவானரவீரர் முதலியபேரும் புளகாங்கிதங்கொள்ள. பிரமதேவன் முதலியதேவர்களும் இருடிகளும் ஸ்ரீராமரைக் கண்டு அவர்களுடையவீரப்பிரதாபங்களைவாழ்த்திப்புகழ்ந்துதாயாருடையஎண்ணமும்பதிவிர்தாபக்தியையுமதெரிவித்து தசரததரிசனமுஞ்செய்துவைத்து அயோத்தியாபுரிக்குப்போய்ப்பட்டாபிஷேகம்பண்ணிக்கொண்டு சீதாலட்சுமண பரத சத்துருக்க அனுமத்சமேத ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியும்வாழக்கடவதென்றுவாழ்த்தி உமக்குவேண்டியவரங்களைக்கேட்டால்தருகிறோமென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு ஸ்ரீராமர்சொல்லுகிறார் என்னுடன்வந்த எழுபத்திரண்டுவெள்ளம் வானரப்படைகளும்பதினெட்டுப்படைத்தலைவர்களும் யாதொரு குறைவில்லாமலிருக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அப்படியே அருள்புரிந்து தங்கள் தங்கள் இடம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள் மாதலியும் திருத்தேரைக்கொண்டு போனான் இப்பாலிராமர் ஜானகியை நோக்கி ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு உன்னுடையபதிவிரதாதருமம் யாவருக்குந் தெரியும்படிச்செய்ததே அல்லதுவேறல்லவென்று சந்தோஷித்துத் தானும் படைவீரர்களும் அகமகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

ஸ்ரீராமர் முதலியவர்களும் இலங்கையைவிட்டு
பாரத்துவாசர் ஆசிரமம் வருதல்.

இப்படியிருக்க ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் விபீஷணனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். நாம் அயோத்தியைவிட்டு வனம்வரும்போது என்தம்பிபரதனுக்குப் பதினாலுவருஷங்கழிந்து தசமியன்றுவருகிறேனென்று சொல்லிநான் வந்தபடியால் நாம்சென்றவனைப் பார்க்கவேண்டியதென்றுசொல்ல, உடனே விபீஷணர் புஷ்பகவிமானத்தைக்கொண்டுவந்து வைக்க அதில்யாவர்களுமேறிக்கொண்டு மந்திரத்தைஜெபிக்கக்ஷணப்பொழுதில் இலங்கைப்பட்டண முழுமையுஞ்சுற்றிவர அப்போது ஸ்ரீராமர் சீதையம்மனுக்கு இலங்கையின் விநோதங்களைக் காண்பித்து

திருவணையைக்கண்டு கிஷ்கிந்தைக்குவந்து தாரைமுதலாகியவர்களையழைத்துக்கொண்டு கம்பாநதிசடாயுவிறந்தவிடம் அகஸ்தியர் ஆசிரமம் பஞ்சவடி இராம் யாவற்றையுங் காண்பித்து பரத்துவாசர் ஆசிரமத்திலிறங்கிபோசனத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்க, ஸ்ரீராமர் அனுமாரையனுப்பி குகப்பெருமானையும்பரதசத்துருக்கர்களையுங்கண்டு என்வருதலையுஞ் சொல்லி வரக்கடவையென்றனுப்பினார்.

அனுமார் பரதமகாராசனுக்கு

ஸ்ரீராமர்வருதலை யுரைத்தல்.

அப்போதனுமாரானவர் ஸ்ரீராமஜெயமென்றந்தரத்திலெழும்பிகங்கைக்கரையில்வந்தோரிடத்தில்பந்துக்களுடனிருந்து இராமரைக்காணோமென்று கங்கையிலோடத்தைக்கவிழ்க்கப்போகிற குகப்பெருமானுக்கு இராமரிதோ பரத்துவாசர் ஆசிரமத்தில் வந்தாரென்று சஞ்சீவிமருந்து உதையத்தைப்போல் குகப்பெருமானை நிலைநிறுத்திவிட்டு நந்திக்கிராமத்துக்குவரும்போது கோசலைமுதலிய தாய்மார்களும் பட்டினத்து ஜனங்களெல்லோரும் விசனப்பட அக்கினியைவளர்த்திபரதமகாராசன் மூன்றுவதுசுற்றில் விழப்போகுஞ்சமயத்தில் வந்தான் இராமனென்று வானத்திலிருந்து மழைபோற்குதித்து அக்கினியையவித்து அருள்மொழிகொடுத்து இராமர் அயோத்திநீங்கி ஆரணியஞ்சேர்ந்து சூர்ப்பணகையைமூக்குமுலையையறுத்து, கரதூஷணரைக்காய்ந்து மாயமானைக்கொன்று இராவணன் சீதையைக் கொண்டுபோனபின் கிஷ்கிந்தைக்குவந்து வாலியைக்கொன்றுசுக்ரீவனுக்குப்பட்டந்தரித்து, வானரவெள்ளங்களுடன் கடலில்திருவணைக்கட்டி இலங்கையிற்சென்று இராவணன்முதல்யாவரையுங்கொன்று சீதையம்மனுடன்பரத்துவாசருடைய ஆசிரமத்தில்வந்திருக்கிறார். நான் இராமதூதன் என்பெயரனுமான் என்றுவிளம்பி எழுந்துகிளம்பி ஆசிரமத்திற்குவந்து இராமருக்குரைத்து யாவருடனும்சமபந்தியிலிருந்து இராமருடையபரிகலம் வாங்கிப்புசித்து பின்பு இராமர் இருஷிகள் முதலியபேர்களை நோக்கி உங்களாசிர்வசனத்தினாலும் இந்த அனுமாருடையபேருதவியாலும் இராவணசங்காரஞ்செய்தேனென புகழ்ந்துவாழ்த்த எல்லவருமகிழ்ந்து ஆசிர்வதித்தார்கள் அன்றவ்விடத்திலிருந்து மறுநாட்காலமே புட்பவிமானத்திலேறிவருகையில் குகனையுமழைத்துக்கொண்டு அயோத்தியாபுரி பட்டணம்வந்து ஜனங்கள்குதூகலிக்கசேர்ந்தார்கள்.

பரதன் சத்ருக்கன் மந்திரிமார்கள் பட்டணத்துச்சனங்கள் ஜனகன்முதலியபேர்களும்கோசலகேகயதேசாதிபர்கள்முதலிய சகலதேசத்தரசர்களும் வந்துநெருங்கி வணங்க, வசிஷ்டாதிமுதலியமகாமுனிவர்களுக்குந்தாய்மார்களுக்கும் தானும் தம்பியுஞ்சீதையும்வணங்கிச் சகலசெய்திகளையுஞ்சப்பிரமமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்து எல்லோருக்கும் விடுதியமைத்தியாவருமிருக்க எழுபத்திரண்டு வெள்ளம வானரச்சேனைகளும் படைத்தலைவர்களும் நிறைந்திருக்க எந்தலோகமும் இந்தலோகத்திற்கு ஈடில்லையென்று எவர்களும்புகழ ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய கர்ப்பம்போல் நலம்பெறஇருக்க, வசிஷ்டர்முதலிய மகாமுனிவரும் தாய்மார்முதலிய தம்பிமார்களும் மந்திரிமார்களும்மண்டலமுழுமையும் எண்டிசைப்பாலருமமரரும் யாவரும் தொண்டர்கள்பலரும்கண்டுகளிக்க விண்முடிசூட்ட இன்றுநாள் நன்றெனக்கூறி வசிஷ்டர் தம்பியருடனே சடைமுடிகளைந்து அம்புவியாள அணிமுடிதரிக்கபுண்ணியதீர்த்தம்புநிதமாய்மூழ்கிமண்ணில்வேதியர்வாழ்த்தி அக்ஷதைகள் எண்ணிலாதளிக்க எவர்களுங்களிக்க மந்திரிஹோமாக்கினிமுதலியன.வளர்த்திசுந்தரன்றன்னைத்துலங்க அணிய சீதாசமேத ஸ்ரீராமனெழுந்து சிங்காசனத்தில்ஜெயமுடனிருக்க எங்கோன்வசிஷ்டர் எடுத்தணிமுடியை இன்னமுதமாரிசீர்பெறவழங்கவே, வாழ்கதேவாலயத்தினந்தோறும்வாழ்க, சத்தியமாகமன்னுயிரியாவையும், தன்னுயிர்போலகாத்துரட்சிக்க, கடனுனக்கென்றேமங்கலமேவாசை மறையெனமுழங்க, தருமந்தழைக்க, தானம்ஓங்க, வரிசையாய் அரசர் வரிபிடிகொடுக்க, மந்திரிமார்களும் மறுமுறைகூற, பகைவரின்றித்தொகையிலாச்செல்வம்நாளுக்குநாள் அபிவிர்த்தியாகபாளையோதியாம்பாவைசானகியும் பரதசத்துருக்கர் இலட்சுமணருடனியாவருங்களிக்க, அயோத்தியை ஆண்டனன்காயாம்பூமேனியன் களங்கரகிதன் இரவிகுலத்துங்கன் ஸ்ரீராமன்என்று இச்சரித்திரத்தை இயம்பினோர் கேட்டோர் நிச்சயமாகநினைத்துத்துதித்தோர் எழுதினோர்ஒருவருக்கின்பமாய்ச்சொன்னோர் யாவருங்களித்து இம்மைப்பயனையடைந்து இன்பத்துடன்வாழ்ந்து மறுமையில்ஐபன்பதமடைந்து பேரின்பமடைவார்கள்.

உயுத்தகாண்டம் முற்றிற்று.

ஏழாவது

உத்தரகாண்டம்.

காப்பு.

வெள்ளியங்கிரியைமீதே வேரொடுமெடுத்தவீரக்
கள்ளவன்புயகாலேந்துங் கனகமாமவுலிபத்தும்
துள்ளிளம்புலிமேல்வீழ வொருகணைதொடுத்துவிட்ட
வள்ளலம்புயமேயன்ன மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம்.

குபேரன் கதை.

பூலோகத்தில் சுவர்க்கலோகம்போல் விளங்கும் அயோத்
தியாபுரிபட்டணத்தில் தேவேந்திரன் சபையைப்பார்க்கிலும்
அதிகசிங்காரப்பொருந்தியகொலுமண்டபத்தினடுவில் ஸ்ரீரா
மரானவர் ஸ்ரீமகாலட்சுமியாகியசீதாதேவிசமேதராய் சிங்காச
னத்தில்மேவி வசிஷ்டர்முதலானமகரிஷிகளும்தேவேந்திரன்
முதலான சகலதேவர்களும்வேதப்பிராமணர்முதலிய சகலரும்
நிறைந்திருக்கவும், அங்க வங்க கலிங்க காஷ்மீர மகதகுசதயா
ளவ சாளுவ மச்சரகுச்சர கேகய கோசர காம்போஜ விதர்ப்ப
பாண்டிய பாஞ்சால சிந்துசௌராஷ்டரகொங்கண நேபாளம
ராட கர்னடகமுதலான தேசராஜாக்கள்வணங்கவும், பதினெ
ட்டுவகை வாத்தியங்கள் முழங்கவும், இன்னம்அனேகசம்பிரம
த்துடன் கொலுவாகவிருக்குஞ் சமயத்தில், ஸ்ரீராமர் சமதக்கி
னிமுதலான மகாயோகிகளைப்பார்த்து தேவரீருடைய ஆச்சிர
மங்களும் யாகசாலைமுதலானவைகளும் சுகமோவென்று கேட்
டார். அப்படி கேட்ட இராமரைப்பார்த்துமகாசந்தோஷமடை
ந்து சொல்லத்தொடங்கினார்கள். கேட்பீர் ஏராகவா சகலலோ
கங்களும் நசிக்கும்படியாய் மிகவுபத்திரவந்தன் துஷ்ணன் கு
ம்பனிகும்பன் அகம்பன்மகோதரன் மகாபாரிசுவன் துமப்பிரா
ட்சதன் விருபாட்சதன் விருபாட்சன திகாயன் பிரகஸ்தன் கும்
பகர்ணன் முதலானவர்களும் சேனாதிபதிகளும் இராட்சதசே
னையும் மூலபலமும் தசக்கிரீவனும் யுத்தகளத்திலே மடித்து
வெற்றிபெற்று வாகைமாலை சூடிய கோதண்ட பாணியாகிய
தேவரீரும் இந்திரனை மாயாபாசத்தினாற் கட்டிச் சிறையில்வை
த்த இந்திரசித்தை சங்கரித்து வெற்றிபெற்ற இலட்சுமணருமிரு
க்க உங்களுக்கு ஒருகுறை யுண்டாகுமோவென்று சொல்லி வா

ழ்த்தினார்கள். அவ்வண்ணஞ்சொல்லிய ரிஷிகளைநோக்கி இராகவர்சொல்லுகிறார். தசக்ரீவன்கும்பகர்ணன் இந்திரசித்து முதலியவர்களுடைய உற்பத்தியும் அவர்கள்பெற்றவரமும் இராட்சதர்களுடைய உற்பத்திகாரணமும் நன்றாய்த்தெரிவிக்க வேண்டுமென்றுகேட்க இருஷிகளெல்லாம் அகஸ்தியரைப்பார்த்து நீர் சொல்லுமென்றுசொல்ல ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து அகஸ்தியமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கேளும் ரகுநந்தனா மகாவிஷ்ணுவினுடைய நாபிக்கமலத்திலே அவதரித்தசதுர்முகப்பிரமதேவர் புத்திரராகிய புலத்தியபிரமனானவர் திணபிந்துமகாரிஷியின்புத்திரியாகிய குணவதியை மணம்புரிந்து விச்சரதாவென்பவர்பாரத்துவாசர் புத்திரியாகிய தேவவள்ளியென்னும் கன்னிகையை விவாகஞ்செய்து வைச்சிரவணனென்னும் புத்திரனைப்பெற்றார், அப்புத்திரன் பதினாறுவயதுக்குள் சகல கலைக்கியானங்களும் ஓதியுணர்ந்து தபோவனத்திற்சென்று பிரமதேவரை நோக்கித் தபசுசெய்து திருப்பாலசருடன் தான் ஒரு திக்குப்பாலகனாகவும் நவநிதிக்கதிபதியாகவும் வரம்பெற்று, நினைத்த இடங்களெங்கும் போய் மீண்டு வருவதற்குப் புஷ்பகவிமானமும்பெற்று வைச்சிரவணனாகிய குபேரன்பிதாவாகிய விச்சிரவாவினிடம்வந்து அவராலிலங்கைசேர்ந்து சகலதேவர்கள் தன்னைவணங்கும்படியாய்ச் செல்வச்சிறப்புடன் வாழ்ந்திருந்தான்.

அசுரர்கள் உற்பத்திவரலாறு.

கேளும் ஸ்ரீராமரே பூர்வமொருகாலத்தில் பிரமதேவரானவர் பதினாலுலோகங்களையுமுண்டாக்கி சகலசீவகோடிகளையும்படைத்து அதில் அறிவுள்ள பிராணிகளைப்பார்த்து இந்தலோகங்களையிரட்சிப்பீரென்றுபொதுப்படச்சொன்னார் அதில் சிலபிராணிகள் யக்ஷயம்என்றுசொன்னார்கள். சிலபிராணிகள் யட்சாட்சமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள்சொல்லியபடியே யக்ஷயென்றவர் யட்சரர்களும் ரட்ச என்றவர் இராட்சதர்களுமாகக்கடவீரென்ன அந்தராட்சதரில் எதுயென்றும் பரகெதியென்றும் அண்ணன்தம்பிகளிருவரில் பரகெதியென்னப்பட்ட மூத்தவன் தனக்கொருவரும் நிகரில்லையென்று சுமப்பாடுடையவனுக்கிருந்து யமனுடைய தங்கையாகிய பயை யென்ப

வளை விவாகஞ்செய்து வித்தியுற்கேசனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றான். அப்புத்திரன் சாலகடங்கடையென்னும் கந்தருவப் பெண்ணை மணம்புரிந்து தங்களுக்கிஷ்டமான விடங்களில் சுகமாக போகம் அனுபவிக்க அவள் ஒருகுழந்தையைப் பெற்று பிறந்தவிடத்திலே எறிந்துவிட்டு தன் கணவன்பின்னே தொடர்ந்துபோனாள். பரமசிவனும் பார்வதிதேவியாரும் உலாவி வரும்பொழுது பரமசிவன் அக்குழந்தையைப்பார்த்துக் கிருபைகூர்ந்து நிறைந்த ஆயுசும் யௌவனபருவமும் அழகும் பலமும் உண்டாகக் கடவதென்று அநுக்கிரகஞ்செய்தார் பார்வதிதேவியாரும் உன்வமிசத்தி லுண்டாகிய எல்லாருக்கும் உடனே பிள்ளையாகப்பிறக்கவும் அப்பிள்ளைக்குபெற்றதாய்க்குள்ளபருவமூண்டாகவேணுமென்று அருளிச்செய்தாள் அப்படியவர்கள் கொடுத்த வரத்தினாலே சகலசம்பத்தும் பொருந்தி ஒரு பெரிய நகரத்திலே தேவேந்திரனைப்போல சுகேசனென்னும்பெயர் வகித்து வீற்றிருந்து தெய்வத்திரையென்னுங் கந்தருவப்பெண்ணைக்கலியாணஞ்செய்து அவள்வயிற்றில் மாலியவான்சுமாலியென்று மூவர்பிறந்து உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பிராணிகளும் எங்கிப்பயந்துநடுங்கும்படிக்கு நாளுக்குநாள்செழிப்பாய் வளர்ந்து மகமேருவுக்குவடபாரிசத்திலிருக்கும் தபோவனத்தைச்சார்ந்து அசுரர்முதலிய யாவரும்நடுக்கமுற, அப்போது பிரமதேவர்பிரசன்னமாகி தேவர்கள் அசுரர்கள்முதலியயாவரும் செயிக்கப்படாத பலமும் குறைவில்லாத ஆயுளும்சகல அஸ்திரங்களும் கொடுக்க அந்தவரங்களை இம்மூவரும் பெற்று தேவர்கள் முதலியயாவரையும் இடுக்கண்செய்து விசுவகர்ம்மாவையழைத்து தேவலோகத்திற்கு மதிகமானதாய் நாங்களிருக்கு ஒருநகரமுண்டாக்க வேணுமென்றுசொல்லி பூருவத்தில் ஆதிசேடனுக்கும் வாயுபகவானால் மகாமேர்சிகரங்களில் ஒன்றுமுறிபட்டு தெட்சணசமுத்திரத்தில்விழுந்திருந்த சிகரத்தின்மீதில் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் ஆஸ்தானமண்டபங்கள் புஷ்பதடாகங்கள் இன்னுமனேகவிசித்திரமாக நிருமித்து இலங்காபுரியென்று பெயரிட்டார் விசுவகர்மாவானவர்.

மாலியவான் வரலாறு.

அந்த இலங்காபுரிபட்டணத்தில்மாலியவான் சுமாலிமாலியென்னப்பட்டவர்கள் மூன்றுலோகத்திலுள்ள யாவர்களையு

ம் தங்களுடைய ஆக்கினைப்பிரகாரம் ஏவல்கேட்டுநடக்கும்படி ராஜரீகஞ்செய்துகொண்டிருக்குங்காலத்தில் கந்தருவகுலத்திற்பிறந்த தருமதை என்பவளுடைய புத்திரிகள்மூவரில் மூத்தவளாகிய சுந்தரியென்பவளை மாலியவானும் அவளுக்கிளையகன்னியை மாலியும் விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு மகாசந்தோஷமடைந்திருக்க மாலியவானுக்குவச்சிரமுஷ்டி விரூபாட்சன் துன்முகன் பாபசித்தன் நியாயகோபன் மத்தன் உன்மத்தன் என்று ஏழுபேர்பிறந்தார்கள். சுமாலிக்குகைகேசிபீநிசியென்று இரண்டுபெண்பிறந்தனர்கள். மாலிக்குகுருநாயுத்தன் நீலன் நிலயன் சம்பாதியென்று நான்குபேர்பிறந்தார்கள். இப்படியாகப்புத்திரர்களைப்பெற்று தனக்கொருவரும் நிகரில்லாமல் தேவேந்திரன்முதலிய சகலதேவர்களையுந் துன்பப்படுத்தி குரூரதண்டமான அதிகாரஞ்செய்து வருங்காலத்தில் மூன்றுலோகத்திலுள்ள இருடிகள்தேவர்கள்முதலிய சகலரும் பரமசிவனிடத்திற்சென்று வணங்கிமாலியவான்முதலான ராட்சதர்களால தாங்கள்படுந் துன்பங்களைச்சொல்லி முறையிட்டார்கள் அப்போது பரமசிவன்பார்த்து அவர்களுக்கு வரங்கொடுத்து நாமாகையால் நாமேயழிப்பது தருமமல்ல ஆயினும் மகாவிஷ்ணுவினிடம் நீங்கள்போய்ச்சொன்னால் அந்தராட்சதர்களை சங்கரிப்பாரென்றுஅனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படியேபோய் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைக்கண்டு நமஸ்கரித்து சுவாமீமாலியவான்சுமாலி மாலியென்னும்மூவரும் அவர்களுடைய புத்திரமித்திரவர்க்கங்களும்ராட்சதசேனைகளும்திரிலோகத்தையும் அதஞ்செய்துஎங்களையும் அதிகவருத்தப்படுத்துகிறார்களென்று முறையமிட அதைக்கேட்டு நாமேஅந்த துஷ்டராகிய ராட்சதர்களைச் சங்கரித்து ரட்சிக்கிறோமென்றுசொல்ல,அவ்வனுக்கிரகம்பெற்றுத் தங்களிருப்பிடம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அப்படியிருக்க இவைகளையெல்லாம் உலகமெங்குஞ்சஞ்சரித்துசமாச்சாரங்களை விசாரிக்கும் சாரணர்கள் கேள்விப்பட்டு சீக்கிரமாகஇலங்கைக்குப்போய் தங்களுடையஅசுரராசனுக்குச்சொல்ல அவ்வசனதைக்கேட்டு மிகவுங்கோபங்கொண்டு அந்த தேவர்களை இக்கணமே அதஞ்செய்யவேண்டுமென்று ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச்சேனைகளையுங் கூட்டி யுத்தகோலமாய்வா அதைக்கண்டுதேவர்கள் அஞ்சி தேவதூதனால்நாராயணமூர்த்தியானவர் பஞ்சாயுதபாணியாய் கௌஸ்துவாபரணமுதலிய ஆ

பாணந்தரித்து கருடபகவான் தோளிலேறி யந்தராட்சதசேனைகளிற்புகுந்து அனேகயுத்தங்கள்புரிந்து கண்டதுண்டங்கள்செய்து சக்கரத்தைவிட்டு மாலியென்பவனுடைய சிரசைக் கண்டிக்க அதைமாலியவான் சுமாலி இருவரும்பார்த்துபயந்து இலங்கைக்குவோடிப்போய் மிச்சமிருந்தஇராட்சதசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு பாதாள லோகத்திற்குப்போய் மறைந்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படி அந்தப் பாதாளலோகத்திலேஅநேககாலம்துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நாளையில் ஒருநாள் சுமாலி மாலியவான் இருவருங்கூடி நாமெத்தனைகாலம் இத்துன்பத்திலிருப்போமென்றாலோசித்து மாலியவான்சொல்லுகிறான்கேளாய்தம்பி நீபெற்ற கன்னிகளிருவரில் மூத்தபெண்ணானவள் இந்த மூன்றுலோகத்திற்கும் ராசாக்களாயிருக்கத்தக்க புத்திரர்க்குத் தாயாவதற்கும் பிரமதேவனுக்குச் சமானமான ஒருபுருஷனுக்கு ஸ்திரீயாவதற்கும் காரணமாயுள்ள உத்தம லட்சணங்களைப் பொருந்தியிருக்கிறாள் ஆனதால் இந்தப்பெண்ணினாலேநாமும்சுகப்படலாம்குலமும்விர்த்தியாகும் இப்படிசெய்வாயென்று தமயன்சொல்லியதை உண்மையாகக்கொண்டு அந்தயோசனை முடியும் உபாயத்தைத் தேடினவனாகி தனதுபுத்திரியாகியவைதேகியையழைத்துக்கொண்டுபாதாளலோகத்தைவிட்டுபூலோகத்தில் சஞ்சரித்துவரும்போழுது இலங்கைப் பட்டணத்தில் ராசரீகஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் குபேரனானவன் அனேக தேவர்களுடன் புஷ்பகவிமானத்தில் கயிலாயகிரிக்குப்போனார் அதைக்கண்டு சுமாலியானவன் பொறாமைப்பட்டு கேளாய்மாமா நாங்கள்மூவரும சகலசம்பத்துடன் ராசரீகஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த எங்கள்காணியாட்சியான இலங்காபட்டணத்திலே இந்தக்குபேரனிருந்து ராசரீகபண்ணும்படியான காலம்நேரிட்டதேயென்றுசொல்லிப் பின்னுமிந்தக்குபேரனுக்கு இவ்வளவு செல்வமுண்டானது இவன்பிதாவாகிய விச்சிரவசுவென்பவருடைய மகிமையல்லது வேறில்லை ஆனதால் நீயும் அந்த விச்சிரவாவென்பவரிருக்குமிடத்திற்குப்போய் அவருன்னைகூடும்படிக்கு உபாயஞ்செய்து புத்திரரைப் பெறுவையேயானால் அந்தப்புத்திரராலே நமக்குபகைவராயுள்ளஇந்தக்குபேரன்முதலான தேவர்களையும்வென்று நாமும்இலங்காபுரியில்வாழ்ந்திருக்கலாமென்றுசொல்லி, அப்படியேசெய்கிறேனென்றுவிச்சிர

வாவென்பவர் சாயங்காலச் சந்தியாவந்தனஞ்செய்யுஞ் சமயத்தில் அவருக்கெதிரில் கண்டோர்மயங்க அதிதியைப்போல அடுத்து கலசங்கள்போல் நெருங்கிய கொங்கைகளின்மேல் முகஉத்தரீயத்தை அடிக்கடிவிலக்கி மூடிகாட்டி மறைத்து புன்சிரிப்புடனே மயங்கி நின்றாள்.

விச்சிரவாவானவர் அவளைப்பார்த்து மோகங்கொண்டு நீயாரென்றுகேட்க நான் அசுரேந்திராகிய மாலியவான் றம்பி சுமாலியினுடையபுத்திரி, என்பெயர்கைகேசி, நான்வந்தகாரியம் தேவரீர் திருவுள்ளத்திற்கு தெரிந்திருக்குமென்று மிருதுவாகச்சொல்ல, அதைக்கேட்டு பின்னுமதிககோபங்கொண்டு பெண்ணே நீ புத்திரார்த்தமாகவந்தாய் வந்தவேளைசந்தியாவந்தனமான மாலைப்பொழுதாகையால் நம்மோடு கூடிப்பெறுகின்றபுத்திரர்கள் மிகவுந் துஷ்டர்களாயிருப்பார்களென்றுசொல்லக் கைகேசியானவள் சுவாமி உமமைக் கூடிப்பெறுகிற புத்திரர்கள் துஷ்டர்களாகப்பிறக்கலாமோவென்று உபசரித்துச் சொல்லியதைககேட்டு சந்தோஷப்பட்டு எல்லாருக்கும் இளையவனாகப்பிறக்கிறவன் சற்புத்திரனாகவிருப்பனென்றுசொல்லியப்பொழுதே அவளுடன்கூடியனுபவிக்குஞ்சமயத்தில் கருப்பமுண்டாகி பத்துதலைகளும் இருபதுகைகளுமுடைய தசக்கிரீவன்பிறந்தான். பின்னுமப்படியே அனுபவிக்கும் பொழுது முன்போல்கருப்பமுண்டாகி இருண்ட நீலகிரிபோலச்சரீரமும் நெருப்புப்போலச்சிகையும் அர்த்தசந்திரனைப்போல வக்ரதந்தங்களையுடைய கும்பகர்ணன்பிறந்தான் அதன்பின்பு பருத்த முலையும் முறம்போன்றநகமும் அனேக அவலட்சணங்களுடன்பொல்லாதபாவியாகிய சூர்ப்பணகைபிறந்தாள். பின்னரும் மனமகிழ்ந்து கூடிப்புணர்ந்தார்கள் அப்போது மூவருக்கு மிளையவனாய் நல்லகுணமுடையவனாய் கீர்த்திவானாய் புலஸ்தியருடைய குலமுதலியவைகள் தழைத்தோங்குமபடியாய் விச்சிரவாவென்னப்பட்ட பிதாவைப்போல் சற்புத்திரனான விபீஷணன்பிறந்தான். அதன்பின்பு தசக்ரீவன்கும்பகர்ணன் இருவரும் பிதாவினிடத்திலே சகலவேத சாஸ்திரங்களுங்கற்றுதனுர்வித்தைமுதலிய யாவற்றிலும் வல்லவர்களாய் மதோன்மத்தராய் அந்தப்பிரதேசத்திலுள்ளதபோதனர்களெல்லோரையும் உபத்திரவஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தனர். விபீஷணனானவன் பிதாவுக்குமனமகிழும்படி பணிவிடைசெய்து அவரால் சகல

சாஸ்திரசம்பன்னனாய்ப்போக்கியத்தோடு கூடியிருந்தனன். சூர்ப்பநகையானவள் அடங்காத காமவிகாரத்தையுடையவளாய் இருடிகள்முதலியயாவரையும் பற்றியிழுத்து நடுங்கும்படி வலியப்புணர்ந்து இன்பமனுபவித்துக்கொண்டு திரிந்தனள். இப்படியிருக்குங்காலத்தில் இவர்களைப்பெற்ற கைகேசியானவள் தன் பிதாவாகிய சுமாலியென்பவன் குபேரனைக்கண்டு அவன்சம்பத்துக்குபொருமைகொண்டு புஷ்பகவிமானத்துக்கு ஆச்சரியப்பட்டுத் தனக்குப்போதித்த மனக்குறைதீரும்படிக்கு சமயம்பார்த்திருந்தவளாதலால் தன்னுடையபுத்திரராகியதசக்ரீவன் முதன் மூவரையும்பார்த்து நீங்களொருசிறப்புமில்லாமல் இந்தவனத்தி லிப்படியிருக்க, உங்களுக்குத்தாயாதியாகியகுபேரனானவன் நவநிதிச்செல்வமும் எல்லாச்சிறப்புமுடையவனாகி பரமசிவனுக்குத் தோழனுமாகிய உங்கள்பாட்டன்மார் அரசுசெய்திருக்க, இலங்கைமாநகரத்திலே தேவர்களெல்லோருந்தன்னை வணங்கும்படி ராஜரீகஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிறானல்லவா! இந்த அனியாயத்துக்கென்னசெய்வேனென்று துக்கப்பட்டு அதிககோபமுண்டாகும்படி சொன்னாள். அந்தவசனங்களையெல்லாம் மூவருங்காதிற்கேட்டு மனங்கொதித்து உதடுமடித்துப் பல்லைநெறநெறவென்று கடித்து தாயே அந்தக்குபேரனுக்கு இத்தனைமேன்மைகள் உண்டாயிருப்பது அவன் செய்ததபோபலத்தினலல்லவோ ஆகையால்நாங்களும்தவங்களைச்செய்து அவனிலுமேலான மேன்மைகளைப்படைத்து உன மனக்குறை தீரும்படிச் செய்கிறோமென்று அப்பொழுதே தாயாரிடத்தில்விடைபெற்று அந்தமூவரும்தபோவனத்திற்சேர்ந்து தவஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

அவர்களில் கும்பகர்ணனானவன் பிரமதேவரைநோக்கி பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து ஆகாரம் நித்திரையில்லாமல் பதினாயிரம்வருடம தபசுசெய்தான். விபீஷணனானவன் ஊசியை நிறுத்தி அதன்மேல் ஒருகாற்பெருவிரலையூன்றி மற்றொரு காலைமடித்து இரண்டுகைகளையும் நீட்டிக்குவித்து ஐயாயிரவருடம் மடித்திருந்தகாலை நீட்டி யூன்றியகாலை மடித்து முன்போல் ஐயாயிரவருடமும் ஆகபதினாயிரவருடந் தபசுசெய்தான். மூத்தோனாகிய தசக்ரீவனானவன் யாகசாலைநிருமித்து அக்கினியை மூட்டி வளர்த்து அந்த அக்கினியிலே ஆயிரம் வருடத்துக்கொருசிரசாக ஒன்பதினாயிரம் வருடத்தில் ஒன்பதுசிரசுகளை யறு

ந்து ஆகுதிகொடுத்து பதினாயிரம்வருடத்தில் பத்தாவது சிரசையும்ஆகுதிகொடுக்க வாளினாலறியும்பொழுது அந்தட்சணமே பிரமதேவர் பிரசன்னமாகி உனக்கு வேண்டியவரங்களைக் கேள் தருகிறோமென்ன, தசக்கிரீவன் பிரமதேவரை நோக்கி மானிடரை ஒருபொருட்டாக எண்ணாமல்தேவர்கள் இராக்கத யக்ஷகின்னரர்கள் முதலாயுள்ளவரும்என்னுடைய ஆக்கினைப்பிரகாரம் ஏவல்கேட்டு நடக்கும்படிக்கு எல்லாவல்லமையுமெனக்குமுண்டாகவேணுமென்று கேட்க, அப்படியே கொடுத்தோமென் றனுக்கிரகஞ்செய்து பின்பு விபீஷணருக்குப் பிரசன்னமாகி உனக்குவேண்டிய வரங்களைக்கேட்பாயென்று கூற, விபீஷணன் வணங்கி சுவாமி பாபகிர்த்தியங்களொன்றுஞ்செய்யப்படாமலிருக்கும்படியாகவும் தேவர்கள்முதலான யாவராலுஞ்செயிக்கப்படாத வெற்றிமேன்மைபொருந்தியிருக்கவும் வேண்டுமென்றுகேட்க, அப்படியேவரங்கொடுத்து பிரமதேவனவர் விபீஷணன்வரங்கேட்ட விவேகத்தைப்பார்த்து, நீ யெப்போதுஞ் சிரஞ்சீவியாயிருப்பாயென்று அனுக்கிரகஞ்செய்ய, கும்பகர்ணனுக்கும அனுக்கிரகஞ்செய்ய வரும்போது தேவர்கள் முதலியசகலரும் நடுங்கி பிரமதேவரைநோக்கிசுவாமீஉமக்கு நாங்கள்செய்த அபராதமென்ன இளங்கன்றை கொடும்புலிக்கிரையாய்க்கொடுப்பதுபோல் கண்டகனாகிய கும்பகர்ணனுக்குவரங்கொடுத்து அவனால் எங்களை யழியச்செய்வதிலும் சிருஷ்டித்த நீரேகொல்வது மிகவும நல்லதென்று முறையிட்டு வேண்டினார்கள். அதை பிரமதேவர்கண்டு அந்தக் கும்பகர்ணனால் உங்களுக்கு ஒருதுன்பமுமுண்டாகாதபடிக்குச் செய்கிறோமென் றனுக்கிரகித்து தமதுதேவியாகிய சரஸ்வதியைப்பார்த்து நாம்கும்பகர்ணனுக்கு வரங்கொடுக்கும்பொழுது நீஅவனுடைய வாக்கிலிருந்து அவன் கேட்கும்வரம் பலியாமற்போகும்படி மாறுபடுத்தச் சொல்லிவிடுவாயென் றுகூறி, கும்பகர்ணனுக்குப் பிரசன்னமாகி உனக்கு வேண்டியவரமென்னகேள் தருகிறோமென் றுசொல்ல அதற்கு கும்பகர்ணன் நித்தியதத்துவந்தரவேண்டுமென்று கேட்கிற வசனத்தை அவனாலறிந்த சரஸ்வதியம்மன் மாறுபடுத்தி நித்திரை தத்துவந் தந்தருளவேண்டுமென்று கேட்கச்செய்தாள். அவ்வண்ணமேவரங்கொடுத்து சத்தியலோகத்திற்குப்போனார். அப்பொழுதே கும்பகர்ணனுக்கு அறிவுமயங்கிசோகநித்திரைதோன்ற அதுகண்டுஇ

ப்படி மாறுபாடுசெய்தவர்கள் தேவர்களேயல்லது வேறில்லையென்று ஆலோசித்தவனாய் தமயனாகிய தசக்கிரீவனிடத்திலும் தம்பியாகிய விபீஷணனிடத்திலும் புலம்பிப் பரிதாபப்படச்சொல்லி அவனுடன் மூவரும்பின்பு தாங்கள்வாசஞ்செய்திருந்தவனத்திற்சேர்ந்தார்கள்.

இராவணன் இலங்கையிற்சேருதல்.

இப்படியிருக்க தசக்ரீவன்முதலான மூவரும் தவஞ்செய்து பிரமதேவனிடத்தில் வரம்பெற்றிருக்கிற மேன்மைகளெல்லாந் தூதர்விசாரித்துவந்து பாதாளலோகத்தில் நெடுநாளாய் துன்பப்பட்டுக்கொண் டொளித்திருக்கும் மாலியவான் சுமாலி முதலிய இராட்சதர்களுடன்சொல்ல அவர்கள்கேட்டு மகாசந்தோஷத்தையடைந்து அந்தமூவரிருக்கும் வனத்திற்குவந்து அவர்களைக்கண்டு உபசரித்து ஆதியோடந்தமாகதங்கள் சம்பந்த விருத்தாந்தங்களைச்சொல்லி மனமகிழ்ந்திருந்தார்கள் அப்படியிருக்க சுமாலியானவன் தசகரீவனைப்பார்த்து ஐயனேமகா விஷ்ணுவினாலே இன்றையவரைக்கும் நாங்கள் படுந்துன்பங்களை அளவிட்டுச்சொல்லமுடியா அன்றியும் குபேரனானவன் நம்முடைய இலங்காபட்டணத்தை யாண்டுவருகின்றான். அந்தக்குபேரனையும் உன்னையும்பெற்ற பிதா ஒருவராகையாலும் அவனுன்க்கு மூத்தவனாகையாலும் தானேயுடையவனென்றெண்ணி அந்த இலங்காபட்டணத்தை உனக்குக் கொடுக்கமாட்டான் ஆகையால் எந்விதத்திலானாலும் நீயந்த இலங்கைப் பட்டினத்தை உன்னுடையதாகச்செய்துகொள்ளாதவரையில் நீ தவஞ்செய்துபெற்ற வரத்தினாலுண்டாகிய சவுரியங்களெல்லாம் அப்பிரயோசனமாய்விடும். நமக்குச்சத்துருக்களான தேவர்களும்இகழ்ச்சிசெய்யும்படியான அபகீர்த்தியுண்டாமென்று அனேகதுர்ப்போதனைகளைச்சொல்ல, அதைக்கேட்டு அப்பொழுதே பிரகஸ்தனைப்பார்த்து நீதூதாகப்போய் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைக் சொல்லிவருவாயென்றனுப்ப அவனும் அவ்விலங்கைப்பட்டணத்திலிருக்கும் குபேரனிடத்திற்சென்று உன்னுடையதம்பியாகியதசக்ரீவன்தன்னுடையபாட்டன்மார் முதலானோர் நெடுங்காலமாகசெய்த இந்தப்பட்டணத்துக்குடையவனேயன்றிவேறொருவருண்டோவென்றும்என்னுடை

யசிநோர்வேண்டியிருக்குமாகில் இப்பொழுதே இந்த லங்கையைவிட்டு அப்புறத்தேபோகவேண்டுமென்றுஞ் சொன்னுவென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு குபேரனவன் காலதேசவர்த்தமானங்கள் மூன்றையும் ஆலோசித்து இந்தப்பட்டணம்தசக்கிரீவனுடையதே அவன்மனதின்படியேசெய்கிறேனென்று அப்பொழுதே தன்னுடையபரிவாரங்களோடு புட்பகவிமானத்தின்மீதேறி இமயகிரிசேர்ந்து தபசுசெய்து அவ்விடத்திலேயே வாசமாயிருந்தான். அதன்பின்பு தசக்ரீவன் தன்பாட்டனாகிய மாலியவான் முதலானவர்களுடன் இலங்கைப்பட்டணத்திற்பிரவேசித்து மந்திரி புரோகிதர் முதலானவர்களினால் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு மகுடாதிபதியாய் சிங்காசனத்தின்மேவி இராசாதிகாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்.

இராவணன் மணம்புரிதல்.

இப்படியிருக்குங்காலத்தில் தசக்ரீவனவன் வித்துச்சிங்கலென்னும் இராட்சதனுக்குத் தனதுதங்கையாகியசூர்ப்பணகையைவிவாகஞ்செய்துகொடுத்து அதன்பின் புதன்சேனைகளுடன் வேட்டையாட வனத்திற்செல்லுகையில் மயனைக்கண்டு சிலவார்த்தைகளாடி அவன் குமாரத்தியான வண்டோதரியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அந்தமயனால் கொடுக்கப்பட்ட வேலாயுதத்தைப்பெற்று வண்டோதரியுடன்தேரிலேறி சதுரங்கசேனைகள்புடைசூழ இலங்கையிற்பிரவேசித்திருந்தான். அதன்பின்பு கும்பகர்ணனுக்கு வச்சிரச்சுவாலையென்பவளையும்விபீஷணனுக்கு கந்தருவப்பெண்ணாகிய சுரமை யென்பவளையும்வாகஞ்செய்வித்து அவர்களும மகிழ்ந்திருக்க தானும் வண்டோதரியும் சுகபோகமனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் வண்டோதரி கருப்பவதியாகி மேகநாதனென்னும் பிள்ளையைப்பெற்றாள் அதன்பின்பு அநேகபிள்ளைகளும அட்சயகுமாரனும்பிறந்தார்கள். கும்பகர்ணனுக்குகும்பன் நிகும்பன்என்று இரண்டுபுத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். இப்படியிருக்குங்காலத்தில் கும்பகர்ணனுக்கு நித்திரைவந்து ஒருமண்டபத்திற்போய்ப்படுத்து நெடுநாள் நித்திரைசெய்துக்கொண்டிருந்தனன்.

அளகாபுரியையழித்தல்.

சுவர்ணம்போல்விளங்கும் இலங்கைப்பட்டணத்தில் தசக்ரீவனும் தம்பிமார் புத்திரமித்திரர் முதலான சம்பத்தினாலும், பிரமதேவர் கொடுத்த வரத்தின் செருக்கினாலும், மதோன்மத்தராய்ப் புண்ணியபாவத்தை இன்னதென்றுசற்றேனும்எண்ணாமல் தேவர்கள் ரிஷிகள் எல்லோரையும் நிலைகெட்டோடத்துரத்தி தேவலோகத்தைக் கொள்ளைகொண்டு குரூரதண்டமான அதிகாரஞ்செய்து வருமகாலத்தில் அளகாபுரியிலிராநின்றகுபேரனானவன் தசக்ரீவன்செய்கிறகொடுமைகளைக்கேட்டு ஒருதூதனிடத்தில்சிலநற்புத்திகளைச்சொல்லியனுப்பினான். அந்ததூதன் தசக்ரீவனிடத்திற்சென்று குபேரன் சொல்லியனுப்பிய நற்புத்திகளைக்கூறினான். அவனதைக்கேட்டு கண்கள் சிவந்து எவனோ குபேரனும் பித்தனாகிய சித்தனுக்குத் தோழனாம் அவன் தருமநியாயங்கள் சொல்லியனுப்பினானென்று பயமில்லாமல் என் சபையில்வந்து சொல்லிய இவனுக்கு வெகுமானம் இதுதானென்று கைவாளினாலே தூதன்தலையைவெட்டினான். பின்பு தன்னுடைய சேனாதிபதிகள் முதலானவர்களைப்பார்த்து எனக்குபயமுறுத்திச்சொல்லியனுப்பிய குபேரனுக்கெதிரில் நான்சென்று என்மனக்குறையை முடித்து பின்புதவஞ்செய்து அதிகமேன்மையையும் பெறுவேனாதலால் நீங்கள்சேனைகளுடன் அளகாபுரிக்குப் புறப்படுங்களென்று சொல்லிதானும்ரதமேறி சகல சைனியங்களுடன் அளகாபுரியையடுத்து வளைத்துக்கொண்டான். அதுகண்டு பட்டணத்திலுள்ள காவலாளிகள் குபேரனிடத்திற்சொல்ல, அவன்கோபங்கொண்டுதனதுசேனைகளுடனேவந்து பிரபலமான யுத்தம்புரிந்து தசக்ரீவனால் அடிப்பட்டு குபேரன்மூர்ச்சித்தான் அப்பொழுது தசக்ரீவன் வெற்றிபெற்றவனாய் அளகாபுரியைக் கொள்ளையிட்டு குபேரனுடைய புஷ்பகவிமானத்தைப்பற்றி சகலசைனியங்களுடன் அதன்மேலேறி அவ்விடம் விட்டு ஈசான்ய திசையில் கைலாயகிரியை நாடிச்சென்றான்.

இராவணன் கைலயக்கிரியைப் பேர்க்கப் பிரயாசைப்படல்.

மூன்றுலோகத்திலும் நிகரில்லாத ஐசுவரியம் சம்பத்தும் பராக்கிரமம் சௌரியங்களும்பொருந்திய தசக்ரீவன்

பேரனைச்செயித்தோம் இனிமேல் நமக்குஎதிரிகளொருவருமி
ல்லையென்கிறகெர்வத்தையடைந்தவனுகி புட்பகவிமானத்தின்
மீதேறிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாகச்செல்லுமளவில் கைலா
யகிரிக்குச் சமீபமாகவந்து தடைபட்டு நின்றது. அதுகண்டுத
சக்ரீவன் இவ்விடத்தில் தடைபடவேண்டிய காரணமென்ன
வென்று ஆலோசிக்கும்போது நந்திகேசுரர்அவ்விடத்தேதோ
ன்றி தசக்ரீவனைப்பார்த்து இந்தகைலாயகிரியின் எல்லைக்குட்
படஎவரும்வாகனமேறிபோசக்கூடாது ஆகையால் நீ உன்னு
டைய வாகனத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல,
அவன் நந்திதேவரைப்பார்த்து ஓ குரங்கே நீயாரடாசொல்லு
கிறவனென்றுசில நிந்தைமொழிகளைக்கூறினன். அதுகேட்டு
நந்திதேவருக்குக் கோபம்வந்து அடா நீ என்னைக்குரங்கே எ
ன்று நிந்தைசெய்ததால்உன்னுடைய பட்டணத்தையும் குரங்
குகளே நாசமாக்குமென்று சாபங்கொடுத்துப் போயினர்.

அதை யொருபொருட்டாய் எண்ணமல் பேயனென்ன
மோ பிதற்றிப்போனனென நினைந்து என்னுடைய விமானத்
தைத்தடுத்த இந்தமலையை வேரோடேபிடுங்கி சின்னபின்னப்
படுத்துவேனென்று கோபத்துடனே நிலத்திற்குதித்து பாதா
ளத்திற்புகுந்து தன்னுடைய இருபதுகைகளாலும் அடியோ
டே பெயர்க்கும்பொழுதில் அந்தமலையானது சற்றேயசைய
அப்போது சிவகணங்கள்யாவரும்நடுக்கமுற உமையாளுப்பய
த்தினலே பரமசிவனைத்தழுவிக்கொண்டாள். அதைப்பார்த்து
ப்பரமசிவன் தம்முடைய திருவடியின் பெரியவிரல் நுனியை
யூன்றிசற்றே அமிழ்த்தினர் அந்தப்பாரத்தினல் கயிலைமலையா
னதுகீழேஅழுந்த தசக்ரீவன் சரீரமுழுதும் நெருங்குண்டுஇரு
பதுகண்களும்அதிரதோள்களுநெரியசற்று மசையவொட்டா
மல் கதறிக்கொண்டு கிடக்கின்றஅந்த நாரதர்பார்த்து ஓதசக்ரீவ
னே, பரமசிவனல்வரப்பட்ட துன்பம் அந்தசிவனலேதீர்க்க
ப்படுமல்லாமல் வேறொருவனல்தீர்க்கப்படாது இப்பொழுது
உன்னுடைய செயலுக்குத்தக்கதாகபரமசிவனைநோக்கித் தோ
த்திரம்பண்ணுவையாகில் இந்தத்துன்பம் நீங்கிப் பிழைப்பா
யென்று சொல்லிப்போனர். அவர்சொல்லியபடி மனவுறுதி
கொண்டு நம்முடைய பத்துத்தலைகளிலொருதலையும், இருபது
கைகளில்ஒருகையுமறுத்து யாழாகப்பண்ணிக்கொண்டுமிகவும்
அன்புடனே சாமகானம்பாடினன். அதை பரமசிவன் கேட்டு

சந்தோஷப்பட்டு தசக்ரீவனையழைத்து நீ இந்தப்பர்வதத்தின் கீழ் அகப்பட்டுக்கிடந்த காரணத்தினாலே உனக்குஇன்றுமுதல் இராவணனென்னும்பெயருண்டாகக்கடவதென்று பெயர்கொடுத்து மூன்றரைகோடி ஆயுளும்வாளாயுதங்கொடுத்தார். அப்படி வரம்பெற்றஇராவணன் புட்பகவிமானத்தின் மேலேறிக்கொண்டு வரும்போது மகாவிஷ்ணுவானவர் பிரம சந்நியாசி வேடங்கொண்டு இராவணனுக்கெதிரில்வர அவன்கண்டு விமானத்தினின்றும் கீழேகுதித்துவந்துவணங்கினான். அப்போது உன்னுடைய விர்த்தாந்தங்களைச்சொல்லென்றுவினவ அவன் அவரைப்பார்த்து தன்னுடைய பெருமையும் குபேரனைச் செயித்ததும்கயிலாயகிரியைப்பேர்த்ததும் விவரவாகச்சொல்ல அதைக்கேட்டு நீ யெத்தனைகாலமிருந்தாலும் உலகத்திற்கு அபகாரமேயானதால்குறையாயிருக்கிற அரைகோடிஆயுளும்பெற்றாயானால் எல்லாவுலகத்திலும் உன்னுடைய அதிகாரஞ்செல்லுமென்று சொல்ல, அதைக்கேட்டு சீக்கிரமாகக் கைலாயகிரிக்குப்போய் ஜீவகாருண்யனாய் விளங்கப்படாநின்ற பரமசிவனைநோக்கித் தோத்திரஞ்செய்து வணக்கத்துடனிற்க, பரமசிவன்பின்னும்நீவந்தகாரணமென்றுகேட்க, எனக்கு அரைகோடி ஆயுளும்கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னான். பரமசிவன் கேட்டு இராவணா, நீகேட்டபடியே உனக்கு அரைகோடி ஆயுளும் கொடுத்தோம்மேலும்நீ எந்தகாலத்திலாவது அக்கிரமம் செய்வையேயானால் அக்காலத்தில் நாங்கொடுத்தவாளும் ஆயுளும் நம்மைச்சேருமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

வேதவதி வரலாறு.

தசக்ரீவனானவன் பரமசிவனிடத்தில் வாளாயுதமும் ஆயுளும் இராவணனென்னும் பெயரும் பெற்றவனாகித் தனதுசேனைகளுடனே சகலதிவுகளிலுஞ் சஞ்சரிக்குமளவில்ஒருநாள் இமயவனமெனனும் ஆரணியத்திற்சேர்ந்தான். அவ்வனத்தில் ஒருகன்னிகையானவள் தபசுசெய்துக்கொண்டிருந்தாள். அக்கன்னியை இராவணன் கண்டு மோகங்கொண்டு நீயாரென்று கேட்கஅவள்சொல்லுகிறாள். குசத்துவனென்றுசொல்லப்பட்ட பிராமணனுடைய புத்திரி, அவரோதப்பட்ட வேதசொரூபத்தில்நான் பிறந்ததால் எனக்கு வேதவதியென்று பெயர், என

து பிதாவைசப்புவென்னும் அசுரனானவன்வதைசெய்துபோ
னான். நான் மகாவிஷ்ணுவைநோக்கி தபசுசெய்கிறேனென்று
சொல்ல, அதைஇராவணன்கேட்டு தன்னுடையகுலமுறைமை
களும் பராக்கிரமமும்வரங்களைப்பெற்றதும ஆதியோடந்தமா
கச்சொல்லிஎன்னை விவாகஞ்செய்துக் கொள்ளென்றுவிஷ்ணு
வைத்தூஷித்துவலிமையாகக் கையைப்பிடிககப்போனான். அப்
போது அவள்மிகவுமகோபங்கொண்டு உன்னுடைய குலமும
செல்வமும் நீயும்கெடும்படிக்கு நானேபெண்ணாகப் பிறப்பேனெ
ன்று சாபமிட்டு அக்கினியில் வீழ்ந்திறந்துபோய் ஜனகமகாரா
ஜாவின் யாகபூமியிற்பிறநது சீதையென்று பெயர்வகித்து உம
க்குப்பாரியாக வந்திருக்கிற இந்த சீதாலட்சுமியென்று அகஸ்
தியமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு, ஸ்ரீராமா மகிழ்ந்து பின்னுமந்த
இராவணனுடைய சரித்திரங்களைச்சொல்லவேணுமென்றுகே
ட்க அகஸ்தியபகவான் சொல்லத்தொடங்கினார்.

மருத்துவராஜன் வரலாறு.

கேளும் ஸ்ரீராமரே, இராவணனானவன் வேதவதியிட்ட
சாபத்தைப் பெற்றவனாய் புட்பகவிமானத்திலேறி அப்புறம்
போம்பொழுதில் இமயகிரிக்குச்சமீபமான ஒருவனத்தில் மரு
த்துவமகாராஜனானவன் சகலமானதேவர்கள் இருடிகள் கூட்
டத்துடனே யாகஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற கோஷ்டத்தைக்
கேட்டு, இவ்வனத்தில் இப்படிப்பட்டசத்தமேது இதையறிய
வேணுமென்று அவ்விடம்வந்தான், அவனைக்கண்டு தேவர்க
ள் இருடிகள் எல்லோரும்பயந்து இந்திரன்மயிலாகவும், எம
ன் காக்கையாகவும், வருணன் அன்னமாகவும், குபேரன்ஓந்தி
யாகவும், மற்றுமுள்ளவர் பற்பல ரூபங்களையெடுத்து ஒளித்த
னர்கள். யாகசாலையில் மருத்துவராஜன் பிராணயாகஞ்செய்து
க்கொண்டிருந்தான். அவனை இராவணன்பார்த்து நீயுத்தத்தி
ற்கு வருகின்றையா அல்லது தோற்றேனென்று சொல்லுகின்
றையா என்னசொல்லுகிறாயென்றான். அப்போது மருத்துவ
ராஜன் யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்குமளவில் வசிஷ்டனுடன்யுக்
தம்பண்ணி வெற்றிபெற்றால்தானே சிலாக்கியம இல்லாவிட்
டாலில்லையேலாபம் யாகமமுடியாமற்போனால் குலத்துக்குநாச
ம்வருமே என்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டு முன்போலப்பிராணா
யாகம் நிஷ்டைசெய்துக்கொண்டிருந்தான் அவனைப்பார்த்து

இராவணன் இகழ்ந்துபேசினான். பின்பு தேவர்கள் இருடிகளெல்லாரும் யாகசாலையை நோக்கிவரும்பொழுது இந்திரன் ஒருமயிலைப்பார்த்து உன்னைப்போல்ரூபமெடுத்து தாம்பிழைத்தபடியினாலே என்னைப்போல் உடலெல்லாம் கண்களாகக்கடவதென்று வரங்கொடுத்தான் எமன்ஒரு காக்கையைப்பார்த்துபிதுர்தேவதைகளுக்குப் பிரீதியுண்டாகும்படி மனிதருனக்குப் பலிகொடுக்கக்கடவரென்றும் சகலபிராணிகளிலும் அதிகமான ஆயுளுண்டாகக்கடவதென்று வரங்கொடுத்தான் குபேரன்ஓர்ஓந்தியைப்பார்த்துபலபலநிறமான ரூபமெடுக்கவும உடல்பச்சைநிறமாகவும் வரங்கொடுத்தான். அப்படி எல்லோரும் வந்துயாகத்தை நிறைவேற்றித் தங்களுடைய லோகத்தைச்சேர்ந்தார்கள். இராவணனுப்தென்றிசைநோக்கிச்சஞ்சரித்துக்கொண்டுவந்தானென்றுசொல்லிப் பின்னும் ஸ்ரீராமருக்கு அகஸ்தியர் சொல்லுகின்றார்.

அரண்ணியன் வரலாறு.

கேளும்இர்ாகவா, அந்தஇராவணன்தென்றிசையைநோக்கிவரும்போது அங்குள்ளசகலஇராஜாக்களையும அழித்துஇந்த அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தில் உமமுடைய குலத்துமேலதபோமகிமையும் கீர்த்தியும் பலமும் பொருந்தியிருக்கும அரண்ணியராஜனைப்பார்த்து நீ எனக்குத் தோற்றேனென்று சொல்லுகின்றையா அல்லது யுத்தபண்ணவருகின்றனையா எனத்திடமென்றுகேட்டான் அப்படியேயுத்தம் செய்வோமென்று இருசேனப்படைகளும இவ்விருவரும்போர்புரியும்போது இராவணனவன் தண்டாயுதத்தினாலே அரண்ணிராஜனையடித்துமூர்ச்சையடையச்செய்து எனக்குத்தோற்றதநருத் சந்தேகமில்லையென்று சிரித்து நிந்தையாக இகழ்ந்துபேசினான் அதைக்கேட்டு போர்க்களத்தில் முதுகுகொடுத்து ஓடினவனல்லவோ உனக்குத் தோற்றவனைப்படியோடாமல் மூர்ச்சையடைந்தவேளையிலென்னையிகழ்ந்து நிந்தித்தபடியினாலே உன்னுடையகுலத்திற்பிறகரும் இராமருடைய பாணத்தினால் உன்னுடையபதுதலைகளு மறுபட்டு விழக்கடவதென்றுமொழிந்துபொன்னுலகமுற்றனர். அந்த சாபத்தை எவ்வளவுமெண்ணாமல் அவ்விடத்துநின்று நீங்கிவரும்போது எதிர்ப்பட்ட விராசாக்களையழித்த பெருமையினால் அகங்காரத்தையடைந்தவனாக வருமனா

வில் அந்த விராவணனுக்கெதிராக நாரதமகாமுனிவர் வந்து இராவணனைப்பார்த்து உம்முடைய சௌரிய வீரபராக்கிரமங் களிலே கோடியிலொருபங்குக்கும் நிகரில்லாதமனிதரைக்கொ ன்றுவெற்றிகொண்டதனால் என்னபுகழுண்டாகும் பின்னையெ ப்படியென்றால் கூற்றுவன் முதலானவர்களைவென்றால் அதனா ல் பெருமையுண்டாகுமென்று மித்திரபேதஞ்செய்து நாரதமு னிவர்போயினர். அந்தவிராவணனும் அவ்விடமிருந்து ஆகா யமார்க்கமாக விமானத்தைச்செலுத்தி எமலோகத்தைதேடிப் போனானென்றுசொல்லி பின்னும் ஸ்ரீராமர்கேட்கஅகத்தியமு னிவர் சொல்லுவாராயினர்.

காலனை ஜெயித்தல்.

கேளும் தசரதநந்தனா, நாரதமுனிவர் இராவணனிடத்தி ல்வந்து எமனிடத்தில பகையுண்டாகும்படி செய்து சீக்கிரமா க எமனைக்கண்டு இராவணன் பிரமதேவரிடத்திலும் சிவனி டத்திலும்பெற்ற வரத்தினால் குபேரனைஜெயித்து பூலோகத்தி லுள்ள அரசர்களையுமழித்து வெற்றிகொண்டோம்.தேவலோ கத்தில் எமனைஜெயித்தோமானால் மற்ற தேவர்கள் தன்னை வ ணங்குவார்களென்றெண்ணி உம்மைத்தேடிவருகின்றானும் அ தையுமக்குச் சொல்லவந்தோமென்று சொல்லிப்போனார். அந் தச்சமயத்தில் இராவணன் தனதுபரிவாரசேனைகளுடனேஎம லோகத்திற்பிரவேசித்துவரும்பொழுது புண்யாத்மாக்கள்சுவ ர்க்கலோகவாசிகளாய் சுவர்ணமயமானமண்டபங்களிலே வீற் றிருக்கப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அப்புறம்போம்பொழு து மகாபாவிகளகோர நரகங்களிலே நாவிலும் சரீரத்திலும்பு ழுக்கள்சொரிய நெருப்பிலமுழுந்தி துன்பப்பட்டுக்கிடப்பதை ப்பார்த்து நீங்களெல்லோரும் எமனுக்குப்பயப்படாமல் நரகத் தைவிட்டுக்கரையேறிப்போவீர்களென்று உத்தரவுசெய்தான். அவர்களுமதைவிட்டு நீங்கிப்போக அதுகண்ட காவலாளிகள் எதிர்த்துப்போர்புரிய இராவணன் அக்காவலாளிகளையழித்து அவ்விடத்தினின்று மேற்சென்றான். அதுகண்டு எமனவன் அளவில்லாத சேனைகளுடன் எதிர்த்துவமுந்தாளோயாமல்யுத் தஞ்செய்து கடைசியில் இராவணனைக் கொல்லும்படி தனது காலதண்டைக் கையிலெடுத்தான் அதை பிரமதேவர்கண்டு உ லகழிந்துபோமென்றெண்ணி எமனுக்கெதிராகச்சென்று அவ

ளே தருமங்கெட்ட துஷ்டன் அன்றியும் பரமசிவனிடத்தில் அதிக வரங்களைப்பெற்றிருக்கிறான். ஆதலா லிவனை உம்மு டைய தண்டமொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது தண்டத்தைப் பிர யோகம்பண்ணி அபசயப்படவேண்டாமென்று பிரமதேவர் சொல்ல, அதைக்கேட்டு நன்மையென்று நினைந்து கையிலே ஆயுதமெடாமல் நின்றான். அதைக்கண்டு இராவணன் எம ன்தோற்றுப்போனானென்று வெற்றிபேசிக்கொண்டு அப்புறம் சென்றான்.

வருணனைவென்றது.

அந்த இராவணன் எமலோகத்தில்தருமராசனைச் செயித் து வெற்றிகொண்டவனாய் அவ்விடத்துநின்று நீங்கிபாதாளத் திற்கேகிநாகரையெல்லாம்வென்றுவசப்படுத்திக்கொண்டு அவ் விடத்தைவிட்டு மணிமதியென்று சொல்லும் பட்டணத்துக்கு ள் போகும்பொழுது அதில்வரப்பிரசாதம்பெற்றுகாலகேயர் நி வாதகவசர்முதலிய இராட்சதர்கண்டு நீயார் நில்லென்று தடுத் துஒருவருக்கொருவர் யுத்தம்பண்ணிஇரண்டுமாதம்போர்செய் துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருக்க அவர்களிடத்திற்குபி ரமதேவர்வந்து நீங்கள் இருவரும்வரம்பெற்றபராக்கிரமசாலி கள் ஆகையாலொருவருக்கொருவர் உறவுகொண்டிருக்கும்படி சமாதானப்படுத்தினர். அதன்பிற்பாடு இவராவணனவன்வரு ணனைச் செயிக்கவேண்டுமென் றெண்ணி வருணலோகத்தைநா டிச்செல்லும்போது இராவணனவன் தனக்கு மைத்துனனா கிய வித்துச்சிஹ்வனை காலகேயர்களால்கொல்லும்படி செய்து பின்பு வருணலோகத்திற்குப் போகும்போதுகாமதேனுவர அ தற்கு உபகாரஞ்செய்தனுப்பிவிட்டு வருணனுடைய நூறுபிள் ளைகளுடனெதிர்த்து பிரசண்டயுத்தஞ்செய்து முதுகுகொடுத் தோடும்படி யடித்து அதிகவருத்தத்தையடைந்துவருணலோ கத்தைவிட்டிலங்கையை நாடிப்புறப்பட்டான். அப்படிவரும் போது கந்தருவகன்னிகளும் பிராமணக்கன்னிகளுமாக விளை யாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களெல்லாரையும்பிடித்துபு ஷ்பகவிமானத்தி லேற்றிக்கொண்டுவர அவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு வந்தவர்களையுங்கொன்று மிகவுஞ் சந்தோஷமாக விலங்காப்பட்டணம் வந்துசேர்ந்து அக்கன்னியர்களைச் சிறை செய்தனன்.

துக்கன்னியர்களெல்லாம் புலம்பி இப்பாவிக்குப் பெண்மூலமாகவே முடிவு வருகவெனச்சபித்தனர். அந்த இராவணனை இச்சாபத்தைமதியாமல் அந்தப்புரத்திநுழைகையில் சூர்ப்பனகை வயிற்றிலுமார்பிலுமறைந்துகொண்டு கோவெனக்கதறி அடபாவீ, என்னைக்கைம்பெண்ணாக்கினையே இதோஉன்காலின்கீழ் உயிரைவிடுகிறேனெனப்புலம்ப, அவனவளையெடுத்து என் செல்வத்தங்காய், இதுதெய்வச்செயலால்நேர்ந்ததற்குயாரென்னசெய்யலாம் விசனப்படாதேயென்று தண்டகாரணியத்தில் ஜனஸ்தானமெனவொருபட்டணமுண்டாக்கிகரதூஷணர்முதலிய சேனைகளைக்கூட்டி என்சகோதரியே, இதோஎனக்குச் சகாயமாய்க்கரன்முதலிய சேனைகளை நியமித்திருக்கின்றேன் அவர்களுடன் நீபோய் விரும்பியபடி செய்துக்கொண்டிருவென்று அனுப்பினான். அதுகேட்டு பெரும்படையோடு கரனையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஜனஸ்தானஞ்சேர்ந்து வனவாசிகளை இம்சைசெய்துக்கொண்டு உல்லாசமாயிருந்தனள்.

இராவணனானவன் அளகாபுரி தெய்வலோகம் யமலோகம் வருணலோகமென்றுசொல்லப்பட்ட லோகங்களிற்போய்இலங்கைக்கு முன்னமே இராவணன் குமாரனாகிய மேகநாதனானவன் நிகும்பிலையென்றுசொல்லப்பட்ட வனத்திற்போய் சுக்கிரபகவான்முன்னிலையாய் பரமசிவனைக்குறித்து ஆறுயாகஞ்செய்து நிறைவேற்றி ஏழாவதுயாகஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது இராவணன்வந்து குமாரனைக்கண்டு பரமசிவனிடத்திலேபெற்றவரங்களைக்கேட்டுசந்தோஷத்துடன்யாகத்தை நிறைவேற்றி குமாரனையழைத்துக்கொண் டிலங்காபுரிவந்து சேர்ந்தான். சிலநாள் சென்றபின்பு ஒருநாள் இராவணன்காமவிகாரமேற்பட்டு முன்கொண்டுவந்துவைத்த கன்னியர்களை அழைத்துவரச்சொல்லியதை விபீஷணனறிந்து இராவணனிடத்திற்போய் சில நீதிகளைச்சொல்லி சாந்தப்படுத்தி இன்னமொரு குறைவானசெய்திசொல்லக் கேளுமண்ணா என்னவென்றால்நீர் பட்டணத்தைவிட்டுப் போனபிற்பாடு மேகநாதன் யாகஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தான். கும்பகர்ணனானவன் நித்திரையிலிருந்தான். நானுஜலத்திலே தபசுசெய்திருந்தேன் அந்தச்சமயத்தில் மதுவென்னப்பட்ட அசுரன்வந்து சேனைகளையழித்து நமது சிறியதாயாராகிய கும்பநகியைவலிதிற்பற்றிக்கொண்டுதன் பட்டணம் போனானென்றுசொல்ல அவன்கேட்டு மனங்கொ

தித்து அவனையிப்பொழுதே வதைக்கிறேனென்ன கும்பகர்ணன் முதலிய சகலசேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு மதுவென்னப் பட்டவன் நித்திரையிலிருந்தான். அவன்பாரியாளாகிய கும்பீநசியானவள் இராவணனுடைய காலில்விழுந்து அழுதாள். அவனும் பிரிய தாயையெடுத்து உபசரிக்க அவள்மங்கிலியப்பிச்சை கொடுவென்று சிலநீதிகளைச்சொல்ல, இராவணன் மனங் கனிந்து உன்னுடைய அபீஷ்டம் எனக்குஞ் சம்மதமே இனி யொரு விகற்பமுமில்லையென்று மதுவென்பவனுடன் மனமகிழ்ந்து விருந்துண்டு அன்றையதினம் அவ்விடத்தில் தங்கி யிருந்தான்.

இராவணன் அரம்பை

நளகூபனிவர்களாற்சபிக்கப்பட்டது.

இராவணனனவன் மறுநாளுதயத்திலேமதுவென்பவன் தன்னுடைய சேனையுடனே வரும்படியாகப் புறப்பட்டு தேவ லோகத்தை நாடிப்போக நடுவழியில் ஓர்வனத்தைக்கண்டு அதில் சகலசேனையோடு இறங்கித்தானொருவனாகப்புறப்பட்டு அந்த வனத்திலுள்ள சிங்காரங்களைப்பார்த்து வரும்போது அழகெல்லாந்திரண்டு ஒருவடிவமாக விளங்கும் யதிரூபசௌந்தரியத்தையுடைய அரம்பையானவள் நளகூபரனிடம்நாடிச்சென்றனள். அவளைக்கண்டு மோகங்கொண்டு பலாத்காரமாய்மேல்விழுந்துபுணர்ந்துசுகம்அனுபவித்தான். அவள் மனங்கொதித்து அடாபாவியே நீ என்னுடைய பதிவிரதாதருமத்தை யழித்துப்போகிறாய் எந்தகாலத்திலாவது பதிவிரதைகளாயிருக்கிற ஸ்திரீகளைத் தீண்டுவாயானால் அவர்கள் சாபத்தினாலே இப்பொழுதென் வயிறெரிகிறதுபோல நீ வெறிந்துபோவாயென்று சாபங்கொடுத்து அவனைத்தப்பிக்கட்டு தனது நாயகனாகிய நளகூபரனிடத்திற்சென்று நடந்த சங்கதிகளைச்சொல்ல, அவர்கேட்டுபாவியான இராவணன் எக்காலத்திலாவது ஒருவருடைய ஸ்திரீயைத் தீண்டுவானானால் அவனுடைய பத்துத்தலைகளும் ஏழுபிளவாக வெடிக்கக்கடவதென்று சாபங்கொடுத்தான். இராவணனனவன் அன்றிராத்திரி முழுதும் காமவிகாரத்தால் துன்பமுற்றிருந்தான்.

இந்தப்பிரகாரம் அந்தவனத்திலேஇராத்திரிமுழுதும்மோகவிராகத்தினால் நித்திரையின்றி துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற விராவணன் மறுநாளுதயகாலத்திலே சிந்தைதெளிந்துசகலசேனைகளுடன் சுவர்க்கலோகத்தைநாடிப்போகும்பொழுதில் அந்தச்சேதியை தேவேந்திரனறிந்துபயந்து வைகுண்டத்துக்குப்போய் விஷ்ணுவைக்கண்டு சுவாமீ இராவணனென்பவன் வரத்தின்பலத்தினால் பூலோகத்தைபபாழாக்கி எங்களையுந்துன்பப்படுத்த தேவலோகத்தைநாடி சேனைகளுடன்வருகின்றான் நாங்களென்னசெய்வோமென்றுமுறையிட மகாவிஷ்ணு கேட்டு நாமேஅந்தஇராவணன் முதலானவர்களைச்சங்கரித்து உங்களையிரட்சிக்கிறோமென்றுஉத்தரவுகொடுத்தனுப்பதேவேந்திரன் தம்முடைய அமராவதி பட்டணத்திற்கு வருவதற்கு முன்னமே இராவணனுடையசேனைகள் சுவர்க்கலோகமெங்கும்பரவி ஆரவாரித்திருக்கிற சப்தங்கேட்டு தேவர்களெல்லோருங்கூடி ராட்சதாளுடைய துன்பத்தினால் உள்ளநாளளவும் உபத்திரவப்படுவமோ ஆனாலுமித்துடனே தேவர்களாவது அசுரர்களாவதுசெயிப்பது அல்லதுஇறப்பதென்று இரண்டிலொன்றை யின்றைக்கேயறியவேண்டுமென்று எல்லாருமொருமித்து வடவாமுகாக்கினிபோலக்கலந்து கொடியயுத்தஞ்செய்கையில் அந்தயுத்தத்தைப்பார்க்க பிரமதேவர் அவ்விடம்வந்தனர் அவர்மகிழும்படி தேவர்களெல்லோரும் அட்டகாசம் பண்ணி அஸ்திரங்களை பிரயோகித்து ராட்சதசேனைகளைக்கண்டதுண்டமாக்கும்போதுசுமாலியானவர்பானுகோபன்முதலிய சேனாதிபதிகளுடன் நெருங்கி சூலம்வேல்முதலிய ஆயுதங்களினால தேவர்களைச் சின்னாபின்னப்படுத்த அதைச்சாவித்திரனென்னும் தேவசேனாபதியானவன்கண்டு மிக்ககோபங்கொண்டு சுமாலியைத்தடுத்து அனேகபாணங்களினால் அவனுடையவில் தேர் முதலியவைகளை அதஞ்செய்து உடனேஒருதண்டாயுதத்தையெடுத்து சுழற்றியெறிய அந்ததண்டாயுதமானது சுமாலியினுடையசிரசைநசுக்கிக்கொன்றது. அதைமேகநாதன்கண்டுதேவசேனையைமடக்கி துர்சஞ்செய்யும்போதுதேவேந்திரன் குமாரனாகிய சயிந்தவனானவனெதிர்த்துக்கொண்டு மேகநாதனிவனோ அவனோவென்று சந்தேகிக்கும்படி கொடுமையாகிய யுத்தஞ்செய்கையில் சயந்தன் சிலபாணங்களில் மேகநாதனுடைய சாரதி தலையை யறுத்துத்தள்ளினான். சாரதிபோத

வதைக்கண்டு அநேகபாணங்களினாலே சயந்தனுடையமார்பு முழுதும் பாணத்தால் நிறைத்தான். அதனால் சயந்தன் மூர்ச்சையடைந்தான். அதுகண்டு அவன் பாட்டனாகிய புலோமன் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்பசயந்தன் மூர்ச்சையடைந்தசங்கதி தேவேந்திரன்கேட்டு மிகக்கோபங்கொண்டு மாதலியையிரதங்கொண்டுவரச்சொல்லி யுத்தசன்னத்தனாய் சகலசப்பிரமத்துடனே தேரேறி யுத்தகளத்திற்பிரவேசிக்கமேகநாதன்கண்டெதிர்த்து ஆகாயமெங்கும் பாணமயமாக நிறையும்படி சரவருஷம் பொழிந்து தேவர்களுடையகண்ணிலுமனதிலும்தானாகவேகாணும்படிக்கு வாயினாற்சொல்லிமுடியாதகொடியயுத்தஞ்செய்யும்அளவில் கும்பகர்ணனானவன் கண்கள்சிவந்து அண்டம்வெடிப்படபூமிநடுங்க அதிசீக்கிரமாகச்சென்று போர்க்களத்திற்புகுந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்துதேவர்களைநொறுக்கிமோதி மிதித்துக்கொன்று இப்படிபல்விதமானயுத்தஞ்செய்தான் அதுகண்டு தேவர்கள் அஸ்திரங்களினாற் சாடினார்கள் அப்போதிராவணன் பிரளயகாலருத்திரனைப்போலக் கோபங்கொண்டு அதிவேகமாகத் தேரைமுடுக்கி வில்லைவளைத்து நாணேறிட்டு நெருப்புமழை பெய்தாற்போல் பாணங்களைவருஷித்து சின்னபின்னமாய் வதைக்கும்போது தேவேந்திரன்பார்த்து மிகவுங் கோபங்கொண்டு சாமாரியாய் அஸ்திரங்களைப்பொழியும்போது இராவணன் சாரதியை யெச்சரித்து எதிரே நின்ற சேனையைப்பேதித்து உள்ளேபோகும்பொழுது அதைக்கண்ட தேவேந்திரன் பிந்திப்போனான் அப்பொழுதுஇராவணனானவன் நூறுயோசனை தூரம் விஸ்தாரம்நிறைந்த தேவசேனையினுள்ளே தேரைமுடுக்கித் திருப்பி பாணங்களினாலே யடிக்கும்போது தேவேந்திரனானவன் அநேகசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு பலம்பொருந்திய ஐராவதத்தின் மேலேறிக்கொண்டுவந்து இராட்சதசேனைகளைக் கண்டதுண்டமாகும்பொழுது மேகநாதன்கண்டு இவனையுத்தஞ்செய்து வெல்லக்கூடாது வஞ்சனையினாலேவெல்லவேண்டுமென்று கருதி உலகமெங்குமந்தகாலத்திருள் மூடும்படியாமாயைசெய்துமயக்கினபோது தேவேந்திரன்முதல் சகலரும் சிந்தைகலங்கி மயங்கி நின்றார்கள். அதுகண்டு மேகநாதன் பாசத்தினாலே தேவேந்திரனைக்கட்டி யிராவணனுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் நிறுத்தி இந்த தேவேந்தி

ரன் என்கையிலகப்பட்டான் இனிமேல்நமக்கொருபகையுமில்லையென்றுசொல்ல அதுகேட்டு ராவணன் மிகச்சந்தோஷமாகி மகனைத்தழுவி உபசரித்துததானும் மேகநாதனுங் கட்டுப்பட்ட இந்திரனும் கும்பகர்ணனும் சகலசைனியங்களும் சுவர்க்கலோகம்விட்டு இலங்கைப்பட்டணத்திற்பிரவேசித்து தேவேந்திரனைச் சிறையில்வைத்து மிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்திருந்தான். அப்படியிருக்க தேவர்களெல்லோரும் பிரமதேவனிடஞ்சென்று முறையிட்டார்கள் அதுகேட்டு தேவர்களையும் அழைத்துக்கொண் டிலங்காபுரிக்கு வந்திராவணனைக்கண்டு ஆசீர்வாதஞ்செய்து ராவணனைப்பார்த்து கேளும் தசக்ரீவனேஉமக்குச் சமானமானவர் திரிலோகங்களிலுமில்லை உம்முடைய புத்திரனானவன் திரிலோகாதிபதியாகிய இந்திரனைசெயித்து சிறையில்வைத்தான் இக்காரணத்தினாலே மேகநாதனுக்கு இன்றுமுதல் இந்திரசிதனென்று பெயர்விளங்கக்கடவதென்றுசொல்லி இந்திரனை சிறைவிட்டனுப்பும்படி தயைசெய்யவேணுமென்றார். அதற்கு இராவணன் சுவாமி தேவரீர் கட்டளையை யாங்கள்மறுப்பதில்லை ஆயினும் நித்தியதத்துவத்தைஎனக்குக் கொடுத்தீரேயாகில் நீர்சொல்லியபடி நான்விடுவேனென்றான். அதை பிரமதேவர்கேட்டு ஈஸ்வரனைத்தவிரமற்றெவருக்கும் நித்தியதத்துவங்கிடையாது நம்மாலேகொடுக்கப்படாத வரத்தைக்கேட்கிறது தருமமல்லவென்று சொன்னார். அப்போது இந்திரசித்தனானவன் பிரமதேவரைப்பார்த்து நான் இனிமேற்செய்யும் யாகத்திலுண்டாகும் பலன்இரதத்தின்மீதேறியுத்தகளம்புகுவேனாகில் செயம்பெறும்படியாகவரங்கொடுமென்றுகேட்க, அப்படியே அந்தயாகம்இடையூறின்றி முடியுமானால் நீசத்துருக்களைசெயிக்கக்கடவதென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தார்இந்திரசித்தனானவன்மிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்துசிறையிலிருக்கும் இந்திரனை வரவழைத்துபிரமதேவருக்கெதிரில் விட்டான். அப்போது பிரமதேவர் இந்திரனைநோக்கி கேளாய் தேவராசனே முன்பு கௌதமர்கொடுத்த சாபத்தினாலே இப்படிப்பட்ட துன்பம் நேரிட்டது ஆனதால் விசனப்படவேண்டாமென்று தேவேந்திரனுக்குச்சொல்லி இராவணனிடத்தில உத்தரவுபெற்று தேவர்களுடன் தேவேந்திரனை சுவர்க்கலோகத்திலே போயிருக்கும்படியனுப்பி அந்தப்பிரமதேவர் தம்முடைய சத்தியலோகத்திற்குப்போயினார்.

கார்த்தவீரியார்ச்சுனனால்
இராவணன் கட்டுண்டல்.

இந்தப்பிரகாரம் அகஸ்தியமகாமுனிவர் ராவணனுடைய திக்குவிஜயங்களெல்லாம் சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீராமர் மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டு அகஸ்தியரைப்பார்த்து அந்தராவணனாலே அனேகராசாக்கள் அழிந்துபோனாரென்றும் இந்திரன் கட்டுப்பட்டானென்றும்சொன்னீரே இந்தஉலகத்திலே ராவணனுக்கு மேலானவனொருவருமில்லையோ அவன் ஒருவராலே அபஜயப்பட்டதில்லையோவென்று கேட்க, அகஸ்தியர் ஸ்ரீராமரைப் பார்த்துசொல்லுகிறார் கேளும்ராகவா இந்தஉலகமெல்லாம் தனது ஆக்ஞைப்பிரகாரம் நடக்கும்படி அரசுசெலுத்திய கார்த்தவீரியார்ச்சுனனிடத்திலும் வாலியினிடத்திலும் இராவணன் கட்டுப்பட்டானென்றுசொல்ல, பின்னும் அதிசயத்தையடைந்தவராய் ராவணன் கட்டுப்பட்டவிதங்களைவிவரித்துச்சொல்லுமென்றுகேட்க அகஸ்தியபகவான் சொல்லுகிறார் கேளும்ரகுநந்தனா முன்னமொருகாலம் ஆயிரந்தோள்களுடைய கார்த்தவீரியார்ச்சுனனென்னப்பட்டவன் உலகத்திலயாவரையும்வென்றுகொண்டு லங்காபட்டணத்தைச்சார்ந்து ராவணனென்பவனை யுத்தத்திற்கு வரச்சொல்லுங்களென்றுசொல்லி ராவணனுடைய மந்திரிகள்கேட்டுநதிதீரத்துக்குப்போயிருக்கிறானென்றுசொல்ல அதுகேட்டுராவணனைத் தேடிக்கொண்டுவரும்வழியில் விந்தைபருவதத்தைக்கண்டு அவ்விடத்திலிருந்தான் அவனுக்குமுன்போன ராவணனும் அந்தப்பருவதத்தின் பக்கத்திற்செல்லும் நருமதையைக்கண்டு தீர்த்தமாடி மணலாலே சிவலிங்கம் வகுத்து பூசைசெய்திருக்குமளவில் அந்த நதிக்குமேலாக நெடுந்தூரத்தில் கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் அனேக ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்கிரீடைசெய்ய தன்னுடையகைகளினால் அந்தநதியை அணையாகக்கட்ட அதனாலஜலம்பெருக அந்தஜலமானது தேங்கி புரண்டுகரைகளையுடைத்து ஓடுகின்றவெள்ளமானது ராவணன் பூசையையழித்துப்போக அதுகண்டுவெகுண்டு சுகசாரணரையழைத்து வெள்ளம்வரவேண்டிய காரணமென்ன அறிந்துவாருங்களென்றனுப்ப அவர்கள் ஆக்ஞைப்படிபோய் கண்டுவந்து ராவணனைநோக்கிகார்த்தவீரியனால்வந்தவெள்ளமென்று சொல்லக்கேட்டு கடுங்கோபங்கொண்டு மந்திரிமார்களுடனே அதிவேகமாய்ச்சென்று யுத்தத்திற்கழைத்தவனுடைய மந்திரிமார்கள் முதலியசேனைகளை தும்சப்படுத்து

ய்போது இதைக்கார்த்தவீரியன்கேட்டு கடுங்கோபங்கொண்டு எதிர்த்து இராவணனுடைய சகலசேனைகளையும் சின்னபின்னப்படுத்தி ராவணனுடனெதிர்த்துப் போர்புரியும்போது ராவணனானவன் ஒருகதையெடுத்துதன்பலமுழுதுங்கொண்டுகார்த்தவீரியன்மார்பிலடித்தான். அதற்குஎள்ளளவுஞ்சலியாமல்நகைத்து அடாராவணா என்பலத்தைபாரென்றுகதையினாலோரடியடித்தான் அந்தஅடிபொறுக்காமல் இடிவிழுந்தநாகம்போல் செயலழிந்துநின்றான். அதைக்கார்த்தவீரியன் கண்டு ராவணனைத்தோளோடு தோள்சேர்த்திறுக்கிக்கட்டி நடத்திக்கொண்டு போகும்பொழுது பின்னுமெதிர்த்த மகோதரன்முதலிய சேனைகளைத்துரத்தியடித்து தன்னுடைய பட்டணம்போய்ராவணனைச் சிறையில்வைத்து சந்தோஷத்தை யடைந்திருந்தான். இச்செய்தியை விபீஷணன்கேட்டு விசனமடைந்து தன் பாட்டனாகிய புலஸ்தியரிடத்திற்சென்றுசகலமுந்தெரிவிக்க அவர்உடனே புறப்பட்டு கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் பட்டணம்வந்து அரசனை ஆசீர்வதித்துசொல்லுகிறார். இராவணன்நெடுங்காலந்தபசுசெய்து பெற்றபலத்தினால் இந்திரனை செயித்ததனாலிறுமாப்புற்று உம்மிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டான். உமக்கு நிகரானவர் ஒருவருண்டோ ஆகையால்ராவணன்மேல்வைத்த கோபத்தை நீக்கி சிறைவிடும்படிதயைசெய்யவேணுமென்றுசொல்லி புலஸ்தியரும் பிரமலோகம் போனார் இராவணன் லங்காபட்டணஞ் சேர்ந்தான்.

வாலியின்வாயில் இராவணன் கட்டுண்டல்.

இந்தப்பிரகாரம் அகஸ்தியர்சொல்ல இராமர்கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு வாலியினிடத்திலுங் கட்டுப்பட்டதை சொல்லவேணுமென்றுகேட்க அவரதையுஞ்சொல்லுகிறார்கேளும். சீதாலட்சுமி நாயகா அந்தராவணன் கார்த்தவீரியனிடத்தில்முன்பு தான்பட்டபாட்டை எல்லாமறந்து அகங்காரத்தை யடைந்து சகலசேனைகளுடன் புறப்பட்டு உலகத்திலெதிர்ப்பட்ட யாவரையும் நாசமாக்கிக்கொண்டு கிஷ்கிந்தாபட்டணத்துக்குப்போய் வாலியென்னப்பட்டவன் எவன் அவனெங்கே போயிருக்கிறானென்றுகேட்டான். அதற்குவாலியினுடையமனைவியானதாரையானவள் இராவணனைப்பார்த்து நீவாலியைத்தேடுகிறகாரியமென்னவென்று கேட்டாள். நான்வாலியுடன்யுத்தம்பண்ண

வந்தேனென்றான் அதற்கவள் கேளாய் இராவணா நீ வாலியுடன்யுத்தஞ்செய்ய வலியுடையவனோ முன்பு உன்னைப்போல அறிவில்லாமல் வந்து யுத்தம்பண்ணியிறந்துபோன துந்துபி முதலானவர்களுடைய எலும்புகுவித்து கிடக்கிற இந்த மலையைப்பார்த்ததில்லையோ ஆகையால் நீ போர்செய்ய நினைப்பாயாகில் உன்னுடைய எலும்பு இம்மலையிற்குப்பையாய்ச்சேருகிறது நிச்சயந்தான். அப்படியல்லவென்றால் வாலியானவர்தென்சமுத்திரத்தீவுக்குப் போயிருக்கிறார் அவ்விடத்திற்குப்போனால் காண்பாயென்றுசொன்னாள். அப்படியேஇராவணன் தன்னுடைய மந்திரிமார்கள் முதலானவருடனே அவ்விடத்தில்நின்று நீங்கிப்புறப்பட்டுதெற்குசமுத்திரத்தீவுசேர்ந்தான். அப்பொழுது அங்கேமுன்னாம் ஒருகாலம் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் ஒருபக்கமும்தானொருபக்கமாக நின்று திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தேவர்களுக்கு அமிர்தங்கொடுத்த பராக்கிரமமைபொருந்திய வாலியானவன் சிவபூசைமுகத்திலே கண்மூடிக்கொண்டு தேவத்தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவாலியைக் கண்டு எளிதிற்பிடித்துக்கொள்ளலாமெனக்கருதி யடியோசைப்படாது மெதுவாக நடந்துவர, இதைக்கீழ்க்கண்ணாற்கண்ட வாலியானவன் கண்டுங்காணாதவன்போலிருந்தான். அந்தச்சமயத்தில் இராவணன் வாலிக்குப்பின்னேவந்து ஒரேபாய்ச்சலாகப்பாய்ந்து இருபதுகைகளினாலும்கட்டிப்பிடித்தான். அப்படிப்பிடித்த விராவணனை வாலியானவன் ஒருகையினாலேபற்றி கக்கத்துக்குள் இடுக்கி நெருக்கி தன்னுடைய வால் நுனியிலே ஒருமணியாகக்கட்டிவிட்டு சிவபூசை குறைவில்லாமற்செய்து அந்தவாலியானவன் ஒரேபாய்ச்சலாக முப்பத்தறுவாயிரம்யோசனை தூரங்கடந்துமேற்கடற்றீவுக்குப்போய் அவ்விடத்தில் சிவபூசைமுடித்து அங்கிருக்கும் வடக்குக்கடல்முதல்கிழக்குக்கடல்வரைக்கும் பாய்ந்து அங்கங்கு சிவார்ச்சனைசெய்து பின்னுமொருபாய்ச்சலாகப்பாய்ந்து கிஷ்கிந்தாபட்டணம் வந்துசேர்ந்தான். அப்போது அவன்பாரியாளாகிய தாரையானவள் வாலியைப்பார்த்து உம்முடைய வாலிலேகட்டுப்பட்டுசரீரமுழுவதும்நொறுங்கி மிகவுந்துன்பத்துடனே பயந்துகிடக்கும் இவன்எவனென்றுகேட்டாள். அதற்கு அவளைப்பார்த்து இன்றைக்கு பத்துத் தலைபூச்சி யகப்பட்டது இதை நீபார்க்கும்படி கொண்டுவந்தேனென்று சொல்ல, அவள் உமது வல்ல

மைக்கு இவனொரு லட்சியமோ ஆனதால் தயவுசெய்து விட வேணுமென்றுவேண்டிக்கொண்டாள். அப்படியேசெய்கிறேனென்று கட்டவிழ்த்துவிட்டு இராவணனைப்பார்த்து யுத்தம்பண்ண இச்சையுண்டானால் இப்போதேசெய்யென்று சொல்ல இராவணன் வாலியைப்பார்த்து நான் உம்முடன் யுத்தம்பண்ணத்தக்கவனல்லன், நீரென்னைவேறுபாடாகநினையாமல்சிநேகிதனாகக்கொள்ளவேண்டுமென்று தாழ்ந்துசொல்ல. அப்படியேசம்மதித்துதன்னுடையகிருகத்துக்குஅழைத்துக்கொண்டுபோய் போசனஞ்செய்வித்து நீஎனக்குமுதன்மையான தோழன் என்றுசொல்லி யனுப்புவிக்கஇராவணனும் வாலியினிடத்தில் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு தன்னுடையஇலங்காபட்டணம்வந்து சேர்ந்திருந்தான்.

அநுமார் வரலாறு.

இந்தப்பிரகாரம் வாலியினுடைய பலபராக்கிரமமுதலான மேன்மைகளையும் இராவணனுடைய உற்பத்திமுதற்கொண்டு வாலியினுடைய வாலிலே கட்டுப்பட்டதுவரைக்குமுள்ள சரித்திரங்களையெல்லாஞ் சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீராமர் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்தவராய்அகஸ்தியபகவானைநோக்கி முன்புதான் வனவாசஞ்செய்துவரும்போது சுக்ரீவனுக்கும் எனக்கும் சிநேகிதஞ்செய்வித்துபெரிதானசமுத்திரத்தைத் தாண்டியும், அப்பொழுது எதிர்ப்பட்ட சாயாக்கிரகணியுடையகுடலைப்பிடுங்கி அவளைவதைத்தும், அசோகவனத்தைஅழித்தும், சம்புமாலி முதலானவர்களைச்சிதைத்தும்இலங்காபட்டணத்தைக்கொளுத்தியும், சீதையினுடைய பிராணனையிரட்சித்துப், பின்பு எனது இடத்திற்குவந்து என்னுடைய சோகத்தைத்தீர்த்தும், சமுத்திரத்திலே சுலபமாக அணைகட்டுவித்தும், பிரம்மாஸ்திரத்தினாலேகட்டுப்பட்டு மூர்ச்சையடைந்திருக்கும்பொழுதில் வடக்கே வெகுதூரத்திலிருந்து சஞ்சீவிமலையைப்பேர்த்தெடுத்துவந்து சகலரையுமிரட்சித்தும் இன்னம்அநேகவித காரியங்களாலே எனக்குபகாரஞ்செய்தவனாய் தான் நினைத்தபடிக்கு ரூபங்கொள்ளத்தக்க சத்திவல்லமைமுதலாயுள்ள சிலாக்கிய குணமெல்லாம் பெற்றுவிளங்கும் இந்த அநுமானுடைய உற்பத்தியும சரித்திரமும விபரமாகச் சொல்லவேணுமென்றுகேட்க அகஸ்தியபகவான் சொல்லுகிறார்.

கேளும்தசரதநந்தனை, முன்னமொருகாலம் வாயுபகவானி
டத்திலிருந்த ருத்திரவீரியத்தினால் அஞ்சனாதேவிகர்ப்பத்தில்
சாமளவர்ணம் இரத்தினகுண்டலம் தவளஎக்கியோபவீதம்நீ
ண்டகைகள் அகண்டமார்புகளுடன் அனுமான் பிறந்தவுட
னேமாதவைவணங்கிஎனக்குமிகவும்பசியாயிருக்கிறது இந்தப்ப
சிதீரத்தக்கபதார்த்தங்களென்ன வென்றுகேட்க, அதற்கவள்
வனங்களில் சிவந்து பழுத்திருக்கும் மதுரமாகிய பழங்களென்
றுசொல்லித் தன்மகனுடையபசியாற்றவேண்டிகனிகள்கொண்
டுவர வனத்துக்குப்போனாள். தாய் வருவதற்குமுன்னமே அ
னுமாருக்கு கொடுமையான பசியுண்டாகி பரிதாபப்பட்டுக்கொ
ண்டிருக்கிறசமயத்தில் உதையகாலத்திற்சூரியனுதித்தான். அ
ந்த சூரியவிம்பத்தைக்கண்டு தனக்குச்சொல்லிய சிவந்தகனி
வகைகளில் இஃதுமொரு கனிதானென்று நினைத்து சூரியன்
மேற் பாய்ந்தான். அதைதேவர்கள்கண்டு நமதுசத்துருக்களா
கிய விராட்சதர்கள் இந்த அனுமானால் என்னதுன்பத்தை ய
டைவார்களோவென்று ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். பிதா
வாகிய வாயுபகவான்கண்டு சூரியகிரணங்கள் குளிர்ந்திருக்கக்க
டவதென்று வரங்கொடுத்தபடிக்குப் பாய்ந்து கவ்விக்கொண்டி
ருக்கும் அனுமானுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு பயந்துதே
வேந்திரனிடத்திற்குப்போய் சுவாமீ சந்திரசூரிய மண்டலங்க
ளைப் பற்ற வெனக்குமுன்னம் வரங்கொடுத்திருக்கஇப்பொழுது
வேறொருவன் பற்றும்படி நேரிட்டகாரணமென்ன நான்செய்
தகுற்றமென்னமோவென்றுமுறையிட்டனன். அதுகேட்டுதே
வேந்திரன் கோபத்துடனே ஐராவதமேறிக்கொண்டதிகவேக
மாகப்போய் நீ சூரியனைப்பிடியென்று ராகுவையேவினான். அ
தையனுமான்கண்டு இராகுவின்மேலேபாய அவன்நடுங்கி உ
ளறிக்கொண்டோடி தேவேந்திரன் காலடியில்விழுந்துபுலம்பி
னன். அதுகண்டு தேவேந்திரன் மிகக்கோபத்துடனே ஐராவ
தயானையைப் பிரசண்டவேகமாகநடத்தி யனுமார்மீதில்சிறிவ
ருமபொழுது ஐராவதயானைமுகத்தில் சிவப்பாய்விளங்குஞ்சித்
தாரப்பொட்டு வட்டத்தை யிதுவுமொருகனிதானோவென்றெ
ண்ணி யனுமார் வெள்ளையானையின்மேற்பாய்ந்தனன். தேவே
ந்திரன்கண்டு தன்னுடைய வச்சிராயுதத்தினாலே அடித்தான்.
அந்த அடியினாலே அனுமார்மூர்ச்சையடைந்து பூமியில்விழு
ந்தான். அதைவாயுபகவான் கண்டு கோபித்துலோகமெங்கும்

வாயுசஞ்சாரமில்லாமற் செய்து தனதுபுத்திரனாகிய அனுமாரையெடுத்துக்கொண்டு இமயகிரியைச்சேர்ந்து ஒருகுகையில்பிரவேசித்திருந்தான். அப்பொழுது உலகமெங்கும் வாயுவியக்கமில்லாதபடியினால் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம்யோனிபேதங்களாயுள்ள சகலபிராணிகளும் வயிறுவீங்கி துன்பப்படுகிறசமயத்தில் தேவர் முதலானவர்கள்போய்பிரமதேவரிடத்திற்சொல்ல, அவர் வாயுபகவானிருக்குமிடம்வந்து தேறுதலைச்சொல்லி மூர்ச்சித்துக்கிடக்கும் அனுமாரையெழுப்பி தம்முடன்வந்த தேவர்களைநோக்கி இந்த அனுமாருக்குவரங்கொடுப்பீரென்றருள்செய்ய, அப்படியே இந்திரர்முதல் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் தங்கள் தங்களுடைய ஆயுதங்களினால் மரணமடையாதிருக்கவும், விசுவகர்மா எந்த ஆயுதத்தினாலும் சாவில்லாமல்வரங்களைக்கொடுக்க அதன்பின்பு பிரமதேவர் தம்முடைய பிரமதண்டத்தினாலே நாசப்படாமலிருக்கக்கடவதென்று சிரஞ்சீவியாகவிருக்கவும் வரங்களைக்கொடுத்து பிரமாஸ்திர பயநிவாரண மந்திரோபதேசஞ்செய்து வாயுபகவானைநோக்கிஉன்புத்திரன் இராவணனுடைய லங்காபட்டணத்தையெரித்தழித்துஇராட்சசர்குலத்தைவேரறுத்து ஸ்ரீராமனையனுசரித்து அவருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே பிரமபதத்தை யடையக்கடவதென்று யனுக்கிரகித்துதங்கள்தங்கள்லோகத்தைச்சேர்ந்தார்கள்.

கேட்டீரோ இப்படி சமஸ்ததேவர்களிடத்திலும்பெற்றவரத்தினுடைய மகிமையினாலே இவ்வனுமான் சற்றுச்செருக்குற்றுதனக்கு நிகரொருவருமில்லையென்று அகங்காரகர்வத்தை யடைந்தவனாய் மதோன்மத்தனாய் மகாரிஷிகளுடைய ஆச்சிரமங்களிற்புகுந்துயாகபாத்திரங்களையுடைத்தான் முதலானபலவித விகாதஞ்செய்து திரியுங்காலத்தில் ஒருநாள்முனிவர்களெல்லோரும் அனுமார்செய்கிற துஷ்டசெய்கைகளைச்சகிக்கமுடியாமல் மிகவுங்கோபங்கொண்டு எல்லோருமொருவாககாகத்தன்னுடைய பராக்கிரமந் தனக்குத்தெரியாமற் போகக்கடவதென்று சபித்தார்கள். அந்தசாபத்தினாலே அனுமார் தன்னுடைய அகங்காரமும் கோபமுமடங்கி சாபத்தையடைந்தவனாகிநாமிந்த மகாரிஷிகளுக்கு அபசாரத்தைச்செய்தவனானேனென்று வெட்கத்தை யடைந்தவனாகி யதன்பின்பு மதங்கமாமுனிவருடைய ஆசிரமத்தையடைந்து அவ்விடத்திலிருக்கும் சுக்ரீவனைப் பிராண்சிநேகிதனாக தோழமைகொண்டு மதங்கமாமுனிவ

ரைக்கண்டு வணங்கி அனுமதிபெற்றுவேதவேதாங்கமுதலான சகல சாஸ்திரங்களுமோதி யுணர்ந்தபின்பு இவன் அருக்கன் மாட்டுச்சென்று எல்லாவியாகரணங்களையும் அவற்றின் விருத்திபாடிய முதலாயவுரைகளையும் நவவியகாரணமும்போதிக்க வேணுமென்றுகேட்க, அதற்கவர் நாமேவியிருக்கும்இந்தாத பானது ஒருசுவாசகாலத்திற்கு இருபத்தோராயிரத் தறுநூறு யோசனைதூரம்வேகமாகச்சதாகாலமும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பதால் ஒரிடத்திலிருந்து பாடஞ்சொல்வதற்கு சாவகாசமில்லையே இப்படியிருக்குமென்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்வதற்கு வல்லமையுண்டாகில் ஓதுவிக்கிறேமென்றுசொல்ல, அதற்கனுமான் சூரியபகவானைப்பார்த்து தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே இந்தவித்தைதனைக்கற்றுக்கொள்வதற்கு எனக்கு வல்லமையுண்டாயிருக்குமென்றுசொல்லி யுடன்பட்டுக்குருவினிடத்திலெதிரிருந்துபாடங்கேட்பதுபோல சூரியனுக்கெதிர்முகமாகவே அந்தரவேகத்துக்குப் பின்னிடாமல் ஆகாசமார்க்கத்திற்பாய்ந்தபடியால் ஆறுதினத்திலே அந்த நவவியகாரணமுழுதும் கற்றுக்கொண்டான். அன்றியும் தயாளம் சாந்தம் சத்தியம் ஞானம் நீகருவகுணம்பிரயத்தினம்செய்தகாரியங்களை விகாதப்படாதபடி முடிக்கும் வல்லமை நம்பினோர்களைப் பாதுகாக்கும் மனோதிடமுதலான இவைகளில் இவனுக்குச் சமானமானவர்களொருவருமில்லை இவனாலே தேவர்களெல்லாம்சவுக்கியத்தையடைவார்கள். இன்னுமளவில்லாத மேன்மைபொருந்திய இந்த அனுமானானவன்உம்முடையதிருவடிப்பணிவிடையைவிரும்பி யும்மைவிட்டு நீங்காதிருப்பானாகில்உம்முடைய குணத்துக்கும் கீர்த்திக்கும் சமானமுண்டோவென்றுஇப்படியனுமானுடையசரித்திரங்களெல்லாம் ஸ்ரீராமருக்கு தெரியச்சொன்னார்.

வாலி சுக்ரீவர் உற்பத்தி வரலாறு.

அதுகேட்டு ஸ்ரீராமர் மிகவும் களிப்படைந்துவாலி சுக்ரீவருடையஉற்பத்தியும், தேவேந்திரன் சூரியன் அவர்களுக்கு பிதாவானகாரணமுந்தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க, குறுமுனி சொல்லுகிறார். கேளும் ஸ்ரீராமசந்திரா, பூருவமொருகாலம் தான்தவஞ்செய்யுமிடத்திற்குநாரதாவந்தார், அவரை வாலி சுக்ரீவர் எந்த ஸ்திரீயினிடத்திற் பிறந்தார்களென்று நா

ன்கேட்க, அவர்சொன்னதைச்சொல்லுகிறேன் கேளுமென்று சொல்லுகிறார். மகாமேருவின் மத்தியகிரகத்தில் பிரமதேவரானவர்யோகநிட்டையிலிருக்கும்போ தவருடையநேத்திரங்களிலிருந்து ஜலத்துளிவர அதை தமதுகரத்திலேந்தி நோக்கும்போது மகாசூரத்தன்மையுடைய ருட்சவிருஜனென்னுயபுருஷவானரம்பிறந்தது. அதைப்பார்த்து சந்தோஷமடைந்துநீ இந்த பருவதத்தின் வனங்களில் சஞ்சரித்து கனிவர்க்கமுதலியவைகளைப் புசித்திருவென்று ஆக்யாபித்தார் அதேபிரகாரம அந்த வனங்களிலுள்ள புஷ்பங்களையெடுத்துவந்துபிதாவாகிய பிரமதேவரைப்பூசித்து கனிவர்க்கமுதலியதைப் புசித்து அவ்வனத்தில் சஞ்சரித்திருக்கும்போது ஒருநாள்வடக்குநோக்கும்போது அவ்விடத்திலமகாசிறப்போடுங்கூடிய ஒருபொய்கையைக்கண்டு அதிலிறங்கி ஸ்நானபானமுதலிய நேமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கரையேறி யக்குளத்தைப்பார்க்கும்போது அக்குளததில் தன்னுடைய சாயைதோன்ற அச்சாயைவேறொருகுரங்கென்று நினைத்து வானரபுத்தியில்அதைப்பிடிக்கக்கருதி தடாகத்திற் குதித்துத்தடவிகாணுமல் படியேறிநின்றவுடனே அத்தடாகத்தின் மகிமையினுலேஆண்ரூபமபோய் பெண்ரூபமாகி யவ்வனத்தில் சஞ்சரிக்கும்போது பிரமதேவரிடம் வந்திருந்து போகும் தேவேந்திரனுடைய வீரியமானது வெளிப்பட்டு அந்தஸ்திரீயினுடைய சிரசில்விழுந்து வாலினிடநிற்கவாலி யுற்பத்தியானுன் அப்போதே சூரியனுடைய வீரியமானது ஸ்கலிதமாகி அவளுடையகண்டத்தில்விழுந்து கண்டத்தினிடமாக நிற்க சுக்ரீவன்பிறந்தான். இதை தேவேந்திரன்கண்டு மகிழ்ந்து வாலிகமுத்திற்போட்டு தன் தேவலோகத்தில் சேர்ந்தான் சூரியன்மகிழ்ந்து கண்டத்தினிடமாக நிற்கப்பிறந்தமையால் சுக்ரீவனென்றுமபெயர் கொடுத்தனுப்ப, மச்சகிவிருத்தியடையக்கடவதென்று சொல்லி யஸ்தமானத்திற்குப் போய்விட்டான். இப்படியிருக்கமறுநாட்காலமேஅவளுடைய ஸ்திரீரூபம் நீங்கி முன்போலப் புருஷரூபம் வந்தவுடன்கண்டு ஆச்சரியமடைந்துதனதுகுமாரர்களிருவரையு மழைத்துக்கொண்டு பிரமதேவரிடம்வந்துநமஸ்கரித்துவணங்கி நடந்த சங்கதிகளைச்சொல்லி பிரமதேவர் தன்குமாரனையும் பேரப்பிள்ளைகளிருவரையுங்கண்டு மகிழ்ந்து நீ வானரப்புத்தியினுலேசெய்தகாரியம் ஆகிலும் பெரிதல்ல நீஇந்த குழந்தைகளையழைத்

துக்கொண்டு கிஷ்கிந்தாபட்டணத்திற்குப் போய்வானரர்களுக்கு அரசனாக வாலிக்குப்பட்டங்கட்டி சுக்ரீவனை யிளவரசாக்கி நீங்கள் சுகித்திருங்களென்றுசொல்ல, அவ்வுத்தரவைப் பெற்று ருட்சவிரஜனென்னும வானரன்சொல்லுகிறான். சுவாமி அத்தடாகத்தில முழுகினவுடன் ஸ்திரீயாகவேண்டிய காரணமும் மறுநாள் பழையபடி புருஷனாகவேண்டிய காரணமுந்தெரியச்சொல்ல வேண்டுமென்றுகேட்க பிரமதேவர் சொல்லுகிறார். முன்னமொருகாலம் பார்வதிதேவியார்தனது தோழிகளுடன் அக்குளத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது இராட்சதாள் ஸ்திரீரூபங்கொண்டு அவர்களும் அக்குளத்தில்வந்து விளையாடுவதைப்பார்த்து பார்வதிதேவியார் அறிந்து இன்று முதல் இக்குளத்தில் எவர்கள்வந்து முழுகினாலும் ஸ்திரீயாகப்போகக்கடவதென்று சாபமிட்டுப்போயினார், அப்படியிருக்க நான் ஒருநாள் பார்வதிதேவியாரை அச்சாபத்தை நிவர்த்தி செய்யும்படிகேட்டேன் ஆனால் ஒருநாள் மாத்திரம் ஸ்திரீரூபமாகி மறுநாள் முன்போல ஆண்ரூபமாகக்கடவதென்று வரங்கொடுத்தார் அதனால் நீமுழுகினவுடனே பெண்ரூபமாயும் மறுநாள் எப்போதும்போல ஆண்ரூபமாயினையென்று பிரமர். அப்படியேகிஷ்கிந்தைகுவந்து வானர அரசனாக வாலிக்கு பட்டந்தரித்து சுக்ரீவனை இளவரசாகவும் இராச்சியபாரஞ்செய்துவந்தார்கள். அதன்பிறகு நடந்த சங்கதிகளெல்லாந்தங்களுக்குந் தெரிந்ததேயொழிய வேறில்லையென்று அகஸ்தியர் சொல்ல ஸ்ரீராமர்கேட்டு அடங்காமகிழ்ச்சிகொண்டிருக்க இப்பொழுதவ்விடத்திலுள்ள எங்களுக்குநித்தியநியமகாரியங்களனேகமிருந்தாலும சதாகாலமும உம்மைவிட்டுப் பிரிந்திருப்பதற்குமனங்கொள்ளவில்லை யென்று சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீராமா உங்களுடையதபோமகிமையினாலல்லவோ எங்களுடைய ராஜரீகமும லோகபரிபாலனமுமுண்டாயிற்று ஆனதால் நீங்கள் நாடோறும சகலநியமங்களினின்றும தவறாமல் நித்திய நித்தியநியமமான சத்கருமானுஷ்டானங்கள் வழுவாமல் நடத்திவருவதே உங்களுடையபாரமுங்களுடைய வாச்சிரமங்களுக்கு எழுந்தருளலாமென்றுஉபசரித்து வணங்கிபின்சென்றனுப்பிவைக்க, அகஸ்தியபகவான்முதலான மகாரிஷிகளெல்லாரும ஆனந்தசந்தோஷத்தை யடைந்தவர்களாய் ஸ்ரீராமனுக்கு அனேகமான ஆசீர்வாதஞ்செய்து வாழ்த்தித்தங்களுடைய ஆ

சேர்மத்தைச்சேர்ந்திருந்தார். அதனபிற்பாடுஸ்ரீராமபிரான்தன் மாமனாராகிய ஜனகமகாராஜாவைப்பார்த்து ஐயா நீங்கள் இங்குவந்து நாட்சென்றபடியால் நகரத்திற்குச்செல்லவிருப்பமாயிருக்கலாம எல்லாம உங்கள் அனுக்கிரகம் என்று அருமையாயுள்ள வஸ்திராபரண முதலானவைகளுங்கொடுத்துஉபசரித்தனுப்பிவிட்டு சகலவித அரசர்களும பூஷணாதிகள்கொடுத்து அவரவர்களுக்குத்தக்க மரியாதைசெய்துவிடைதந்துஅளவில்லாத பிராமணர்களுக்கனேகங்கோடி திரவியதானங்கொடுத்து சுக்ரீவனுக்கு இரத்தினமாலையும், அங்கதனுக்குவைடூரியமாலையும், அநுமாருக்கு முத்துமாலையும், விபீஷணனுக்கு தன்னுடைய தேவபூஜையாகியமூலதனமும, மயிந்தன் துவிதன் சாம்புவந்தன் சுசேஷணன்ரிஷபன்முதலானவானரவீரர்களுக்குவிதம்விதமாயுள்ளவஸ்திரபூஷணங்களுங்கொடுத்தனுப்பிவிகக, சுக்ரீவன்முதலான வெல்லோர்களு மகா சந்தோஷத்துடனே தாங்கள் வாசஞ்செய்யுமிடங்களிற்போய்ச் சேர்ந்திருந்தார்கள். பிறகு முப்பதது முக்கோடி தேவர்கள்வாழ்த்த அயோத்திமாநகரில் பரதசத்துருக்க லட்சுமண சீதாசமேதாராய் ஸ்ரீராம மூர்த்தியானவர் சகல வைபவத்துடன் அரசுசெலுத்திவந்தார்.

அப்படி வானரவீரர் முதலிய சகலருக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பி உலகத்திலுள்ளவெல்லோருஞ்சநதோஷத்தையடைந்து வாழ்ந்திருக்கும்படி மநுநீதிதவறாமற் செங்கோல்செலுத்தி யிராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டுவரும்நாளில் சிலகாலஞ் சென்றபின்பு ஒருநாள் மிகுந்தவிச்சித்திரமாய் அமைக்கப்பட்டு நந்தவனத்திலுமேற்பட்டதாயிராநின்ற பிருந்தாவனத்திற்சென்று மனையாட்டியாகியசீதாதேவியுடன் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் வேடிக்கையான பலகதைகளைப்பேசிக் கொஞ்சிக்குலாவிக்கொண்டிருந்து கடைசியில் என்னுயிர்க்குயிரானகாதலியாகிய ஜனகன்பெற்ற இரத்தினமே நீ வயிறுவாய்ந்திருப்பது எனக்குச் சர்வக்களிப்பைத்தருகின்றது. இப்போது உனக்கு என்னவேண்டுவது யாதுவிருபபுகின்றனே உண்மையாக எனக்குச்சொல்லென்று ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர்மிகுந்த மனக்களிப்புடன்கேட்க, அதை அந்தஜானகிபிராட்டியார்கேட்டு அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து புன்னகையுடன் ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து

ச்சொல்லுகிறாள். சுவாமி தயதாட்சண்ய கம்பீரியசவுரியாதிசகல கல்யாணகுண பூர்ணரான பர்த்தாவாகியதேவரீரைப்பெற்றிருக்கிற அடியாளுக்குவிருப்பத்தக்க தேதுமில்லை. ஆயினும்சுவாமியே இங்ஙனம் நியமிப்பதனால்ஒன்றுவேண்டுகிறேன் அஃதென்னவெனில் இன்னமொருதரம் கங்கைக்கரையிலுள்ள முனிவர்களின் ஆச்சிரமங்களிற்சென்று அவர்கள் திருவடிக்கீழ் குற்றேவல்செய்துகொண்டு அவ்விடத்தி னழகைப்பார்த்து அநுபவிக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பமிருக்கிறதென்றுசீதாதேவியார் விண்ணப்பஞ்செய்தாள். அதற்கு அந்த இராஜசிகாமணியான ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் அப்படியே ஆகட்டுமென்றருளிச்செய்து பிறகுசபாமண்டபத்தில் தம்பிமார்களுடன் அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்தார்.

இந்த உத்தரகாண்டத்தில் இராவணன் கும்பகர்ணன் விபீஷணன் இந்திரசித்துமுதலாகிய அசுரர்களுடையஉற்பத்தியும், அவர்கள்தவஞ்செய்து பெற்றவரங்களையும், இராவணனுடைய திக்குவிஜயமும், அநுமாருடைய வுற்பத்தியும்,வாலிசுக்ரீவர்களுடைய உற்பத்தி முதலாகியவைகளையுஞ் சொன்னோம்,இனிமேல் சீதையம்மன் வனமேகுதலும்,குசலவர்களுற்பத்தியுங், ஸ்ரீராமர்அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யக்குதிரையைவிடுத்தலும் ஆங்காங்கு எதிர்த்த ராசாக்கள் முதலியவர்களைவெல்லுதலும், குசலவாருடைய யுத்தமும், அஸ்வமேதயாகமும்மகாவிந்தமும், இவைமுதலானவைகளை இனி கூறப்புகுவாம்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனச்சுருக்கம்

உத்தரகாண்டத்துடன் ஏழுகாண்டமும்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத்கம்ப ராமாயண
வசனச்சுருக்க அட்டவணை.

பெயர்	பக்கம்.
க-வது பாலகாண்டம்.	
தோத்திரம் முதலியவை	௧
நகரச்சிறப்பு	௩
தசரதமகாராஜன் அரசியல்	௪
புத்திரகாமேட்டியாகஞ்செய்தல்	௭
ஸ்ரீராமஜனனம்	௮
ஸ்ரீராமலட்சுமணரை கௌசிகரழைத்	௯
தாடகைவதை	,,
அகலிகை சாபவிமோசனம்	,,
மிதுலாபுரிப்பிரவேசம்	௧௦
சீதாகல்யாணம்	,,
பரசுராம கர்வபங்கம்	,,
உ-வது அயோத்தியாகாண்டம்.	௧௩
கூனி கைகேசியைக்கலைத்தல்	௧௪
கைகேசியின்சொற்படி இராமர்சீதா லக்ஷ்மணசமேதராய்வனமேகுதல்	௧௬
தசரதமகாராஜன் சுவர்க்கமடைதல்	௧௭
பரதசத்துருக்கன் ராமரைக்காண ஏ	௧௮
ங-வது ஆரணியகாண்டம்.	௨௦
விராதன் வதையுந்துதியும்	,,
ஸ்ரீராமர் தண்டகாவனஞ்சேர்தல்	,,
சூர்ப்பணகையை வின்னப்படுத்தல்	௨௩
கரதூஷணர்வதை	௨௪
இராவணனுடன் சூர்ப்பணகைமுறை	௨௫
இராவணன் தண்டகாவனம்வருதல்	௨௬
இராவணன் சீதையையெடுத்தேகுத	௨௯
சடாயு யுத்தம்	௩௦
ஸ்ரீராமலட்சுமணர் சீதைபிரிவினாலிர	௩௧
கவந்தன்வதை	,,
ச-வது கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.	௩௫
அனுமார் ஸ்ரீராமரைக்காணுதல்	,,
ஸ்ரீராமர் சீதையினுடைய ஆபரண	௩௬
ஸ்ரீராமர்பாணத்தால் வாலிவல்ல	,,
வாலி ஸ்ரீராமரைநிந்தித்தல்	௩௭
வாலி சுவர்க்கமடைதல்	௩௯
சுக்ரீவனுக்குப் பட்டங்கட்டுதல்	௪௦
சீதையம்மனைத்தேட அனுமார்முத	,,
சம்பாதி வரலாறு	௪௧
ரு-வது சுந்தரகாண்டம்.	௪௫
அனுமார் கடல்தாண்டுதல்	,,
இராவணனைச் சீதையம்மன்நிந்தித்	௪௬
திரிசடை சீதையம்மனைத்தேற்றல்	௪௭
அனுமார் சீதையம்மனிடம்வந்து தி	௪௮
அனுமார் அசோகவனமழித்தல்	௫௦
அனுமார்முதலியவர் மதுவனத் தையழித்து ஸ்ரீராமர் தெற்கு	௫௧
சு-வது யுத்தகாண்டம்.	௫௫
ஸ்ரீராமரிடத்தில் விபீஷணன் சரண	,,
திருவணைக்கட்டுதல்	௫௬
சுக்ரீவன் இராவணனுடையகிரீடத்	௫௭
வானரச்சேனைகள்லங்கையை வளை	,,
அங்கதன் தூதுபோகுதல்	௫௮
வானரச்சேனைகள் லங்கையை அத	௫௯
இராவணன் முதனாள்யுத்தம்	௬௦
கும்பகர்ணனையெழுப்ப அவன் இராவணனுக்குப் புத்திகூறல்	௬௨
கும்பகர்ணன் யுத்தம்	௬௩
அதிகாயன் யுத்தம்	௬௫
இந்திரசித்து யுத்தம்	௬௬
இந்திரசித்துவிட்ட பிரமாஸ்திரம் லட்சுமணர்முதல் சகலரும் மூர்	௬௭
அனுமார்சஞ்சீவி மலையைக்கொண் டுவந்து சகலரையும்மூர்ச்சை	௬௮
நிகும்பலையாகத்தையழித்தல்	௭௧
இந்திரசித்தன்வதை	௭௨
மயிலிராவணன்வதை	௭௪
மூலபலச்சண்டை	௭௫
இராவணனுக்கும்இலட்சுமணருக்கும்	௭௬
இராவணனுக்கு வண்டோதரிபுத்தி	௭௭
ஸ்ரீராமருக்கும் இராவணனுக்கும் க	௭௯
விபீஷணருக்குப் பட்டங்கட்டுதல்	௮௦
சீதையம்மன் ஸ்ரீராமரிடம்வந்தஅக்	௮௧
ஸ்ரீராமர்முதலியவர்கள் இலங்கையை	௮௨
அனுமார்பரதமகாராசனுக்குஸ்ரீராமர்	௮௩
ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகம்.	௮௪
எ-வது உத்தரகாண்டம்.	௮௭
குபேரன்வதை	,,
அசுரர்கள் உற்பத்திவரலாறு	௮௮
மாலியவான் வரலாறு	௮௯
இராவணன் இலங்கையிற்சேருதல்	௯௫
இராவணன் மணம்புரிதல்	௯௬
அளகாபுரியை யழித்தல்	௯௭
இராவணன் கைலையங்கிரியைப்பேர்	,,
வேதவதி வரலாறு	௯௯
மருத்துவராஜன் வரலாறு	௱
அரண்ணியன் வரலாறு	௱௧
காலனை செயித்தல்	௱௨
வருணனைவென்றது	[illegible]
ஜனஸ்தான மேற்படுத்தியது	௱௪
இராவணன் அரம்பைநளகூபரனில்	௱௫
இந்திரன்கட்டுண்டல்	[illegible]
கார்த்தவீரியனலிராவணன்கட்டுண்	[illegible]
வாலியின்வாலால் இராவணன்கட்டு	[illegible]
அனுமார் வரலாறு	[illegible]
வாலி சுக்ரீவர் உற்பத்தி வரலாறு	[illegible]

கம்பராமாயண வசனச்சுருக்கத்தின்
அட்டவணை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்.

உத்தரகாண்டத்தின் கதையின் வரலாறு.

என்பது ஸ்ரீமத்ராமாயண காவியமாகிய விராவணசம்மார முடிந்தவுடனே இராமரானவர் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்யும்படியாய் நினைத்து வசிஷ்டர் திருவாக்கின்படி அஸ்வத்தைமந்திராபூதிகளினாற் பூசைபுரிந்து திக்குவிஜயஞ் செய்யும்படியாய் குதிரையின்பின்னால் சத்துருக்கமகாராசனையுஞ் சதுர்வித சேனைகளையுங்கூட்டி யனுப்பினார்.

அப்போது அந்த அஸ்வமானது காடுகள் மேடுகள் வனங்கள் வனாந்தரங்கள் ஊர்கள் இவைகளையெல்லாங் கடந்து வருபவழிகளில் குதிரையைப் பிடித்துக் கட்டிய இராசாக்களையெல்லாஞ் சத்துருக்கமகாராசன் தனது அஸ்திரங்களினாற் சின்னப்பட அடித்து புறமுதுகுகாட்டியோடும்படி செய்துவீராவேசத்துடனே வரும்போது அஸ்வமானது வால்மீகமகாரிஷி ஆசிரமத்திலிருக்கும் ஜானகியம்மன் இளையகுமாரனாகிய லவனானவன் அந்த அஸ்வத்தைப் பிடித்துக்கட்டி குதிரையின் பின்னேவந்த இராட்சதரையுங்கொன்று சிங்கத்தைப்போல் கர்ஜித்து நின்றான். அதைக்கண்ட சத்துருக்கமகாராசன்லவனையெதிர்த்து வெகுநேரம்போராடி அவனைமூர்ச்சையாக்கிக்கைப்பிடியாகப் பிடித்து தனது தேரிற் கட்டினான்.

அதனைக்கண்ட அவ்வனத்துப் பெண்கள் சீதையினிடத்திற்கு ஓடிவந்து அம்மா உன்னிளையகுமாரன் யாகத்திற்குவிட்ட குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி குதிரையின்பின்னேவந்த சேனைகளையெல்லாங் கொன்றான். அந்தச்சேனைகளுக்கு எசமானாகவந்தசத்துருக்கன் லவனைப்பிடித்துக்கொண்டுபோகிறான் அம்மணியென்றார்கள். அதைக்கேட்ட ஜானகியம்ம னடித்துமோதி பூமியில்விழுந்து ஐயோ மகனே லவகுமாராவென்றுபுலம்புகிற சத்தத்தை குசலன்கேட்டோடிவந்து ஏனழுகிறாயம்மாவென்றுகேட்க, அப்பா மகனே ஆரோ ஒருராசன் உன்தம்பி

யைப்பிடித்துக்கொண்டு போகிறாலும் நீபோய் அவனைசெயித்து தம்பியை மீட்டுக்கொண்டு வருவாய்மகனே என்று இராமருடைய பிரசண்டகோதண்டமும் அஸதிரங்களுங் கொடுத்தனுப்ப குசலனப்படியேசென்று சேனைகளையெல்லாங் கொன்று சூரசேனனையும் வீரசேனனையும் மூர்ச்சையடையச்செய்து பின்பு சந்தனமகாராசன் சாத்மீகாராசனைக்கொன்று சத்துருக்கமகாராசனோடெதிர்த்து அவரையும் பரதரையுந்தோல்வியடையச்செய்து லவனைக் கட்டவிழ்த்துவிட லவனும் வில்லைவளைத்து யெதிர்த்தான். அதுகண்ட அனுமார் அங்கதன் மட்சயந்தனுமான்முதலியயாவருங் குசலனைக்கண்டு அக்கினியைக்கண்ட சருகுபோலும் அழகிய கருடனைக்கண்ட அரவங்கள்போலுமாகி அல்லோலகல்லோலப்பட்டு அஸதிரசஸ்திரங்கள்முறிபட்டு அரக்கருடன் வானரர்களுங் குசலவர்களிருவரிடத்தில்வில்லாலடிபட்டு வெட்கங்கெட்டு விடாய்பட்டு விருதுகெட்டுவித்தைகெட்டு வெற்றியடையாமல் புத்திகெட்டுதடுமாறிஇராமருடைய திருவடியைக்கோரி அவரிடஞ்சென்று அருகாமையில நின்று இச்செய்தியைக் கூறினார்கள்.

அதனைக்கேட்டஇராமர்கோபமீறிதேரேறிசாரதியைத்தூறி கண்கள்சிவப்பேறிசித்தமிகநொந்து யுத்தகளபவந்துபாண்டவர்களைப்பார்த்து மற்றவர்களைச்சேர்த்ததுநல்லதென்றுமனதிலெண்ணி வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அட்டகாசஞ்செய்து குசலவர்களைப்பார்த்து அவர்களோடெதிர்த்து அவர்கள்தீரத்தைக்கண்டுமதித்துபுத்திரரென்றவாஞ்சையினால் பொய்ப்போரினைக்கொண்டு போராடி இராமர் பரதர் சத்துருக்கர்மீளாமல் மாளவே குசலவர்களும அவர்களுடைய ஆபரணம முடிவிருதுக்கொடியு மெடுத்துக்கொண்டு அனுமார்ஜாம்புவந்தர் அஸ்வமேதக்குதிரையுடனுந் தங்களிருப்பிடமாகியவால்மீகர்வனம் வந்தார்கள். இதனை ஜானகியம்மன்கண்டு தந்தைகளைக்கொன்று வந்தார்களென்று பயங்கரங்கொண்டு வால்மீகருக்குக்கூற வால்மீகர் வாயுபகவானால் கமண்டலத்திலிருந்தஅமிர்தத்தினால் இராமலட்சுமணர் பரதர்சத்துருக்கர்முதலிய யாவரையுமெழுப்பினார். அக்காலையில்தேவர்கள் புஷ்பமாரி வருஷித்தார்கள் சகலரிஷிகளும் புடைசூழ முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுடன் நாற்பத்தெண்ணாயிரம ரிஷிகள் சூழவும், பரமேஸ்வரர்பார்

வதியுடன்வருகவும், அன்னவாகனத்தின்மீது பிரமதேவனுன வர் மேவவுஞ் சிவசுப்பிரமணியர் வள்ளியம்மன் தெய்வானையு டன் புள்ளி மயிலின்மீதுவந்து உலாவவும்வெள்ளையானையின் மீதில் இந்திராசன்வந்து பொருந்தவும், கண்ணுவர் ஜமதக் கினி கலைக்கோட்டுமகாரிஷிவசிஷ்டர் கௌசிகர் துருவாசர்மு தலான தபோதனர்கள் வந்துபோற்றவும் ஸ்ரீராமலட்சுமணர் பரதசத்துருக்கர்களுடன் அவ்வனத்தற்கொலுவிருந்தார், அ த்தருணத்தில் வால்மீகமகாரிஷியும்நாரதரும் இராமரைப்பார் த்து ஓ ராமமூர்த்தியே நீர் உமமுடைய பெண்சாதிபிள்ளைகளை சுகமாக அழைத்துக்கொண்டு அயோத்தியாபுரிக்குப்போமென் றுகூறஇராமர் மௌனமாயிருந்தார். பின்னும்வால்மீகர்ஜான கியம்மன் தனது ஆசிரமம்வந்தது முதல பிள்ளைகளுற்பத்தியா னதுவரையில்விரிவாகச்சொல்லியும் வேறுமொழி கூறுமலிரு ந்தார்.

அதனைக்கண்டுணர்ந்த ஜானகியம்மனுனவள் முன்போல் மறுபடியும் அக்கினியைவளர்த்தி அதில் இருபிள்ளைகளோடு குதித்து மாசுமறுவில்லாமல தேஜசுபொருந்திய இருபிள்ளைக ளோடு நீந்திவிளையாடி வெளியில்வந்ததைக்கண்ட தேவர்கள் முதலிய யாவரும்ஆனந்தங்கொண்டுசிலர்வாழ்த்தவும்மலர்தூ ற்றவுமிருக்கையில் இராமபிரானுனவர் தேவர்களிடத்திலு மு னிவர்களிடத்திலும்விடைபெற்றுக்கொண்டுசீதாபிராட்டியுட ன் இலட்சுமணர் பரதர் சத்துருக்கர் லவன்குசலரோடுதேரே றி யாவரும் புடைசூழ்சேனைகள்தாழ அஸ்வமேதக்குதிரையு டன் அயோத்தியாபுரி பட்டணஞ்சென்று வசிஷ்டர்திருவாக் கின்படி அஸ்வமேதயாகத்தை நிறைவேற்றிதேவர்களுக்கு அ விர்ப்பாகங்கொடுத்து அனேகதானதருமங்களைச்செய்துபின்பு சிலநாள்பொறுத்து அயோத்தியாபுரியைகுசலவர்களுக்குபட் டங்கட்டிவித்து தம்பிமார்களாகிய லட்சுமணர்பரதர்சத்துருக் கர்மூன்றுபேர்களுடனும் ஸ்ரீராமரானவர் வைகுந்தஞ்சேர்ந்த தாக நாரதர் வால்மீகருக்கு அறிக்கைசெய்ய வால்மீகர்குசலவ ர்களுக்கு ஸ்நானபான நேம நிஷ்டைகள் செய்துகொள்ளச் சொல்லிய பின்பு அஸ்வமேதயாகமண்டபத்தில்தெர்ப்பாசன த்தின்பேரில் உட்காரவைத்துக்கொண்டு ஒருவர்பேரில் சுவாச

ய்விடாமலும்வாயில் தாம்பூலம் போடாமலும் அட்டங்கால் போடாமலும் பக்திவிசுவாசத்துடனே இராமாயணம் ஆதிமுதல் ஸ்ரீராமர்வைகுந்தம் போனவரையில்மேற்படி குசலவர்களுசகு அருளிச்செய்த இக்கதையைப்படித்தவர்களும் ஸ்ரீராமருடைய கிருபாகடாட்சத்தினுல்சகலபாககியங்களும் சயபத்தும் அஷ்டஅயிஸ்வரியமுந் தீர்க்காயுளும்புத்திரசந்தானமுமமேன்மேலும் பெருகவுண்டாகி மிகவாழ்வார்கள். சரதம்.

கதையின் வரலாறு முற்றிற்று.

—(*)—

ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்.

உத்தரகாண்டம்.

காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

கையிலாழி யெடுத்தருள் கண்ணனை
மையுலாம்விழி மங்கையர் பாகனை
உய்யவர் துதையஞ்செய்த பானுவை
வையமுண்ட செவ்வாயனை வாழ்த்துவாம்.

என்றுண்டவராய் விளங்கப்பட்ட வால்மீகர்சொல்லியராமாயணத்தில பாலகாண்டம் அயோத்தியாகாண்டம் ஆரணியகாண்டம் கிஷ்கிந்தாகாண்டம் சுந்தரகாண்டம் யுத்தகாண்டம் உத்தரகாண்டமென்று விளங்கும ஏழுகாண்டத்தி லிப்போது சொல்லப்பட்ட உத்தரகாண்டத்தினுடையகதாப்பிரசங்கம்வால்மீகர் சுலோகப்படி பீமகவிராயரானவர்தமிழிலே அர்த்தசாரம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறார். இராமாவென்றால் பாவம் போம்ராமாவென்றால் ஜென்மசாபல்யமாகும் ராமாவென்றால் ஆபத்து நீங்கும் இப்படிசொல்லப்பட்டஉத்தரராமாயணப்பிரசங்கத்தில் சொற்பிழைபொருட்குற்றங்களிருந்தாலும் வித்துவ சிரோமணிகளாயிருக்கப்பட்ட பெரியோர்களங்கீகரிக்கக்கடவதென்று விநாயகர் பூசைசெய்து உத்தரராமாயணத்தில் குசலவர்களுடைய கதாப்பிரசங்கங்களை திருவாய்மலருகின்றார் எப்படியெனில்.

ஸ்ரீராமர் ஆசிருத்தல்.

ஸ்ரீராமச்சந்திர சுவாமியானவர் இராவணசம்ஹாரஞ்செய்து சீதாபிராட்டியுடன்பட்டாபிஷேகராயிருக்கையில்சதகண்

ட ராவணனென்றுஞ் சகஸ்திரகண்ட ராவணனென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட இரண்டு ராக்கதர்கள் பன்னீராயிரம் வெள்ளஞ்சேனைகளுடனேவந்து யுத்தஞ்செய்து ரணக்களத்தில் மடிந்தபிறகு சீதாதேவியுடன் அயோத்தியில்வந்துராச்சியபாரஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் நாளையில் ஒருநாட்காலமே எழுந்து காலைக்கடன்களை தீர்த்துக்கொண்டு போசனமருந்தி ஆடையாபரணங்களணிந்து கிரீடப்பூண்டு கையிலகோதண்டத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு ஆசாரவாசலிலேவந்தார். அப்போது ஆயிரங்கன்னிமார்கள்வந்து ஆலாத்தியேந்த தம்பிமார்புடைசூழபொற்பிரம்புக்காரர்பாராக்குளச்சரிக்கைகூற டமாரபேரிகைவாத்தியங்கள் முழங்கும்படியாய் சபாமண்டபம் வருகிறபோது படைத்தலைவர் சேனாபதிகளும் எதிரேவந்து பணிந்துநிற்க சகலமானபேரையும் ஆசீர்வதித்து சபாமண்டபத்திலுட்கார்ந்தார். அங்கு பரதர் லட்சுமணர் சத்துருக்கர் ஒவ்வொருபடிதாழ்ந்துட்கார்ந்தார்கள் கட்டியக்காரர் கட்டியங்கூற கவிவாணர் புகழ, மேனகை அரம்பைஊர்வசி திலோர்த்தமைக்குச்சரியான மாதர்கள் நடனம்புரிய, ஊர்கணக்கப்பிள்ளைகள் கணக்கை ஒப்பிவிக்க ஊர்காக்குந் தலையாரிகள் அயோத்தியில் நடக்கப்பட்டசமாசாரங்களை அன்றைக்கன்றுடம் வந்துசொல்ல, ஊர்பெரிதனக்காரர் தினந்தினங்காணிக்கைகப்பத்துடனேஎதிர்கொண்டுவந்து ஸ்ரீராமமூர்த்தியைவணங்கநால்வகைச்சேனைகளுடனும் நிறைந்து கொலுவாயிருக்கையில் இராஜாக்களுஞ்சேனாபதிகளும் தளவாய்களுஞ் சினேகிதர்களும் ஊரிலுள்ள பெரியோர்களும் வந்துவணங்க ஸ்ரீராமரானவர் அவரவர்களை ஆசீர்வதித்துஉட்காரும்படியாய் உத்தரவுகொடுக்க யாவருமஉட்கார்ந்தார்கள்.

இப்படியாக ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் நிறைந்தகொலுவாய் வெகு ஆடம்பரங்களுடனேதேவேந்திரன்கொலுவைப்போல சகலதேசத் தரசர்களும்வணங்கஅவரவர்களுக்குத்தக்கபடிஉத்தரவு அளித்துக்கொண்டு ராஜநீதிமுறைதவறுமல் ராஜரீகம் பண்ணுங்காலையில் திங்கள்மும்மாரிபெய்யயாதொன்றுங்குறைவில்லாமல் சம்பா கார் கேழ்வாகுமுதலியநவதானியங்களும்விளையும் அதில் ஒன்பதுபங்கு குடிகளுக்கு வாரங்கொடுத்துஒரு பங்கு தானதருமங்கள் செய்துக்கொண்டு செபதபஓமம்விரதம் புரிந்துதேவர்களும் ரிஷிகளும்வாழ்த்த ஒருவரும் நிகரில்லாமல் அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தை அரசாட்சிசெய்து வருகிற

நாளில் ஓர்நாள் சூரியனஸ்தமித்தவுடனே சகலருக்குவிடை கொடுத்து ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் பரதசத்துருக்கருடனே சபா மண்டபம்விட்டு அரண்மனைசென்று மாலை ஜெபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு போஜனமருந்தி பள்ளியறைபோய் சயனித்துக்கொண்டார்கள் சகலவுயிர்ப்பிராணிகளும் அடங்கின பிற்பாடுஊர்க்காவற்காரரும தலையாரிகளும இராத்திரிபதினைந்துநாழிகைக்குமேல் தடிகழுக்கையெடுத்துக்கொண்டு ஏழுசுற்றுக்கோட்டையுஞ்சுற்றி பட்டணத்திற்குள் நுழைந்துபிரமக்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரனென்கிறநான்குசாதிவீதிகளுங்கவனித்துவருகிறபோது அந்தவீதிகள் சுபசந்தோஷ மங்களகரமாக ஆனந்த வைபோகத்துட னிருக்கிறதுகண்டு வீதிதோறுந் தப்பாமல அங்கங்குசென்றுவீடுகள்தோறும்பார்த்துக்கொண்டுவருகிறபோது ஒருவீட்டில் ஒருவண்ணான் தன்பெண்சாதியையடித்தான். அப்பெண்சாதியானவள் பிணங்கிஅண்டைவீட்டிற்போயிருந்தாள் மாமிநாத்திமுறைப்போய் அழைத்தார்கள் அதற்கந்தவண்ணான் மனையாள் சொல்லுகிறாள் நீங்களென்னை அழைக்கிறீர்கள் நான்வருகிறேன்மறுபடியும் என்னையடிப்பான் நானல்லவோபடவேண்டியதெனக்காக நீங்கள் தொந்த்ரவு படவேண்டாம என்புருஷன் வந்தழைத்தாலதான் வருவேனென்றாள். அதுகேட்டு அவர்களும் உண்மைதானென்று வந்து விட்டார்கள்.

அப்போது அந்தவண்ணானானவன் தன்றொழிலை யெல்லாஞ்செய்து வீட்டிற்குவந்து போசனஞ்செய்து தாம்பூலமருந்தி வாசலிற்பாயைப்போட்டு படுத்துக்கொண்டான். அத்தருணத்திலவன்தாயார் அவனைப்பார்த்து அடாதம்பிஉன்பெணசாதி சண்டைபோட்டுமூன்றுநாளாய் அயல்வீட்டிற்போயிருக்கின்றாளே அவளைச் சமாதானப்படுத்தி நாளைக்காலமே அழைத்துவாவென்றாள். அதுகேட்டவண்ணான் கண்சிவந்து அதிகோபங்கொண்டெழுந்து தாயாரைப்பார்த்து அடியம்மாபயித்தியம்பிடித்தவளே மூன்றுநாளாய்நமதுவீட்டைவிட்டு அண்டைவீட்டுக்கு போயிருக்கிற பெண்சாதியை நானென்னகூப்பிடுவேனோ அந்தராமன்பெண்சாதியான சீதையை ராவணனிடத்தில் பத்துமாதம் வைத்துவிட்டுகுரங்குசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு ராவணனுடனே சண்டைபண்ணி ராவணனைக்கொன்று சீதையையழைத்துவந்து சிம்மாசனத்தின்பேரிலுட்கா

ட ராவணனென்றுஞ் சகஸ்திரகண்ட ராவணனென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட இரண்டு ராக்கதர்கள் பன்னீராயிரம் வெள்ளஞ்சேனைகளுடனேவந்து யுத்தஞ்செய்து ரணக்களத்தில் மடிந்தபிறகு சீதாதேவியுடன் அயோத்தியில்வந்துராச்சியபாரஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் நாளையில் ஒருநாட்காலமே எழுந்து காலைக்கடன்களை தீர்த்துக்கொண்டு போசனமருந்தி ஆடையாபரணங்களணிந்து கிரீடம்பூண்டு கையிலகோதண்டத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு ஆசாரவாசலிலேவந்தார். அப்போது ஆயிரங்கன்னிமார்கள்வந்து ஆலாத்தியேந்த தம்பிமார்புடைசூழபொற்பிரம்புக்காரர்பாராக்குஎச்சரிக்கைகூற டமாரபேரிகைவாத்தியங்கள் முழங்கும்படியாய் சபாமண்டபம் வருகிறபோது படைத்தலைவர் சேனுபதிகளும் எதிரேவந்து பணிந்துநிற்க சகலமானபேரையும் ஆசீர்வதித்து சபாமண்டபத்திலுட்கார்ந்தார். அங்கு பரதர் லட்சுமணர் சத்துருக்கர் ஒவ்வொருபடிதாழ்ந்துட்கார்ந்தார்கள் கட்டியக்காரர் கட்டியங்கூற கவிவாணர் புகழ, மேனகை அரம்பைஊர்வசி திலோர்த்தமைக்குச்சரியான மாதர்கள் நடனம்புரிய, ஊர்கணக்கப்பிள்ளைகள் கணக்கை ஒப்பிவிக்க ஊர்காக்குந் தலையாரிகள் அயோத்தியில் நடக்கப்பட்டசமாசாரங்களை அன்றைக்கன்றுடம் வந்துசொல்ல, ஊர்பெரிதனக்காரர் தினந்தினங்காணிக்கைகப்பத்துடனேஎதிர்கொண்டுவந்து ஸ்ரீராமமூர்த்தியைவணங்கநால்வகைச்சேனைகளுடனும் நிறைந்து கொலுவாயிருக்கையில் இராஜாக்களுஞ்சேனுபதிகளும் தளவாய்களுஞ் சினேகிதர்களும ஊரிலுள்ள பெரியோர்களும் வந்துவணங்க ஸ்ரீராமரானவர் அவரவர்களை ஆசீர்வதித்துஉட்காரும்படியாய் உத்தரவுகொடுக்க யாவருமஉட்கார்ந்தார்கள்.

இப்படியாக ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் நிறைந்தகொலுவாய் வெகு ஆடம்பரங்களுடனேதேவேந்திரன்கொலுவைப்போல சகலதேசத் தரசர்களும்வணங்கஅவரவர்களுக்குத்தக்கபடிஉத்தரவு அளித்துக்கொண்டு ராஜநீதிமுறைதவருமல் ராஜரீகம் பண்ணுங்காலையில் திங்கள்மும்மாரிபெய்யயாதொன்றுங்குறைவில்லாமல் சம்பா கார் கேழ்வரகுமுதலியநவதானியங்களும்விளையும் அதில் ஒன்பதுபங்கு குடிகளுக்கு வாரங்கொடுத்துஒருபங்கு தானதருமங்கள் செய்துக்கொண்டு செபதபஓமம்விரதம் புரிந்துதேவர்களும் ரிஷிகளும்வாழ்த்த ஒருவரும்திகரில்லாமல் அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தை அரசாட்சிசெய்து வருகிற

நாளில் ஓர்நாள் சூரியனஸ்தமித்தவுடனே சகலருக்கும் விடை
கொடுத்து ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் பரதசத்துருக்கருடனே சபா
மண்டபம்விட்டு அரண்மனைசென்று மாலை ஜெபதபங்களை மு
டித்துக்கொண்டு போஜனமருந்தி பள்ளியறைபோய் சயனித்
துக்கொண்டார்கள் சகலவுயிர்ப்பிராணிகளும் அரவமடங்கின
பிற்பாடு ஊர்க்காவற்காரரும் தலையாரிகளும் இராத்திரிபதினை
ந்துநாழிகைக்குமேல் தடிகழுக்கையெடுத்துக்கொண்டு ஏழுசு
ற்றுக்கோட்டையுஞ்சுற்றி பட்டணத்திற்குள் நுழைந்துபிரம
க்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரரென்கிறநான்குசாதிவீதிகளுஞ்சஸ்
துசுத்திவருகிறபோது அந்தவீதிகள் சுபசந்தோஷ மங்களக
ரமாக ஆனந்த வைபோகத்துட னிருக்கிறது கண்டு வீதிதோ
றுந் தப்பாமல் அங்கங்குசென்றுவீடுகள்தோறும்பார்த்துக்கொ
ண்டுவருகிறபோது ஒருவீட்டில் ஒருவண்ணான் தன்பெண்சா
தியையடித்தான். அப்பெண்சாதியானவள் பிணங்கி அண்டை
வீட்டிற்போயிருந்தாள் மாமிநாத்திறும்போய் அழைத்தார்
கள் அதற்கந்தவண்ணான் மனையாள் சொல்லுகிறாள் நீங்களெ
ன்னை அழைக்கிறீர்கள் நான்வருகிறேன்மறுபடியும் என்னைய
டிப்பான் நானல்லவோபடவேண்டியதெனக்காக நீங்கள் தொந்
தரவு படவேண்டாம என்புருஷன் வந்தழைத்தால்தான் வரு
வேனென்றாள். அதுகேட்டு அவர்களும் உண்மைதானென்று
வந்து விட்டார்கள்.

அப்போது அந்தவண்ணானானவன் தன்றொழிலையெல்
லாஞ்செய்து வீட்டிற்குவந்து போசனஞ்செய்து தாம்பூலமரு
ந்தி வாசலிற்பாயைப்போட்டு படுத்துக்கொண்டான். அத்தரு
ணத்திலவன்தாயார் அவனைப்பார்த்து அடாதம்பி உன்பெண
சாதி சண்டைபோட்டுமூன்றுநாளாய் அயல்வீட்டிற்போயிரு
க்கின்றாளே அவளைச் சமாதானப்படுத்தி நாளைக்காலமே அழை
த்துவாவென்றாள். அதுகேட்டவண்ணான் கண்சிவந்து அதி
கோபங்கொண்டெழுந்து தாயாரைப்பார்த்து அடியபமாயி
த்தியம்பிடித்தவளே மூன்றுநாளாய்நமதுவீட்டைவிட்டு அண்
டைவீட்டுக்கு போயிருக்கிற பெண்சாதியை நானென்னகூப்பி
டுவேனோ அந்தராமன்பெண்சாதியான சீதையை ராவணனிட
த்தில் பத்துமாதம் வைத்துவிட்டுகுரங்குசேனைகளைக் கூட்டிக்
கொண்டு ராவணனுடனே சண்டைபண்ணி ராவணனைக்கொ
ன்று சீதையையழைத்துவந்து சிம்மாசனத்தின்பேரில்உட்கா

ரவைத்து பட்டமுந்தரித்து பட்டாபிஷேகராய் ராசரீகப்பண்ணுகிறான் மூன்றுநாள் அப்புறம்போ யிருந்தவளை யழைத்து வீட்டில்வைத்துக்கொள்வேனேயானால்என்சாதிக்கீனபவந்துவிடும். நமதினத்தார் நகைக்கமாட்டார்களா! என்குலம் அந்த ராமன் குலத்தைப்போலல்ல வீடுவிட்டுப்போனவளை இனிநானழைக்கிறதில்லையென்றான். அதற்குவண்ணான் தாயானவள் மறுவார்த்தை சொல்லாமல் மௌனமாயிருந்து விட்டாள்.

இவைகளையெல்லாம் பதுங்கியிருந்து நன்றாய்க்கேட்டதலையாரிகளிதற்கென்னசெய்வோம் இராமருடனே எப்படிவாய்திறந்துசொல்வோம் சொன்னாலென்னமாய் முடியுமோசொல்லாவிட்டாலும் ராமத்துரோகம்விடாது அவனை வெட்டித்தானெறிந்து போடுவோமானால் ராமத்துரோகம்விடாதே லட்சுமணர் கேட்டாரேயானால் ஒரேபாணத்தினாலெய்து போடுவாரே பரதர் சத்துருக்கர் கேட்பாரேயானால் வாளுக்கிறையாக்கிவிடுவாரே மகாபதிவிரதா சிரோமணியாகிய சீதைகேட்பாளேயானால் சாம்பலாக எரிந்துபோக சாபங்கொடுப்பாளே நாம்ராமருடைய அரசில் பொய்சொல்லப் போகாதே என்னவென்றுதான் மனம்வந்துஇராமருடனேபோய்கூசாமற்சொல்லுவோம் சொன்னநாவு மழிந்துபோமே லோக மாதாவான சீதாலட்சுமிபேரிலே குற்றஞ்சொல்லத் தகுமோ லோகத்தையெல்லாம் யீன்றெடுத்தமாதாவாச்சுதே ரசகனைவண்ணான் புத்தியில்லாமற் சொன்னசொல்லை நாம்எப்படிசொல்லுவோம் என்ன செய்வோம் ராமாராமாவென றுதலைமேற்கையைவைத்து கன்றிழந்த பசுபோற்கதறிக்கொண்டு வருகிறபோது பொழுதுவிடிய ஐந்துநாழிகையில் ஸ்ரீராமரெழுந்திருந்து காலப்பிரவித்தி தீர்க்க வெளியிலேவந்தார் அதுகண்டுதலையாரிகளும் நமஸ்கரித்து நின்றார்கள் ஸ்ரீராமமூர்த்தி திடுக்கிட்டு மனதுகலங்கி அழுதுக்கொண்டுவந்த காரியமென்ன மலைகலங்கினாலும் உங்கள்மனதுகலங்காதே யார்தான் உங்களையடித்தவர்கள் அசுரரோ எவர்களானாலுஞ் சரி எமலோகமேத்தவிடுகிறேன் சீக்கிரஞ்சொல்லுங்களென்று ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் வினவ.

அதுகேட்டுதலையாரிகள் சொல்லுகிறார்கள்ஐயா ரகுநந்தனா நாங்கள்சொல்லப்பயப்படுகிறோ மென்றார்கள். அதற்கு ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் வாருந்தலையாரிகளே மழை காற்று இடி நெருப்புஎன்கிற இந்நான்குக்கும் பயப்படுவீர்களே யல்லாமல்

மற்றப்படி அசுரர்தேவர் எமன் இவர்களுக்கு என்னைப்பாண யிருக்கச்சே நீங்கள் பயப்பட்டுவந்த காரணமென்னபயப்படா மல் மனதைத்தயிரியப்படுத்திக்கொண்டுசஞ்சலமில்லாமற்சொ ல்லுங்களென்றார் அப்போது தலையாரிகள் மனதைத்தயிரியப் படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீராமனைக் கொண்டாடி அவரைப்பார்த்து ஐயா ஜனார்த்தனா தங்களுக்காரப்படிக்குத்தினந்தோறும்பட்ட ணத்தில் நகர்சோதனை பார்த்துக்கொண்டு வருவோம் உத்தம மான விசேஷமாயிருக்கும் சில்மொழிகளை நாள்தோறும் அறிக் கையிட்டுப்போவோம் இன்றிராத்திரி பதினைந்து நாழிகைக்கு மேல் அயோத்தியாபுரி பட்டணத்திலுள்ள வீதிகள் வீட்டில் தோறும் பார்த்துக்கொண்டு கடைசியில் வண்ணாரவீதிவருகிற போது புருஷனுடனே சண்டைபண்ணி அண்டை வீட்டில் மூன்றுநாளாய்ப்போயிருக்கிறாள் நாளைகாலமே அவளைச்சமா தானப்படுத்தி அழைத்துவாவென்று மாதாவானவள் சொல்ல அதுகேட்டு பிள்ளையானவண்ணான் அம்மா பயித்தியம்பிடித்த வளே அந்தராமன் பெண்சாதியை ராவணன்எடுத்துக்கொண் டுபோய் பத்துமாதம்வரையில் வைத்திருந்தான். அதையறிந் து ராமன் குரங்குசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அந்த ராவணனையும் ராட்சதர்களையுங் கொன்று சீதையை யழைத்து க்கொண்டுவந்து பட்டாபிஷேகமுந்தரித்து சிங்காதனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ராசரீகம்பண்ணுகிறான் அப்படிஎன்வாசற் படிவிட்டு அயல் வீடேறி மூன்றுநாளாகபோயிருப்பவளை நா னழைத்துக்கொண்டு வீட்டில வைத்து கொள்வேனேயானால் என்குலத்தார் என்வீட்டில்லைநினைக்கமாட்டார்கள். அந்தரா மன் குலத்தைப்போல என்குலமென்றெண்ணாதே அப்படியல் லவென்றழைத்தாலும் நம்முடையகுலத்தார் நம்மையேசுவார் கள் அந்தராமனைப்போல என்னையுமெண்ணாதே போபோபயி த்தியக்காரியென்று வண்ணானசொல்ல வாய்வாராமல் சும்மாயி ருந்துவிட்டாள். அதுசமாச்சாரந் தங்களுக்குச்சொல்லமாமற் போனோமேயானால் தங்களுக்குத்துரோகமல்லவோவென் று தலையாரிகள் கூறினார்கள்.

அதுகேட்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தி தலையசைத்துக் குஞ்சிரி ப்புக்கொண்டு தலையாரிகளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். தலையா ரிகளே இதனால்அவன்மீது குற்றமென்னயிருக்கிறது தலைவா

யைமுடிஞாலும் ஊர்வாயைமூடப்போமோ"வென்றுசொல்லித் தலையாரிகளை யனுப்பிவிட்டுத்தான்காலப்பிரவர்த்திக்குப்போய் காலலம்பிக்கொண்டு தந்தசுத்திபண்ணி அனுஷ்டானங்களை முடித்து அரண்மனையில்வந்து போசனமருந்தி கற்பூரதாம்பூலமெடுத்துக்கொண்டு லோ மாதாவான சீதைாம்மனுடனே முகங்கோணாமல் சரசசல்லாபமாய்ப்பேசி விளையாடிக்கொண்டு சற்றுநேரமிருந்து ஆடையாபரணந்தரித்து கிரீடபூண்டுஅப்புறப்பொதி முதுகிற்றரித்து கையிற்கோதண்டத்தைப்பிடித்து ஆயிரங்கன்னிமார்புடைசூழ, வெற்றிசங்குகுறிக்க சன்னமுத்துரத்தினக்குடைகவிய,சாமரம்மயில்விசிறிபோட, வேசியர்கள் நடனம்புரிய, கட்டியங்கூற, புலவர்கள்புகழ, மத்தளப் புள்ளாங்குழல் ருத்திரவீணை சங்கிதமேளவாத்தியங்கள்முழங்க, ஸ்ரீராமரானவர் அரண்மனையைவிட்டுவெளியேபுறப்பட்டார்.

அப்போது லட்சுமணரும் பரதர் சத்துருக்கரும் ஆடையாபரணம்பூண்டு கிரீடயணிந்து அபபருப்பொதியுஞ் சாத்திதனுசை கையிலேபிடித்துக்கொண்டு ராமரைவந்து நமஸ்கரிக்க ராமமூர்த்தியும் அவர்களையெடுத்து ஆசீர்வாதஞ்செய்தார். பிறகு மந்திரிமார்கள் சேனாதிபதிகள் தனவான்கள்படைத்தலைவர்கள் எதிர்கொண்டு சேவிக்கசகலருக்கும்ஆசீர்வாதம்புரிந்து சபாமண்டபம்வந்து முப்பத்திரண்டு சிங்கங்கள் தாங்கப்பட்ட இந்திரசிம்மாதனத்தில் ஸ்ரீராமரானவர் வீற்றிருந்தார் பரதலட்சுமணர்சத்துருக்கரும்ஒவ்வொருபடிதாழ உட்கார்ந்தார்கள். சேனாதிபதியான சூரசேனனும படைத்தலைவர்சேனாதிபதிகள் நால்வகைச்சேனைத்திரளும் வந்து ஸ்ரீராமரைச்சேவித்துஅவராசீர்வாதம்பெற்றுஉட்காரந்தார்கள். இப்படி நிறைந்தகொலுவாக சுவர்க்கராசனைப் போல ஸ்ரீராமர் தம்பிமார்களுடனே யந்திராலோசனைகளும் இராஜநீதி திட்டங்களும்பேசிக்கொண்டிருக்கையில்சூரியனஸ்தமித்ததைக்கண்டுஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் மந்திரிபிரதானி நால்வகைச்சேனை பரிவாரங்களுக்கும் விடைகொடுத்து சபாமண்டபம்விட்டு தம்பிமார்களுடன் கூடப் புறப்பட்டு முப்பத்திரண்டு மேளவாத்தியங்களுமுழங்கஅரண்மனைவந்து சந்தியா னுஷ்டானம் முடித்துக்கொண்டு போசனமருந்தி சீதையம்மனுடனே சற்றுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து ஒருவருக்குந்தெரியாமல்கருப்புக்கம்பளி யொன்றைப்போர்த்துக் கொண்டு காத்தில் ஒருகோலைப்பிடித்துவண்ணாரவீதியாக வருகிறபோது அப்பெண்ணுக்குத் தாய்தகப்பனர் பத்துவ

ண்ணனைக்கூட்டி புருஷனையழைத்தும் கேட்கிறபோது தலை யாரிகள் கூறியபடியேசொன்னான் ராமமூர்த்தியும் ஒன்று மறியாதவனைப்போல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார் அப்போதந்த வண்ணானும் ஒரேபிடிவாதமாய் அயல்வீடுபோனபெண்சாதிவேண்டாமென்று தீர்ப்புச்செய்துவிட்டான்.

அதுகேட்டு ராமபிரான் மூக்கின்மீது விரலைவைத்துஇந்த ரசகனைவண்ணானுக்கு நாமீடாகமாற்போய்விட்டோமென்றுமனம்வெட்கித் தன்னரண்மனைவந்து வேஷத்தைமாற்றிக்கிரீடந்தரித்து புஜகீர்த்தியணிந்து ஆடையாபரணந்தரித்துக் கையிறகோதண்டத்தைப் பிடித்து ஒண்டியாய்ப் புறப்பட்டு கொலுமண்டபம்வருகையில் அப்போதந்தகொலுமண்டபமெப்படியிருந்ததென்றால் தங்கத்தைச்சேறுசெய்து நவரத்தினத்தாலே கற்களழுத்தி பவளத்தினாற்புதுக்கிவைத்து பத்தரைமாற்றுத்தங்கத்தினாற் கால்கள் நிறுத்தி தங்கப்பாளத்தினாற்பலகைசேர்த்து அந்தப்பலகையில் நவரத்தினத்தாற்சித்திரங்களெழுதி அந்தமண்டபங்களில் நிலைக்கண்ணாடிகள்கட்டி நவரத்தினராந்தல்கள்வைத்து அந்த நவரத்தினராந்தல் விளக்கேற்றிரத்தினத்தோரணங்கள்கட்டிமண்டபத்தினுள்ளே பாவுகல்பரப்பிமுத்துநவரத்தினத்தாலேகோலங்களிட்டு ரத்தினக்கம்பளிகள் விஸ்தாரமாய்ப்பரப்பி அதன்மீது ரத்தினசிம்மாசனமமைத்திருக்கின்றது. அந்தசிம்மாசனத்தில் வந்துட்கார்ந்து ஆரடா சேவகனேயென்றார் அப்போதுபதினாயிரஞ்சேவக ரோடிவந்து சுவாமியைநமஸ்கரித்து கைகட்டிவாய்புதைத்து நின்றார்கள் அதுகண்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தி சேவகர்யாவரையுமனுப்பிவிட்டு ஒருசேவகனையழைத்து பரதலட்சுமணர் சத்துருக்கருமிந்தமூன்றுபேரையு முன்கமையன அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னானென்று சலுதியிற்போய் அழைத்துவாவென்றார். அப்படியே அந்தச்சேவகன் வாயுவேகமனோவேகமாயோடி பரதர் லட்சுமணர் சத்துருக்கனை நமஸ்கரித்துசொல்லுகிறான். ஓ சுவாமிகளே,உங்களை ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் அதிசீக்கிரமழைத்துக்கொண்டுவரச்சொன்னார். பின்னையொருசமாச்சாரமுமறியேனென்றான் சேவகனானவன்.

அதுகேட்டு தம்பிமார்மூவரும் வஸ்திரந்தரிக்க நேரமில்லாமல்கோதண்டத்தைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு, ஓட்டமுந

டையுமாகவந்து சுவாமியை நமஸ்கரிக்க, ஸ்ரீராமர் தம்பிமார்களுக்கு ஆசீர்வதித்து தம்பிமாரைப்பார்த்து வாருந்தம்பிமார்களே, நம்முடைய வம்மிசத்திலில்லாத நடத்தை நடந்தபடியினாலே சிரமமும் நமக்கு அபகீர்த்தியும் வந்துசேர்ந்தது. அதென்னவெனில், இராவணன் சீதையைப்பத்துமாத மசோகவனத்தில் வைத்துவைய நாமபோய் அவனைச்சங்கரித்து சீதையையழைத்துவந்து பட்டாபிஷேகமாய்ப்பட்டணத்திலவைத்துக்கொண்டபடியினாலே அபகீர்த்திவந்தது. அவளை அவ்விடத்திலேதானே விட்டுவந்தோமானால் நமக்கு அபகீர்த்திவரமாட்டாது. காரணம் யாதென்றால், இப்போது நகர்சோதனைக்குப போயிருந்தேன் அவ்விடத்தில் எவ்வளவசமாச்சாரமெனில் புருஷனும்பெண்சாதியும்சண்டைபண்ணி பெண்சாதியானவள் அயல்வீடுபோயிருந்தாள். அவள்புருஷனுக்குத்தாயானவள் பிள்ளையைப்பார்த்து அடாதம்பி, உன்பெண்சாதி பிணங்கிக்கொண்டு அண்டைவீட்டில் மூன்றுநாளாய்ப் போயிருக்கின்றாளே அவளைச்சமாதானப்படுத்தி அழைத்துக்கொண்டுவாவென்றுசொன்னாள் அதுகேட்டுபிள்ளையானவன் அடியம்மா போபோ பயித்தியம்பிடித்தவளே அந்தராமன் பெண்சாதியைராவணன்கையில்பத்துமாதமொப்பித்துப்போட்டு அதற்குப்பிற்பாடுகுரங்குசேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு ராவணனைக்கொன்று சீதையையழைத்துவந்து பட்டமுந்தரித்து ராச்சியமுமாளுகிறான். அந்தராமன்குலத்தைப்போல என்குலத்தையெண்ணாதே என்வாசற்படிவிட்டு மூன்றுநாள் அயல்வீட்டிற்போயேறினவளை நான்போயழைத்தேனேயானால் என்குலத்தாரெல்லோரு மென்னையேசுவார்கள். அப்படி அயல்வீடு போனபெண்சாதி எனக்கு அக்கரையில்லையென்று தீர்ப்புக்கொடுத்துவிட்டான் ரசகனானவண்ணானவன். ஆனபடியினாலேசீதையையிப்போதுதானேகொண்டுபோய் வனத்தில்விட்டு வந்தால் உத்தமமாய் காணுகிறதென்றார். ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட தம்பிமார் மூவருமிடிவிழுந்துசாய்ந்தமரம்போல் ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் நின்றுவிட்டார்கள். அத்தருணத்தில்ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தம்பியாகிய லட்சுமணனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார், இலட்சுமணா, இட்சணமேகாலதாமதஞ்செய்யாமல்சீதையைரதத்திலேற்றிக்கொண்டு காடாந்தகாரமான புலி சிங்கம்யாளிகள் கண்டபேரண்டம்முதலான துஷ்டமிருகங்கள்சஞ்சரிக்கப்பட்ட வனத்திற்கொண்டுபோய் விட்டுவாவென்று இருவுளம்பற்ற

ஷ்டகமானார்காதிலே நாராசத்தைக்காய்ச்சிவிட்டதைப்போலவி
ரயமொருடி வாருமண்ணுலே, முன்னாலே யானைசமமாமு
டிந்தபிற்பாடு வண்ணாமுனியானவன் ஜானகியின்பேரில் சந்தேக
மாய்ச்சொலல, அப்போது அக்கினியைவளர்த்து முழுகிவரு
கையில் அக்கினியில நம்முடையதகப்பனாராகியதசரதர்வந்து
பழுதிலலையென்று சொல்லியிருக்க, இப்போதுவண்ணான்சொ
ன்னதினால் ஆகவேண்டியதென்ன, மற்றபேர்சொல்லியும் ஆக
வேண்டியதென்ன, நீர்பூத்தநெருப்புக்கு கலக்கமுண்டோவெ
ன்றுகூறி, இலட்சுமணரானவர்பின்வாங்கினார். அதனைக்கேட்
ட ஸ்ரீராமர் பரதனைப்பார்த்து, வாராய்தம்பி பரதா நீயாகிலும்
ஜானகியை ரதத்திலேற்றிக்கொண்டுபோய்வனத்தில்விட்டுவா
வென்றுசொல்லுகையில் பரதர் ஸ்ரீராமமூர்த்தியைநோக்கி கே
ளீர் அண்ணாவே, தங்களுக்குத்தெரியாதயோசனை அடியேன்
என்னசொல்லப்போகிறேன் அந்தஜானகியம்மன் அக்கினிக்
கொழுந்தென்று யாவருக்குந்தெரியவருட தேவர்களுக்குந் தெரி
யவரும் ஆனபடியினாலே உலகமாதாவாகிய லட்சுமியம்ம
ன்பேரில் பழுதுசொல்லப்போமோவென்றுபரதர்பின்னிடை
ந்தார். பிறகு ஸ்ரீராமமூர்த்தி சத்துருக்கனைப்பார்த்து, வாராய்
தம்பிசத்துருக்கா நீயாகிலுமசீதையை ரதத்திலேற்றிக்கொண்
டுபோய் யானைதோண்டான் நரிகளுமுழப்பட்ட ஆரணியத்தி
ல் விட்டுவாவென்றுகூறச் சத்துருக்கர் மனது வெருவாய்நொ
ந்து ஆயாசப்பட்டு சர்வலோக ரட்சகராகியசுவாமியே சகலமு
ந்தெரிந்து நிறைந்தமனத்தையுடைய உமக்கு ரசகனான வண்ணா
ன் பகர்ந்தவார்த்தையைப்பெரிதாகயெண்ணாமல், நீர் நமது த
நதைபொழிக்கும அங்கயான குருவாகியவசிஷ்டரைப்பார்க்கி
லும் வண்ணான்சொல்லைச் சிலாக்கியமாக நினைத்து சீதையம்ம
னை வனத்துக்கனுப்புதல் தகுமோவென்று சத்துருக்கரானவர்
கூறிச் சற்றிடைந்தார்.

அப்போது ஸ்ரீராமமூர்த்தி ஆயாசமாய்வெகுதுயரத்துட
னே தம்பிமாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். தம்பி லட்சுமணா
பரதசத்துருக்கர்உங்களைநான்சகோதரரென்றும்எனக்குவந்த
ஆபத்தை தீர்ப்பீர்களென்றும், நினைத்தேன் அநுமாரிபங்கா
ரியுமண்ணன்தம்பியைப்போல்பார்த்துக்கொண்டுஎன்வார்த்தை
யைத் தள்ளிப்போட்டீர்கள் இனி இந்தப்பிராணனைவைத்துக்
கொண்டுஉங்கள்முகத்தில் முழிப்பதைப்பார்க்கிலும்இறப்பதே

நலமென்று மந்திரவாளையுருவிகையிற்பிடித்துக்கொண்டுதம்பி மார்களே. நீங்களினி என்முகததின்முன்பு நிற்கவேண்டாம் அப்பாற் போய்விடுங்களென்று மந்திரவாளைக கழுத்தின்மேலில்வைத்தார்.

அதைக்கண்ட பரதர் லட்சுமணர் சத்துருக்கர் ஓஓ மோசம்வந்ததென்று ஓடிவந்து கழுத்தின்மீது வைத்த மந்திரவாளைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு லட்சுமணரானவர்சொல்லுகிறார். சுவாமி கொண்டபெண்சாதிக்காக உயிரைமாய்த்தால் தேவர்களும் நகைக்கமாட்டார்களா ! நமது வமிசத்தில் அடாத குற்றத்தைச் சீதையம்மன்பேரிற்சொல்லி வனத்திற்கனுப்பிவிடலாமா ! அப்படியே தேவரீருடையமனதிற்குமந்தபடி கொண்டுபோய் விடுத்து வருகிறேனென்று ராமமூர்த்தி பாதத்தில் லட்சுமணர் விழுந்து நமஸ்கரிக்க, சுவாமியானவர்கோபந்தணிந்து மந்திரவாளை உறையிற்போட்டுவிட்டார். பரதர்சத்துருக்கரும நமஸ்கரித்து நின்றார்கள். அக்காலையில் சுவாமியானவர் லட்சுமணரைப் பார்த்து, வாருந்தம்பி லட்சுமணா, முன்னாள் சீதையானவள் வனம்பார்க்கவேண்டுமென்றுசொல்லியிருந்தாள் ஆனபடியினாலே சீதையை ரதத்திலேற்றிக்கொண்டுபோய் ஆரண்யத்தில விட்டுவாவென்றார். இலட்சுமணர் சுவாமியைப் பணிந்து கொலுவைவிட்டு புறப்பட்டார். எப்படியென்றால், ஐயோ தெய்வமே இப்பாதகத்திற்கு ஆளாகினேன் ஸ்ரீராமசுவாமியுடன் நான் பிறந்த தோஷம என்னைப்பற்றிக்கொண்டது, ஜானகியை அழைத்தால் அவளென்ன சாபமிடுவாளோ அண்ணா பரதா தம்பி சத்துருக்கா நீங்கள் நல்லபூசாபலம பண்ணினீர்கள் முன்னாலே மாரீசனானவன மானாகவரவும் ஜானகியம்மன் கண்டு அதைப்பிடித்துதரச்சொல்லிஎன் தமயனைக்கேட்டுக்கொண்டதும், அவர்என்னை சீதையண்டையில் காவல்வைத்து மான்பின்போகவும், அந்தமான் அகப்படாமல்போகவே ராமபாணத்தினால் அதைக்கொல்லவும், மானாகவிருந்தமாரீசன் இலட்சுமணாவென்று கூச்சலிட்டிறந்துபோகவும், அந்தசத்தம ஜானகியம்மன் கேட்டு, லட்சுமணா உன்தமையனுக்கென்னமோ ஆபத்துவந்தாற்போல காணகின்றது ஆனபடியினாலே லட்சுமணாவென்று கூப்பிட்டார் ஓடுமென்று ஜானகியம்மன்சொல்ல, என்னசொன்னாலுங் கேளாமலிருக்க, பின்னுமந்த ஜானகியம்மனானவள் கூறியது, தமையனிறந்தா

ல் தமையன்பெண்சாதி தம்பிக்குரியவளென்று காத்துக்கொ
ண்டிருக்கின்றாற்போல் காணுகின்றது. அன்றியும் பரதன்உ
ன்னுடனேசொல்லியனுப்பியிருந்தார் அதையுங் கவனிக்காம
ற்போனபடியால் இனிநான் உனக்குச்சொந்தமல்லவோவென
று ஜானகிசொல்லவும், அப்பாவமான விசேஷத்தைஎன்காதி
ல்கேழ்க்கவும், ஜானகியம்மனைவிட்டு என் தமையனண்டைக்கு
ப்போகவும், தமையனவர் என்மீது தாரிக்கொண்டு ஜானகி
யம்மனிருந்த பர்ணசாலையை வந்துபார்க்கும்போது இராவ
ணன் ஜானகியை எடுத்துக்கொண்டுபோய் அசோகவனத்தில்
வைக்கவும், அதனாலே இராவணன் கும்பகர்ணன் இந்திரசித்
துடனேபோராடி அவன்கையபயினால் சரீரத்தில் உயிர்ச்சதை
யுண்டோ இல்லையோவென்று அடிபட்டுநொந்து, அவனையுங்
கொன்று அவனாற்பட்டகாயம் இன்னமும் ஆறாமலிருக்க, இப்
போது சீதையம்மனை வனத்துக்கு வாருமம்மா வென்றழைத்
தால் என்னசொல்லுவாளோ ராமபத்திரா ராமச்சந்திரா என்
னசெய்வேன் உமதுகண்களுக்குநேராக நான்தானே அகப்பட்
டுக்கொண்டேன். என்னைப்போல் இன்னமிரண்டு தம்பிமார்
களிருக்கவில்லையோ, அரி அரி நான்முன்செய்த தீவினையோ,
இப்போது உம்முடனேகூடப்பிறந்த தோஷமோ, எவர்களும
படையாததமையனை நான்படைத்தபாவமோ, யிவ்வினைக்கென்
செய்வேன் தெய்வமேயென்றுபுலம்பிக்கொண்டு சீதையம்மனி
ருக்கும் அரண்மனை வந்து ஏழுகட்டுவாசற்படியுங்கடந்து எட்
டாவதுகட்டில் நுழைந்துபோகிறபோது, சீதையம்மனவள்
எப்படியிருக்கிறாளென்றால் பொன்னூஞ்சலிலே பஞ்சணைமெ
த்தையின்பேரில் பள்ளிகொண்டிருக்க, லக்ஷங்கன்னியர்கள்தா
லாட்ட, நவரத்தினகுத்துவிளக்குகளெரிய, நிர்த்தனமாதா நட
னம்புரிய, சங்கீதவாத்தியம் முழங்க, சர்வ ஆடம்பரத்துடனி
ருக்கையில் இலட்சுமணர் சமேலென்றுவந்துவிட்டார். அரண்
மனைவாசற்படிகாக்கப்பட்ட பெண்டுகள் கண்டு ஓடிவந்து ஜா
னகியம்மனைச்சேவித்து அம்மணீ, இளையபெருமாளாகிய லட்
சுமணர்வருகிறாரென்றுசொல்லவே ஜானகியம்மனெழுந்து ஆ
டல்பாடல்களை நிறுத்தி ஊஞ்சலைவிட்டிறங்கிநின்றாள்.

அப்போது லட்சுமணர்சீதையம்மன்பாதாரவிந்தத்தில்த
ன்னுடைய கிரீடம் படியும்படியாக தீர்க்கதெண்டஞ்சமர்ப்பித்
தார். எப்படிக்கொத்ததென்றால், பிரமதேவர் தேவேந்திரன்

மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரம்ரிஷிகள் ஏகாதசருத்திராள் சித்தர் கின்னரர்கிம்புருடர் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் அஷ்டபைரவர்கள் வணங்கப்பட்டதும சகலபுவனங்களையும்கெர்ப்பத்தில் வைத்திருக்கப்படாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய மார்பிலே உறைகின்றதுமான திருவடிகளில்நமஸ்காரித்தலட்சுமணரையெடுத்து ஆசீர்வதித்து சீதையம்மனானவள் சொல்லுகிறுள். வாராய்தம்பி லட்சுமணு இந்நேரத்தில் என்னகாரியமாய்வந்தீர் சொல்லுமென்றுகேட்க, லட்சுமணர் தன்னுடையதுயரமெல்லாம் அடக்கி திடப்படுத்திக்கொண்டு சொல்லுகின்றார்.

என்னம்மணியான சீதாதேவிரும், நீ முன்னலே சுவாமியுடன் வனம்பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி யிருந்தபடியால் அதுவிஷயத்திற்காக சுவாமியானவர் இப்போது செலவுகொடுத்தார், வசந்தருதுகாலமாயிருக்கின்றது போய்வருவோம்வாருமம்மாவென்று இலட்சுமணரழைக்க, ஜானகியம்மன் தனக்கு ஆபத்துவருவதுதெரியாமல் மனதில்மகாசந்தோஷமாகி தம்பிலட்சுமணு, நான் ஒருநாள் சுவாமியுடன் வனம்பாக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தது மெய்தான், அந்தசொல் இப்போது சுவாமிக்கு கவனமவந்தது, நான்செய்த பாக்கியமென்றெழுந்து, எங்கள்மாமியாரிடத்தில் செலவுவாங்கிக்கொண்டு வருகிறேன், சீக்கிரத்தில்ரதத்தைசிங்காரித்துவாருந் தம்பியென்று சீதையம்மன்சொல்லி லட்சங்கன்னியர்கள்புடைசூழ,முத்துபல்லக்கிலேறி மாமிமார்களிடஞ்சென்று பல்லக்கைவிட்டிழிந்து தண்டைசிலம்பு பாதச்சுருள் கொலுசுகள் சப்திக்க, அரண்மனைக்குட்புகுந்து கௌசலை கைகேசி சுமித்திரை மூன்று மாமிமாருக்கும் பூசைகள்செய்து நமஸ்காரித்தாள்.

அப்படிவணங்கிய ஜானகியம்மனை வாரியெடுத்துவாழ்த்தி மாமிமார்கள் முத்தமிட்டு ஒரு பொற்பீடங்கொடுத்து உட்காரச்சொல்லி: அம்மூன்றுமாமியார்களுஞ்சொல்லுகிறுர். அடியம்மா சீதா இந்நேரத்திலென்னகாரியமாகவந்தாய், அப்படிப்பட்ட அவசரமுண்டாகில்ஒருதாதியுடன்சொல்லி யனுப்பப்போகாதே, அவ்வளவு அந்தரங்க விஷேமுண்டானுல் சொல்லுமம்மாவென்றுகேட்க,ஜானகியம்மன் சொல்லுகிறுள் அம்மா நான்வனம்பார்க்கவேண்டுமென்றுசுவாமியுடனேசொ

ல்லியிருந்தேன், இப்போது சுவாமிக்கு சித்தமிரங்கிச் செலவு
கொடுத்தார். நான்போய்வனம்பார்த்துவருகிறேனம்மாவென,
மாமியார் நீதான் எவ்வாறுபோவாய் இப்போதுகாடுவனந்தா
ன் பார்க்கப்போமோ, ஆறுமாதபிண்டபகெற்பத்தில் நிற்கச்சே,
ஆறுகள் கடக்கப்போகுமா, வாசற்படிதாண்டி வெளியில்போக
ப்போமோ சரீரம் அசுராதோ ரதத்திலேறினால்கெற்பங்கலங்
காதோ நீபோகிறது யெங்கள்மனங் கலக்கமாகக்காணுகிறது
நீபோகவேண்டாம் கெற்பமதிர்ந்துசரீரம்நோகும்எங்கள்வார்
த்தையைத்தடுக்காதே உன்னையண்மனே போயிருமம்மாவென்று
கௌசலையம்மன்சொல்ல, அதுகேட்டு சீதையம்மன்மூன்றுமா
மிமாரையும் பார்த்து, அம்மாயெனக்கு வனம்பார்க்க பிரமை
யாயிருக்கின்றது, சுவாமிவார்த்தைக்கு மறுவார்த்தையுரைத்தா
ல் ராமத்துரோகம் வந்துசேரும், அவருக்குசித்தமிரங்கி தம்பி
யாகிய லட்சுமணரையுங் கூட்டியனுப்பினர். அவரும் ஆசார
வாசலில்வந்திருக்கிறார் நானிங்கே உங்களுத்தரவுகேட்கவந்து
விட்டேன் அதிசீக்கிரம நீங்களும்மனங்களித்துவிடைகொடுங்
களென்று ஜானகியம்மன் மூன்றுமாமிமாரையும்வணங்கினள்.
அதற்குகைகேசிசுமித்திரையும்சொல்லுகிறார்கள். அம்மாசீதா
ஸ்ரீராமர் வனம்போகச்சொன்னாரென்றும், இலட்சுமணர்காத்தி
ருக்கிறாரென்றும், மனங்கூசாமல்சந்தோஷமாகஎங்களைச்செல
வுகேட்கவந்தாய் அல்லவா, நீ கெற்பசிகாமணியாயிருக்கையில்
இந்தராத்திரிகாலங்களில் இரதமேறி நடந்தால் உன்சரீரம்அ
திருமன்றிகெற்பவாதையுண்டாகும் அப்படியல்லவென்றுஸ்ரீ
ராமன்வார்த்தை தள்ளாமற்போனாலும், வனங்களில்சஞ்சரிக்க
ப்பட்டகரடி புலி சிங்கங்களைக்கண்டால்உனக்குப்பயத்தினாலே
பிண்டமுங்கலங்கும், நீ வனம்பார்க்கப்போவது எங்கள் மனதி
ற்குச் சம்மதமில்லை, நாங்கள் சொல்லப்பட்டவார்த்தைஉன்சரு
த்திற்குத்தெரியவாராதென்றுசொல்ல: அதுகேட்டு லட்சுமியா
னசீதாதேவி திடுக்கிட்டுக்கைகேசி சுமித்திராதேவியைப்பார்த்
துச்சொல்லுகிறாள். என மாமிமாரே கேளுங்கள், நீங்கள்சொன்
னதெல்லாம்மெய்தான்இப்போது நான் காடுவனம்பார்க்கத்தகா
துதான். அந்த ரகுநந்தனருடைய திருவாக்குக்கெதிர்வாக்குச்
சொல்வேனேயானால் நரகம்வந்துசம்பவிக்கும் அப்படி அடி
யாளுக்குவாராதபடி மனமிரங்கி செலவுதரவேண்டுமம்மாவென்
று மூன்றுமாமியாரையும்பார்த்து நயந்துரைசொல்ல, அதற்குக்

கௌசலே கைகேசி சுமித்திரை மூவருப் ஜானகியைநோக்கி அம்மா சீதா நீ காடுவனம்பார்க்கப் போகவேண்டாமென்றுகூற வில்லே, கெர்ப்பவதியானபடியால் இவ்வளவுதூரஞ்சொன்னேம் உன்மனதிற்கு ஆயாசம்வேண்டாம் இராமன்மொழியைத்தள்ளாமல் ஆரணியத்தில் நீநாள்படனில்லாமல் சவுதியில்வந்துசேரென்று மூன்றுமாமிகளும் உத்தரவுகொடுக்கவேஜானகியம்மன்மூவரிடத்திலும் செலவுபெற்றுக்கொண்டு முத்துப்பல்லக்கிலேறி ஊர்மளாதேவி சுருதகீர்த்தி மாண்டவி இம்மூன்றுதங்கையர் அரண்மனைக்குப்போய் அவர்களிடத்திலும்உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு வருகையில் லட்சுமணரானவர் அச்சுக்கு எண்ணெயிட்டு மச்சுக்குவர்ணந்தீர்த்துகுத்துக்கால்கொடுங்கைகுடை கொடிச்சீலைகளிட்டுசிங்கம்யாளிகளைக்கட்டிடால்துவசம் பறக்கத்தக்க நான்குகுதிரைகளைப்பூட்டிமகாவேடிக்கையுடனே ரதத்தைச்சிங்காரித்து ஒருகையிற்சவுக்கையேந்தினர்.

சீதாபிராட்டியார் தேர் ஏறுதல்.

சீதையம்மனும் பல்லக்கைவிட்டிறங்கி அரண்மனைக்குள் நுழைந்து ஆடையாபரணங்க ளணிந்து தாம்பூலந்தரித்து தனக்குவேண்டிய இஷ்டமான பணடங்களையுந் தாதிகளால்எடுப்பித்துக்கொண்டு இலக்ஷங்கன்னிமார்கள்புடைசூழ மத்தளம் ருத்திரவீணை சங்கீதவாத்தியங்கள் தாமதாமென்றுமுழங்க ரதத்தின்மீது வந்தேறினுள் உலகமாதாவாய் விளங்கப்பட்ட சீதையம்மனவள்.

இலட்சுமணரும் சீதாபிராட்டியும்.

தேர்ஏறி வனம்போகுதல்.

அதையறிந்துஇலட்சுமணரும்அளவற்றதுயரத்துடனே சவுக்கினுல்சடாலென்று குதிரையின்மீது தட்டிவிட்டார். அந்தச்சத்தங்கேட்டமாத்திரத்தில் குதிரைகளானது வாயுவேகமனோவேகமாய்நடக்கும்போது அச்சுகுலுங்க மச்சுஅசையடால் துவசம்பறக்கக்கருடக்கொடிசாய்ந்தாடரதத்திற்கட்டியமணிகளெல்லாம் கணகணவென்றுஓசைப்படபூமியானது கிடுகிடென்ன மகாசிங்காரத்துடனே ரதமானதுபோகையில் அதைக்கண்டு தேவர்களெல்லாந் துயரமானுர்கள் ரதம் நடக்கிற அதிர்

ச்சியினலே அயோத்தியாபுரிவீதியிலிருக்கப்பட்டபிராமணஸ்திரீகளுஞ் சூத்திரஸ்திரீகளும் புருஷர்களுமெழுந்து கதவைத்திறந்து வீதியில்வந்துவேடிக்கைபார்ப்பவரும், அந்தரங்கமேறிபார்ப்பவரும், மேடைமெத்தைகளேறிப்பார்ப்பவரும்,இன்னம் அந்தரகம்போகிறது எப்படியிருக்கிறதென்ருல் அயோத்தியில்வாழப்பட்ட இராஜலட்சுமி அந்நகரைவிட்டுப்பிரியமாட்டாமலதானும் சீதையம்மனுடன்கூடவனஞ்சென்றுபார்க்கப்போகிறவளைப்போலவும் சகலமானவர்கள் கண்களுக்குங் காணப்பட அப்போது ஜானகியம்மனைவள் மனக்கலக்கமில்லாமல்மகாசந்தோஷமாய்பிரம்மக்ஷத்திரியவைசியசூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட நாலுவீதியுங்கடந்து கோட்டைவாசற்படிக்குள்நுழைந்து ஏழுவாசற்படியும்விட்டு மெத்தையைத்தாண்டிவருகிறபோது ரதமானதுகுலுங்க அச்சு ஆணிகழண்டு முறிந்தது லட்சுமணரும்சீதையம்மனும திட்டென்றுபூமியில லகுவாய்குதித்துவிட்டார்கள்.

அப்படி குதித்தமாத்திரத்தில் ரதமானதுபுரண்டுகீழேவிழுந்துபோய்விட்டது அதைப்பார்க்கத்தேவர்கள்மனஸ்தாபமடைந்தார்கள் இலட்சுமணரும்விசனமடைந்து ஆஹா. இந்த ரதமானது அச்சுமுறிந்து ஆணிகழண்டுபூமியில்விழக்காரணமென்ன இதென்னகாலக்கேடோ இந்த அயோத்திநகருக்கென்ன அனர்த்தமோதெரியவராதென்றுமனதிலெண்ணிசிந்தாக்கிராந்தனைச் சீதையம்மனை ரதத்தண்டை நிறுத்திவிட்டுதாம் அயோத்திக்குள்நுழைந்து ரதசாலையிற்போய்வேறொரு அச்சியெடுத்துவந்து ரதத்திற்பூட்டி ஆணிபிகிந்து நான்குகுதிரைகளையும் அந்தரத்திற்கட்டி ஏறம்மாவென்ன அதுகேட்டு ஜானகியம்மன்சொல்லுகிருள் தம்பிலட்சுமணுஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாத ரதம்இன்றையதினம் அச்சியானதுமுறிந்து பூமியில்விழக்காரணமென்ன நான்வனம்பார்க்கப்போகையில் இப்படிப்பட்ட அவசகுனங்கள் எனக்குநேரிட்டது என்மாமிமார்களாகிய கவுசலை கைகேசி சுமித்திரை யிவர்கள் கூறியவசனம் முன்னுக்குவந்தது ஆனபடியினலே அயோத்திக்கு ரதத்தைத் திருப்புமென்று ஜானகியானவள்சொல்ல அதுகேட்டுலட்சுமணர்சொல்லுகிருர் வாருமம்மாசீதாஎப்போதும் ரதத்தினபேரிலேறினல் விநாயகர்பூசைசெய்கிறதுண்டு அதைநான்மறந்தபடியினலேரதத்திற்கு அழிவுநேரிட்டது இப்போது சூரியன்

அஸ்தமித்து இரண்டுஜாமமாயிற்று இதோவிநாயகர் பூசைசெய்தேன் ரதத்தின்மீது யேறுமம்மாவெனவே சீதையம்மன் தயிரியமாய்வந்தேறினாள். அத்தருவாயில அதிவேகமாய் லட்சுமணரானவர் இரதத்தைநடத்தவே அந்தரதமானது அயோத்தியாபுரிகோட்டையைவிட்டு ஐந்து நாழிகைவழிதூரம வரையில் வந்துவிட்டது

சீதாபிராட்டி வழியில் சகுனங்காணல்.

—(*)—

அப்போதுசீதையம்மன நிலவிலேகுளிர்ந்தநேரத்தில்இலட்சுமணருடனே வெகுசந்தோஷவார்த்தையாடி இராமனைத் துதித்துக்கொண்டு மனச்சஞ்சலமில்லாமல் போகும்போது ஒருநாயும்நரியும் லட்சுமணருடைய ரதத்திற்குமுன்வந்துநாய் அழ நரி ஊளையிடக்கண்ட லட்சுமணரானவர் இதென்னநமது ரதத்தின்முன்னே நாயும்நரியும் அழவேண்டியதென்னவென்றுசிந்தித்து நாள்பட கலகம்வருமென்றறிந்தும் அறியாதவரைப்போல் ரதத்தை அதிகவேகமாய் நடத்தினார். சீதையம்மனவள் தம்பிலட்சுமணா நமதுரதத்தின்முன்பாக நாயும் நரியும்வந்து அழுகிறதைப் பார்க்கவில்லையோ ரதத்தைநிருத்துமென்றாள். லட்சுமணரானவர்வாராயம்மா சீதாஇப்படிகளெல்லாம் துயரப்படவேண்டாம் இப்போது நாமிருப்பதற்கும் அயோத்தியாபுரிக்குங் காதவழிக்குமேலாச்சுதுஇதுநமதுஊரைச்சார்ந்தகாடாகையால் சகுனம்பார்க்க வேண்டியதில்லை கவலைப்படாமல் வாருமம்மா வென்று ரதத்தைமெள்ள நடத்துகிறபோது அம்மன்மெய்தானென்று லட்சுமணருடன்சந்தோஷமாய்ப்பேசிக்கொண்டு போகுந்தருணத்தில் ஒரு இருண்டதோப்பானதுதோன்றியது அத்தோப்பில் ஒரு ஆந்தையானதுசீறல் சீறினது லட்சுமணர்இதென்ன விபரீதமானவார்த்தைசொல்லுகின்றது என்னமாய்முடியுமோ ஏதாய்விளையுமோ ஐயோ சீதைதானிறந்துபோவாளோ தெரியவராதென்று சித்தநொந்து மெத்தவருத்தப்வந்து கர்த்தனே கமலக்கண்ணே அரி அரியென்று எரியும்நெருப்பில்விழுந்த மெழுகுபோலாகிரதத்தைச்செலுத்துகையில் ஜானகியானவள் தம்பிலட்சுமணா ஆந்தை சீறல்சீறினது கேட்ககவில்லையோ நில்லென்றாள். அதற்குலட்சுமணர் அம்மணிநீயேன் சகுனப்பார்க்குறாய் காடானபடி

டியினாலேகண்டபட்சிகளெல்லாம் காகாவென்றுகூச்சலிடும் இதெல்லாம்தெரிந்தவர்கள் பாராட்டுவார்களோ கலக்கமுறாமல வாருமம்மாவென்று ரதத்தைநடத்தவே அதுவுமெய்தானென்று சீதையம்மனும் வருத்தமுந்தீர்ந்து நடக்குங்காலத்தில் ரதமானது அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தைவிட்டுவூர்நாடுகடந்து வெகுதூரம்வந்துவிட்டது அப்படிவருகிறபோது காடு செடி மலைபர்வதங்களெல்லாம் கிடுகிடென்று அதிரும்படியாய் வருகையில் அக்காட்டில் ஓர் வேடுவச்சிஒற்றைக்குரலிட்டு அழுதுக்கொண்டு ரதத்திற்கெதிரே வருகிறதைக்கண்ட லட்சுமணரானவர் மெத்தவுந்திகிலடைந்து சிறகற்றபட்சிபோலுந்தீயிலவிழுந்தபுழுப்போலும் தியங்கி மயங்கி ஐயனே! வைகுந்தத்திலவாழும்மெய்யனே! சங்குசக்கரக்கையனே! நிகரில்லாத்துய்யனே! இந்தச்சீதையம்மனைமேல் அயோத்தியாபுரிக்கு என்ன அனர்த்தமுண்டாகிறதோதெரியவில்லையென்றுசித்தத்திலெண்ணிசெடியடர்ந்த காட்டைநன்றாய் ரதத்தை வேகமாய்நடத்தினார்.

அப்போதுசீதையம்மனவள் அரவின்வாயகப்பட்டதேரையைப்போலும் ஆலையிலிட்ட கரும்புபோலும் நைந்து சிந்தைநொந்து சொல்லுகிறாள். தம்பிலட்சுமணா பார்த்தையோ ஒருவேடுவச்சியானவள் தலைமீதுகையைவைத்து ஒற்றைக்குரலிட்டு அழுதுக்கொண்டுவந்தாளே அவளையுங் கண்ணுற்காணவில்லையோ! இந்தச் சகுனங்களாகாதென்பதுணர்ந்தற்றேனைவில்லையோ! ஆ! ஆ! அரிஅரி நான்வனம்பார்க்கவந்ததும போதும்போதும் "மூத்தோர்சொல் வார்த்தையமிர்தம்" என்ற ஔவையார்[3]மொழிக்கிணங்க, மாமிமார்கள் வார்த்தையைத் தடுத்துவந்ததற்கு வழியிற்காணுஞ்சகுனமே சாட்சியாகத்தோன்றுகின்றதே ஆகையால் ரதத்தை அயோத்திக்குத் திருப்புமென்றாள். அதுகேட்டு இலட்சுமணர்பயந்து வாருமம்மா தாயே துக்கமுள்ளபேர்கள் அழாமலிருப்பார்களா பசிமிகுந்தவர்கள் தொழாமலிருப்பார்களா நாமிதையெல்லாம்பார்க்கவேண்டியதில்லை ஸ்ரீராமர் செலவுகொடுத்த சகுனமேபெரிது அந்த சகுனத்திற்குமுன்பு இந்தச்சகுனமெல்லாம் பெரிதல்ல, நீ சஞ்சலப்படாமல் வாருமம்மாவென்று சொன்னார். அதுகேட்டு ஜானகியம்மன் மனந்தேறி சந்தோஷவார்த்தைகளுடன் அதிகவேகமாய் ரதத்தைநடத்திக்கொண்டுவனம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

அந்தப் பாலைவனத்திற்கும், அயோத்தியாபுரி பட்டணத்திற்கும், நூறுகாதமாகியும், பொழுதுவிடிகிறதற்கு ஜாமபரியந்தமிருக்கிறது. அப்போது ரதமானது ஆறுகள், மடுவுகள்,குட்டைகளை கடந்து, அப்பால்வனத்தினடுவே போகும்போதுநான்கு குதிரைகளுக்கும், கால்கள்ஒய்ந்து ஓடமாட்டாமல் திகைத்துநின்றுவிட்டது. அதுகண்டு நான்குகுதிரைகளையும் அதட்டினார். அந்தக்குதிரைகளானது, ஒன்றோடொன்று வூடுதாக்கிச் சிக்குப்பட்டதைக் கண்டு, சீதையம்மனானவள் நான்வனம்பார்க்கப்போகிறதுகுதிரைகளுக்குமனமில்லை,ஒதுங்கிநிற்கவேண்டியகாரணமென்ன, குதிரைகளைச் சிக்குவாங்கி ரதத்தை அயோத்திக்குத்திருப்புமென்றாள். வாராயம்மாசீதா காடுவிழுதுகொடி பள்ளமானதாலும் இராகுகால மானபடியினாலும், குதிரைகள் வேசாரிக்கொடிவிழுதில் கால்கள்சிக்குப்பட்டு, நடக்கமாட்டாமல் திகைத்துவிட்டன. அதனாலாகவேண்டியசகுனமென்ன, இதோசிக்குவாங்கிரதத்தைநடத்துகிறேன் விசனப்படாமல் வாருமம்மாவென்று சிக்குப்பட்ட குதிரைகளைத்தடவிதட்டிக்கொடுத்து ரதத்திலேறி அந்தப்பாலவனத்தையுங் கடந்து, அப்பாற்செல்லுகையில், கொடிசெடியில்லாமல்ஏகவெளியாய் ஓர்மைதானந்தோன்ற அம்மைதானத்தில் ரதமானதுஅதிகவேகமாய் வருகையில், ஒருசர்ப்பமானது இரதத்திற்குறுக்கேயோடிற்று ஓடவே இலட்சுமணர்கண்டு, ஐயோ இந்தச் சீதையம்மனாலே நமக்கு என்னசாபம்வந்து நேரிடுமோ! எத்தனையென்றுதான் சொல்லுவோம். எவ்வளவுதான் மனந்தாளுவோமென்றுசிந்தைவாடிஒன்றுஞ்சொல்லாமல்ரதத்தைவிரைவாய்நடத்தவே அப்பால் சீதையானவள் தம்பிலட்சுமணா, பாம்பு குறுக்காகப்பாய்ந்துகே நீ பார்க்கவில்லையோ! என்னபாபமோ எவரிட்டசாபமோ தெரியாது.

நான் வனம்பார்க்கவேண்டுமென்று சுவாமியுடன் கூறியதும்போதும், அவரின்றைக்குச்செல்வுகொடுத்ததும்போதும், ரதத்தை திருப்புமெனவே வாராய்தாயே நாமிருவரும் ரதத்திலேறிநடக்கிற அதிர்ச்சியினாலே பூமியிலுள்ள சீவராசிகள்வெளிப்பட்டுவருகின்றது,இதொருசகுனமோஇச்சகுனங்களையோசிக்கவேண்டியதில்லையென்று, சந்தோஷவார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு ரதத்தைநடத்துகையில், பொழுது நிலந்தெளிந்து வருவதைக்கண்ட சீதையம்மனானவள் மனந்தேறி விசன

மாறி ஸ்ரீராமநாமத்தைக்கோறி, ரதம்போகிற வேகத்தை இல
ட்சுமணருடனேசொல்லிக்கொண்டுசெல்லுகையில், அந்தவே
ளையிலே ஒருஆலமரமானது சொன்னவிழுந்து டோங்காயிரு
ந்தது. அந்தடோங்கிலிருந்துஒருகோட்டானனது, வெளிப்ப
ட்டுக்கூச்சலிடவே லட்சுமணர்கண்டு, மிகவுந்திகிற்பட்டு, ரதத்
தைநடத்துகையில், சீதையம்மனவள் தம்பிலட்சுமணு கோ
ட்டான்கூவினதைக் கேட்கவில்லையோ! இரதம்போகும்வேக
த்திலுஉன்னுடையகாதுகேளாமற்போச்சுதோ, நான்வனம்பா
ர்க்கவந்த பிரமை எனக்குப்போதுயபோதும் கோட்டான் சகு
னம்பொல்லாதது, இத்தனைசகுனத்திலும் கோட்டான்சகுனம்
நான் சோதித்திருக்கிறேன். இந்தசகுனம்கண்டு,அடியெடுத்து
வைக்கப்போகாது. தம்பிலட்சுமணு சுவாமிக்குத்தா னென்ன
மோபாதருக்குத்தானென்னமோ வலதுபுஜமுந்துடிக்கின்றது
முன்னாலே இராவணன் என்னைப்பர்ணசாலையோடே தூக்கிஇ
ரதத்தில்வைத்துக்கொண்டு போகிறபோது. கண்டசகுனமெல்
லாம்இப்போதுகண்டேன் ஆனபடியினாலேஎன்வார்த்தையை
த்தள்ளாமல் இரதத்தைத்திருப்புமென்று ஜானகியம்மன்சொ
ல்லவே இலட்சுமணரானவர்கேட்டு, வாராயம்மா சீதா ஆருக்
கு ஆபத்துவந்தாலும், என் தமையன் தம்பிமாருக்குயாதொரு
துன்பமுந் துயரமும்வரமாட்டாது. நீமுன்பும் இப்படிதான்
மானைப்பிடித்துக்கொடுக்கச்சொல்லி என்தமயனை மானின்பின்
னாலனுப்பிவிட்டு, என்னையுந்தூஷணித்து, துரத்திவிட்டாய்
என்வார்த்தையைக்கேளாமலுமிருந்தாய், உன்னாலே நாங்கள்
வெகுவாசக்கஷ்டமடைந்தோம். இன்னம்அந்தப்புண்ணானது
ஆறவில்லை. அதெல்லாம் உனக்குத்தெரிந்தும் இப்போது நா
ன்சொல்லி வருகிறதும் உனக்குத்தெரியவரும் அப்படிஎன்தம்
பிமார் தமயனுக்கு இக்கட்டுவருவது ஒருக்காலுமில்லை. அல்ல
து அவர்களுக்குஏதாகிலும் சங்கடம்நேரிடுமாகில் இந்தஉலக
ந்தானேது அந்த உம்பருலகந்தானேது நீயறியாயோ அப்ப
டிக்கிருக்க, அந்தச்சகுனமெல்லாம் என்தமயன்தம்பிகளை ஒன்
றுஞ்செய்யமாட்டாது நான்சொல்வதை நம்புமம்மணிஉனக்கு
ஆர்தானீடு தேவேந்திராதி தேவர்கள்தானீடோ உலகந்தானீ
டோ, சர்வசம்மாரம் பணணப்பட்ட சங்கரன்றானீடோ சகல
லோகத்தையுஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சதுர்முகன்றானீடோ, சம
ஸ்தமும் ஒருகுட்சியில்வைத்த ஸ்ரீமந்நாராயணர்தா னீடோ

எவர்கள்தான் உனக்குச்சமானமென்றுபயப்படுகிருய் இவ்வுல கத்தைகவிழ்க்க வேண்டு மென்ருலும் கவிழ்ப்பாய், கார்க்கவே ண்டியதானாலுங்காப்பாய், அப்படிப்பட்டலட்சுமியான உன க்கு இச்சகுன மெல்லாம் என்னத்திற்கு. இந்தலோகநடத்தை யைவிட்டுவிடு என்னேப்பயப்படுத்தாதே விசனமின்றி, வாராய சமமவென்று, லட்சுமணர்சொல்ல, அம்மொழியைசீதையம்ம ன்கேட்டவுடனே, அம்மனுக்குப் பூர்வக்கியானம்பிறந்து, இ னி நடக்கப்போகிறதெல்லாந்தெரிந்து, சந்தோஷமானுள். அ தற்குள் அப்பூர்வக்கியானம மாறிவிட்டது அப்போது அம்ம னுக்கு கினவுகண்டதுபோலாயிற்று.

அப்போதுசீதையம்மன் இலட்சுமணரைப்பார்த்துச்சொ ல்லுகிருள். தயபிலட்சுமணு இப்போது நீசொல்லிவருந் தரு ணத்தில் நானொரு சொற்பனங்கண்டேன். அதனையுன்னுடன் கூறும்படியாய் வாயெடுத்தேன். உடனேமறந்துவிட்டேன் இ னி ரதத்தைநடத்தென்ருள்: அப்படியேலட்சுமணர் இரதத் தைநடத்துகையில், பொழுதுவிடிந்தது, பட்சிகள் யாவும் கா கூவென்றுகூச்சலிட்டு வெளியேபுறப்பட்டதுகள். அக்காலேயி ல் இலட்சுமணரும் ஓயாமல் இரதத்தை அதிகவேகமாய் காடு செடி மேடுபள்ளங்களொன்றும் தோன்ருமல்நடத்தவேஅந்த ரதத்திற் கட்டியமணிகள்கலகலவென்று அடிபட குயபகலசங் கள் குத்துக்கால்கள்குலுங்க, இரதத்திற்குள்ளே சீதையம்மனு ட்காாந்திருக்கிற நவரத்தின உஞ்சல்களசைய அந்தஉஞ்சலில் அம்மனவள் சாய்ந்தாடுகிறபோது, சரீரம்புளகிதமாய் மகா சந்தோஷவார்த்தையோடு இலட்சுமணருடனே நடக்கிறபோ து சக்கலாதேவிகுமாரனை சூரியபகவானும்,நம்முடையவமி சத்திற்பிறந்த மகாலட்சுமியான சீதையம்மனவள்வனம்பார் க்கப்போகிறவளை நாமும்போய்பார்க்கவேணுமென்றுபுறப்பட் டவரைப்போல, ஒற்றைஉருளைபூண்ட ரதத்தின்பேரிலேறிஅ ருணை சாரத்தியமபண்ண, இமயகிரிபருவதத்தில் உதயமானு ன். அப்போது அந்த வெட்டவெளியில் ஒருதோப்பானது தோன்றிற்று. அவ்விடத்தில் இரதத்தை லட்சுமணர் நிறுத் தினர் சிதையம்மனும் நவரத்தினஉஞ்சலைவிட்டு ஆடைகுலுங் க, ஆபரணமசைய,பாதச்சிலம்பு தண்டைச்சுருள்கொஞ்சமார் பிலணிந்தமாணிக்கமாலைமுத்துமாலை மோகனமாலைகள்சோதி ப்பிரகாசமாயசைய, காதிலிட்ட அஸ்தகடகமின்ன,இரண்டு

காதிலும், இரண்டுசூரியனைப்பிடித்துவைத்ததுபோல, கப்மல்
ஒளிமிக்கைகள் ஒளிவீச, இரத்தினமக்ருத்திமின்ன முப்பத்திர
ண்டு சூரியனைப்பிடித்து ஒருபளிங்குமா மண்டபத்தி லடைத்
து பலகணியைதிறந்தால் எவ்வளவு சோதிவிளங்குமோ அ
வ்வளவு பிரகாசத்துடனே எழுந்து இரதத்தை விட்டிழிந்து
அத்தடாகத்தில் தந்தசுத்திசெய்து அபராஞ்சிப்பட்டுடுத்திதே
மதிலடை முடித்துக்கொண்டுவந்து பலகாரகச்சாயவர்க்கங்க
ளை இலட்சுமணரும் தானுமருந்தி தாகசாந்திசெய்து கையல
ம்பி மரத்தடியில்வந்து, கற்பூரதாம்பூலம் நுகர்ந்து, சந்தோஷ
வார்த்தைகளாடி, சற்றுநேரம் இளைப்பாறினர்கள். அத்தருண
த்தில் சூரியபகவானானவர் தன்னுடைய முப்பத்திரண்டுகிரண
ங்களையும்பரப்பி உஷ்ணத்தையடக்கிக்கொண்டு, லட்சுமிதரிச
னத்தைப் பார்க்கவந்தவரைப்போல, ஒருமார்பொழுது வந்து
விட்டாரக்காலையில், இலட்சுமணரானவர் அம்மா சீதாய் வெ
ய்யிலேறுகின்றது முன்னேபோவோம் வாவென்றெழுந்து நா
ன்குகுதிரைகளையும், அவிழ்த்து இரதத்தில்கட்டி கரத்திற்சவு
க்கைப்பிடித்து ரதமேறி முன்தட்டிலுட்கார்ந்தார்.

சீதையம்மனும் இரதமேறி நவரத்தினஉஞ்சலில்வந்துட்
கார்ந்தாள் உடனேலட்சுமணர் குதிரைகளைச்சவுக்கினுற்றூண்
டினமாத்திரத்தில் வாய்வேகத்திலு மனோவேகமாய்நடக்கையி
ல், அம்மனைவள் தாங்களிருந்தவிடத்தை எட்டிப்பார்த்தாள்
கண்ணிற்கெட்டினதூரம் இரதமானதுவருகையில் வலியனை
ஒருகருங்குருவி ரதத்திற்கு முன்வலமாகப்போகக்கண்டு, இலட்
சுமணரைநோக்கி, ஓ தம்பி வலியனிப்போது வலமாச்சுது சு
வாமிக்குத்தானென்று மில்லைவிட்டாலும், கௌசலை கைகேசி
சுமித்திரை யிவர்களுக்கு இயாதோ எதுநீதோ தெரியாதென்
று மனவாட்டமாய்ச்சொல்லுகையில், இலட்சுமணர் அம்மணீ
நானமே சொன்னேனே லோகநடத்தையைவிட்டுவிடென்று
இன்னமுஞ்சதனமாவென்ன, அம்மனைவள் மௌனமாயிரு
ந்தாள். இலட்சுமணரும் எண்ணதுர் எண்ணி, இருதயங்தண்
ணி, சுவாமியினுடைய திருநாமத்தை தியானம்பண்ணி ரதத்
தைமகாவேகமாகச் செலுத்துகையில், ஒரு விச்சுளியானது வ
லத்திலிருந்து இடதுபக்கம் பாய்ந்தது அதையும் பார்த்துவி
சாரமிட்டு மிகவுந்துயரப்பட்டு செல்லுகையில, கருடன்ஒன்று
இடதுபக்கமிருந்து வலதுபக்கமாகச் சென்றது செல்லவேறு

லட்சுமணரானவர் ஐயோ இந்தசீதையம்மனுக்கு என்ன காலகதிவந்ததுவோவென்று துயரத்திலாழ்ந்து, துரிதமாய் இரதத்தைத்தூண்டுகையில், சீதையம்மனவள் அக்கருடன்போனதைக்கண்டு கண்களில் நீர்பெருகி, உள்ளமுருகி, ஓகோ! நம்முடைய அயோத்திக்கு என்ன துன்பமோ அல்லது சுவாமிக்குத்தான் யாதோவென்றுவாதையுற்று வேதனையடைந்துபோகையில், ஒற்றைப்பார்ப்பான் எதிராகவந்தான். அவனைக்கண்டு இலட்சுமணர் லவணசமுத்திர தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, எழுந்திருந்தால் எவ்வாறு கண்கள்சிவப்பேருமோ அவ்வாறு கண்களானது செம்மானம்போற்சிவக்க, காதிரண்டிலும்புகைகளெழும்ப, பிராமணன் திடுக்கிடும்படியாய்க் கண்ணையுருட்டிப்பார்த்தார் அதுகண்டு,சீதையம்மன் அவருடைய கோபந்தணியும்படியாய்ச் சொல்லுகிறாள். தம்பி லட்சுமணா அவனோ ஏழைப்பிராமணன் புத்தியில்லாதவன், வேதசாஸ்திரவிசாரணை செய்யாதவன், ஆனபடியினாலே அவன்போகட்டுமென்றுசொல்லி, ஆடிய நாகம் அமர்ந்ததுபோலச் சினந்தணிந்து. லட்சுமணரானவர் இரதத்தைவிடுகையில், அவ்விடத்தில் ஒருகாட்டுப் பூனையானது ரதத்திற்குஇடதுபுரமாய் குறுக்கேவருகிறதைக்கண்ட இருவரும்,எல்லாச்சகுனத்திற்கும்,பூனைச்சகுனம்பொல்லாதென்று பெரியோர்சொல்லுவார்களே! ஐயோவென்று அழுது ஆண்டவனைத்தொழுது, அகம்வேர்த்து, முகம்வேர்த்துவாராய்தம்பி லட்சுமணா, பூனைக்குறுககிட்டது, நீபார்க்கவில்லையோ வென்றாள். அதுகேட்டு லட்சுமணர் சொல்லுகிறார். இதுகாடாயிருப்பதினால் இதுகள் குறுக்கு நெடுக்குமோடும் இவைகளைப்பாராதேயென்று தைரியஞ்சொல்லி, இலட்சுமணர் பின்னும்வேகமாய் இரதத்தை விட்டார்.

அத்தருணத்தில் புள்ளிமான் ஒன்று துள்ளி எதிராகவருவதைக்கண்ட அம்மனவள் தம்பிலட்சுமணா புள்ளிமான் எதிராகவருவதைக்கண்டாயோவென்றாள். அம்மணி எத்தனைவிதத்திற்சொன்னாலும், நீர் அடிக்கடி தொந்தரவுசெய்கிறீர். இதுகளெல்லாம்சகுனமல்ல, சும்மாவாருமம்மாவென்று இலட்சுமணர்கூற, அம்மனவள் முன்னும இப்படிதான் லட்சுமணர்வார்த்தையைக்கேளாமல்வெகு அவஸ்தைப்பட்டோம், ஆனபடியினாலே இலட்சுமணர்மனதிற்கு ஆயாசம் வருவதுபோற்காணுகிறதென்று வாயைமூடிக்கொண்டு சும்மாயிருந்துவிட்

டாள். பின்னும் இலட்சுமணரானவர் இரதத்தை நடத்துங்காலையில் ஒரு செம்போத்தானது இடபாரிசமிருந்து, குறுக்கே பாய்ந்தது. அதுகண்டு லட்சுமணர் யோசிக்கிறார். இதைக்கண்டு, அப்பால்போகலாமோ ஐயோ! சீதையம்மன் நம்மையென்னபாடுபடுத்துவாளோ என்னசாபம் நேரிடுமோ என்னசெய்வேனென்று ஸ்ரீராமாவென்று தியானம்பண்ணிக்கொண்டு தேரை நடத்துகையில் சரஸ்வதியாறு குறுக்கே நின்றுவிட்டது. அதுகண்டு லட்சுமணர் இரதத்தைவிட்டு பூமியிற்குதித்தார் சீதையம்மனுங் கீழேயிறங்கினாள். அந்தசரஸ்வதியாற்றின் பெருக்கமானது சமுத்திரம்போற் கோவென்றசத்தமாய் அலைமோத நுறைகள் தளும்ப நீச்சு நிலைகொள்ளாமல் ஆழமாயிருக்கிறதை சீதையம்மன்கண்டு கலங்கிநிற்கையில் லட்சுமணர் ஓடக்காரனைக்காணாமல் ஓடமாத்திரமிருக்கக்கண்டு ரதத்தையெடுத்து அவ்வோடத்தில்வைத்து முன்பாகத்தோன்றி சீதையம்மனுக்குக்கைகொடுத்து ஓடத்திலேற்றி லோகமாதாவான சீதையம்மனை நவரத்தின உஞ்சலிலுட்காரவைத்து தன்கையில் ஓடந்தள்ளுகிற கோலையெடுத்து பூமியிலூன்றி ஓடந்தள்ளினார்.

அவரென்றால் பல்லாயிரங்கோடி அண்டத்தையுங்கெர்ப்பத்தில்வைத்து ரட்சிக்கப்படாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணராய் விளங்காநின்ற பகவானுக்குப்படுக்கையான அந்தஆதிசேடன் இலட்சுமணராயவதரித்து லட்சுமியான ஜானகியம்மனுக்கு ஓடந்தள்ளவே அம்மனானவள் நல்லவசனத்தினால் அவர்மனதைச்சந்தோஷப்படுத்தி தம்பிலட்சுமணா முன்னாலேசுவாமியும் நாமும் அயோத்தியை விட்டு தண்டகாரணியவனம் போகிறபோது குகன்விடுத்தவோடமும் நீ விடப்பட்ட ஓடத்துக்குமுன் சரியாகாதென்பதைக்கேட்டு லட்சுமணர் மிகவுஞ்சந்தோஷமாய் ஓடத்தைவிட்டிறங்கிநின்று ஜானகியம்மனை இரண்டு கையினாலும் எந்திக்கொண்டுவந்து பூமியில்விடவே சீதையம்மனும் அந்த ஆற்றுமணலிலுட்கார்ந்து சற்றுநேரம் விளையாடிக்கொண்டிருந்து பின்பு லட்சுமணர் ஓடத்திலேறி ரதத்தையெடுத்துவந்து பூமியில் நிறுத்தினார்.

அந்த சரஸ்வதியாற்றுக்கும் அயோத்திமாநகருக்கும் நூற்றைம்பதுகாதவழிதூரம் அப்போது எவ்வளவு நாழிகையாச்சுதென்றால், ஒன்பதுநாழிகையாச்சுது அந்தச்சமயத்தில் லட்சுமணர் குதிரைகளைப்பூட்டியதில் சீதையம்மனையேற்றி ரதத்தை

நடத்தலே ரதமான துரகவேகத்துடன் வருகிறபோது அங்கொருவனம்தோன்றிற்று. அவ்வனமெப்படிப்பட்டதென்றால் ஈநுழையாத கானடவி அப்பேர்ப்பட்ட வனத்திற் காட்டானை கரடி புலி சிங்கம் யாளி கண்டபேரண்டம் சக்கிரவாளப்பட்சிகள் சஞ்சரிக்கப்பட்ட இடத்தில் ரதத்தைக்கொண்டுவந்து நிறுத்தினார் நிறுத்தவே ஜானகியம்மன்பார்த்து தம்பிலட்சுமணா, இந்த அகாதமானகாட்டில் இரதத்தை ஏன் நிறுத்திவிட்டாய் இன்னம் தேரைநடத்தென்றுசொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட லட்சுமணர்மனதுபொங்கி கண்ணீர்தாரைதாரையாய்ப்பெருக அழுது கருவி விம்மிவிம்மிக்கொண்டுசொல்லத்தொடங்கினார்.

வாராயம்மாசீதா ஸ்ரீராமர்சொன்னவசனத்தைமனந்துணிந்துநான் எவ்வாறு கூறுவேன் என்று முகம்கோணி அகமநாணி துயரத்துடனே நிற்கின்ற லட்சுமணனைப்பார்த்து சீதையம்மன் மனதுகலங்கி தம்பிலட்சுமணா நீயேன்விசனப்படுகிறாய் உமது துக்கத்தையடக்கி மனதைத்திடப்படுத்திக்கொள்ளென்று மிகவும் தேறுதல்செய்யத்திடங்கொண்டுலட்சுமணரானவர் கேளாயம்மணி என்தமையனான ஸ்ரீராமர் இந்தஇருண்டவனத்திலே உன்னைக்கொண்டுபோய்விட்டுவரும்படியாய்க்கட்டளையிட்டார்நானும்அவர்சொல்லைக்கடவாமல்இந்தவனத்திற்கொண்டுவந்துவிட்டேன் அதேதென்றால் என்தமையனான இராமபத்திரஸ்வாமி நேற்றிராத்திரி நகர்சோதனைக்குப் போயிருந்தார். அவ்விடத்தில் ஒருவண்ணானானவன் பெண்சாதியுடனே சண்டையிட்டுத்திட்டியடித்தானும் அதற்கவள்பிணங்கிமூன்றுநாளாய் அயல்வீட்டிற்போயிருந்தாள் அதற்கு அந்தவண்ணான் தாயானவள் அவனைப்பார்த்து அடா தம்பி உன்பெண்சாதி பிணங்கிமூன்றுநாளாய்அயல்வீட்டிற்போயிருக்கிறாளே நீபோய் சமாதானம்பண்ணி அவளை அழைத்துக்கொண்டுவாவென்றுதாயார்சொல்ல, அதற்கந்தரசகனானவண்ணான்சொல்லுகிறான் தாயே இராமன்பெண்சாதியை இராவணனெடுத்துக்கொண்டுபோய் பத்துமாதம் வைத்திருக்கவும் அதன்பிறகு குரங்குசேனைகளை இராமன்கூட்டிக்கொண்டுபோய் அந்தராட்சதனைக் கொன்று சீதையைமீட்டுக்கொண்டுவந்துபட்டணமும்ஆளுகிறான். அவன்குலம்போலஎன்குலமென்றுபாராதே என்வாசற்படிவிட்டுமூன்றுநாளாய்அயலவீடுபோயிருக்கிற பெண்சாதியை அழைத்துவந்தேனேயானால்என்குலத்திற்குஈனம்வருமென்று

தள்ளிப்போட்டான் ஆனபடியினாலே எனதமையனானவர்பர
தசத்துருக்கனையும் என்னையுமறைத்து நிர்தயாச்சாரத்தைச்
சொல்லி என்னைவனத்தில் விட்டுவரச்சொன்னார். நாங்கள்ம
றுத்தும் எங்கள்வார்த்தைகளுங்கேளாமல் வாளையுருவி தம்பியா
ணைவிட்டுக்கொள்ளுகிறேனென்று கழுத்தின்மீதுவைத்துக்
கொண்டார். அதுகண்டு நாங்கள்பயந்து சுவாமிக்கு நமஸ்கரித்
து உன்னை அழைத்துக்கொண்டுபோய் வனத்தில்விட்டு வருகி
றோமென்றபிற்பாடு சுவாமிக்குசித்தமிரங்கிவாளையுறையிற்போ
ட்டு என்னையழைத்து, முன்னாலே நம்முடனேசீதைசொன்ன
து வனம்பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தாள். அந்த அ
டையாளஞ்சொல்லி, ஜானகியை ரதத்திலேற்றிக்கொண்டுபோ
ய் ஆரணியத்தில் ஒருக்ஷணப் பொழுதிலே விட்டு, வாருந்தம
பியென்றுசொன்னார். அவ்வாறேநானும் அவர்சொல்லைத்தள்
ளாமல் அழைத்துக்கொண்டு வனத்துக்குவந்தேனம்மாவென்
றார். அம்மொழியைக்கேட்ட சீதையம்மனானவள் மனதுகலங்கி
பாயற்றமரக்கலம்போலும், வேடன்வலையிற்பட்டமான்போலு
ம், நிலைகலங்கி, ஐயோ தம்பிலட்சுமணா என்னை இந்த ஆரணி
யத்தில் வஞ்சனைசெய்து, ஒண்டியாய் விட்டுப்போகவோ வந்
தீர் நான்செய்தபாவமிதுவோ, ஸ்ரீராமமூர்த்தியேயென்று அடி
யற்றவிருட்சம்போல ஆவென்று வாயைத்திறந்து அலறியழு
து மூர்ச்சையாய்விட்டாள்.

அதுகண்டு லட்சுமணரும் சீதையினுடைய ஆகோரத்தை
ப்பார்க்கமாட்டாமல் கோடுகோடென்று அழுது கடகடவென்
று பூமியில்புரண்டு மூர்ச்சையானார் இவர்களிருவரும் அப்படி
யழுதவோசையை அவ்வனத்திலுள்ளபட்சிகள் மிருகஜாதிகளெ
ல்லாங்கேட்டு இன்றுநமக்கு நல்லதிசையாகப்பட்டதென்றுவெ
ளியிற்புறப்பட்டு மூர்ச்சையாயிருக்கின்ற லட்சுமணர் முகத்தை
யும் லட்சுமியாகிய ஜானகியம்மன் முகத்தையும் உறப்பார்த்து
விராட்ரூபமாயிருக்கப்பட்டவாகளென்றுதெரிந்துகொண்டு அ
ப்புறம்போய் நின்றுவிட்டது. இதற்குள் சீதையம்மனானவள் மூ
ர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து லட்சுமணரைப்பார்க்கையில் அ
வர் மூர்ச்சையடைந்திருக்க அவர் குணத்திற்குமெச்சி தன்னு
டைய திருக்கரத்தினால் அவருடையமுகத்தைத் தடவிக்கொடு
த்தாள். அமிர்தப்பொழியப்பட்ட அஸ்தமானது லட்சுமணர்
மேலிற்படவே மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து சீதையம்மனுக்

ருநமஸ்கரித்து வாராயம்மாசீதா நீயிந்தவனத்தில்தானே வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பாயேயானால் நான்சுவாமிக்குமனது திருப்தியாகும்படி பிரியவசனங்களைச் சொல்லி மறுபடியும்வந்து உன்னையழைத்துக்கொண்டு அயோத்திக்குப்போகிறேன் சஞ்சலப்படாமலிரும்மாவென்று லட்சுமணர்சொல்லசீதையம்மனவள் இளிமையாய்மேலவாயைததிறந் தெழுந்திருந்து ஸ்ரீராமரைத்தொழுது தம்பிலட்சுமணா நான்கெர்ப்பசிகாமணியாயிருக்கிற யிந்தவேளையிலபசகளைவண்ணன்பேரில போக்குக்காட்டி என்பேரிற்குற்றஞ்சுமத்தி ஸ்ரீராமர்என்னைவஞ்சனையினால் இப்பேர்ப்பட்ட ஆரண்யமான கானகத்தில்விட்டுவரச்சொன்னாரல்லவோ தம்பிலட்சுமணா நான்பழுது சொல்லவில்லை என்னுடையகெர்ப்பத்தைப் பாரென்று காண்பித்தாள். அதைக்கண்டலட்சுமணர் ஸ்ரீராமர் இந்தப்பாவமான சொல்லைக்கேழ்க்கமாட்டேனென்று கண்ணையுங்காதையுமூடிக்கொண்டார். அதுகண்டு அம்மனவள் லட்சுமணருடைய புத்திக்குமெச்சி உள்ளமபொங்கவும் மேலுக்கு துக்கமுமாய் இந்தக்காட்டிலே காடிபுலிசிங்கம் காட்டானையாளி கண்டபேரண்டம் அதிகமாயிருக்கின்றதே என்னைப்பட்சித்துப்போடுமே அயோத்தியாபுரிபட்டணத்திற்கு அருகாமையாய் விட்டுப்போமென்று மிகவும் இரக்கததுடனேகேட்கையில் லட்சுமணர் சொல்லுகிறார்.

வாரமம்மாசீதா நீஇனி துயரப்படுவதினால் ஆகவேண்டியகாரணமென்னஎனக்குச்செலவுகொடுத்தால் அயோத்தியாபுரிக்குப்போய்வருகிறேனென்று கூறசீதையம்மனவள்தம்பி என்னைசதக்திமேலற்றிக்கொண்டுபோய் மனிதசஞ்சாரஞ்செய்யப்பட்ட ஊர்க்கிராமத்தில் விட்டுப்போவீரானால் நான்பிழைப்பேன் இல்லாவிட்டால் இப்போதேஉமது முகத்தின்முன்பாக என் ஜீவனைமாய்த்துக்கொள்ளுகிறேன் பாருமென்று அழுது சொல்லவே அதற்கு லட்சுமணர்என்னமாமணியானசீதாகேளும் ஸ்ரீராமர்சொன்னபடியே உன்னை இந்தவனத்தில்விடாமல மனிதர்கள்சஞ்சரிக்கப்பட்டவிடத்திலே விடுவேனேயானால்உனக்குமஎனக்கும இராமத்துரோகமல்லவோ அதுவின்போகாது நாகாவத்துசித்திக்குமாகையால நான்போய் சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன எனக்குச் செலவுகொடுத் தனுப்புமம்மாவென்று சொல்லுகையில் அம்மனவள் அழுதுபுலம்பி ரதத்தை விட்டுக்கீழிறங்கி லட்சுமணா உன்தமையனுக்கு என்

பேரிற் சந்தேகந்தோன்றினல் அவ்விடத்திற்றனே வாளினுலே ஒரேவெட்டாக என்னைவெட்டிப்போடுகிறது தானே நான் மோட்சமடைவேனே அதைவிட்டு இப்படியென்னைக் கொண்டுபண்ணி வண்ணன்மீது வழிகாட்டி என்பேர்க் குற்றஞ்சுமத்தி நான் கெர்ப்பவதியென்றும் பாராமல் துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கப்பட்ட இருண்டகாட்டில் என்னைவிட்டுவரச்சொன்னாரல்லவோ அவரே நன்றாகவாழட்டும் என்மாமியார் மூன்று பேருக்கும் உன் தமையனுக்கும் ஆயிரந்தரம் நமஸ்காரம் பண்ணினேனென்றுவிண்ணப்பஞ்சொல்லும் என் தங்கைமார் மூவருக்கும் என் ஆசீர்வாதஞ்சொல்லவும், என்மைத்துனமார் பரதசத்துருக்கனருக்கும் உமக்கும் ஆசீர்வாதஞ்செய்தேன். தம்பி லட்சுமணா இதோ நீபோனவுடனே கரடிபுலிசிங்கம் காட்டானை இதுகளே தாவது என்னைப்பட்சித்துவிடும். இனிநான் உங்களை முகம்பார்க்கப்போகிறதில்லையென்று சிறகறுந்தபட்சியைப் போலவும், சீதாலட்சுமியானவள் அழுதழுதையோ தெய்வமே, அநாதியாகினேன் நிக்கற்றபாவியானேன் ஸ்ரீராமருடைய கிருபையிப்படியிருந்ததே யென்று மனமுருகி கண்ணீரானது தாரைதாரையாகப் பெருகத் தம்பிலட்சுமணரே நீர்போய்வாருமென்றுசொல்லி பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தாள்.

அதனை லட்சுமணர்பார்த்து அயோத்திக்குப்போகமனது வாராமல் அழுதுக்கொண்டு அசைவற்றசித்திரம்போல நிற்கையில் சீதையம்மனானவள் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்துட்கார்ந்து நான்பூமியிற்பெண்ணாகப்பிறந்து உனதமையனுக்கு மாலையிட்ட நாள்முதற்கொண்டு காடுவனமே சஞ்சரித்தேனேயல்லாமல் ஒருநாளாகிலுஞ் சுகத்தையனுபவித்தவளல்ல என்விதிப்பயனிப்படியிருக்க அந்தராமர்தானென்னசெய்வார் நீதானென்னசெய்வீர் அந்தரக்ஷகனை வண்ணானென்னபண்ணுவான் என் தலையெழுத்தைத்தள்ள என்னாற்றாமோ சகலசராசரங்களையும் உயிர்பிராணிகளையும் உண்டுபண்ணினபிரமதேவனைத்தான்விட்டுவிட்டதோயாரையும்விடாதுதப்பமோ இன்னஞ்சற்றுநாழிகையோவென்றிருக்கிறது என்னுடையகாயமானது ஆனபடியினால் நீர்போய்என்னைப்பற்றி ஸ்ரீராமரது திருப்பாதத்தில் ஒருவிண்ணப்பம் பண்ணவேண்டியது அதென்னவென்றால் என்பேரை நினைத்து எள்ளும் தண்ணீரும் இறைத்துப்போடச்சொல்லும் போய்வாருமென்று சஞ்சலவார்த்தையாகச்

சொன்னதைக்கேட்டலட்சுமணரானவர்சொல்லுகிறார். வாராயம்மா நீஇப்படிகளெல்லாம விசனப்படலாமோ கரடி புலிசிங்கம் காட்டானை உன்னையென்னசெய்யும் நெருப்பிலீமொய்க்குமோ அப்படியிருக்கஉன்னருகில்யாதாவதுநெருங்குமோ இந்த வனத்திற்றானே ராமஸ்மரணைபண்ணிக்கொண்டிருப்பாயேயானால் ஒருகாலத்திலும் உனக்குத் துன்பமவரமாட்டாது இந்த லோகநடத்தையும்விட்டு அடியேனுக்குச்சந்தோஷமாய்செலவுகொடுத்தால் நான் அயோத்திக்குச்சென்று சுவாமிக்குதெரியப்படுத்தி உன்னையழைத்துக்கொண்டுபோகிறேனென்று சீதையம்மனிடஞ்செலவுபெற்றுக்கொண்டுலட்சுமணரானவர்தேரேறி ரதத்தை அயோத்தியாபுரிக்குத்திருப்பிசரஸ்வதியாற்றருகில்வந்து ரதத்தைஓடத்திலேற்றி தாமுமயேறி ஓடத்தைத்தள்ளிக்கொண்டுபோய் அக்கரைவிட்டு ரதத்தையெடுத்துபூமியில் நிறுத்தினார் அப்போதுஎன்னேரவேளையாயிற்றென்றால்சூரியனுதயமாய் பதினெட்டுநாழிகைநேரமாச்சுதாம் அந்தச்சமயத்தில் லட்சுமணரானவர் என்னயோசனை செய்கிறாரென்றால நான்சீதையம்மனிடத்தில் யிருக்கும்போதே கரடி புலி சிங்கம் காட்டானைகள் செடிமறைவிற் காத்துக்கொண்டிருந்ததேஇன்னேரம் ஜானகியம்மனைகொன்றனவோபசிதீரத்தின்றனவோ என்னமோவென்று லட்சுமணர் சரஸ்வதியாற்றிலிறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து ரதமேறி அயோத்தியாபுரிக்கு நடந்தார்.

இப்பால் சீதையம்மன் கண்ணுக்கெட்டினதூரம்பார்த்து ரதமறையவே கோவென்றசத்தத்துடனே அழுதுபுலம்பி பூமியின்மீதுமோதிவிழுந்து அலறியெழுந்திருந்துஎன்னைக்கைவிட்டாயே இனியென்முன்கிட்டாயோதம்பி லட்சுமணாவென்று கூவி மூர்ச்சையடைந்தாள். அத்தருணத்தில் அவ்வனத்திலிருக்கப்பட்ட பட்சிகள் கரடி புலி சிங்கம் காட்டானைகள்வந்துகாவல் யிருக்கையில் சற்றுநேரத்திற்குள் மூர்ச்சைதெளிந்து அம்மனெழுந்திருந்துபார்க்கையில் அவைகளெல்லாம் அப்புறம்விலங்கிப்போயின. அதுகண்டு ஜானகியம்மனானவள் எப்படி துக்கப்படுகிறாளென்றால், ஐயோ லட்சுமணா! என்னை இப்படிஅநியாயமாய் ஆரணியமான வனத்திலேவிட்டு மோசம்பண்ணலாமா, நான்உலகத்திலேயாரும் படைக்காத அழகைப்படைத்தேனோ, ராமாராமா உம்மைஎன்னவஞ்சனைசெய்திருந்தாலும் இப்படி யிருண்டகாட்டிலேவிட்டுக் கொல்லலாமோ. நான்கெ

ர்ப்பவதியாயிருப்பது தெரிந்தும் போகச்சொல்லி வஞ்சனைபண்ணி
மனிதர்சஞ்சரியாத காட்டிலேவிட்டு காட்டானைபுலிகரடி சிங்
கங்கள் இவைகள் கையிற் காட்டிக்கொடுக்கலாமோவென்றுபுல
ம்புகிறதைக்கண்டு பட்சிகளொருபுறமும் மிருகங்களொருபுற
மும் இருந்தழவும் இந்தமண்டலமுழுதும் அந்தவிண்டலமுழுது
ம் துக்கமுறவும் பூமிதேவி ஆகாயவாணிமுதல் யாவரும்புலம
பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வால்மீகரிஷி வருதல்.

விருத்தம்.

திருவுடைகமலவல்லிதன் றுடன்பாசைகரத்திற்கொண்டு
பருமணிருத்திராட்சம் பன்னகமிரங்குந்துன்ன
அருந்தவமுனிவரென்றே அறையும்வால்மீகர்தானும்
கருணைபாஞ்சீதைபக்கல் கடிதியேவருகுவாரே.

அந்தச்சமயத்தில் வால்மீகமகாரிஷியானவர் பாதத்தில்
பாதக்குறடு அன்னவும்கமண்டலத்தையிடையிற்றரித்துசடாமண்
டலதாரியாய் ஹரிகோவிந்தா நமோ நாராயணவென்று ஸ்ரீம
ந்நாராயணனைத் துதிசெய்துகொண்டுவருகையில்ஜானகியம்
மனானவள் தம்பிலட்சுமணு உன் தமையனான ஸ்ரீராமர் சொற்
படியேகொண்டுவந்து இருளோங்கியவனத்தில் விட்டுப்போக
லாமோ நான்கண்ட அவசகுனமெல்லாம் எனக்கேபலித்தது
றுமே ஸ்ரீராமா என்னைவஞ்சனைபண்ணலாகுமா நான் என்ன
செய்தேன எனக்குபயமாயிருக்கிறதே, ஓய் ரகுநந்தனு ராமா
ராமாவென்று அழுகிறஓசையை வால்மீகர்கேட்டு ஏதடா இந்
த அக்வானகாட்டிலே ராமாவென்கிற சத்தங்கேட்கிறதென்று
ஓட்டவந்துபார்த்தார், பார்க்கையில அந்தஅம்மனுடையதே
ஜசு எப்படியிருந்ததென்றால் வைகுந்தத்தில வாசமாயிருக்கப்
பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய திருமார்பிலுறைகின்றமகாலட்
சுமியைப்போல விருக்கிறதென்று வால்மீகர் கியான திருஷ்
டியினால்அறிந்து அந்தமகாலட்சுமிதானென்று மனதிலெண்
ணி சந்தோஷமாகத் துதிபண்ணி இன்றைக்கு யெனதுதவமீ
டேறிற்று என்று ஆனந்தசாகரத்தில் மூழுகினவனைப்போலே
அம்மா நீயார் மனிதர்சஞ்சரியாத இடத்தில்வந்து இப்படிப
ட்ட துக்கமும் துயரத்துடனே பிரலாபித்து அழுவேண்டியகா

ரணமென்ன உன்னைப்பார்த்தால் இராஜஸ்திரீயைப்போற் கா ணுகின்றதே உன்வரலாற்றை சொல்லம்மா வென்று கேட்க ஜானகியம்மனெழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து சொல்லுகிருள். ஐயா அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தையாளப்பட்ட தசரதமகா ராசாவினுடையகுமாரர் ஸ்ரீராமபத்திரருடையதேவிஎன்பேர் ஜானகியென்ருள் அதற்கு வால்மீகரானவர் வாராயம்மா ஜா னகி ஸ்ரீராமருடையபட்டபுதேவியாயிருந்தும் அயோத்தியை விட்டு இந்தவனத்தில் வந்து அழவேண்டியது யாதுகாரண மென்று கேட்டார்.

ஜானகி தன்வளப்பங்களை

வால்மீகரிடத்திற் கூறல்.

விருத்தம்.

துட்டனிராவணனென்னைச்சிறையில்வைத்த
  தோஷத்தாலவன்குலத்தைசுட்டிலங்கை
பட்டணத்தைவிபீஷணர்க்குநல்கினனும்
  பரிவுடன்றீயினிற்குளித்துபலரும்போற்ற
திட்டமுடனயோத்திவந்துவாழுநாளிற்
  றேயத்திலேளிதஞ்செய்கிருர்களென்றே
தொட்டமுடிராமரென்னைவனத்தில்விட்டார்
  சுவாமியுனைகண்டேனென்றுயர்விண்டேனே.

வாருமையா தபோநிதியே தசரதமகாராசாவுக்குப்பிள்ளை யில்லாமல்கலைக்கோட்டு மகாரிஷியினுல் யாகம்வளர்ப்பித்து பி ண்டப்பிரசாதங்களினலே ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் பரதசத்துரு க்கர்என்னும் நான்குபிள்ளைகள்பிறந்தார்கள். அக்காலையில்விசு வாமித்திரர்வந்து ஸ்ரீராமலட்சுமணரை யழைத்துக் கொண்டு போய் தாடகை சுபாகுவைக்கொன்று யாகத்தைமுடித்து அக லிகைக்குமோட்சங்கொடுத்து ஜனகமகாராசாவைத்திருந்த வி ல்லையொடித்து என்னையும்விவாகஞ்செய்து பரசுராமன்காவத் தையடக்கி அயோத்தியில் வந்து பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீராமலட்சுமணரும் நானும் பதினன்கு வருஷம் வனத்திலேவாசஞ்செய்யப்புகுந்து கங்கைக் கரைதா ண்டி குகனுடைய ஆசிரமத்திற்சிலநாளிருந்து அவரிடத்திற் செலவுபெற்றுககொண்டு நந்திக்கிராமம் வந்துசேர்ந்தோம்.

அக்காலத்தில் தசரதர் இறந்துபோனாரென்று பரதசத்துருக்கர் வந்துசொல்ல சுவாமியும்லட்சுமணரும் நானுங்கேட்டு துயரப்பட்டு பரதருக்குச் சுவாமி திருவடியைக்கொடுத்துபரதசத்துருக்கரை யனுப்பிவிட்டு அத்திரிமகாமுனி யாசிரமத்திற் சிலநாளிருந்து அவ்விடத்திலுஞ் செலவுபெற்றுக்கொண்டுபரத்துவாசர் ஆசிரமஞ்சேர்ந்து சிலநாளங்கிருந்து அவரிடத்திலும்விடைபெற்று பஞ்சவடிதீர்த்தத்தில்சடாயு பர்ணசாலையில் வந்துசேர்ந்தோம் அப்போது லங்கையையாளப்பட்ட ராவணனுடைய தங்கையான சூர்ப்பநகைவந்து ஸ்ரீராமலட்சுமணரைத்தேடிதோத்திரம்பண்ணினாள் இலட்சுமணர் அந்தசூர்ப்பநகையைமூக்கினையுஞ்செவியு நறுக்கிவிட்டார், சூர்ப்பநகையானவள் இலங்கைக்குப்போய் அவள் தமையனான ராவணனைக்கண்டு அவனிடத்தில்தானபட்ட அவஸ்தைகளைச்சொல்லி பங்கபண்ணினதையுங்காட்டி மாரீசனை மானுருபங்கொண்டனுப்ப அம்மானைக்கண்டு நான் ஸ்ரீராமரைப்பிடித்துக்கொடுக்கச்சொன்னேன் அவரும் என்சொற்பிரகாரம் மான்பின்சென்று அது அகப்படாமல் ஓடுவதைப்பார்த்து ராமபாணத்தால்கொன்றுபோட்டார், மானுயிருந்த மாரீசன் உயிர்விடும்போது லட்சுமணாவென்று சத்தமிட்டிறந்தான் அந்தச்சத்தம் நான்கேட்டு என்மைத்துனனை லட்சுமணரைப்பார்த்து தூரிக்கொண்டுதமையனிடத்திற்கு அவரையனுப்பிவிட்டேன் அந்தச்சமயத்தில் ராவணன்வந்து நானிருந்தபர்ணசாலையோடுபேர்த்தெடுத்துக்கொண்டுபோகும்போது நானழுகிறசத்தம் ஜடாயுபகவான்கேட்டோடிவந்துகுறுக்கேபாய்ந்து ராவணனைமறுத்தெதிர்த்து அவனுடைய வாளாயுதத்தினாலே சிறகானதறுபட்டு உயிரைவிட்டார்.

அப்பால் ராவணனானவன் ரதத்தைநடத்தி லவணசமுத்திரத்தின்மத்தியிலிருக்கின்ற லங்காபுரிபட்டணத்திற்கொண்டுபோய் திருத்தப்பர்ணசாலையோடெடுத்துபூமியிலிரக்கித்திரிசடையைக் காவலாகவைத்து என்னைப்பத்திரமாய் பார்த்துக்கொள்ளச்சொல்லிதான்ரதத்தைநடத்திக்கொண்டுகோட்டைக்குள்நுழைந்துவிட்டான் அதன்பின்பு சுவாமியும்லட்சுமணரும் என்னைவந்துபாராததினால் தேடிக்கொண்டுவரும்போது அயமுகியைக்கொன்று விராதனுக்குமோட்சத்தைத்தந்து கவந்தனைமாய்த்துசவரிக்குமோட்சமளித்து, அநுமாரைக்கண்டு,

சுக்ரீவனை ஆதரணை செய்து வாலிக்கு மோட்சங்கொடுத்து சுக்ரீவனுக்குப் பட்டங்கட்டி அனுமாரால் நானிருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடித்து எழுபதிரண்டு வெள்ளம் வானரசேனையைக் கூட்டிக்கொண்டு நளனாலே சமுத்திரமடைத்து ராவணன் கும்பகர்ணன் இந்திரசித்து அதிகாயன் கும்பநிகும்பன் இவர்களைக்கொன்று இரண்டாயிரவெள்ளம் ராட்சதர்களையும் நாசப்படுத்தி விபீஷணர்க்குப் பட்டங்கட்டி என்னையும் சிறைமீட்டு நானும் அக்கினியில் மூழ்கி அயோத்தியாபுரிபட்டணம் வந்து பட்டாபிஷேகந்தரித்து பட்டமும் ஆளுகிறநாளில் ராவணனுக்கு உபபலமாய் வந்த சதகண்டராவணனையும் சகஸ்திரகண்டராவணனையும் அவர்கள் சேனாசமுத்திரமான பதினாயிரவெள்ளம் ராட்சதர்களையும் கொன்று மகாமாயன் சலவசந்தன் இரண்டுபேருக்கும் பட்டந்தரித்து அயோத்திக்குவந்து நிகரில்லாத பட்டமும் ஆண்டுக்கொண்டிருந்தோம்.

அப்படியிருக்கையிலே அயோத்தியில் வசிக்கும் ஒரு ரசகனுனவண்ணான் பேரில் போக்குக்காட்டி என்மீது குற்றஞ்செலுத்தி கெர்ப்பவதியென்றும் பாராமல் தம்பியாகிய லட்சுமணனை விட்டு என்னையிந்த அத்துவானகாட்டிலே விட்டுவரச்சொன்னாரென்று இப்போது என்மைத்துனரான லட்சுமணர் என்னை காட்டிலே விட்டுவிட்டுப்போகிறார் நானென்ன செய்வேன் ஐயாவேனையாவென்று ஜானகியம்மன் சொல்லவால்மீகரிஷியானவர் கேட்டு மிகவும் வருத்தமடைந்து சொல்லுகிறார் வாருமம்மா சீதாய் நானிந்தவனத்திலிருக்கப்பட்ட வால்மீகரிஷியானனுடைய வனமிது தான் நீ பயப்படாமல் நம்முடைய ஆசிரமத்தில் வந்திரு எத்தனைகாலமிருந்தாலும் என்புத்திரியைப்போல ஒரேசீராய்ப் பார்க்கிறேன் உன் வயிற்றிற் பிறக்கிறபிள்ளைக்கும் புத்திவித்தை கற்பித்துவருகிறேன் வாருமம்மாவென்றழைத்தார். ஐயா நான் கெர்ப்பவதியாச்சுதே போதுகாலமாயிற்றே எனக்குப்பெலனிக்கில்லையே நானெப்படிவருவேனென்று ஜானகியம்மன் கூறவால்மீகர் சொல்லுகிறார் கேளாயம்மா அப்படி உனக்குப்போதுகாலம் வரும்போது நான் தெய்வப்பெண்களை யழைப்பிக்கிறேன் மேலும் பெற்றபெண்ணைப்பார்க்கிலும் எண்மணங்கதிகமாய்ப் பாவித்து பாதுகாப்பேன் ஒன்றுக்குஞ்சலப்படவேண்டாம் வாருமம்மாவென்று மகாபிரியவசனத்தோடு வால்மீகரிஷியழைக்குந்தருணத்தில் ஜானகியம்மனெழுந்து ஐயா நீரே எனக்குக்

தாயுந்தகப்பன் குருதெய்வமல்லாமல் வேறில்லையென்றுசொல்
லி ஆடைகுலுங்க ஆபரணங்களசைய ஒட்டியாணமின்னரத்தி
னமூக்குத்திதலுங்க முத்துமாலை மோகனமாலை மார்பிலசைய
வால்மீகர் பின்னால்நடக்கும் நடத்தையைப்பார்த்து அந்தவனா
த்திலுள்ள அன்னங்கள் மயில்கள் பலபட்சிகளும் வெட்கிவே
டிக்கைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததுகள் அதன்பின்னும் அவ்
வனமானதெப்படியிருந்ததென்றால் ஆச்சா அகில் சந்தனம
தேக்கு புன்னை வன்னி காட்டுவாழை பலாவென்கிறவிருட்சங்
கள் உலகமாதாவான மகாலட்சுமியென்றுகூறப்பட்ட ஜானகி
யம்மன் வருகிறாளென்று பூவும் பிஞ்சுகளுங் காய்த்தும் பூத்து
ம்பழுத்தும இருபக்கங்களிலும் நின்றுசேவிப்பதுபோலக் கா
ணப்பட்டது மேலும் மல்லிகை முல்லை சம்பங்கி மருமருக்கொ
ழுந்து ஆம்பல்செவ்வாம்பல் முதலிய இன்னம்பலவிதபுஷ்பச்
செடிகளுஞ் சர்வலோகதயாபரியாகிய ஜானகியம்மன் வருகிறா
ளென்று மலர்முகமலர்ந்து மொக்குகள்மலர்ந்து குளிர்ச்சியா
னகாற்றுடன் வாசனைபரிமளித்திருந்தன இவ்வாறாகஅவ்வன
த்தின் விநோதங்களைப்பார்த்து மகாகளிப்புடன் ஜானகியம்ம
ன்வால்மீகர் ஆசிரமம்வந்துசேர்ந்தாள் அப்போதுசூரியனுத
யமாகி இருபத்தைந்து நாழிகையாயிற்று.

சீதையம்மன் வால்மீகராசிரமஞ் சேர்தல்.

விருத்தம்.

நம்மிட ஆசிரமத்தில் நங்கைமாரனேக ருண்டு
செம்மைபாயேவற்செய்வார் சிறுடனி நப்பாயம்மா
இம்மையில்வேணபாக்கிய மிட்சணமழைப்பிப்பேனென்
நன்மையாசிரமத்திற்கு நலமுடன் போவோம்வாராய்.

இப்படி ஜானகியம்மன் வால்மீகருடைய ஆசிரமம் வந்து
சேர்ந்தபோது அம்மனுக்கு காதுவிடாய்ப்பட்டு முகமெல்லா
மூத்துமுக்தாய் குருவேர்வையுள்ளரவ அதனைவால்மீகர்கண்டு
காமதேனுவையழைத்து ஓ காமதேனுவே சிதாலட்சுமி நினை
த்தபோதுவந்து தனக்கு இஷ்டமான பதார்த்தத்தைக் கொடு
வென்று உத்தரவுகொடுக்க அவ்வாறே காமதேனுவும் அம்ம
னிடத்தில்வந்து நிற்க அம்மனெழுந்து கைகாலலம்பி ஜெபத
பங்களைமுடித்துக்கொண்டுவந்துட்கார்ந்தாள் காமதேனுவானது
தலைவாழையிலையைவிரித்து பஞ்சகச்சாயத்துடனே அமுதுபரி

மாற சந்தோஷமாய் புசித்து தாகசாந்திசெய்து கைகால்லம்பி ஆசிரமத்தில் வந்துட்கார்ந்து காமதேனுவால்கந்தம்கஸ்தூரி பரிமளாதிகளுமணிந்து கற்பூரதாம்பூலமருந்தி வால்மீகருடனேஸ்ரீராமருடைய பிரதாபங்களைப்பேசிக்கொண்டிருக்கையில் சீதாபிராட்டியானவள் வால்மீகருடைய ஆசிரமம்வந்திருக்கிறுளென்று கேள்விப்பட்டு ரிஷிகளும தபோதனர்களுமவந்துஅம்மனுடைய தெரிசனையைக்கண்டு தபநிறைவேறறித் தங்கள் தங்கள் ஆசிரமம்போய்சேர்ந்தார்கள் அப்போது சூரியனும்அஸ்தமயமானுர் சந்திரனுந்தனது மூப்பத்திரண்டுகிரணங்களுடனே விளங்கினுர் அக்காலேயில் வால்மீகரெழுந்து நேமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு பர்ணசாலேயில்வந்து சீதையம்மன் மனவிசனந்தீரத்தக்க கதைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

லட்சுமணர் சுவாமிக்குச் சீதைசேதிகூறல்.

விருத்தம்.

என்னென்றுசொல்வேனண்ணு என்மனம்பதைக்குதிப்போ
அன்னையாம்சீதையாரை அடவியில்விட்டபோது
தன்விதிதன்னைநொந்து சாமிக்கோர்சரணமென்று
என்னையேபோதுமென்று ஏங்கியேபுலம்பிநின்றுர்.

ஜானகியம்மனானவள் அவ்விடத்திலிப்படி யிருக்கையில் லட்சுமணரானவர் சீதையம்மனை நினைத்து கண்களில் நீர்சொரிய மகாதுயரத்துடனே அழுதுக்கொண்டு அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தினுள் நுழைகிறபோது அப்பட்டணமெப்படியிருந்ததென்றுல பிரமக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்று கூறப்பட்ட நான்குஜாதிவீதிகளும் பாழடைந்து லட்சுமிகரம்நீங்கிச் சத்தடியில்லாம லிருப்பதைக்கண்டு, துயரங்கொண்டு,அரணமனைவாசற்படியில் ரதத்தைவிட்டிழிந்து, ஆசாரவாசற்கு வந்து ஸ்ரீராமரைக்கண்டு நமஸ்கரித்து நீர்சொன்னபடியேஜானகியம்மனைக்கொண்டுபோய் வனத்தில்விடுவித்துவந்தேன் இந்நேரமிருகங்கள் வயிற்போட்டுக்கொண்டதோ யென்னமோதெரியவராது,தேவரீர்கையில்கள்ளும்நீருமிரைத்துப்போடச்சொன்னுள் இதுவுமல்லாமல் உமக்கு ஆயிரநமஸ்காரஞ் சொல்லச் சொன்னுளென்றுசொல்லிப் பிறகுதாய்மார்களிடத்திலும் வந்துசொல்லி தன்னரண்மனைப் புகுந்திருந்தார்.

ஸ்ரீராமர் சீதையின் பிரிவை நினைத்து விசனப்படுதல்.

அதுகேட்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தி சீதையை நினைத்து சீதாவென்று துயரமுற்று தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். ஜனகராசனுடைய திருக்கண்ணே என் அன்பு நிறைந்த என் காதலியாகிய பெண்ணே அந்தரசகனை வண்ணான் சொல்லிய வார்த்தையினால் உன்னையடவியில் விட்டேனே அவ்விடத்தில் கரடிபுலிசிங்கம் காட்டானை பக்ஷித்துப்போட்டதோ என்னமோ தெரியாதே இனியாது செய்வேனென்று அழுது புலம்பி மூர்ச்சையடைந்து சற்றுநேரம் பொறுத்தெழுந்து மறுபடியும் சீதா சீதாவென்று மனமானது அனலிட்ட மெழுகுபோலுருகி ஐயனாகிய ஸ்ரீராமர் அயர்ந்து நித்திரைபோய்விட்டார் பின்பு கௌசலை கைகேசி சுமித்திரை ஊர்மிளாதேவி சுகோதைமாண்டவி முதலான சகலருங்கேட்டுக்கோவென்றொருவர்க்கொருவர் கூடிக்கொண்டழுகிற சத்தம் பரதர் சத்துருக்கமகாராசர் கேட்டு துக்கசாகரத்திலழுந்தினவரைப்போல துயரம்பெருகிவாயைத்திறந்து கதறிமனம்பதறி அழுதார்கள். அந்த அழுகுரலோசையை அயோத்தியாபுரி பட்டணத்திலிருக்கப்பட்ட பந்துவர்க்கங்கள் மந்திரிப்பிரதானிகள் இன்னமும் ஊரிலுள்ள சகலருங்கேட்டு நீங்காத துக்கசாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய்விசனமடைந்திருந்தார்கள். அதையறிந்து ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி அடங்காத துக்கத்தினால் சீதாசீதாவென்று விகாரமேலிட்டு தனக்குத்தானே தேறி அந்தப்புறஞ்சென்று ஸ்நானம்பண்ணி நேமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு அரண்மனைவந்து பரதனையழைத்து செங்கோல் முத்திரையுங் கையில்கொடுத்து நீதிமுறைதவறாமல் பட்டணத்தையாளுமென்று திட்டப்படுத்தி தான் சீதைபோனநாள் முதற்கொண்டு விசனமேலிட்டு ஆயாசத்துடனிருந்துவிட்டார்.

பரதசத்துருக்கரும் பட்டணத்தில் வந்து நடக்கப்பட்ட அதிசயங்களை அன்றைக்கன்றுடன் சமாச்சாரஞ்சொல்ல மந்திரிப்பிரதானிகளும் பெரியோர்களும் ஊரிலுள்ளபேர்களும் வந்து கண்டுகொண்டுபோவார்கள் இலட்சுமணர் மாத்திரந்தமையன்முகத்தில் முழிக்கப்போகாதென்று தன்னரண்மனையிலிருந்துவிட்டார். ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் லட்சுமணர் என்னமாயிருக்கிறு

றென்றுகேளாமல் சிறைபிரிந்த வருத்தத்தினால் மறந்துவிட்டார். அக்காலையிற் கௌசலைகைகேசி சுமித்திரை மூன்றுதாய்மாரும் ஸ்ரீராமரிடம்சென்று ஸ்ரீராமமூர்த்தி யெதிர்க்கண்டு நமஸ்கரித்துநின்றனர் அந்தமூன்றுதாய்மார்களும் ஆசிர்வாதங்கூறி அப்பனே எங்கள்குமாரரத்தினமே உன்தேவியான சீதாக்கினியென்ன குற்றம்பண்ணினாளென்று அம்மாதினை கரடிபுலிசிங்கம் காட்டானைவாழும் காட்டிற் கனுப்பிவிட்டாய் கெர்ப்பவதியென்றும்பாராமல் மிருகங்களுக்கோ இரையாக்கிவிட்டாய் அவள்செய்தகுற்றத்தை தெரியச்சொல்லென்று அம்மூவரும்கேட்க ஸ்ரீராமர்சொல்லுகிறார் வாருமம்மா தாய்மார்களே நான் ஜானகியை விவாகம்பண்ணினநாள்முதற்கொண்டு அவளாருக்குஇடமானேன் அதேதென்றால் ஒருவண்ணானுக்கிருந்த புத்திகூடஎனக்கில்லாமல்போயிற்று ஆனபடியினாலேவனத்திற்கனுப்பிவிட்டேனென்றார் அதற்குகௌசலைகைகேசி சுமித்திரை என்னுமூன்றுதாய்மார்களுஞ் சொல்லுகிறார்கள் என்னையனேஸ்ரீராமபத்திரா அந்தசீதாதேவியைக்குறித்துஉங்களையர்வந்து பழுதில்லையென்றுபார்த்து சீதைஅக்கினியிற்குதித்தெழுந்துவர அக்கினிதேவனை குற்றமில்லைஎன்னவும் பிரமருத்திரேந்திராதிதேவரிஷிகள் முனிவர்கள்வந்து கூறியும் உனக்கு நம்பிக்கையில்லாமற்போச்சுதே மேலும்நமது குலகுருவாகியவசிஷ்டர்வந்து பழுதில்லைஎன்றுசொல்லியிருக்க இப்போதுவண்ணான் என்னதான்சொன்னான் விபரமாய்ச்சொல்லென்றுகேட்க ஸ்ரீராமர்சொல்லுகிறார் ஒருநாள் நகர்சோதனை போயிருந்தேன், அவ்விடத்தில் வண்ணானொருவன் பெண்சாதியுடன் சண்டைசெய்ய அன்னாள்முதல் மூன்றுநாளாய் அயல்வீடுபோயிருந்தாள் அத்தருவாயில அவன் தாய்வந்து அப்பா உன்பெண்சாதி மூன்றுநாளாய் அயல்வீடு போயிருக்கிறாளே அவளைச்சமாதானப்படுத்தி அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொல்ல அதுகேட்டு வண்ணான் சொல்லியதாவது ஸ்ரீராமன்பெண்சாதியை ராவணனெடுத்துக்கொண்டுபோய் பத்துமாதம் வைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

பிற்பாடு ஸ்ரீராமன் குரங்குசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ராவணனைக்கொன்று சீதையைமீட்டுவந்து பட்டாபிஷேகத்தில்வைத்து பட்டமந்தரித்துராச்சியமாளுகிறான் அதுபோல என்வீட்டைவிட்டுமூன்றுநாள் அயல்வீடுபோயிருப்பவளை அழைத்துவந்து வீட்டில்வைத்தேனேயானால் என்குல

க்தார் என்வீட்டிற் கைநீனக்கமாட்டார்கள் அந்தராமன் குல
க்கைப்போல என்குலத்தைப்பாராதே என்வீட்டைவிட்டயல்
வீடுபோயிருப்பவளை நானழைக்கமாட்டேனென்று தீர்ப்புசொ
லித்தான் அதேயினகுலத்தி லுதித்த வண்ணான் பழிக்கப்பே
ொடுத்தேன் ஆனபடியினலே ஜானகியை கெர்ப்பவதியென்று
பாராமல் வனத்திற்கனுப்பி விட்டேனென்றார், அதுகேட்டு
ாய்மார்மூவரும் பதிலுத்தாருசொல்ல வாய்வாராமல் சற்றுநே
ம்சும்மாயிருந்துபின்புசொல்லுகிறார். ஐயோமகனேஇந்தஅ
யோத்திமாநகருக்கு என்ன அனர்த்தகாலமவருகிறதோ தெரி
யாது அதனல் மகாலட்சுமியான சீதையம்மன்பிரிந்து வனத்
திற்குப்போய்விட்டதும் அன்றுமுதல் தம்பிலட்சுமணன் உன்
னைவிட்டுப்பிரிந்ததுவும் நீகொலுமண்டபத்திற்குப்போகாமல்
நின்றுவிட்டதும் என்னகாரணமோ லட்சுமியானசீதைவனம்
போகவே அயோதத்திமாநகரிலிருக்கப்பட்ட கொலுமண்டமும்
ஆசாரமண்டமும் சபாமண்டபமும் அரண்மனை வீடுகளும்
மேடைமெத்தைகளும் நான்குவர்ணச்சாதிகளும பாழடைந்து
லட்சுமிகரமில்லாமல்திங்களமும்மாரி பொழியப்பட்டவயையு
மட்டிட்டுவிளைவுகளுமில்லாமல்குடிகள்மனைநொந்திருக்கிறார்
கள். மேலும்எங்கள் முன்னோராகிய பகிரதன், அரிச்சந்திரன்,
லோகிதன், இரணியன்,இவர்களெல்லோரும்பட்டபுஷ்திரீவா
த்தைக்குப் பதில்வார்த்தைசொல்லாமல் சத்தியந்தவருமல்ச
க்கரத்தனுடைய ஆக்கினைப்பிரகாரம அதிபக்திசிரேஷ்டராய்
புருஷன்சொல்லைப் பெண்சாதிதள்ளாமலும் பயபக்தி பூஷண
மாக ராஜநீதிமுனறமைதவருமல் குடிகள்மனைநோகாமல்திங்
கள்மும்மாரிபொழியஅமோகமாய்விளையக் குடிகளுஞ்சாப்பிட்
டுசுபேட்சையாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

மேலும்புலியும்எருதும ஒருதுறையில்தண்ணீர்குடிக்கும்
ஆனையும சிங்கமும ஒன்ருய்க்கூடியிருக்கும் கீரியும் சர்ப்பமும்
சேர்ந்து விளையாடும் இவ்வாறுசக்கரத்தனுடைய ஆக்கினைப்ப
டியாகநடக்கும அஷ்டலட்சுமிகளும் இந்த அயோத்தியில்வா
சம்பண்ணுவார்கள். இப்போது அயோத்தியாபுரி பட்டணத்
துலட்சுமியான சீதையம்மன்வனம்போனபடியினலேஇன்ன
ம என்ன அனர்த்தம்வந்துவிளையுமோ தெரியவாரதென்றுமனை
நொலித்துகண்ணீருதிர்த்து அழுதுக்கொண்டு போய்விட்டார்
கள். அப்போது ஸ்ரீராமர் தாய்மார்சொன்ன விசேஷமெல்லா

ங்கேட்டு சீதையைவனத்திற்கனுப்பிவிட்ட துயரம் ஒருபக்கமு ம் லட்சுமணர்தன்னிடத்திற்குவாராமலிருக்கிற துக்கம ஒருபக் கமும் தாய்மார்மூவர்கள்சலித்துக்கொண்டுபோனசங்கடம் ஒரு புறமும்பட்டணமும்பாதவிக்கிறவேதனையொருபக்கமுமஇப்ப டிபலவாருய் சஞ்சலத்திலாழ்ந்திருக்கையில்ஜனங்களுக்குசௌ க்கியமும் முகத்தெளிவான ல்ட்சுமிகரம்போய்விட்டது மண் மாரிபொழிந்தது மேடைமெத்தைகோபுரம்மண்டபம்அரண் மனை ஆஸ்தானங்கள்மாடமாளிகைகூடகோபுரங்கள்காற்றும மழைகளா லடிபடடுக்குன்றியது. மனிதருடன் மனிதர் மோதி க்கொள்ளவும் யானைக்கொட்டாய் இடிந்தன மாடுகன்று குதி ரைகள் மிதமில்லாமல் விபரீதகாலம்போலயிறந்துவிடவேஅ வைகளை நாய்நரி கழுகு கூளிகள்பிடிங்கித்தின்று பசியாரினஇ ப்படி அயோத்தியாபுரிபட்டணமெங்கும் அழுகிறசத்தம்பரத ர்கேள்விப்பட்டு சத்துருக்கருடனேசொல்லி இதென்னவிபரீத ம்பிரந்தது நம்முடையதமையன் நமக்குசெங்கோல் முத்திரை கொடுத்த நாள்முதற்கொண்டு இதுவரைக்கும்மழைகளில்லாம ல்குடிகள்நொந்து மண்மாரிபொழிந்து பெருங்காற்றடித்துமே டைமெத்தைகளிடிந்து ஆனைகுதிரை பரிவாரங்கள்மாண்டு பி ணநாற்றங்களெழும்ப வீதிகளும் பாழடைந்துபோயிற்று.

நானென்னகுறைசெய்தேன் இது ஆரிட்டசாபம்என்ராச் சியத்துக்கு அழிவுவந்ததுபோற்காண்கிறது யாரைஅநீதஞ் செய்தேன் எவரைவதைத்தேன் நானென்னபாவம் பண்ணி னேன் தம்பிலட்சுமணருங் கொலுமண்டபம்வருகிறதில்லைநம துதமயனிடத்திற்கும்போகிறதில்லை நம்மிருவரையும் காட்டிக் கொடுத்துச்சாமியும அரண்மனைவிட்டுவெளியில் புறப்படுகிற தில்லையென்று பரதர்விசனப்பட் டழுகையில் சத்துருக்கர்சொ ல்லுகிருர். வாரும்அண்ணுவே நமதுதமயன்தேவி மகாலட்சு மியான ஜானகியம்மன் அயோத்தியைவிட்டென்றைக்குவனம் போனுளோ அன்றே அஷ்டலட்சுமிகளுங்கூடநடந்தார்கள். அந்தசாபமிப்படிவிளைந்ததுமுன்னுலே அந்தராவணன்ஏகசக் கிராதிபதியாய் (௲அ) அண்டம் (௨௪) புவனம் ஈரேழுபதி னுலுலோகம்சத்சாகரத்திற்கு ராசனுகித் தேவேந்திரனைப் பிடி த்துவிலங்கிற்போட்டு மகாரிஷிகள்தவத்தை ஈடேரவொட்டா மலும் சாம்பசிவன்கேட்ட வரங்கொடுக்கவும் விஷ்ணுவனவா

க்கிசெல்வுநடத்தவும் பிரமதேவர் பஞ்சாங்கஞ்சொல்லவும் ரிஷி
கள் தேவர்கள் பக்ஷம்பிடித்துவந்துபோடவும் வருணன் சாண
ந்தெளிக்கவும் மூத்தப்பெருக்கவும் சூரியன் லங்கையைப்பாரா
மல் பத்துயோஜனதூரம் விலங்கிப்போகவும் சந்திரன் குளிர்ச்
சியாய் லங்கைக்குள்வந்துகாயவும் ஒருவருந் தனக்கெதிரில்லா
மல் யாவரும்வணங்கும்படியாய் வாழ்ந்த ராவணன்ஜானகியம்
மனைப்பர்ணசாலையோடேயெடுத்துக்கொண்டுபோய் அசோக
வனத்தில் வைக்கவும் அப்போது அவளழுதகண்ணீரினால்இ
லங்காபுரிபட்டணம்ஏழுநாள் தீப்பற்றியெறியவும் இராவணன்
கும்பகர்ணன், இந்திரசித்து, அதிகாயன், கும்பநிகும்பன், இவ
ர்களுக்குண்டாகிய பந்துவர்க்கங்களும் குமாரவர்க்கங்களும்சி
னேகிதவர்க்கங்களும் ஆனைகுதிரைசேனை பரிவாரங்களும அடி
யோடேபோனார்கள். அப்படியிருக்கஇப்போது சீதாலட்சுமிவ
னம்போகவே அவளழுகிறகண்ணீர் விருதாவாகப்போகாமல்
மண்மாரிபொழிந்து மணசாற்றடித்து ஆனைகுதிரைபரிவாரங்
களுமாண்டது இன்னம் என்னமாய் மூடியுமோ யாதாய்வந்து
விளையுமோ. அண்ணாவேயென்றான். சத்துருக்னனவன் அது
கேட்டுபரதாழ்வார் மிக்வும்ஆயாசமடைந்துஎன்னசெய்வேன்
ஸ்ரீராமா ராமாவென்று ராமஸ்துதிபண்ணிமனதைத்திடப்ப
டுத்திக்கொண்டிருக்கையில் சத்துருக்னர் பரதருடையவுத்திரவி
னால் களஞ்சியத்தைத்திறந்து ஊரிலுள்ள குடிகளுக்கும் ஏழை
பரதேசிகளுக்கும தானியங்களை அவாரியாய்வாரிக்கொடுத்துப
ட்டணங்காபாயில்லாமல் துரைத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிரு
ந்ததை ஸ்ரீராமமூர்த்தியும்கேட்டு மகா விசாபசித்தராய் சீதை
யைப்பிரிந்த துயரத்தினால் ஒன்றுஞ்செல்லாம விருந்துவிட்
டார் லட்சுமணரும் இதுகளெல்லாஞ்சீதாதேவியின் மகத்துவ
மென்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு துக்கசாகரத்திலாழ்ந்திரு
ந்தார். அதுகண்டு மந்திரியானசுமந்திரரும் ஸ்ரீராமமூர்த்தி ய
ண்டையில்வந்து நமஸ்கரித்து தசரதருக்குபாட்டனாராகியசக்
கிரவர்த்திகளுடைய பிரதாபங்களைச் சொல்லிக்கொண் டிருந்
தார்.

அயோத்தியாபுரிபட்டணம் இவ்வாறாகயிருக்கையில்வால்
மீகமகாரிஷி ஆசிரமத்தில் சீதையம்மன யாதொருகுறைவுமில்
லாமல் காமதேனுவால்தனக்குச்சகலவைபவமுமாநடக்கச்சுகித்

இருக்கையில் வால்மீகரானவர் தடாகத்திற்குச்சென்றுஸ்நானஞ்செய்து நேமநிஷடைகள் முடித்துக்கொண்டுஏழுதர்ப்பைப் புல்லைக்கிள்ளி பூமியில் வைத்து மந்திர ஆவாகனஞ்செய்து ஏழுபெண்களை நியமித்தார் அந்த ஏழுமாதர்களும தட்சணமெழுந்துவால்மீகரடிபாதத்திற் பணிந்துநிற்க அவர்களுக்குவால்மீகர் ஆசீர்வாதஞ்செய்து சொல்லுகிறார், ஓ; வனத்துப்பெண்களே ! நீங்கள்நமது ஆசிரமத்திலிருக்கும மகாலட்சுமியாகிய சீதையம்மனுக்கு ஊழியஞ்செய்துக்கொண்டு இடைவிடாமல் காத்துக்கொண்டிருங்களென்று அனுப்பவே அம்மாதர்களெழுவருந் தட்சணம்அம்மனண்டையில்வணங்கி கைகூப்பிநின்றார்கள். அவர்களை ஜானகியம்மன்பார்த்து நீங்கள் யாரென்று கேட்க, அப்பெண்டுகள் அம்மா நாங்கள் வாலமீகர் நிஷ்டையில் உற்பவித்தவர்கள் அவர்எங்களைஉனக்கு ஊழியஞ்செய்யும்படியாய் அனுப்பிவைத்தார். எங்கள்பேர் வனத்துப்பெண்கள் திரேகமே உனதுபணிவிடைச்செய்ய உற்பத்தியாகையால் யாதுந்தடையில்லாமல் எங்கள்பணிவிடையைஏற்றுக்கொண்டால் அதனால்எங்களுக்குகீர்த்தியுண்டாம்நற்பேறடைவோமென்று சந்துஷ்டியோடு கூறிய அவ்வெழுவர்களால்சகலஊழியங்களுஞ்செய்யப்பெற்ற ஜானகியம்மன் வால்மீகரையழைத்து எனக்குப்பள்ளிக்கொள்ள நவரத்தின ஊஞ்சல் நியமித்து தரச்சொல்லிகேட்க வால்மீகர்அவ்வாறே நவரத்தினஊஞ்சல் நியமித்துக்கொடுத்தாரவ்வுஞ்சலில்சீதையம்மனுனவள் சயனித்துக்கொள்ள வனத்துப்பெண்கள் எழுவரும் உஞ்சலாட்டுவது எப்படியிருந்ததென்றால், அயோத்தியாபுரியில் இலட்சம்கன்னியர்கள் நவரத்தினமான ஊஞ்சலில் திண்டு தலையணிபோட்டு சாய்ந்து பள்ளிகொள்ளத் தாதியர்கள்தாலாட்ட மத்தளம்ருத்திரவீணைமுழங்கக் கட்டியக்காரர் கட்டியங்கூற, நிர்த்தனம்புரிய இப்படிசகல ஆடம்பரங்களுடனிருக்கிறதுபோலுமிருந்தன. அதுவுமன்றி வண்டுகள் கீதம்பாடவும் அன்னங்கள்குயில்கள்மயில்கள் நாட்டியம்பண்ணவும் ரிஷிகள் தபோதனர்கள் வந்து வணங்கவும நினைத்தபோது காமதேனுன துவந்து பசியாற்றவும் சீதையம்மனுந்தன்னுடைய விசனமெல்லாந் தீர்ந்து அயோத்தியிலிருந்த சுகத்திலும் பதின்மணங்கதிகமாய்ச்சுகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

சீதையம்மன் புத்திரனைப்பெற்றது.

விருத்தம்.

செந்திருவாஞ்சீதை சிறுவனைப்பயின்றாளென்று
துந்துமிவாத்தியங்கள் துலங்கவெக்காளமூத
விந்திரன்மற்றுந்தேவ ரிஷிகளும்பார்த்திருக்க
வந்துவால்மீகர்தானும் வழங்குவார்வேணதெல்லாம்.

இப்படியிருக்கிறநாளையில்சீதையம்மனுக்குப் பேறுகாலம்வந்தது கெற்பவேதனைப்படுகையில் ஆகாசவாணிபூமிதேவி சப்தகன்னிகளும்ரிஷிஸ்மாதர்களும் ஜானகியம்மனுக்குகைகொடுத்தாதரிக்கபத்துமாதமுஞ்சென்று பூசநட்சத்திரம்கடகலக்கினத்தில் ஒரு புத்திரனைப்பெற்றாள், அப்புத்திரனெப்படி விளங்கினனென்றால் நீலமேகசுரூபமும் அகண்டமார்பும் நீண்டகரமும் ஆலிலைபோல்வயிறும்இளவாழைத்தண்டுபோல் துடையும் அமர்ந்தபாதமும் ஸ்ரீராமருக்கு நிகராய் வார்ப்படம்வார்த்த சிலையைப்போலிருப்பதன்றியும் அந்தப்பிள்ளையைப்பார்த்தால் ஸ்ரீராமரைப் பார்க்கவேண்டியதில்லை அதுகண்டுசீதையம்மன் மகாசந்தோஷமாகி தன்மனதிலுள்ள விசனமெல்லாம் நீங்கிப் பிள்ளையைப்பார்த்து மனதிலடங்காத ஆனந்தசந்தோஷமாயிருந்தாள்.

அப்போது வால்மீகர்சகலருக்கும்கற்பூரதாம்பூலங்கொடுத்தனுப்பி பிள்ளைபிறந்தலக்கினம் நட்சத்திரம் வாரங்களும்பார்த்து சந்தோஷமாகிப்பத்துவயதிற்குமேல்இப்பிள்ளைக்குசிவன் விஷ்ணு பிர்மா தேவேந்திரன்தேவர்கள் ராட்சதாள்யாவரும் நிகரில்லையென்று ஜாதகமெழுதி சீதையம்மனுக்கு வாசித்துக்காண்பிக்க அம்மனுங் காதுகுளிரக்கேட்டுவால்மீகரைப்பார்த்துசொல்லுகிறாள், ஐயா! வால்மீகரே!பிள்ளையின்சாமர்த்தியம் சொன்னீரேயல்லாமல் பிள்ளைக்குவயது எவ்வளவென்றும் விவாகம் எத்தனைவயதிலாகுமென்றும் பட்டாபிஷேகம்எவ்வளவுபிராயத்தில்நடக்குமென்றும் பிள்ளையானவன் தாய்தகப்பனுக்கு எப்போகருமஞ்செய்வானென்றுஞ்சொல்லாமற்போனீரே அதுகளை நன்றாய்த்தெரியும்படிசொல்லவேண்டுமென்றுஜானகியம்மன்கேட்டருளினாள். அப்போது வால்மீகர்சொல்லுகிறார் வாருமம்மா சீதா நமக்குறியநாள் முப்பதுங்கூடினால் தேவர்களுக்கு ஒருநாள் இந்தநாள் முப்பதுஞ்சேர்ந்தால் ஒருமாதம்இப்படிப்பட்டமாதம் பன்னிரண்டானால் தேவர்களுக்கு ஒருவரு

ஷம் இப்படிப்பட்டவருஷம்என்பதில் உன்பிள்ளைக்கு வயது சரியாய்ப்போகும் இப்பேர்ப்பட்டவருஷம்பத்தொன்பதானல் உமக்குகருமஞ்செய்வான் முப்பதானல் அரசாட்சிசெய்வானென்றார். அதுகேட்டு ஜானகியம்மன் அளவில்லாத சந்தோஷமடைந்து சரீரம்பூரித்து பிள்ளையைசீராட்டி வளர்த்துவருங்காலையில் வால்மீகரானவர் சீதையம்மனைப்பார்த்து பிள்ளைபிறந்துமூன்று நாளாச்சுது இவனுக்குஎன்ன பேரிவோடும் சொல்லென்றுகேழ்க்க ஜானகியம்மனகூறுகின்றாள், வாருமையாவால்மீகரே இந்தப்பிள்ளைக்கு இருபதாம்பட்டனாகிய குசலவமகாராஜரென்று விளங்கினார் அவருடைய நாமதேயத்தைசாற்றுமென்றுகூறவே அவருஞ்சம்மதித்துஇன்றையதினம் பன்னிரண்டுநாழிகைக்குமேல் நாள் நன்றாயிருக்கின்றது, அந்தச்சுபமுகூர்த்தத்தில்நாமகரணம் வைக்கவேண்டும் ஆகையால்வனத்துப்பெண்களையழைப்பித்து ஓமத்துக்குவேண்டியசாதனபுஷ்பம்சமுத்துமுதல் தருவித்துக்கொள்ளென்றுதிட்டஞ்செய்ய அவ்வாரேவனத்துப்பெண்களைசாமக்கிரிகைகள் கொண்டுவரும்படி யனுப்பிவிட்டுஜானகியம்மன்தன்பிள்ளையைவால்மீகர் பக்கத்தில்வளர்த்தி அவரைப்பார்த்துக்கொள்ளச்சொல்லிதடாகத்திற்சென்றாள். அப்போதுவால்மீகரும் ஜெபத்திலிருந்துவிட்டார் அந்தச்சமயத்தில் பிள்ளைக்குப்பசியெடுத்து காகூவென்றழவே அந்தச்சத்தஞ்சீதையம்மன்கேட்டு ஓடிவந்துபார்க்கையில் வால்மீகர்கண்ணைமூடிக்கொண்டு செபத்தி லிருப்பதைக்கண்டு அழுகிறபிள்ளை யெடுத்து இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு தடாகத்திற்குப் போய்விட்டாள்.

சற்றுநேரமகடந்து வால்மீகர்ஜெபத்தைவிட்டு கண்ணைத்திறந்துபார்க்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த பிள்ளையைக்காணுமையால் காடிபுலிசிங்கமயெடுத்துவாயிற் போட்டுக்கொண்டதோ என்னபோ யிதற்கென்ன செய்வோம் சீதையம்மன் தன்பிள்ளையெங்கே யென்றுகேட்டால் நாமென்ன சொல்லுவோம் அம்மணபிள்ளைமீதில் அபேட்சையா யிருக்கிறபடியினாலே நம்மைரிஷியென் றுபாராமல் சபித்துப்போடுவாளென்றுசீக்கிரமாய் ஒருதர்ப்பைப்புல்லைக்கிள்ளி பூமியில்வைத்து மந்திரோபதேசஞ்செய்து சீதாலட்சுமியின்பிள்ளைபோலுருவுண்டாக்கிஉயிர்கொடுத்துசிருஷ்டித்துவைத்தார்சீதையம்மனும்ஸ்தானயபண்ணி பிள்ளையைத்தூக்கிஇடுப்பில்வைத்துஜலந்திரட்டி

ஒருகையிலெடுத்துக்கொண்டு பர்ணகசாலைக்குவந்து இங்கேயிரு க்கிறபிள்ளையை தொட்டிலில்வளர்த்தி ஜலத்தை பூமியிலிற க்கி ஆசிரமம்வருகையில் வால்மீகர் சிருஷ்டித்தபிள்ளையானது காகூவென்று அழும்போது அண்டையில்வந்துபார்த்து ஆச் சரியப்பட்டு, ஐயா ! வால்மீகரே ! இதேது என்பிள்ளையைப் போலிருக்கிறதேசொல்லென்று ஜானகியம்மன்கேட்கவால்மீக ரானவர் அம்மா அதுவும் உன்பிள்ளைதான் எடுத்துவளர்த்துக் கொள்ளென்று கூறவே சீதையம்மன் சந்தோஷமாயெடுத்து மார்போடணைத்து முத்தமிட்டுக்கொஞ்சிக் குலாவிக்கொண்டி ருக்கையில் வனத்துப்பெண்கள் ஓமத்துக்குவேண்டிய சாமகிரி யைகளனைத்துங்கொண்டு வந்தார்கள்.

அப்போதுவால்மீகரானவர்பன்னிரண்டுநாழிகைக்குமே ல் ஓமம்வளர்த்திவிநாயகர்பூசைசெய்து நவக்கிரகப் பிரீதிபண் ணி மூத்தபிள்ளைக்குகுசலனென்றும் இளையபிள்ளைக்குலவனெ ன்றும் நாமகரணமிட்டுஇரண்டு பிள்ளைகளையு மெடுத்துஆசிர் வாதஞ்செய்துசீதையம்மன்கையிற்கொடுத்தார். அம்மனைவள் இரண்டு பிள்ளைகளையும்வாங்கி முத்தமிட்டுத்தன்னுடைய பர் ணகசாலையிற்கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு நாளொருமே னியும் பொழுதொருவண்ணமுமாய் வளர்த்துக்கொண்டு வரு கையில்மதலைச்சொற்களை மாதாவான சீதையம்மன்கேட்டுமன மகிழ்ந்து அப்பிள்ளைகளுடனே தானுங் கொஞ்சிக்குலாவி இ ணியில்லாத ஆபரணங்களைபூட்டி அழகானதுஜொலிக்கும்படி யாய்விழிக்குமைதீட்டி வாஞ்சையாகவசனித்து வருகிறநாளில் பிள்ளைக்கு ஐந்துவயதாகிக் கல்விக்குபருவகாலமென்றுவால்மீ கர் அவ்விரண்டு பிள்ளைகளையும் அழைத்து நல்ல சுபமுகூர்த் தத்தில்ஆடையாபரணங்கள் அலங்கரித்துவிநாயகஸ்துதிசெ ய்து ஹரிஓம நமோநாராயணவென்கிற திவ்விய அக்ஷரத்தைச் சொல்லிக்கொடுத்தார். அவ்வாறே பிள்ளைகளும் வாசித்து வர ஆறும்வயதில் நாலுவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் பதினெண் புரா ணம் சகலகணக்குகாரியங்களுங்கற்று ஏழாம்வயதில் சிலபபங் கற்று எட்டாம்பிராயத்தில் தனுர்வேதசாஸ்திரங் களெல்லாங் கற்பித்துக்கொடுத்து ஒன்பதாம்பிராயத்தில் சரவேகசரவேகமு ம்பார்த்து இவர்களுக்குப்பிரமாதிகள் முதல்யாரும் ஈடல்லவெ ன்று அழைத்துவந்து சீதையம்மனிடத்தில் தனுர்வேதபரிட் சைகளுங்காண்பித்தார். சீதையம்மனும்பார்த்து ஸ்ரீராமர்இல ட்சுமணர் பரதர்சத்துருக்கரும் குசலவர்க்கு நிகரில்லையென்று

மனமகிழ்ந்து பிள்ளைகளுக்கு தானறிந்தவித்தைகளுங் கற்பித்துக்கொடுத்தார் பிள்ளைகளுந் காஷ்டீகமாய்வளர்ந்து ஸ்ரீராமர் லட்சுமணரைப்போல இணைபிரியாமல் வால்மீகர்வனத்திற்கா மதேனுவாற் சகலவுபசரணையும்பெற்றுக்கொண்டு அயோத்தியிலும் எண்மடங்கு அதிகமாய் அந்தவனத்தில் திங்கள்மும்மாரிசொரிய காடுசெடிகள்தழைத்து செழிக்கும்படியாய்ஜானகியம்மனும் குசலன் லவனென்னும பிள்ளைகளிருவரும் சுகமாயிருந்தார்கள்.

வதிஷ்டர் அயோத்திக்கு வருதல்.

இப்படி யிருக்குங்காலத்தில் வதிஷ்டரானவர் இதுசேதியறிந்து ஆ! ஆ! குடிகெட்டுப்போச்சுதென்று ஜடாமண்டலதாரியாய் காத்திற்கமண்டலமேந்தி காவிவேஷ்டிதரித்து காலில் பாதக்குறடணிந்து சிலரிஷிகூட்டங்களுடனே அயோத்திக்குப்புறப்பட்டு இலட்சுமணரிடமவாவே இலட்சுமணரானவரெழுந்திருந்து எதிர்சென்று அழைத்துவந்து அர்க்கியபாத்தியங்கொடுத்து பூசைசெய்து ஆசனமளித்துஉட்காரவைத்துதோத்திரம்பண்ணின இளையபெருமாளாகிய இலட்சுமணருக்கு வதிஷ்டர் ஆசிர்வதித்துச்சொல்லுகின்றார் வாராய்இலட்சுமணரே இவ்விடத்தில்நடந்தசமாச்சாரமென்ன அதைதெரியச்சொல்லென வதிஷ்டர்கேட்க இலட்சுமணர்சொல்லுகிறார் கேளுமையாமுனிநாதரே ஸ்ரீராமபத்திரனைவர் ஒருநாள் நகர்சோதனைக்குப்போயிருந்தார் அவ்விடத்தில் வண்ணானவன் தன் பெண்சாதியையடித்தான் அவள்பிணங்கிமூன்றுநாளாய் அயல்வீடுபோயிருக்கிறாள் அவளைச்சமாதானப்படுத்தியழைத்துவாவென்று தாயானவள்சொல்ல அதுகேட்டுவண்ணானசொன்னது ஸ்ரீராமருடைய தேவியை இராவணன் எடுத்துக்கொண்டு போய்பத்துமாதம்வைதத்திருந்தான் அதன்பிறகு ஸ்ரீராமன்சேனையைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் இராவணன்முதல்இராட்சதர்களையெல்லாஞ் செயித்துச்சீதையை அயோத்திக்கு அழைத்துவந்து பட்டாபிஷேகத்தறித்து இராச்சியம்ஆளுகிறான் அந்தராமன் குலத்தைப்போல என்குலத்தைப் பாராதே வீடுவிட்டு மூன்றுநாளாய் அயல்வீடுபோயிருப்பவளை நான்அழைத்துவீட்டில்வைப்பேனேயானால் என்குலத்தார்என்வீட்டில்கைநனை

க்கமாட்டார்கள் என்குலத்திற்கு யிவர்வந்தாலும் அப்படிவி
ருவிட்டு அயல்வீடுபோனவளை நான் அழைக்கிறதில்லையென்று
தீர்ப்புக்கொடுத்தான்.

அச்சொல்லைக்கேட்ட என்தமையன் எங்களையழைத்து அ
தனைச்சொல்லிச் சீதையைக் காட்டில்விட்டு வரச்சொன்னார்.
அப்போது நாங்களிந்த நீதிமார்க்கங்களைச் சொல்லியுங் கே
ளாமல் வாளையுருவி கழுத்தின்பேரில் வைத்துக்கொண்டு பிரா
ணத்தியாகம்பண்ணிக்கொள்ளுவேனென்றார், நாங்கள்பயந்து
உனதுமனதின்படியே ஜானகியை வனத்தில்விட்டு வருகிறோ
மென்றுசொன்னபிற்பாடு வாளையுறையிற்போட்டார் பின்புஜா
னகியம்மனை ரதத்திலேற்றிக்கொண்டுபோய் நான்கானகத்தில்
விட்டுவந்து என்தமையனுக்குச் சமாச்சாரஞ்சொல்ல அன்று
முதல் இன்றையவரைக்கும் என்தமையனிடம் நான்போகிறதி
ல்லை அவரும் என்னை நினைக்கிறதில்லை பரதசத்துருக்கர் இ
ராஜரீகம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் சீதாலட்சுமி இறந்
தார்களோ! இருக்கிறார்களோ தெரியவராதென்று இலட்சுமண
ர்கூற வசிஷ்டர் ஞானதிருஷ்டியினாற்பார்த்து சீதாலட்சுமி சு
கமாகப் பிள்ளையைப்பெற்று வால்மீக ராசிரமத்தி லிருக்கிறார்க
ளென்று தெரிந்துவாரும் இலட்சுமணரே சீதையை மிருகங்
கள்பட்சித்துப்போட்டதென்று உன்மனதில் நினையாதேமேல்
வருஷம் பிள்ளையுந்தாயுமாய் வரப்போகிறார்கள் நீவிசனப்பட
வேண்டாமென்றார் இலட்சுமணர்கேட்டு விசனமெல்லாந்தீர்ந்
து சந்தோஷமானார். அப்போது வசிஷ்டர் வாராய் இலட்சும
ணரே உனது தமையனானவர் சீதைபிரிந்த சோகத்தினாலே
உன்னையும் நினையாமல் கொலுமுகம்வாராமல் இருக்கிறார் நீ
இந்தவேளையில் ஸ்ரீராமரைப்போய் கண்டுகொள்ளென்றுத்தர
வுகொடுத்து வசிஷ்டரானவர் தம்முடைய ஆசிரமமெழுந்தரு
ளினார். அந்தட்சணமே லட்சுமணரானவர்தேரேறி ஸ்ரீராமரி
ருக்கும் ஆசாரவாசலில்வந்து இரதம்விட்டிழிந்து அரண்மனை
க்குள்நுழைந்து ஸ்ரீராமரைக்கண்டு நமஸ்கரிக்கவே ஸ்ரீராம
ரும்தம்பியைக்கண்டமாத்திரத்தில் தமது துயரத்தையெல்லா
ஞ்சொல்லி யாற்றினார். பின்பு ஸ்ரீராமரும் இலட்சுமணருமசந்
தோஷமாகிப்போசனமருந்தி தாம்பூலம் நுகர்ந்து கொலுமுக
ம்வந்தார்கள் வரவே பரதசத்துருக்க ரெழுந்து வணங்கினார்க
ள். சேனாபதிகள் படைத்தலைவர்களும் சேவிக்க கட்டியருங்

கட்டியங்கூறினார்கள். அப்போது வசிஷ்டமகாமுனிவர் அச்சபைக்குச் சிலரிஷிகூட்டங்களுடன் எழுந்தருளினார் அதுகண்டு ஸ்ரீராமர் தம்பிமாருடன் எழுந்திருந்து பயபக்தி விசுவாசத்துடன்பூசைசெய்து அழைத்துவந்துபொற்பீடம்வைத்து அதில் எழுந்தருளச்செய்து அவர்கள் ஆசிர்வாதம் பெற்றபின்பு ஸ்ரீராமமூர்த்தி சொல்லுகின்றார்.

ஐயா! குலகுருவாகிய வசிஷ்டரே! சீதையைப் பாணிக்கிரகணம பண்ணின நாள்முதல் அவதூருக்கிடமானேன் அதேதென்றால் சீதையை இராவணன் எடுத்துப்போகவும், அதனால்அவனுடைய அண்ணன் தம்பி மாமன் மைத்துனன்பிள்ளைகள்பேரன்மார் பந்துவர்க்கம் சினேகிதர் இரண்டாயிரவெள்ளம் ராட்சதப்படையுடன் அவனும் என்பாணத்துக்கிரையானார்கள். மேலும் அவனுக்குச்சகாயமாக சதகண்டராவணனும் சகஸ்திரகண்டராவணனுமபதினாயிரம்வெள்ளம்ராட்சதர்களுடன் வந்துயுத்தஞ்செய்து, அவர்களும்மாண்டார்கள். இராவணன் கும்பகர்ணன் லேசானவர்களல்ல மூன்றுகோடிசிவாலிங்கம்வைத்து பூசைசெய்தவர்கள். அதுவுமன்றி மாத்தர்மிஷ்டிகளாயிருக்கப்பட்ட அதிகாயன் கும்பன் நிகும்பன்யவர்னனென்றுசொல்லப்பட்ட அரிபக்தர்களையுங்கொன்றேன். அந்தகோரத்தை வாயினாற்சொல்லக்கூடாது, இந்தசீதையினாலே வெகு பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டேன். ஆதலால் என்னராச்சியம், என்னபிழைப்பு, என்னசுகம், இனிஇந்த ராச்சியத்தைவேண்டேன். இதைதம்பிமார்வசத்தில் ஒப்பிவைத்து தான்பவித்திரனாக மரவுரிதரித்துக்கொண்டு, காட்டிற்குச்சென்று தவம்புரிந்து, பாவத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளவேண்டும் எனக்குச் செல்வுதந் தருளுமென்று ஸ்ரீராமரானவர் கேட்க, வசிஷ்டர் சொல்லுகிறார்,

ஒய் இராமச்சந்திரா! நானுமக்கு எத்தனைவிதமாய்ப்பாவமில்லையென்றுசொன்னாலுங் கேட்கவில்லையே,ராசாக்களுக்குத் தக்கது துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்வதே,தர்மமென்றுசொன்னாலும். உமக்கு தெளிவுபிறக்கவில்லை ஆகையால் நீர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணி, தேவர்களுக்கு திருப்திசெய்து இராவணன் கும்பகர்ணனென்னும் இராட்சதர்களுக்குமோட்சத்தைக்கொடுத்து, உம்முடையபாவத்தைபோக்கடித்துக்கொள்ளுமென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு இராமபத்திரர் சந்தோஷ

மாகி, வசிஷ்டமகாமுனியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறுர், ஒய்
சுவாமி, அந்தயாகம்பண்ணுகிற விதமெப்படியெனக்குத்தெரி
யப்படச் சொல்லுமென்றுகேட்க, வசிஷ்டரானவர் கூறுகின்
ருர், கேளும் ஸ்ரீராமபத்திரரே, அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுகிற
விதமெப்படியென்றுல்யாகத்திற்குறித்தான அஸ்வயானதுசரீ
ரம்வெண்மையாகவும், கழுத்துகுங்கும நிறமாகவும், வலதுகாது
மஞ்சள் நிறமாகவும், இடதுகாதுபச்சை நிறமாகவும், உதடுபவ
ழம்போலும், வயிறுகருப்புமாகயிருக்கவேண்டும், இப்படிக்கொ
த்த இலட்சணமுள்ள அஸ்வத்தைக் கொண்டுவந்து, அதற்கு
ஸ்நானஞ்செய்துவைத்து உம்முடையவீரப்பிரதாப சவுரியத்
தை ஒருபொற்பட்டத்திலெழுதி, அந்தப்பட்டயத்தை அஸ்வ
த்தினுடையநெற்றியிற்கட்டி, ஒருவருமெம்பூமிப்பிரதட்சணஞ்
செய்துவைத்து, அங்கங்கே அந்த அஸ்வத்தைப்பிடித்துக்
கட்டியெதிர்த்த ராசாக்களையெல்லாஞ்செயமபண்ணி, குதிரை
யை விடுவித்துக்கொண்டு, யாககுண்டத்திலே அக்கினிதேவ
னை நிறுத்தி, மந்திரபூர்வகத்துடனே எக்கியம்வளர்த்தி, அந்த
எக்கியத்திலஅஸ்வத்தை ஆவாகனம்பண்ணி, பிறகுதேவர்களு
க்கெல்லாம் அவிர்ப்பாகங்கொடுத்து உத்தமமாகிய பிராமணாக
ளுக்கு ஆனை, குதிரை-௩-தேர்-௭-காலாள்-௬-ஸ்திரீ-௪-ஒருபா
ரத்தங்கம இந்தவிதமாய்த்தானங்கொடுத்து, அந்த அஸ்வமே
தபலனை அனுபவிக்கவேண்டும, ஆனபடியினுலே உன்னுடை
யதேவியும் நின்னுடன் எக்கியபவுத்திரங்களைக்கட்டிக்கொண்,
டுயாகதீட்சையில் நிற்கவேண்டுமென்று வசிஷ்டர்சொன்னுர்,
அதுகேட்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தி சிந்தாக்கிராந்தராய், விசாரப்பட்டு
வசிஷ்டரைப்பார்த்து, ஒய்சுவாமி, சீதையைவனத்திற்கனுப்பி
விட்டேனே! இத்தனைநாள் சீதையிறந்துபோயிருப்பாள் போ
ல காண்கிறது நானென்னசெய்வேனென்று ஸ்ரீராமர்கூற, வ
சிஷ்டர்சொல்லுகிருர். வாரும் ஸ்ரீராமச்சந்திரரே, இலட்சுமி
யில்லாவிட்டால் யாகத்திற்கும்பின்னமாகுமென்ருர். அதுகே
ட்டு ஸ்ரீராமர் மிஞ்சிப்போனகாரியத்திற்கு என்னசெய்யலாம்.
தங்கத்தினுற் சீதையைப்போல வார்ப்படம்வார்த்து, யாகதீட்
சை செய்யலாமோவென்றுகேட்க, வசிஷ்டர் சொல்லுகிருர்.
வாரும் ராமச்சந்திரா பௌர்ணமி இன்னம்ஒருமாதமிருக்கின்
றது, இதற்குள் யாகத்திற்குவேண்டிய சாமக்கிரிகைகளெல்லா
ஞ்சேகரித்துவைத்துக்கொள் சித்திராபருவம் நவமிவந்தவுட

னே என்னை நினைத்ததால் நான்வருகிறேனென்றுசொல்லிஸ்ரீராமரிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு வசிஷ்டர் தன்னுசிரமஞ்சேர்ந்தார்.

இப்பால் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தம்பிமார்களைப்பார்த்து வாரும்தம்பிமார்களே! நாம்செய்யப்போகிற அஸ்வமேதயாகத்திற்கு அனுமாரில்லாவிட்டால் முடியாது ஆகையால்அனுமாரை யழைத்துவரச்சொல்லுங்களென்று ஆக்கியாபிக்க,அவ்வாறு சத்துருக்கரும் ஒரு தூதனை யழைத்துக் கிஷ்கிந்தாபுரிபட்டணஞ்சென்று அனுமாரைக்கண்டு, சுவாமியழைத்துவரச்சொன்னாரென்று சொல்லிச் சீக்கிரமாயழைத்துவாவென்றனுப்ப, அந்த தூதனும்வாய்வேகமாய்ப்புறப்பட்டுக்கிஷ்கிந்தாபுரிபட்டணஞ்சென்று அனுமாரைக்கண்டு, நமஸ்கரித்துஜயா ஸ்ரீராமமூர்த்தி தங்களை அழைத்துவரச் சொன்னாரென்றுகூற, அனுமாரானவர் ஸ்ரீராமமூர்த்தியென்று சொல்லக்கேட்டவுடனே அதிகசந்தோஷமாய்ப்புறப்பட்டு, அயோத்தியாபுரிபட்டணம்வந்து, ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியைக்கண்டு, பயபக்திவிசுவாசத்துடன்நமஸ்கரித்தார் அப்படிநமஸ்கரித்த அனுமாரைவாழ்த்தி, சுவாமிசொல்லுகிறார்ஓய் அனுமந்தா! நாம் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யப்போகிறோம், ஆகையால்நாளையதினங்காலமே புறப்பட்டு கிஷ்கிந்தைக்குப்போய் சுக்ரீவனுக்கும் அங்கதனுக்குந்தெரிவித்து, அவருடைய சேனைசைனியங்களுடன் வரச்சொல்லி, அப்பால்இலங்காபுரிபட்டணத்திற்குப்போயவிபீஷணரைக்கண்டு, தண்டுதளத்துடன்வரும்படியாய் உத்திரவுசெய்து, மந்திராபுரி பட்டணஞ்சென்று, மகாமாயனை வரும்படியாய் அறிக்கையிட்டு, இரத்தினபுரத்திற்குச்சென்று சலவசந்தனையுங்கண்டுசொல்லி சீக்கிரமவாவென்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளினார், அனுமாரும் மகாபாக்கியமென்று பரதர் லட்சுமணர் சத்துருக்கருடன்வசனித்துக்கொண்டிருக்கையில் சீதாலட்சுமி போனசமாச்சாரங்கேட்டு, அனுமாரானவர் மனஸ்தாபப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார், சூரியனும் அஸ்தமாயினன்.

அனுமார் அஸ்வமேதயாகத்தை

அரசர்களுக்கு அறிக்கையிடல்.

——(*)——

மறுநாட்காலமேஅனுமாரானவர்சந்தியானுஷ்டானசெபதபங்களைச்செய்து, போசனமுட்கொண்டு, வாய்வேக மனோ

வேகமாய்ப்புறப்பட்டுக் கிஷ்கிந்தாபுரி பட்டணத்திற்கு வந்து சுக்ரீவனுக்கும், அங்கதனுக்கும், தண்டுதளத்துடன் அயோத்தியாபுரிக்குவரும்படியாயறிக்கைகூறி அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டு, மயேந்திரகிரிபருவதம்வந்துசேர்ந்து, அப்பருவதத்தின் உச்சியிலேறி இலங்காபுரிக்குநேராய்ப்பார்த்து, விஸ்வரூபங்கொண்டு, ஓங்கி நிதானித்து, ஸ்ரீராமவென்று தியானித்துக்கொண்டே ஆகாயவீதியிற்கிளம்பினார். இப்படி அனுமார்கிளம்பும்போது அந்தபர்வதமானது ஐந்துயோசனைதாழ்ந்து பிறகுபந்துபோல மேலெழும்பியது. அப்பால் இரண்டுகரமும் கூப்பிக்கொண்டு ஸ்ரீராமபாணம்விட்டதுபோல எங்குந்தங்காமல்வருகிறபோது, பவழமாலகிரியைக்கண்டு, சந்தோஷமடைந்து, அவ்விடம்வந்துகுதித்தார். குதிக்கவே அந்தப்பர்வதமானது ஐம்பதுயோசனை பூமியிற்றாழ்ந்து, குலுங்கியதிரத்தலைப்பட்டது. அதனால்லோகமெல்லாம் செவிடுபட்டது மேலும், அந்தப்பர்வதத்திலிருந்த மிருகங்களெல்லாம் வலைசவாங்கிக்கொண்டது அப்பால் அனுமாரானவர் அப்பவழகிரியை விட்டுப்புறப்பட்டு அதிகவேகமாய் இலங்கையிற்குதித்து, சபாமண்டபத்திற்கு அனுமார்வருதலைக்கேள்விப்பட்டு, விபீஷணர்மந்திரிபிரதானிகளுடனே எழுந்திருந்தெதிர்வந்து அனுமாரைத்தழுவி ஆலிங்கனம்பண்ணி அழைத்துவந்து ஆசனங்கொடுத்துவீற்றிருக்கும்படிவேண்ட அனுமார் விபீஷணரைப்பார்த்து ஐயாவிபீஷணரே ஸ்ரீராமமூர்த்தி அஸ்வமேதயாகம் பண்ணப்போகிறார். ஆகையால் நீர் உமது சேனாசைனியங்களைக்கூட்டிக்கொண்டு, சடுதியாய் வாருமென்றுத்தரவுசெய்து, அசோகவனத்தைநோக்கித் திரும்பவே விபீஷணரானவர் பார்த்து, ஐயா அனுமாரே இவ்வளவு ஆயாசத்துடனும் இளைப்புடனுமெங்கேபோகிறீர் இருங்கள் காசசாந்திபண்ணும். போஜனமுட்கொள்ளும், அப்பாலெங்கேயாவது போமென்று கூறுகையில் அனுமார்சொல்லுகிறார். ஐயாவிபீஷணரே நானெங்கும் போகவில்லை. பாதாளஅழைக்கப்போய், தேவசுந்திரனுக்குச் சொல்லிவிட்டு, வருகிறேனென்றுபுகன்ற அனுமாருக்கு விடைகொடுத்து, விபீஷணரானவர் காலசித்தனைப்பார்த்து, ஓய் காலசித்தனே! ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணப் போகிறாராம் நாமபோகவேணும் தண்டுதளங்களைப்பயணப்படுத்தென்று உத்தரவுசெய்ய, அவனும் அவ்வாறே திட்டப்படுத்தினான்.

௱௬௮ ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்.

இப்பால் அநுமாரானவர் பாதாள அறைக்குட் புகுந்து
தேவசந்திரனைக்கண்டு, அஸ்வமேதயாகத்திற்கு அவரைசேனு
சமுத்திரங்களுடன்வரச்சொல்லி, அசோகவனத்திற்கு வந்து,
கோட்டைக்குள் நுழைந்து சபாமண்டபஞ்சேர்ந்தார், அத்தரு
ணத்தில் விபீஷணர் மந்திரிபிரதானிகளுக்கு விடைகொடுத்த
னுப்பிவிட்டு அநுமாருடன்கூடி அரண்மனைக்குள் நுழைந்து
நேமநிஷ்டைகள்முடித்து, போசனமருந்தி, கதம்பகஸ்தூரிக
ளணிந்து, கற்பூரதாம்பூலந்தின்று, சற்றுநேரஞ்சந்தோஷவார்
த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதற்குள்சூரியனுதய
மானார், அப்போது அநுமாரானவர் விபீஷணரிடத்திற் செல
வுபெற்றுக்கொண்டு, இலங்காபுரிபட்டணத்தின்கோபுரவாசற்
படியால்நுழைந்து, வெள்ளியங்கிரிபர்வதத்தின் உச்சியிலேறி,
இருகரத்தையுங்கூப்பி, ஓங்கி, யுத்தாரணித்து, ராமஸ்துதிபண்
ணி, அவ்வெள்ளியங்கிரி பர்வதத்தையுதைத்துக்கொண்டெழு
ப்பி சண்டமாருதம்வீசியதுபோல் எங்குந்தங்காமல் ஆறுசமு
த்திரமுந்தாண்டி, அப்பால்சமுத்திரக்கரையோரமாயிருக்கப்பட்ட
சுவேலபர்வதத்தில்வந்து குதித்தார். குதிக்கவே, அந்தபர்வத
மானது தெக்குவிட்டதில் வாழும்பட்சிமிருகங்களும்நசித்துப்
பிராணனைவிட்டதுமல்லாதுமன்றிச் சகரபுரிபட்டண முழுது
மதிர்ந்து அதிலுள்ள ஜீவராசிகளுந்திடுக்கிட்டு, பிதிர்கலங்கிய
துகள். அக்காலையில் அநுமாருஞ்சுவேலபர்வதத்தைவிட்டுதா
ழவிரங்கிச் சகரபுரிபட்டணத்திலுள் நுழைந்துவருகிறதைகே
ள்விப்பட்ட மகாமாயனானவன் மந்திரிபிரதானிகளுட னெதிர்
கொண்டு, வந்தழைத்துப்போய், பொற்பீடமளித்து, உட்காரச்
செய்துசொல்லுகிறான். ஐயா, அநுமாரே, சுவாமி இலட்சுமண
ர்பரதர்சத்துருக்கர்சுகமோவென்றுகேட்க, அநுமார்கூறுகிறா
ர், ஓய் மகாமாயனே! சுவாமி அவர்தம்பியர்களும் உமதனுக்
கிரகத்தினாலே சுகமாயிருக்கிறார்கள். குறைவில்லை இப்போது
ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யப்போ
கிறார். அதுகாரியமாக உமதிடத்திற்குவந்தோம். நீர்சனுதியா
ய் தண்டுதளத்தைக்கொண்டு அயோத்திக்குப்போய்ச்சேருமெ
ன்றுகூறி, அன்றையதினம் சகலமரியாதைகளுடன் அங்கிருந்
து மறுநாட்காலமே! மகாமாயனிடத்திற்செலவுபெற்றுக்கொ
ண்டு,சுவேலபர்வதத்துச்சியிலேறி உத்தாரணித்து ஸ்ரீராமாவெ
ன்றெழும்பினார்

அஃதெப்படியிருந்ததென்றால், கைதேர்ந்தவீரன்விட்டெறிந்தபந்தைப்போலவும், சரத்தைப்போலவுங்கிளம்பி, எங்கும் நிகரில்லாமல் சமுத்திரமத்தியிலிருக்கப்பட்ட மைநாகமலையிலேவந்து, குதித்தார். அந்தபர்வதமுந்தண்ணீர்,பூமிநகர்ந்து (௬௦)யோசனை தாழ்ந்து போய்விட்டது. அப்போது அனுமாரானவர் அப்பர்வதத்தைவிட்டுக் கிளம்பி மத்திமைபுரம் வருதலைத் அறிந்தவர்களாற்கேள்விப்பட்ட சலவசந்தனானவன் மந்திரிபிரதானிகளுடன் எதிர்கொண்டுவந்தழைத்துப்போய், சோடசவுபசாரத்துடன் ஆசனங்கொடுத்து வீற்றிருக்கச்செய்ய, அனுமார் சொல்லுகிறார்.

ஓய் சலவசந்தனே! சேனும், இராமபத்திரசுவாமியானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யப்போகிறார். அதுகாரியத்திற்குஉன்னுடைய தண்டுதளத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாய் வரச்சொன்னார். வாருமென்றசொல்ல, சலவசந்தனும், மகாபாக்கியமென்று ஸ்ரீராமருடைய க்ஷேமங்களைக்குறித்து, இருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், சூரியனும் அஸ்தமயமானார். அப்போது சலவசந்தன் மந்திரிபிரதானிகளுடன் படைத்தலைவர்களுக்குவிடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு, அனுமாரை அழைத்துக்கொண்டு, அரண்மனைக்குட்சென்று நேமநிஷ்டைகளைச் செய்து, பண்டபலாதிகளுடன் அன்னம்புசித்து, கந்தசுகந்தப கஸ்தூரிகளை மெய்யிலணிந்து, தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு, ஆடல்பாடலில் சங்கீதவினோத கேளிக்கைப் பார்த்திருந்தார்கள்.

சுக்ரீவன் அயோத்திக்கு வருதல்.

—(*)—

இப்படியிருக்க, கிஷ்கிந்தாபுரிபட்டணத்தில் சுக்ரீவனானவன் அனுமார்வந்து சொன்னவுடனே, தீவு தீவாந்தரங்களுக்கு ஓலையெழுதி அனுப்பிவைக்க, அந்தப்படியே அவர்களும் ஓலையைப்பார்த்தநாழிகைக்கு, இருபத்துநாலு படைத்தலைவர்களும் எழுபத்திரண்டுவெள்ளஞ்சேனைகளும், கிஷ்கிந்தாபுரிபட்டணம்வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்போது சுக்ரீவனானவன் நீலனையழைத்து தண்டுகளை சேகரப்படுத்தென்று உத்திரவுகொடுத்தார். அந்தப்படியே, நீலனானவன் சேனையெல்லாம்பவுஞ்சிட்டுநிறுத்தினான். அக்காலையில் சுக்ரீவனும் அங்கதனும், பட்

டணத்தை மந்திரிகள்வசம் ஒப்பிவைத்து, கிரீடமணிந்து, ஆடையாபரணந்தரித்து, பட்டாடையிடுப்பிற்கட்டி, அவரவர்ஸ்திரீகளுடனே வாகனமாம் பல்லக்குதண்டிகையிலேறவும், தாரையானவள் மூடுபல்லக்கிலேறி, ஆயிரங்கன்னியர்கள் புடைசூழவும், ஜெயபேரியானது காம்தாமென்றுமுழங்கவும், கொடிச்சீலை பறக்கவும், சேனைசனியங்களுடன் புறப்பட்டுவருகையில், கருந்தாளான தூளெழும்பவும், காடுமலைகள் கிடுகிடென்று அதிரவும், அட்டகாசஞ்செய்துக்கொண்டு, பூமிதேவியதிர, ஆதிசேஷனுங்கலங்க, சேனைகளுடன் புறப்பட்டான்.

விபூஷணர் அயோத்திக்கு வருதல்.

இவர்களிப்படி நடக்க, இலங்கையில் விபீஷணர் நீலாட்சதன்முதலான தூதுவர்களையனுப்பி, புஷ்பகவிமானத்தையெடுத்துவரச்சொன்னார். அப்படியே கொண்டுவந்தார்கள். அத்தருணத்தில் பத்துவெள்ளம்யானையும், இருபதுவெள்ளந்தேரும், நாற்பதுவெள்ளம் புரவியும், எண்பதுவெள்ளங் காலாள்களும், இன்னம்பலப்பொருந்தியராட்சதர்களும் அருபத்தையாயிரங்கோடி சேனாதிபதிகளும், நாற்பத்துநாலாயிரங்கோடி படைத்தலைவர்களும், ஏகோபித்து, புட்பகவிமானத்திலேறினார்கள். விபீஷணரும், சனமாலிகையுடனே சிங்காரித்துக்கொண்டு, லட்சங்கன்னியர்கள்புடைசூழத் தன்மகளான திரிச்சடையும், பாட்டனான மாலியவானையும், ஐயாயிரங்கோடி ராசமன்னரையும் காலசித்தனையுங் கூட்டிக்கொண்டு, புஷ்பகவிமானத்திலேறி, இலங்காபுரியரசைமந்திரிவசத்திலொப்பிவைத்து, விமானத்திற்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்யவே, கேசரிமார்க்கமெழும்பி, விமானமானது லவணசமுத்திரந்தாண்டி, ஆகாயமார்க்கமாகவந்து, தண்டகாரணியவனஞ்சேர்ந்தது.

தேவசுந்திரன் அயோத்திக்கு வருதல்.

இப்பால் தேவசுந்திரனானவன் படைத்தலைவனான சுந்தரராட்சதனைப்பார்த்து, ஓய் சுந்தராட்சதனே! ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யப்போகிறார், நாமும்போகவேண்டும், நம்முடையபாளையத்தைப்பயணப்படுத்தென்றுசொல்லித் தன்னு

டைய அரசாட்சியைசென்றான். பின்புசுந்தரராட்சதனை தண்டுக
ாவெளிப்படுத்தினான். அஃதெப்படியென்றால் சன்னமதங்கர
டமதம், கபோலமதமென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட யானைகளான
து கரியமலைகளைப்போல, சாலைகள் முளைத்துவந்ததுபோல்
யானைகள்பேரில்சவுடாலும் அம்பாரிகளும்வைத்துஇராசமன்
னரும் ரணவரிசைகள்பூண்டு முப்பத்திரண்டுவித ஆயுதங்களு
டனெடுத்துக்கொண்டு கையிற்றனுசேந்தி யானையின்பேரிலேறிக்
கொண்டுபுறப்பட்டார்கள். அதெவ்வளவென்றால் மூன்று வெ
ள்ளம்யானைகளும் அதின்பின்னே இரதங்களானது அச்சுக்கு
வண்ணையிட்டு மச்சுக்குவர்ணந்தீர்த்துசிங்கலலாடஞ்சிரக்கத்து
வசப்பறக்க நான்குகுதிரைகள்பூட்டியும் இழுக்கப்பட்ட ரதத்
தின்மீது இராசமன்னரும் முப்பத்திரண்டாயுத முஸ்தீப்புக
ளுடனே தனுசைக்கையிற்பிடித்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்
அதெவ்வளவென்றால் ஒருவெள்ளம் இரதங்களும் அதன்பி
ன்னுஞ் சூரியன்ரதத்திற் கட்டியிழுக்கப்பட்ட புரவிகளுக்குச் ச
மானமான புரவிகளின்மீது கல்லணைவைத்துக்கொண்டுகத்தி
கேடயம்பிடித்தேறி சுத்தவீரர்கள் புறப்பட்டார்கள், அதெ
வ்வளவென்றால்பன்னிரண்டுவெள்ளங் குதிரைகளாம். அதன்
பின் காலாள்களானராட்சதர்கள் புறப்பட்டார்கள்! அவர்களெ
ப்படிப்பட்ட பலவான்களென்றால் ஒவ்வொருராட்சதனுக்குஇ
ந்திரலோகமும்போதாது. அப்பேர்ப்பட்டபலசாலிகளான ரா
ட்சதர்கள்கையில ஈட்டிஎறியீட்டி குந்தம்-வாள்-சூலம்-கத்தி
சக்கரம்-வேல்-இடியீட்டி-முதலியதும்பிடித்துத் தயாரானார்க
ள். அப்போது தேவசுந்திரனும் கிரீடம்பூண்டு ஆடையாபர
ணந்தரித்து முதுகில் அம்புறாப்பொதியுங்கட்டி பட்டணத்
தை மந்திரிவசங்கொடுத்து நானாவிதவாத்தியமுழக்கத்துடனு
ம் சேனைகளுடனும் யானைகுதிரைகளுடனும் ரதமேறிப்புறப்
பட்டதெப்படியிருந்ததென்றால் ஈசலானது பெரும்போக்குப்
புறப்பட்டாலெப்படியோ அப்படியாக அசோக வனத்துவழி
யாய் யாவரும்வந்து லவணசமுத்திரந்தாண்டி யானைகள் முன்
னுந் தேர்கள் பின்னும் குதிரைகளும் அதின்பின் கால்பல
ங்களும் அணிஅணியாகப்புறப்பட்டு வெளிப்பிரதேசம்பார்த்
து பசுஞ்சிட்டுக்-கூடாரங்களடித்து தண்டிறங்கினார்கள் அப்
போது சூரியனும் மேற்றிசைக்கடலில் மூழ்கினான்.

மகாமாயன் அயோத்திக்கு வருதல்.

அப்போது மகாமாயனனவன் பானுகோபனை யழைத்துச்சொல்லுகிறான் ஓ பானுகோபா ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்யப்போகிறாராம் நானும்போகவேண்டும் நம்முடையசேனைகளைபிரயாணப்படுத்தென்றுஉத்தரவுசெய்து அரண்மனைக்குப்போனான் பானுகோபனுஞ் சேனைகளை சித்தப்படுத்தினான். அதெப்படியென்றால் கன்னமதம் கரடமதம் கபோலமதமென்றுசொல்லப்பட்ட மும்மதங்களும் பொழியானின்ற கருமையானயானைகள்பேரிலே அம்பாரிசவுடால்கள்வைத்து யானைகள் கையில் இருப்புசங்கிலியைக்கொடுத்துஇராசமன்னரும்ஆடையாபரணந்தரித்து ரணவரிசைகள்பூண்டு கையில்வில்லேந்திமுப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களும்பிடித்து யானையின்பேரிலேரிப்புறப்பட்டார்கள். அதெவ்வளவென்றால பதினேழுவெள்ளம்யானைகளும் அதன்பின்ரதங்களின் அச்சுக்குளண்ணெயிட்டு மச்சுக்குவர்ணந்தீர்த்து கொடைகொடிச்சீலைகட்டி டால்துவசப்பறக்க,நாலுகுதிரைகள்பூட்டியும்எட்டுகுதிரைகள்பூட்டியும்பிசாசுபூதங்களால்இழுககப்பட்ட ரதத்திலே ராசமன்னர்கள்கையில் மகம்மருவைப்போல வில்லைப்பிடித்துபுறப்பட்டார்கள். அதெவ்வளவென்றால் முப்பத்துநான்குவெள்ளம்ராஜமன்னர்களும் அதன்பின்னூற்சூரியனிரதத்திற்கட்டியிரா நின்ற புரவிகளுக்கு சமானமானகுதிரைகள்பேரில் கல்லணைவைத்து இருப்புசீருதரித்துகத்திகேடயமெடுத்து ஏறிபுறப்பட்டார்கள். அதெவ்வளவென்றால்அறுபத்தெட்டுவெள்ளம்வீரர்கள் அதன்பினகால்பலமானராட்சதாள்ஈட்டியெறியீட்டிசுரிகைவாங்குவளைதடிசக்கரம் இருப்புலக்கை கண்டகோடாலி சூலம்வேல் கத்திகள்முதலான முப்பத்திரண்டாயுதங்களும்பிடித்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். அவர்களோ! அண்டத்தைகையிற்பிடித்து பந்தாடப்பட்டவர்கள்வெகுயுத்தங்களிற் கைகண்டவர்கள் அவர்களுக்கு திரிமூர்த்திகளுமீடல்ல் எப்போது அஸ்வமேதயாகயுத்தம்வந்ததென்றுகேட்டார்களோ அப்போதேமகாசந்தோஷத்துடன் அட்டகாசங்களும் வீரப்பிரதாபங்களும்பேசிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். அதெவ்வளவென்றால் நூற்றுமுப்பத்தாறு வெள்ளம் காலாள்கள்அத்தருணத்தில மகாமாயனனவன் கிரீடபூண்டுவச்சிரகவசமணிந்து ஆடையாபரணந்தரித்து மந்திரிபிர

சாவிகள்சூழ,தன்னுடையதேவிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு
ரதத்திலேவந்தேறினான் அவன்பரவோஜெயபேரிகைவெண்கல
பேரிகை அடித்தார்கள். எக்காளைசின்னமத்தவுண்டைமல்லாரி
குடமுழா தம்பட்டம் மத்தளம் உருத்திரவீணைகள் முதலான
வாத்தியங்கள் தாம்தாமென்று முழங்கச்செய்தார்கள். அப்போ
து நூற்றுமுப்பத்திரண்டாயிரங்கோடி படைத்தலைவரும் ரதமே
றிமகரகொடிபிடித்து புறப்பட்டார்கள். இப்படியாக சகலஆ
டம்பரத்துடனே ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பிசமுத்திரந்தாண்
டி லவணசமுத்திரக் கரையோரமாய்த் தண்டுவிட்டிறங்கினார்
கள்.

சலவசந்தன் அயோத்திக்குவருதல்.

—(*)—

இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்க அனுமாரானவர்போனபிற்
பாடு சலவசந்தனானவன் சேனாதிபதியான பஞ்சகண்டனை ய
ழைத்துஓய்பஞ்சகண்டனே! ஆதிபராபரவஸ்துவாகவிளங்கப்
பட்ட ஸ்ரீராமமூர்த்தி அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யப்போகிறாராம்
அந்தயாகத்திற்கு நாமபோகவேண்டும் நம்முடைய தண்டுதள
ங்களெல்லாம் பயணப்படுத்தென்று கட்டளையிட்டு தன்னரண்மனைக்
குச்சென்றான். அப்போது பஞ்சகண்டனானவன் தண்டைவெ
ளிப்படுத்தி யானையின்மீது அம்பாரிவைத்து முப்பத்திரண்டு
ஆயுதங்களுங்கொண்டு கையில்வில்லெடுத்து யானையின்மீதே
றிப பதிமூன்றுவெள்ளம் ராஜமன்னர்கள் புறப்பட்டார்கள்.
அதன்பின் ரதங்களானது கொடைகொடிச்சீலைகளால் அலங்க
ரித்துடால்துவசம்பறக்க அநேகங்குதிரைகள்பூட்டியும் இருப
த்தாறுவெள்ளம ரதம்புறப்பட்டது வாயுவேகத்திலுமிஞ்சின
வேகமாகிய ஐந்துவெள்ளங் குதிரைகளின்மீதேறிப் புறப்பட்
டார்கள். அதன்பின்னுற்காலபலமான பனிரண்டுவெள்ளம்ரா
ட்சதாள்ஈட்டியெறியீட்டிசுரிகை வாங்குவளைதடி சக்கரங்குந்த
ம்பாசம் இருப்புலக்கைதண்டாயுதம் கத்திகேடயமென்றுசொ
ல்லப்பட்டமுப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களுமேந்திக்கொண்டுபுறப்
பட்டார்கள். சலவசந்தனும் இரத்தினகிரீடம்பூண்டு ஆடையா
பரணாலங்கிர்தனாகி பட்டணத்தை மந்திரிவசப்படுத்தி ஸ்திரீ
புத்தானுமிரதத்திலேறியாவரையுங்கூட்டிக்கொண்டு ஜெயபே
ரிகைரணபேரிகையடித்துபுறப்படுகையில், அண்டங்கிடுகிடெ
ன்று நடுங்கத்தக்கதாய்கோட்டையைவிட்டு சமுத்திரக்கரைவந்

னு யானைதேர்பரிகளுடன் ஆகாயத்திலெழும்பி சமுத்திரத்தை
யுந்தாண்டி, வருகிறகாலையில் எழுவதுசமுத்திரத்தில் யானைக
ளானது நீய்ந்துநடப்பதால் அந்தச்சமுத்திரம் சேராகக்குழம்ப
அக்கறையேறி கூடாரம்போட்டி றங்கினார்கள். சூரியனுமமேற்
றிசைக்கடலில்மூழ்கினான். அப்போதவ்விடத்தில் தேவசுந்திர
ன் பாளையமும் ஒன்றாய்க்கூடிக்கொண்டுசமுத்திரக்கரையில் நூ
று யோசனைவிஸ்தீரணம்பரவிஒருவருக்கொருவர்வினவிசந்தோ
ஷவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்
கையிற் பொழுதுவிடிந்தது சூரியபகவானும் உதயகிரிபர்வதத்
தில் உதயமாகவே மூன்றுதண்டுகளும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்துநடக்
கிறபோது பூமியானது திடுக்கென்று நடுங்கியது அஷ்டதிக்
குப்பாலகருமபயப்பட்டார்கள், அஷ்டகுலபர்வதங்களுமநடு
க்கமுற்றது, அண்டகடாகங்களுங்குலுங்கிற்று, தேவர்கள் திகிற்
கொண்டார்கள், காட்டில்வாழுங் கரடிபுலி சிங்கம், யாளியென்
று சொல்லுமிருகங்கள் பாரிவேட்டை விட்டாற்போல காட்
டைவிட்டோடிப்போயின. இப்படி சகலருமநடுங்கும்படியாக த
ண்டகாரணியவனம் வந்துவிட்டது தண்டுவருகிறதற்குஇடமி
ல்லாமல் காடுசெடிமலை குன்றுகள்சகலமும் வெட்டிதிறவி பத
துயோசனை விஸ்தீரணம்அகலமாக வழியுண்டாக்கிக்ங்குகரை
காணுமல் சேனைகளானது வருகிறதை தண்டகாவனத்து ரிஷி
களெல்லாங்கண்டு மற்றொருவனம் ஓடினார்கள்.

இப்படியிருக்க, அநுமாரானவர்கந்தாபுரிபட்டணம்போ
ய் தன்னுடையபாளையமெல்லாம் தயார்படுத்தி தன்பிள்ளையா
ன மட்சயந்தஅநுமானை அயோத்தியாபுரிபட்டணம்வர வுத்
தாவுசெய்து கங்கைக்கரைக்குவந்து குகனைதன்னுடனே வரச்
சொல்லி ஆககியாபித்து குகனிடத்திற்செல்வுபெற்றுக்கொண்
டு அநுமார் அயோத்தியாபுரிபட்டணமவந்து ஸ்ரீராமரைக்க
ண்டு நமஸ்கரித்து சுவாமிதேவரீர் உத்தரவுசெய்தப்பிரகாரம்
சமுத்திரந்தாண்டி சகலராயுஞ்சேனைசனியங்களுடன்வரும
படி உததரவுசெய்துவந்தேன். அவர்களுமிப்போதோ இன்னு
ஞ்சற்றுநாழிகைக்கோ வரப்போகிறார்களென்று அநுமார்சொ
லல, ஸ்ரீராமமூர்த்தியும அநுமாருடைய வேகத்திற்குமெச்சி,
இராசகாரியங்களைக்குறித்து பேசிக்கொண்டிருக்கையில்தண்டு
களானது கோவென்றுபிரசண்டவாய்வுசப்திப்பதுபோலக

குந்தாள்செந்தூளெழும்பக் கண்ணுக்கெட்டாததூரம்பரவிக் கொண்டுவருகிறபோது பட்டணத்துஜனங்களெல்லாவர்கள் கண்டு வலசைவாங்கி ஓடிப்போகிறவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு போகிறதென்னவென்றால், நமது அயோத்தியாபுரிபட்டணத்திற்கு என்னமோ அழிவுகாலஞ் சம்பவித்ததுபோலிருக்கின்றது சுக்ரீவனிருக்கிற வானரர்களையெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டு போய் ராட்சதசேனையெல்லாங் கொன்றுபோட்டான். அவர்கள் கண்டுத்திப் பாம்புபோலச்சமயம்பார்த்து வந்துவிட்டார்கள் ஓடிப் போவோமெனபாரும், ஒளிப்போமென்பாரும ஐயோசீதாலட்சுமி என்று வனம்போனாளோ அனறேபோய்விட்டது ஸ்ரீராமன் வாழ்வென்பாரும், சிலஸ்திரீகள் அடியோடே இப்படி அழிவுகாலம்வருகிறதற்குத்தானே முன்னமே மண்மாரிபொழிந்து பெருங்காற்றடித்தது இனி இந்தப்பட்டணத்தி லிருக்கப் போகாதென்று ஒருத்திக்கொருத்தி சொல்லிக்கொள்ளவும், அடியம்மா ஸ்ரீராமர் எனனமோ அஸ்வமேதயாகம் பண்ணப்போகிறார் அதற்குசேனை வருகிறதென்பாரும். அடிபோடிபயித்தியக்காரிசீதையில்லாமல் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணினால்உடனே பின்னம் வருமென்பாரும, அடி தங்கை இன்னம்ஒருநாழிகைக்குள் எல்லாந்தெரியவருமென்பாரும், சிலமாதர்கள் அடி தங்கையே! ஸ்ரீராமர் என்ன கையிலாகாதவரோ அவர்தம்பிலட்சுமணருக்கு இதுவெல்லாம் ஒரு நிகாமென்பாரும், அடிபோடி பைதர் அவர்களுக்கு ஆர்தான்யீடென்பாரும், அடியம்மா அனுமானென்னப்பட்ட ஒருகுரங்கு அவர்களிடத்திலிருக்கிறமட்டும் அவர்களுக்கென்ன சங்கையிருக்கிறதென்பாரும். அம்மா சீதையில்லாமல் யாகம் நிறைவேறமாட்டாதென்பாரும, அடிதங்கையே ஸ்ரீராமர் இலட்சுமணர் சிறுபோதில் தாய்சொற்றளாமல் வனத்திற்குப்போய் வனத்துரிஷிகளுக்கு அபயஸ்தங்கள்கொடுத்து இராவணராட்சதரை யெல்லாங் கொன்று விபீஷணருக்குப்பட்டங்கட்டிப்பேர்பெற்றவர்கள் என்பாரும, சிலமாதர்கள் அடிமச்சி இப்போதும இந்தசேனைகளைக் கொண்டுதான் யாகமபண்ணி ராசாக்களையெல்லாஞ்செயித்து ஒருகுடையின் கிழாளகாத்திருக்கிறாரென்பாரும், இப்படிப்பட்டணமாதியந்தமுஞ் சொல்லிக கொண்டிருப்பதை ஸ்ரீராமலட்சுமணருங் கேட்டு அனுமாரைப்பார்த்து சொல்லுகிறார்.

ஓய், அனுமாரே! இவ்வளவு ஆரவாரத்துடன் உலகம் நடுங்கும்படியாய் வருகிறவன் யாரென்றுகேட்க, அனுமாரானவர் பொன்மண்டபம்விட்டு வெளியேவந்து விஸ்வரூபங்கொண்டு எட்டிப்பார்த்தார். அப்போது ஆர்வருகிறாரென்றால், முன்னே சுக்ரீவனும் அங்கதனும் தங்கள் தண்டுடனே வருகிறதைக்கண்டு விஸ்வரூபத்தைவிட்டு சபாமண்டபம்வந்து சுவாமியை நமஸ்கரித்து சொல்லுகிறார்.

ஓய், நாதனே! கிருபைக்கடலே சுக்ரீவனும் அங்கதனும் வருகிறார்களென்றார். அதுகேட்டு இராமபத்திரசுவாமிசந்தோஷமாய் பரதரையுஞ் சுமந்திரனையும் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் பரதாழ்வாரே, மந்திரிசுமந்திரரே, நீங்கள் சிலதுசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய், சுக்ரீவமகாராசனையும் அங்கதனையுந் தழுவி அழைத்துக்கொண்டுவாருங்களென்றுஉத்தரவுபண்ணினார். அந்தப்படியே பரதாழ்வாருஞ் சுமந்திரரும் எழுந்து சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு டமார பேரிகை முழங்க எதிர்சென்றார்கள்.

அப்போது வானரப்படையானது தென்கோபுர வாசற்படிமுன் கோட்டைக்குவெளியில் நின்றுவிட்டன. அக்காலையில் சுக்ரீவனும் அங்கதனும் இருபத்துநான்கு படைத்தலைவருஞ் சூழ காணிக்கை கப்பணங்களுடன்வந்து ஒருவர்க்கொருவர் தழுவி ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு பட்டணத்திற்குள் வரும்போது பட்டணத்துஜனங்கள் இவன்றானே எழுபத்திரண்டு வெள்ளம்வானராளுக்கும் இராசாவானசுக்ரீவனென்றும், இவன்றானே அங்கதனென்பவனும் என்றுபேசிக்கொள்ள சுக்ரீவமகாராசன் அங்கதனுடன் கூடிக்கொண்டு அவர்களைப்பாராததுபோலும் ஏழுகோபுரவாசற்படியுந்தாண்டி பட்டணத்துக்கு வருகிறபோது பிரமக்ஷத்திரிய வைசியசூத்திரரென்றும் சொல்லப்பட்ட நான்குவீதிகளும் பாழடைந்து ஸ்ரீலட்சுமி வனம் போனசமாச்சாரம் பரதர் சுந்திரர்சொல்ல, சுக்ரீவர் கேள்விப்பட்டு வெகு மனஸ்தாபமாய் நான்குவீதியுங்கடந்துசபாமண்டபம்வந்து ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியார் பாதத்தில் தன்னுடைய கிரீடம்பட நமஸ்கரித்தான். அப்படிவந்து நமஸ்கரித்த சுக்ரீவனைவாரியெடுத்து மார்போடணைத்து ஆசீர்வதித்தார். அவர் ஆரென்றால் பல்லாயிரங்கோடி அண்டங்களையுங்கெர்ப்பத்தில்

வைத்துரட்சிக்கப்படாநின்ற ஆதிகர்த்தாவாகிய மகாவிஷ்ணுவே ஸ்ரீராமனாகவும் அவதரித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன். பின்புசுக்ரீவன் இலட்சுமணரைசேவிக்க, இலட்சுமணரும் சுக்ரீவனுக்கு ஆசிர்வதித்து உட்காரச்செலவுகொடுத்தார்.

அப்போது அங்கதனும் இருபத்துநான்கு படைத்தலைவருங்கொண்டுவந்த காணிக்கை கப்பங்களையெல்லாம் நிறுத்திப் போட்டு சுவாமியைவந்து நமஸ்கரித்தார்கள். அப்படி நமஸ்கரித்த அங்கதனுக்கும், அறுபத்துநான்குபடைத்தலைவருக்கும் ஆசிர்வதித்தார். அவர்களும் எழுந்திருந்து இலட்சுமணரை சேவிக்க, இலட்சுமணரும ஆசிர்வதித்து வுட்காரச்செல்வுதந்தார் அக்காலையில் ஸ்ரீராமர்சுக்ரீவனைநோக்கி ஓய், வானரசிரேஷ்டரே! யாவருஞ்சுகமாவென்றுவினவ,சுக்ரீவமகாராசன்சொல்லுகிறார். ஓய்நாதனே! கிருபைக்கடலேதங்களுடைய கருணைகடாட்சம் அடியார்கள்பேரிலிருக்கிறவரைக்கும நாங்களனைவருமசுகமென்றான். அதுகேட்டுஸ்ரீராமமூர்த்தி சந்தோஷமாய்ப்பேசிக்கொண்டிருந்தார். அந்தச்சமயத்திலே தாரையுஞ்சுக்ரீவனுடைய பெண்டுகளும் அங்கதன்பெண்டுகளும் இன்னமஇரண்டுலட்சங்கன்னியர்கள் பல்லக்குதண்டிகைவிட்டிறங்கிஅரண்மனைக்குள் நுழைந்து கௌசலைகைகேசி சுமித்திரைஇவர்கள் மூன்றுபேருக்கும நமஸ்கரித்தாள். அன்னவர்கள் அவர்களுக்கு ஆசிர்வதிந்து உட்காரச்சொல்லி ஆசனம்போட்டு சற்றுநேரமபேசிக்கொண்டிருந்து அவர்களுக்கு விடுதிகொடுக்கஅவ்விடுதியில் அவர்களும் போயிருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்க, விபீஷணரானவர் வடக்கு கோபுரவாசற்படியாய் புட்பகவிமானத்தைவிட்டிறங்கிபுற்றிலிருந்தசலானது பெருமபோக்குபுறப்பட்டாலெப்படியோ அப்படியாகவிமானத்திற்குள்ளிருந்து ஆனைகளானதுகருமலையைப்போலபேரிகைசவுடால்களுடனே புறப்பட்டது. அதின்பேரில் இராசமன்னரும் வில்லைகையில்பிடித்துமுப்பத்திரண்டுவித ஆயுதங்களுடன் புறப்பட்டு அயோத்தியாபுரி பட்டணத்திக்கிட வருகிறபோதுண்டாகிய ஆரவாரசத்தத்தைக்கேட்ட ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமி அனுமாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

ஓய், அனுமாரே! இப்படி அதிக ஆரவாரத்துடன் பூமிநடுங்கும்படியாய்வருகிறவர் ஆரென்றுகேட்க, அனுமாரெழுந்

இருந்து சுவாமி லங்காதிபதியான விபீஷணர் வருகிறாரென்றார். அதுகேட்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தி கூறுகிறார். தம்பி பரதா லட்சுமணா சத்துருக்னா நீங்கள் நமது சபையிலுள்ள மந்திரிபிரதானிகளையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோய், விபீஷணரைத்தழுவியழைத்துவாருங்களென்று கட்டளையிட அந்தப்படியே அமமூவரும் ஊர்வசி திலோர்த்தமை அரம்பை மேனகை இவர்களுக்குச் சமதையானபெண்கள் நாட்டியம்புரிய, ஏழுகோபுரவாசற்படியுங் கடந்துவருகிறவிபீஷணரையும் மாலியவானையுங்கண்டு இரதத்தைவிட்டிழிந்து காணிக்கைகப்பங்களுடன் மந்திரிபிரதானிகள்புடைசூழ ஆடல்பாடல் பார்த்துக்கொண்டு மேளசங்கீதத்துடன்புறப்பட்டு எதிர்கொண்டுவந்து ஒருவர்க்கொருவர் தழுவிவினவிக்கொண்டார்கள். சேனாதிபதியான காலசித்தனும் நீலாட்சதனும் வந்து பரதர் லட்சுமணருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்ய பரதலட்சுமணர் சத்துருக்கரும் ஆசீர்வதித்தார்கள். சேனாசமுத்திரங்களெல்லாம் கோட்டைக்குவெளியிலே நிறுத்திப்போட்டுக்கிழக்குகோபுரவாசற்படியுங்கடந்து பட்டணத்துக்குள்வருகிறபோது பட்டணத்திலுள்ள ஜெனங்கள் விபீஷணரையும்மாலியவானையும்பார்த்து ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இவர்தானே இராவணனிட தம்பியான விபீஷணன் நல்லகுணசாலி இவராலேதான ஸ்ரீராமர் இராவண சம்மாரம் பண்ணி இருவருக்கு முடிசூட்டினது இவர்தானேவிபீஷணர் இவரில்லாவிட்டால்அன்றேஇராமலட்சுமணர் இறந்துபோய் விடுவார்களென்பாரும், இந்தவிபீஷணன் சச்சரவுசெய்து ஸ்ரீராமருடன் சேர்ந்துக்கொண்டு தமயன்குடியைக்கெடுத்தானே இவன்முகத்தில் முழிக்கப்போகாதென்பாரும், அப்போது சீதையம்மனை இராவணன்யெடுத்துக்கொண்டுபோய் அசோகவனத்தில்வைக்க, அதுகண்டு இராவணன் சகோதரனான கும்பகர்ணன் மீது தூறிக்கொண்டான். பிறகுவிபீஷணர்வந்துதமயனுக்குச் சீதையம்மனைவிட்டுவிடும்படி பலநீதிகளையோதியும், இராவணன்கேளாமல் வாளையுருவிக் கொண்டு வெட்டவந்தபோது அந்தவாளுக்குப்பயந்துதம்பியானவிபீஷணன் ஸ்ரீராமரண்டைவந்துசேர்ந்தான். ஸ்ரீராமரும்தன்னுடையபகையாளியின் தம்பியென்றுபாராமல் அவனுக்கு அழிவில்லாதசிரஞ்சீவியுங்கொடுத்துஇராவணனையுங்கொன்று பட்டமுந்தரித்தார். இந்தவிபீஷணர்தான் சுவாமிக்கு முக்கியமானவர் என்பாரு

ம், அப்படியல்ல தமயனானவன் தம்பியைக் கண்டவுனே தம்
பியானவன் தமயனைக்கண்டவுடன்சரியாய் நடந்துக்கொள்ளு
வான். அப்படி இராவணனிடத்தில் நற்புத்தியில்லாவிட்டால்
தமயன்பேரிற் கோட்சொல்லிக்கொன்றதற்கு இலட்சுமணர்மு
ன்னுக்கு ஹரிஹராப்பிரம்மாதிகளுமீடல்ல, தமயன்மனதிற்குச்
சந்தோஷமானல் தம்பிலட்சுமணனுக்கு சந்தோஷமாகுமோ
யாரும்அல்ல இந்தவிபீஷணன் இராட்சசவம்சமாயிருக்கிருர்
இராசவடிவாய்காண்கிறது இவருடைய அழகுக்குமன்மதனும்
ஈடல்ல, இவர்பராகிரமமும் இவர்வில்சிங்காணியும் அப்புராப்
பொதியும இரத்தினக்கிரீடமும்தேவேந்திரனுக்கும்வாராதென்
பாரும, இப்படியாகச்சொல்லிக்கொள்ளும் நாலுவர்னசாதிகளு
டைய வீதிகளுங்கடந்து ஸ்ரீராமரிருக்குஞ் சபாமண்டபம் வந்
து அவர்பாதத்தில தன்னுடையஇரத்தினகிரீடப்படத்தாபுந்
து சேவித்தார். அப்படிவந்துசேவித்த விபீஷணரையெடுத்து
ஆசீர்வதித்து பொற்பீடம்போட்டு உட்காரவைத்தார். மாலிய
வானும சேனதிபதியும்மந்திரிபிரதானிகள்சபாமண்டபத்தில்
நடந்துவருகையில் ஸ்ரீராமர் விபீஷணரைப்பார்த்து இவரார்
மகாபெரியவராயிருக்கிருரென்றுகேழ்க்க விபீஷணர்சொல்லு
கின்ருர்.

கேளும், ஓ நாதனே! இவர்தான் எங்கள்பாட்டனுகிய மா
லியவான் என்தமையனை இராவணனுக்குச் சீதையுமனைவி
ட்டு விடும்படி வெகுபுத்திகளைச்சொல்லி. உம்மையுங்கொண்டா
டினவர் இவர்தானென்றுசொல்ல ஸ்ரீராமர்கேட்டு சிங்காதன
ம்விட்டுக்கீழிறங்கி மாலியவானுக்கெதிர்வரவே மாலியவான் க
ண்டு பயபக்தியுடன்தெண்டனிட அந்தமாலியவானை ஸ்ரீராம
ர்கிருபைகூர்ந்துவாரியெடுத்து ஆசீர்வதித்து ஓர்ஆசனங்கொ
டுத்துஉட்காரவைத்து அவர்களுடைய சுபக்ஷேமசங்கதிகளைப்
பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்போதுவிபீஷணனிடபட்டபுதே
வியான சனமாலிகையும் மகளான திரிசடையம்மனும்இரண்டு
லட்சங்கன்னியர்கள் கௌசலை கைகேசி சுமித்திரைமூன்றுபே
ரையுஞ்சேவிக்க அன்னவர்கள அவர்களையும் ஆசீர்வதித்துபீ
டம்போட்டு உட்காரவைத்து சற்றுநேரம பேசிக்கொண்டிருந்
து அவர்களுக்குத்தக்க விடுதிகளமைத்து சகல சப்பிரமத்துட
னடப்பித்தார்கள்.

இப்படியிருக்கையில் மகாமாயனானவன் தன்னுடைய பரி வாரமானயானை தேர் பரிசேனைகளான தண்டுதளங்களுடனே தண்டகாரணியவனத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுக் கங்கைக்கரை யிரங்கிப்போகையில் யானைகளானது துப்பிக்கைகளை உயரத் தூக்கிக்கொண்டுநடந்தது. அதன்பின்வரும்யானைகள் ஜலங்க ளைக்குடித்து புரவிகளுந்தாகவிடாய்தீர்ந்துநடந்ததுகள். அத ன்பின்வருங்குதிரைகளுக்கு சலமில்லாமற்சேராடி குழப்பிவிட் டகால்பலமான இராட்சதர்கள் நடக்கிறபோது காய்ந்துஉலர் ந்து தும்புந்தூளுமாய்க் கருந்தூளுஞ்செந்தூளுமெழும்புப் டியாய் ஆரவாரத்துடனே அட்டகாசஞ்செய்து இரைச்சலிட் டுவருவதை ஸ்ரீராமர்கண்டு ஓய் அனுமாரே! இப்போதுவருகிற வர் யாரென்றுகேட்க அனுமார் சொல்லுகிறார் ஓசுவாமி இப் போதுமகாமாயன்வருகிறதுபோலகாண்கின்றதென்றார், அது கேட்டு ஸ்ரீராமர்தம்பியாகிய சத்துருக்கனைப்பார்த்து தம்பி சத் துருக்கா நீ சிலபடைத்தலைவரையுஞ் சேனைகளையுங் கூட்டிக் கொண்டு போவென்றார். அவ்வாறே சத்துருக்கர் செல்லுகை யில் மகாமாயன் தெற்குகோபுரவாசற்படியிற் பாளயங்களை நிறு த்திவிட்டு மந்திரிபிரதானிகள் படைத்தலைவர்சூழக்காணிக்கை கப்பங்களுடனே எதிர்கொண்டுவந்து சத்துருக்கனரக்கண்டு ஒருவர்க்கொருவர்தழுவிவினவிக்கொண்டு சந்தோஷமாய் வரு கையில் அப்பட்டணத்துஜனங்கள் மகாமாயனைப்பார்த்துஒரு வர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

அண்ணே இவனைப்பார்த்தால் பயமாயிருக்கின்றது இவ னுடைய கோரப்பல்லுங் கையிற்பிடித்திருக்கின்றவில்லும் பா ரென்றான் மற்றொருவன் கூறுகின்றான். அப்பா இவன்முகத்தி லிருக்கிறமீசைகளும் இவனுடைய புஜபலபராக்கிரமமும் பார் க்கவே யாவருக்கும் உதரலும் மனப்பதாலுமாமென்றான் வே றொருவன்கண்டு பயங்கொண்டு ஐயா! இவன்கையோ கயிலைய ங்கிரியைத் தாக்கமாப்போற்காலேற்கும் கண்ணோவிண்ணைமரு ட்டும் புஜமோ பதினாயிரமலையைப் புரட்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளும்படியாய் வீதிகளைக்கடந்து சபாமண்டபம்வந்துஸ்ரீ ராமரை நமஸ்கரித்தான். அப்படிநமஸ்கரித்தமகாமாயனுக்கு ப்பலவாசிகள்கூறியபின்பு மகாமாயனானவன் பரதலட்சுமண ரைச்சேவிக்க அவர்களும் ஆசீர்வதிக்க பிறகுமாலியவானையும் விபிஷணரையுங்கண்டு நமஸ்கரித்தான். அப்படிநமஸ்கரித்த

கர்மாயனுக்கு இவர்களும் ஆசிர்வதித்து உட்கார செல்வுகொ
த்தார்கள். அப்போது ஸ்ரீராமர், ஓய் மகாமாயனே! நீங்களனை
வரும் க்ஷேமமாவென்றார் ஓ! நாதனே கிருபைக்கடலே தங்க
ளுடைய அனுக்கிரகம் அடியேன்பேரிலிருக்கிறமட்டுக்கும் அ
டியேன் க்ஷேமமேதவிர குறையொன்றுமில்லையென்றுபணிவா
ய்க்கூறினான். இதற்குள் மதனரஞ்சினி யென்னப்பட்டவள் ஆ
யிரங்கன்னியர்கள் சூழ, முத்துப்பல்லக்கிலே கௌசலைகைகே
யி சுமித்திரையாரிருக்கும் அந்தப்புரத்திற்குட்சென்று அந்த
மூன்றுபேருக்கும் நமஸ்கரிக்க அவர்களும் இவர்களை ஆசிர்வ
தித்து அவர்களுக்கு விடுதிகள்கொடுத்து சகலசம்பிரமத்துட
ன் நடப்பித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கையில் சலவசந்தனனவன் தன்னுடைய யா
னைசேனை பரிவாரங்களுடன் யானைகள் முன்னடக்க அதன்பின்
ரதங்கள் நடக்க அதன்பின்பு குதிரைகளும் அதன்பின் காலபல
மானசேனைகளும நடக்கிறபோது பூமியானது கிடுகிடுவென்று
அதிர்ந்திங்க ஆதிசேஷன்புஜமாற்ற அஷ்டகுலபர்வதங்களுமதிர
பெருத்த ஆரவாரத்துடனே இராக்ஷசச்சேனைகளானது வரு
கிறபோது ஸ்ரீராமர் அனுமாரைப்பார்த்து அதோவருகிறவன்
யாரென்றுகேட்க, அனுமார்சொல்லுகிறார் ஓநாதனே! இன்
னுஞ் சலவசந்தன்வரவில்லை இவ்வளவு ஆரவாரத்துடன் வரு
கிறவன் சலவசந்தனேயல்லாமல் மற்றொருவருமல்லவென்று
அனுமார்சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீராமர் தம்பிசத்துருக்கனை
நந்து மந்திரிபிரதானிகளுடன் சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுஎ
திர்நோக்கிச்சென்று சலவசந்தனை அழைத்துவாவென்று கூற
கையில்சத்துருக்கர் அந்தப்படியே சர்வாடம்பரத்துடன்செல்
லவே அதுகண்டு சலவசந்தனைகண்டு சட்டென்று ரதத்தைவி
ட்டுக் கீழிறங்கித்துச் சாஷ்டாங்க தெண்டம் சமர்ப்பிக்கச் சத்
துருக்கரானவர் தழுவி ஆசிர்வாதஞ்செய்தழைத்து வருகையி
ல் சேனாசமுத்திரங்களைக் கோட்டை வெளியில் நிறுத்திவிட்டு
படைத்தலைவனான பஞ்சகண்டன் சேனாதிபதிகள் தளவாய்க
ள் சூழும்படியாய்க் காணிக்கைக்கப்பங்களுடன் வருகிறபோது
பட்டணத்துஜனங்கள் சலவசந்தனைப்பார்த்துச்சொல்லிக்கொ
ள்ளுகிறார்கள் இவனைப்பார்த்தால் இராக்கதனைப்போற்காணுகிற
து சிறியவயதுபோலுந் தோன்றுகின்றது இவனுடைய அ
லங்காரதந்தங்களைப்பார்த்தால் சந்திரனை இருபிளவாய்ப்பிளந்து

இரண்டுகடைவாயிலும் வைத்ததுபோலு மிருக்கின்றதென் று
சொல்லிக்கொள்ளுகையில் சலவசந்தனானவன் ஸ்ரீராமமூர்த்தி
யைக்கண்டு வணங்கினான். அப்படிவணங்கிய சலவசந்தனையெ
டுத்து வாயாரவாழ்த்தினர். பிறகு சலவசந்தனானவன் பரதலட்
சுமணரையும் சேவித்தான் அவர்களும் ஆசிர்வாதஞ் செய்து
ஆசனங்கொடுக்க அதன்மீதுட்கார்ந்தான், அப்போது ஸ்ரீரா
மமூர்த்தியானவர் ஓய் சலவந்தனே! நீரும்முடைய சேனைசை
னியங்களும் சுகமோவென்றார் சலவசந்தன்சொல்லுகிறான் உ
ங்களுடைய அனுக்கிரகம அடியேனுக் கிருக்கிறமட்டுக்கும்
ஒருகுறைவுமில்லையென்றான்.

இப்படியிருக்கையில சலவசந்தனுடைய பட்டபுதேவியா
னதிருமாலியும் நூறுதாதியர்கள் புடைசூழ, முத்துப்பல்லக்கி
லேறி கைகேசி சுமித்திரைகள் அரண்மனைக்குச்சென்று அவ
ர்களடிவணங்கி நமஸ்கரித்தாள். அவர்களித்துதிருமாலினுக்கு
ஆசீர்வதித்து ஒருபீடம்போட்டு உட்காரவைத்துவந்தவர்களு
க்கெல்லாம் விடுதியும் விடுவிக்க அதில்சசல வைபவத்துட னி
ருந்தார்கள். அப்படியிருக்கத் தேவசுந்தரனானவன் யானைதேர்
பரிகள் அணியாகவும் நாற்பத்தைந்துவெள்ளம் ராக்கதசேனை
களுடனும் இருபத்துநாலாயிரங்கோடிவானராள்கூட்டத்தோ
டு கங்கைக்கரைக்குவந்தான். அப்படிவந்ததேவசுந்தரனைமட்ச
யந்த அனுமான்கண்டு ரதத்தைவிட்டிழிந்து யெதிர்கொண்டு
வந்து அழைத்துப்போய்தழுவிவினவிக்கொண்டு இருவர்தண்
டுகளையும் ஒன்றாய்க்கூட்டி சங்கீதமேளவாத்தியங்கள் தாம்தா
மென்றுமுழங்க பூமியதிர அஷ்டகுலபர்வதங்களும்நடுங்க வா
னராளும் ராக்கதாளும் ஒன்றாய்க்கூடி ஆரவாரத்துடனேவரு
கிறபோது எங்குமிறங்கயிடமில்லாமல் நாலுமூலைகோபுரவாச
ற்படியும்போய்ப்பார்த்தார்கள், அவ்விடமுழுமையும ஆனையும்
குதிரையும் ரதமுமவானராளும் ராக்ஷதாளுமஎங்கும்டமாரபே
ரிகை மேளவாத்தியங்களும-கொண்டைகளும்-கொடிகளும்அவு
தாக்களும் கூடாரங்களும் ஆடல்பாடல்களும் கூச்சல்களும
கோபுரவாசற்படிக்குத் தென்புரமாகக்கௌஞ்சம்சந்துவெளிச்ச
மாய்க்கண்டது, அதுகண்டுதேவசுந்தரன் மட்சயந்தஅனுமா
னைக்கண்டு தளத்தைவிட்டு காணிக்கைக்கப்பங்களுடனேநாற்
பத்துநாலாயிரங்கோடி சேனாதிபதிகள்சூழ, ஏழுகோபுரவாசற்
படியுங்கடந்து கோட்டைக்குள்நுழைந்து மகாஆரவாரத்துட

னேவருகிறபோது சபாமண்டபச்சபையிலுள்ள ஸ்ரீராமர்பரத லட்சுமணர் சத்துருக்கர்விபீஷணர் மாலியவான் சுக்ரீவன் அங்கதன் மந்திரியான சுமந்திரன் சகலருங்கேட்டு அவர்களார் வருகிறவர்களென்று மனதிலேயெண்ணினார்கள். அப்போது ஸ்ரீராமர் ஓ அனுமாரே! இப்போது வருகிறவர்களாரென்று கேழ்க்கவே அனுமார்கூறுகிறார். சுவாமி வானரசிரேஷ்டர் இராட்சதசிரேஷ்டர் எல்லாரும்வந்து நிறைந்திருக்கின்றார்கள். தேவசுந்தரன் மாத்திரம் வரவில்லை. அவன்றான் வருகின்றது போற்காணுதென்றார். அதுகேட்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் தம்பி சத்துருக்கனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். நீ சிலது சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் மரியாதைசெய்து அழைத்துக்கொண்டு வாவென்றுத்தரவுசெய்தார் அப்படியே சத்துருக்கர் மந்திரிசுமந்திரனையும் சேனைகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு மேளதாளசங்கீதத்துடன் எதிர்கொண்டுபோகவே தேவசுந்திரனும் மட்சயந்தஅனுமாரும் நமஸ்கரித்தார்கள். அப்படி நமஸ்கரித்த தேவசுந்திரனுக்கும் மட்சயந்த அனுமாருக்கும் ஆசீர்வாதஞ்செய்து அழைத்துக்கொண்டு வருகிறபோது தேவசுந்தரனையும் மட்சயந்தஅனுமானையும் ஸ்ரீராமமூர்த்துகண்டு, ஓ அனுமாரே! இராட்சதரூபனும் வானரரூபனுமாக வருகிறார்களே இவர்களார்சொல்லென்று கேட்கையில் அனுமார் சொல்லுகிறார்.

ஓ சுவாமி! அதோ ராக்ஷதசிரேஷ்டனாகவருகிறவன்பாதாளலோகத்தைப் பரிபாலனம் பண்ணப்பட்ட மயிலிராவணனுடைய மருமகனான தேவசுந்தரன் வானரரூபமாய் வருகிறவன் அடியேனுடையகுமாரன்மட்சயந்த அனுமானென்னப்பட்டவன இருவருமவருகிறாரென்றுசொன்னார். அதுகேட்டுஇராமலட்சுமணர் சந்தோஷப்பட்டு ஓய் அனுமாரே! நீர் நித்தியதத்துவபிரமச்சாரியாயிற்றே உமக்குபுத்திரனேது எனக்குத்தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்று ஸ்ரீராமமூர்த்திகேட்க அனுமார் சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் மட்சயந்த அனுமான் வரலாறு கூறுதல்.

ஐயா, ஜகநாதனே! அடியேன்சீதாலட்சுமியம்மனைத் தேடிக்கொண்டு சமுத்திரந்தாண்டுகையில் அடியேனுடைய சுக்கி

லங்கலிதமாய்ச் சமுத்திரத்தில் விழுந்தது. அதையொரு மச்சமானது விழுங்கிற்று. அந்தநாழிகைக்கு ரிஷிபிண்டம் இராத்தங்காமல் மட்சன்யந்தபிறந்தான் பிறந்தமாத்திரத்தில் சமுத்திரக்கரையோரமாகத் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படியிருக்கையில் மயிலிராவணன் வேட்டைக்குப் பாதாளத்தை விட்டு வெளியேவந்து சமுத்திரந்தாண்டி வேட்டையாடி மறுபடியும் சமுத்திரந்தாண்டிவருகிறபோது ஜலத்திலேதத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிற மட்சயந்தனைக்கண்டு வெகு ஆசையன்புடன் எடுத்துவளர்த்தான். அப்படியிருக்க அடியேன் சீதாலட்சுமியைக்கண்டு சமுத்திரந்தாண்டி தங்களுக்குவந்துசொல்லத் தாங்களும் இளையபெருமாளுமாக எழுபதுவெள்ளம் வானராளுடனேசமுத்திரத்தையடைத்து இலங்கைக்குப்போய்இராவணனைக்கண்டு கும்பகர்ணன் இந்திரசித்து அதிகாயன் மூவரையுங்கொன்றபிறகு இராவணனவன் யோசனைசெய்து பாதாளலோகத்திலிருக்கப்பட்ட மயிலிராவணனையும் அவன்தம்பிமார் மூன்றுபேரையுமழைத்து தங்களையும்இளையபெருமாளையும்பாதாளலோகத்திற்கொண்டுபோம்படி உத்திரவுபண்ணினான். அந்தசமாச்சாரந் திரிச்சடையம்மனால் விபீஷணரறிந்துஉமக்கும்இளையபெருமாளுக்கும் அடியேனுக்குஞ்சொல்ல,வாலினாலே சந்தில்லாமல் கோட்டை கட்டாய்கட்டி பத்திரமாய் காத்துக்கொண்டிருக்க, விபீஷணர்மந்திராபூதியினாலே ஒருபெட்டிசெய்து அந்தப்பெட்டியில் தாங்களும்இளையபெருமாளும் பள்ளிகொள்ள அந்தச்சமயத்தில் மயிலிராவணன் விபீஷணரைப்போலவடிவுகொண்டு இந்தக்கோட்டைக்கு வழியெப்படியென்றுகேட்டான் அந்தமர்மம் அடியேனுக்குந்தெரியாமல் ஒருகாலைவாங்கினேன். அந்தக்கால்வழியாய் நுழைந்து தங்களுக்கும் இளையபெருமாளுக்குஞ் சொக்குபொடியைத்தூவி பெட்டியுடனேயெடுத்துப் பாதாளலோகம் போய்விட்டான்.

கூடவே விபீஷணர் கோட்டையின்மீதில் வாளையுருவிக் கையில்பிடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார். அப்படிவந்த விபீஷணரை அடியேன்பார்த்து ஐயா விபீஷணரே! இப்போது தான் உள்நுழைந்தீரோ எந்தவழியாக எதிரேவந்தீரென்றுகேட்டேன். அப்போது விபீஷணர் சொன்னது நான்வரவில்லையே மோசம்போனீரே அனுமாரேயென்றுகேட்டார். அப்படி கேட்டவிபீஷணரும் அடியேனும்வந்துபார்த்தோம். உம்மை

யும் இளையபெருமாளையுங்காணமல் மோசம்வந்ததென்று விபீ
ஷணரும் சொன்னவழியைப்பிடித்துக்கொண்டுபாதாளம்வரை
க்கும்போனேன். அவ்விடத்திற்சமாச்சாரம் ஒன்றுமகப்படாம
ல் தண்ணீர்துறையில்வந்திருந்தேன். அத்துறைக்கு மயிலிரா
வணன் தங்கையானவள் அழுதுக்கொண்டுவர அவளைநோக்கி
நீயிப்படி அழுதுக்கொண்டு வரவேண்டியதென்னஅம்மாவெ
ன்றுகேட்டேன். அதற்கந்தம்மாள் நான் மயிலிராவணன் தங்
கை யெனக்கொரு புத்திரன்பிறந்தான் அதற்காக என்தமைய
ன் சோதிடரையழைத்து பிள்ளைபிறந்த லக்கினத்தைப்பார்க்கு
ம்போது அவர்கள்சொன்னது நல்லம்மானுக்கு ஆகாது பதி
னறுவயதிற் பட்டாபிஷேகனாகி இந்தப்பட்டணத்தையாளுவா
னென்றுசொன்னார்கள் அதுமுதலிதுவரையில் என்னையும் எ
ன்புருஷனையும் என்பிள்ளையையும் விலங்கு பூட்டிவைத்திருந்
தான். இப்போதுஆரோ இரண்டுபேரைபெட்டியுடன்கொண்
டுவந்துகாவற்படுத்தியிருக்கிறான் அதுவன்றிஇன்று என்கால்
விலங்கைவிடுத்து என்கையிற் குடத்தைக்கொடுத்து தண்ணீர்
கொண்டுவரச்சொல்லி என்பிள்ளைக்கும் அந்தஇரண்டுமானிட
ர்களுக்கும் ஸ்நானம்பண்ணிவைத்து காளிகாதேவிக்குபொலி
கொடுக்க இருக்கிறான் அதனால் அழுதுக்கொண்டு வந்தேனெ
ன்றாள்.

அதனைக்கேட்டு, அடியேன்சொன்னது அம்மா இங்கே
வாரும் என்னையிந்தகுடத்திற்குள் சந்தடிபண்ணாமல்வைத்துக்
கொண்டு போவீரேயானால் உன்தமயனை மயிலிராவணனைக்
கொன்று நின்பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டி வைக்கிறேனென்று
சொன்னேன். அதுகேட்டு அந்த அம்மனும அடியேனை குட
த்திலேவைத்துக்கொண்டு கோட்டை வாசற்படியில் நுழைகிற
போது கோட்டைகாவற்காரர்கள் அதைக்கண்டு குடத்தையிற
க்கச்சொன்னார்கள். அப்போது அடியேன் சட்டெனக்கீழேகு
தித்து அங்கிருந்த காவற்காரரையெல்லாங்கொன்று அப்பாற்
போகும்போது மச்சயந்தஅனுமான்எதிர்த்தான் அவனுடன்
யுத்தம்பண்ணிப்பார்த்தேன் என்னால்முடியாமல் அவனுடை
யகுலங்கோத்திரத்தைக் கேட்க்கிறபோது அடியேனுடைய கு
மாரனய்விளங்கினன். மேலும் அடியேன் அவனுக்குத்தந்தை
யென்றறியாமற் சண்டைசெய்தபாவந் தீரக்காசிக்குப்போய்ஸ
நானம்பண்ணி கந்தாபுரிபட்டணஞ்சேரென்றனுப்பிவிட்டு ம

யிலிராவணனையும அவன்தம்பிமார்களையுங்கொன்று தேவசுந்திரனுக்குப்பட்டங்கட்டிவைத்துப் பெட்டியையெடுத்துக்கொண்டு லங்கைக்குவந்தேனென்று அனுமார் சொன்னார்.

அப்போது இராமலட்சுமணர்கேட்டு அதிகசந்தோஷமாகி விபீஷணரைப்பார்த்து ஓய்விபிஷணரே! இப்படிநடந்த சமாச்சாரம்இதுவரையில் எங்களுக்குச்சொல்லாமலிருந்துவிட்டீர்கள் அதேதெனென்றால் மூன்றுகாலமுந்தெரிநத பெரியோர்கள் தங்கள்பெருமையுந் தாங்கள்செய்த உபகாரத்தையுஞ்சொல்லிக்கொள்ளமாட்டார்களென்று ஸ்ரீராமமூர்த்தியும் இலட்சுமணருஞ்சொல்லுகையில் அனுமாரும் விபீஷணருமெழுந்துசுவாமியை நமஸ்கரித்து சுவாமி இதொருகாரியமோ வென்று சொல்லாமலிருந்துவிட்டோம் இப்போது தருணம்வந்து வாய்த்தபடியால் சொல்லவேண்டியதாயிற்று. அடியார்கள்செய்த அபசாரத்தை பொருத்தருளவேண்டுமென்று அடிவணங்கித் தெண்டனிட்டார்கள். அதுகேட்டுசுவாமியும்இலட்சுமணரும் பூரித்து மனங்களித்தார்கள். அச்சமயத்தில் தேவசுந்திரனும் மட்சயந்த அனுமாருமவந்து சுவாமியின்பாதாரவிந்தத்தை துதித்துவணங்கினார்கள் அவர்களுக்குச்சுவாமியானவர் ஆசீர்வதித்து உட்காருமபடி உத்தரவுகொடுக்க அவர்களுமிருந்தார்கள் அந்தவேளையில் தேவசுந்திரன் பட்டபுதேவியும் முத்துப்பல்லக்கிலேறி நாலுகன்னியர்சூழ, கௌசலை கைகேசிசுமித்திரையம்மன் இபமூவரும் வசிக்கும் அந்தப் புரத்திற்குப்போய் மூன்றுபேரையுஞ்சேவிக்க, அவர்களும் வாழ்த்தி வசனித்துக் கொணடிருந்து விடுதிகளமைத்து சயபிரமத்துட னடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஸ்ரீராமரிடம் குகன்வருதல்.

இப்பால் குகனெனவன் தன்னுடைய பதினேரக்குரோணி சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு டபாரபேரிகைசங்கீதமேளவாத்தியங்கள முழங்கப்பறப்பட்டு வருகிறபோதுகண்காணுதசேனைகளைக்கண்டு ஆச்சரியபபட்டு தாங்களிருக்கிறதற்கிடமில்லாமல் நாலுகோபுரவாசற்படியும்போய்ப்பார்த்தார்கள் போகயிடமில்லாமல்வாசற்படிபக்கம்பார்க்கையில்கொஞ்சமிடமிருக்கக்கண்டு அவ்விடத்திற்றண்டுவிட்டிறங்கிக் குகனுஞ்சிலசேனதிபதிகள் சூழக்கோபுரவாசற்படிக்குள்நுழைந்து பிர்மக்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட நான்குவர்ன ஜாதிவீதிகளும்

சடந்து சபாமண்டபம்வந்து ஸ்ரீராமமூர்த்தியைச்சேவிக்க, அ
வருங்குகனையெடுத்து மார்போடணைத்து ஆசிர்வாதஞ்செய்ய
க் குகனும்பாதலட்சுமணர் சத்துருக்னரென்கிறமூவருக்கும் நம
ஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுங்குகனுக்கு ஆசிர்வதித்தொருபீட
த்தின்பேரில் உட்காரச்செலவுகொடுக்க குகனுஞ்சந்துஷ்டியா
யிருந்தான். பின்பு குகனுடையதேவியும் சிலகன்னியர்கள்கூ
ருமபடியாய் மூக்குப்பல்லக்கிலேறி கௌசலைகைகேசிசுமித்தி
ரை அரண்மனைக்குப்போய் அவர்களுக்குச்சாஷ்டாங்கமாகதெ
ண்டஞ்செய்ய, அவர்களும் ஆசிர்வாதஞ்செய்து சிலநேரம்வா
ர்த்தையாடி விடுதிபண்ணிவைத்து தேவிகளுந்தாதிகளுஞ்சந்துஷ்
டியோடிருந்தார்கள்.

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனையும்
விபீஷணரையுங் கேட்டுக்கொள்ளல்.

———(*)———

இப்படியிருக்க, ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியார்சிம்மாதனத்திற்
சகல இராசசிரேஷ்டரும், வானரசிரேஷ்டரும், படைத்தலைவ
ர்களுடசேனைபதிகளுடதண்டுதளங்களோடும் மந்திரிபிரதா
னிகளுடன் முத்துக்குடை ரத்னக்குடைசவிய, ஆலவட்டம்தா
லவட்டம் சாமரங்கள் சுருட்டிகள் பயிர்க்குச்சுசொரிய, இந்தி
ரன்கொலுவைப்போற் கட்டியக்காரர்கட்டியங்கூற, பாடகாபுக
ழ, தேவதாசிகளுக்குச்சரியான பெண்கள்பாட, எக்காளம்சின்
னமத்தளம் ருதக்காவீணை சங்கீத மேளவாத்தியங்கள் முழங்க,
நிறைந்தகொலுவாயிருக்க அப்போது சுக்ரீவமகாராசனையும்
இலங்காதிபதியான விபீஷணரையும் ஸ்ரீராமமூர்த்திபார்த்துச்
சொல்லுகிறார். நீங்கள்முன்னாலெங்களுக்காகஅவஸ்தைப்பட்
டு இராவணசம்மாரம்பண்ணி சீதையைசிறையும்விடுவித்து எ
னக்கிந்த அயோத்தியாபுரிபட்டமுஞ்சூட்டிவைத்தீர்கள் அது
போல் இப்போது அஸ்வமேதக்குதிரையின்பின்னால்போய் எ
திர்த்தராசாக்களைச்சங்கரித்து உங்கள்கையினால் யாகத்தை நி
றைவேற்றிவைக்கவேணும் இந்தநன்றியை மறவேனென
ன்றாரதுகேட்டு சுக்ரீவரும் விபீஷணரும் சுவாமியைப்பார்த்
துச்சொல்லுகிறார்கள். ஓசுவாமி! அடியார்களாலாவதொன்று
மில்லை எல்லாகாரியமும் பலாபலமும் தேவரீருடைய மகிமை
யேயல்லாமல் வேறொன்றுமில்லையென்று பணிவாகச்சொல்ல
ஸ்ரீராமர்சந்தோஷமாய் சுமந்திரரையழைத்துஐப்பத்தாறுதே

சத்தரசர்களுக்கும் ஓலையெழுதியனுப்பி இராசாக்களெல்லோ ரும் வரும்படி திட்டஞ்செய்யுமென்றார்.

சுமந்திரர் ஐம்பத்தாறுதேசத்

தரசர்களுக்கு திருபமனுப்புதல்.

அப்போது சுமந்திரரும் ஓலையெழுதி தூதுவரிடங்கொடுத்தனுப்ப அவர்கள்ஓலையையெடுத்துக்கொண்டு வாயுவேகமனோ வேகமாய்ப்புறப்பட்டு ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களுக்குங்கொடுக்க அவர்கள் வாசித்துப்பார்த்து உடனேபுறப்பட்டார்கள்அவர்களாரென்றால் கொங்கணராசன் முப்பத்தக்ரோணி யானை தேர் பரிசேனைகளுடனே காணிக்கைகப்பங்கொண்டு புறப்பட்டார். கோசலமகாராசாவும் இருபத்தைந்தக்ரோணி யானைதேர்பரிவாரங்களுடன் காணிக்கைகப்பங்கொண்டுபுறப்பட்டார் புறப்படவே கேரளதேசத்தையாளப்பட்ட கேரளமகாராசாவும் கலிங்கதேசத்தையாளப்பட்டகலிங்கமகாராஜாவும், மாளவதேசத்தையாளப்பட்ட மருத்துவமகாராசாவும், பாண்டியதேசத்தரசனாகிய உக்கிரசேனமகாராசாவும், விக்கிரவதேசத்துவேந்தனாகிய வீரவிக்கிரமகாராசனும், ஒட்டியதேசத்தரசனாகிய ஒட்டியமகாராசனும், நகரதேசத்தையாளப்பட்ட வீரவர்மமகாராசனும் இன்னுமிருக்கப்பட்ட ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களும் ஓலைகண்டநாழிகைக்கு அவர்களுடைய யானைதேர் பரிகாணிக்கைகப்பங்களுடனே கொடிச்சிலைகளுடனும் விருதுகள்பிடித்துக்கொண்டு எக்காளம் சின்னம வெங்கலமுரசு சாமரம-பேரிகைகள்முழங்க வடகிழக்கு தெற்கு மேற்கு தென்கிழக்குதென்மேற்குவடகிழக்கு வடமேற்குஎன்கிற அஷ்டதிக்கிலுமிருந்து இராசர்க்கள் மகுடமாந்தாதிகள் அதிரதர் சமரதர் அர்த்தரதரென்றுசொல்லப்பட்ட இராசாக்களும் வெள்ளைக்குடை வெண்சாமரம் செகப்புக்குடை செகப்புக்கொடி கறுப்புக்குடைகறுப்புதுவசம்பச்சைக்கொடி நீலக்கொடி மஞ்சட்குடை மஞ்சட்கொடிபறக்கப் புறப்படும்போது பூமியானதுகிடுகிடென்று நடுங்கவும், ஆதிசேஷன்புஜமாற்றவும், அஷ்டகுலபர்வதங்கள்அசைந்தாடவும், ஆற்பரித்து அயோத்தியாபுரிபட்டணத்து நாலுமூலையும் கோபுரவாசற்படியும்வந்து பார்த்தார்கள். அப்படி வந்தசேனைகளும் இராசாக்களும கருமலைபர்வதங்களைப்போலி

ருக்கப்பட்ட ராட்சதர்களையும் வானரக்கூட்டங்களையும் சேனு
திபதிகளையும் தளகர்த்தர்களையும் பார்த்து ஒருவர்க்கொருவா
சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள் ஓராசாக்களே! இவர்களார் இவர்க
ளைப்பார்த்தால் பெரியபர்வதங்களைப்போலிருக்கிறார்க ளிவர்களெ
ன்னமனிதப்பிறப்போ இவர்கள்முகத்தைப்பார்த்தால் மகாமேரு
பர்வதத்தின சிகரம்போலிருக்கின்றது. இவர்கள்மூக்கிலே இரு
பதுயானைகள் புகுந்துவரும்போற் காணுகின்றது. அவர்களு
டையவாயைப்பார்த்தால் ஆகாயப்பூமியைப்போலுந் தோற்று
து மீசைகளைப்பார்த்தால் மணலில்முளைத்த கோரைப்புல்லைப்
போற்றட்டுபடுது அந்தமீசையில் ஒவ்வொருமயிரிற்பத்துயானை
களைக்கட்டிதொங்கவிடலாம். அதுவுமன்றிகண்களைப்பார்த்தா
ல்யமுனைநதிகரைபோலுமிருக்கின்றது கோரைபற்களைப்பார்த்
தால்சந்திரனைப்பிளந்து இருபக்கத்துக்கடைவாயிலும் வைத்த
துபோலுமிருக்கின்றது இவர்கள்கிரீடத்தைப்பார்த்தால் கைலா
யபர்வதத்தினஉச்சியிலிருக்குஞ்சிகரம்போலுமிருக்கின்றது. மா
ர்பிலணிந்தபதக்கங்களைப்பார்த்தால் அறுபத்துநான்கு சூரிய
னைப்பிடித்துமார்பிலணிந்ததுபோலும் விளங்குகின்றது இப்ப
டிப்பட்டரூபமுடைத்தஇராட்சதர்களை ஸ்ரீராமமூர்த்தியெப்படி
செயம்பண்ணினாரோ இவர்களைப்பார்க்கும்போதேசொற்பங்கல
ங்குகிறதே கையில்பிடித்திருக்கிற வில்லைப்பார்த்தால்அண்டத்
தைவில்லாகப்பிடித்ததுபோலுந் தோற்றுதே இவர்கள்சாமார்
த்தியமென்னமாயிருக்குமோ இப்பேர்ப்பட்ட இராட்சதர்களு
க்கரசனான இராவணனெஸ்வான் இலேசானவனாக யிருப்பா
னோ அவனை ஆயிரத்தெட்டண்டம் இருநூற்றிருபத்துநான்கு
புவனத்தையும் ஆண்டவனாச்சுதே அவனை இவரென்னமாய்க்
கொன்றார் இவர்பரப்பிரமமானபடியினாலே தசரதமகாராசன்வ
யிற்றில்ஸ்ரீராமராகப்பிறந்துஇராவணராட்சதாளையுங்கொன்றா
ர் நம்முடையவம்சம இருபத்தொருதலைமுறையிலும்இராட்சதா
னைநாமறியமாட்டோம ஸ்ரீராமமூர்த்தியாலே இப்போதுகண்
டோமென்று பலவாறாகபேசிக்கொண்டு கீழ்க்கோபுரவாசற்படி
யாகநுழைந்து நாலுவீதிகளுங்கடந்து சபாமண்டபம்வருகிற
போது ஸ்ரீராமமூர்த்திசேட்டுபரதசத்துருக்கருடன்சேனைகளை
யுங்கூட்டி யனுப்பிவைத்தார். அவர்களெதிர்கொண்டுவரவே
ஐம்பத்தாறுதேசத்துராசாக்களும் பரதசத்துருக்களை நமஸ்
காரம்பண்ண, அவர்களும்மரியாதைசெய்து அழைத்துக்கொ

ண்டு சபாமண்டபம்வந்தார்கள், அப்போது ஸ்ரீராமர் சிம்மாச
னம்விட்டெழுந்து நின்றார், அப்படி நின்ற ஸ்ரீராமர் பாதத்தி
லேஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களுஞ் சேவித்தார்கள். அவர்களு
க்கு ஆசீர்வதித்து உட்காரும்படியாய்செலவுகொடுக்க அவர்க
ளுஞ் சந்தோஷமாயுட்காரந்திருந்தார்கள்.

அப்போது ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர், ஓய்இராஜாக்களே!
கேளுங்கள் நான் இராவணராட்சதர்களைக்கொன்றபாவந்துலை
ய அஸ்வத்தின்பின்னால் நீங்களுஞ்சென்று ஆதிர்த்தஇராசாக்
களைச்சங்கரித்தகையினால்அஸ்வமேதயாகம்பண்ணிவைக்கவே
ணுமென்றார். அதுகேட்டுஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களும்சுவா
மிதங்களுடைய கருணாகடாட்சம் அடியார்கள்பேரிலிருக்கிறவ
ரையில் உம்முடையயாகத்திற்குகுறைவுவருகிறதில்லை. அப்படி
யே குதிரையின்பின்னாகச்சென்றுபூமிப்பிரதட்சணமவந்து உ
மதுகையில்யாகம்பண்ணிவைக்கிறோமென்றார்கள். அப்போது
ஸ்ரீராமரும் மகாசந்தோஷமாய்வந்த மகாராசாக்களையழைத்து
அவரவர்கொண்டுவந்த காணிக்கைகப்பங்களை எல்லாம்இராட்
சதர்களைவிட்டு உக்கிராணக்களத்திற்கொண்டுபோய்சேர்க்கச்
சொன்னார். அப்படியே பத்தக்கோணி இராட்சதர்களையழைப்பி
த்து எடுக்கமாளாமற்கொண்டுபோய் கஜானாவிற்சேர்த்தார்கள்.
அப்போதுகளஞ்சியமண்டபமெப்படியிருந்ததென்றால் முத்து
களொருபக்கமும், நீலோற்பலமொருபக்கமும், மரகதமொருப
க்கமும் கோமேதகமொருபக்கமும், இப்படி நவரத்தினங்கள்ரா
சிராசியாய்மலைபோற்குவித்திருந்தது அத்தருணத்தில்சூரியன்
மேற்றிசையில்மறைந்தான். பின்பு இராமர்சொற்படி பரதமகா
ராசன் தண்டுதளங்களுக்குமவானரவீரர்களுக்கும்இராட்சதகூ
ட்டங்களுக்கும் ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களுக்கும் இன்னம
வந்திருக்கப்பட்டவர்களுக்குமபஞ்சகச்சாயங்களுடன்பரிமாறி
சந்தனபுஷ்ப தாம்பூலங்களும் நடப்பித்தாடலபாடல்விநோத
வேடிக்கைகளுடனே அன்றிரவைப்போக்கிவைத்தார்.

ஸ்ரீராமர் அயோத்தியில் வந்திருந்து தண்டுதளங்க
ளுக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கும்படி
பரதருக்கு ஆக்கியாபித்தல.

—(*)—

மறுநாள் ஸ்ரீராமர் காலைக்கடனென்னும் நியம நிஷ்டை
களைமுடித்துதம்பிமார்களுடன் ராட்சதவீரர்களுஞ்சூழ, சேனை

திபதிகள் படைத்தலைவர்கள் தாமும் கட்டியக்காரர் கட்டியம் கூறவும். கன்னியர் நடனமாடப் புலவர் கலைவல்லோர் கவிபாடவும் கொலுமண்டபம்வந்து பரதனையழைத்து இன்றுமுதற்கொண்டு நம்முடையபட்டணத்தில் வந்திருக்கப்பட்ட தண்டுகளுக்குக்களென்னென்ன தேவையாயிருக்கின்றதோ அந்தவஸ்துக்களையெல்லாங்கொடுக்கும்படி நம்முடையவர்த்தகருக்குஉத்தரவுசெய்து அவ்வர்த்தகர் என்னவிலையென்றுகேட்கிறாரோ அதைத்தடையில்லாமற்கொடுத்து வர்த்தகர் தண்டுகளங்களிற்பயமில்லாமல்வரவும்போகவும் சரக்குசாமான்கள்கொடுக்கவும் வழிகளுண்டாக்கிப்பட்டணங்காபாவில்லாமலிருக்கவும் ஸ்ரீராமபாணத்தினுடையபெருமை இராட்சதர்களுக்கும் வானரங்களுக்குந்தெரியப்படுத்தி வர்த்தகரிடமரியாதையாய்ப்பேசவும் வியாபாரஞ்செய்யவும் அந்தத்தண்டுகளின் சேனாபதிகளுக்கு அறிக்கைசெய்து ஒருவரோடொருவர் கூக்குரல்போடாமலும் சண்டைச்சரவுகள்செய்யாமலிருக்கவுந்திட்டஞ்செய்யென்றுசொல்லிப்பின்பு அனுமாரையழைத்து ஓய், அனுமாரே நீருமடிக்கடிபோய்ப்பார்த்துக்கொண்டு வாருமென்று ஆக்கியாபிக்க அப்படியே அனுமாருஞ்சென்று அவர்களுக்குஸ்ரீராமபிரானுடைய ஆக்கினையைச்சொல்லி அறிக்கைப்படுத்தவர்த்தகரையழைத்து ஒவ்வொருவருக்கு பதினாயிரம்விழுக்காடு பொன்னளித்து சரக்குகள் சாமான்கொடுக்கும்படி பறைசாற்றி வைத்தார்கள்.

ஸ்ரீராமர் அயோத்தியை

அலங்கிருதஞ்செய்யச்சொல்லுதல்.

அதன்பின்பு ஸ்ரீராமர் சுமந்திரரையழைத்து நம்முடைய பட்டணமுழுதும் அலங்கிருதஞ்செய்யும்படி பறைசாற்றிவையுமென்று ஆக்யாபிக்க அவ்வாறேசுமந்திரருஞ்சாம்புவந்தரையழைத்து வெள்ளையானையின்மீதேறிப்போய் நம்முடைய பட்டணமாதியந்தமும் அலங்காரஞ்செய்யும்படி பறைசாற்றிவாருமென, அப்படியேசாம்புவந்தர் பறைசாற்ற அதனை அயோத்தியாபுரிசனங்கள்கேள்விப்பட்டு இரவுமுப்பதுநாழிகைக்கும் பந்தங்களேற்றிக்கொண்டு வீதிகளெல்லாம் பச்சைப்பந்தல்களிட்டு சாந்துசவ்வாதுகளினால் திண்ணைகளைமெழுகி சாந்தால்கோ

லங்களிட்டு வாழைகமுகுகள்நாட்டி பச்சைதோரணம் மாணிக்கத்தோரணங்கள்கட்டிவீதிதோறும்பன்னீர்கள்தெளித்துவீட்டிற்குவீடு பதுமைகள்கட்டி கற்பூரதீபங்களேத்தி வைகுந்தமாநகரம்போல பட்டணத்தை சிங்காரித்தார்கள்.

ஸ்ரீராமமூர்த்தி கொலுவு.

இப்பால் ஸ்ரீராமரானவர் காலசபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டுபோசனமருந்திகிரீடந்தரித்து ஆடையாபரணமபூண்டுமுதுகிலஅம்புருப்பொதியுங்கட்டிகையிற்றனுசுபிடித்து, கற்பூரதாம்பூலங்களணிந்து லக்ஷங்கன்னியர்கள் புடைசூழ, மத்தளருத்திரவீணை மேளதாள சங்கீதங்கள்முழங்க முன்கட்டுவாசற்படியுந்தாண்டி ஆசாரவாசலில்வந்தார் அவ்விடத்தில்முப்பத்திரண்டுவிருதுகளும்பிடித்து நவரத்நகுடைகள்கவிய ஆலவட்டம்பரிமாரமயிற்குச்செறிய சங்குகுறிந்தம்திருச்சின்னமபரிமாரகட்டியககாரர் கட்டியங்கூற பொற்பிரம்புக்காரர் வெள்ளிபிரம்புக்காரர்பராமரிபணண மின்னார்கள் நிர்த்தனம்புரிய சபாமண்டபம்வருகிறபோது சுக்ரீவன் அனுமார் அங்கதன்சாம்புதேவர் இருபத்துநாலுபடைத்தலைவரும்வந்து சுவாமிக்கு தண்டஞ்சமர்ப்பிக்க அவர்களுக்கு ஆசிர்வதித்தார். அப்போது பரதலட்சுமணர்சத்துருக்கரும்மூவரும்வந்து ஸ்ரீராமர் அடிபணிய அவர்களுக்கும் வாழிகூறியபின்பு ஐமபத்காறு தேசத்தரசர்களும் வந்து அடிபணிய அவர்களுக்கும் ஆசீர்வதித்துசபாமண்டபத்தில்வீற்றிருந்தார் தம்பிமார்களும் ஒர்படிதாழவுட்கார்ந்தார்கள் ராசமன்னவர்களும உட்கார்ந்தார்கள் விபீஷணுதியர்கள் மகாமாயன் சலவசந்தன் தேவசுந்திரன் குகன்படைத்தலைவர்களும் சேனாதிபதிகளும் வந்துவணங்கி ஸ்ரீராமபிரானால் ஆசீர்வாதம்பெற்று உட்கார்ந்தார்கள் இப்படி தேவேந்திரன்கொலுவிலும் பதின்மடங்கதிகமாக ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் நிறைந்த கொலுவாயிருந்தார்,

வசிஷ்டர் வருதல்.

விருத்தம்.

கரத்திநிற்றண்டுகொண்டு காவிவேஷ்டியுந்தரித்து
திருத்தமாய்தற்பைபுல்லுஞ் செபமாலையொருகையேந்தி

அருத்தியாய்ரவிகுலத்திற் கண்ணலாம்ஸ்ரீராமர்முன்பு
வருத்தமில்வசிஷ்டர்தாமு மகிழ்வுடன்தோன்றினாரே.

இப்படியிருக்கிறபோது சித்ராபர்வம் வந்துவிட்டதென்று வசிஷ்டமாமுனிவர் சிலரிஷி கூட்டங்களுடனெழுந்து அயோத்திக்குவருகையில் அயோத்தியலங்காரமும் அயோத்தியைச்சுற்றி யானைகுதிரை தண்டுதளங்கள் வானரக்கூட்டம் எள்ளுவிழுந்தால் எடுக்கவிடமில்லாமல் நிறைந்திருப்பதைப்பார்த்து ஆச்சரியங்கொண்டு ஸ்ரீராமனுடைய பாக்கியமேபாக்கியமென்று மனதில்வியப்புற்று அம்முனிவர்வரும்போது வானரக்கூட்டங்களும் இராட்சதவீரர்களும் இராசக்கூட்டங்களும் பார்த்து ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய குருவாகிய வசிஷ்டமாமுனிவர் வருகிறாரென்றுஎழுந்து கைகுவித்து நின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் ஆசீர்வதித்து சபாமண்டபம் வருகையில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் கொலுவிருக்குஞ்சர்வத்திராளுடனும் எழுந்தெதிர்சென்று அழைத்துவந்து அர்க்கியபாத்யங்கொடுத்து ஆசனத்தில் அவரைவீற்றிருக்கச்செய்து யாவருக்கும் நமஸ்கரித்தார்கள். அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்து உட்காரச்சொலவுகொடுத்து வசிஷ்டமகாமுனிவர் கூறுகிறார்.

யாகமண்டபம்

நியமித்து அஸ்வத்தைவிடுதல்.

—(*)—

விருத்தம்.

வள்ளலாமுனியுரைந்த வாய்மையைக்கேட்டுராமர்
உள்ளதோர்குதிரையெல்லா முடனவர்வந்துபார்த்து
வெள்ளையாயிட்சணத்தில் வீரமுமுள்ளதாகத்
தெள்ளியயாகத்திற்குத் தேசியைக்கொண்டுவந்தார்.

வாரும் ஸ்ரீராமபத்திரா! சித்திராபர்வம நவமிவந்துவிட்டது இப்போதுமுகூர்த்தம் நன்றாகயிருக்கிறது யாககுண்டம் வெட்டுபவனும் யாகத்துக்குவேண்டிய முஸ்திபெல்லாம் அமைப்பிக்கவேண்டும் சலுதியாய் அஸ்வத்தையும் அழைப்பியுமென்றார். அதுகேட்டு ஸ்ரீராமபத்திரரும் அனுமாரையழைத்து ஓய் அனுமாரே! நம்முடைய குருசுவாமி உத்திரவுசெய்தபிரகாரம் யாகமண்டபமுஞ்சிங்காரித்து யாகமுஸ்திப்பும் அஸ்வமும் யாககுண்டமும்வெட்டி தயார்செய்யுமென்று உரைக்க

அனுமார்பாக்கியமென்று நளனையழைக்து ஆக்யாபித்து உடனே நீலனையழைத்து அஸ்வத்தைக்கொண்டுவாவென்றுரைக்க, அவ்வாறே அவர்கள் யாகமண்டபஞ்சோடித்து சமுத்துகள் முதலானதுங்கொண்டுவந்து நிறுத்தி அனுமாருக்குச்சொல்ல அனுமாரும் ஸ்ரீராமரும் வதிஷ்டமுனிவருக்குப்பகர அந்தவதிஷ்டரானவர் சிலஇருடிக்கூட்டங்களுடன் எழுந்திருந்தார். அவருடன் ஸ்ரீராமமூர்த்தி பரதலட்சுமணர் சத்துருக்கர் அனுமார் விபீஷணர் மாலியவான் சலவசந்தன் தேவசுந்தரன் காலசித்தன் வாநுகோடன் நீலாட்சதன் சூதன் பஞ்சகண்டன் சுதாட்சன் சுக்ரீவன் அங்கதன்-நீலன்-குமுதன்-சாப்பவன்-தேசயாகன் மாருவொலி அகம்பன் துய்யசாதன் துன்முகன் சூரசேனன் என்றுசொல்லப்பட்ட சகலமானபேரும் யாகமண்டபம் போய் உட்கார்ந்தார்கள்.

அப்போது வதிஷ்டருத்தாரப்படி அஸ்வமேதக்குதிரையை கங்காதீர்த்தத்தில ஸ்நானம்பண்ணிவைத்து ஸ்ரீராமரும் சீதையம்மனைப்போலத் தங்கத்தினால் வார்ப்படஞ்செய்தசிலைக்குந்திருமஞ்சனஞ்செய்வித்துபட்டாபரணமுடித்து அத்திபலகையின்மீது வீற்றிருக்கச்செய்து வதிஷ்டரும் மந்திரஸ்தாபனஞ்செய்து யாககுண்டத்தில அக்கினிதேவனை நிறுத்தி அந்த அக்கினிகுண்டத்தில் சமுத்துகளையும் நெய்களையுஞ்சொரிந்து வதிஷ்டரும் ஸ்ரீராமரும் தங்கசிலைக்கு யாகதீட்சை கொடுத்து அதனபிறகு அஸ்வத்திற்கு நவரத்தினாபரணங்கள்பூட்டி கந்தபுஷ்பதாம்பூலம் நைவேத்தியங்களினால் அஸ்வத்திற்கு பூசைபண்ணி மந்திரஸ்தாபனஞ்செய்து தன்னுடையபிரதாபசவுரியத்தை ஒருதங்கப்பட்டத்திலெழுதயதை குதிரைநெற்றியிற்கட்டி ஐம்பத்தாறுதேசத்துராசாக்கள் விருதுகளையெல்லாம் அஸ்வத்தின் நான்குகால்களிலுங்கட்டி யாககுண்டத்தைமூன்றுதரம் பிரதட்சணம்பண்ணிவைத்து சகலதேவமந்திரங்களும் ஆவாகனம்பண்ணி மேளவாத்தியங்களுந் தாம்தாமென்று முழங்கும்படியாய் அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தை பிரதட்சணம் பண்ணிவைத்து குதிரையைவிடுத்து அறுபதினாயிரம் பிராமணருக்கு ஆனை-௧௦, குதிரை-௧௰, சேவர்-௧௦, ஸ்திரீகள்-௫௦, நபுவொன்றுக்கு ௱-பாரம் தங்கம இவ்விதமாக தானங்கொடுத்து பின்பு ஸ்ரீராமர் சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீராமர் சத்துருக்கருக்கு விடைகொடுத்தல்.

விருத்தம்.

தம்பிசத்துருக்காநீதான் சதுரங்கசேனையோடு
செம்மையாயயோத்தியோசை சிறந்திடச்சென்றேயிந்த
அம்புவிநாலுதிக்கும் அஸ்வத்தையறியப்பண்ணி
சம்பிரமதாகயிங்கு சனுதியில்வருகுவாயே.

தம்பிசத்துருக்கா! பிரசாட்சயமிகவுமாகவொட்டாமற்சீக்கிரமாக திக்குவிஜயஞ்செய்து சனுதியில்வரவேணுமென்று சொல்ல, சத்துருக்கர் அண்ணாவே! உம்முடையமனதின்படி சனுதியில்வருகிறேன் செலவுகொடுமென்றார். அப்போதுஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர் ஓசல்வசநதனே! மகாமாயனே! நீங்களுக்கு குதிரையின்பின்சென்று எதிர்த்தராசாக்களைவென்று வரவேண்டுமென்றுவிடைகொடுத்து சேனாதிபதியான காலசித்தனையும், படைத்தலைவனை நீலாட்சதனையும் அழைத்து நம்முடைய சேனைகளில் நல்லவீரராயிருக்கப்பட்ட ஐம்பதுவெள்ளம்இராட்சதர்களுடன் நீங்களும்போய்வாருங்களென்று அவர்களுக்குங் கட்டளையிட்டு அதன்பின்பு இருபதினாயிரம அக்ரோணி சேனைகளுக்கும் அதிகாரகர்த்தனை சூரசேனமகாராசனைப்பார்த்து ஓய் சூரசேனனே! நமது தேசத்தில் வந்திருக்கப்பட்ட ஐம்பத்தாறுதேசத்துராசாக்களையும் அவர்கள் சேனாசைனியங்களுடன் கூட்டிக்கொண்டு அஸ்வத்தின் பின்போய் எதிர்த்த ராசாக்களைசங்கரித்து திக்குவிஜயப்பண்ணி வாருமென்றார்.

சத்துருக்கர் சேனாசைனியங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு குதிரையுடன் புறப்படுதல்.

விருத்தம்.

கண்ணுறுமன்னரேயிச் சதிருள துரகந்தன்னை
வண்ணமாயலங்கரித்து வளர்பட்டங்கட்டிவைத்தேன்
மண்ணுறுவீரசூர மன்னவரெவரானாலும்
திண்ணுறுமிதைபிடித்தார் செயம்பெறச்சண்டைசெய்வீர்.

இப்படியாக இராமபத்திர சுவாமியார் அனுமதி பெற்று காலசித்தனானவன் யாககுண்டமண்டபம்விட்டு கோட்டைக்கு வெளியில்வந்து இராட்சததண்டிற்புகுந்து நீலாட்சதனைக் கூ

ட்டிக்கொண்டு தண்டைவெளிப்படுத்தினர், எப்படியென்றால்
கன்னமதம் கரடமதமென்று மதங்களைப் பொழிந்துகொண்டு
மேகங்களானது கன்னங்கரேலென்றுவந்து சூழ்ந்தாலெப்படி
யோ அப்படியாக ஆனைகள்பேரில் அம்பாரிசவுடால்கள் வை
த்து அதிகவீரபராக்கிரமமுள்ள ராட்சதாள் புறப்பட்டார்கள்
அதன்பின்னால் எட்டுகுதிரை பதினாறுகுதிரை முப்பத்திரண்டு
குதிரை பூட்டியும், இதுவுமல்லாமல் கோவேறுகழுதைகள் பூ
ட்டியும், யானைகள்பூட்டியும், புலியாளி பூட்டியுமிருக்கப்பட்ட
ரதத்தின்பேரில் இராசமன்னர்கள் அஸ்திரசஸ்திரங்களை ஏந்
திக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். அதன்பின்புசூரியன் இரதத்தி
ற்கட்டிய புரவிகளுக்கு நிகரானபுரவிகளின்மீதில் இராட்சதா
ள் பட்டாயுருவிடையிற்பிடித்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள் அ
தன்பின் கால்பலமான இராட்சதாளோவென்றால், பரட்டந்த
லையும் சுருட்ட மயிருள்ளவர்களாய் முகத்திலே அக்கினிகுடி
யாயிருக்கும், கண்களோ நெருப்புப் பொறிபறக்கும், மூக்கினி
லேகோபமானது குதிகொள்ள, மீசைகளோ எந்நேரமும் பட
படவென்று துடிக்க, பற்களோயாமல்நறநறவென்றுகடிக்க,கை
களோ எந்நேரமும் காட்டைதுழாவிக் கொண்டிருக்கும், கால்
களோ எதுவேளையும் நடந்து கொண்டிருக்கும், அவர்கள்கு
ணமோ பசித்தபோது தாய்தந்தை யானாலும் பாராமற்கொன்
று வாயிற்போட்டுக்கொள்வார்கள், அவர்கள்கைகுத்துக்கோஇ
ந்திரபர்வதம் ஏமபர்வதமானாலும் தும்புதூளாய் விபூதிபட
லமாய்ப்போய்விடும் அவர்களுடையபலமோ ஆயிரத்தைநூ
று சிங்கபலம்படைத்தவர்கள், அப்பேர்ப்பட்டராட்சதாள் நா
ற்றுக்கொன்றாய் பொருக்கி இருபத்துநாலுவெள்ளம் இராட்ச
தாள்கத்திகேடயம் இருப்புலக்கை வளைதடிசக்கரம் குந்தம்வே
ல் கதை இப்படிசொல்லப்பட்ட ஆயுதங்களெடுத்துக்கொண்டு
புறப்பட்டார்கள்.

இதல்லாமல் சூரசேனனும் உக்கிரசேனனும்சபாமண்ட
பத்தைவிட்டுப்புறப்படவே நாலாயிரம், அக்ரோணியானைகளு
ம, எண்ணாயிரம் அக்ரோணிரதங்களும, பதினாயிரம் அக்ரோ
ணிகுதிரைகளும், முப்பத்தீராயிரம் அக்ரோணி காலால்களும்
புறப்பட்டது. அதுகண்டு குகனும் மட்சயந்தஅனுமானும்இ
ரதமேறிப்புறப்பட்டார்கள். அப்போது அஸ்வமேதக்குதிரை
யானதுதன்னிச்சையாய் வடக்குமுகம்நோக்கிப்போகிறபோது
குதிரைபிட்டைகள்போடுமிடத்தில் ஓமசாந்திகள் பண்ணிவை

த்துதானதருமங்கள்செய்து பின்னுங்குதிரையின்பின்சென்று அது நடக்கும்வழியேதாங்களும்நடந்து அதுபடுக்குமிடத்தில் கண்டுவிட்டிறங்கி அவ்விடங்களிற் கோவிற்கட்டியும் குளங்கள் வெட்டியும் பிரதட்சணமாய் சத்துருக்னமகாராசர் குதிரையின் பின்னேவர; அப்போதுகுதிரையானது அயோத்தியைவிட்டு, காடு செடி மலை குன்று ஆறு கழி குளம் கிராமம் நாடுசீமை இவைகளை கடந்துநடக்கிறபோது அதைக்கண்டராசாக்களெல்லாங்குதிரைக்கு கைகூப்பித்தெண்டனிட்டுப்போக இந்தப்படியாய் மதனுபுரிபட்டணத்தின் சமீபமபோய் ஒருமரத்தின்கீழ்ச்சென்றிருகிறபுல்லைக்கண்டுகுதிரையானது மேய்ந்துக்கொண்டிருந்தது.

வீரசேனமகாராசன் குதிரையைப்பிடித்தல்.

விருத்தம்.

தொன்விடுத்த சுவேதவாம்புரவி செறியிருண் வனமெலாங்கடந்து
பூதலமதிக்கு மட்சயன்ற்றந்த புத்திரன் வீரசேனன்கோ
வேதவிஞ்செலுத்தி மதனுபுரியென்னும் நகரந்தைச்சார்ந்து
போதவர்வாவிக்கரைமருங்குற்றே புற்களை மேய்ந்திருந்தனவே.

அந்தப்பட்டணத்தையாளப்பட்ட மட்சயந்தமகாராசாவின் குமாரன் வீரராசனென்பவன் அரிபக்தன் சத்தியவாசகன் மகா வீரபாராக்கிரமன் அவன் கைவில்லுக்கு அரியரப்பிரமாதிகளுடைய நிகலில்லை, மகாவரப்பிரசாதி அவன்வித்தை புத்திஸ்ரீமந்நாராயணனே யறியவேணும் அவன்கையிற்குதிரைபிடிபட்டதையானால்திரிமூர்த்திகளாலும்விடுவிக்கக்கூடாதென்று தேவர்கள்பேசிக்கொண்டு சத்துருக்கனுடையயுத்தம்பார்ப்போமென்று அந்தரத்தில்வந்து நின்றார்கள் அப்படியிருக்க வீரசேனமகாராசன் ஸ்ரீலோல காமாந்தகாரனை கன்னியாஸ்திரீகளுடனேகோட்டையைவிட்டு நந்தவனமபுகுந்துஜலக்ரீடைசெய்து வருகிறபோது அஸ்வமேதக்குதிரையைக்கண்டு சந்தோஷமாய் அருகில்வந்துநெற்றியிற்கட்டியிருக்கப்பட்டவிருதாவளியை வாசித்துப்பார்த்து அதிலெழுதியிருக்கிற தென்னவென்றால் சூரியவம்சத்துராசாவாக சூரியனைப்போற் றுலங்காநின்ற பிரதாபசவுரிய முள்ளவர் ஆயிரத்தெட்டண்டமும் இருநூற்றிருபத்தினாலுபுவனமுஞ் சத்தசாகரமும் ஈரேழுபதினாலுலகத்தை

யும் ஏகசக்கிராதிபதியாய் ஆளப்பட்ட ராவணேஸ்வரனை ஜெ
யித்த தசரதகுமாரனான ராமபத்திரசுவாமிவிட்டகுதிரையிதின்
பின்னேவருகிறவன்மேட்டானமேட்டியான சத்துருபயங்கரத
னுர்வேதசாஸ்திர ரணரங்கசூரன் சத்துருக்கன் வருகின்றான்
அந்தசத்துருக்கனை செயிக்கத்தக்க சாமார்த்தியமுள்ளபேரிருந்
தால்இந்தகுதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி யுத்தஞ்செய்து வெற்றி
பெறலாம்அப்படிசெய்ய சாமார்த்தியமில்லாதவர்கள்குதிரைக்
குத்தெண்டனிட்டு காணிக்கை கப்பங்கொண்டுவந்து சத்துரு
க்கனைவணங்கி பிழைக்கலாமென் றெழுதியிருந்தது.

அதை வீரசேனமகாராசன்பார்த்து குஞ்சிரிப்புகொண்டு
தலையயசைத்துச் சொல்லுகிறான். ஐயா ஸ்ரீராமன் புத்தியில்
லாமற் கர்வித்தானே கையாலாகாத சிலராட்சதாளைக் கொன்
றோமென்று தன்பெருமையைத் தானேபுகழ்ந்து சுத்தவீராதி
வீர ரணரங்கசூரனுமான சத்துருக்கன்வருகிறாரென்று எழுதி
விட்டான், நம்மையெல்லாம் பெண்டுகளாக்கினான் அவனே
மீசையுள்ளவன், ஸ்திரீசுகங்கண்டவன், அவனுடையசவுரிய
த்திராணியைப் பார்ப்போமென்றுபற்களை நறநறவென்றுகடித்
து சேவகரையழைத்து குதிரையைப்பிடித்து தன்பட்டணங்
கொண்டுபோகச்சொல்லி அங்கிருந்தபடி தன்சேனைகளுக்கெல்
லாந் தளகர்த்தனான சுவேதனனையழைத்து ரதகஜதுரகபதாதி
களை தயார்பண்ணென் றுத்திரவுசெய்ய வந்தபடியே சுவேத
னனுந் தண்டை வெளிப்படுத்தினான். கன்னமதம்கபோலமத
ம் கரடமதமென்னு மும்மதங்களும்பொழியப்பட்ட அயிராவ
தத்திற்குச்சமமானயானைகள்பேரிலே ராசாக்களேறிகொண்டு
கையில்விற்பிடித்து மாவுத்தனை எச்சரித்து ஐம்பதக்ரோணியா
னைகள் நடாத்தினார்கள். அதன்பின்னே மேகமண்டலத்தைய
ளாவிக்கொண்டிருக்கிறரதங்கள்மீதுசுத்தவீரரான ராசாக்கள்
இருநூறு அக்ரோணிசேனைகள் அஸ்திராயுதங்களை மிதமில்
லாமலேற்றிக்கொண்டு சாரதியைஎச்சரித்து ரதத்தைத்தூண்
டினார்கள். அதன்பின் காலபலமானது நானூறு அக்ரோணி
சேனைகள் ஆயுத அஸ்திரங்களெடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்
டார்கள். தளகர்தரான இருபத்தைந்து ராசமன்னரும் புறப்
பட்டார்கள். இதுசங்கதியை மட்சயந்தமகாராசனுங் கேள்வி
ப்பட்டு அதிக கோபமுண்டாகி யாளிக்கொடி பறக்கும்படி ரத
மேறிப் புறப்பட்டான். அவன்புறப்படவே பன்னீராயிரம்மந்

திரிகளும் ரதமேறி பிரயாணமானார்கள் ஒருபந்தியாய் போசனஞ்செய்யப்பட்ட பதினாயிரம் இராசமன்னருந் துணையாகவந்தார்கள். அந்தச்சமயத்தில் முப்பத்திரண்டு பேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென் றுமுழங்கவும், கோட்டைக்கு வெளியிலே நல்ல வெட்டார வெளியைப்பார்த்து சேனைகளை அணி யணியாகநிறுத்தி ரணபேரிகை கொண்டடித்தார்கள். அந்த ரணபேரிகையின் முழக்கமானது எப்படியிருந்ததென்றால், ரணம் பிணம்கணம் மணம் அணம் களம சினம் என்றடிபட்டது அதுகேட்டு சகலருந் திடுக்கிட்டார்கள். அந்தசத்தம் வீரசேனமகாராசன்கேட்டு மனஞ் சஞ்சலப்படாமல் ஒருக்ஷணத்தில் இரணவரிசைபூண்டு வில்லைக்கையி லெடுத்து ரதமேறி தண்டுக்கு முன்னாகவந்து வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி நின்றான்.

வீமசேனமகாராசன்

நீலாட்சதனை வெட்டுதல்.

அப்போது குதிரையின்பின்போனராட்சதாள் குதிரைபிடிபட்டுப்போன சமாசாரத்தை நீலாட்சதனுக்குச்சொல்ல, அதுகேட்டு நீலாட்சதன் கோபநிக்குரோதனாகி அதிவேகமாய் இரதத்தைநடத்தி வீரசேனனைப்பார்த்து ஓய்இராசனேகேளும், ஸ்ரீராமமூர்த்திவிட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையை ஏன்பிடித்தாய், என்னுடையபாணத்துக்கு இரையாகாமல காணிக்கை கப்பங்கொண்டுவந்து சத்துருக்க மகாராசனை வணங்கினாலாயிற்று இல்லாவிட்டால் ஒரேபாணத்தினாலே உன்னையும்உன்சேனைகளையுங்கொன்று பட்டணத்தைக்கொள்ளையிடுவிப்பேன் அப்படிவரவொட்டாமல் நடந்துக்கொள்ளென்றான் நீலாட்சதன். அதைக்கேட்டவுடனே வீரசேனமகாராசனுக்கு கண்களிரண்டிலும் நெருப்புப்பொறிபறக்க, காதுகளிரண்டிலும் புகைகளெழும்ப, மீசைகள்துடிக்க, பற்கள் நெறநெறவென்று கடித்துச்சொல்லுகிறான். அடா ராட்சதப் பட்டிமகனே! அச்சமபயமில்லாமல் என்னவசனஞ்சொன்னாய், சத்துருக்கனுக்கு வணங்காவிட்டால் என்னையும் என்சேனைகளையும்ஒரேபாணத்திற்கொன்று என்பட்டணத்தையுங் கொள்ளையிட நீவல்லவனோ இதோஉன்னை என்னுடையவாளாயுதத்தினால் ஒரேவீசாய்வெட்டி எறிந்துபோடுகிறேன் பாரென்று வாளாயுதத்தை உருவி

சிவ்வென்றுபாய்ந்து நீலாட்சதன் சிரசையற வெட்டித்தள்ளி ஞன் அப்போது நீலாட்சதன் எமலோகம்போய்ச் சேர்ந்தான்

முதலுள் யுத்தம்.

அதுகண்டு பதினாயிரம்இராட்சதர்கள் வீரசேனமகாராசனை வளைத்துக்கொண்டு யுத்தம்பண்ணினர்கள். அப்படிவந்து யுத்தம்பண்ணின ராட்சதர்களை யெல்லாம் ஒவ்வொருவருக்கு நான்குபாணம்விட்டு எமலோகமனுப்பிவிட்டான். அதிலொரு ராட்சதன் தப்பித்துக்கொண்டு ஓட்டமாகஓடி வெகுதூரம்வருகின்றதண்டிக்கு அதிபதியானகாலசித்தனைக்கண்டு நமஸ்கரித்துச்சொல்லுகிறான், ஐயா காலசித்தனே! கேளும் மதனபுரிபட்டணத்தையாளப்பட்ட மட்சயந்த மகாராசன்குமாரன் வீரசேனமகாராசன் நம்முடையகுதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி சேனாதிபதியான நீலாட்சதனையும் பதினாயிரம் இராட்சதரையுங் கொன்றுவிட்டான்நான்மாத்திரம் தப்பிப்பிழைத்தோடிவந்தேனென்றான், அதுகேட்டு காலசித்தனனவன் சத்துருக்க மகாராசாவினிடம்வந்து ராட்சதன்சொன்னவசனமெல்லாஞ் சொல்லக்கேட்டு சத்துருக்கமகாராசனனவன்வெகுகோபதீப்தனாகி கண்கள்சிவந்து பல்லைநறநறவென்றுகடித்து உக்கிரமாக ரதத்தைநடத்தவே யானைதேர் பரிசேனைகளும அதிவேகமாய் நடந்துவருகிறபோது பூமியானது திடுதிடென்றதிர ஆதிசேஷனும்நடுங்க அஷ்டகுலபர்வதங்களும்கலங்க அஷ்டதிக்குமதிர ஆர்ப்பறித்து மதனபுரிபட்டணதனுமத்தியில்வெட்டாரவெளியிற் பாளையம்வந்திறங்கியது அப்போது சூரசேனனனவன் சேனைகளையூகங்கட்டினன். எப்படி யென்றால் இராட்சதருடைய யானைதேர் பரிசேனைகளை உள்வட்டமாகநிறுத்தி ராட்சதர்களையும் அதற்கருகில்வட்டமாகநிறுத்தி ராட்சதப் படைத்தலைவர்களையும் சேனாபதிகளையும் எட்டுதிக்குபதினாறுகோணமாய்ப் பிரித்துவைத்து சத்துருக்கமகாராசனை உள்ளணியிலே வைத்து உக்கிரசேனனையும் மட்சயந்த அனுமானையும நடுவணியிலேவைத்து தான்முன்னணியில்நின்று சலவசந்தனையும் முன்னணியில்நிறுத்தினன். அப்போதுரணபேரிகை யறைந்தார்கள். அதெப்படி யிருந்ததென்றால், ஜெயஜெயவென்றடிபட்டது அந்த ஓசையைக்கேட்டு சேனைகளியாவருஞ் சந்தோஷமானர்கள்.

சூரசேனனுக்கும் வீரசேனனுக்கும் யுத்தம்.

—(*)—

கலிவிருத்தம்.

அந்தவண்ண னருட்சூரசேனனும்
வெந்தழற்கணை யெய்திவிரைவினில்
விந்தைசேர்வீர சேனனைமேவியே
முந்துபோரின் முனைகொண்டுநின்றனன்.

அப்போது சூரசேனனானவன் இரதத்தைநடத்தி வீரசேனன்முன்னுக்குக்கொண்டுபோய் வீரசேனனைப்பார்த்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான். அடா வீரசேனா! நீபோரெங்கள்முன் நிற்கிறவன் வீண்சண்டைபண்ணவேண்டாம் குதிரையைக்கொண்டுவந்துவிட்டு சத்துருக்காசனைவணங்கி பிழைக்கிறதேநலமென்றான். அதுகேட்டுவீரசேனன் அதிககோபமாகிசூரசேனனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அடாசூரசேனா! போருக்கென்றுநேராகவந்தால்வீரமுடையயாவருக்கும் அதிவீரசூரகெம்பீரர்உங்களுக்குமிஞ்சினசுத்தவீரர் இந்தஎண்பூமியிலுங்கிடையாதோ இதோ ஒருக்ஷணநேரத்தில் உங்களுடையநாமங்களை வெளிப்படுத்திவைக்கிறேன் நில்லுநில்லுமென்று வில்லைக்குணத்தொனிசெய்து பாணங்களைப்பிரயோகம் பண்ணிவருகிறபோது சூரசேனனானவன் களையாமல் இளையாமல் ரோஷத்துவேஷனாய் வில்லைநாணிபிகிந்து பல அஸ்திரங்களைப்பிரயோகித்து வீரசேனன்விட்ட பாணங்களையெல்லாம் நடுபாதியில அறுத்தெரிந்துபத்துபாணம்விட்டுவீரசேனனுடையமார்பிலணிந்தகவசத்தையும்பொடியாக்கிவிட்டான். அந்தவில் குணத்தொனிசத்தங்கேட்டு இருதிறசேனைகளுங்கலந்துயுத்தப்பண்ணினார்கள் அதகண்டு வீரசேனனுக்கு கடுங்கோப முண்டாகி தன்னுடையதேரை அதிகவேகமாககொண்டுவந்து முன்பாகநிறுத்தி அடா சூரசேனா! என்தலைகிழாய்விழுகிறாய், பொறுபொறு பதராதேயென்றுப நீயென்முனனே நின்றுபோராடமாட்டுவாயோவென்றுகெர்ச்சித்து தன்னுடைய வில்லிலே அதிகதீட்சண்ணியமானபாணங்களைஎடுத்துசந்தித்து பிரயோகபண்ணினான். அந்தபாணங்களினால்சூரசேனன் அடிபட்டுமிகவுநொந்துஆயாசமுற்று தன்னுடைய வில்லிலே அதிகதீட்சண்ணியமாக விருக்கப்பட்ட பாணத்தைத் தொடுத்துவிட்டான். அக்குரூரபாணங்கள் வீரசேனன்மார்பைபத்தலாய்ப் பிளந்துவிட்டது. அதற்கவன் கடுஞ்சினங்கொண்டு வில்லை முகத்திற்குநேராகப்பிடித்து அதிகதீட்சண்ணியமா யிருக்கப்பட்ட பாணத்

தை தொடுத்து விட்டான். அந்தபாணங்களும் வில்லில் நின்றும்விடுபட்டு குபீலென்று நெருப்புப் பொறிகளை வாரியிறைத்துக்கொண்டு எரிபுகைகளுடன் சடசடவென்றதொனிகளுடன் அதிகவேகமாய்வந்து சூரசேனனுடையவில்லை இரண்டுதுண்டாகவொடித்து அவன்மார்பிலிருந்தகவசங்களையும்பொடியாக்கி ரதசாரதிகளுடனே அதம்பண்ணி விட்டது, அதுகண்டு சூரசேனன் உக்கிராகாரத்துடன் வேறொருதேரேறி வில்லைவளைத்து நாணேரிட்டு மிகவுங்கூர்மையாயிருக்கப்பட்ட பாணங்களை வில்லில்சந்தித்துவிட்டான். அந்தபாணங்கள் வில்லிலிருந்துவிடுபட்டு வீரசேனன் தேரைசுக்கல்சுக்கலாய் போத்தெரிந்து சாரதிகுதிரைகளையுங்கொன்றுகையிற்பிடித்திருந்தவில்நாணியைதிடீலென்று அறுத்துப்போயிற்று அதுகண்டு வீரசேனன்மறுதேரேறி வில்லைவளைத்து அக்கினியாஸ்திரத்தைவிடுக்க அதுவில்லிலிருந்துவிடுபட்டு வடவாமுகாக்கினிபோல தகத்தகாயமாய் எறிந்துகொண்டு வேகத்துடன்வருகிறதை சூரசேனன்கண்டு ஒருவருணாஸ்திரத்தை சந்தித்துவிட்டான். அந்தவருணாஸ்திரமானது வில்லைவிட்டுவெளிப்பட்டுசப்தமேகங்களும ஒன்றாய்க்கூடி இடிமின்னல் குமுறலுடனே வருஷித்தாலெவ்வாறோ அவ்வாறு அக்கினியாஸ்திரத்தின்பேரிற்பொழிந்து வேகததையடக்கிவிட்டது. அதுகண்டுவீரசேனன் பர்வதாஸ்திரத்தை எடுத்து வில்லிற்சந்தித்து மந்திரா பூதியுடன் அபிமந்திரிந்துப் பிரயோகப்பண்ணினான். அந்தபர்வதாஸ்திரமானது வில்லிலிருந்துவிடுபட்டு அநேகபர்வதங்களுண்டாகி வருகிறதை சூரசேனன்கண்டு முன்னம்தனக்குதேவேந்திரன் கொடுத்தவச்சிராயுதத்தைஎடுத்துவிட்டுவிட்டான். அந்தவச்சிராயுதமானதுபுறப்பட்டு அதிகவேகமாய்வந்து மலைகளையெல்லாமறுத்துத்தள்ளிவிட்டு பழையபடி தேவேந்திரனிடம் போய்ச்சேர்ந்தது அதுகண்டுவீரசேனன் மிகவும் உக்கிராகாரனாகி சிவசுப்பிரமணியர்கையில் வரம்பெற்றவேலைஎடுத்து அபிமந்திரித்து விட்டுவிட்டான். அந்தவேலானது அண்டபகிரண்டங்களும்நடுங்க கொச்சித்துக்கொண்டுவருகிறபோது தேவர்கள்கண்டு திகிற்கொண்டு ஓடிப்போனார்கள். அப்படி திகுதிகுவென்றெரிந்துக்கொண்டு தன்பேரில்வருகிறவேலின்பேரிற்சூரசேனனனவன் அனேகதிவ்வியாஸ்திரங்களை ஒன்றின்மேலொன்றாகவில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகப்படுத்தினான் அவைகளை யெல

வேலானது அறுத்துத்தள்ளி சூரசேனனுடைய மார்பில் வந்து தாக்கி முதுகிலுருவிப்போய்விட்டது. அப்போது சூரசேனனானவன் அடியற்ற வாழைமரம்போல தேரின்பேரிற் சாய்ந்தான்.

வீரசேனனுக்குஞ் சூரசேனனுக்கும் யுத்தம்.

—※—

கலிவிருத்தம்.

வீரசேனன் விடுத்தவைவேலினாற்
சூரசேனன் துடித்துடல்சோர்ந்தவன்
கோரவாளிகொண் டெங்கணும்பெய்யவன்
வாரங்கண்டுக்கிர சேனன்நடந்தனன்.

அதுகண்டு வீரசேனன் சந்தோஷமாய்த் தேரை நடத்திச் சேனைகள்பேரிற் பாணங்களைவிட்டுக்கொல்லுகிறபோது உக்கிரசேனனானவன் இரதத்தை வீரசேனன் முன்பாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தி வில்லைவளைத்துப் பாணங்களை அமோகமாய்ப் பெய்யக்கண்டு வீரசேனமகாராசன் காலாக்கினிக்குச்சமதையான மூன்று திவ்வியாஸ்திரங்களைச் சந்தித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான். அந்தமூன்று திவ்வியாஸ்திரமும் வருவதை உக்கிரசேனன்கண்டு காலாக்கினிருத்திரனைப்போற்காய்ந்து ஒன்பது நாராசபாணத்தைப் பிரயோகித்தான் அப்போது சேனைகளானது எப்படிவிழுந்ததென்றால் கால்வேறுதலைவேறு கைவேறு முண்டம்வேறு துண்டம்வேறு இப்படியாகவிழுவதைக்கண்ட சலவசந்தன்தேரைச் சேனைகளிற்பேரிற்றுரத்தி பாணங்களைவிட்டுச்சின்னபின்னமாய்க் கொல்லுகிறபோது சேனைகளானது சலவசந்தனைக்கண்டு முன்னின்று யுத்தம்பண்ண மாட்டாமல் பார்க்கப்பயங்கரமாய்த் தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறிச் சேனைகள் ஓடத்தலைப்பட்டது. அப்போது சேனாதிபதியான சுவேதன் ஓடுகிற சேனைகளையெல்லாம் நிறுத்தி சலவசந்தனை வளைத்துக்கொண்டு பாணங்களைப்பூட்டி யெய்கிறபோது சலவசந்தனானவன் பத்துபாணம்விட்டு சுவேதன்விட்ட பாணங்களையெல்லாம் அறுத்துத்தள்ளி சுவேதனையும் சல்லடைக் கண்களாகத் துளைத்துவிட்டான் அத்தருணத்தில் மட்சயந்தமகாராசன் நாம் இனிசும்மாயிருக்கப்போகாதென்று சேனைகளின்பேரில்தென்பாரிசமாய் இரதத்தை நடத்தினார். இரதத்தைநடத்தவேயிருபத்தைந்துலட்சம் படைத்தலைவருஞ் சேனாதிபதிகளுஞ் சே

ணைகளுக்குக் கீழ்ப்பாரிசமாகத் தேரை நடத்தினர்கள் அவர்க
ள்புறப்படவே பதினயிரம்மந்திரிகளும் மேற்பாரிசமாய் இரத
த்தைநடத்திச் சக்கிரயூகமாயிருக்கப்பட்ட சேனைகள் பேரிலே
நாலுமூலை எட்டுதிக்கு பதினறுகோணமாய் வளைத்து இருதிற
வர் படைகளும் இராசாக்களுமூனைந்து யுத்தம்பண்ணிக்கொ
ண்டிருக்கையில் வீரசேனனுனவன் கைமிஞ்சி உக்கிரசேன
னுடைய கைவில்லைக் கண்டித்தான் அதைப்பார்த்து உக்கிர
சேனன் ஒருதண்டாயுதத்தை யெடுத்துக் கிறுகிறெனறு சுழட்
டி இரதத்தைப்பார்த்து ஒருதெப்பலானதுவிட்டான். அந்தத்
தெப்பல் இரதத்தின்பேரிற்படவே ரதமானது அச்சுவேறு ஆ
ணிவேறு கும்பகலசம்வேறு குத்துக்கால்வேறு கொடுங்கைவே
று சட்டம்வேறு கைவேறு குதிரைவேறு சாரதிவேருகத் தூ
ள்தூளாய்ப் போய்விட்டதுகள்.

அதனைப்பார்த்து வீரசேனன் லகுவாய் குதித்துத் தானு
ம் ஒருதெண்டாயுதமெடுத்து முன்கந்து பின்கந்து மூப்பத்திர
ண்டு கந்து பாய்ந்தும் உக்கிரசேனனுடைய தெண்டாயுதத்
தைப்பார்த்து ஒருஅடிவிட்டான் அதையவன் தட்டிவிட்டு இ
டசாரி வலசாரியாக கந்துபாய்ந்து வீரசேனனுடையசிரசைப்
பார்த்து அடித்தான் அதையவன் தட்டிவிட்டு தண்டாயுதத்
தைச்சுழட்டி உக்கிரசேனன் உடம்பிற்ருக்கினன். அதற்கவன்
மிகவும்நொந்து ஆயாசப்பட்டு தெண்டாயுதத்தைச் சுழட்டி
வீரசேனனுடைய புஜத்தைப்பார்த்து ஓரடியானது அடித்தா
ன் அந்தஅடியானது வானங்குமுறி நுணிவானங்கறுத்துபே
ரிடிவிழுந்தால் எவ்வண்ணமாகவிருக்குமோ அவ்வண்ணமாக
வீரசேனன் புஜத்தின்பேரில்விழுந்து அப்படி தெண்டாயுதத்
தினற்கண்டித்த உக்கிரசேனனைப் பார்த்து வீரசேனன் பல்லை
நறநறவென்று கடித்து கடுங்கோபமுண்டாகி தெண்டாயுதத்
தைச்சுழட்டி மூச்சுவிடாமல் மகாராசன்பேரிற் சாடுகிறபோ
து உக்கிரசேனனுனவன் வீரசேன மகாராசனுக்குப் பின்வாங்
காமல்தன்னுடைய தெண்டாயுதத்தினல் தட்டிவிட்டு வீரசே
னமகாராசன் மார்பைப்பார்த்து சிவ்வென்று ஆகாயமார்க்கமா
கக்கிளம்பிவந்து மார்பிலே ஒருஉதைவிட்டான அவ்வுதையை
சட்டைபண்ணுமல் உக்கிரசேனமகாராசனைச் சேத்ர்துக்கட்டி
ப்பிடித்து மார்போடு சாத்திக்கொண்டு தன்னுடையபலத்தை
யெல்லாம் முன்கையிலேவைத்து தெண்டாயுதத்தினலே மா

யிற்ருக்கினுன். அதனுல் அவன்மார்புபிளந்து உதிரவெள்ளம் பெருகிச்சிவனைவிட்டான். அப்போதுவீரசேனன் அவனைவிட்டு எழுந்து வேருெரு ரதத்திலேறி வெற்றிகையெடுத்துப் பம் பம்மென்று ஊதினன். அதுகண்டு அவனுடையசேனைகளெல் லாஞ் சந்தோஷமானர்கள் தண்டுகளமிகவும் விசனமடைந்தா ர்கள் சூரியனும்மேற்றிசையில் மறைந்தான்.

இரண்டாம்நாள் வீரசேனனுக்கும்

சலவசந்தனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

—(*)—

சிங்கவேர்வீரசேனனுமுக்ர சேனனைமுடித்துப் பாசறைபட்
டங்கியேவென்று போதைப்போக்கி நடவரைபொன் னிரதமேறி
துங்கமாங்கணைகள் மாரிபோற்சொரியத் துரகதர்யாவரும் வெருண்டு
மங்குலினேர்கள் சலவனேக்கூவ் வந்தமர் செய்யநின்றுன்.

மறுநாள் வீரசேனனென்பவன் சத்துருக்கமகாராசருடைய தண்டுகளுள்ளேஇரதத்தைநடத்தினன். அக்காலேயில்சலவசந் தன் மகாஉக்கிராகாரனய் அனேகபாணங்களைவிட்டு சுவேதன து சரீரத்தைச் சல்லடைககணகளாகத்துளைத்து ஒருநாராசம் விட்டு சேனதிபதியானசுவேதனனுடைய சிரசையறுத்துத் த ள்ளிப்போட்டு சேனைகள்பேரிற்கவிந்து இரதத்தைச்சக்கிராகா ரமாய்த்திருப்பி பாணங்களை மிதமில்லாமல்விட்டு கொல்லுகிற போதுகாலபலமான சேனைகள் சின்னபின்னமாக ஓடியொளி க்கத்தலைப்படவேசலவசந்தமகாராசன் இரதத்தைநடத்தி வீர சேனமகாராசனைசக்கிராயுதத்தினுள்ளே போகவொட்டாமல் வளைத்துக்கொண்டு சரங்களைஓய்வில்லாமலும்விட்டு வீரசேன னை அப்புறமிப்புறம் அசையவொட்டாமலும்வில்லையெடுத்து ப்பாணங்களைப் பூட்டவொட்டாமலும்சாரதி இரத்தைநடத்த வொட்டாமலும் பாணங்களால்அடிக்கிறபோது வீரசேனமகா ராசன் மிகவும்நொந்துமெத்தவும் ஆயாசப்பட்டு சற்றுநேரம் இரதத்திற்சாய்ந்து ஆயாசந்தெளிந்து வில்லையெடுத்து நிறுத் திப்புங்கானுபுங்கமாய்ச் சரமாரிபொழிவதுபோல் பாணசரங்க ளாலேசலவசந்தன்பாணத்தையறுத்து அவனுடையரதத்தை முன்னுக்குவரவொட்டாமலுஞ்செய்தான். அப்போதுசலவசந் தமகாராசன் இடியைப்போன்ற பத்துபாணங்களைப்பூட்டிவிட் டான். அப்பாணமானதுபுறப்பட்டுவீரசேனமகாராசன் விடப்

பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லா மறுத்துப்போட்டு வீரசேனனு டைய ரதம்சாரதி குதிரைகளுடன்பொடிப்பொடியாய் தூள்சமம் செய்துவிட்டது. அதனாலேவீரசேனன்ல்குவிலேகுதித்துமறு தேறிலேறினன். அந்ததேரையும்சலவசந்தமகாராசன்மூன்று பாணயவிட்டுவுடைத்தெறிந்துபோட்டான், இப்படிஅறுபது ரதம்சலவசந்தமகாராசனாலே உடைந்துபோய்விட்டது. அதை கண்டுவீரசேனன் ஏதடா இராட்சதன் பொல்லாதவனாயிருக்கி றான்இவனைநேரிலே யுத்தமபண்ணி செயிக்கவேண்டுமென்று மறுதேரிலேறிவில்லையெடுத்து நிறுத்தி குணத்தொனிபண்ணி யுகாந்தகாலத்தில்சப்தமேகங்களுப ஒன்றாய்க்கூடி இடிமின்னல் குமுறலுடனே மழைபொழிந்தாலெப்படியோ அப்படி சரவரு ஷங்களை ஒப்பில்லாமற்பொழிகிறபோது சலவசந்தமகாராசனா னாறுதிவ்வியாஸ்திரங்கள்விட்டு வீரசேனன்விடப்பட்ட அஸ் திரங்களையெல்லாம்கண்டித்து அவனுடையமார்பின்கவசத்தை யும்பொடியாக்கிவில்லினுடையநாணியையறுத்துவீரசேனனை நோகச்செய்தான். அதுகண்டுவீரசேனன் ஒருஅக்கினியாஸ்தி ரதத்தையெடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவில்லில்விடு பட்டு சடசடென்கிறதொனியுடனேநெருப்புகளைவாரி யிறைத் துக்கொண்டு தகத்தகாயமாய் காடுசெடிகளெல்லாம் பற்றியெரி ய வடவாமுகாக்கினியைப்போலும்வருகிறபோதுசலவசந்தனா னவன் ஒருவருணாஸ்திரத்தையெடுத்து அபிமந்திரித்துப் பிர யோகம்பண்ணிவிட்டான். அந்தபாணமுமவில்லிலிருந்துவிடு பட்டுவருகிறபோது சப்தமேகங்களும் ஒன்றாய்க்கூடிசமுத்திர த்துநீரையெல்லாம் வாரிக்கொட்டினதுபோல அக்கினியாஸ் திரத்தின்பேரில்விழுந்து யானைதுதிக்கைபோற்பொழியுமபோ து அக்கினியாஸ்திரமும பலனுக்குன்றி அடிபட்டு விழுந்து போயின. அதுகண்டுவீரசேனன் உக்கிராகாரனாகிப்பிர்மாஸ்தி ரத்தையெடுத்து ஆகுதிமந்திரங்களுடன் பூசைசெய்து விட்டு விட்டான்.

அந்தப்பிர்மாஸ்திரமும் வில்லில் விடுபட்டு காலக்கோட் டி விஷம்போலும் நெருப்புகளைவாரி யிறைத்துக்கொண்டு அ திவேகத்துடன் வருகிறபோது சலவசந்தமகாராசனானவன்தா னும் ஒருபிர்மாஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து மந்தி ராபூதிகொடுத்து ஆவாகனத்துடனே விட்டுவிட்டான் அந் தப்பிர்மாஸ்திரமும் வில்லில்விடுபட்டு ஒன்றோடொன்று ஊ

தொக்கி யுத்தம்பண்ணி இரண்டுபேர் அஸ்திரமும் மல்லுகட்டி
அடித்தும் உதைத்தும் குத்தியும் வெட்டியும் கட்டியும் பரித்
தும் இப்படியாகவெகுநேரம் போராடி கடைசியிலே இரண்டு
அஸ்திரமுமுறிந்து பூமியிலேவிழுந்து விட்டதுகள். அதுக
ண்டு வீரசேனமகாராசன்முன்னாலே ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தி
லே தவசுசெய்துவரம்பெற்ற நாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்து
அபிமந்திரித்து வில்லிற் சந்தித்துப் பிரயோகம் பண்ணிவிட்
டான். அந்த அஸ்திரம் ஆயிரத்தெட்டண்டமும் நடுங்க நெ
ருப்புகளைவாரியிறைத் துக்கொண்டு ஆகாயம் பூமியும் ஒன்றாய்
ஆவென்று வாயைத்திறந்துக்கொண்டு வருகிறபோது சலவ
சந்தன்கண்டு தன்னுடைய நாராயணாஸ்திரத்தையெடுத்து வி
ல்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகம் பண்ணினான். அதுவும் வடவா
முகாக்கினியைப்போல் நெருப்புகளைக்குபீல்குபீலென்றுகக்கிக்
கொண்டுவந்து ஒன்றுக்கொன்று யுத்தம்பண்ணி சலவசந்தன்
விட்ட நாராயணாஸ்திரத்தைசம்மாரம்பண்ணிப்போட்டு சல
வசந்தனையும் அவன்ரதம் சாரதிகளுடனேயும் பஸ்மீகரமா
யெரித்துப்போட்டது. அப்போது யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டி
ருந்த இந்திரவர்படையும் நாராயணாஸ்திரத்தைக்கண்டு ஆயு
த அஸ்திரங்களை கையிலெடாமலும் சிரசின்பேரிற் கைகுவித
து ஸ்ரீமந்நாராயணா நமோவென்று தோத்திரப்பண்ணுகையி
ல் அந்நாராயணாஸ்திரமானது சகலரையும்பார்த்துக்கொண்டு
வந்து சத்துருக்கமகாராசனுக்கு வலப்புரி இடப்புரியாக நம
ஸ்காரஞ்செய்து அப்புருட்பொதியிற் சேர்ந்தது.

மகாமாயன் யுத்தம்.

விருத்தம்.

பட்டயம்பரிசுசத்தி பரிவாயுசிலைகள்பாணம்
திட்டனவெடுத்துக்கொண்டு சிருடன்கஞ்சம்பூண்டு
மட்டரச்சென்றவீர சேனனைக்கொல்வேனென்று
கிட்டியேமாயனவந்து திரிகணைதொடுத்தானன்றே.

அதுகண்டு மகாமாயன் சிந்தாக்கிராந்தனாய் இரதத்தை
வேகமாகநடத்தி வீரசேனனைப்பார்த்துவில்லையெடுத்து நிறுத்
திப் புங்கானுபுங்கமாய் அஸ்திரங்களைவிட்டுவீரசேனனுடை
ய ரதத்தைமுன்னுக்கு வரவொட்டாமல்பாணங்களாலே ஞாடு
கிறபோது வீரசேனன் கண்டு ரதஅந்தராட்சதனியும் நிவ

னைப்பார்த்தால் மகாபலவானைப்போல் காண்கின்றது. இவன் ரூபத்தைப் பார்க்கச்சேதானே பயங்கரமாயிருக்கின்றது. இவன்வில்லோ மகமேருபர்வதம்போலு மிருக்கின்றது இவன் கோபத்திற்கு ஹரிஹரப்பிரமாதிகளும் நின்று நிர்வாகம்பண்ணமாட்டார்கள்போற் றோன்றுகிறது, இவனை நமமுடைய பாணங்களினாலே கொல்லக்கூடாமையாகத் தோற்றுகின்றது ஆகையால் இவனுக்குத்தக்க தேவதாஸ்திரங்களை விட்டறுத்துக்கொல்லவேண்டுமென்று மனதைத்திடப்படுத்திக்கொண்டுவில்லைவளைத்து தனக்குமுன்னாலே தேவேந்திராதி தேவர்கள் கொடுத்த திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்து மகாமாயன் விடப்பட்ட அஸூதிரங்களையெல்லா மறுக்கத்தலைப்பட்டது. அதுகண்டு மகாமாயன் மகாகோபத்துடனே நூறு நாராசபாணத்தையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டான். விடவே அதுநாகசற்பம்போல் ஒன்றின்மே லொன்றாய சீறிக்கொண்டுவருகிறபோது வீரசேனன் கண்டு நூறு திவ்வியாஸ்திரம் விட்டு அறுத்தெறிந்தான். அதுபோகவே மகாமாயன் நூறு காளியாஸ்திரமெடுத்துவில்லிற்றொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான். அந்தநூறுகாளியாஸ்திரமும் கால்க்கோடிவிஷம் போலச்சீறிக்கொண்டு அதிவேகத்துடன் வருகையில் வீரசேனன் கண்டு நூறுகாளியாஸ்திரத்திற்கும் நூறு அர்த்தசந்திரபாணம்விட்டு அறுத்துத்தள்ளினான். அதுகண்டு மகாமாயன் பல்லைக்கடித்து முன்னாலேதனக்கு ஆதிசேஷன்கொடுத்த நாராசபாணத்தையெடுத்து வில்லில்தொடுத்து மந்திராபூதிகளுடனே பூசைகள் செய்துவிடுத்தான் அதைதேவாகள்கண்டு வீரசேனனிறந்தான் இறந்தானென்றுபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அந்தநாராசபாணமும் வில்லில்விடுபட்டு விஷங்களைக்கக்கி அந்தவிஷங்களானது பூமியில்விழுந்து அதிலுள்ளபுல்லுபூண்டு மரமட்டைகள் ரதங்கள்சேனைகளெல்லாம் பத்தியெரிய அக்கினி அண்டபகிரண்டமும் சுவாலைகள்வீசிசடசடவென்கிற தொனிகளுடனேயும விஷங்களைவாரிநாலுமூலையிலும் இறைத்துக்கொண்டுபுறப்படவே அதைக்கண்டுசகலரும் யுத்தம்பண்ணுகிறதைவிட்டு வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்படியிருக்க வீரசேனனானவன் முன்னால்தனக்கு இந்திரனளித்தகருடாஸ்திரத்தை யெடுத்துவிட்டான். அந்தஅஸ்திரமானது புறப்பட்டு மகாமேருகிரிபர்வதம்போல் ரூபமுண்டாகி சிறகுக

ளை அடித்துக்கொண்டு மகாவேகமாய்வந்து அண்டபகிரண்ட
ங்களுந்திகிக்கிட வாற்பரித்து கியாவென்று அட்டகாசப்பண்
ணியது. அந்தசப்தமானது நாகபாசங்கேட்டு இடியோசையை
க்கேட்ட நாகம்போலப்பயந்து தன்னுடையபலங்குன்றித்திய
ங்கிமயங்கிற்று. அந்தவேளையில் கருடாஸ்திரமானதுலகுவுபா
ய்ந்து அந்தநாகபாசத்தைசிரசாலடித்து மூக்கிறைற்குத்திப்பொ
சித்துப்போய்விட்டது அதுகண்ட சகலரும் ஆச்சரியப்பட்டு
யுத்தம்பணணிககொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படியிருக்க மகாமாயனெனவன் அதிஉக்கிரத்துடனே
சூலம் பிடித்துக்கொண்டு புறப்பட்டான் அவனைக்கண்டு
வீரசேனன் இதென்னமாய்கையாயிருக்கின்றது சூத்திரர்களா
வது நம்முடனேயுத்தஞ்செய்வதேதென்று சற்றுநேரம்யோச
னைசெய்து தன்னுடைய அம்புறாப்பொதியில் கைவைத்து ஒரு
மகா உக்ரவீரசத்திரையெடுதது பூசைநைவேத்தியங்கள்கொடு
த்து விட்டுவிட்டானதுவும் வெகுவீரத்தோடுவந்து சூலத்தை
க் கமளிகரமபண்ணிவிட்டுப் போய்விட்டது அப்போது மகா
மாயன் ஏதடா ஒருமானிடவன் நம்மையெல்லாம் கொல்லவந்
த எமனைப்போற்காண்கின்றது நாம்விடப்பட்ட அஸ்திரத்தி
ற்கு முன்னே திரிமூர்த்திகளும் நில்லார்களே இவனைச்செயிக்கா
விட்டால் தேவர்களும் நகைப்பார்களே நம்மோடொத்த இரா
ட்சதர்களும்கைகொட்டிப்பரியாசம்பண்ணுவார்களே இவனை
மாய்கையினுல் கொல்லுவோமென்றெண்ணினுலும ஒருமானி
டவன் மூன்னுக்குயுத்தம் பண்ணமாட்டாமல் மாய்கையிற் சூ
துபண்ணி கொன்ருனென்று சகலரும்நம்மைமதியார்களே இ
தற்கென்னசெய்வோமென்றுயோசித்து மூன்பு இவன்வில்லைக்
கண்டித்துப்பின்பு தண்டாயுதமெடுத்துக் கொல்லவேணுமெ
ன்று திடங்கொண்டு சாரதியையெச்சரித்து இரதத்தைச் சக்கி
ராகாரமாய் திருப்பி வில்லைநிறுத்து ஒன்றுபத்து நூறு ஆயிர
ம் லக்ஷம்கோடி சங்கமகாசங்கமென்று சொல்லப்பட்ட அள
விறந்த பாணங்களைச் சரமாரியாகப்பொழிந்தான் யுகாந்தகால
த்திலே சத்தமேகமும் ஒன்ருய்க்கூடி இடிமின்னல் குமுறலுட
னே மழைபொழிந்தாலெப்படியோ அப்படிபோலச் சந்துகளி
ல்லாமல் ஒருஜாமபரியந்தம் மூச்சுவிடாமல் ஒரேமூச்சாய் பா
ணமெடுப்பதும் வில்லிற்றொடுப்பதும் ஒருவருக்குந்தெரியாமல்

வீரசேனனை வில்லெடுக்கவொட்டாமலுந் தேரை அப்புரமிப்புரமசையவொட்டாமலும் திக்கு முக்காடும்படியாய்ப் பாணங்களைவிட்டு அடிக்கிறபோது வீரசேனனனவன் அனேகதிவ்யாஸ்திரங்களைவிட்டு அறுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

அப்போது மகாமாயனனவன் கோபதெண்டாயுதமெடுத்துக்கொண்டோடிவந்து கிறுகிறுவென்றுசுழட்டி இரதத்தைப் போக்கடித்தான் அந்த அடிபடவே இரதமானது அச்சுவேறு ஆணிவேறு மச்சுவேறு கும்பகலசயவேறு குத்துக்கால்வேறு துஜம்வேறு டால்வேறு கொடைவேறகத் தூள்தூளாயிற்று. அதுகண்டு வீரசேனன் லகுவாய்தப்பித்துக்கொண்டு மறுதேரிலேறினன். அந்தத்தேரையுமுடைத்தெறிந்தான் அப்படி நூற்றிருபத்தைந்து இரதத்தையு முடைத்துப்போட்டான். இப்படி இராட்சதராஜன் மிஞ்சிய காலாக்கினி ருத்திரனைப்போற் சீறி எழும்பி சேனைகள்பேரில் விழுந்த யானைதேர் பரிசேனைகளெல்லாம் தெண்டாயுதங்கொண்டு ஜாடுகிறபோது யானைப் பிணமும் குதிரைப்பிணமும் ராசிராசியாய் ஒவ்வொரு அடிக்குப் பத்துலட்சம் இருபதுலட்சம் இந்தப்படியாகக் கொல்லத்தலைப்பட்டான்.

அப்போது சேனதிபதிகளான இருபத்தைந்துலட்சம் இராசாக்கள் இரதத்தைத திருப்பிக்கொண்டு ஓடுகிற சேனைகளையெல்லாம் ஓடவொட்டாமல் அடிக்கிறபோது மகாமாயனனவன் தெண்டாயுதத்தினலே விலக்கிவிட்டு அத்தெண்டாயுதத்தைகிறுகிறென்றுசுழட்டி இருபத்தைந்துலட்சம் சேனதிபதிகளுடைய இரதத்தையும்பார்த்துவிட்டுவிட்டான் அந்தக்கோபதெண்டாயுதம் ஒருகுழவியும் இரதங்களொருமிளகாயும் பூமியொரு அம்மியுமாக அரைபட்டகர்ந்கதுபோல் அந்த இருபத்தைந்துலட்சம் சேனதிபதிகளையும் மகாமாயனனவன் அரைத்து எமலோகஞ் சேர்ப்பித்தான்.

அதுகண்டுவீரசேனன் சற்றிளைப்பாறிஇரதத்திலேறிசாரதியையெச்சரித்து இரதத்தைமகாமாயன் முன்னுக்குநடத்திஅனைவரும் ஒருமுகமாய்த்திருப்பி மகாமாயன்பேரில் சரமாரியாய்ப்பொழிந்தார்கள். அப்படிவீரசேனனுல் விடப்பட்டபாணங்களையெல்லாங் கையினுற்றட்டிவிட்டு மகாமாயன வீரசேனனுடைய ரதத்தைப்பார்த்துக் கையைமுடக்கிஒருகுத்துவிட்டான்

அந்தக்குத்திறல் சுக்கற்சுக்கலாய் பொடிப்பொடியாய்விடவே
வீரசேனன் மறுதேரேறி வில்லைக்குனைத்தொனிபண்ணி தொ
டைகட்டிவுறுமி நின்றான். நிற்கவே மகாமாயன் பார்த்து எத
டா மானிடவனோ மகாபலவானாகவிருக்கிறான். அனேகஞ்சண்
டைகளிற் கைகண்டவன்போற் காண்கின்றது.

ஆனபடியால் நம்முடனே இரண்டுநாளாய் இரவும்பகலு
மாய்ப்போராடுகிறான். இவன்மகாசமர்த்தனென்றுமெச்சி வீர
சேனா இதோபார் உன்னுடைய ரதத்தையும்உன்னையும்ஒரேகு
த்திறல் எமலோகங் குடியேற்றிவைக்கிறேன் பாரடா வீரசே
னாவென்றுமறுபடியுங்கையைமுடக்கிக்கையில்தன்பலமெல்லா
ம்வைத்து ஓடிவருகிறபோது வீரசேனன்கண்டு சிந்தாக்கிராந்த
னாய்விசனப்பட்டு மறுபடியுந்தைரியப்படுத்திக்கொண்டுவில்லை
வளைத்துப்பாணங்களை எய்திடவே மகாமாயன்கண்டு அந்தபா
ணத்தின்பேரிற்குத்தினான். அந்தக்குத்துபாணங்களின்மீதிற்ப
டவே வந்தவழிபோனவழி தெரியாமல் பாணங்கள் நொருங்
கிப்போய்விட்டது.

இப்பால்வீரசேனனுக்கு கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபமாகி
நூறுதிவ்யாஸ்திரம்விட்டு மகாமாயனுடைய சரீரமெல்லாஞ்ச
ல்லடைக்கண்களாகத் துளைசெய்யவே மகாமாயன்சீறிகோபமீ
றிதேரேறிவில்லையெடுத்து நிறுத்தி அனேக அஸ்திரங்களைவி
ட்டு வீரசேனன் சரீரத்தைத்துளைசெய்து சாரதிகுதிரைகளைக்
கொல்லவே வீரசேனன்பார்த்து சற்றுயோசித்து நல்லதென்
றுகனைத்துக்கதும்பி அடா மகாமாயா! ஆகட்டுமென்றுவேறொ
ருரதமேறி காளிகாதேவிகையில்வரம்பெற்றசத்தியையெடுத்து
வில்லிற்றொடுத்து பூசை நைவேத்தியங்கொடுத்து மகாமாயன்
கண்டத்துக்கு லக்குபார்த்துவிட்டான். அந்தசத்தியானது அ
ண்டாண்டங்கலுங்க அக்கினியைவாரியிறைத்துக்கொண்டு வ
ருகிறசத்தியின்பேரில் மிதமில்லாமல் அஸ்திரங்களை விட்டு
அடிக்கிறபோது மிகுதியான பாணாஸ்திரங்களையெல்லா மறுத்
துக்கொண்டு மகாமாயனிட நெஞ்சுக்குழியிற் பட்டுருகிப்போக
வே அடியற்றுசாய்ந்தவனைப்போலத் தேரின்பேரில் விழுந்து
ஸ்ரீராமாவென்றுகூவி மகாமாயன் ஆவியைவிட்டான். அந்தா
வாசிகளாகிய தேவர்கள் மகாமாயனிறந்தானென்று விசனமுற
யாவரும் கூடாரஞ்சென்றார்கள்.

மூன்றாம்நாள் யுத்தம்.

மறுநாள்வீரசேனன் உயுத்தகோலம்பூண்டுசகலசேனாசைனியங்களுடன் புறப்பட்டுரணபூமிக்குவந்துவெற்றிச்சங்கை எடுத்துபம்பம்மென் றூதினான். அந்தஓசையைக்கேட்டராட்சதர்களெல்லாம் திடுக்கிட்டுமெய்கலங்கினார்கள். அப்போதுவீரசேனனானவன் இரதத்தைமுடுக்கிக்கொண்டுசக்கரயூகத்திற்குள்ளேநுழைந்து பாணங்களைமிதமில்லாமற் சேனைகளின்மீதுவிட்டு கண்டதுண்டமாகக்கண்டிக்கிறபோது சத்துருக்கமகாராசன் வீரசேனனைக்கொல்லுகிறேனென்று புறப்பட்டார். அக்காலையில்காலசித்தனானவன் இரதத்தை நடத்திச் சத்துருக்கமகாராசனைச்சேவித்துச்சொல்லுகிறான். ஐயாதேவரீர் இந்தராசனை ஒருபொருட்டாகவெண்ணி யுத்தத்திற்குப் போகவேணுமோ, அடியேன் சென்று அந்தவீரசேனனை எமலோகத்திற்குக்குடியேற்றிவைக்கிறேன்பாருமென்றுகாலசித்தன்கூறவேசத்துருக்கமகாராசன் குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு ஓய்காலசித்தனே! கேளும் இப்போதுஐந்துதுரைகள் விழுந்துபோயிருக்கிறார்கள் ஆனபடியினாலே வீரசேனன்மகாபலவான்போற்காண்கிறது ஜாக்கிரதையாயிருந்துபோராடி அவனைக்கொல்ல வல்லமையுண்டோ சொல்லென்று சத்துருக்கமகாராசன்கேட்க, காலசித்தன்கூறுகின்றான். ஐயாசத்துருக்கமகாராசரே! நீரிப்படி பரியாசமான வார்த்தைகளைச்சொல்லவேண்டாம். அடியேனுடையசவுரியந் திரிமூர்த்திகளுக்குந்தெரிந்திருக்கும் சகலவுயிர்களையுங்கொண்டுபோகிறகாலனானவன்என்கையில்எத்தனைதரமோ அகப்பட்டு அடியும்பட்டுமிகவும்வணங்கினான். ஆனபடியினால்என்பேரால் எமலோகத்திற்கொடியும்பறக்கின்றது, நீர்சலவசந்தன்மகாமாயன்போலென்னையெண்ணவேண்டாம், இந்தமானிடவன்எனக்கொருபெரிதாய்ச்சொல்லவேண்டாம்,இதோஒருக்ஷணநேரத்திற்குள்ளே அவனையுமவனுடைய சேனைகளையும் என்பாணத்திற்குஇரைகொடுத்து தேவரீர் பாதம்வந்துசேருகிறேன் பாருமென்று இடியோசைப்போல காலசித்தனானவன் உதட்டியாய்ச்சொல்லவே, சத்துருக்கரானவர்ஓய்காலசித்தனே! வருங்காலம் தேசகாலம் நிகழ்காலமறிந்து யுத்தம்பண்ணி ஜெயிக்கவேண்டும். அதுபோலவருவது நான்சொன்னேன், நீயேன்கோபித்துக்கொள்ளுகிறாய், நீயேபோய்யுத்தஞ்செய்துவாவென்றுசமா

காவமாகச்சத் துருக்காரனவர்பகாவே, காலசித்தனனவன்வீர
சிங்கத்தைப்போலவுக்கிரமாகத்திருபவில்லைவளைத்துப்பாண
ங்களைவிபரீதயாக வீரசேனன்பேரில்லெய்கிறபோது அவன் கண்
டுவருகிற அஸ்திரங்களையெல்லாம் அறுத்துப்போட்டுகாலசித்
தன் முன்னுக்கு ரதத்தைநடத்தி அடாராட்சதா! நீயேன்தலை
கீழாய்விழுகிறாய், உன்னிலும்பராக்கிரமசாலிகளெல்லாம்உன
க்குமுன்னமே இறந்துபோனார்கள் அவர்கள் போனவழியை
உனக்கும் க்ஷணநேரத்திற்காண்பிக்கிறேன் சற்றுநேரம் சாக்கி
ரதையாயிருந்துபோராடென்று வீரசேனல்சொன்னான்.

காலசித்தன் யுத்தம்.

விருத்தம்.

கோலமாமதகரிகளுந் துரகமுங்கொடிய
ஆலகாலம்போலார்த்தன வணிதிகழ்தேர்மேற்
காலசித்தனுமேறிவெங் கனலெழவிழித்துக்
காலமெங்கணுமொலித்திட நாணொலிசெய்தான்.

அம்மொழியைக்கேட்ட காலசித்தனனவன் புண்ணில்வே
லாயுதம்புகுந்தாற்போறசீறி அடாவீரசேனா! கையிலாகாதசில
ராட்சதரைக்கொன்றேமென்று கர்வித்து சொற்களை மிஞ்சவி
டாதே இதோ ஒருநொடிக்குள் உன்னையும் உன்சேனைகளையும்
எமபுரத்திற்கேற்றிவிடுகிறேன் பாராடாவென்று கையிற்பிடித்தி
ரா நின்ற வில்லை முகத்திற்குநேராய்ப்பிடித்து பாணங்களைப் பூ
ட்டிப்பிரயோகபண்ணினான். அந்தப்பாணங்களானதுபுறப்ப
ட்டு அதிவேகமாய் வீரசேனனிடமார்பில்வந்து சுருக்குசுருக்
கென்றுதைத்தது அதனால் வீரசேனன் மிகவும்நொந்து காலசி
த்தனைப்பார்த்துவில்லையெடுத்து நிறுத்தி நூறுதிவ்வியாஸ்திர
ங்களைத்தொடுத்துக் காலசித்தன்விட்ட பாணங்களையெல்லாம்
நடுவெதுபாதியிற் கண்டித்துத்தள்ளி கடுங்கோபாக்கினியுடனே
ஐம்பதுநாராசமெடுத்து ஜிவ்ஜிவ்வென்று விடுத்தான். அதை
காலசித்தன் கண்டு இருபத்தைந்து நாராசம் விட்டறுத்தா
ன். அந்தப் பாணங்கள் போகவே வீரசேனன்பின்னும் நூறு
திவ்வியாஸ்திர மெடுத்துப் பிரயோகம் பண்ணினான். அதற்
குக்காலசித்தன எண்பதுகாளியாஸ்திரமெடுத்துப்பிரயோகித்
து அவ்வஸ்திரங்களையறுத்தெறிந்தான். உடனேவீரசேனன்

மகாஉக்கிரத்துடனே வில்லைழுநத்திற்கு நேராய்பிடித்து சரவ ருஷம்போற்சொரிந்தான். அதற்குக்காலசித்தனுனவன்வருகிற பாணங்களையெல்லாம்அறுத்துத்தும்சப்படுத்திபத்துதிவ்விய ஸ்திரங்களை எய்து வீரசேனன் களைக்க அடித்து வெற்றிச்சங் கையெடுத்து வாயில்வைத்தூதினுன். அதனையறிந்தசத்துருக் கமகாராசனும் இராட்சதக்கூட்டங்களும் சந்தோஷமானுர்க ள். அந்தவேளையில்காலசித்தனுனவன் ஏமனைப்போலேஉக்கிர ங்கொண்டு சேனைகளின்பேரில் இரதத்தைநடத்தி அஸ்திரங் களினுல்அனேகஞ்சேனைகளைக்கொல்லுகிறபோது சேனைகளா னது காலசித்தன் முன்னின்று யுத்தம்பண்ணமாட்டாமற்கை யெடுத்து கும்பிடுவாரும், காலில்விழுந்து காப்பாற்றுமென்று வெதும்புவாரும், உமதுபுண்ணியத்தினுல் எங்கள் பெண்சாதி பிள்ளைகளுடனேசேர்ந்து பிழைக்கப்போகிறேம்உயிர்பிச்சைத ந்திடுமென்பாரும், இந்தச்சேவகத்தைவிட்டுவிடுகிறேமென்பா ரும்,ஐயாஉமதுவில்லுக்கோர்சரணம்பாணத்துக்கொருசரணம் உமதுகைக்கொருசரணமென்பாரும்,இப்படிபலவிதமாய்ச்சொ ல்லிக்கொண்டுசேனைகள்ஓடுகிறபோது காலசித்தனுனவன் ஆயு தம்பிடித்தவர்களையெல்லாம் கொன்று ஆயுதம்போட்டுவிட்டு சரணமடைந்தபேரையெல்லாம் துரத்திவிட்டு ரதத்தைச்சக்கி ராகாரமாய்திருப்பிக்கொண்டுவருகிறபோதுவீரசேனனுனவன் ஆயாசந்தெளிந்து தன்னிரதத்தைக் காலசித்தன்முன்னுக்குத் துரத்தி அடாகாலசித்தனே! என்தலைகீழாய்விழுகிறுய் இதோ உன்னை க்ஷணநேரத்தில் எமலோகங்குடியேற்றி வைக்கிறேன் ஜாக்கிரதையாயிருந்துபோராடென்றுசொல்லவேகாலசித்தனு னவன் அம்மொழிகளைக் கேட்டுச்சொல்லுகிறுன்.

அடா வீரசேனு! காட்டிலிருக்கிற யானையானதுஆண்சி ங்கத்தின்வீரந்தெரியாமல்யதோமஸ்தினுலதும்பிக்கையை தூ க்கிச்சிங்கங்கழுத்தில்மாட்டியிழுத்தால் சிங்கமானதுமேல்விழு ந்தடித்திடாதோ அதுபோலஸ்ரீராமமூர்த்திவிட்டபுரவியை நீ பிடித்துக்கட்டினபடியினுலே இப்போதுன்னையும்உன்சேனைக ளையுங்கொன்றுஉன்பட்டணத்தையுங் கொள்ளைகொண்டுபோக வல்லவனுனேன். ஆகையால் உன்னுல்சாமார்த்தியமுண்டானு ல் என்னைச்செயித்து சக்ரயூகத்தணியில் நுழையென்றுகாலசித் தன்சொல்ல, அதுகேட்டு வீரசேனமகாராசன் இனியில்லாத கொரேங்கொண்டு அடாராட்சதா! நீவாயால்வரிசைகெடாதே

இதோ என்கைபாணத்தினுல் எமலோகமுன்னைச்சேர்க்கிறே ன் சற்றேபொறுத்திரென்று வில்லில்பாணங்களைச்சந்தித்துவி ட்டான். அந்தப்பாணங்களோவில்லைவிட்டுவேகமாகவந்துகா லசித்தன் வில்லையுங்கண்டித்து மார்பிலணிந்த கவசத்தையும பொடியாக்கிவிட்டது. அதுகண்டு காலசித்தன் பூமியிற்குதித் தோடிவருகிறகாலையில் வீரசேனமகாராசன் பத்துதிவ்வியாஸ் திரம்விட்டு வாளாயுதத்தைத் தாளாக்கவே காலசித்தனுனவன் முன்னுக்குவைத்தகாலைப்பின்னுக்குவாங்காமல் ஓடிவருங்கால த்தில் வீரசேனன்கண்டு ஒரு அக்கினியாஸ்திரத்தைப்பிரயோ கமபண்ணினன். அந்தப்பாணம் தகத்தகாயமாய் எறிந்துகொ ண்டு மகாவுக்கிரத்துடன்வருவதை காலசித்தன்கண்டு வருகிற அக்கினியாஸ்திரத்தைப்பிடித்து முறுக்கித்தண்ணீர்பிக்கிழித் துவீரசேனன்மார்பைப்பார்த்துவிட்டெறிந்தான். அதுகண்டு வீரசேனன்ஒருபாணத்தைவிட்டறுத்தெரிந்துஒருசத்தியையெ டுத்து மந்திராபூதிகள்செய்யும்போது காலசித்தன்பார்த்துசிவ் வென்றுபாய்ந்து வீரசேனன் கையிலிருக்கிற சத்தியைப்பிடுங் கி மளுக்கென்றொடித்தெறிந்து மார்பைப்பார்த்து ஓரறைகொ டுத்தான்.

அந்த அறையை அவன்தப்பித்துக்கொண்டுரதத்திலிருந் தபடியே காலசித்தன் மார்பைப்பார்த்து ஒரு உதைவிட்டான் அவ்வுதையை அவன்சட்டைபண்ணுமல்தேரிலிருந்துவீரசே னனைஎட்டிக்கையைப்பிடித்துக் கரகரவென்றுசுழட்டி ஆகாய மார்க்கம்விட்டெறியவே வீரசேனன்மேகமண்டலந்தாண்டிசூ ரியமண்டலமேபோய் சூரியனுடைய சுடரிற்காய்ந்துபூமியில விழுந்து இரத்தங்களைக்கக்கிக்கொண்டுசாவுக்குச்சரியானமூர்ச் சையடைந்தான். அதுகளைப்பார்த்தகாலசித்தனுனவன்சந்தோ ஷமாகி வெற்றிச்சங்கெடுத்துஊதவே இராட்சதாளும்இராசா க்களும் சத்துருக்கராசனும் வியப்படைந்தார்கள். சூரியனும் மேற்குத்திசையில் மறைந்தான்.

நாலாம்நாள் யுத்தம்.

இப்பால் வீரசேனமகாராசன் மூர்ச்சையாய்க்கிடப்பதை யவன் பதினயிரங் குமாரர்களுங்கண்டு ரதத்தைநடத்திக் கால சித்தமகாராசனை வளைத்துக்கொண்டுபாணங்களைவிட்டடிக்கிற

போது காலசித்தனானவன் வச்சிரகோபதண்டாயுதத்தையெடுத்து தன்மேல்வருகிற அஸ்திரங்களையெல்லாம் அடித்துநெரிக்கிக்கொண்டு சற்றுநேரம் அவர்களுடனே போராடி வச்சிரகோபதெண்டாயுதத்தைச் சுழட்டி இரதத்தைப்பார்த்து ஓடிவிட்டான். அவ்வடியினாலே அச்சுவேறு ஆணிவேறு கும்பகலசம்வேறு குத்துக்காலவேறு கொடுங்கைவேறு சட்டம்வேறுபலகைவேறு துஜம்வேறு குடைவேறு கொடிவேறு குதிரைவேறு சாரதிகளுடனேபதினாயிரங்குமாரர்களும் மடிந்தார்கள். உடனே உதிரவெள்ளம் ஆறுபோல் ஓடத்தலைப்பட்டது அக்காலையிற் பன்னீராயிரமந்திரிமார்கள் இராசாக்களுடனே யுத்தம்பண்ணக்கண்டு பக்கமுஞ்சுற்றிவளைத்து நான்குவாய்வாஸ்திரம் அக்கினியாஸ்திரம் வருணாஸ்திரம் மேகாஸ்திரம் காளியாஸ்திரம அர்த்தசந்திராஸ்திரமென்றுசொல்லப்பட்ட அஸ்திரங்களை ஒவ்வொருவன் மீதிற் கணக்கு மிதமில்லாமல் மாரி சொரிவதுபோலப் பிரயோகித்து காலசித்தமகாராசனைக கைகாலாடவொட்டாமலும் இரதத்தைநடத்தவொட்டாமலும் அடிக்கிறபோது காலசித்தமகாராசனானவன் தலையையசைத்துகுஞ்சிரிப்புகொண்டு வில்லையெடுத்துநிறுத்தி அனேக அஸ்திரங்களைவிடுத்து அவர்கள்பாணங்களை யறுத்துத்தள்ளி நபரொன்றுக்கு ஐந்துபாணத்தை யெய்தான். அந்தபாணங்கள் இரதத்திற்கிரண்டும் குதிரைக்கொன்றும் மந்திரிக்கொன்றுஞ்சாரதிக்கொன்றும் இப்படிபந்நீராயிரம்மந்திரிகளை யஸ்திரங்களைவிட்டு எமலோகத்திற்குப் போகும்படியான வழிகாட்டினான். பந்நீராயிரம் ரதத்திற்கட்டிய குதிரைகளுமிறந்து உதிரவெள்ளமானது காலாறுபோலேபடவே காலசித்தமகாராசன் வெற்றிச்சங்கெடுத்து பம்பம்மென்றூதவே சத்துருக்களும் இராட்சதக்கூட்டங்களும் மகா சாமார்த்திய வீரனென்று மெச்சிப் புகழ்ந்தார்கள்.

வீரவிக்கிரமபாண்டியனுக்கும்
மட்சயந்தமகாராஜனுக்கும் யுத்தம்.

பின்னும் காலசித்தமகாராசனானவன் பிணமயமாய்வீழ்ந்துகிடக்குஞ்சேனைகளின்மீது ரதத்தைவிட்டுக்கொண்டு யானைசேனைபரிவாரங்களிற்புகுந்துவாசாமகோசரமாகிப்பாணங்களை

விட்டுக்கொல்லு யானைதேர்பரிசேனைகளும் மூன்னிட்டளாக்கி லே நின்று யுத்தம்பண்ணுகிறபோது வீரசேனமகாராசன் மூர் ர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து சக்ராயுகத்தணியில்நுழைந்து இரண்டா மணியில்காவசித்தனாலே இறந்தானென்று மட்சயந்தமகாரா சன்கேட்டுசிந்தாக்கிராந்தனாய் விசாரப்பட்டு சற்றுநேரம்பொறு த்து மனதைதைரியப்படுத்திக்கொண்டு வில்லைவளைத்துப்பாண ங்களைவிட்டு இராசமன்னர்களையும்இராட்சதர்களையுங்கொல்லு கிறபோது வீரவிக்கிரமபாண்டியன்கண்டு காலாக்கினி ருத்திர னைப்போலெரிந்துவிழுந்து இரதத்தைநடத்தி உக்கிராகாரனா ய்வில்லைநிறுத்திப்பாணங்களைவிட்டுமட்சயந்தமகாராசன்அஸ் திரசஸ்திரங்களையறுத்துநல்லகூர்மையோடுங்கூடியிராநின்ற பத்துநாராசமெடுத்து வில்லிற்றொடுத்துவிட்டான. அதுகண் டுமட்சயந்தமகாராசன்பதினைந்துநாராசபாணத்தையெய்யவே அந்தநாராசங்கள் வீரவிக்கிரமபாண்டியன்விட்டபத்துநாராச ங்களையோகப்பண்ணமட்சயந்தன்கண்டுஞம்பதுதிவ்வியாஸ்திர ங்களைஎடுத்துவிட்டான் அப்பாணமது வருகிறதிவ்வியாஸ்தி ரங்களையெல்லாம் பொடியாக்கிவிட்டது. அதன்பின்பு மட்சய ந்தமகாராசன்வேலாயுதத்தையெடுத்துமந்திராபூஜிகள்கொடுத் துவிட்டான். அந்தவேலாயுதமானது அண்டபிண்டச்சராசர ங்களெல்லாம் நடுங்கத்தக்கதாக திகுதிகுவென்றெறிந்துக்கொ ண்டு வருகிறபோது உக்கிரசேனன் அனேகதிவ்வியாஸ்திரங்க ளைவிடவும் அதுகளையெல்லாம்வேலாயுதமானதுதடுத்துக்கொ ண்டுவந்து வீரவிக்கிரமபாண்டியனுடையமார்பிலேபட்டுமூழ்து கிலுருகிப்போய்விட்டது. அதினாலே வீரவிக்கிரமபாண்டியன் அடியற்றமரம்போலவிழுந்து உயிரைவிட்டான்.

வீரவிக்கிரமபாண்டியன்விழவே மட்சயந்தமகாராசன் பி ன்னும்வாடாமல் இரதத்தைநடத்தி வெற்றிசங்குபுரிந்துவில் லைநிறுத்தி அனேகமான திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்துசேனை களின்பேரிற்பிரயோகம்பண்ணுகையில் அதுநாகசர்ப்பம்போ ற்சீறிக்கொண்டுராட்சதக்கூட்டங்களிலும் இராசமன்னர்கூட் டங்களிலும் பாய்ந்துவிழுந்துகொல்லும்போது ராட்சதர்களு ம்இராசர்களும் மலைவேறுசிலைவேறு அடிவேறு முடிவேறுள லும்புகள்வேறாய்விழுவதைக்கண்டு மனந்தாளாமல்மாளவதே சாதிபதிகளான்யாவரும்ரதத்தைவிட்டுக்கொண்டு கிழக்குதெற்

குமேற்குவடக்குஇந்தநான்குபக்கமும் நால்வருந்நின்றுகோடி மகாகோடி சங்கம மகாசங்கம் அற்புதம மகா அற்புதம் பத்மம் மகாபத்மம் இருவம் மகாஇருவம் அக்ரோணி மகா அக்ரோணி சஞ்சலம மகாசஞ்சலம்வெள்ளம் மகாவெள்ளம் சமுத்திரம் மகாசமுத்திரமென்று சொல்லும்படியாய் மிதமில்லாத பாணங்களைவிடுகிறபோது மட்சயந்தமகாராசனனவர்கண்டுநான்குதிக்கிலும்பாணுஸ்திரங்களைவிட்டு அதுகளைசங்கரித்துப் பின்புபேருக்கிரண்டுபாணம்விட்டு நால்வர்மார்பிலுமணிந்த கவசங்களையறுத்துப்போட்டார். அப்போது அந்தநால்வருங்கடுங்கோபங்கொண்டு நூறுதிவ்வியாஸ்திரங்களை மட்சயந்தமகாராசன்மீதிலெய்யவே அவ்வரசன் அதிகசினங்கொண்டுமனங்கொதித்து எதிர்பாய்ந்து நூறுதிவ்வியாஸ்திரமெடுத்து நான்குதிக்கிலிருந்தும்வரப்பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாம் அறுத்தெறிந்துஇருபதுபாணங்கள்விட்டுரதமசாரதிகுதிரை துவசத்தையும்அறவெட்டினன். அதுகண்டுநான்குராசரும்இரதத்தைவிட்டுபூமியிற்குதித்துஓடிவருகிறபோது மட்சயந்தமகாராசன்அந்தநால்வருக்குநான்குஅர்த்தசந்திரபாணம்விட்டுசிரகைண்டிக்கவே அவர்களும் இராமாவென்றுமுறையிட்டுத்தரையில்மாண்டார்கள். அப்போதுமட்சயந்தமகாராசனை வெற்றிச்சங்கையெடுத்து பம்பம்மென்றூதிச்சேனைகளுடன் பாசறைபோய்ச்சேர்ந்தான். அந்தப்படி சத்துருக்கமகாராசனும் தன்சேனைகளுடன் பாசறையை யடைந்தார்.

ஐந்தாம்நாள்யுத்தம்.

—(*)—

மறுநாள் சத்துருக்கமகாராசன் உயுத்தகோலங்கொண்டுரணபூமியையடுத்துப் பல்லைநெறநெறவென்று கடித்து இரதத்தைநடத்திவில்லைக்குணத்தொனிபண்ணினன். அந்தஓசையைக்காலகித்தன்கேட்டுரதடாசங்கத்தொனிசத்தமும்வந்ததுபோலுங்காணப்படுகின்றது. இராசாக்கள்கோஷ்டமும்இராட்சதாள்கோஷ்டமுங்கேழ்க்கின்றது நாம்சலுதியாய்ப் போகவேணுமென்று இரதத்தைத்திருப்பிக்கொண்டு தென்மேற்குமுகமாய் நின்று உயுத்தம்பண்ணச் சித்தமாயிருக்குஞ் சத்துருக்கமகாராசனைவணங்கி காலசித்தனனவன் சொல்லுகிறுன்.

ஐயா சத்துருக்கமகாராசனே கேளும், நீரந்தராசனை ஒரு பொருளாயெண்ணியுத்தம்பண்ண முயலுகின்றீர்.தேவரீர்யுத்தத்தை நிறுத்தி அடியேனுக்குச்செலவுகொடுத்தால்இந்தட்சணமேஅந்தமட்சயந்தனை காலனூருக்கனுப்பிவைக்கிறேனென்று சப்தங்கூறி நிற்கவே சத்துருக்கமகாராசனவர்சொல்லுகிறார், வாரும் காலசித்தனே! நீமகாசாமார்த்தியனென்பதற்கு சந்தேகமில்லை இந்தராசனை ஒருபொருட்டாயெண்ணி உம்மையழைத்து யுத்தத்துக்கனுப்புகிறதோ அதுநன்றல்ல வீணாகஇருபத்தைந்துலட்சம்சேனாதிபதிகளும்படைத்தலைவனாககசுவேதனும் யானை சேனை குதிரைகள் வெகுவாகமாண்டும் நீஒருவனிருக்கிறாய் சகலருமடிந்தார்கள் நம்முடையபாளையங்களில் மகாமாயன் சலவசந்தன் சூரசேனன் உக்கிரசேனன் நீலாட்சதன் விரவிக்கிரம்பாண்டிய மகாராசன் காம்போதிமகாராசன் கலிங்கராசனென்றுசொல்லப்பட்ட துரைகளெல்லாமிறந்துபோனார்கள் மற்றதண்டுதளம் சேனாசமுத்திரமுங்கூட மாண்டுபோயினமேலுமிந்த இராசனானவன் நம்மையென்னசெய்தான் இப்பவும் நம்முடைய அஸ்வத்தைக்கொண்டுவெந்துவிட்டு நம்மைசரணம் அடைந்தானேயானால் நாமவனை ரட்சித்துக்கொள்ளலாம், ஆகையால் நீபோய் அந்தராசனை சமாதானப்படுத்தி அழைத்துக்கொண்டுவாவென்று சத்துருக்கமகாராசர்சொல்லக் காலசித்தனுஞ்சம்மதித்து மட்சயந்தனிடஞ்சென்று ஓமகாராஜனே! தசரதமகாராசனுடையவயிற்றில் ஸ்ரீராமர் மூன்றுதம்பிமாருடன்கூடி அவதரித்துத் தாடகையைச்சங்கரித்து கோசிகர் யாகத்தைக்காத்து அகலிகையின்சாபந்தீர்த்து வளைக்கப்படாதவில்லையொடித்து சீதாலட்சுமியைப் பாணிக்கிரகணம்புரிந்துபரசுராமனைப்பங்கப்படுத்தி அயோத்தியில்வந்து தாயார்சொற்படி பதினாலுவருஷம் வனவாசஞ்செய்து சீதையம்மனையுமிளைய பெருமாளாகிய இலட்சுமணனையும் கூட்டிக்கொண்டு தண்டகாரணியம்வரும்போதுரிஷிகளும குபபகர்ணன் முதலானவர்கள்உபத்திரம்பொறுத்தமுடியவில்லையென்று அபயமிடராமபத்திரருயரிஷிகளெல்லாருக்கும் இராவணசம்மாரமுடிப்பிக்கிறேனென்று அபயஸ்தங்கொடுத்து அகஸ்தியைக்கொன்று விராதனுக்குமோட்சங்கொடுத்து சடாயுவைக்கண்டு பஞ்சவடிதீரத்தில்வந்துசூர்ப்பணகையைப்பங்கப்படுத்தி கரதூஷணனைக்கொன்றுசீதையம்மனையிழந்து மாரிசனைக்கொன்று சடாயுவுக்

குமோட்சங்கொடுத்து அநுமானைக்கண்டுசுக்ரீவனைச்சிநேகஞ்
செய்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் செயிக்கப்படாத சுத்தவீரனாகிய
வாலியைக்கொன்று சுக்ரீவனுக்குப்பட்டங்கட்டிஎழுபத்திரண்
டுவெள்ளம்வானரரைத்தண்டுகூட்டிசீதையம்மனிருக்குமிடந்
தெரிந்துதடங்கடலடைத்து இலங்காபுரிபட்டணம்புகுந்துஇ
ராவணன்கும்பகர்ணன்இந்திரசித்து அதிகாயன்முதல் இரண்
டாயிரவெள்ளம்ராட்சதரையுங்கொன்று விபீஷணருக்குப்பட்
டங்கட்டி சீதையம்மனைச்சிறைமீட்டு அயோத்திவந்துபட்டா
பிஷேகராய் பட்டம் ஆண்டுக்கொண்டிருக்கிறநாளையில் இரா
வணனுக்குஉபபலமாய்வந்த சதகண்டராவணனையுஞ் சகஸ்ரகி
ரகண்டராவணனையும் பதின்மூவாயிரப்வெள்ளம் ராட்சதரை
யுங்கொன்று மகாமாயன்சலவசந்தனென்கிற இருவருக்குப்பட்
டங்கட்டி அயோத்தியாபுரிபட்டணம் வந்துசேர்ந்து அஸ்வ
மேதயாகம் பண்ணவேண்டி குதிரையைவிட்டு அந்தக்குதிரை
யின்பின் ஐம்பதுவெள்ளம்இராட்சதரையும் அறுபதினாயிரம்
அக்ரோணிசேனைகளையும் மகாமாயன் சலவசந்தன்முதல் ஐம்
பத்தாறுதேசத்துராசாக்களையுங்கூட்டி இவர்களுக்கெல்லாமதி
பதியாய் ஸ்ரீராமருடையதம்பியாகியசத்துருக்கமகாராசனை ரா
சாவாகவனுப்பிஎன்னையுஞ்சேனைசனியங்களுக்கெல்லாஞ்சே
னதிபதியாக அனுப்பிவைத்தார்.

அவர்விட்டகுதிரையை உமது குமாரனை வீரசேனமகா
ராஜாவானவர்பிடித்துக்கட்டி குதிரையின்பின் காவலாகவந்த
நீலாட்சதனையும் பதினாயிரம இராட்சதரையுங்கொன்றுசக
லரையும்பறிகொடுத்துதானுமிறந்தார். இப்போதுஒண்டியாய்
நீர் யுத்தம்பண்ணுகிறீர். அதுதருமமல்லவென்று சத்துருக்க
மகாராஜர் என்னையழைத்து உமக்குப்பிரியவசனஞ்சொல்லி ச
மாதானப்படுத்திஅழைத்துக்கொண்டுவரச்சொன்னார். நீர்மன
ஞ்சஞ்சலமில்லாமல் வருவீரேயாகில் இறந்தவர்களெல்லாரை
யுமெழுப்பித்தருவார். நீருஞ்சத்துருக்கமகாராஜனை வணங்கிப்
பிழைக்கிறதே காரியமென்றான் காலசித்தனானவன்.

மட்சயந்தமகாராஜன் சமாதானப்பட்டு

சத்துருக்கமகாராஜனிடம் வருதல்.

—(*)—

அதுகேட்டு மட்சயந்தமகாராஜன் சொல்லுகிறான். வாரு
ங் காலசித்தனே ! இராஜர்களாய்ப் பூமியிற்பிறந்து யுத்தம்நே

ந்தபோது இரணைக்களத்திற் செத்துப்பிறந்தானென்றும் விசன
படலாமோ எத்தனைகால மாயுசை வைத்திருந்தபோதிலும்
ருநாளைக்கிறப்பதே நிச்சயம். உரலுக்குட்புகுந்துகொண்டு உல
க்கைக்குப்பயந்தாற்றருமோ முன்வைத்தகாலைப்பின்வைத்தால்
இராஜநீதியல்லவே இகபரத்திலும் அபகீர்த்தி யல்லவோ,
அப்படி ஒருவரைவணங்கிப் பிழைப்பதைப்பார்க்கிலும், யுத்த
களத்திலிறந்தால் கீர்த்தியுண்டாகுமென்று மட்சயந்தமகாராஜ
னகூற, காலசித்தனென்பவன் சொல்லுகிறான். ஓய்மட்ச
யந்தமகாராஜனே! கேளும். சாகாமல் ஆர்தானிருக்கிறார்கள் ?
பராபரவஸ்துவொருவர் தவிர மற்றவர்களெல்லாம் பிறந்துபிறப்பா
களெல்லாமல் இந்தபூமியில் சாஸ்விதகாலமாய் வாழப்போகிற
வர்களார் ? அப்படிப்பட்ட சூரபதமாசுரன் இரண்டாயிரஞ்சது
ர்யுகமிராச்சியபரிபாலனம் பண்ணினபின் சிவசுப்பிரமணியரு
டைய வேலாயுதத்தினாலே அவனுமிறந்தான் சகலவாழ்வுபெ
ற்ற இராவணேஸ்வரன் கும்பகர்ணன் முதலானவர்களும் ஸ்ரீ
ராமபாணத்தாலிறந்தார்கள் நீரிப்போ ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் தம்
பியாகிய சத்துருக்கமகாராஜனைச்சேர்ந்துவாழ்கிறதே நல்லகாரி
யமென்றான் அதற்கு மட்சயந்தமகாராசனுஞ் சம்மதித்து ஸ்ரீ
ந்தாருமான ஸ்ரீராமனைகப்பிறந்து அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யு
ம்படிவிட்ட குதிரையை உமதுகுமாரன் பிடித்துக்கட்டினதால்
இவ்வளவுதுன்பம் வந்ததுமன்றி யாவருமிறந்தார்கள், ஆ
கையால் நாமசத்துருக்கனைவணங்கிச் சமாதானப்பட்டோமே
யாகில் சேனைகள்யாவையுமெழுப்பிக்கொள்ளலாம். ஸ்ரீமந்நா
ராயணனாகவிளங்காநின்ற பரப்பிரமமே ஸ்ரீராமனாகவந்தவதரி
த்தருளிய சுவாமியையுங் கண்ணாற்கண்டுசேவித்து பாவத்தை
யொழித்து மோட்சத்திற்கே நவானவழிதேடி சாயுச்சியபதவி
யையடையலாமென்று நினைத்து காலசித்தனைக் கூட்டிக்கொ
ண்டு இரதத்தைவிட்டிழிந்து இருவருஞ்சத்துருக்கமகாராசனு
க்கெதிரிலவருகிறபோது சத்துருக்கமகாராசன்கண்டு சந்தோ
ஷத்துடனே இரதத்தைவிட்டிறங்கித் தானுமெதிர்சென்றொரு
வர்க்கொருவர் தழுவிவினவிக்கொண்டு சத்துருக்கமகாராசன்சக
யூகத்தணிக்குள்ளே நின்றுகொண்டு மட்சயந்தமகாராஜனைப்
பார்த்து சத்துருக்கர் விசனப்பட்டு நின்சேனைகள் மடிந்து
போயிற்று. இதற்கென்னசெய்வோமென்று விசனப்படுகையில்
மட்சயந்தமகாராசன் சத்துருக்கனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறா

ன். கேளுஞ்சத்துருக்கமகாராசரே! இப்போது என்குமாரனிறந்ததற்குமசேனைகள்மடிந்ததற்கும் நான்விசனப்படவில்லை, ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸ்ரீராமமூர்த்தியாக அவதரித்திருக்க, அவரைப்பணிந்துதாழ, யென்னபாக்கியபெற்றோ மவரைப்பணிந்த மாத்திரத்திலே எங்கள் இருபத்தொருதலைமுறையும் முக்தியாகிய மோட்சம்பெறுவார்கள். உம்மாலெங்கள் சூரியவம்சமீடேறிற்று. நாங்கள்செய்தவிரதமும் புண்ணியமு மின்றுபலித்தது அப்படிப்பட்டமகாபுருஷன்விட்டகுதிரையென்று அடியேன்களுக்குத்தெரியாமல் குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி யுத்தஞ்செய்தபிழையைப் பொருத்தருளவேண்டுமென்று மக்ஷயந்தமகாராஜாவேண்டிக்கொள்ளவே சத்துருக்கமகாராசன்சந்தோஷமுற்றுச்சொல்லுகிறார் ஓமட்சயந்தமகாராசரே அரசர்களாகப்பிறந்தவர்களுக்குஇராஜநீதிமுறைமை தவராமலும் யுத்தம்பண்ணுகிறபோது புறமுதுகுகாட்டி ஓடாமலும், துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனந்தவறாமல்பண்ணவும், அபயமெனவந்து வணங்கினவரைகார்க்கவு மிவைகளல்லவோ இராஜநீதிமுறைமை ? இதைவிடநமக்குவேறொன்றுமில்லை. அரியரப்பிரமாதிகள்வந்தெதிர்த்தாலும் போராடிக் கீர்த்திபெறவேணுமேயல்லாம லிதனால்குற்றமொன்றுமில்லை. இறந்தசேனைகளெழுந்திருக்கவேணுமே இதற்குயோசனை எப்படிசொல்லுமென்றுகேட்க, மக்ஷயந்தமகாராசன் சந்தோஷமாய்ச்சத்துருக்கமகாராசனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். கேளுஞ்சத்துருக்கமகாராசனே! எங்களுக்குப்பிரசன்னமாயிருக்கப்பட்டரணபத்திரகாளிதேவிக்கு பூசைசெய்து நம்முடைய யுத்தகளத்திலிறந்தவர்களை எழுப்பிக்கொண்டுவருகிறேன் நீர் சந்தேகப்படவேண்டாமென்று சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டுகாளியம்மனாலயம்வந்து ஸ்நானஞ்செய்து ஜெபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டுசந்நிதியுட்புகுந்துதோத்திரஞ்செய்து அம்மனைபிரத்தியக்ஷமாய் மக்ஷயந்தராசன்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு வணங்கிதாயே! எங்களிருதிரப் படையிலும் யுத்தத்தில்மாண்டவர்களை எழுப்பித்தரவேண்டுமென்று தோத்திரம்புரிய, காளிகாதேவியானவள் ஓமட்சயந்தமகாராசனே! பயப்படாதே உன்மனதின்படி இதோநான்போய் எழுப்பிவருகிறேனென்று திருவாக்களித்து இரணகளம்வந்துஇருதிரப்படைகளிலுமிறந்தசேனைகள்பேரிற் பஞ்சாட்சரந்தூவிட அப்பஞ்சாட்சரம பட்டமாத்திரத்தில் ஆனை சேனை பரி யாவு

ழுவிப்பெற்றெழுந்தார்கள். வீரசேனமகாராசனும் நித்திரைசெய்தெழுந்தவன்போல் எழுந்தான். மகாமாயன் சல்வசந்தன்சூரசேனன் உக்கிரசேனன் சுவேதன் நீலாக்ஷகன்முதல் யாவருமெழுந்தார்கள்.

அப்போது பக்ஷயந்தமகாராசனும் காளிகாதேவி சந்நிதியைவிட்டு இரணக்களம்வருகையில், தகப்பனைக்கண்டு வீரசேனனெழுந்து எதிர்சென்று நமஸ்கரிக்க, அப்படி நமஸ்கரித்தபிள்ளையையெடுத்து மார்போடணைத்து வாழ்த்தி அப்பாவீரசேனா! உன்னால் பரபரவஸ்துவாய் விளங்கா நின்றஸ்ரீராமமூர்த்தியினதம்பியாகிய சத்துருக்கமகாராசரது சேர்வையைக் கண்டேன், நான்செய்தபாக்கியமும்பலித்தது சகலபாவமும்விமோசனமாகிச்சாயுச்சியபதவியுமுண்டாயிற்று அப்பாமகனேயென்றார். அதுகேட்டுபுத்திரனாகியவீரசேனனும்வியப்புற்று சத்துருக்கமகாராசனுடைய தண்டுதளங்களையும்வீரபராக்கிரமவேந்தர்களையுமிராட்சதக்கூட்டங்களையும் வானரசேனைகளையுமதனுபுரிபட்டணமழைத்துக்கொண்டுபோய் அவர்களுக்குத்தக்கபடி விருந்துமுதலான வேடிக்கைகள்செய்துவைத்து ஐந்துநாள்வரைக்கும்பட்டணத்தில்வைத்திருந்து ஆறுநாள் சத்துருக்கமகாராசனுக்கு ஆடையாபரணமும் குதிரைபதினாயிரம்ஸ்திரீகள்ஐந்நூறு ஆயிரம்பாரந்தங்கம இன்னுமயானைசேனை இரதங்களும் வெகுமதியாகக்கொடுத்து அஸ்வமேதக்குதிரைக்குப் பூசைகள்செய்து பட்டணத்தை மந்திரிவசம்ஒப்பிவித்து பக்ஷயந்தமகாராசனுங்குமாரனாகிய வீரசேனனும், தங்கள் தண்டுதளங்களுடனே சத்துருக்கருடைய தண்டில்வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அப்போது சத்துருக்கமகாராசன்சூரசேனன்உக்கிரசேனன் காலசித்தன் சகலருமஇரதமேறி வாத்தியத்தொனிகள்முழங்க, குதிரைவிட்டு அதன்பின்பு நீலாட்சதனையும்பதினாயிரம் இராட்சகர்களையும மற்றதுரைகளும தங்கள்தங்களுடைய வாகனங்களின்மீதிலேறிக்கொண்டுகொடைகள்கொடிகளபிடிக்க ஆலவட்டம் தாலவட்டம்வீச, இராட்சதப்படைகள்வானரக்கூட்டங்களும்நெர்ச்சிக்க, சத்துருக்கமகாராசனு மண்விண்ணதிரப்புறப்படுகையிலே அஸ்வமானதுதன்னிச்சையாய்நடந்துபோகிறபோது வாரணைபுரியென்றொரு பட்டணமுண்டு. அந்தப்பட்டணத்திற்குசௌபுநாபுரமென்றுபேர்விளங்கும். அந்

தப்பட்டணத்தையாளப்பட்ட சோமகாச மகாராசனுடைய குமாரன் அரண்ணியமகாராசன் நாரக்குரோணிசேனையுடன்காட்டகத்தில்வேட்டைக்குப்போய் வேட்டைகளுமாடிவாரணபுரிபட்டணத்திற்கு வருகிறபோது தன்பட்டணத்திற்கருகாமையில்வருகிற அஸ்வத்தைக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டுபத்துசேவகரைவிட்டு அஸ்வத்தைப்பிடித்து வரச்சொல்லி அனுப்ப, அப்படியே அவர்களும் குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து அரண்ணியமகாராசன் முன்னேவிட்டார்கள். விடவே அந்த அஸ்வதினுடைய நெற்றியிலெழுதிக்கட்டியிருக்கிற பட்டத்தை அந்தஇராசன்வாசித்துப்பார்த்துகுஞ்சிரிப்புகொண்டுதலையையசைத்துச்சொல்லுகிறான். ஆ! ஆ! இந்த வையகத்தைப்போலுண்டோ? நானே சூரனென்றுகர்வித்தது. இப்படி ஆண்மையைபடைத்தவனையும் அவன்சேனைகளையும் அவன்சேனைகளின்சவுரியத்தையும் ஒரு கணநேரத்தில்வெளிப்படுத்துகிறேன். பாரென்று பல்லைநறநறவென்றுகடித்து நாலுசேவகரையழைத்து இக்குதிரையின்நெற்றியிற் கட்டியிருக்குமவிருதாவொளியை என்தகப்பனுக்குக்காட்டி தண்டைப்பயணப்படுத்தியுத்தத்திற்கு வரச்சொல்லுங்கள் ளென்றான்.

அரண்ணியமகாராஜன்

அஸ்வத்தைப் பிடித்துக்கட்டல்.

—(*)—

விருத்தம்.

காமவாம்பரிமால்வரைத் தடங்கடந்து
சோமகாசன்வாழ் வாரணபுரியதின்றேய
இராமனானவன்மகஞ்செய நலமுடன்விடுத்த
நாமமறிந்தவன் புதல்வனும்நெருங்கிக்
குதிரையினெற்றிலுற்றதோர் பட்டத்தைக்குறித்து
மதியிலாதிவன் வீரனென்றனுப்பியவண்ணம்
விதியுமாலீசனுமேற்கினும் விடுவனோவென்றம்
பதியிற்புரவியைப்பதலமே செய்தனனரண்யன்.

அந்தப்படியேசேவகருங் குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப்போகுங்காலையிற் குதிரையின்பின்வருகிற இராட்சதாளுங குதிரையைக்காணாமல் அரண்ணியமகாராசனிடபாளையத்திற்புகுந்து தேடுகிறபோது அஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கொண்டுபோகிற அரண்ணியமகாராசன் இராட்சதர்களைக்கண்

டு அடா இராட்சதப்பட்டிடீக்களே ! எங்கேயிருந்து எவ்விடம்
போகிறீர்கள். என் பாளையத்தினுள்ளே வந்தகாரணமென்ன
சொல்லுங்களென்று கேட்க, இராட்சதாள் நகைத்து அயோத்
தியாபுரிபட்டணத்தையாளப்பட்ட ஸ்ரீராமமூர்த்தவிட்ட அஸ்
வமேதக்குதிரையைக்காணுமல் தேடிக்கொண்டுவருகிறேம். இ
வ்விடம்வந்ததைக்காணீர்களோவென, அரண்ணியமகாராசன்
கேட்டு, இராட்சதாளைப்பார்த்து அடா இராட்சதர்களே ! அந்
த இராமன் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணினல் அவனைச்சார்ந்த
வரைபிரதட்சணம்வரவேணுமேயல்லாமல் என்னுடையபட்
டணத்திற்குள் அவன் குதிரைவரலாமோ அவன்தானேராணசூ
ரன் அவனைவிடபலவான்கள் எந்தபூமியிலுங்கிடையாதோ நா
ன்பிடித்துக்கட்டினகுதிரையை ஹரிஹரப்பிரம்மாதிகள்வந்தா
லும் விடுவிக்கக்கூடுமோ நீங்கள்போய் உங்களுக்குஇராசனுகி
யசத்துருக்கனுடன்வாரணுபுரிபட்டணத்தையாளப்பட்டசோ
மகார மகாராசாவின்மூத்தகுமாரன் அரண்ணியமகாராசன்நம
துகுதிரையைப்பிடித்துக்கட்டிப்போட்டு உன்னுல்சாமார்த்திய
முண்டானல் கண்டுடன்வந்து யுத்தஞ்செய்துஎங்களைவரை
யுஞ் செயித்துக்குதிரையைவிடுவித்துக்கொள்ளச்சொல்லு சா
மார்த்தியமில்லாவிட்டால்சத்துருக்கனைவந்துவணங்கச்சொல்
லும், அப்படிவணங்காவிட்டால் தான்வந்தவழியைப்பார்த்து
க்கொண்டு தன்தண்டுடனேபோகச்சொல்லும், இந்தமூன்றுவி
தத்தில் எதுநலமாயிருக்கிறதோ அப்படிசெய்யச்சொல்லுங்க
ளென்றான். அதுகேட்டுஇராட்சதாள்மிகுந்தகோபங்கொண்டு
அரண்ணியமகாராசனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்கள். ஓய், அ
ரண்ணியமகாராசனே! என்னவசனஞ்சொன்னீர். அந்தசத்து
ருக்கமகாராசனைவந்துவணங்கச்சொன்னீரே, அவரை ஆரென்
றுஉமதுமனதில் நினைக்கிறீர். அவரையறியீரோ அறியமாட்டீ
ரோ அண்டமாயிரத்தெட்டும்ஆளப்பட்டதேவேந்திரனைப்பிடி
த்துவிலங்கிட்டுச்சிறையில்வைத்து ஆயிரத்தெட்டண்டத்தை
யுமாண்ட இராவணேஸ்வரனையு மவன்சேனைகளையுங்கொன்று
தேவேந்திராதிதேவர்கள் இக்கட்டையொழித்துவிபீஷணருக்
குப்பட்டங்கட்டி இராவணனுக்குஉதவியாய்வந்தசநகண்ட ரா
வணன்குமாரனகிய சலவசந்தனுக்குப்பட்டங்கட்டி அயோத்தி
யாபுரிபட்டணத்தில்வந்து அஸ்வமேதயாகம் இயற்றவேண்டி
அஸ்வத்தைவிட்டார்.

அவர்விடப்பட்டகுதிரையைத் திரிமூர்த்திகளுப்பிடித்தா க்கட்டார்கள் இந்தச்செய்தியை சத்துருக்காசன் கேட்பாரே யானால்,உம்மையும், உம்முடையசேனையையும்,உதவியாய்வரப் பட்ட இராசாக்களையும்,வானுலகம்போய்ச்சேரப்பண்ணுவார் மேலும்,இராட்சதசிரேஷ்டர்களாகிய மகாமாயன், சலவசங்க ன்,சேனாதிபதியாகிய நீலாட்சதனும், இராட்சதாளும், இராச க்கூட்டங்களும், குதிரைப்பிடிப்பட்டசேதி கேட்பார்களேயா னால்உம்மையும், உமதுசேனைகளையும், ஒருகை குத்திறைக்குத்தி உதிரத்தைப்பானம்பண்ணுவார்கள். இந்தசமாச்சாரத்தைஸ்ரீ ராமமூர்த்திகேட்பாரேயானால் அவ்விடத்திலிருந்தபடியே இ ராமபாணத்தையேவி எமலோகமனுப்புவார், நீரெங்கேஒளித் தாலும், இராமபாணம்விடாது. இதெங்களுக்குநன்றாய்த்தெரி யவரும். அப்படிவாராமல் அஸ்வத்தைவிட்டு சத்துருக்கமகா ராசனைவணங்கிப்பிழைப்பதே நலமென்றுசொன்னார்கள்.

அம்மொழியைக்கேட்டஅரண்ணியமகாராசன்நகைபுரிந் து, அடாஇராட்சதர்களே ! பனங்காட்டில் இருக்கின்றநரியா னது சலசலப்புக்கஞ்சுமோ? அஞ்சாதுபோல, அந்தஅயோத் தியாபுரிபட்டணத்தையாளப்பட்ட தசரதமகாராசன்சாமார்த் தியங்கள்நாங்களறிந்திருப்போம். மேலும்,அந்ததசரதன்பெற் றபிள்ளைகளை நீங்களேமெச்சவேணும், அப்படிப்பட்டசாமார் த்தியமிருந்தால் என்னையும், எனகுமாரனையும், என்தகப்பனை யுஞ் சேனைகளையுஞ்செயித்து, உங்கள்அஸ்வத்தைவிடுவித்துக் கொண்டுபோங்கள் பார்ப்போமென்றான். அதுகேட்டு இராட் சதர்கள்கெர்வங்கொண்டுகிட்டேநெருங்கி ஆயுத அஸ்திரங்க ளையெடுத்துவீசியெறியும்போது அரண்ணியமகாராசன்கண்டு, வில்லைவளைத்து அனேகதிவ்வியாஸ்திரங்களைச் சந்தித்துவிட் டு ஆயுத அஸ்திரங்களை அறுத்துவிடவே இராட்சதர்கள் ஈட் டி எறியீட்டி சுரிகை பாங்கு வளைதடி சக்கரம் இருப்புலக்கை தெண்டாயுதமுதலாகிய ஆயுதங்களினால் ஐயாயிரம்இராட்சதா ளும்ஒன்றாய்க்கூடி சரமாரியாய்விடுகிறபோது அரண்ணியராச னும்அ னகதிவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டுஅறுத்தெறிந்துஐயா யிரம்இராட்சதாளுக்கும் நபுரொன்றுக்கு நாலுபாணம்விட்டுக் கொல்லுகிறபோது அதில்ஒருவன் தப்பிபபிழைத்தோடிப்போ ய் சேனாதிபதியான நீலாட்சதனைக்கண்டுநடந்தசெய்தியைக்கூ றவே அந்தநீலாட்சதன் மிகவும்வெகுண்டு பதினாயிரமிராட்ச

ளைக்கூட்டிக்கொண்டு வருகிறபோது ஆரண்ணியமகாராசன் தன்னுடையசேனைகளை வியூகமிட்டு நிறுத்தித் தான்முன்னின்று வில்லைவளைத்து நாணிபூட்டிகிந்து மூன்று திவ்வியாஸ்திரத்தைஎடுத்து வில்லிற்றொடுத்துவிட்டான். அதுகண்டுசேனைகளெல்லாம் பின்வாங்கி ஓடத்தலைப்பட்டார். அப்போது ஆரண்ணியராசன் ஓடுகிறவர்களையெல்லாம் ஓடவொட்டாமல் நிறுத்தி இரதத்தைநடத்தி படைகளையெல்லாம் நெருங்கி வரவொட்டாமல் பாணங்களினாலே அடித்துக்கொல்லுகிறபோது இராட்சதாளும் பின்வாங்காமற் சேனைகள்பேரில் விழுந்து ஈட்டி குந்தம் பாசம் சூலம்கதை இருப்புலக்கை இதுகளால்குத்தியும்இடித்தும் அடித்தும் கடித்தும அதம்பண்ணுகிறபோது சேனைகளெல்லாஞ்சின்னபின்னமாகயிறந்துவிட்டது அதுகண்டுஆரண்ணியமகாராசன்கடுஞ்சினங்கொண்டுஇராட்சதாள்பேரிலேமூனந்து திவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டுக்கொல்லுகிறபோது நீலாட்சதன் கண்டு, அதிககோபாக்கினியுடன் இரதத்தைநடத்திவில்லைவளைத்து ஆறுநாராசபாணங்களையெடுத்துவிடவே அப்பாணங்களானது நாகசர்ப்பம்போற் சீறிக்கொண்டுவருகிறதைஆரண்ணியமகாராசன்பார்த்து நூறு திவ்வியாஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகபண்ணினான். அந்தஅஸ்திரங்களானது புறப்பட்டு நூறுநாராசபாணத்தையும் அறுத்துத்தள்ளவே நீலாட்சதனானவன் தட்சணம் ஒரு அக்கினியாஸ்திரமெடுத்தும ந்திராபூதிகள்கொடுத்து அபிமந்திரித்துவிட்டான். அதுஅக்கினிப்பொறிகளை வாரியிறைத்துக் கொண்டு வடவாமுகாக்கினிபோல் திகுதிகென்றெரிந்துக்கொண்டு புறப்பட்டது. ஆரண்ணியனும்ஒருவருணாஸ்திரத்தையெடுத்து மந்திரத்தையோதிவிடுத்தான். அந்த அஸ்திரம சப்தமேகங்கள்கூடி இடிமின்னலுமுறலுடனேகுடங் கொண்டுசொரிவதுபோல் அக்கினியாஸ்திரத்தின்பேரிற்சொரிகிறபோது அக்கினி யாஸ்திரத்தின் வலிகுலைந்து பூமியில் விழுந்துவிட்டது.

அதனைப்பார்த்து நீலாட்சதன் கருவி மீசையையுருவி ஆ! ஆ! இவனோஎன்னுடையபாணத்தை யறுக்கிறவன்பார்ப்போமென்று ஐந்துசிங்கமுகபாணம் வில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகம் பண்ணினான் அந்தசிங்கமுகாஸ்திரமானது புறப்பட்டு ஆரண்ணியமகாராசனுடைய கவசத்தையறுத்து சரீரத்தையும் சல்லடைக்கண்களாக துளைத்துவிட்டது. அதற்கு ஆரண்ணியமகா

ராசன் சற்றுமஞ்சாமல் அனேக திவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டு நீ
லாட்சதன்சிரசைச் சல்லடைக் கண்களாகத்துளைத்துஐந்துப
ணம்விட்டு அவனேறிவந்த இரதங்குதிரைகளுடன் பொடிப
பொடியாகும்படிச்செய்தான். அதுகண்டு நீலாட்சதன்பற்களை
நெறநெறவென்றுகடித்துபவுஞ்சியில்கையைவைத்துவாளையெ
டுத்து ஆரண்ணியமகாராசனைவெட்டவேணுமென்று ஓடிவரு
கிறதைக்கண்டு ஆரண்ணியமகாராசன் ஒரு அர்த்தசந்திரபாண
மெடுத்து வில்லிலிடமாகச்சந்தித்துவிட்டுக் கையிற்பிடித்தவா
ளாயுதத்தைத்துண்டாக்கி விழச்செய்யவே நீலாட்சதனும்ஒரு
தெண்டாயுதத்தையெடுத்துச்சுழற்றி ஆரண்ணியமகாராசன்ஏ
றிவந்தஇரதத்தின்பேரிலடித்தான். அந்த அடியானதுபடவே
இரதமானது சக்கைசக்கையாய்ப்பிளந்துவிட்டது. அதுபோ
கவே ஆரண்ணியமகாராசனானவன் மறுதேரிலேறி வில்லையெ
டுக்குமுன்னமே நீலாட்சதன் அந்ததேரையும்உடைத்துவிட்ட
வனையும் கைகாலாடவொட்டாமற்செய்தானிப்படிபத்தாதங்க
ள்வரைக்கும்நாள்நாளாகப்போகவே நீலாட்சதனுக்குவேறுர
தமில்லாதபடியினால்பாதசாரியாய்ப்புறப்பட்டான்,அதுகண்டு
ஆரண்ணியமகாராசன்இதுதான்சமயம் இவனைக் கொல்லுகிற
தற்கென்று பாணங்களைச்சரமாரியாய்விடுகிறபோது நீலாட்சத
ன் அப்பாணங்களையெல்லாம் எட்டிப்பிடித்து ஒடித்தெறிந்து
விட்டுஇனியிருந்தால் உயிர்சேதம்வருமென்றறிந்து உயிர்தப்
பியிருந்தராட்சதர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு மாய்கையாய் ஆகாய
மார்க்கத்திலெழும்பிச் சத்துருக்கமகாராசனிட தண்டில்வந்து
புகுந்திருந்தான். அப்போது சூரியபகவானும்மேற்குத்திசையி
ல்மறைந்தார்.அதுகண்டு ஆரண்ணியமகாராசன் ஏதடாராட்ச
தன்மோசம்பண்ணிஓடிப்போய்விட்டான். இவ்வளவு நிர்வாக
சாலியோநம்மைச் செயிக்கப்போகிறவன் அன்றியும்எதிர் நின்
றுயுத்தம்பண்ணாமற் புறமுதுகுகொடுத்து ஓடிப்போகும்வீரர்க
ளோஅலவமேதயாகம்பண்ணப்போகிறவர்கள் அதுவுமல்லா
தான்மேலும் இருட்டுகாலமாயிற்று இனியுத்தம் நடவாது நா
ளையத்தினம் பார்த்துக்கொள்ளலாமென்று ரதத்தைநடத்திக்
கொண்டுவாரணபுரிக்குச்சேனைகளுடன் போகையில்சேவகரு
ங்குதிரையைக்கொண்டுபோய்லாயத்திற்கட்டிவிட்டு சோமகாச
மகாராசன்குமாரவர்க்கங்களுடனும்மந்திரிபிரதானிநால்வகை
ச்சேனையுடனும் ஆலோசனைசெய்துகொண்டிருக்கையில் அ

...ணியமகாராசன் கொலுமண்டபஞ்சென்றுதன்தந்தையாகிய
...சாமகாசமகாராசனுக்கு இந்தச்செய்திகளைச் சவிஸ்தாரமாகச்
...சான்னான்.

சோமகாசமகாராசன் கொலுவிருந்து

மந்திராலோசனை செய்கிறது.

விருத்தம்.

துய்யவத்தனைரமைச்சா மமைச்சருஞ்சூழ
செய்யசோமனுத்திருந்தச் சிங்காதனத்திருந்து
வையமாய்க் கெடராமனுல் வருபெருஞ்சமர்த்தச்
செய்வதென்னென மந்திராலோசனை செய்வான்.

இதுகளைக்கேட்ட சோமகாசமகாராசன்சற்றுலோசித்துச்
...சால்லுகிறான். ஓய் மந்திரிபிரதானிகளே! இராவணகும்பகர்
...ணாதிகள் அற்பசொற்பரல்ல அவர்களோ திரிலோகத்தையும்ஆ
...ண்டவர்கள் அவர்களைக்கொல்ல திரிமூர்த்திகளாலுமுடியாது
...அப்பேர்க்கொற்றவர்களைக்கொன்று ராட்சதாளை அடிமைபடுத்
...திக்கொண்ட ஸ்ரீராமனுக்கு எவ்வளவுபலமிருக்கவேண்டும் அ
...தையோசியாமல் அவர்விட்ட குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டியுத்
...தம்புரிந்துவெற்றியடைய நமக்குத்திறமுண்டோ? யுத்தத்திற்
...கு வருகிறவர்களோ நம்மைப்போன்றராசாக்களுமல்லாமல்ராட்
...சதக்கூட்டங்களும்மிச்சமாயிருக்கிறபடியால்நம்முடையசேனை
...கள் அவர்கள்முன்னின்று யுத்தம்பண்ணமாட்டார்கள்? அந்த
...ராட்சதர்களோமாய்கையில்மிஞ்சினவர்கள் அந்தமாய்கையை
...யறிந்து செயிக்கத்தக்கவர்கள் ஆறிருக்கிறார்கள். மேலும், அவ
...ர்களுடையபலத்திற்கு நம்முடையபல மனுவாக முடியுமாகை
...யால யுத்தம்பண்ணுகிறதொழிலைவிட்டுச் சமாதானமாவதொ
...ன்று அல்லது நம்முடைய யானைதேர் பரிசேனைகளைக்கூட்டிக்
...கொண்டு கோட்டைக்கு வெளியிற்சென்று ஒருவர்க்கொருவர்
...போர்புரிந்து கீர்த்தியடைவதொன்று அதுவுமன்றி நமதுபட்
...டணத்திற்குள்ளிருந்தபடியேகொஞ்சமாய்ச்சேனைகளைக்கூட்டி
...க்கொண்டு யுத்தம்பண்ணுவதொன்று இம்மூன்றில் எதுயுக்த
...மாகஉங்களுக்குத்தோன்றுகிறதோ அதைச்சொல்லுங்களென்
...று கேட்கையில்துறவாசனென்னப்பட்டமந்திரிகூறலுற்றான்.
...ஐயா, சோமகாசமகாராசனே! கேளும் ஸ்ரீராமபிரான்விட்ட அ
...சுவமேதக்குதிரையை உமதுமூத்தகுமாரனாகிய ஆரண்ணியம

காராசன்பிடித்துக்கட்டி ராட்சதாருடன்யுத்தம்பண்ணி ராட்ச
தாளையுங்கொன்று குதிரையையும்பிடித்துவைத்தபின்பு சமாதா
னமென்றால்சண்டைசெய்யப்பயந்துசரணமடைந்தார்களென்
று நம்மைப்போலிருக்கும்ராசாக்களும்கைகொட்டிகெக்கலிபுரி
ந்துநகைப்பார்கள் மேலும்புலிக்குப்பயந்த சிங்கம்போலும், எ
லிக்குப்பயந்த பூனைபோலும், யானைக்குப்பயந்த ஆண்சிங்கம்
போலும், சேனைக்குப்பயந்த திறமற்றவனைப்போலும், நம்மை
யெல்லோரும்மதிப்பின்றி வசைசொல்லுவார்கள். அதுவாகிய
ம் அவ்வார்த்தையைவிட்டுவிடும் அடியேன்பகருவதைக்கேளு
ம், அண்ணலேதிரிமூர்த்திகளையுஞ்செயிக்கத்தகுந்தவீரதீரமும்
சூரத்துவமுமுள்ள இளையகுமாரன்சுரதமகாராஜனிருக்கையிற்
பயமென்ன செயமடைவோமேதவிர, அபசெய மடையமாட்
டோம். மேலும்,இராக்ஷதாளைவெல்லவுங்கொல்லவும், எட்டுதி
க்கிலும்நமதுபேர்சொல்லவும். தேவர்திறங்களுமுண்டு இராவ
ணாதிகளைக்கொன்ற இராமபிரானும் சுரதராசன்வில்லுக்கு நிக
ராகார். அவர்களேவலியவந்துநம்மைவணங்குவார்கள் இதுவு
மல்லாமல் முன்னால் உம்மைமிரட்டிக்கொண்டிருந்தபரசுராம
ன் சுரதராசனுடைய யுத்தத்திற்குமகிழ்ந்து அனேகதிவ்வியா
ஸ்திரங்களுங்கொடுத்து ஆசீர்வதித்துப்போயிருக்கிறார். அப்ப
டிக்கொத்த அஸ்திரங்களிருக்கையில், இப்போது பின்வாங்கு
வானேன். அதுவுமல்லாமல்உம்முடையதவத்திற்குமெய்மகிழ்
ந்து சிவசுப்பிரமணியர்கொடுத்த வேலாயுதமிருக்கும்போது
றைவென்ன அரண்ணியமகாராஜன் சுவேலமகாராசனிருவர்க
ள்பின்பலமிருக்கத்தாழ்வுண்டோ கையிலாகாத சிலராக்ஷதாளை
க்கொன்றேமென்றுகொவத்தினாலே நம்மையெல்லாம் பெண்
களாக்கி அவனே ஆண்பிள்ளை சிங்கம் மற்றவர்களெல்லாம்வீரி
யமில்லாதவர்களென்று தன்பிரதாபசவுரியத்தையெழுதிக்குதி
ரைநெற்றியிற்கட்டி அதன்பின்சத்துருக்களையும் இராட்சதாளை
யுங்கூட்டி அனுப்பினான். அப்படியனுப்பினஇராமனுடையதீ
ரத்தையும்அந்தசத்துருக்கனுடைய திறத்தையும்பார்ப்போம்
நாம்பட்டணத்திலிருந்தபடியே கொஞ்சமாகச்சேனைகளையனு
ப்பி யுத்தஞ்செய்து செயிக்கவேணுமேயல்லாமல் ஒருமிக்கக்கூ
ட்டி போர்புரிந்தால் இராட்சதாள்மிஞ்சிவரக்கண்டு நமதுசே
னைகளுஞ்சின்னாபின்னமாய்நாலுமூலையுமோடுவார்கள்.அப்போ
துநமக்குத்தொந்தரவாகும், ஆகையால்நாளையஉதையத்திற்சே

யுத்தத்திற்கு புறப்படவேணுமென்றான். துறுவாசனென்னு
மந்திரியானவன் அதுகேட்டு அச்சபையிலுள்ள சகலரு மனக்
கலக்கந்தீர்ந்து சந்தோஷமானார்கள்.

அந்தவேளையில் சுவேலமகாராசன் தகப்பனாகியசோமகா
சமகாராசனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். கேளும்பிதாவே, அ
டியேனுக்கு நாளையதினம் யுத்தஞ்செய்யச் செலவுகொடுத்தீரே
யானால் நான்சென்று சத்துருக்களுடையசேனைகளைமுறிய அ
டித்துச்சத்துருக்களையும் செயம்பண்ணிவருகிறேனென்று நம
ஸ்கரித்துக்கூறச் சோமகாசமகாராசன்கேட்டு அப்பாகுவேலா
நீசிறுபிள்ளையாயிற்றே, உன்னையெப்படி இராட்சதாள் தண்டுக்
குள்ளனுப்புகிறது. போகவேண்டாமென்றாலும், உன்மனதிற்
குக்கோபமாயிருக்கும். அவர்களோ இராட்சதாள் மாயையில்
மிகுந்தவர்கள் அவர்களைவெல்ல, உன்னால்வல்லமையுண்டோ
சொல்லென்றுகேட்க, பிதாவேஎன்னவசனஞ்சொன்னீர். க்ஷத்
திரியாராய்ப்பிறந்தவர்கள் இராசாக்கள்சண்டையென்றும்,இரா
ட்சதாள்சண்டையென்றும், பார்ப்பார்களோ அதுகீர்த்தியாசி
றுபிள்ளைகளே நாளைபெரியவர்கள் சிறுபிள்ளைகள்யுத்தத்திற்கு
பின்வாங்குகிறதும், பெரியோர்கள்முனைகிறதும்,நாளையதினம்
சத்துருக்கள் திண்டிலேதெரியவரும் எத்தனைகாலம்உயிரோடு
பிழைத்திருந்தாலும் ஒருநாளைக்கிறப்பதே நிச்சயம். இதற்குச்
சந்தேகப்படவேண்டாம், நாளையஉதயத்திலேயேயுத்தத்திற்கு
ப்போகிறேனென்றான்.

அதுகேட்டு சோமகாசமகாராசனும் விசனந்தீர்ந்து சந்
தோஷமடைந்து சேனாதிபதியான பவர்ணனைப்பார்த்து ஓய்,
பவர்ணா ! நூரக்ரோணிசேனைகளும்இருநூறுலட்சமக்ரோணி
ரதங்களும், நூறுலட்சமக்ரோணி குதிரைகளும், இருநூறுல
ட்சமக்ரோணிகாலாள்களும் தயாரப்படுத்திப்பிரயாணஞ்செய்
யென்றார் அப்படியே பவர்ணனுஞ்சென்றுசேனைகளைவெளிப்
படுத்தினான். அதெப்படியென்றால், கன்னமதங் கபோலமதங்
காடமதமென்றுசொல்லப்பட்ட மும்மதங்களுநப்பொழியாநின்
றயானைகள்மீதுங்குதிரைகள்மீதும் அம்பாரிகள்வைத்துஇரா
சமன்னர்களும் வில்லம்புகள் ஏந்திக்கொண்டு மாவுத்தனையெச்
சரித்து ஆனைகள்மீதேறிப்புறப்பட்டார்கள். அப்போதுமுப்ப
த்திரண்டு மேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கச்செ
ய்தார்கள். அதுகேட்டுசோமகாசமகாராஜன்சகலருக்கும் விடை

கொடுத்துத்தானும் குமாரவர்க்கங்களுடனே அரண்மனைக்குப் போயினன்.

இப்பால் நீலாட்சதனும்சிலராட்சதர்களும் இரணக்களத்திற் பின்முதுகுகாட்டி ஓடிசேனாதிபதியானகாலசித்தனுடனே நடந்தசெய்திகளை சவிஸ்தாரமாகப்புகலக்கேட்டுகாலசித்தன்சத்துருக்கமகாராஜன் அண்டையிற்போய் ஐயா, சத்துருக்கமகாராஜனே ! நமதுகுதிரை வாரணாபுரிபட்டணத்தையாளப்பட்டசோமகாசமகாராஜன் குமாரன் ஆரண்ணியமகாராஜனனவன்பிடித்துக்கட்டி அதின்பின்போன இராட்சதர்களையுங்கொன்று நீலாட்சதனையும பின்முதுகுகாட்டியோட அடித்துத்துரத்திவிட்டானென்றும் கூறியதைக்கேட்டசத்துருக்கமகாராஜன் சினந்து, மிகவுங்கடுகடுத்து, வாராய், காலசித்தனே ! என்னையூரால்திரயுத்தயபண்ணினபேரைக்காணேன். விருதாவிலேநம்முடைய குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி மாண்டுபோனார்கள். ஆனபடியால் நம்முடையசேனைகளையெல்லாம் வாரணாபுரிபட்டணத்தின்பேரில் நடத்தென்றான்.

அதுகேட்டுகாலசித்தனும், வாரணாபுரியின்தெற்குமேற்குமுகமாய் வெட்டாரவெளியிலபாளையமிறங்கிபஞ்சிட்டுநிறுத்தினான். அக்காலையில்சத்துருக்கானவர்மட்சயந்தமகாராஜனைப்பார்த்துவாரும், மட்சயந்தமகாராஜனே! நாமவிட்டகுதிரையைஇந்த இராஜகுமாரன்பிடித்துக்கட்டி சிறிதுஇராட்சதரைக்கொன்றுபோட்டுபட்டணம்போனான் அவனை இப்போதுவெளிப்படுத்திவைக்க என்னயோசனை சொல்லுமென்றுகேட்க,மக்ஷயந்தமகாராஜன் சொல்லுகிறான்.

வருமையா. சத்துருக்கமகாராஜனே ! இந்தப்பட்டணத்தையாளப்பட்ட சோமகாசமகாராஜனுக்கு ஆரண்ணியமகாராஜனென்றும் சுரதமகாராஜனென்றும், சுவேலமகாராஜனென்று மூன்றுகுமாரர்களிருக்கிறார்கள். அவர்களோ ஒருவரைப்பார்க்கிலும் ஒருவர்சாமார்த்தியமுள்ள இராஜாக்கள்,சத்தியவாசகர், அரிபக்திசிரேஷ்டர்கள், வரப்பிரசாதிகள், இவர்களிலே சுரதமகாராஜன் மகாபலவான் வரப்பிரசாதி சிவன்கையில்வில்லைவாங்கி பரசுராமனோடெச்சயுத்தஞ்செய்து கீர்த்திபெற்றவன் பராக்கிரமசாலியானவன் அவனுஞ்சண்டைக்குவருவான். அவன்வில்லுக்கு நிகரானவில்இந்தஅண்டத்திலில்லை. ஆகையால்அவர்

களுடனே யுத்தம்பண்ணமற் சமாதானமாய்குதிரையைவிடுவி
த்துக்கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் நமக்காக ஸூரியப்பிரம
மாதிகள்வந்தாலும்போர்புரிந்துஜெயிக்கமாட்டோமென்றான்

அதுகேட்டு சத்துருக்கராஜன் கோபங்கொண்டு ஓ!யட்ச
யந்தமகாராஜனே! இராஜாக்களாய்ப்பிறந்தவர்கள் சாகப்பயந்
துஎல்லாருமிப்படிச்சொல்லலாமோசிவன்கைவில்லாறனுமெ
ன்ன, விஷ்ணுவின் நாராயணாஸ்திரமானாலுமென்ன, என்கை
யில் ஸ்ரீராமபாணமிருக்க எந்தபாணங்கெலிக்கப்போகுதோபா
ர்ப்போமென்று சத்துருக்கமகாராஜனைப்பார்த்து காலசித்தன்
சொல்லுகிறான். சேனைமையாசத்துருக்கரே, இரணமுகத்தில்
முதுகிட்டோடாமலிறந்தாற் கீர்த்தியுண்டு. அதைவிட்டுஇந்த
ராஜனை ஒருபொருளாகயெண்ணி சமாதானஞ்செய்து குதிரை
யைவிடுவித்துக்கொள்ளுகிறதா நன்மை? நம்மையவணங்குமவ
ரை நாமாவணங்குவது அப்படிச்செய்யாமல்யுத்தம்பண்ணிசெ
யித்து குதிரையை விடுவித்துக்கொள்ளுகிறதே காரியமென்று
ன். அந்தசமையத்தில் வாரணபுரிபட்டணத்திற் பயணபேறி
யறைவித்தார்கள்.

இரண்டாம்நாள யுத்தம்.

அந்தச்சத்தங்கேட்ட சத்துருக்கமகாராஜன் சேனாதிபதி
யான, சூரசேனனையும், உக்கிரசேனனையும்பார்த்துச்சொல்லுகி
றார், வாருஞ்சேனாதிபதிகளே வாரணபுரிபட்டணத்தில்பயண
பேரிசத்தமடிபடுது நமதுசேனைகளையெல்லாம் பவுஞ்சிட்டுநி
றுத்தியுத்தத்திற்கு ஆரம்பஞ்செய்யுமென்று உத்திரவுசெய்தா
ன். அப்படியே சேனாதிபதிகளும் ஆனைகளொருபக்கம், இரத
ங்களொருபக்கம், குதிரைகளொருபக்கமாக நிறுத்தி, வீரசேன
ன்முதலான இராஜாக்கள் அந்தயிடங்களிலே முன்னாக நின்று
வில்லைவளைத்து நாணோசைபுரிந்தார்கள். அப்போது மகாமாய
ன், சலவசந்தன், படைத்தலைவர்சேனாதிபதிகளும், யுத்தசன்னு
த்தராய் சேனைகளுக்குமுன்னின்றுவில்லையெடுத்துவளைத்து நா
ணிபிகிந்தார், சத்துருக்கமகாராஜனும், யட்சயந்தமகாராஜனு
ம்நடு அணியில்நின்றார்கள் அப்போது இரணபேரிகையைத்தா
ம்தாமென்றுமுழங்கினார்கள். சூரியனும் உதையமாக ஐந்துநா
ழிகையிருக்கின்றது. அந்தச்சமையத்தில் தூதுவர்களோடிசு

வேலமகாராஜனைக்கண்டுசேவித்துசொல்லுகிறார்கள். ஐயா இ
ராஜாதிராஜரே சுவேலமகாராஜனே கேளும் இராஜர்களுடை
யதண்டும் இராக்ஷதாளுடையதண்டும் நமதுபட்டணத்திற்கரு
காமையாய்வந்து இறங்கிவிட்டதென்றான். அதுகேட்டு சுவே
லமகாராசன் ஸ்நான ஜெபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு போ
ஜனமருந்தி கைகாலலம்பிக் கந்தகஸ்தூரி பரிமளாதிகளணிந்
து கற்பூரதாம்பூலந்தரித்துத்தன்னுடையதேவியிடத்திற்செல
வுபெற்றுக்கொண்டுகிரீடந்தரித்து கவசங்களுமணிந்துமுதுகி
ல் அம்புறுப்பொதியுங்கட்டிகையிற்றனுசும்பிடித்துக்கொண்டு
அண்யனைவாசற்படியைவிட்டு ஆடல்பாடல் சங்கீதத்துடன்
வருகிறபோது, சாரதியானவன் இரதத்தைச்சிங்காரித்துக்கொ
ண்டுவந்து நிறுத்தினான். அந்தஇரதத்தின்பேரில் சுவேலம
காராஜன் ஆயுதங்கள்மூஸ்திப்புகளாகபடைகள்சூழ, ஆரோக
ணித்துக்கொண்டான். அப்போது பயணபேரியடித்தார்கள்.
அந்தஓசையைக் கேட்டவுடனே தனக்குநிகரான பலம்பெற்ற
(தநிர) இராசகுமாரர்தாளுடராய்மந்திரிமார்களுடனும் புற
ப்பட்டார்கள். அப்போதுசூரியனும் சுவேலமகாராசாவின் யு
த்தம்பார்க்க வருபவரைப்போல உதயகிரிபர்வதத்தில் உதயமா
னார். தேவர்களும் ஆகாயவீதியில்வந்துநிறைந்தார்கள். அக்கா
லையில்யானைகள்முன்னும், இரதங்கள்பின்னுங்குதிரைகள்தன்
பின்னும், அணியணியாகச்சேனைகளுடன் முப்பத்திரண்டுவா
த்தியங்களுமதாம்தாமென்றுமுழங்கிப்பூமியதிர, அண்டசத்தி
லுள்ளதேவர்கள்திடுக்கிட, ஆரவாரத்துடன்கோட்டைவாசற்
படிகடந்து சத்துருக்கமகாராஜனுடையதண்டுக்கெதிராய்ப்பா
ளையமிறங்கிப்பவுஞ்சிட்டுநிறுத்திவில்லைவளைத்துப்பாணங்களை
ப்பூட்டியெதிர்த்துயுத்தம்பண்ணுகையில், இரதங்களோடிரதங்
களுடுதாக்கவும், குதிரைகளுடன்குதிரைகளெக்கவும், காலாள்க
ளோடுகாலாள்களெதிர்த்து கத்திகேடயங்கொட்டி.எறியீட்டிகுந்
தம்வளைதடிசக்கரம் வேலாயுதம்சூலம்கெதைவாள்முதலியமுப்
பத்திரண்டு ஆயுதங்களுமெடுத்துறிவ்றிவ்வென்றுளரிந்துயுகா
ந்தகாலம்போலமூண்டுக்கொண்டது யுத்தமானது அப்போது
இருதிரச்சேனைகளிலும்கால்வேறுகைவேறுஉடல்வேறுமுழங்
கால்வேறுகச்சேனைகள்மடிந்துவிழுந்து உதிரவெள்ளமானது
ஆறுபோல்ஓடத்தலைப்பட்டது அதுகண்டுசுவேலமகாராஜன்
கோபதீப்தனுய்எறிந்துவிழுந்துவில்லைவளைத்துகுணத்தொனி

ன்னரி பாணங்களைவிட்டுக்கொல்லுகிறபோது சூரசேனன் கண்டு அதிககோபத்துடனே இரதத்தை நடத்திவில்லைவளைத்து பாணங்களைப்பூட்டி சுவேலராஜன்பேரில் வந்தெதிர்த்தான். அதைகண்டு (௬௱) இராசாக்களும் இரதங்களை நடத்திச்சேனைகள்பேரில்பாணங்களைவிட்டுக்கொல்லுகிறபோது உக்கிரசேனனவன்கண்டு கோபத்துடன் இரதத்தை நடத்திவில்லைவளைத்து ஆயிரத்தைந்நூறு இராசகுமாரர்களையும் வளைத்துக்கொண்டியுத்தஞ்செய்தான். அதைக்கண்டு ஆயிரத்தைந்நூறு இராசகுமாரர்களும் இரதத்தைநடத்திச் சேனைகள்பேரில்கவிந்து பாணங்களைப்பூட்டிச்சேனைகளைக்கொல்லுகிறபோது வீரசேனன்கண்டு மனந்தாளாமல் இரதத்தை நிறுத்தி ஆயிரமந்திரிகளையும் வளைத்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்தான். அந்தச்சமயத்தில் சுவேலயகாராஜன் வில்லைவளைத்துப் பத்துநாராசபாணமெடுத்துவில்லிற்சந்தித்து சேனைகள்பேரிற் பிரயோகஞ்செய்தான். அந்தப்பத்துநாராசமும் நக்ஷத்திரம்போற் சிறிக்கொண்டுவருகிறபோது சூரசேனனவன்கண்டு உக்கிராகாரனாய் மகாகோபத்துடனே பதினைந்துநாராசமெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டு அறுத்தெறிந்தான். அதைக்கண்டு சுவேலராஜன் இருபதுஅர்த்தசந்திரபாணமெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டான். அந்த இருபது அர்த்தசந்திரபாணமும் வில்லில்விடுபட்டுதகதகாயமாய் நெருப்புப்பொறிபறக்க வருகிறபோது சூரசேனனும் இருபத்தைந்து அர்த்தசந்திரபாணம்விட்டு அறுத்தெறிந்து நான்குபாணம்விட்டுச் சாரதிகுதிரைகளையுங் கொன்றான்.

அதைப்பார்த்துச் சுவேலராஜனும் மறுதேரிலேறி வில்லையெடுத்து அதிக தீக்ஷணியமாயிருக்கப்பட்ட நான்கு திவ்வியாஸ்திரங்களை விட்டு வீரசேனனுடையசாரதிகளை அதம்பண்ணிப் போட்டான். அதுபோகவே சூரசேனனவன் லகுவிலகுதித்து கப்பித்துக்கொண்டுமறுதேரிலேறினன். அந்தஇரதத்தையும் சாரதி குதிரைகளுடனே அதம்பண்ணி விட்டான். அந்த ரதம்போகவே சூரசேனனவன்லகுகொண்டுபாய்ந்து மறுதேரிலேறினன். அதையுந் தவிடுபொடியாக்கினன். இப்படி இருபத்தைந்து இரதம்வரையில் துவம்சம்பண்ணவே சூரசேனனுக்குக் கண்கள் சிவப்பேறி கடுங்கோபமீறிப் பத்துதிவ்வியாஸ்திரமெடுத்து சுவேலராஜன் மார்பிலணிந்த கவசத்தைப்

பொடியாக்கினன். அந்தக் கவசம்போகவே சுவேலராஜனென வன சிங்கமுகாஸ்திரமேவி சூரசேனனுடைய வில்லைக் கண்டித்து மார்பிற்றுக்கவே சூரசேனனவன் ஆயாசத்தோடுஸ்ரீராமாவென்று மூர்ச்சையானன். அதுகண்டு சுவேலராஜன்வெற்றிச்சங்கையெடுத் தூதி வில்லைநாட்டிசேனைகளின்மீது அஸ்திரங்களை விடுத்துக்கொல்லுகிறபோது சேனைகளானது சின்னபின்னமாய் விழுந்து உதிராறு ஓடத்தலைப்பட்டது. அதுகண்டு கொங்கணமகாராஜன் இரதத்தை நடத்தி வில்லைவளைத்து அபரிமிதமாய் பாணங்களைப்பூட்டி சுவேலராஜனைக் கைகாலாடவொட்டாமலும், பாணங்களைப்பூட்டவொட்டாமலும், இரதத்தை நடத்தவொட்டாமலுஞ் சரங்களினல் அடிக்கிறபோது சுவேலராஜன் சற்றுநேரம் ஆயாசமடைந்துஉடனேவில்லையெடுத்து நிறுத்தி நூறு நாராசம்விட்டுக்கொங்கணமகாராஜனை வில்லைத் தொடவொட்டாமலும், அஸ்திரங்களை விடவொட்டாமலும் சாரதியை இரதத்தை நடத்தவொட்டாமலும், பிரமிக்கச்செய்து நாலு திவ்வியாஸ்திரம்விட்டு சாரதிகுதிரைகளை அதஞ்செய்து இரதத்தையுஞ் சக்கைசக்கையாய் பேர்தெரிந்தான். அதுகண்டு கொங்கணராஜன்மறுதேரிலேறினன். அந்த இரதத்தையும்நாலுபாணம்விட்டுச் சாரதிகுதிரைகளையும்அதஞ்செய்யவே மீண்டும் வேறொரு தேறிலேறினன். இப்படி பதினைந்துரதம் உடைந்துபோகவே கொங்கணராசன்பூமியில் நின்றபடியே சீக்கிரமாய் வில்லையெடுத்து நிறுத்தி ஐந்து திவ்யாஸ்திரமெடுத்துச் சந்தித்துவிட்டுச் சுவேலராஜனை நோகச்செய்தான். அதுகண்டு சுவேலராஜனும் மறுதேரிலேறி முப்பது நாராசம்விட்டு தேகமெங்குஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைக்க, கொங்கணராஜன் வில்லை நழுவவிட்டு ஸ்ரீராமாவென்று இரதத்தின்பேரில் மூர்ச்சையடைந்தான். சாரதியானவன் இரதத்தைவிட்டுக் குதித்தோடிப்போக குதிரைகள்இரதத்தையிழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டதுகள்.

அதுகண்டு சுவேலராஜன்வெற்றிச்சங்கையெடுத்துபம்பம்மென்றூதி இரதத்தைச் சேனைகளபேரில்நடத்தி வில்லையெடுத்து வளைத்து பாணங்களைத் தொடுத்து, சேனைகளென்னுங்காட்டைவெட்டிக் கொல்லுகையில் மாளுவராஜர் மனந்தாளாமல் சுவேலராஜன் முன்னுக்கு இரதத்தை நடத்தி வில்லைவளைத்துப் புங்கானுபுங்கமாய் சரவருஷம் பொழியும்போது, சுவேலராஜனும் பாணங்களைவிட்டு மாளுவராஜாவின் அஸ்தி

ங்களையெல்லாமறுத்து அவ்வரசன் மார்பைபபார்த்து ஐந்து
நாராசத்தைப்பிரயோகித்தான். அதைமாளுவராஜன் சட்டை
பண்ணுமற் பதினைந்து நாராசம்விட்டு சுவேலராஜனை பிரமி
க்கச்செய்தான. அதனல் வருத்தமடைந்து சுவேலருஜன் மி
கவும் கடூரமான பாணங்களினல் மாளுவன் சரீரத்தைச் சல்ல
டைக்கண்களாகத் துளைத்து விட்டான். மாளுவராஜன் ஸ்ரீரா
மாராமாவென்று மூர்ச்சையடைந்தான். அதுகண்டு ஐம்பத்தா
றுராஜர்களும் சுவேலராஜனுடனெதிர்த்துவெற்றியடையாம
ல் மூர்ச்சையானர்கள். அதுகண்டுசத்துருக்கராசன் மகாகோப
மாய் சாரதியையெச்சரித்துச் சுவேலராஜன்முனஇரதத்தைநி
றுத்திவில்லையெடுத்து அதில அதிதிக்ஷண்யமா யிருக்கப்பட்ட
பத்துநாராசமெடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து விட்டுவிட்டார்.
அந்தப்பத்துநாராசமு மாலகாலவிஷத்தைப்போல் சீறிக்கொ
ண்டுவந்து சுவேலராஜன்கையிற்பிடித்திருந்தவில்லையுங்கண்டி
த்து, சாரதி குதிரைகளையுங்கொன்று, இரதத்திற் கட்டியிருந்த
க்கொடியையும், வெட்டித்தள்ளியது. அதுகண்டு சுவேலமகா
ராஜன் மற்றொருஇரதத்திலே ஏறிக்கொண்டு, அதிகதீக்ஷண்ய
மான இருபத்தைந்து திவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்துமந்திராபூதி
கள்கொடுத்துத்தொடுத்திடவே அந்ததிவ்வியாஸ்திரமானது,
காட்டுதீயைப்போலெரிந்துக்கொண்டுசடசடவென்கிறதொனி
யுடன்வருகிறதை சத்துருக்கன்பார்த்து,பத்துதிவ்வியாஸ்தி
ரமெடுத்து ஆலகால விஷத்தைப்போற் சீறிக்கொண்டுபோய்
சுவேலராஜன்விட்டதிவ்வியாஸ்திரத்தின்பேரில் தாக்கினதா
ல் அவ்விருபத்தைந்து திவ்வியாஸ்திரமுறிந்துபூமியில்விழுந்
துபோயிற்று அதுகண்டுசுவேலராஜன்கோபாவேசங்கொண்டு
பற்களை நெறநெறவென்றுகடித்து ஒருசுழற்பாணத்தைஎடுத்து
சத்துருக்கமகாராஜன் இரதத்தைப்பார்த்துவிடவே அதற்குச்
சத்துருக்கனவன் ஒருகண்டங்கத்திரிபாணத்தைவிட்டுஅறு
த்தெறிந்து ஐந்துதிவ்வியாஸ்திரத்தையெடுத்துமந்திராபூதிக
ள்கொடுத்துவிட அதுசுவேலனுடைய மார்பிறபட்டுமுதுகிலு
ருகிப்போகவே அடியற்றவாழைமரம் சாய்ந்தாலெப்படியோ
அப்படிபோல ரதத்தின்பேரிற்சாய்ந்துமூர்ச்சையடைந்தான்.

அப்போது ஆயிரத்தைந்நூறுருசகுமாரர்களும்வெகுகோ
பாக்கினியுடனே உக்கிரசேனனைவளைத்துக்கொண்டு பாணங்க
ளைவருஷித்தார்கள், உக்கிரசேனனுமவிடாமல்வில்லையெடுத்து

மாரிசொரிவதுபோலச்சராமாரிபொழிந்து வருகிறபாணங்களை யெல்லாமறுத்துவெட்டவெளியாக்கினன். அதனாலிராசகுமார ர்கள்கோபங்கொண்டு உக்கிரசேனன்பேரில்மிதமில்லாத அஸ் திரங்களைவிட்டுகைகாலாட வொட்டாமலும்சாரதிரதத்தைநட த்தவொட்டாமலுமடக்கிஉக்கிரசேனன்சேனைகளாகக்களைக்குப்ப டியாய் பாணங்களாலடிக்கிறபோது அவன் நிர்வகிக்கமாட்டா மல்மெய்மறந்துபோகையிற் குசுனவன்பனபபொருமலரதத் தைநடத்தி வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அனேகஅஸ்திரங் களைவிடுத்து எதிர்வரும்அஸ்திரங்களை யெல்லாமறுத்துவெட் டவெளியாக்கினன். அப்போது மட்சயந்தஅனுமான் வெகு கோபாக்கினியுடனே ஒரு ஆலவிருட்சத்தின்பேரில் பாய்ந்து அந்த விருட்சத்தைசல்லிவேறுட்பட அடியோடேபிடிங்கிஅடி யும்நுனியுந்தரித்து கையிற்பிடித்துக்கொண்டு ராசகுமாரர்கள் கும்பிற்புகுந்து அவர்கள்விடப்பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாம் நொறுக்கி ரதங்களைப்பார்த்து ஓரடிக்குபத்துஇருபதுஇந்தப்ப டியாயடித்து அச்சுவேறு ஆணிவேறுபச்சுவேறு குடைவே று கொடிச்சீலைவேறு சாரதிவேறு குதிரைவேறு ராசமன்னர் வேறுவேருகத் தலைப்பட்டது அதுகண்டு இராஜகுமாரர்கள் இதேது, காட்டிலிருக்கிற குரங்காதொரு மரத்தைப்பிடிங்கிக் கொண்டுஅடித்துஇராசகுமாரர்களைக்கொன்றுநம முடனேயுத் தத்திற்குவருகிறதே யார்வளர்த்துவிட்டகுரங்கோ அதனுடை ய குரங்குசேஷ்டையைக் காண்பித்தது பார்த்தீர்களோ நமது பாணத்தின் கூருகுத் தாங்கும்படியாய் அஸ்திரத்தைவிட்டுக் கொல்லவேணுமென்று அஸ்திரங்களைவிடுத்துப்பிடித்திருக்கி றமரத்தை தும்புதும்புகளாகச்செய்து மட்சயந்த அனுமானை அஸ்திரத்தால்மூடிப்போட்டார்கள். அப்போது மட்சயந்தவ னுமானும்வருகிறபாணங்களையெல்லாம் உதறிப்போட்டுராசம ன்னர்கூட்டத்திற் சிவ்வென்றுபாய்ந்து ஒருரதத்தைதக் கையிற் றூக்கிக்கொண்டு கிறுகிறுவென்றுசுழற்றி ராசாக்களோடிவந்த ரதத்தைப்பார்த்து விட்டெறிந்தான்.

அந்தரதங்களும் ஒன்றோடொன்றுஊடுதாக்கிரதங்களழி யவும் அருமலிருந்தராசமன்னர்கள்பார்த்து இதுகுரங்கல்லந ம்மையெல்லாங்கொண்டுபோறஎமனிப்படிஉருவமெடுத்துவந் தானோ அல்லவென்றுராட்சதன்ரூபங்கொண்டுவந்தவனாகவே ண்டும இதைக்குரங்கென்றுநம்பவேண்டாம இவனைநமதுபா

ணங்களினாற்கொல்லிவேனுமென்று ராசமன்னரெல்லோரும்
ஒருமிக்கக்கூடி நாலுமூலையுங்கவிந்து மட்சயந்தவனுமானையும்
உக்கிரசேனனையுங் குகனையும் வளைந்துக்கொண்டு பாணங்களைவி
ட்டு கைகாலாடவொட்டாமல் அடிக்கிறபோது உக்கிரசேனனு
ங் குகனும் மட்சயந்தவனுமானும் ராசகுமாரர்களை பங்குபோ
ட்டு யுத்தம்பண்ணினார்கள். அந்தச்சமயத்தில் மட்சயந்தவனு
மான் கைகளை நீட்டி ரதஞ்சாரதி குதிரைகளுடனே வாரிவாரி
ஆகாயத்தில்விட்டெறிந்து கொல்லத்தலைப்பட்டான் உக்கிர
சேனனும் உக்கிரத்துடனே அனேகதிவ்வியாஸ்திரங்களைச்சந்
தித்துச் சாரதிகுதிரை ராசமன்னர்களுடன் கொல்லத்தலைப்ப
ட்டான்.

இப்படி இரண்டுசாமபரியந்தம்போராடி ஆயிரத்தைந்நூ
று ராசமன்னர்களையுங்கொன்று எமலோகங் குடியேற்றினார்க
ள் அப்போது ஆயிரமந்திரிப்பிரதானிகள் வீரசேனனை வி
டாமல்வளைத்துக்கொண்டு பாணங்களைவிட்டு கைகாலாடவொட்
டாமலும் ரதத்தைநடத்தவொட்டாமலும் அடிக்கிறபோது, வீ
ரசேனனும்பயப்படாமல்கோரத்துவேஷங்களுடன் அனேக
வஸ்திரங்களைப்பிரயோகித்து வருகிறபாணங்களையெல்லாமறு
த்து நபுரொவனுக்கு ஐந்துதிவ்வியாஸ்திரங்களை விட்டுசாரதி
குதிரை மந்திரிப்பிரதானிகளையெல்லாஞ்சங்காரஞ்செய்துசண்
டனாருக்கனுப்பிச்சங்கையெடுத்து செயஞ்செயமென்று ஊதி
னான் அதகண்டுராஜசேனைகளெல்லாம் மகாகோபத்துடன்வகோ
பித்துவந்து வீரசேனனையும் மட்சயந்த வனுமானையும்வளைத்
துக்கொண்டு யுத்தம்பண்ணுகையில் மட்சயந்தவனுமானவனவ
ன் யானைக்கூட்டங்களிலபுகுந்து யானைகளைவாரிவாரி யானைக
ளுடன்மோதியும் ஆகாயத்தில்விட்டெறிந்து குதிரைகளைவா
ரிக் குதிரைகளுடனமோதியும் ரதத்துடன் ரதங்களை வாரியடி
த்தும இந்தப்படியாய் நால்வகைச்சேனைகளையும் நாசஞ்செய்கி
றது, எப்படியிருந்ததென்றால் முன்னால் இந்திரசித்துயுத்தத்தி
ல் அனுமாராவவர் எப்படிபோர்புரிந்தாரோ அவ்வாறாய் தக
ப்பனபேர்போகாமல் நாலுபக்கமும்வளைத்துக்கொண்டுராசகூ
ட்டங்களைசாடுகிறபோது அந்தரதத்திலிருக்குந்தேவர்களாச்ச
ரியப்பட்டார்களப்போது வீரசேனன்உக்கிரசேனன்குகன்முத
லாகியவீரர்கள், நால்வகைச்சேனைகள்பேரில் அஸ்திரங்களை
விட்டு நாடவொட்டாமல புறமுதுகுகொடுத்து வோடும்படியா

ய்மாய்க்கிறகாலத்தில், உதிரவெள்ளமானதுவோட, அந்தவெள்ளத்திலே அனேகமுண்டங்களெழுந்துகூததாடுகையில டாகினி, ஜாகினி, யோகினி, பிசாசுகள்சாப்பிட்டு உதிரவெள்ளத்தை வாரிகுடித்து வயிறெடுக்காம லேப்பமிட்டுக்களிகொண்டு காடுகாத்திருந்தது கள், சூரியனுமேற்குத்திசையில்மறைந்தான். அப்போதுசத்துருக்கமகாராசனும் மட்சயந்தமகாராசனும் படைத்தலைவர்களும பாடிகூடாரமபோய்ச்சேர்ந்திருக்கையில்சத்துருக்கமகாராசன் உக்கிரசேனனையழைத்து நம்முடையசேனைகளில்யார்விழுந்திருக்கிறார்கள், சொல்லென்றுகேட்க, ஐயா சத்துருக்கமகாராசனேகேளும், நம்முடைய சேனைகளுக்கெல்லாம்தளகர்த்தனான சூரசேனனும, ஐம்பத்தாறு தேசராசாக்களும், அறுநூரகபோணி கால்பலமும்ரணக்களத்தில்விழுந்தார்களென்றான். அதுகேட்டு சத்துருக்கமகாராசன்சகலதுரைகளுடனும்ராஜசிரேஷ்டர்களுடனும்நாளைநடக்கவேண்டியராஜகிட்டங்களைப்பேசிக்கொண்டிருந்து சகலரையும் பாடிகூடாரங்களுக்குப்போகச்சொல்லி, யட்சயந்தவனுமானுடனும் ராசாக்களுடனும் பந்திபோஜனஞ்செய்து அவ்விரவைப்போக்கினார்கள். அப்போதுஉக்கிரசேனன் தண்டைச்சுற்றிக் காவலாகவிருந்தான்.

இவ்விடத்திலிப்படியிருக்க, தூதுவர்கள் தலைமீது கையைவைத்துக்கொண்டுகோவென்று அழுதுக்கொண்டுவாரணபுரிபட்டணத்திராஜனாகியசோமகாசமகாராஜனிடஞ்சென்றுவணங்கி, ஐயாராஜபரமேஸ்வரா இவ்விடத்திலிருந்து யுத்தத்திற்குபபோன நால்வகைச்சேனைகளும சுவேலைராசனும் யுத்தத்திலிறந்தார்களென்றுகூறவே சோமகாசராஜன்சிம்மாதனத்திலிருந்தபடியே அடித்துக்கீழேவிழுந்து புத்திரசோபம் பெரிதானபடியால் மூர்ச்சையடையவே அரண்ணியமகாராஜனும்தகப்பனாரையெடுத்துக்களையாற்றி உட்காரவைத்துச் சோமகாசமகாராஜனனவன் தூதுவர்களைப்பார்த்து அடாதூதர்களே? எனனுடைய இளையகுமாரன் சுவேலன் யாருடன்யுத்தம பண்ணியிறந்தான் அதையெனக்குத்தெரியச்சொல்லவேணுமென்றுகேட்க, தூதர்கள்சொல்லுகிறார்கள் ஐயா, தங்கள்குமாரன் அனேக இராட்சதாளைக்கொன்று கடைசியில் தண்டுதளத்துக்கு இராசாவாய்வந்த சத்துருக்கமகாராசனுடனெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்திறந்தார், அதுவுமன்றி ஆயிரத்தைந்நூறு இராஜகுமாரர்களையும், ஆயிரம் மந்திரிப்பிரதானிகளையும், மூன்று பா

னக்களாய்க் கூடிக்கொன்ருர்கள். மேலும் காட்டில்கிடக்கிறதெ ந குரங்கான து நால்வகைச்சேனைகளையுங்கொன்றுவிட்டுப்போ கதென்றுகூறவே, சோமகாசன் மந்திரியான தாருவாசனைப் பார்த்து ஒ! மந்திரி, ஆயிரத்தைந்நூறு அக்ரோணிசேனைகளு டன் யானைபுரவிசேனைகளையும ஒருகுரங்கு கொன்றதென்ரு வி ரியென்னயிருக்கின்றது, நாளையதினம் நான் யுத்தத்திற்குப் போய் அந்தக் குரங்கை முன்னேகொன்று அதன்பிறகுசத்துருக் னையும் அவன்சேனைகளையுங் கொனறுஎன்பழியைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறேனென்ருன்.

அதற்கு அவன்குமாரன் சூராண்ணரியமகாராஜன்சொல்லு கிருன். ஒ! பிதாவே,நானிருக்க உமக்கிவ்வளவு ஆயாசப்படவே ண்டியதென்ன, நாளையவுதையத்தில என்தமையனைக்கொன்ற வனை அவன்படையையுங்காற்றிற்பஞ்சுபோற்பரக்கடித்து வரு கிறேன் பாருமென்ருர். அத்தருணத்திற் சூரதராஜனெழுந்து தந்தையே, நானொருவன் யுத்தத்திற்குச்சென்றுவெற்றியடைய லாமென்றுவந்த சத்துருக்கனெதிர் நின்று அவனைகொன்றவ ன்படையாகிய கரும்பை மென்று வருகிறேனென்ற சூரதராஜ னைப்பார்த்து அப்பாகுமாரா சூரதா, உன்னைவிடபலவான் இந்த ராஜசபையில்யாரிருக்கிருர்கள். உன்வில்லுக்குமுப்மூர்த்திகளு ம்நின்று யுத்தம்பண்ணமாட்டார்கள். உன்னைப்போலவரப்பிர சாதமான அஸ்திரங்களும், பேரும்பெற்றவர்கள்யாரிருக்கிருா கள். ஆகையாலுமவர்கள்தம்பியைக்கொன்றசத்துருக்கனையுஞ் சேனைகளையும அந்தக்குரங்கையுங் கொன்று செயயபெற்றுவா வென்றுவிடைகொடுக்க, அளவில்லாத ஆயுத அஸ்திரங்களை இரதத்திலேற்றிகொண்டு சூரதமகாராசன் தனக்குச்சரியான பலாஷ்டிகப்படைத்த மூவாயிரத்தைந்நூறுஇராஜகுமாரர்களு ம் ஆயிரத்தைந் நூறுமந்திரிப்பிரதானிகளும,மூப்பத்தொருல க்ஷம்படைத்தலைவர்களோடும் சிமபக்கொடிபறக்க இரதமேறிப் புறப்பட்டான்.

புறப்படவே மூப்பத்திரண்டு மேளவாத்தியங்களுமுழங்க அண்டமதிர, அண்டத்திலுள்ள தேவர்கள கண்டாச்சரியங் கொண்டுஇன்றுசூரதமகாராஜன் யுத்தமானபடியினல் நன்ருயி ருக்கும். அரிபக்தியுள்ளவன், சத்தியவாசகன், மகாவரப்பிரசா தப்பெற்றவன், இவனுக்கெதிரியான சத்துருக்கனே ஸ்ரீராமர்ச கோதரன்மகாபலவான்களாகையால் இருவர்களுடையவெற்றி

யுந்தேர்ப்பும் இவர்களுடைய வீரத்தன்மையுங்காணக் கண்களாயிரம்பெற்ற இந்திரனும், அந்தரத்தில்வந்து பார்த்திருக்கையிற்சத்துருக்கமகாராஜன் சூரியனுதயமாக ஐந்துநாழிகைக்கு முன் எழுந்திருந்து காலக்கடனை முடித்துக்கொண்டு போசனமருந்தித்தாம்பூலமென்று உக்கிரசேனனையழைத்து இன்றைக்கு நல்லயுத்தம்போற்காண்கின்றது. ஆகையால் சேனைகளைப்பவுஞ்சிட்டு சக்கிரயூகமாகநிறுத்திச் சாக்கிரதையாகயிருந்து போராடவேணுமென்று சொல்லக்கேட்டஉக்கிரசேனன் மகாபாக்கியமென்றெழுந்து இராட்சதாளின் ஆனை தேர்பரி சேனைகளையெல்லாம்நானகுவட்டமாகநிறுத்தி எட்டுதிக்குப் பதினாறுகோணத்திற்கும், சக்கிரயூகத்திற்கும், திரணவாசிகளாக அறுபதினாயிரத்தைநூறு அக்ரோணிசேனையைநிறுத்தி நடுவணியில்சத்துருக்கமகாராஜனையும், வீரசேனனையும்நிறுத்தி, அதற்குமுன்னணியில்தான்யுத்தசன்னத்தனாகநின்று பேரிகையறைவித்தான். அப்போது அருணனானவன் இன்றைக்குநல்லயுத்தம்நடக்கும்,நாம்போய்ப்பார்ப்போமென்று வந்தவரைப்போலே உதயகிரிபர்வதத்திலுதயமானார்.

மூன்றாம்நாள் சுரதராஜன் யுத்தம்.

(*)

அந்தவேளையில் சுரதராஜன்சேனைகளானது தென்கோபுரவாசற்படியாக நுழைந்து வருகிறபோது பூமியானது கிடுகிடுவென்றதிர, ஆதிசேஷன்புஜமாற்ற, அஷ்டதிக்கிலும் ஆர்ப்பரித்துவரவே, உக்கிரசேனன்கண்டு, இரதத்தைநடத்திவில்லைநிறுத்திசரமாரியாய் அஸ்திரங்களையெடுத்துப்பொழிந்து சேனைகளைக்கரும்புதுண்டுபோற் சூறையாடிவரும்போதுசேனாதிபதியான பவர்னன் சாரதியையெச்சரித்து, இரதத்தைநடத்தி, வில்லைநிறுத்தி, அனேகபாணங்களைறிவ்றிவ்வென்றுவிடுகிறபோதுஉக்கிரசேனனானவன்சிங்கம்போற்கோதித்து அம்புருப்பொதியிற்கையைவைத்து பத்துநாராசமெடுத்து சுவர்னனைவிடப்பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்து அவன்மார்பிலணிந்தகவசங்களைப்பொடியாக்கி கையிற்பிடித்தவில்லையுந்துண்டித்து துவசத்தையுமறுத்துக்கீழேதள்ளி சாரதிகளையுங் கண்டித்தான். அப்போதுபவர்னன் வேறொருவில்லெடுத்துநாணிபிகிந்து,பாணங்களைப்பூட்டுமுன்னம் உக்கிரசேனனானவன்ஒரு அர்த்தசந்

துகிவேகமாய்வந்து பவானஸ்திரத்தைக்காகாவென்றறுத்துத்த
ள்ளிவிட்டது. பின்னுமுக்கிரசேநன் சேனைகளின்மீதுஇரத
த்தைச்செலுத்திக்கொல்லுகிறபோது சுரதமகாராஜன்கண்டு
ஐந்துநாராசமெடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்தான். அந்தஐந்தும்கா
லக்கோட்டிவிடமேபோற் சீறிக்கொண்டுவந்து உக்கிரசேனன்இ
ரதசாரதிகுதிரைகளை அதஞ்செய்துமார்பிலேந்துநாராசபாண
ம்விட்டு முதுகிலுருவப்போய்விடவே, உக்கிரசேனனானவன்
ஸ்ரீராமராமாவென்று அடியற்றபனைசாய்ந்தாப்போற்சாய்ந்து
உயிரைவிட்டான். உடனேசுரதமகாராஜன் இரதத்தைநடத்தி
முன்னணியில்வரும்போது படைத்தலைவர்களும சேனைகளும்
சூழ்ந்து சுரதமகாராஜனைவிடாமல் வளைத்துக்கொண்டு சிங்
கத்தின்பேரில் சிறியதுரும்பையெறிவதுபோல்அஸ்திரங்களை
ச்சொரிவதைக்கண்டசுரதராஜன் ஆண்புலிபுகுந்ததுபோலும்,
அழகியபுருஷனருகில்ராக்ஷசாளிபுகுந்ததுபோலுமூரகக்கூட்டத்
தில் ஓரிப்பிள்ளைகளணுகியதுபோலும்புகுந்துஅஸ்திரசஸ்தி
ரத்தைமயபரிமிதமாய்ப்பொழிந்து படைத்தலைவருடன் சேனை
களையும் யமனுலகத்திற்குத் தானொருவனாகநின்றனுப்பிவிட்டு
இன்னமுண்டோவென்று தண்டுகளைத்தேடிவருகையில் குசனா
னவன்சுரதன்பேரிற்றேரைநடத்தி மாரிபோலச்சரமாரியாய்ஐ
ந்துதிவ்வியாஸ்திரத்தைவிட்டுசுரதமகாராஜன்விடப்பட்ட அ
ஸ்திரங்களைக்கண்டித்துவில்நாணியைப்படலென்றறுத்துவிட
வே, தக்ஷணம்ஓசைபெற்று அந்தவில்லானது நிமிர்ந்தசத்தமா
னது அவர்காதிரண்டிஞ்செவிடுபட்டுப்போயிற்று, அப்போது
சுரதமகாராஜன்மறுபடியும் வில்நாணியைஇருகப்பூட்டி குணத்
தொனிசெய்து, பத்துதிவ்வியாஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்சந்தித்
துப்பிரயோகப்படுத்தி குசனேறிவந்த இரதஞ்சாரதி குதிரைக
ளையுந் நாசப்படுத்தி அக்குசனையும "அடிமேலடியடித்தால்அ
ம்மியுநகரும்" மென்கிறபழமொழிபோற் கைகாலாடவொட்டா
மற்செய்கையில் குசன்சிரசானது அறுபட்டு ஸ்ரீராமாராமாவெ
ன்றுதியானம்பண்ணிக்கொண்டு எமபுரம்புகக்கண்ட மட்சயந்
த்வனுமான்கோபதீப்தனாய் எரிந்துவிழுந்து இரதத்தைவிட்டு
க் கீழேகுதித்தான்.

அப்படிக் கீழேகுதித்து சுரதராஜன் சேனைகளிற் புகுந்து
யானைகளைவாரி ஆகாயத்திலெறிந்துஇரதங்களைவாரிபூமியோட

திரபாணத்தைவிடவே, அது நாகசர்ப்பம்போல்சீறிக்கொண்டு டறைந்து, குதிரைகளைவாரிக் குப்பல்குப்பலாய்மோதியும், சிலதைவாரி வாரணாபுரிபட்டணத்தின்பேரில்விட்டெறிந்தும், ஆயிரத்தொருநூறு அக்ரோணிசேனைகளை ஒருசாமபரியந்தத்திற்குள் ஈயெறும்புகளைத்தேய்த்துவிடுவதுபோல்வாய்வுராஜன்சேயன் வானுலகங்குடியேற்றிவிடவே, மற்றசேனைகளெல்லாம்புத்தி புத்தி இன்றுதப்பிப்பிழைத்தோமென்று வோடுகையில் சுரதராஜன்கண்டு இனியில்லாதகோபங்கொண்டு இரதத்தைநடத்தி, ஓடுகிறவர்களை ஓடவொட்டாமலும்நிறுத்தி மட்சயந்தஅனுமானைப்பார்த்து அடாவானரமே! காட்டிற்கிடக்கிறகாய்கிழங்குகளைப்பொறுக்கித்தின்று சுனைத்தண்ணீரைக்குடித்துசெடியிலுறங்கிக்கிடக்கிற உனக்குமிந்தஇராசாக்கள்கூட்டங்களுக்குமென்னசொந்தமிருக்கிறது நீயார்உன்பெயரென்ன, உன்தகப்பன்பேர்யாது,என்சேனைகளுன்னையென்னசெய்தார்களென்று இப்படிக்கொன்றாய். உனக்கிவ்வளவு அதிகாரங்கொடுத்தவனைச்சொல்லென்றுகேட்க, மட்சயந்தன், யுத்தஞ்செய்வதைவிட்டு ஓய், ராஜனே ! கேளும், இராஜாக்களானவர்கள் யுத்தமூண்டபோதுஇரணக்களத்திற்குப்பயந்து, இப்படிக்குலங்கோத்திரமுங்கேட்கலாமோ வெற்றியடையத்தக்கசாமார்த்தியமுடையவர்கள் வம்சபரம்பரையைக் கேட்டுப்போர்புரிவார்களோ ஆனாலுமென்ன சொல்லுகிறேன்கேளும். பல்லாயிரங்கோடி அண்டத்தையுங்கெற்பத்தில்வைத்து இரட்சிக்கப்படாநின்ற ஆதிகர்த்தாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணரை மடிமீதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட ஆயிரம்பணாமுடியைத்தரித்த ஆதிசேடனை முறியவடித்துகீர்த்தியடைந்த சகலப்பிரபஞ்சசீவராசிகளிடத்திலும், பஞ்சபூதங்களுக்கெல்லாம் இராஜாவாய் விளங்காநின்றவாய்வுதேவன் அவர்குமாரன அனுமான் அவர் குமாரன்நான் என்பேர் மட்சயந்தஅனுமானென்று சொல்வார்கள். அந்தப்பராபரவஸ்துவாய் விளங்காநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணரே ஸ்ரீராமனாகமூன்றுதம்பிமாருடன்தசரதமகாராஜன்வயிற்றிலவதரித்துத்தாடகையைக்கொன்று ஜனகராசனிடமிருந்தவில்லையொடித்து சீதையைமணர்ந்து பரசுராமர்கைவில்லைப்பறித்துக்கொண்டு அவரைத்துரத்திவிட்டு தாய்சொல்லைத்தள்ளாமல்சீதாலட்சுமணசமேதராய்ப் பதினான்குவருஷம் வனவாசஞ்செய்யவேண்டிமரவுரிதரித்து சடாயுவைக்கண்டு பஞ்சவடியிலிறங்கிஇராவணன்தங்கைசூர்ப்பநகையைப்பங்கம்பண்ணிகரதூஷணதிருசி

ருனென்னப்பட்டபன்னீராயிரப்வெங்கலிரதக்காரர்களையுங்கொ
ன்று மாறுசவந்தமாரீசன்பேரில் வேட்டையாடப்போனார். அ
ப்போது இலங்காபுரியை யாளப்பட்ட இராவணன்சீதாதேவி
யைப்பர்ணகசாலையுடனேபெயர்த்துஇரதத்தில் வைத்துக்கொ
ண்டு போய்விட்டான்.

அப்பால்மாரீசனைக்கொன்றுசடாயுவுக்கு மோட்சங்கொடு
த்து விருதனைவதைத்து அசுமுகிக்குமூக்கறுத்து கவந்தனை
மாய்த்து சவரிக்குப்பதவிதந்து எனதுதந்தையாகிய அனுமா
னைக்கண்டு, சுக்ரீவனைச்சினேகப்பண்ணி, வாலியைக்கொன்று
பட்டங்கட்டி கொடியசெய்கையுடையஇராவணன், கும்பகர்ண
ன், இந்திரசித்து, அதிகாயன், அட்சயகுமாரன் குயபனிகும்ப
ன்முதலாக இரண்டாயிரவெள்ளம் ராட்சதரையுங் கொன்று
சீதையம்மனை சிறைமீட்டுக்கொண்டுவந்து அயோத்தியாபுரிப
ட்டாபிஷேகராய்இருக்கிறநாளில் சதகண்டராவணன்ஐயாயிர
ம்ராட்சதரைக்கூட்டிக்கொண்டுவந்துயுத்தப்பண்ணினன்அப்
போது ஸ்ரீராமரும் என்தந்தையனுமானும்ஐயாயிரவெள்ளம்
ராட்சதரையும் சதகண்டராவணனையுங்கொன்று அவன்தம்பி
மகாமாயனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துவைத்து அயோத்தி
யில்வந்து பட்டாபிஷேகராயிருக்கிறநாளில்திருப்பாற்கடலின்
சமீபத்தில்அத்தினபுரமென்கிறபட்டணத்தையாளப்பட்ட ச
கஸ்திரகண்டராவணன் ஐயாயிரவெள்ளம்ராட்சதரைக் கூட்
டிக்கொண்டுவந்து யுத்தம்புரிந்து அந்த ஐயாயிரவெள்ளமும்
அவனுமாய்ப்போகவே அவன்குமாரனாகிய சலவசந்தனுக்கு
ப்பட்டங்கட்டி அயோத்தியில்வந்து பட்டாபிஷேகருய்இராஜ
ரீகம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறபோது, குருவாகிய வசிஷ்டமு
னியால் இராட்சதரைக்கொன்ற பாவந்தொலைய, அஸ்வமேத
யாகம்பண்ணி அப்பாவத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ளுமென்
றுதிருவுளம்பற்ற அந்தப்படியே ஸ்ரீராமரும், அஸ்வமேதயா
கம்பண்ணவிபீஷணர், மகாமாயன், சலவசந்தன், சுக்ரீவன்முத
லானபேரையும், அவரவர்களுடையசேனைகளுடன்வந்து, அ
யோத்திமாநகரிலிறங்கினார்கள். அதன்பின்பு அஸ்வமேதக்குதி
ரைக்கு வசிஷ்டர்சொன்ன மந்திராபூதிகளாற் பூசைசெய்து அ
ந்தக்குதிரையைப் பூமிப்பிரதட்சணம்பண்ணவேண்டி, ஸ்ரீராம
ர்தம்பியாகிய சத்துருக்கமகாராஜனுடன், சலவசந்தன்மகாமா
யன், சூரசேனன் ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராசாக்களையும், ஐம்

பதுவெள்ளம் இராட்சதாளையும் அறுபத்தோராயிரமக்ஷௌணி சேனைகளையுங்கூட்டி குதிரையின் பின்னனுப்பிவைத்தார் அவர்களுங்குதிரையைவிட்டுக்கொண்டு வருகிறபோது மதளுபுரிபட்டணத்தையாளும் வீரசேனனுங் குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி யுத்தம்பண்ணி யானைசேனைகளையுந்தோற்று ஸ்ரீமந் நாராயணராய்விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீராமருடைய பிரதாபத்தைக் கேட்டு சத்துருக்கமகாராசனைவணங்கி இறந்துபோன சேனைகளையும் காளிகாதேவியினலெழுப்பிக்கொண்டு குதிரையைக்காணிக்கை கப்பங்கள்வைத்து பூசைசெய்து அவரும் அவரதுகுமாரனும் அவர்களுடைய தண்டையழைத்துக் கொண்டு எங்களதளங்களுடன்வந்து சேர்ந்தார்கள் அப்பால்குதிரையை விட்டுக்கொண்டுபாளையமானதுபின்வரும்போது உன்தமையனுன ஆரண்ணிய மகாராசன் குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி குதிரையின்பின் வந்த இராட்சதாளையுங் கொன்றபடியால் இப்போ உன்பிறகே வந்த சேனைகள்மாய்ந்து உன்பட்டணத்தையுங் கொள்ளைகொண்டுபோகவல்லவன். நான்போதாதோ அப்படி வருதபடிக்கு குதிரையைக்கொண்டுவந்துவிட்டு சத்துருக்கமகாராஜனைவணங்கி பிழைக்கிறதே காரியமென்ருன்.

அதுகேட்டு சுரதமகாராஜனனவன் சற்றுநேர மாலோசனைசெய்து தலையையசைத்து ஸ்ரீமந்நாராயணராய் விளங்கப்படாநின்ற பரப்பிர்மமே ஸ்ரீராமனுகவந்து அவதரித்து இராவணசம்மாரஞ்செய்து அஸ்வமேதயாகஞ்செய்விக்க விட்டகுதிரை நம்முடையதமையன் பிடித்துக்கட்டி இராட்சதாளைக்கொன்றபடியால் நமதுதப்பியும் வெகுசேனைகளு மாண்டுபோனுர்கள். இப்போதுநாம் சமாதானத்திற்குப்போனுமே யானல் யுத்தஞ்செய்யப்பயந்து சத்துருக்கனைவணங்கிப் பிழைத்தானென்றுதேவர்களும்நகைப்பார்கள். நம்மோடொத்தஇராசாக்களும்,இராட்சதாளும்பழிப்பார்கள். ஆகிலும்,என்னமுழுகிப்போயிற்று. நமதுகையிற்சிவன்கொடுத்தவில்லிருப்பதால பயமென்ன, இக்குரங்கையுஞ்சேனைகளையுஞ் சத்துருக்கனையுஞ்செயித்து இராட்சதாளையுங்கொன்ருேமானல் இந்தசமாச்சாரம் அயோத்தியாபுரிபட்டணத்திலிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமபிரான் கேட்டு குதிரையைவிடுவித்துக்கொள்ளவருவார். அப்போது அவரைச்சேவித்துவணங்கினல் நாம்செய்தபாவம்பரிகாரமாகிக்கடைத்தேறலாமென்று மனதிலெண்ணி மட்சயந்த அனுமானைப்பா

த்துச் சிலவசனஞ் சொல்லுகிறான். அடா அநுமானே நீ
சொன்னவையெல்லாமெய்யாயிருந்தாலும் என்னுடன்யுத்தம்
பண்ணப்பயந்துஎன்னைச்சமாதானப்படச்சொல்லுகிறாயே அ
படியாகிறது இன்னம்பின்னாலிருக்கின்றது. இனி யுன்றலா
ன்ற யுத்தங்களைச்செய்யென்றுசொல்ல அதுகேட்டுமட்சயந்
னுமான் அடடா நாம் இவ்வளவுதூரஞ்சொல்லியுங்கேளாமல்
யுத்தம்பண்ணென்றுகூறினை யல்லவா, நல்லதாகட்டு மென்று
கோபமாகிச்சிவ்வென்று இரதத்தின்பேரிற்பாய்ந்து சுரதராஜ
னுடைய மார்பைப்பார்த்து ஒருகுத்துவிட்டான். அந்தக்குத்
தைத்தப்புவித்துக்கொண்டு சுரதராஜனானவன்வில்லை நிறுத்தி
வாயுவேகமனோவேகமான அவ்ஸ்திரங்களை மேன்மேலாய் மட்
சயந்தனுமான்பேரில்விட்டு சரபுஞ்சமாயடிக்கிறபோது அது
களையெல்லாம்உதறிவிட்டு மட்சயந்தனுமான் சற்றுநேரஞ்சும
மாயிருக்கச் சேனைமகாராஜன்பேரில் அளவிறந்த பாணங்களை
விட்டெறிய, அதன்பேரிலபடவொட்டாமல் அவ்ஸ்திரங்களை
விட்டறுக்கப்பின்னும் மட்சயந்தனுமான்குதிரைகளையும், இ
ரதங்களையும், வாரிவாரிச்சுரதன் இரதத்தின்பேரிலெறிய, அ
துகள்தன்முன்னுக்கு வரவொட்டாமல் தடுத்துக்கொண்டுயே
அடாகுரங்கே மகாபொல்லாததாயிருக்கின்றது.

நமதுசேனைகளைக்கொண்டு நம்மைத்தானேகொல்லவந்த
துபார்த்தாயோவென்று கோபித்து பத்துதவ்வியாஸ்திரங்க
ளையெடுத்து மந்திராபூதிகளுடன் பூசைசெய்துவிட்டுவிட்டா
ன். அந்த திவ்பாஸ்திரங்களே நாகசற்பங்கள்போற்சீறிக்கொ
ண்டுவருகையிலமட்சயந்தனுமான பார்த்தண்டமளாவியிரா நி
ன்ற ஓராலவிருட்சத்தைப்பிடுங்கி நுனிக்கிளை யனைத்தஞ்சேர்
த்துப்பிடித்து அவ்ஸ்திரங்களின்பேரிற்சுழற்றியடித்தான். அத
னால் அவ்ஸ்திரங்களானதுகூர்மடங்கிஒடிந்து பூமியில்விழவே
சுரதமகாராஜன் கண்கள்பொறியெழுமபக்கோபங்கொண்டுஒரு
குரங்கின்பேரில் இவ்வளவுதூரம்யுத்தம்புரிந்தால் இன்னமிருக்
குமற்றவர்களுடன்எப்போதுநாம்யுத்தஞ்செய்வதென்றுமீசை
கள்துடிதுடிக்கப் பற்களைநறநறவென்று கடித்து மகாவுக்கிரா
காரத்துடன் ஒருசத்தியையெடுத்து யுச்சரித்துவிடவே அது
சிவ்வென்றெழும்பி மட்சயந்தனுமான்மார்பிற்பட்டு முதுகிலு
ருவிப்போகவே ஸ்ரீராமாராமாவென்று அடியற்றவிருட்சம்போ
ல மண்மீதுவிழுந்து மட்சயந்தனுமான் உயிரைவிட்டான்.

நான்காம்நாள் யுத்தம்.

மறுநாள்காலசித்தனைராட்சதன் மிகுகோபமீறிச்சுரதராஜனைவந்துவளைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறான், ஓய் சுரதமகாராசனே! ஸ்ரீராமபிரான்விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையை நீபிடித்துக்கட்டி சேனைகளைக் கொன்றபடியினால் இப்போது உன்னையும் உன்தமபியையும் உன்தகப்பனையுங் கொன்று உன்பட்டணத்தையுங் கொள்ளைகொள்ளாமற் போனேனேயானால் என்பேர் காலசித்தனா பாரென்றுகூறவே, சுரதராஜனுக்குச் சந்தோஷமாகிச் சொல்லுகிறான் வாராய் காலசித்தனே! என்தமயனான அரணணியமகாராசன் உங்கள்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி அதன்பின்வந்த ராட்சதரையுங்கொன்றுபட்டணம்வந்துவிட்டார். நேற்றையதினம் என்தம்பியாகிய சுவேலராஜனையும் ஆயிரத்திருநூறக்ரோணிசேனைகளையுஞ்சத்துருக்கன்கொன்றபடியினாலே அப்பழிதீர சத்துருக்கனுக்கு சகாயமாகவந்த உன்னையும் உன்னுடன்சேர்ந்த சேனாசமுத்திரங்களையும் உங்களுக்கெல்லாம் ராசாவான சத்துருக்கனையுங் கொன்று பராபரவஸ்துவாய் விளங்காநின்ற அந்த ஸ்ரீராமமூர்த்தியை இவ்விடத்தில் வரவழைக்காமற் போனேனேயானால் நான்பிடித்தது வில்லுமல்ல, என்பேர் சுரதராசனுமல்லவென்றான்.

அதுகேட்டுகாலசித்தன்மகாகோபங்கொண்டுசுரதராசனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். அடா சுரதா, என்னவார்த்தை சொன்னாய் என்னையும் என்சேனைகளையுஞ் சத்துருக்கமகாராசனையுங் கொன்று ஸ்ரீராமரைவரவழைக்க உன்னாலாகுமோ அவர்பாணம்வந்தால் அதற்குத்தரவுசொல்ல உனக்குத் திடமுண்டோ சொல்லென்றான். அதுகேட்டு சுரதமகாராசன் அடா, காலசித்தனே! என்னை செயிக்கத்தக்கவல்லமையுள்ளவனுமாய் ஸ்ரீராமர் திருவடியை எந்நாளும் மறவாத சிந்தையுடையவனுமாயிருப்பது மெய்யானால் யுத்தம்பண்ணும்போது வஞ்சனை சூது மாய்கையும் விட்டுச் சத்தியவானாச் சண்டைபண்ணி என்னைசெயிக்கஉன்னால் திராணியுண்டோவென்றுகேட்ட சுரதராசனைப்பார்த்து காலசித்தன் நகைபுரிந்து சொல்லுகிறான் அடா சுரதா நான் ஸ்ரீராமரை வணங்கின நாள்முதல்மாய்கைவஞ்சனை சூது மோசம் இத்தொழில்களையெல்லாம்விட்டு ஸ்ரீராமரைப்போல் சத்தியவசனமாயிருக்கிறேன் அதேதென்றால், ஸ்ரீராமருடைய ராச்சியத்தில் வஞ்சனை சூது மோசஞ்செ

தால் ஸ்ரீராமத்துரோகம் உடனேவந்து சித்திக்கு பாகையா
யன்னுடன் உண்மையாக யுத்தம்பண்ணி என்னைச் செயிக்கி
றன் பாரடாவென்றான். அதனைக்கேட்டு சுரதமகாராசன் வி
லையெடுத்துநிறுத்தி அனேக அஸ்திரங்களை வில்லிற் சந்தி
துப் பிரயோகம் பண்ணினன். அதற்கு காலசித்தனுந் தனு
ற்சந்தித்துவைத்திருந்த அனேகஅஸ்திரங்களைவிட்டு அறு
தெரிந்து அதிகமாய்ப்பத்துநாராசம்விட்டு சுரதன்வந்த
ஞ்சாரதி. குதிரைகளையும் அதம்பண்ணிவிடவேசுரதராசன்
வேறுதேறிலேறி அதிக கோபங்கொண்டு உக்ராகாரனைய் ரதத்
தைநடத்தி அநேகதிவ்யாஸ்திரங்களைவிட்டுக்காலசித்தனேறி
வந்த ரதத்தை யதம்பண்ணி அவனது மார்பிலணிந்த கவசத்
தையும் பொடியாக்கினன்,

அதுகண்டுகாலசித்தன் வேறொரு தேரின்மேலேறிக்கொ
ண்டு அதிகஉக்ராகாரத்துடன் வில்லையெடுத்து நாணிபிகிந்து
சரமாரியாய்ப் பொழிந்து சுரதராசனைக் கைகாலாடவொட்டா
மலும் ரதத்தைநடத்தவொட்டாமலும் பாணங்களெடுக்கவொ
ட்டாலும்,சாடுகிறபோது சுரதராசனைகண்டு ஆச்சரியப்பட்ட
வனைய் வருகிறபாணங்களையெல்லாமறுத்தெறிந்து நூறுதிவ்யா
ஸ்திரங்களையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தா
ன். அதற்குத்தகுந்த நூறுதிவ்யாஸ்திரத்தை விடுத்து சுரதன்
விட்ட திவ்யாஸ்திரத்தை யறுத்தெரிந்தான். அதனாற்கோபங்
கொண்டு பதினைந்து நாராசத்தைவிட்டு காலசித்தன்பிடித்தவி
ல்லையுங்கண்டித்து ரதத்திற்கட்டிய துவசத்தையும்அறவெட்டி
சாரதித்லையறுத்துக் குதிரைகளைக்கொன்று காலசித்தன் சிரே
த்தில் தோகவெய்தான் அதனால் மகா ஆயாசத்துடனே ரத
த்தின்மேற்சாய்ந்து மூர்ச்சையானன்.

அப்போது சுரதமகாராசன் அதிக சந்தோஷத்துடனே
சாரதியை யெச்சரித்து சக்ரயூகத்தணியின்பேரில் நடத்தென்
றுகூறி தனதுவில்லை முகத்திற்கு நேராய்பிடித்து அஸ்திரங்க
ளை மேலுமேலுஞ் சேனைகள்பேரில் விட்டுக்கொன்று கொண்
டிட சக்ரயூகத்தணியை ஐந்துதரஞ் சுற்றிக்கொண்டு வருகிற
போது ஐந்நூற்றுக்கும் ஆயிரம் அக்ரோணிசேனைகள்மாண்
டுபோயின அதுகண்டு மகாபாயன் கோபத்துடனே ரதத்தை
நடத்தி சுரதராசனை அப்புறமிப்புறம் போகவொட்டாமல் அ
ஸ்திரங்களினலடிக்கிறபோது மூவாயிரத்தைந்நூறு ராசகுமா

ரர் மகாகோபத்துடனே ரதத்தைச் செலுத்தி மகாமாயனை எ
ளைத்துக்கொண்டு போர்புரிந்தார்க ளததருணத்திற் சலவசந்
னும் அதிகசினத்துடனே சுரதமகாராசனை வளைத்துக்கொள்
ளுகையில் ஆயிரத்தைந்நூறு மந்திரிமார்களும்வெகு துரித
துடனிரதத்தை நடத்தி சலவசந்தனை வளைத்துக்கொண்டியு
த்தம்பண்ணினூர்க ளப்படியுத்தம் புரிகையில் சுரதராசன் இது
தான்சமயமென்று சேனைகள்பேரில் ரதத்தைநடத்திப்பாணங்
களை விடுத்துக் கொல்லுகிறபோது வீரசேனமகாராசன் மகா
கோபாந்தகாரனுகி சாரதியை யெச்சரித்து ரதத்தைநடத்திஅ
டாசுரதா நில்லு நில்லு என்கேள்விக் குத்தரவுசொல்லு என்த
லைகீழாய் விழுகிருய் நீகையிலாகாத சிலபேரைக்கொன்றேமெ
ன்று கர்வித்து துள்ளுகிருய் துள்ளுகிறமாடு பொதிசுமக்கா
தென் றறியாயோ இதோ என்னுடைய பாணக்னியால் உன்
னையும் பஸ்மீகரப் படுத்துகிறேன் பொறுபொறென்று வில்லி
லனேகமாயிரம் பாணங்களைத் தொடுத்துவிட்டான். அதுகண்
டு சுரதமகாராசன் நகைத்து, ஐம்பதுதிவ்வியாஸ்திரங்களையே
வி, வீரசேனன்விட்ட பாணத்தை அறுத்துவிட்டு அவன்முன்
னுக்கு இரதத்தைநடத்திஅடா, வீரசேனு! நீயா, என்முன்னி
ன்றுயுத்தம்பண்ணுபவன் ஏதோ நீ செய்கிற யுத்தத்தைப்பார்
ப்போம் நில்லென்று அதட்டி வில்லைநிறுத்தி பத்துநாராசங்க
ளைச்சந்தித்துப் பிரயோகஞ் செய்தான்.

அப்பத்து நாராசங்களும் நாகசர்ப்பம்போற்சீறிக்கொண்
டுவரவே, அதற்குப்பதில் வீரசேனன் பதினைந்துநாராசத்தை
விட்டறுத்து இடிபோலொத்த இருபது திவ்வியாஸ்திரங்களை
ச் சுரதராஜன் இரதத்தைப்பார்த்துப் பிரயோகித்தான். அந்த
திவ்வியாஸ்திரங்களுந் தகத்தகாயமாய் எறிந்துகொண்டு வரு
கிறபோது சுரதமகாராஜன் கண்டு, தானும், இருபத்தைந்துதிவ்
வியாஸ்திரங்களை விட்டதை யறுத்தெறிந்துவிட்டா னுடனே
வீரசேனமகாராஜன்கோபாக்குரோஷத்துடன் ஒரு அக்கினியாஸ்
திரத்தை எடுத்து மந்திராபூதிகள்செய்துவிட்டான். அதுவும்
வெளிப்பட்டு அக்கினிப்பொறிகளை வாறியிறைத்துக்கொண்டு
வருகிறபோது சுரதமகாராஜனைகண்டு ஒரு வருணஸ்திரத்தை
யெடுத்து மந்திராபூதிகள் கொடுத்துவிடுத்தான். அந்தவருண
ஸ்திரமானது இடிமின்னல்குமுறலுடனே குடங்கொண்டுசொ
ம்பொழிந்தாலெப்படியோ அப்படியாகவீரசேனன்விட்ட அக்

வியாஸ்திரத்தின்பேரிற் சூரதமகாராஜன் சாமாரியாகப்பொ
வே, அந்த அஸ்திரமானது தணிந்து பூமியிலுருகிப்போ
விட, அதனால் வீரசேனன் ஒருபர்வதாஸ்திரத்தை எடுத்து
விட்டான் அனேக பர்வதங்களுருக், புகையுண்டாகி வருகிற
பார்து சூரதராஜன் கண்டு, ஒரு வச்சிராயுதத்தையெடுத்து அபி
மந்திரித்து பிரயோகித்தான். அதுவு மனேக வச்சிராயுதங்க
ளாய் ரூபங்கொண்டு வருகிற பர்வதங்களை எல்லாம் அறுத்துக்
தள்ளிவிட்டது அதுகண்டு வீரசேனமகாராஜன ஒரு ச
த்தியை எடுத்து ஆயுதங்கள் கொடுத்தனுப்ப, சூரதமகாராஜனு
பதினைந்து நாராசம்விட்டு வீரசேனனவிட்ட சத்தியை இரு
கூறுபடுத்துண்டாக்கி அவன் மார்பிலணிந்த கவசத்தையும் பொடி
யாக்கி மார்பிலுருகிப்போகச்செய்தான். அதனால்வீரசேனன்ம
கா ஆயாசமடைந்து மூர்ச்சையாய் இரதத்தின்பேரிற் சாய்ந்து
விட்டான்.

அப்போது சூரதமகாராஜன் வெற்றிச்சங்கையெடுத்தூதி
னான். அந்தஒலியைக்கேட்ட சேனைகளெல்லாம் பிதுர்கலங்கி
சூரதமகாராஜனை வளைத்துக்கொண்டு பாணங்களை மென்மே
லாகதிவ்வியாஸ்திரம்பிரயோகித்துச் சாரதிகுதிரையுங்கொன்
று நீலாட்சதன் மார்பைக்கலக்கிவிட்டான், அதனாலவனும்
மெய்சோர்ந்து ஆயாசத்துடன் இரதத்தின்பேரிற்சாய்ந்தா
ன். உடனேசூரதராஜனு பின்னுமந்தஉக்கிரம்விடாமல் இரதத்
தச்சேனைகளபேரிற்றாக்கி, அகோரமானபாணங்களை விட்
டுக்கொல்லும்போது சேனைகள் கண்டம்வேறு முண்டம்வேறு
கைவேறு மெய்வேறு இடைவேறு தொடைவேறாகி இரத்தப்
பிரவாகம பூமியைஅறுத்துக்கொண் டோடுவதைக்கண்ட தே
வர்கள் முதலியாவர்களுஞ் சூரதமகாராஜன் சரவேகத்தையுங் க
ரவேகத்தையுமெச்சி ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அந்தச்சமயத்
திற்காலசித்தனனவன் ஆயாசந்தெளிந்து கண்ணை விழித்துப்
பார்த்துச் சூரதராஜனைக்காணமல மறுதேரிலேறி வில்லையெடு
த்துக்குணத்தொனிபண்ணி சாரதியையெச்சரித்து இரதத்தை
நடத்தச்சொல்லி சூரதராஜன் எங்கேயென்றுவரும்போதுவெ
சேனைகள் சின்னபின்னமாய்த் தலைமாடுகால்மாடாய் கிடப்ப
தைக்கண்டு சக்ரயூகத்தணிக்குபோகிறபோது கோஷ்டமெழும்
பிற்று அந்தச்சத்தங்கேட்டு காலசித்தன் அதிவேகமாய் ரதத்தை
நடத்திவரும்போது சூரதராஜன் ஒய்வொழிச்சலில்லாமற் பாணங்

களைவிட்டு ஒருஜாமபரியந்தத்துக்குள்ளே முப்பத்தையாயிரம் அக்ரோணிசேனைகளைக்கொன்றுவிட்டான். அதுகண்டு, காலசித்தன் கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபங்கொண்டு ஓய்சுரதமகாராஜனே ! நீ மகாபலசாலியென்றுமலைக்காதே, நாய்போற்குலைக்காதே, சிலரைக் கொன்றேமென்று வீரத்தைக் காட்டாதே, என்கைபாணத்திற்கு இன்றுன்னை இறையாக்கிக்கொள்ளுகிறேன்பாரென்று பத்துதிவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டு ரதஞ்சாரதிகுதிரைகளுடன்பொடியாக்கவே சுரதமகாராஜன் சிங்கக்குட்டிபோல்துள்ளியெழுந்து மறுதேரிலேறிவில்லைக்கையிலெடுத்து பல்லைநறநறவென்று கடித்து துல்லியமான அஸ்திரங்களைத்தொடுத்து ஓய்காலசித்தனே ! உன்வீரத்தை நீயேமெச்சிக்கொண்டாய், தன்னைத்தானேபுகழ்பவன் ருனோர்பதர் என்பதறியாயோ சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்த தாணிக்குள் சுரதராஜனுக்குநிகரில்லையென்பதறியாயோ சபாசு உன்சவுரியத்தை இதோகாண்பிக்கிறேன் சற்றுநேரத்தில் பாரென்று அஸ்திரத்தால் மார்பைக்கலக்கிவிட்டான்.

அதற்கு காலசித்தன் களையாமல் இளையாமற்சொல்லுகிறுன். ஓய் சுரதனே ! காலசித்தனென்றால் உன்னைப்போலொத்தவர்களைக்கடைசியிற்கட்டியிழுத்துக்கொண்டுபோகுங்கருங்கடாவாகனனுகியகாலனும்கலங்கி நிலைவிலங்கி பதுங்கியொதுங்கிப்போவானென்பது நீகண்டிலையோ நல்லததனைக்காண்பிக்கிறேன் சற்றேயுனதுகண்குளிரப்பாரென்று கைகொட்டி தோள்தட்டி கனைத்து இந்தஅஸ்திரத்தைவிடலாமென்று நினைத்துஇரதத்தைமுன்னுக்குவரவொட்டாமல் பாணங்களால் அவன்திரேகத்தைமூடி அதிகமாகப்பத்துநாராசத்தைவிடுத்துரதத்தைப்பின்னுக்குத்தள்ளிக்கொண்டுபோகும்படியாய்ச்செய்தான். அப்போதுசுரதமகாராஜனிடமார்புகலங்கி ஆயாசத்தோடுங்கையிற்பிடித்தவில்லைநழுகவிட்டு இரதத்தின்பேரிற்சாய்ந்துமூர்ச்சையடைந்தான். அப்போது சாரதிகுதிரைகளுடன் இரதத்தைப்பின்னிட்டபடியே பதினைந்து காதவழிதூரங் கொண்டுபோய்விட்டான்.

பின்புகாலசித்தன் மகாசந்தோஷமாய் இரதத்தைநடத்திக்கொண்டு மூவாயிரத்தைந்நூறு இராசகுமாரர்கள்பேரில் வந்தெதிர்த்தானப்படிவந்தெதிர்த்த காலசித்தனையும் மகாமாயனை

ர்விடாமற் பாணங்களைப்பூட்டி அகோரமானயுத்தம்புரிந்தார்
ன். அக்காலையில் மகாமாயனனவன் சிலையையூன்றி அஸ்திர
ங்களைமென்மேலாய்ப்பொழிந்துமூவாயிரத்தைந்நூறு இராஜ
குமாரர்களேறிவந்த ரதசாரதிகளுடன் துய்சஞ்செய்துவிட்டா
ர். மறுபடியும்வேறுரதத்திலேமூவாயிரத்தைந்நூறுபேருமேறி
னா. அதுகளையுங் காற்றிற்பஞ்சாகப்பறக்கடித்தான். இப்படிப
தினாலாயிரம்இரதம்வரையிற் பொடிபொடியாய்ப்போகவேவே
றுரதமேறவுமுதவாமல்மூவாயிரத்தைந்நூறு இராசகுமாரர்க
ள் கத்தி கேடயங்களைஎடுத்துக்கொண்டுஓடிவருகிறதைக்கண்டு
மகாமாயனனவன் ஒன்றின்மேலொன்றாய் மூவாயிரத்தைந்நூ
றுபாணங்களைவிட்டு இராஜகுமாரர்களமுடிகளையறுத்துக்கீழே
தள்ளுகிறபோது தேவர்கள்கண்டு மகாமாயனுடையகரவேகச
வேகத்திற்குமிகவுமாச்சரியமடைந்தார்கள். அப்போதுமப்ப
த்தொருலட்சத்துப்பதினாயிரம் படைத்தலைவர்களும் மகாமாய
னவனைத்துக்கொண்டு மாரிசொரிவதுபோலச் சரமாரிவிட்டும
காமாயனஇரதத்தைமூடிப்போட்டார்கள். அதுகண்டுகாலசித்
தன்மிகவுங்கோபங்கொண்டு சேனைகளைக்கவிந்துசாடுகிறபோ
துசின்னபின்னமாகவிழுந்திறந்தபேரும், உயிருடன்தப்பியோ
டுகிறபேரும், சேவகம்வேண்டாமென்றபேரும், பிணங்களைவா
ரிமேல்போட்டுக்கொண்டு மறைந்தபேரும், காலசித்தன்உமது
காலுக்கு ஆயிரஞ்சரணங்காருமென்பாரும், இரதத்திலகப்பட்
டுந்தேய்ந்தபேரும், சாத்திறைல்தலைசாய்ந்தபேருமாகவே, உதி
ரவெள்ளங்கள் ஆறுபோலோடத்தலைப்பட்டது. டாகினி, ஜா
கினி மோகினி, பூதப்பிரேதங்கள் நாய், நரி, கழுகு, கூளிகள்பி
ணங்களைப்பிடுங்கித்தின்று உதிரங்களைக்குடித்து, டமாரபேரி
கைகளையெடுத்துகழுத்தில்மாட்டிக்கொண்டுமுழக்க, ஓடுகிறரத்
தவெள்ளத்தில் அனேகந்தலையில்லாதமுண்டங்களெழுந்துகூ
த்தாடிற்று. அதுகண்டுகாலசித்தன் இரதத்தைத்திருப்பிக்கொ
ண்டுசலவசந்தன்யுத்தஞ்செய்கிறஇடத்திறகுவந்தான். அவ்விட
த்தில் ஆயிரம்மந்திரிப்பிரதானிகளுஞ்சலவசந்தனைவளைத்துக்
கொண்டு சரங்களைவிட்டடிக்கிறபோது சலவசந்தன் அவர்கள்
விடப்பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்துஒவ்வொருவருக்கு
நான்குதிவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டுசாரதிகுதிரை மந்திரிபிரதா
னிமுதலியவர்களைக்கொன்று எமபதிக்கனுப்பினன். அப்போ
துமகாமாயனனவன் மகாவுக்கிரத்துடனே நபுஞென்றுக்குநா

லுபாணங்களைவிட்டு முப்பத்தொருலட்சத்துப்பதினாயிரம்வெ
ண்கலரதக்காரரையும் நிமையோடுநிமை கொட்டுமுன்னமே
மலோகத்திற்கனுப்பிவிட்டான். இவ்வாறுஒருவருமதிகரில்லா
மல் இராட்சதசிரேஷ்டர்கள்இரதத்தைநடத்திக்கொண்டு ச
திருக்கமகாராஜனுடைய பாளையமபோய்சேர்ந்தார்கள். அப்
போதுசூரியனுதயமாகி இருபத்தைந்து நாழிகையாயிற்று.

ஐந்தாம்நாள் யுத்தம்.

அதற்குமுன்னமேசோமகாசமகாராஜன்ஐந்நூரக்ரோணி
யானை பரிசேனைகளைப்பயணப்படுத்தி ஐந்நூறு இராஜகுமார
களையும், ஐந்நூறுமந்திரிப்பிரதானிகளுடய, தன்புத்திரனாகியச
ரதமகாராஜனுக்குப் பின்பலமாய்க்கூட்டியனுப்பினா. அனுப்
பவேமகாமாயன் ரதத்தைச்சேனைகள்பேரில்நடத்தி வில்லைவ
ளைத்து அம்புருப்பொதியில்கையைவைத்து க-டு-ா-க-டுக-இ
ந்தப்படியாயஸ்திரங்களைத்தொடுத்து ஒன்றின்பின்னொன்றாய்
விட்டுக்கொல்லுகிறபோது சேனைகளானது சின்னபின்னமாய்
க்கால்மாடு தலைமாடாகவிழவே, ஐந்நூறு இராசகுமாரர்களும்
மகாமாயனைவளைத்துக்கொண்டார்கள். அதுகண்டுசலவசந்தன்
ரதத்தை இராசகுமாரர்கள்பேரில்நடத்தினான். ஐந்நூறுமந்தி
ரிகளும் சலவசந்தனை இராசகுமாரர்களைதிரிற் போகவொட்
டாமல்தடுத்துஅஸ்திரங்களைப்பூட்டி வளைத்துக்கொண்டு யுத்
தஞ்செய்தார்கள். அதுகண்டு சாலசித்தனானவன்யிதுதானசமய
மென்றுபாணங்களைச்சரமாரியாகவிட்டுக்கொல்லுகிறபோதுஇ
ராசகுமாரர்கள் தங்கள்தங்கள் வில்லைவளைத்து அமோகமாகப்
பாணங்களைவருஷிக்க, அஸ்திரங்களையெல்லாம் அந்தகாலசித்
தன், அறுத்தெரிந்து பேருக்கிரண்டுபாணங்களைலக்காகத்தொ
டுத்து ஐந்நூறுஇராசகுமாரர்களின் சாரதிகுதிரைகளையுங்கொ
ல்லுகையில்இரதமும்நடவாமல் நின்றுவிடவே இராஜகுமாரர்
கள் கத்திகேடயம் தண்டாயுதங்களைஎடுத்துக்கொண்டு இரதத்
தைவிட்டு குதித்துஓடிவருகிறதைக்கண்ட மகாமாயன் தன்னு
டைய வச்சிரகோபதெண்டாயுதத்தையெடுத்துசுழட்டி அடித்
தான். அந்தஅடிபடமாட்டாமல்ஒடிஒளிப்பாரும், ரோஷத்து
டன்வந்தெதிர்த்துவச்சிரகோபதெண்டாயுதத்தாலடிபட்டு மா
ள்வாரும்; ஸ்ரீராமராமா உமதுதிருப்பாதமேகெதியென்று அ

பெண்ணி உயிர்விட்டுச்சாய்வாருமாகமடியுங்காலத்தில் இறந்த சேனைகள்போகஓடி ஒளித்தசேனைகளெல்லாம ஒன்ருய்க்கூடி இ ன்றைக்கு இராட்சதர்கள்புண்ணியத்தால் உயிர்தப்பிவந்தோ மென்று இருநூறக்ரோணிசேனைகளைப் பரிகொடுத்துப் பட்ட ணம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அதில்இரண்டுதூதுவர்கள்தலைமே ல்கையைவைத்துஅழுதுக்கொண்டு சோமகாசமகாராசனிடஞ் சென்று வணங்கி நின்றுச்சொல்லுகிருர்கள்.

ஐயா, இராஜாதிராஜரே! இராஜமார்த்தண்டராஜராமே ஸ்வரா உமதுகுமாரனுகிய சூரதமகாராஜனுடன்கூட இரண் டாயிரத்தைந்நூறு அக்ரோணிசேனைகளுமாண்டு இராஜமன் னர் படைத்தலைவர் சேனுதிபதிகள் மந்திரிபிரதானிகளுமாண் டு சூரதமகாராஜனுக்குப்பினபலமாகஅனுப்பிவைத்த ஐந்நூற க்ரோணிசேனைகளும் ஐந்நூறு இராஜகுமாரர்களும்மடிந்தமூ ன்றூரக்ரோணிசேனைகள சத்துருக்கர்சேனைகளகையில் தப்பி த் துக்கொண்டு ஓடிவந்தோமென்றுகூற, சோமகாசமகாராஜன் திகிலடைந்து அடா தூதர்களே என்மகன்சூரதனெயிறப்பவன். நீங்களெங்கேயாவது நித்திரைசெய்து சொற்பனங்கண்டு வந் தீர்களோ சொல்லுங்களென்ன, தூதர்கள்ஐயா, தங்கள்குமார னுகியசூரதராஜனும வெகுசேனைகளுமாண்டுபோயிற்று மேலு ம், ஒருயிராட்சதனுடனே வெகுநேரம்போருடி அந்தராட்சத னுல சூரதமகாராஜன் கோபங்கொண்டிறந்தா ரென்ருர்கள். அதனைக்கேட்ட சோமகாசமகாராஜன் சிம்மாதனத்திலிருந்த படியே அடித்துமோதி பூமியில்விழுந்து அலறியெழுந்து வெ குவாக பிரலாபிக்கையில் அரண்மனையிலமகாராஜன்மந்திரிபிரதா னிகளுஞ்சோமகாசமகாராஜன் துயரத்தையாற்றினர்கள். பின்பு சூரதன் ஆயாசந்தெளிந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்தான். அப் போது எவ்வளவு நாழிகையாயிற்றென்ருல் அஸ்தமித்துபத்து நாழிகையாயிற்று. இனி என்னசண்டை நடக்கப்போகிறது. எ ல்லாம் நாளைக்கு பார்க்கலாமென்று சாரதியையெச்சரித்து இர தத்தைநடத்திபட்டணம்வருகிறபோது தமையனிறந்தான், த கப்பனிறந்தான், தம்பிசாய்ந்தான், பிள்ளைமாய்ந்தான், மாமன் மைத்துனன் செத்தானென்று வாரணபுரி பட்டண முழுதுங் கோவென்றசத்தமாக அழுதுக்கொண்டிருப்பதைச்சூரதமகாரா ஜன்கேட்டு, அரண்மனைக்குப்போகிறபோது அவ்விடத்தில்பெ

ண்டுபிள்ளை தாய்மார் சகலபேருமழுதுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்தஓசையையுங்கேட்டுக்கொண்டே அப்பால் கொலுக்கூடஞ்சென்றான். அவ்விடத்திலுங் கோவென்றசத்தங்களாயிருக்க வேசுரதமகாராஜன் ரதத்தைவிட்டுக்கீழேயிறங்கி வில்லைக்கையிற்பிடித்துக்கொண்டுசபாமண்டபம்வருகையில், நால்வகைச்சேனைத்திரள்களுமெழுந்து கைகுவித்துசேவிக்கும்படியாய்மந்திரிபிரதானி சகலஇராசமன்னர்களுடனும நிறைந்தகொலுவாயிருக்கிறதந்தையாகிய சோமகாசமகாராசனையும் தமையனை அரண்ணியமகாராசனையுஞ்சேவித்தான். அவர்களுஞ்சுரதமகாராஜனை வாழ்த்தியபின் சோமகாசமகாராஜனனவர் குமாரனை நோக்கிக் கேட்கின்றார்.

அப்பாசுரதா, இன்றுகாலமே யுத்தத்திற்குப்போயிருந்தாயே என்னசமாச்சாரமெனக்கு விபரமாய்ச்சொல்லென்றுகேட்க, சுரதமகாராஜனுஞ்சொல்லுகிறான். ஓ! பிதாவே, கேளும் இன்றுகாலமேநால்வகைச்சேனைகளுடனே யுத்தத்திற்குப்போய்ச்சேனைகளின்பேரிற் கவிந்து பலமான யுத்தம்பண்ணினேன். அப்போது மட்சயந்த அனுமானென்னப்பட்ட ஒருகுரங்குவந்து யுத்தஞ்செய்தது. அதுகாட்டிலிருக்கிறகுரங்கென்றெண்ணவேண்டாம அதனுடைய வாய்பிறப்புகேட்கும்போது இராவணசம்மாரஞ்செய்த ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய தொண்டனாகிய அனுமார்புத்திரனென்றுசொல்லினான். அவனையும் வீரசேனனையுங்கொன்றுசேனாபதியான காலசித்தனென்னப்பட்டஇராட்சதனுடன்போர்புரியும்போது மட்சயந்தனுமான் செப்பியவாறே காலசித்தனென்னப்பட்ட சேனாதிபதியுங்கூறினான். அவனுடன்யுத்தஞ்செய்யும்போது அவனது அஸ்திரமென்பேரிற்பட்டுச்சகிக்கமாட்டாமல்மூர்ச்சையடைந்தேன். அதன்பின்புமந்திரிபிரதானி இராஜமன்னர்களையுஞ்சேனைகளைக்கொன்றதும், எனக்குத்தெரியவராது. இப்போதுதான் மூர்ச்சைதெளிந்து இரதத்தைநடத்திக்கொண்டிவ்விடத்திற்குவந்தேனென்றான்.

அதனையுணர்ந்தசோமகாசமகாராசன்சொல்லுகிறான், ஓய் மந்திரிப்பிரதானிகளே! பராபரவஸ்துவாகியஸ்ரீமந்நாராயணரேஸ்ரீராமராகஅவதரித்திருக்க அந்தப்பரப்பிரமசொரூபத்தை சேவிக்க என்னபுண்ணிய மியற்றினோமோ இன்றுதேவர்களாலும் ரிஷியீஸ்வரர்களாலும்மகாத்துமாக்களாலுங் கற்பகோடி

லத்தவங்கள்செய்தாலுங் காணப்படாதெ என்றூத்தருமாரை,
ன அரண்ணியமகாராசனல் திருவடித்தாமரைகளை சேவிக்கு
ம்படியானகாலம் சமீபத்திலிருக்கின்றது ஆகையால் எளிதில்
அவ்வாதமாலவைச் சேவிக்கும்படியான தக்கயோசனை சொல்லு
ங்களென்றான்.

அப்படிகூறிய சோமகாசமகாராசனைப்பார்த்துமந்திரியா
யெதூருவாசன்சொல்லுகிறான். ஐயா, சோமகாசமகாராசனே!
கேளும், அந்தபராபரவஸ்துவாய் விளங்காநின்ற ஸ்ரீமந்நாரா
யணரே ராமனாய் நமது சூரியவம்சத்தில் அவதரித்திருக்க அவ
ருடையதிருவடித்தாமரைகளை எப்படிகாணவேணுமென்றால்
நமது சுவேலராசனைக்கொன்றபழிக்காகச் சத்துருக்கமகாராச
னையும் அவனுடன்வந்த சேனாசமுத்திரத்தையுங்கொன்றுபழி
யைத்தீர்த்துக்கொண்டோமேயானால் குதிரைவிடுவிக்கசேனாச
முத்திரங்களைக்கூட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீராமரேவருவார். அப்போ
து அவர்திருவடிகளைதரிசித்துக்கொள்ளலாம் இல்லாவிட்டால்
இப்போது சத்துருக்கமகாராசனைவணங்கிச் சமாதானம் பண்
ணிக்கொண்டோமேயானால் அவர் அஸ்வத்தைவிட்டுபூமிப்பிர
தட்சணம்பண்ணுகிறபோது எந்தெந்தராசாக்கள்வந்தெதிர்த்
துயுத்தம்பண்ணுவார்களோ அவர்களைசெயித்து குதிரையை
விடுவிக்கஎத்தனைகாலம் எத்தனைநாள் செல்லுமோ அவாபாதா
ரவிந்தங்காண ஆகலாயினிதங்கள் மனதிற்குயுத்தமெப்படியோ
அப்படி நடந்துக்கொள்ளலாமென்றான்,

இவ்வசனங்களைக்கேட்டு சோமகாசமகாராசன் சொல்லுகி
றார் நமதுசபையிலிருக்கப்பட்ட ராஜாக்களே! கேளுங்கள் இ
ந்தப்பூமியிற்பிறந்திறவாதபேர் யாரிருக்கிறார்கள். எத்தனைகால
ம்உயிருடன்பிழைத்தாலும்ஒருநாளைக்கிறக்கவேண்டும்,மேலு
ஞ்சூரபத்மாவென்னப்பட்டவன் இரண்டாயிரஞ்சதுர்யுக மரா
ச்சியபரிபாலனம்புரிந்து அக்கிரமஞ்செய்ததால் சுப்பிரமணிய
ர்கைவேலாயுதத்தினால்அவனுமிறந்தான் அதுகளுஞ் சாஸ்தி
ரங்களினாற்சொல்லக்கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் கார்த்திகைவீரி
யார்ச்சுனன் வென்னப்பட்ட காந்தருவராசன் அனேகநாட்பி
ழைத்திருந்து ரேணுகாதேவியினாற் பரசுராமன்கையால் ஆயி
ரம்சிரசுகளும் இரண்டாயிரம் அஸ்தங்களும் அறுப்புண்டுஅ
வனுமிறந்தான் ஆகையால் யாரிறவாமலிருக்கப்போகிறவர்கள்
பிரமலோகத்தையாளப்பட்டபிரமதேவரும்தேவேந்திராதிதே

வர்களும் சொர்க்கமத்தியபாதாளமென்னு மிந்தமூன்றுலோக த்திலிருக்கப்பட்ட ரிஷிகள்மகாத்துமாக்கள்சத்தசமுத்திரஞ்சூ ழ்ந்தலோகமுழுதும் மானிடதாய்ப்பிறந்தவர்களும் எறும்புக்க டைஎண்பத்துநான்குலட்சஞ் சீவாத்துமாக்களும பிறந்துயிற ந்துபோவார்களேயல்லாமல் சாசுவதகாலம்வாழப்பட்டவர்கள் ஒருவருமில்லை, ஆகையால் ஸ்ரீராமர்கைப்பாணம் பட்டிறந்தா லஞ்சாயுச்சியமான மோட்சத்தையடையலாம், இதற்குஒன்று ஞ் சந்தேகப்படத்தேவையில்லை நாளைகாலமேயெல்லாரும யுத் தத்திற்குப்பயணப்படுங்களென்று, சபையிலுள்ளவர்கள்கலக்க ந்தீர்ந்து சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

இவ்விடத்தில இப்படியிருக்கசத்துருக்கமகாராசன் பாளை யத்தில் என்னசெய்தியென்றால், வீரசேனனெனவன் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்துரதத்தைநடத்திக்கொண்டு சத்துருக்கமகாரா சனுடையபாடியகூடாரத்தண்டையிற்போய் இரதத்தைவிட்டி றங்கியுட்கார்ந்திருக்கையில்சத்துருக்கமகாராசர்சொல்லுகிறார், ஓ ! இராட்சதசிரேஷ்டர்களே !ராஜமன்னர்களே! யுத்தகளத் தில்நமதுசேனைகளில் எவ்வளவுபேர் மாண்டுபோனார்கள். அ தனைச்சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லுங்களென்றுகேட்கையில,சலவ சந்தன்சொல்லுகிறான். ஐயாசத்துருக்கமகாராசனே ! கேளும் இன்றையதினததில முபபத்தோராயிரம அக்ரோணி சேனைக ளும்,சேனாதிபதியானஉக்கிரசேனனும், நீலாட்சதனும்,குசனு ம், மாண்டுபோனார்கள், மற்றசேனாசமுத்திரங்களும் படைத்த லைவர்சேனாதிபதிகளும்முள்ளுமுனைகூட முறியவில்லையென்ன அதனைக்கேட்டசத்துருக்கமகாராசன வீரசேனனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாரும்வீரசேனா, இன்றுயுத்தத்திற்கு யாரார்வந்தார்கள் அவர்களைச் சொல்லென்றார். ஐயா, சத்துருக்கமகாராசனே ! சோமகாசமகாராசருடையகுமாரனான சுரதமகாராசனென்னப் பட்டவன் உ0அம அக்குரோணிசேனைகளும்உ0கூ0இராசகுமா ரர்களும் உ000 மந்திரிமார்களும்ககூசு000 படைத்தலைவர்களு ம் வந்துயுத்தஞ்செய்தார்கள். அப்போசுரதமகாராசன்பாணக் கினியினால் நான்மெய்மறந்து மூர்ச்சையடைந்தேனென்றான் வீரசேனனெனவன். அதுகேட்டு சத்துருக்கமகாராசன்காலசித் தனேசுரதராசன்யுத்தஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தானே அவனெ ன்னமாய்ப்போனான்எனக்குத்தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்ற

கேட்டார் கேட்கையில், ஐயா சத்துருக்கமகாராசரே! கேளும்
தமகாராசன் நம்முடைய சேனைகள்பேரில் முனைந்து பாணங்
களால் வெகுசேனைகளைக்கொன்றுபோட்டான். அதுகண்டு நா
ன் சூரதமகாராசனை மடக்கிக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்து மூர்ச்சையா
க்கி விட்டேன் இப்போது தான் மூர்ச்சைதெளிந்து ரதத்தைநட
த்திக்கொண்டு பட்டணம்போய்விட்டானென்று தூதர்கள்வந்
து சொன்னார்களென்றான் காலசித்தனென்பவன். அதுகேட்டு சத்
துருக்கர் சொல்லுகிறார். வாரும் காலசித்தனே! நாளை மகாயெ
சரிக்கையுடனே யுத்தத்திற்குவருவார்கள்போற்காண்கின்றது
இனிமேலே நாமெல்லோரும் அதிகஜாக்கிரதையுடனிருந்து
நாளையதினத்தில்யுத்தத்தைசெயிக்கவேணுமென்று சத்துருக்க
மகாராசன் சொல்ல, காலசித்தன் சத்துருக்கமகாராசனைப்பார்த்
துச்சொல்லுகிறானையா சத்துருக்கமகாராசனே கேளும், சூரதரா
சன் சிவன்கையில்லும் அஸ்திரங்களும் பெற்றவன் நாளையுத்
தத்திற்கு வந்தானேயாமாகில் மகாஉக்கிரத்துடன்வருவான் அ
வனை செயிக்கத்தக்கினபேர் நம்முடைய ...யத்தில் யாரிருக்கி
றார்கள். மகாமாயன், சலவசந்தன், நாம்ஐந்துபேரும், ருட்சத
சேனைகளுந்தான் இவர்களைக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்துசூரதராச
னையும் அரண்மனியராசனையும் தந்தையாகிய சோமகாசராசனை
யும் சேனைகளையுங்கொன்று குதிரையைவிடுவிக்கவேணுமேயல்
லாமல் அசாரிசமாயுத்தயபண்ணரினேமேயானால் அவர்களை
செயிக்கக்கூடாதென்றான். சேனாதிபதியாகிய அகம்பன்குமார
னென்ற காலசித்தனென்பவன், அவ்வார்த்தைக்கு யாவருஞ்சம்மதி
த்தார்கள். சத்துருக்கருங் காலசித்தனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறா
ர், ஓய் காலசித்தனே! நம்முடைய சேனைகளையெல்லாம் பவுஞ்
சிட்டு நிறுத்தியுத்தத்திற்குதயார்செய்யென்றுசொல்ல, அப்படி
யேதயார்படுத்திக்கொண்டிருந்தான். யாவரும் நாளையுத்தத்திற்
கு வரும்படியாய் தங்கள் கூடாரம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

மறுநாள் சோமகாசமகாராஜனென்பவன் சூரியனுதயமாக
ச்சயனமிருக்கையி லெழுந்திருந்து காலைக்கடனைமுடித்து, ஸ்
நானஞ்செய்து, நியமநிஷ்டைகள்புரிந்து குமாரர்களுடனும்,
(அ௦சூ௦)இராஜகுமாரர்களுடனும், உட்கார்ந்து பந்திபோஜ
னமாகச்சாப்பிட்டு கந்தகதமபகஸ்தூரி பரிமளாதிகளணிந்து
ஆடையாபரணங்களை யுடுத்திக் கிரீடம்வாகுவலயந்தரித்து அ
ம்புருப்பொதிமுதுகிற்கட்டி இரணவரிசைகள்பூண்டு, மகாசந்

தோஷத்துடன்புறப்பட்டார்கள். இவர்கள் புறப்படுமுன்னமே சேனாதிபதியான அஸ்வசேனன் (கஎகூ௲) அக்ரோணியானைகளும் (கூசஎ0) அக்ரோணிரதங்களும், (க0 ௲ ௲0) அக்ரோணிகால்பலமும், தயார்ப்படுத்தி பேரிகையறைவித்தார்கள் அதுகண்டு (ககூ0) மந்திரிகளும, இரதமேறி சோமகாசமகாராஜனும், சுரதராஜனும், அரண்ணியமகாராஜனும், வந்துசூழ்ந்தார்கள். சூழவே (அசகூ0) ரதாரூடராய்வந்தார்கள். இலட்சப்படைத்தலைவரும், யானையின்மீது சிங்கக்கொடிபறக்கவந்துசேர்ந்தார்கள். யாவரும் ஏகோபித்து யானைகள்முன்னுங் குதிரைகள்பின்னும், இரதங்கள்பின்னும் சேனைகள்தன்பின்னுமாக அணியணியாக, சயபேரி, வெண்கலபேரி, ரணபேரி, வீரமுரசு, வெற்றிமுரசுமுதலாகிய, முப்பத்திரண்டு வாத்தியங்களு முழங்கத் தக்கதாசப் போர்க்களம்வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஆறும்நாள் யுத்தம்.

இப்பால்சத்துருக்கருடைய சேனாதிபதியான காலசித்தன் யானைகள்ஒருபக்கமும், தேர்கள்ஒருபக்கமும், குதிரைகள் ஒருபக்கமும்நிறுத்தி, சேனைகளைநடு அணியில்நிறுத்தினான். மட்சயந்தனுமானும் சத்துருக்கரும்முன்னணியில்வந்து நின்றார்கள், மகாமாயனும், சலவசந்தனும் அதற்குமுன்னணியாக நின்றார்கள். வீரசேனனும் இரகா டனாகசேனைகளுக்கெல்லாம் முன்பாகநின்றுவில்லையெடுத்துவளைத்து அனேக திவ்வியாஸ்திரங்களைப்பூட்டி சே மகாசமகாராஜன் சேனைகளின்மீதுவிட்டுக் கொல்லுகிறபோது சோமகாசன்சேனைகள் முனைந்து, சத்துருக்கமகாராஜனிட பாளையங்களின்பேரிற் பாணங்களைவிட்டுச்சாடுகிறபோது இருதிறவர்சேனைகளுங் கவிந்துக்கொள்ளவே மூண்டுக்கொண்டதுயுத்தமானது, அதுகண்டுவீரசேனன் அதிகரோஷத்துடன் பற்களைநறநறவென்றுகடித்து அச்சேனைகளை முன்னுக்குவரவொட்டாமல்யுகாந்தகாலத்திற் சத்தமேகங்களுங்கூடி, இடிஇடித்து, மின்னல்மின்னி, மாரிபொழிவதுபோல, சரமாரியாய்ப் சோமகாசமகாராசன் சேனைகளின்மீதுபொழியும்போது அச்சேனைகள்தாளமாட்டாமல் ஓலமிட்டுவலசைவாங்கியோடுவதைப்பார்த்தசேனாதிபதியானவிஸ்வசேனன், அவர்களைஓடவொட்டாமல் வீரசேனன்முன்பாக இரதத்தை நடத்தி

வில்லைவளைத்து அஸ்திரங்களைப்பூட்டி வீரசேனன்விடப்பட்
— அஸ்திரங்களனைத்தும் அறுகது எண்பது நாராசபாணத்
தைவிட்டு வீரசேனனை வறியந்தஇரதத்தையுமுடைத்துவிட்டு
சாரதிகுதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டான். அதுகண்டு மறுதேரி
லேறினான் அதையுந்தவிடுபொடியாக்கினன். அதனல்வீரசே
னன் கடுங்கோபங்கொண்டுதெண்டாயுதமொன்றைக்கையிலெடு
த்துக்காரகாவென்றசுபூட்டி விஸ்வசேனன் இரதத்தைப்பார்த்
துஓரடிகொடுத்தான். அந்த அடி இரதத்தின்பேரிற் பட்டமாத்
திரத்தில் இரதமானது அச்சுவேறு ஆணிவேருய்ச் சக்கைசக்
கையாய்ப்பிளந்து பூமியில்விழுந்துவிட்டது.

அதனல விஸ்வசேனன், அடா வீரசேன ! உன்னுடை
யசூரத்தனத்தைஇன்று பார்க்கிறேன். என்வஞ்சத்தைத் தீர்க்கி
றேன். உன்னைக்கார்க்கும்படியான சத்துருக்கனும்ஆகாயவாசி
களும் பார்க்கும்படியாக எமலோகததிலஉன்னைச்சேர்ககிறேன்
பாரென்று ஒருகோபதெண்டாயுதத்தையெடுத்துமலையைச்சுழ
ட்டிஎறிவதுபோலவிசைகொண்டுசிரசைப்பார்த்துஓங்கிவிட
அதுவெய்புறப்பட்டுவருகையில் வீரசேனன்சிறியகல்லைததட்டு
வதுபோலத் தட்டிவிட்டுச் சொலலுகின்றுன்.

அடா, விஸ்வசேன ! பளாபளா, நன்றுய்ச்சொன்னுய்சத்
தசாகாமுமவெற்றியடைந்த சத்துருக்கமகாராஜரின் சேனுதிப
தியென்றசற்றுமெண்ணுமல்என்னையும் அவமரியுபவைதாயல்
லவா; இதோ உன்சிரசைக் கொய்துவிடுகிறேன். பாரடாவென்
று தண்டாயுதத்தைச்சுழட்டி விஸ்வசேனன்மார்பிற்ருக்கினன்.
அந்த அடிபட்டவுடனே விஸ்வசேனன்மெய்மறந்துதெண்டா
யுதத்தைநழுகவிடடுஅடியற்றமரமபோலச்சாய்ந்து பூமியில்வி
ழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான்.

அதுகண்டுவீரசேனனும், சீக்கிரமாகஒருஇரதத்தில் ஏறி
க்கொண்டுவில்லையெடுத்து நிறுத்திச்சங்கோபசங்கமாய் அஸ்தி
ரங்களைவிட்டுக்கொல்லுகிறபோதுசேனைகளானதுதத்தளித்து
த்தடுமாறி ஓடத்தலைப்பட்டதைபபார்த்து அரண்ணியமகாரா
ஜன் ஓடுகிறவர்களைஓடவொட்டாமல் நிறுத்தி இரதத்தை வீர
சேனன்முன்னுக்குநடத்தி வீரசேனனைப்பார்த்துச்சொல்லுகி
றன். அடா வீரசேன ! நீயேன் தலைகீழாய்விழுகிருய், அப்பற்
றசிலபேரைக்கொன்றேமென்று கர்வித்திருக்கிருய் ஒருக்ஷண

கிற நாராயணாஸ்திரத்தைப்பார்த்தாயோ இந்த அஸ்திரத்திற்குத்திரிமூர்த்திகளும்நிகரல்ல, ஆகையால்நீயும் உன்னுடைய சேனைகளும் உனக்குத்தலைவனான சத்துருக்கனும் நாராயணாஸ்திரம்விடுமுன்னே சரணமடைந்திருக்களேயானால்உயிர்தப்பிப்பிழைத்தீர்கள். இல்லாவிட்டால் மரணமடைவீர்கள் இதோவிடுகிறேன்பாரென்றான். அதற்குகாலசித்தன் நகைத்துச்சொல்லுகின்றான்.

ஐயா,சோமகாசமகாராஜனே! கேளும் அந்தஸ்ரீமந்நாராயணரே ஸ்ரீராமனாகவந்தவதரித்துஎங்கள்மனதிலிடைவிடாமற்குடியிருக்கிறார். நீர்விடப்பட்ட நாராயணாஸ்திரம் எங்களையொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது, ஸ்ரீராமரை வணங்காதபேரை நாங்களாவணங்குகிறது ஒருகாலத்திலும் இல்லை நீபிழைக்கவேணுமென்றால்எங்களைவணங்கிச் சுகித்திருமென்றான், அதற்குசோமகாசன்கோபங்கொண்டு நாராயணாஸ்திரத்தைப்பூஜைசெய்துவிடவே, அது அக்கினிகளைவாரியிறைத்துக்கொண்டு அண்டபகிரண்டமும் ஆயிரத்தெட்டுஅண்டங்களுங்குலுங்க ஆர்ப்பரித்துவருகிறபோது காலசித்தன் வில்லைத்தேரின்பேரில்வைத்து இரண்டுகரத்தையுஞ் சிரத்தின்மீதுகூப்பிஸ்தவுத்தியஞ்செய்தான்.

அப்போது நாராயணாஸ்திரமானது குரூரத்தையடக்கிக்கொண்டு காலசித்தனைக்கண்டு அவனைவிடுத்து ஆயுதம்பிடித்தபேரை பஸ்மீகரம்பண்ணி நிராயுதராய்நின்றபேரை கடாக்ஷித்துக்கொண்டுவந்து சத்துருக்னமகாராஜனைக்கண்டு இவர் ஸ்ரீமந்நாராயணரேயென்றுமனதிலெண்ணி வலசாரியிடசாரியாகவலம்வந்து சத்துருக்கமகாராஜனுடைய அம்புறாப்பொதியில்நுழைந்தது. அதுகண்டு சகலரும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள் பின்னுஞ்சோமகாசமகாராஜன் அதிககோபங்கொண்டு பாசுபதாஸ்திரத்தையெடுத்துமந்திராபூதிகள்செய்துவில்லிற்சந்தித்துவிட்டான் அந்தப்பாசுபதாஸ்திரம் ஆவென்றுவாயைத்திறந்து அண்டமுகடுபிளக்கும்படியாய் இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு வருகிறதைக் காலசித்தன்கண்டு, சிவன்கையில்தான்பெற்ற பாசுபதாஸ்திரத்தையெடுத்து மந்திராபூதிகள்செய்துபிரயோகப்படுத்தினான்.

அந்தப்பாசுபதாஸ்திரத்திற்கு அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களுங் காவலாகப்புறப்பட்டு சப்தமேகங்களுஞ் சாகரமும் ஓசைப்ப

லவதுபோல, இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு இரண்டு பாசுபதாஸ்திரமும்நெருங்கி யுத்தம்பண்ணுகிறபோது தேவர்கள் கண்டுதிக்கிட்டு தேவேந்திரனுடன் பரமசிவனிடத்திற்போய் முறையிடவே பரமசிவனும் ரிஷபவாகனாரூடராய், இரண்டு பாசுபதாஸ்திரத்திற்கும் மத்தியில் வந்துநின்றார். அப்போது அந்த பாசுபதாஸ்திரங்களும் யுத்தம்பண்ணுவதைவிட்டுவலம்புரிந்துநிற்க, அப்போது சிவனவர் இரண்டையும் பார்த்து யுத்தம் பண்ணவேண்டாம் அவரவர்கள் அம்புறாப்பொதியிற் சேருங்களென்று உத்திரவுசெய்து மறைந்துபோயினர்.

அவ்வாறே அஸ்திரங்க ளவரவர்களிட அம்புறாப்பொதியில்வந்தடையவே காலசித்தன் ஒரு வாய்வாஸ்திரத்தைவிட, அதுசோமகாசமகாராசனுடைய இரதத்தைமேற்குமுகமாய்ப் பின்னிட்டவண்ணம் (௩௫௰) காதவழிதள்ளிக்கொண்டு போய்விட்டது. அதனைக்கண்ட யாவரும், ஆகாயவாசிகளும், இதுவென்ன புதுமையென்று மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்தார்கள். அப்பாற் காலசித்தன், மகாமாயன், யுத்தஞ்செய்யுமிடம்வந்து சேர்ந்தான். அக்காலையில் சூரதாராஜன அதிகக்குரூரமானகோபத்துடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறான். ஏதடா இந்தராட்சதன் ஆறுநாளிரவுபகலாய் போராடியும் அவன் களைக்கிறவனாகக் காணவில்லையே, இவனுக்குப் பின்பலமும்வந்திருக்கிறது. ஆனாலுமென்ன, வெந்நீரில் வீடுவெந்நுவிடுமா நல்லது இவனுடனேபோராடி இவனைசெயித்து இவனுக்குப் பின்பலமாக வந்திருப்பவர்களையுங் கொன்றுவிடுகிறேனென்று அனேக திவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டு மகாமாயனைக் கைகாலாடவொட்டாமல் அடிக்கிறபோது மகாமாயனும வருகிறபாணங்களைத்தனையும் அறுத்தெறிந்துபோட்டு சூரதாராஜன்பேரில் முனைந்து, மிகவுங் கூர்மையோடுங் கூடியிராநின்ற திவ்வியாஸ்திரங்களை விட்டுச் சூரதாராஜன்சரீரத்தை சல்லடைக் கண்களாகத் துளைத்து அவன்மார்பிலணிந்தகவசத்தையும் அறுத்துவிட்டான். அதனாற் சூரதாராஜன் ஆயாசப்படாமல் (௫௰) திவ்வியாஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்து ஒன்றின்மேலொன்றாய் விட்டு மகாமாயனையுங் கைமெய் சலிக்கும்படியாய் ஒருவர்க்கொருவர்பின்வாங்காமல் இடசாரி வலசாரியாய் இரதத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானும் இராவணனுஞ் செய்த யுத்தத்தைப்போற் பு

றமுதுகுகொடாமல் நின்று யுத்தஞ்செய்கிறபோது சுரதாரா ன்மிஞ்சி (உ0) திவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டுமகாமாயனேறிவந்த இரதத்தையுமுடைத்துசாரதிகுதிரைகளையுங்கொன்றுவிடமகா மாயன் மற்றொருதேரிலேறினன்.

அதையும் நாலுதிவ்வியாஸ்திரங்களை விட்டுச்சக்கைச்சக் கையாய்ப் பேர்த்தெறிந்துமகாமாயனுக்குத்தேர்வரவொட்டா மல் அஸ்திரங்களைவிட்டு அடித்துக்கொண்டிருக்கையில் மகா மாயனுக்கு கண்கள்சிவப்பேறி, கடுங்கோபமீறி, கையில்வச்சிரா யுதத்தை யெடுத்துக் கிறுகிறென்று சுழற்றி ஓடிவரும்போதுசு ரதாரசன் கண்டு இவன் ஏதோ மிஞ்சி ஓடிவருகிறனென றஞ் சாமல் பஞ்சுபோற் பறக்கடித்துத் தஞ்சந்தஞ்சமெனக்கெஞ்சத் தக்கதாக ஒருசத்தியெடுத்து தூபதீபங்களுங் கொடுத்து விட் டான். அந்தச்சத்தியானது மகாமாயன் எங்கேயெங்கேயென் று அகாரவுகாரத்துடன் உருவேற்றி ஆலகாலவிஷம்போற் சீ றிக்கொண்டுவந்து மகாமாயன் மார்பிற் சடாலென்றுபாய்ந்து முதுகிலுருகிப்போய்விட்டது அதனாலடியற்ற பனைபோல் சா ய்ந்து ஐயனே! ஸ்ரீராமாவென்று மகாமாயன் சரணமடைந் தான்

காலசித்தனுக்கும் சுரதராஜனுக்கும்

ஏழாம் நாள் யுத்தம்.

மறுநாட்காலசித்தன்வந்து அடா சுரதனே! நீயொருவீ ரனோ அடிக்கடிவந்து யுத்தம்புரிந்து ஓடிப்போகிறதொருவீர மோ உன்னைக்கொல்லுவது எனக்கொருபாரமோ முகத்தில்மீ சையுள்ளவனானல் இப்போதாவது ஓடாமல்நின்று யுத்தம்பு ண்ணடாவென்றான், அதுகேட்ட சுரதமகாராசனவன் சொ ல்லுகிறான். அடா, காலசித்தனே! உன்னிலுமிஞ்சின இராட் சதசிரேஷ்டன், விழுந்ததை நீயறியாயோ "அடிமேலடியடித் தால் அம்மியும் நகரு" மென்ற பழமொழியை நீயறியாயோ என்னுடைய கைவில்லுக்கு நீயோ சிறுபுல்லு ஆகையால்குதி க்காதேயென்றான் அஃதுணர்ந்த காலசித்தன்கூறுகிறான். அ டாசுரதா, நல்லவசனஞ்சொன்னாய் செல்வஞ் சொல்லுக்கஞ் சுமா கல்விசபைக்கஞ்சுமா அஞ்சாதுபோற் கைகண்டவீரனா நான்யுத்தத்திற் கஞ்சுவேனோ உன்னைப்பெற்ற தகப்பன் சென் றவழி நீகண்டிலேயோ பாரடாவென்று, அனேக திவ்யாஸ்திர

ங்களைச்சொரிந்தான், அதற்குச்சுரதாரஜன் அக்கினியாஸ்திர
மொன்றெடுத்து அபிமந்திரித்துவிட்டு; அதுகளைக்கொய்தான்.
பிகாய்யவேகாலசித்தன் கடினமான ஒருவருணாஸ்திரத்தையெ
டுத்துதனுசிற்றொடுத்து அபிமந்திரித்துவிட்டானை. அதுமேக
த்தைப்போலிறைச்சவிட்டு யானைத்துதிக்கை நீரைப்பானைப்ப
ண்ணுவதுபோற்சேனைகளை ஆவாகனஞ்செய்தது சுரதாராசன்
சுருக்கினில் ஓர்பாணத்தையெடுத்துமந்திராபூதிகள்கொடுத்து
விடுமுன்னேமேகாலசித்தன்பார்த்து (கடு) திவ்யாஸ்திரங்களை
விட்டு அந்தநாகபாணத்தைப்பார்த்துவிட்டுவிட்டான். அந்தசு
ழற்பாணம்வருகிறதற்குமுன்னமேசுரதாராசன்லகுகொண்டுமறு
தேரிலேறினான். அதைக்கண்டு காலசித்தன்கைகொட்டி சிரித்
து, அதிககோபமானான் அந்தசுழற்பாணமானது ரதத்தை ஆ
காயமாகக்கிளப்பிக்கொண்டுபோய்மேகமண்டலந்தாண்டி,வாயு
மண்டலத்துச்சுழலிலகப்பட்டு ரதமானதுதலைகீழாய்ச்சாரதிகு
திரைகளுடன் பூமியில்விழுந்து நசித்துப்போனார்கள்.

அத்தருணத்தில்சுரதாராசன் உக்கிராகாரனைகவிலலை திருத்
திச்சங்கோர்பசங்கமாய்ச்சரமாரிபொழிந்துகொண்டு பருவதமே
லியிழிந்து ஓடிவருபவன்போற்பாணங்களைவிட்டுக்கொண்டு இ
னிநாம் அசாக்கிர்தையாயிருக்கலாகாதென்று சுரதமகாராசன்
விடப்பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாந்துமசப்படுத்தி இருவருமு
னைந்து போர்புரியுங்காலத்திற்சோமகாசமகாராசனைவன் பா
ணவேகமடங்கி ரணக்களத்தைவத்துபார்க்கும்போது வெகுதூ
ரத்தில்யுத்தம்பண்ணுகிறதைக்கண்டு இரதத்தைவிட்டுக்கொண்
டுவந்து வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அக்காலையில்
ராட்சதப்படைத்தலைவர்களெல்லோரும் ஒன்றாய்க்கூடிசேனைக
ளைமடக்கியடித்துப்போராடினார்கள். அப்போதுசுரதமகாராச
னானவன் எதடா காலசித்தன் பொல்லாதவனாயிருக்கிறான். அ
ப்புகாரம் ஊணுறக்கமில்லாமல் எழுநாளாக இரவும்பகலும்
நம்மைவிடாமற்போர்பிரிகிறான். ஆகையாலிவன்தேகைப்பொ
டியாக்கவேண்டுமென்று மனதிற்கருதி பத்துதிவ்வியாஸ்திரங்
களைவிட்டு ரதத்தையொடித்துமார்பின்கவசத்தையும் பொடியா
கச்செய்தான்கையிற்பிடித்திருந்தவில்லையுமொடித்துமறுதேரிலே
றவொட்டாமல்சரக்கூடங்கட்டிப்போனான். அதுகண்டுகாலசி
த்தனானவன்சொல்லுகிறான் அடாசுரதா, என்னுடன்கிரீடா

த்திகளாலும்போருடமாட்டார்கள். ஆனபடியால் யேழுநாளாகஇரவும்பகலும்யென்னுடன் சண்டைசெய்தாயாகையால் உன்னைமெச்சினேன் இதோஉன்னைச்சண்டனூருக்குக்கொண்டுபோகச்செய்கிறேனென்றுவச்சிரகோபதெண்டாயுதத்தையெடுத்துக்கிறுகிறென்று சுழற்றிவிடுமுன்னஞ் சுரதராசன் கண்டு, அடாகாலசித்தா குலைக்கிறநாய்வேட்டையாடாதென்று கண்டிலாயோ மனக்கர்வத்தை விட்டிலாயோவென்று தனக்குச்சிவசுப்பிரமணியர்கொடுத்தருளிய வேலாயுதத்தையெடுத்துமந்திராபூஜிகள்செய்துவிடவே அந்தவேலாயுதமானது வெளிப்பட்டு அண்டங்குலுங்க, அம்புவிகலங்க,தேவர்களும்மூவர்களுந்தியங்க, யாவருமயங்க, அக்கினிப்பொறிகளைவாறிவாறி யிறைத்துக்கொண்டு ஆர்ப்பரித்து காலசித்தனைதேடிக்கொண்டு வேலானதுவருகையில்,வச்சிரகோபதெண்டாயுதத்தைச்சுழற்றிவிட்டானந்ததெண்டாயுதமானது, வேலின்மேல்பாய்ந்தோங்கிவேலாயுதத்தைபூமியிற்றள்ளிவிட்டு சுரதராஜனைப்பார்த்துச் சுழன்றுவருகிறபோது சுரதராஜன்அனேகதிவ்வியாஸ்திரங்களைவிடததாய்த்துக்கொண்டு சுரதமகாராஜன் இரதத்தின்மீது தபாலென்றுவிழுந்துஇரதமுறிந்துசாரதிகுதிரைகளுடன்சாகவே, சுரதராசன்தப்பித்துக்கொண்டு மறுதேரிலேறினான். அந்தச்சமயத்தில்வேலானது உயிருண்டாகிறபோது காலசித்தனானவன்கத்திகேடயமெடுத்து வேலாயுதத்தைநறுக்கினான். அதுசற்றுமசையாமற் காலசித்தன்மார்பிற்பாய்ந்து முதுகிலுருகிப்போயிற்று, அதனால் காலசித்தன் ஸ்ரீராமாராமாவென்று வாய்விட்டலறிப்பனைபோற்சாய்ந்து மரணமூர்ச்சையடைந்தான். அதுகண்டுதேவர்கள் துயரமானார்கள்.

அப்பால்சுரதராஜன்சந்தோஷமாய்இரதத்தைவிட்டுக்கொண்டுவருகிறபோது சேனைகள்சுரதமகாராஜனைவிடாமல்வளைத்துக்கொண்டு ஆயுதஅஸ்திரங்களைவிட்டு யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கையில்எண்பத்தினான்குஇராசகுமாரர்கள் சத்துருக்கமகாராஜனைவிடாமல் வளைத்துக்கொண்டுயுத்தஞ்செய்யுங்காலத்தில்சத்துருக்கமகாராஜனானவர்இராஜகுமாரர்களேறிவந்த இரதங்களையுடைத்து, இராஜகுமாரர்கள்பேரில் ஒன்றுக்குநான்குபாணம்விட்டு சிரங்களைக்கண்டித்துப்போடவேஉதிரவெள்ளமானது ஆறுபோலோடியது அதுக

ண்டு சத்துருக்கமகாராஜன் சுரதராஜன்பேரில் இரதத்தைநட த்திச்சுரதமகாராஜன் இராட்சதாள்பேரில விடப்பட்ட அஸ் திரங்களையெல்லாமறுத்துத்தன்னிசுரதராஜனையுங் கைகாலாட வொட்டாமல் பாணங்களைவிட்டிருக்கிறபோது சுரதராஜன்க ண் ணுக்கு சத்துருக்கரைப்பார்க்கப்பயங்கரமாகி இவன்றானே ஸ்ரீராமபிரானிட தம்பியான சத்துருக்கமகாராசனென்பவனிவ் வளவுபராக்கிரமம் பொருந்தியவனாகையாற்றானே அஸ்வத்தி ன்பின்னாலனுப்பிவைத்தார். ஆனாலுமென்ன நமக்குச்சிவன கொடுத்தவில்லும் அஸ்திரமுமிருக்க ஆர்தானென்னசெய்யக் கூடுமச்சமென்னவென்று மனதைத்திடப்படுத்திக்கொண்டு வி ல்லையெடுத்து நிறுத்தி அதிகதீக்ஷண்ணியமாயிருக்கப்பட்டபத் துதிவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்துப் பிரயோகம பண்ணினான்.

அதுகள் அக்கினிச்சுவாலையாய் நாகசற்பம்போற் சீறிக் கொண்டுவேகமாகவருகிறபோது சத்துருச்கமகாராசனானவன் கண்டொருராமபாணமெடுத்து மந்திராபூதிகள்செய்து வில்லிற் சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணினான், அதுவெப்படியாயிற்றென் றால, எடுக்கும்போது நூறுபுறப்படும்போது ஆயிரம்இவ்வாறா க இராமபாணமானது ஒன்றின்மேலொன்றாய்ப்புறப்பட்டு கால க்கோட்டிவிஷம்போற் சீறிக்கொண்டு சுரதராஜன்விடப்பட்ட பாணங்களையெல்லாம் நாசஞ்செய்து அவன்சரீரத்தைச் சல்ல டைக்கண்களாகத்துளைத்து இரதத்தைமுறித்து சாரதிகுதிரை களையும் அதம்பண்ணிவிட்டு அப்பாணமானது அம்புறாப்பொ தியில்வந்தடைந்தது. அதுகண்டுசுரதனாச்சரியப்பட்டு ஆ! ஆ! இதென்னபாணமின்றையவரைக்கும் நாம் கண்டதில்லையென் றுமறுதேரிலேறிவில்லையெடுத்து அம்புறாப்பொதியில்கையை வைத்து இது-பத்து-இது-நூறு-இது-ஆயிரம்-இதுபதினாயி ரம் இதுலட்சம இதுகோடியென்று கணக்குமிதமில்லாமலும், ஓய் ஒழிச்சலில்லாமலும், அஸ்திரங்களைச் சோனைமாரிபோற் சொரியுங்காலையில சத்துருக்கமகாராஜனும் ஒரு நாராயணாஸ் திரமெடுத்து அபிமந்திரித்துப்பிரயோகம்பண்ணினார் அந்த நாராயணாஸ்திரமானது வில்லைவிட்டுவெளிப்பட்டு க-௰-௱-ப தினாயிரம நூறாயிரம் லட்சம்கோடியென்றுசொல்லமிதமில்லா தபாணத்தை அவயங்காத்துக்கொண்டிருந்த நாகசர்ப்பத்தை க்கோலாற்றட்டினால் அதெப்படி சீறிக்கொண்டுவருமோ அது போலச் சுரதராஜன்விட்ட பாணங்களையெல்லாம் அறுத்துப்

போட்டுஅவன்சரீரத்தை இரத்தமயமாக்கிவிட்டு நாராயணுஸ்திரமானது அப்புருப்பொதியில்வந்தடைய அப்போது சுரதமகாராஜனும் வில்லைத்தேரின்பேரில்நழுகவிட்டு ஆயாசமடைந்தான். அதுகண்டு சத்துருக்கமகாராஜன் இரதத்தை விட்டுக்குதித்து, சுரதமகாராஜனிட இரதத்திலேறி, அவனை ஆயாசந்தெளியும்படியாய்தன்னுடைய கச்சியுரையிலிருந்து சஞ்சீவிவரிசைஅவிழ்தங்களைச் சுரதராஜன்பேரிற்றடவ, அவன்சரீரம்எப்போதும்போலாகிச் சுரதராஜன் கண்ணைத்திறந்துபார்க்குமுன்னமே இரதத்தைவிட்டுக்குதித்துச் சத்துருக்கர் தமதுஇரதத்தில்வந்தேறினார்.

அவராரென்றால், பல்லாயிரங்கோடி அண்டத்தையுங்கெர்ப்பத்தில்வைத்து இரட்சிக்கப்படாநின்ற சர்த்தாவாகியஸ்ரீராமரிடசகோதரனை சத்துருக்கமகாராஜனைக் கொண்டாடினார்கள். அந்தச்சமயத்தில்சுரதராஜன் கண்ணைவிழித்துப்பார்த்துமறுதேரிலேறிதன்வரப்பிரப்பிரசாத அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்து அபிமந்திரித்துவில்லிற்றொடுத்து பிரயோகப்பண்ணிவிட்டான். அந்தபாணம்வெளிப்பட்டு வடவாமுகாக்கினியை வாரியிறைத்துக்கொண்டு திருதிகென்று பத்தியெரிய அக்கினியைக்குபீல்குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டுவருகிறதை சத்துருக்கமகாராஜன்கண்டுஇராமபாணமாகிய அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்து மந்திராபூதிகள்கொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தார். அந்தஅக்கினியாஸ்திரமானதுபுறப்பட்டு வடவாமுகாக்கினிக்குச் சமதையாய் நெருப்புகளைகக்கிக்கொண்டு சுரதராஜன்விட்ட அக்கினியாஸ்திரத்தின்பேரிற்சடாலென்றுபாய்ந்து ஒன்றோடொன்று ஊடுதாக்கிச்சுரதருசனிட அஸ்திரத்தைக் கமளீகரம்பண்ணிப்போட்டு அம்புருப்பொதியில்வந்தடைந்து. அதனாற்சுரதராஜன்கோபமீறி பிர்மாஸ்திரத்தையெடுத்து சத்துருக்கமகாராஜனைப்பார்த்து ஓ! சத்துருக்கமகாராஜனேகேளும், இதோஎன்கையிலிருக்கும் பிர்மாஸ்திரத்தைப்பார்த்தையா, இந்தப்பிர்மாஸ்திரம்விருதாவிற்போகாது, இதனால்உன்னையும் உனக்குத்துணைவந்த இராட்சதாளையுங்கொன்று உன்தமையன்ஸ்ரீராமரையுமழைப்பிப்பேனப்படிவாராதபடிக்கு என்தகப்பனை சமாதானம்பண்ணிவணங்கிக்குதிரையை விடுவித்துக்கொண்டுபோய் உன்தமையன்கையினால் யாகஞ்செய்துவைப்பாய் இல்லாவிட்டால் நீயாகம்பண்ணுகிறது ஸ்ரீமந்நாராயணருக்கே வெளிச்சமா

ன்றான். அதுகேட்டு சத்துருக்கமகாராஜன் குலுங்க நகைத்துச் சொல்லுகிறார்.

ஓ! இராஜகுமாரனே, கேளும், நல்ல வசனம்புகன்றாய்; யோ மனைளைக்கண்ணெடுத்துப்பார்க்கிறவன் நீபடப்போகிறடு இன்னதென்றுதெரியாமல் என்னைமிரட்டுகிறாய், உன்பிரஸ்திரம் என்னசெய்யக்கூடும், நீமுகத்திலேமீசைபடைத்தனையானால் என்னையும் என்சேனைகளையுஞ் ஜெயித்து என்தமையனையிவ்விடமறையும், பார்ப்போமென்றார். அதுகேட்டுசுரதராஜன்சினமிகுந்துப்பிரமாஸ்திரத்தைவிட்டுவிட்டான். அந்தப்பிரமாஸ்திரமவெளிப்பட்டு சப்தசாகர நீரையுஞ் சுவறத்தக்கானவடவாமுகாக்கினியைப்போலத் தகத்தகாயமாய் எறிந்துக்கொண்டுவருகிறபோதுசத்துருக்கமகாராஜனுந் தம்முடைய இராமபாணமாகியபிரமாஸ்திரத்தையெடுத்துப்பூசைநைவேத்தியங்கொடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டுவிட்டார். அந்தப்பிரமாஸ்திரமும்வெளிப்பட்டு ஆலகாலவிஷம்போற் சீறிக்கொண்டு சுரதராஜன்விட்ட பிரமாஸ்திரத்தைக் கபளீகரஞ்செய்துபோயிற்று. அதைப்பார்த்து சுரதராஜன் நாராயணாஸ்திரத்தப்பிரயோகஞ்செய்தான். அந்தநாராயணாஸ்திரமும் வில்லிருந்துவிடுபட்டு ஆயிரத்தெட்டண்டமுங்குலுங்க, ஆவென் வாயைத்திறந்துவருகிறபோது சத்துருக்கர்பார்த்து தம்முடைய இராமபாணமாகிய நாராயணாஸ்திரத்தையெடுத்து அதற்குபூசைநைவேத்தியங்கள் புரிந்துவிட்டார், அந்தநாராயணாஸ்திரமானதுபுறப்பட்டு ஆயிரத்தெட்டண்டமும் (உஉச)புவனமும்சப்தசாகரமுங்குலுங்கும்படி தேவர்களும் பயந்தோட அதிவேகமாய்சுரதன்விட்ட நாராயணாஸ்திரத்தின்மீது திடீலென்றுவந்துபாய்ந்து அதைக்கபளீகரம்பண்ணிவிட்டுப்போயிற்று. அதனைக்கண்டுசுரதராஜன் அதிகசினங்கொண்டு அனேகபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்து சோனமாரியைப்போல சரமாரிபொழிந்து உடனே ஒருசத்தியையெடுத்துப் பூசைகள்செய்துவிடுத்தான். அந்தச்சத்தியானதுவிடுபட்டு மண்ணவிண்ணதிர, அக்கினிக்கொழுந்துகளோட அதிவேகமாகவருவதைச் சத்துருக்கமகாராசனறியாமற்பாணங்களை யறுத்துக்கொண்டிருந்தார், அந்தவேளையிற்சத்தியானது சத்துருக்கமகாராஜனுடைய மார்பிற்குபீலென்று வந்துபாய்ந்து முதுகிலுருகமாட்டாமல் நிலைத்துவிட்டது. அப்போதுசத்துருக்கமகாராஜன் அந்த அ

திர்ச்சியினலே ஸ்ரீராமாராமாவென்று கைவில்லை நழுகவிட்
இரதத்தின்பேரிற்சாய்ந்துவிட்டார். அதைதேவர்கள்கண்டு ப
காதுய்ப்மானார்கள்.

அந்தச்சமயத்தில் இராட்சதாள் சுரதராஜனை வளைத்து
கொண்டு யுத்தம்பண்ணினார்கள். இதிலிரண்டு இராட்சதாள் த
லையின்மீது கையைவைத்து அழுதுக்கொண்டு அயோத்தியா
ரிபட்டணஞ்சென்று இராமபத்திரசுவாமியைக்கண்டு சாஷ்டா
ங்கமாக தெண்டஞ்சமர்ப்பித்துச்சொல்லுகிறார்கள். ஐயா ரகு
நந்தனா, கேளும்வாரணபுரிபட்டணத்தையாளப்பட்ட சோமகா
சமகாராஜன்குமாரன் அரணணியராசனென்னப்பட்டவன நா
ம்விட்டகுதிரையைப் பிடித்துக்கட்டியுத்தத்திற்குவந்தார். அப்
போ அரண்ணியமகாராஜன்தம்பியாகிய சுரதராஜனும் அவர்
கள்தகப்பன் சோமகாசமகாராஜனும் சேனைகளைக்கூட்டிக்கொ
ண்டுயுத்தஞ்செய்கிறபோது சுரதராஜன்மிஞ்சிவெகுசேனைகளை
யும் இராட்சதசிரேஷ்டர்களையுங்கொன்றுதண்டுக்குஇராஜாவா
கியசத்துருக்கமகாராஜனையும் மூர்ச்சையடையச்செய்துஇராட்
சதாள் தண்டிற்புகுந்து சண்டைசெய்துக்கொண்டிருக்கிறார்க
ளென்றுகூறினார்கள். அதனைக்கேட்டுஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியா
னவர்தம்பியாகியசத்துருக்கர் மூர்ச்சித்திருக்கிறாரென்றுகேழ்க்
கவே,மெத்ததுயரப்பட்டுபிரலாபிக்கையில்பரதலட்சுமணர்வந்
துநமஸ்கரித்துச் சுவாமியினுடைய துயரத்தையாற்றிச் சொல்
லுகிறார்கள். அண்ணாவே அடியேன்களுக்குசெலவுகொடுத்தனு
ப்புவீரேயானால் அந்தசோமகாசமகாராஜனையும், அவனுடை
யபுத்திரமித்திரசேனாதிபதிகளையுங்கொன்று,அவன்பட்டணத்
தையுங்கொள்ளைகொண்டு தம்பிசத்துருக்கனையுஞ் சேனைகளையு
மெழுப்பிகுதிரையின்பின்னனுப்பிவிட்டுச் சனுதியில்வருகிறோ
மென்றுரைத்த தம்பிமார்களுக்கு ஸ்ரீராமர்சொல்லுகிறார். கே
ளும்தம்பிமார்களே! அந்தராஜனோமிகவும் பலவான்போற்றட்
டுபடுகின்றது நம்முடையகுதிரையைப்பிடிக்க, திரிமூர்த்திகளா
லும்வல்லமையிராது, ஆகையால்நாமேபோய்நமதுகுதிரையை
விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றுசொல்ல, அம்மொழியை
க்கேட்ட பரதலட்சுமணர் முதலாகிய அச்சபையிலுள்ள சகல
ரும்விசனமடைந்தார்கள். அதேனென்றால் ஆயிரத்தெட்டண்
டமும (உஉச) புவனமுஞ்சத்தசாகரமும் ஈரேழுபதினாலுலகத்
தையும் ஏகசக்கிரமாய் ஆண்ட இராவணேஸ்வரன் தம்பிகும்பக

ன், பிள்ளைபேரன்மார் ஆயிரவெள்ளம் மூலபலமுதலான
படிக்கொத்தரையெல்லாம் இராமபாணத்துக்கு இறை
டுத்ததுபோதாமல் அவனுக்குச் சகாயமாகவந்த சதகண்ட
ணனும், சகஸ்ரகண்டராவணனும், அவர்களுடைய அ
ணன் தம்பிமார்மைத்துனன்பிள்ளைபேரன்மார்பதினாயிரவெ
ளம் இராட்சதரான் அவர்களையும் இராமபாணத்திற் கிறை
டுத்திருக்கையில், இந்தராஜனையும் அவன்குமாரரையும் ஒரு
ரிதாயெண்ணி இத்தனைபிரமுகாளையுந்தள்ளிவிட்டுத்தாமே
ாகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறாரென்றுவிசனப்பட்டு ஒன்
றுஞ்சொல்லாமல் மௌனமாயிருந்தார்கள்.

அப்படிமௌனமாயிருந்த தம்பிமாரையும் பிரமுகாளையு
பார்த்துச்சொல்லுகிறார். தம்பிமார்களே இனைமிச்சபையிலி
க்கப்பட்டவர்களே கேளுங்கள், அந்தவாரணபுரியாளப்பட்ட
ராமகாசமகாராஜனை அற்பசொற்பமென்றெண்ணவேண்டா
முன்னால்நாரதர்சொல்ல நான்கேள்விப்பட்டிருந்தேன். ஆன
யினால் நமமுடையகுதிரையைப்பிடித்துக்கட்டினன. நான்
பாகாவிட்டால் அரியாபபிரம்மாதிகள்போய் நமக்காகப்போ
ரிந்தாலுங்குதிரையைவிடுவிக்கமாட்டார்கள் அவர்களுடை
கலயத்தில்ஸ்ரீமந்நாராயணர் இடைவிடாமல்என்னோரமு
ருடியிருக்கிறார் ஆகையால் அவர்களைசெயிக்கப் பரமசிவனாலு
காதென்றார் அதைக்கேட்டுதம்பிமார்முதலியவர்கள் மனக்க
க்கம் நீங்கி மகிழ்வுற்றார்கள். அப்பால்ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவர்
சேனாதிபதியானவானுகோபனையும் பஞ்சகண்டனையுமழைத்து
ம்முடையதண்டுதளத்தையெல்லாம் பயணப்படுத்தென்றுத்த
வுசெய்து தாமும தம்பியார்களுடன்கூடவெழுந்து அரண்ம
க்குச்சென்றார். அப்போது நீலாட்சதனும், வானுகோபனு
பஞ்சகண்டனும்சென்று தண்டை வெளிப்படுத்தினார்கள்.
துதெப்படியென்றால் (கஅ) வெள்ளம்யானைகளும், (௯0)வெள்
ங்குதிரைகளும், (௨௯)வெள்ளம்இரதமும், (௮௪) வெள்ள
சேனைகளும தயாரசெய்தார்கள், அக்காலையில்இராமர்லட்சு
ணபாதருடன் கோதண்டத்தைக் கையிற்பிடித்து இரதாருட
ானார்கள், இவர்கள்ரதமேறவே (௫0) இராஜகுமாரர்களுமஇர
மேறிவந்தார்கள். (கஉ௯) மந்திரிமார்களுடன சுமந்திரரும
ரதமேறிஸ்ரீராமரிடமவந்துசூழ்ந்தார்கள். அனுமான், அங்
தன், நீலன், (உச) படைத்தலைவருடன் சுக்ரீவமகாராஜனும்,

இரதத்திலேறி வந்தார்கள். (௲௪௲000) கோடி படைத்தலைவர் சேனாதிபதிகளுடன்வாணுகோபனும், பஞ்சகண்டனும், இரத மேறிவந்தார்கள். தேவசுந்தரனும், மாலியவானும், இரதமே றிக்கருடக்கொடிபிடித்து நானுவிதவாத்திய கோஷ்டமுழக்கத் துடன்யாவரும் வாரணுபுரிக்குப்புறப்படுகையில் வையமளந்த ஐயனுகிய மகாவிஷ்ணுவே, ஸ்ரீராமனுய்வருகிருரென்று ஆகா யத்துறைபவர்கள் துதிசெய்துமலர்சொரியவும், திருப்பாற்கட லிலாலிலைமேற்சயனிக்கும் வைகுந்தவாசகராகிய ஸ்ரீமந்நாராய ணரே ஸ்ரீராமபிரானுய்வருகிருரென்று அர்புவியோர்கண்டு அ டிவணங்கி அல்லலொழிக்கும் ஆண்டவரேயென்றுதவுத்தியம புரியவும், நாடுகள் தழைக்கவும், யானைசேனை இரதம்புரவிகள் அணிஅணியாய்ச்சூழவு வருகையில், அப்போதுசலவசந்தன் அரண்ணியராசனைமடக்கிக்கொண்டுயுத்தம்புரிந்து, அவ்வாச னைமூர்ச்சையாக்கிவிட்டுச் சுரதராஜனுடனெதிர்த்துஅவன்பா ணங்களினுற்சலவசந்தன்மூர்ச்சையானுன். பின்புமட்சயந்தனு மானும் வீரசேனனும்மூர்ச்சையானுர்கள், அதன்பின்பு சோ மகாசமகாராஜன் இராட்சசேனைகளின்மேற் கவிந்து யுத்தஞ் செய்து ஐம்பதுவெள்ளம் இராட்சதாளைக்கொன்றுஇரத்தாரு ண்டாக்கிவிட்ட யானைதேர்பரிசேனைகளையும்பறிகொடுத்து சுர தராஜருடன்கூடித் தன்பட்டணஞ்சென்றுகொலுமண்டபத்தி லுட்கார்ந்தார்கள். அந்தப்பட்டணத்திலுள்ளபெரியமனிதர்க ளுடவந்து சோமகாசமகாராஜனைக்கண்டு யுத்தச்செய்திகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

நாரதர் வாரணுபுரி
சோமகாசராஜனிடம வருதல்.

விருத்தம்.

விண்டுவாழிவிண்ணவர் தொழுங்கலைபவிட்டொளிர்
மண்டலத்திரும் வாரணுபுரிபைநோக்கி
அண்டகோளகைபடர்ந்திட நாரதர்வரலைக்கண்ட
வேந்தனுஞ்சென்றெதிர் கரங்குவித்தழைத்தான்.

இப்பால் திரிலோகசஞ்சாரியாகியநாரதமகாமுனிவர் இந் தக்காரியங்களைக்கேழ்விப்பட்டு குடிகெட்டுப்போயிற்றென்று செ பதாவடங்கள்குலுங்க, வேகமாக வாரணுபுரிபட்டணம் வருவ தைக் கேள்விப்பட்ட சோமகாசமகாராஜனுஞ் சுரதனுமெதிர்

காண்டுபோய் அர்க்கியபாத்தியங்கொடுத்து அழைத்துவந்து
ழுடிபணிந்து, ஆசனமளித்து, உட்காரவைத்தசோமகாசமகா
ராஜனைப்பார்த்து நாரதர் கூறுகின்றார். வாரும் மகாராஜனே!
நீங்களிப்போது யாருடன்போர்புரிந்தீர்கள் அதையெனக்கு
சொல்லுமென்றுகேட்கையில்,சோமகாசமகா ராஜன்சொல்லு
கிறான். ஐயா, முனிநாதரே! அயோத்தியா புரிபட்டணத்தை
ஆளப்பட்ட தசரதமகாராஜாவின்குமாரன் ஸ்ரீராமபிரான் அ
ஸ்வமேதயாகஞ்செய்யவேண்டுமென்று குதிரையைவிட்டார்.
அந்தக்குதிரையை நமதுபட்டணத்தில்பிடித்துக்கட்டி அதன்
பின்புவந்தசேவகரையுமடித்துத்துரத்திவிட்டான். அந்தச்சே
வகர்ஓடிப்போய் தண்டிற்சொன்னார்கள். அவர்களும்நம்முடை
பட்டணத்தின்பேரில்யுத்தத்திற்குவந்தார்கள். நானுமென்கு
மாரர்களுடன் சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுயுத்தத்திற்குப்போ
ய் அவர்கள்சேனைகளையுங்கொன்று இராஜாவாகவந்தசத்துருக்
கமகாராஜனையும்மந்திரிபிரதானிகளையுங்கொன்று என்னுடை
யசேனைகளையும் பிள்ளைகளையும்பறிகொடுத்து நானும் என்னு
டையகுமாரனுந் தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தினாலே பிழைத்
துவந்தோமென்றான். அதுகேட்டு நாரதர் சொல்லுகிறார்
அய், இராஜனே! கேளாய், பராபரவஸ்துவாய் விளங்கப்பட்ட
ஸ்ரீமந்நாராயணரே ஸ்ரீராமபிரானாக மூன்றுதம்பிமாருடன்அ
வதரித்து இராவண இராட்சதாளையெல்லாஞ்சங்கரித்து அ
யோத்தியாபுரியில்வந்து பட்டாபிஷேகரா யிருக்கிறநாளில்சத
கண்டராவணன் தசகண்டராவணனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட
இருவரும், மகாரோஷத்துடன்யுத்தம்பண்ணி சேனைகளுடன்
ஸ்ரீராமபாணத்திற்கிரையாய்ப்போனார்கள். அப்பேர்க்கொத்தகீ
ர்த்தியும்புகழையும்பெற்ற ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமிஅஸ்வமேதயா
கஞ்செய்யும்படிவிட்டகுதிரையை நீங்கள்பிடித்துக்கட்டி அத
ன்பின்னாகவந்த யானைதேர்பரி சேனைகளையுமாய்த்துச் சத்துரு
க்கமகாராஜனையுங்கொன்றுபோட்டீர்கள். இந்தசெய்தியை ஸ்ரீ
ராமபத்திரசுவாமிகேட்டுதம்முடைய இரதகஜதுரகபதாதிகளு
டனுபுறப்பட்டுவருகிறார்கள். அவருடனெதிர்த்து யுத்தம்ப
ண்ணத்தக்கவர்களெந்தப்பூமியிலாவது யாரிருக்கிறார்கள் ஒரு
வரையுங்காணேன். நீங்கள் யென்னபழியைத் தேடிக்கொண்டீ
ர்கள். நீங்களெவ்விடப்போனபோதிலும் உங்களைஇராமபாண
ம்விடாது. இனியென்னசொல்வேனென்றார் நாரதரானவர்.

அதுகேட்டு சோமகாசமகாராஜனுந்திடுக்கிட்டு ஐயா முனிநாதரே! பராபரவஸ்துவாய் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணரே ராமபிரானாக அவதரித்திருக்கிறாரென்று அறிந்து அவர் விடப்பட்ட குதிரையையும் விஷமத்துடனே பிடித்துக்கட்டியுத்தஞ்செய்தவர்களல்ல, நாங்களெல்லாம் அவர்பாதசேர்வையைக்காணும்பொருட்டு அவர்விடப்பட்ட அஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கட்டியுத்தஞ்செய்தால் குதிரையைவிடுவிக்க ஸ்ரீராமபிரானேவருவார் அவருடையபாததெரிசனங்கண்டு சாயுச்சியபதத்தையடையலாமென்கிறகருத்தினால் அவர்விடப்பட்ட குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி யுத்தம்பண்ணினோமென்றார்கள். அவ்வார்த்தையைக்கேட்டநாரதர் நகைபுரிந்து பிர்ம்மா தேவேந்திரன்தேவர்கள் மகாத்துமாக்கள் யக்ஷக்கின்னரர்கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர் ஏகாதசருத்திரர்கள் துவாதசாதித்தர்கள் முதலானோருங்காணுதற்கரிதாகிய பாதாரவிந்தத்தை வரவழைக்க உங்களால் வலிமையுண்டோவென்ன, சோமகாசமகாராசனும் சுரதமகாராசனுமெழுந்து நாரதரைசேவித்து கைகட்டிவாய்பொத்தி ஐயா, நாரதமகாமுனிவரே அடியார்கள் செய்தஅபசாரத்தைப்பொருத்து ரட்சித்துக்கொள்ளென்று மிகவும்பணிவாகச்சொல்ல, நாரதமுனிவர் ஓய், சோமகாசமகாராசனே! கேளுங்கள், நீங்கள் அறிந்துமறியாமலுஞ்செய்தபிழையைப்பொறுத்தருளினேன் உங்களிருதிறவர் சேனைகளையுமெழுப்பிவிடுகிறேன். ஆகையால், நீங்களும்உங்கள் சேனைகளுடன்மந்திரிபிரதானிகளும் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் சத்துருக்கமகாராசனைவணங்கிச் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டீர்களானால் ஸ்ரீராமர் திருவடிவத்தாமரைகளைக்கண்டு சேவிப்பீர்களென்றார். அதற்கவ்வரசன் அப்படியே, தங்கள் திருவாக்குக் கெதிர்வாக்கில்லாமல் செய்கிறோமென்றார்கள்.

அதுகேட்டுநாரதர் பீடத்தைவிட்டெழுந்திருந்து சோமகாசமகாராசனையுஞ் சுரதராசனையு மழைத்துக்கொண்டு ரணக்களம்வந்து தமதுகமண்டலத்திலிருக்குஞ்சலத்தைச் சண்டமாருதம்வீசினாற்போல் நான்குமூலையுஞ்சுழன்று அமிர்தத்தைவீசும்பொழுது அந்த அமிர்தசஞ்சீவிகாற்றான துபட்டவே கைகால்சிரசு எலும்பு இறைச்சிதோல்யாவும்பொருந்தி நித்திரையிலிருந்து எழுபவர்போலெழுந்தார்கள். யானைதேர்பரிவாரமும்

ழுந்துநின்றதுகள், அரண்யராசன் சுவேலராசன் மந்திரிபி
ரதானிகளுஞ் சோமகாசமகாராசனைவணங்கி, ஆசீர்வாதம்பெ
ற்றார்கள். அப்போது சத்துருக்கமகாராசன், சூரசேனன், வீர
சேனன், உக்கிரசேனன்,மட்சயந்தமகாராசன், மகாமாயன்,சல
வசந்தன், காலசித்தன், நீலாட்சதன்,படைத்தலைவர் சேனாதிப
தி ராசமன்னர் மட்சயந்த அனுமான் குகன்முதல் சகலரும்வந்துக
ாடு அடிபணிந்துயுத்தத்திற்குச்செலவுகொடுமென்றுகேட்டா
ர்கள். அதற்குச்சத் துருக்கர்யோசனைசெய்துயுத்தத்திற்குச்செல
வுகொடுத்தார். அந்தவேளையில் பேரிகைகளுடன்வாத்தியமுழ
க்கச்செய்தார்கள். அதுகண்டு, இராட்சதர்களும் ராசமன்னர்க
ளும் அட்டகாசம்பண்ணினார்கள். அந்தச்சமயத்தில்சோமகா
சமகாராசனும் அரண்யனும் சுரதனும்சுவேலராசனும் மந்தி
ரிபிரதானிகளும்புடைசூழ, அஸ்வமேதக்குதிரையுடனும் கா
ணிக்கைகப்பணங்களெடுத்துக்கொண்டு வாத்தியமுழங்கச் சத்
துருக்கருடைய பாளையத்தினுள்வருகின்றபோது சத்துருக்கம
காராசரும மட்சயந்தராசனும வீரசேனனும்சலவசந்தமகாரா
சனும மகாமாயனும் சூரசேனனும் வீரசேனனும் யாவரும்எ
திர்கொண்டுவரசோமகாசமகாராசன்சுவேலராசன்சுரதராசன்
யாவரும் சத்துருக்கமகாராசனுக்கு அஸ்வமேதக் குதிரையுங்
காணிக்கைப்பணங்களையுங்கொடுத்துவணங்கினார்கள். சத்துரு
க்கமகாராசரும் மற்றஅனைவரையுஞ் சங்கீதமேளத்துடனே ச
மஸ்தானமாயழைத்துக்கொண்டு வாரணாபுரிக்கருகில்தண்டுதள
ங்களை நிறுத்திப்போட்டுசத்துருக்கமகாராசருடன் மட்சயந்தம
காராசன் உக்கிரசேனன் சலவசந்தன் மகாமாயன் சூரசேனன்
வீரசேனன் காலசித்தன் ஐம்பத்தாறுதேசத்துராசாக்களுடனு
ங்கொலுமண்டபம்போய் ஆசனமளித்துட்கார்ந்துசற்றுநேர
ம்வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்து யாவருமெழுந்து ஸ்நானஞ்
செய்து நியமநிஷ்டைகள் முடித்துக்கொண்டுஉண்டுகந்தகதம்
பமலரரிபரிமளாதிகளணிந்து அடக்காயமுதுமென்றுசோ
மகாசமகாராசனோடு கொலுமுகம்வந்து ஆடல்பாடலைப்பார்த்
துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தவேளையில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய தண்டானது
வாரணாபுரிப்பட்டணத்தைநோக்கி, மகாஉக்கிரமாய் சோமகாச
மகாராசனையும் அவன்பிள்ளைகள் அரண்யராசனையும் சுரதரா
சனையும்சேனைகளையுங்கொன்று பட்டணத்தைகொள்ளைகொள்

ளுவோமென்று ஆர்ப்பரித்துக்கருந் நாள்செந்தாளெழும்பவெ
குவேகமாய்வருவதைதூதுவர்கள்கண்டுபயந்து, நடுநடுங்கி, ஓ
ட்டமாயோடிவந்து, சோமகாசமகாராசனுக்குச்சொல்லவே அ
வர் அதிவிறைவாய் பிள்ளைகளுடன்மந்திரிபிரதானிகளோடுந்
திட்டென்றெழுந்திருக்கவேசத்துருக்கமக ராசனுந் தன்னுட
ன்வந்தராட்சதவீரரும் ராசாதிராஜரும் சேனாதிபதிகளுமஎழு
ந்திருந்துஇருதிரவீரரும்ஏகோபித்து எதிர்கொண்டுவருவதை
க்கேழ்விப்பட்ட ஸ்ரீராமபத்திரரும், இரதத்தை விட்டிறங்கிப்
பாதசாரியாய்வரவேயாவருங்கண்டுஅடிவணங்கி, அனேகவந
தனங்கள்புரிந்து, அழைத்துவந்து தன்சிங்காதனத்தில் வீற்றி
ருக்கச்செய்து மிகவும்பயபக்திவிநயத்துடன் சொல்லுகிறான்.
ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடிபிரம்மாண்டநாயகா ஆபத்பாந்தவா அ
நாதரக்ஷகா ஆதிமத்தியாந்தரகிதா இராவணசம்மாரா அடியே
ன்செய்த பிழையைப்பொருத்து இரசிக்கவேண்டுமென்று அ
னேகவிதமாகத் தோத்திரம்புரிந்துபின்னையுஞ்சொல்லுகிறான்
கேளும் ரகுநந்தனா, தேவரீருடையதம்பியாகியசத்துருக்கமகா
ராசரையும்இராசமன்னர்களையும்இயாட்சதசிரேஷ்டர்களையுங்
கண்டேன். இப்போது தங்கள்பாததரிசனமுங் கண்டுகொண்
டேன் அதனால்நானும்என்பிள்ளைகளும்இனியில்லாதபாக்கிய
த்தையடைந்தோம் மேலும், அடியார்கள்செய்த குற்றத்தைப்
பொறுத்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்று பலவாறாகத்துதிபுரிந்
துபணிந்துநின்றான். அப்போதுசத்துருக்கருமநடந்தசெய்தி
களைஸ்ரீராமரிடத்தில்சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லிவணங்கினார், அ
ப்படிவணங்கியசத்துருக்கரையெடுத்து மார்போடுதழுவி ஆசி
ர்வதித்து பிறகுஸ்ரீராமரானவர் சோமகாசமகாராசன் சுரதமகா
ராசன் சத்துருக்கமகாராசர் பரதலட்சுமணசுக்ரீவன், அங்கத
ன்விபீஷணன், மாலியவான், சுமந்திரன் இன்னுமற்றுமுள்ள
இராசர்களுடன்கேளிவிலாசமாய் வாரணபுரிபட்டணத்தில்மூ
ன்றுநாளிருந்து நாலாநாள்காலையில்அயோத்திக்குப்போகவே
ண்டுமென்று நினைத்து தனதுதம்பியாகிய சத்துருக்கமகாராச
ரைஅழைத்துஅப்பாசத்துருக்கா, நான்அயோத்திக்குப்போக
ட்டோஅல்லவென்றஉன்னுடன்கூடவரட்டோவென்றுகேட்
கஅப்போதுசத்துருக்கர்சொல்லுகிறார், அண்ணாரகுநந்தனாதா
ங்கள்வரவேண்டியதில்லை, அயோத்திக்குப் போய்ச்சேருங்கள்
நானும் சோமகாசராசரும் அரண்ணியமகாராசனும்சுரதரா

னும் அவர்களுடைய மந்திரிபிரதானிமுதலியசேனைகளும்பிர
ரணப்பட்டு பூமிப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துக்கொண்டு அதிசீக்
ரத்தில் அயோத்திக்குவந்துசேருகிறோமென்று சத்துருக்கர்
சொல்ல, அப்படியே ஸ்ரீராமரும் சம்மதித்து தமது இரதத்தை
கொண்டுவரச்சொல்ல, அப்படியே சாரதியும் இரதத்தைக்
கொண்டுவந்துநிறுத்த, ஸ்ரீராமரும், சோமகாசமகாராஜனிட
த்திலும், மற்றுமின்னுமுள்ளவர்களிடத்திலும், விடைபெற்று
க்கொண்டு, இரதத்தின்பேரிலேறினார். அப்போது ஆலவட்
டம் சாமரைவீச, முத்துக்குடைபிடிக்க, திருச்சின்னம் வெங்க
லப்பேரிகை ஜயபேரிகை யடிபட, நாட்டியப்பெண்கள் நடன
ம்புரிய, கட்டியர்கள் கட்டியங்கள்கூற, பாட்டகர்கள்புகழ, விரு
துக்கொடிபறக்க, இத்யாதி வைபவத்துடனும் சோமகாசமகா
ராஜனும் சத்துருக்கமகாராஜன்முதல் சகலமானஇராசகூட்ட
ங்களும் வாரணபுரியைவிட்டு மூன்றுநாழிகைதூரம்போய்ஸ்ரீ
ராமருக்கு வழிவிட ஸ்ரீராமரும் சேனைகளுடன்அயோத்தியாபு
ரிபட்டணம் போய்ச்சேர்ந்தார்.

இப்பால் சத்துருக்கமகாராஜன் காலசித்தனைப் பார்த்துச்
சொல்லுகிறார்: ஓய் காலசித்தனே! நம்முடைய யானை தேர் ப
ரி சேனைகளைத் தயார்படுத்தென்றாக்கியாபிக்க, அவ்வாறேகால
சித்தனுங் கோட்டைக்குவெளியில்வந்து சகலரையுந்தயார்செ
ய்து அஸ்வமேதக்குதிரைக்குப் பூசைசெய்து அதன்பின் (கரு
௰௦) இராட்சதானையுஞ் சேனாதிபதியான நீலாட்சதனையுங்கூட்
டியனுப்பி ஒரு யானையின்பேரில் கருடக்கொடிபிடித்து, அடி
வானங்குமுறுவதுபோல பயணபேரியானதுஅடிபட, சத்துரு
க்கமகாராஜனும், சூரசேனனும், உக்கிரசேனும் குகனும், பட்
சயந்தனுமானும், ஐம்பத்தாறுதேசத்துஇராஜாக்களும், படை
த்தலைவர் சேனாதிபதிகளும், சகலரும்இரதமேரிப்புறப்பட்டார்
கள் அவர்கள்புறப்படவே, சோமகாசமகாராஜனும், அரண்ணி
பராஜனும், சுரதராஜனும், சுவேலராஜனும், அவர்களைச்சார்
ந்தஇராஜமன்னரும், இரதமேறி சத்துருக்கமகாராஜரிடம்வந்
தார்கள். அந்தர்சமயத்தில் கர்ணபூரிமத்தளம்கைத்தாளம் பட்
டயம், வீரமுரசு, வெண்கலமுரசு, ராயமுரசு, ரணமுரசு, ராய
பேரி, வெண்கலபேரி, டமாரபேரிகை, தவண்டை, மல்லரி, கு
டமுழா, பஞ்சநாதக் கீதமேளங்களென்று சொல்லப்பட்டமுப்

பத்திரண்டு மேளவாத்தியங்களும், கடலொலிபோல முழங்க புறப்பட்டுப்போகிறபோது யானைகள் நடக்கிறஉதட்டியும தேர்கள் நடக்கிற வேகமும், கால்பலங்களின் அதிர்ச்சியும், கால்பலமான இராஜாக்களின்வில்நாணோசையினாலும் பூமியானது நடுங்க, ஆதிசேஷன் ஒடுங்க அஷ்டகுலபர்வதங்களுங் கலங்க செந்தூள் கருந்தூள் ஆகாயத்தை யளாவிட, இந்தப்படி ஆரவாரத்துடன் வாரணாபுரி பட்டணத்தை விட்டு நேர்வடக்காகப்போய், வடக்கேயிருந்து வடமேற்காகத் திரும்பி, அஸ்வமேதக் குதிரையின்பின் வருகிறபோது குதிரையின்பின் போகிற இராட்சதாளும் குதிரை மலசலம் விட்ட இடங்களில் ஓமசாந்திகள்செயது கோவிலுங்கட்டி, குளமெடுத்து, அவ்விடத்திற் றண்டுவிட்டிறங்கி, தானதருமங்கள் செய்துக்கொண்டு போகிறபோது அஸ்வமேதக் குதிரையானது வடமேற்கிலிருந்து வடகிழக்காகத் திரும்பிவருகிறபோது அஸ்வமேதக் குதிரையைக்கண்ட இராஜாக்களெல்லோருங் கையெடுத்துக் கும்பிடுவாரும், காணிக்கைகப்பங்களைக கொண்டுவந்து கொடுத்து சத்துருக்கமகாராஜனை வணங்குவாரும், தண்டுவருகிற சமாச்சாரங்கேட்டு வலசைவாங்கி யோடிப்போவாரும், இந்தப்படியாய் ஒருவருமெ நிகரில்லாமல் காடுசெடிமலைகுன்றுஆறு மடுக்கள் ஊர்நாடு கிராமம் சீமைபூமியாவும் கடந்து பத்மாவதிபட்டணத்திற்கருகில் வருகிறபோது அப்பட்டணத்தையாளப்பட்ட சந்தனமகாராஜனனவர் வைகறை யெழுந்திருந்து கோட்டைக்குவெளியில்ஸ்நானத்திற்குவந்தார். அந்தவேளையில் அஸ்வமேதக்குதிரையானது அந்தக்கோட்டையோரமாகப் பச்சென்ற புல்லைக்கண்டு மேய்ந்துக்கொண்டிருந்தது, அந்தக்குதிரையை சந்தனமகாராஜன்கண்டு இதேது, அஸ்வம் மகாயழகாயிருக்கின்றது, இதுதேவர்கள் விடப்பட்ட அஸ்வமோ யார்விட்ட அஸ்வமோ இந்த அஸ்வம்இவ்விடம் வரவேண்டிய காரணமென்னவென்று அருகில்வந்து அஸ்வத்தினுடைய நெற்றியில் எழுதிகட்டியிருக்கிற விருதாவொளிப்பட்டத்தை வாசித்துப் பார்க்கும்போது அதில் எப்படி யெழுதி யிருக்கிற தென்றால்சூரியவம்சத்து இராஜர்களனைவருக்குஞ் சக்கிரவர்த்தியாய் ஆதித்தனைப்போற் பிரகாசிக்கின்றவர் பிரதாப்பவீரதீரஉதார சௌரியமுள்ளவர் ஆயிரத்தெட்டு அண்டமும்,(உஉ௬)புவனமும், சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்த ஈரேழுபதினாலுலகத்தையும்வக

சங்கிராமயாளப்பட்ட இராவணனைஸ்வாமீன.வென்ற வீராதிவீரனான ஸ்ரீராமபிரான் விட்டகுதிரை இதன்பின்னுற் சத்துருக்கமகாராசன் வருகிறுன் இந்த சத்துருக்கமகாராஜனை ஜெயிக்கக்கூடிய வல்லமைப் புருடர்கள் இக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி யுத்தஞ்செய்து வெற்றியடையலாம். அப்படிச்செய்ய மனமில்லாத பக்திமான்கள் இந்தக் குதிரையைக் கண்டவுடன் பூசை செய்து காணிக்கைகப்பங் கொண்டுவந்து வைத்து சத்துருக்கமகாராஜனை வணங்கிவாழலாமென்று அந்தப்பட்டயத்தில் எழுதி யிருந்ததை சந்தனமகாராசன்பார்த்து குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு தலையயசைத்துச் சொல்லுகிறுன்.

சந்தனமகாராஜன்

குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டல்.

ஆ! ஆ! இந்தவிபவமெங்காகிலுமுண்டோ தானேசூரனென்று கர்வித்து தானென்ற ஆண்மைப்படைத்தவ னுயிரைப் போக்கிக் •க்ஷணநேரத்திலென்சமர்த்தைக்காண்பிக்கிறேனென்று பற்களைக்கடித்து அருகிலிருந்த சேவகர்வசங் குதிரையை ஒப்பித்து ஸ்நானத்திற்குச்சென்று ஸ்நானம்பண்ணி நியமநிஷ்டை முடித்துக்கொண்டு அஸ்வமேதக் குதிரையுடனே கொலுமண்டபம்வந்து மந்திரிகளுடனும், இராசாக்களுடனும், இந்தச்சங்கதியைச்சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் சந்தனமகாராஜனுடைய பேரப்பிள்ளைகளான சவுபாலன் சவுந்திரனென்னப்பட்ட இருவரும், குதிரையினுடைய நெற்றியிற்கட்டிய பட்டயத்தை வாசித்துப்பார்த்து, ஐயையோ ஸ்ரீராமன் தனக்குள்தானே ரணசூரனென்று கர்வித்துநம்மையெல்லாம் பெண்களாக்கினுன். பார்த்தையாவென்று கர்ஜ்ஜித்துக் கொதித்தெழுந்து ஆ! ஆ! இவனுடைய ஆண்பிள்ளைத் திராணியையும் சேனைகளுக்கெல்லாம் இராஜனுக்வரும்.சத்துருக்கமகாராஜனுடைய சவுரியத்தையும் இன்றையதினம் காண்போமென்று கடுங்கோபமுண்டாகி, அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டிப்பத்திரப்படுத்துங்களென்று சேவகருக்கு ஆக்கியாபித்துத் தாங்களுங்கொலுமண்டபம்வந்து உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது சந்தனமகாராஜன் சேனாதிபதியானகெதாயுதனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறுன். வாராய் சேனாதிபதியான கெதாயுதனே! நம்முடை

ய தண்டுகளங்களைச் சீக்கிரந்தயார்செய்யுமென் றுக்கியாபித்து கொலுவிலிருந்தவர்களுக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு தா மும் தம்முடைய பேரன்மாருடனெழுந்து அரண்மனைக்குச் சென்று போசனமருந்தி, கந்தகதம்பங்களணிந்து, கிரீடந்தரி த்து, புஜக்கிருதிபூண்டு, ஆடையாபரணாலங்கிருதனுகி, அம்பு றுப்பொதி முதுகிற்கட்டி கற்பூரதாம்பூலமென்று தாங்கள் தங்க ளஸ்திரீகளுடன் வசனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது சேனாதிபதியானகெதாயுதன், தண்டைவெளி ப்படுத்தினுன். எப்படியென்றால் ரணரங்கசூரான இராஜமன் னர்கள் முப்பத்திரண்டாயுதங்களுமெடுத்துக்கொண்டு யானைக ள்மீதேறி இருநூறக்ரோணிபுறப்பட்டன. அதன்பிறகுநொடி யிற் படையைவெல்லுங் கொடிமுடிமன்னர்கள் வில்லம்பெடுத் து இரதத்தின்மீதுட்கார்ந்து நூறக்ரோணிபுறப்பட்டன. அ தன்பின எத்திசையிலும வெற்றிபெற்ற சுத்தவீரர்கள் கத்திக ளை அஸ்தத்திலேந்திக்கொண்டு மனோவேகத்திலும் அதிகப்ப ட்ட குதிரைகளின்பேரிலேறி எண்ணூறு அக்ரோணிகள் புற ப்பட்டது, அதன்பிறகு செப்புதற்கரிய ஒப்பற்ற முப்பத்திரண் டு ஆயுதங்களும் இடுப்பிற் கட்டிக்கொண்டு ஆயிரத்தைந்நூறு அக்ரோணிசேனைகள்புறப்பட்டது. அப்போதுஒருயானையின் மீதுபுலிக்கொடிபிடித்துக்கொண்டு பேரிகையறைவித்தார்கள்.

அந்த ஓசையைச்சந்தனமகாராஜன்கேட்டு தானுந்தன்கு மாரா சல்லியராஜனும்சாத்மீகராஜனும் அவர்களுடைய்குமா ரன் சவுபலவுந்திரனும்இரதமேறிவந்தார்கள். அவர்களுடன் இரண்டாயிரம் இராஜகுமாரர்களும் துருபதனும ஆயிரத்தை ந்நூறு மந்திரிகளும் முன்னூற்றைம்பது படைத்தலைவரும் சேனாதிபதியான கதாயுதனும் இரதமேறிப்புறப்படவேபயண ம்பயணமென்றுஇராயபேரிவெங்கலபேரியடிக்க, நாளுவிதவா த்தியங்கள் முழங்கத்தக்கதாக யானைகள் முன்னும், தன்பின் இரதங்களும், அதன்பின் குதிரைகளும், அதன்பின் சேனைக ளுமாகக் கோட்டையைவிட்டுவெளியில்வந்துபவுஞ்சிட்டுநிறு த்தி யுத்தபேரி முழங்கினுர்கள்.

இவ்விடத்தி லிப்படியிருக்க. அவ்விடத்தில் அஸ்வத்தின் பின்வந்த இராட்சதாள் அஸ்வமேதக்குதிரையைக்காணமல்கு திரையைத்தேடிக்கொண்டுபத்மாபுரிபட்டணம்வருகிறபோது

...குதிரையையிதனில் இருப்பதைப்பார்த்துதண்டினு பருந்து தேடிக்கொண்டுவருங்காலத்தில் சல்லியராஜன் இராட்சதர்களைப்பார்த்து கோபமாய் பதினாயிரஞ் சேவகரையனுப்பி இராட்சதர்களைப்பிடித்துவரச்சொன்னார். அவர்கள்சென்று இராட்சதர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். ஓய் இராட்சதர்களே! கேளுங்கள், எங்களிராஜகுமாரனாகிய சல்லியராசன் உங்களையழைத்துவரச்சொன்னார் வாருங்களென்றழைத்தார்கள். அதற்கவர்கள் மாறுத்தரவுசொல்லாமல் சேவகரோடுகூடவந்து சல்லியனைக்கண்டார்கள். சல்லியனவர்களையுற்றுநோக்கி அடா இராட்சதர்களே! நீங்களெவ்விடமிருந்து எங்குபோகிறீர்கள் தண்டிங்கள் வந்தகாரியத்தைத் தெரியச்சொல்லுங்களென்றான். அதற்கு இராட்சதர்கள் ஓய் இராஜனே! கேளும் அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தையாளா நின்ற தசரதமகாராஜன் குமாரனாகிய ஸ்ரீராமபிரான் இராவணகும்பகர்ணாதிகளைச் சம்மாரஞ்செய்து அவர்களுக்குச்சகாயமாகவந்த தசகண்டராவணனையும், சகஸ்திரகண்டராவணனையுங்கொன்று, விபீஷணன், மகாமாயன், சலவந்தன் இம்மூவர்களுக்கும் பட்டங்கட்டிக்கொண்டு அயோத்தியாபுரியில் வந்து பட்டாபிஷேகமாகி இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அச்சபைக்கு வசிஷ்டமகாமுனிவந்து ஸ்ரீராமரை அசுவமேதயாகஞ்செய்யச் சொல்லிக்கிருபைபுரிந்தார்.

ஸ்ரீராமரும், வசிஷ்டமகாமுனிவர் திருவாக்கின்படி அசுவமேதயாகம்பண்ணவேண்டி எங்களுக்கு இராஜாவாகிய விபீஷணரையும், இராட்சதசிரேஷ்டரையும், இராட்சதர்களையும் அழைப்பித்து குதிரையைவிட்டு அதன்பின் ஐம்பதுவெள்ளம் இராட்சதர்களையு மதற்குண்டான சேனாதிபதிகளையுமனுப்பி யதற்குப்பின்பலனாகவந்த நாநூறாயிரம் அக்ரோணிசேனைகளையும் ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராசாக்களையுங்கூட்டியனுப்பிவைத்தார்.

நாங்களும்புறப்பட்டு குதிரையைவிட்டு அதன்பின்றொடர்ந்துவருமபோது மதனபுரிபட்டணத்தையாளப்பட்ட வீரசேனனும் வாரணபுரியை பரிபாலனஞ்செய்யப்பட்ட சோமமகாராஜனும் குதிரையை பிடித்துக்கட்டி யுத்தம்பண்ணி அவர்கள்மாளாமல் சத்துருக்கமகாராஜனைவணங்கி சமாதானஞ்செய்துகொண்டு அவர்களுஞ்சேனைகளுடன் சத்துருக்கமகாராஜன் தன்னுடனேசேர்ந்துக்குதிரையைவிட்டு அதன்பின்காவலாக ப

னுயிரம்இராட்சதாளேயும் அனுப்பிவைத்தார்கள் அந்தக்கு திரையிவ்விடம்வந்தது நீங்கள்காணீர்களோவென்றுவினவிய இராட்சதர்களேச்சல்லியன்பார்த்து அடா இராட்சதர்களே ஆயிரத்தெட்டு அண்டம் இருநூற்றிருபத்தினலுபுவனமுஞ்சத்த சாகரஞ்சூழ்ந்த ஈரேழுபதினலுலகத்தையும் ஏகசக்கிரமாயாள ப்பட்ட இராவணராட்சதர்களேசெயம்பண்ண சூரவீரனுனலு மென்ன, தன்னேச்சார்ந்தஇராஜாக்களுடைய சீமை பூமி நாடு கிராமத்தில்தன்னுடையபிரதாபசௌரியத்தைபட்டயத்திலெ ழுதி குதிரையினுடையநெற்றியிற்கட்டிப் பிரதட்சணம்வரவே ணுமேயல்லாமல்தானேசூரனென்றுகர்வித்துவிரப்பட்டயமெ ழுதிக்குதிரையைவிட்டபடியினல் என்பட்டணத்தில்வந்து எ ங்கள்கையிலகப்பட்ட குதிரையைவிடுவிக்க மும்மூர்த்திகளுக்கு ம்வல்லமையிராது. ஆகையால் நீங்கள்போய் உங்களுக்குத்தலே வனுகிய சத்துருக்கமகாராஜனேக்குதிரைவிடுவிக்கவரச்சொல்லு ங்கள் விடுவிக்கசாமார்த்தியமில்லாவிட்டால்தண்டனேடிப்பி ழையுங்கள் இல்லாவிட்டால் நம்மைவணங்கி நடக்கச்சொல்லு ங்கள் மூன்றில் எதுயுத்தரமாயிருக்கிறதோ அப்படிச்செய்யச் சொல்லுங்களென்று சொன்னன்.

முதல்நாள்யுத்தம்.

அதுகேட்டுஇராட்சதாள்பல்லே நெறநெறவென்றுகடித்து சல்லியராசனேப்பார்த்துசொல்லுகிருர்கள் அடா இராஜகுமா ரனே, மோசம்போகாதே வேஷமாராதே நீயாளங்களிராஜனுகி ய சத்துருக்கமகாராஜனே ஜெயிக்கிறவன் உன்னேயும் உன்னு டையதண்டுதளத்தையும்பெரிதாகயெண்ணிவணங்கவா, இப்ப வுமெங்கள்குதிரையைவிட்டுச்சரணமடைந்தாயேயாகில்தரணி யில்வாழ்வாய் யில்லாவிடில்மரணமாவாயென்ருர்கள். அதுகே ட்டுவல்லமைசாலியாகியசல்லியராஜன் கொல்லுஞ்சிங்கம்போ ல் ஆக்கிரவியாக்கிர நிக்குரோதனய் வில்லேவளேத்து துலலியமா னபாணங்களேத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்யவே இராட்சதா ள் தீட்சண்ணியமான முப்பத்திரண்டாயுதங்களேயும் றிவ்றிவ் வென்றுசொரியும்போ துசல்லியராசன் சேனேகளுமுனேந்து, யுத்தம்பண்ணும்போது இராடசதாள்மிஞ்சிசல்லியன்சேனேக ள்பேரில்விழுந்து புலி ஆட்டைக் கவ்வுதல்போல் குறவளேயை

க்கடித்து உதிரத்தைக்குடித்து அவர்களைவாரிவாரி ஆகாயத்தி லெறியும்போது காலபலமானசேனைகளெல்லாம் சின்னுபின்ன மாய் இராட்சதர்முன்னின்று யுத்தம்பண்ணமாட்டாமல் ஒட த்தலைப்பட்டார்கள். அதுகண்டு சல்லியன் கோபங்கொண்டு அ னேகபாணங்களைவிட்டு இராட்சதரைக் கொல்லுகிறபோது குதிரையின்பின்வந்த இராட்சதருக்குச் சேனாதிபதியான நீ லாட்சதன்கண்டு, அதிசீக்கிரமாக இரததைநடத்தி இராட்ச தரைப்பின்னுக்குத்தள்ளிக்கொண்டு தான்முன்னின்று வரப்ப ட்ட அம்புகளையெல்லாஞ் சித்திரவதைசெய்து பத்துதிவ்வி யாஸ்திரங் ளெடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான்.

அதற்குச்சல்லியராஜன்பதினைந்து திவ்வியாஸ்திரங்களெ டுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான். அதுவும்நாகசற்பம்போலச்சீ றிக்கொண்டுவந்து நீலாட்சதன்விட்ட பத்துதிவ்வியாஸ்திரங் களையுமறுத்துவிட்டு அவன்பிடித்திருந்தவில்லை யிருதுண்டா க்கிவிட்டது. அப்போது நீலாட்சதன்சல்லியராஜனைப்பார்த்து இந்தமானிடன் மகாபலவானாயிருக்கிறான். இவனைசீக்கிரத்திற் கொல்லவேணுமென்றெண்ணி இரதத்தைவிட்டு சிவ்வென்று பாய்ந்துசல்லியன்கையிற்பிடித்திருந்தவில்லைப்பிடுங்கிஒடித்தெ றிந்தான். அதுகண்டுமகாமாயன்கோபங்கொண்டு தன்வாளாயு தத்தையுருவி நீலாட்சதனுடையசிரசையறவெட்டினான். அத னால்வன் இரதத்தைவிட்டுப்பூமியில்விழுந்து எமலோகஞ்சேர் ந்தான்.

அப்போது ஒருஇராட்சதன் குய்யோமுறையோவென்று புலம்பிக்கொண்டு சத்துருக்கமகாராஜன தண்டுக்குசேனாதிபதி யான காலசித்தனிடஞ்சென்று சொல்லுகிறான், ஓ! ஐயா கால சித்தனேகேளும்பத்மாவதிபட்டணத்தை பரிபாலனம்பண்ண ப்பட்ட சந்தனமகாராஜன் நம்முடைய குதிரையைப்பிடித்துக் கட்டி அவனுடையகுமாரவர்க்கப்பிள்ளைபோன்மார் யானைதே ர்பரிசேனையையுங்கொண்டுவந்து கோட்டைக்குவெளியிலே த ண்டுவிட்டிறங்கினான்.

அதுகண்டு, நாங்கள்குதிரையைத்தேடிக்கொண்டு, அவ்வி டம் போய்ப்பார்த்தோம், காணாமையால் திரும்புஞ்சமையத்தில் சந்தனமகாராஜன்குமாரன் சல்லியனென்னப்பட்டவன் சேவ கரைவிட்டு எங்களையழைப்பித்து, தூஷணைகளாகப்பேசிதங்க ளுடன்யுத்தம்புரிந்து நீலாட்சதனையும், பதினையாயிரம்இராட்

சதாளையுங்கொன்றுவிட்டான். நான்மாத்திரம்தப்பித்துக் கொண்டோடிவந்தேனென்முன். அது கேட்டுகாலசித்தன் அந்தத்தூதுவனைசத்துருக்கமகாராசனிடமழைத்து போய்விட, அவன்நடந்தசெய்திகளைச்சொன்னுன். சத்துருக்கனும்பத்மாவதிபட்டணத்துக்குத்தூதுவனைவழிகாட்டச்சொல்லி, அவனைமுன்னனுப்பி அவன்பின் தண்டுகளானது சண்டையெங்கேயென்று அண்டங்குலுங்க, மண்டலங்கலங்க, வந்துசேர்ந்தார்கள்.

அதுகண்டுசேனதிபதியான கெதாயுதன்தன்னுடையசேனைகளையெல்லாம்சத்துருக்கமகாராசன் பாளையங்களின்மேலேவித் தானும்ரதத்தைநடத்தி வில்லையெடுத்துநாணிபிகிந்து சங்கோபசங்கமாய்ப்பாணங்களை சாமாரிபொழிந்துவிட்டான் அந்தப்பாணங்களும் வில்லில்விடுபட்டு காலக்கோடிவிஷம்போற் சீறிக்கொண்டுவந்து விழுகிறபோது சேனைகளானதுகால்மாடு தலைமாடாய் கண்டதுண்டமாய்விழத்தலைப்பட்டது. அக்காலையில்சத்துருக்கமகாராஜன் சோமகாசமகாராசனைப்பார்த்துசொல்லுகிறுர்.

ஓய், சோமகாசமகாராசனே ! நாமின்னந்தண்டுதளங்களை விட்டிறங்கவுமில்லை இதற்கு முன்பாக நம்முடைய சேனைகளை இப்படிவந்துகொல்லுகிறவனுர் இந்தப்பட்டணத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணப்பட்டாரசனை நீரறிந்திருப்பீர் அவன்பலாபலங்களும் உமக்குத்தெரிந்திருக்கும் அதையெனக்கு விபரமாகத்தெரியச்சொல்லவேண்டுமெனவே சோமகாசமகாராசன்கூறுகிறுர். ஐயா சத்துருக்கமகாராசனே! இந்தபத்மாவதி பட்டணத்தையாளப்பட்ட சந்தனமகாராசனே, மெத்தவும் அரிபக்தியிற் சிரேஷ்டன், சாந்தகுணம்படைத்தவன், தருமதயாளன், கர்வித்தராசர்களுக்கு சிங்கத்தைப்போலொத்தவன், அவருடையகுமாரரோ, சல்லியன் சாமீகனென்று இரண்டுகுமாருண்டு அவர்களோ ஸ்ரீமந்நாராயணரை யிடைவிடாமல் தியாணம்பண்ணப்பட்டவர்கள் அவர்கள்சாமார்த்தியத்திற்குஇந்தத்திரிலோகங்களும்இணையல்ல, இவர்களுக்கிரண்டுபிள்ளைகளுண்டு அவர்களோ தந்தைபாட்டனைவிட, மிகவும்விஷ்ணுபக்தியுடையவர்கள், நீதிமுறைமையறிந்தவர்கள், வீரதத்துவமிகுந்தவர்கள் அவர்கள்முன்னிற் காலகண்டதிரிநேத்திரதான்வந்தாலும், நல்லபூசைபண்ணுவார்கள். 'வரப்பிரசாதம்பெற்றவர்களென்முர் அதுகேட்டுசத்துருக்கமகாராசன் சோமகாசனைப்பார்த்துசொ

ல்லுகின்றார். அப்படி அரிபக்திசிரேஷ்டர்களாய்ச் சத்தியசந்
தனராய் தருமகுண தயாளர்களாகயிருப்பார்களானால்நாம்விட்
டகுதிரையைபிடித்துக்கட்டியும் நம்முடையசேனையையும்அவ
ர்கள் கொல்லுவார்களாவென்றார்.

அதற்குச்சோமகாசமகாராசன் கூறுகின்றார். நாம்விட்ட
அஸ்வமான அவர்பட்டணம்போனபடியினால் அஸ்வத்தைப்
பிடித்துக்கட்டி யுத்தத்திற்குவந்திருக்கிறார்கள். அவர்பட்டண
ம்போகாமல் நமதுபட்டணத்திலிருந்ததேயானால் ஒருவரும்பிடிக்
கமாட்டார்கள். எவ்வளவு சாத்மீககுணராசனானாலும், தன்னை
த்தேடிவந்தசண்டையை விடுவார்களோ அப்படிவிட்டுவிட்டா
ல் ஆனையைப் பூனையடித்துவிடாதோ, ராஜாக்களாய்ப் பிறந்த
வர்களுக்கு துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம்பண்ணுவது இ
யல்பல்லவோவென்றான். அதற்குச்சத்துருக்கர் மெய்தானென்
று உள்ளத்திற்கருதிசொல்லுகிறார். ஆனால்சமாதானமாய்அவ
ரையழைப்பித்து குதிரையை விடுவித்துக்கொள்ளலாமா அல்
லதுயுத்தம்புரியலாமா இவ்விரண்டுவிதத்திலும் எதுநலமாயி
ருக்கிறது சொல்லுமென்றார். அதற்குச் சோமகாச மகாராசன்
யோசனைசெய்து சொல்வதற்குள்ளாக காலசித்தன் செப்பலுற்
றான்.

ஐயா, சத்துருக்கமகாராசரே! நீர்நல்லவசனஞ்சொன்னீர்
நம்மைத்தேடிவணங்குபவரை நாம்வணங்கினால் தேவர்களும்
முனிவர்களும் ராசர்களும ராட்சதசிரேஷ்டர்களும், நகையார்
களா, புகைவந்தபோது நகைபுரியலாமோ அதுபோல்எவ்வள
வுசாந்தகுணத்தைப்படைத்தவர்களானாலும், சத்தியவாசகரானா
லும் நாம்விட்டகுதிரையை அவர்பிடித்துக்கட்டி நமதுசேனை
யையுங்கொன்றதுமல்லாமல் நாம் தண்டுவிட்டிறங்கு முன்னம்
நம்முடைய சேனைகளின்பேரிற்:விந்து அஸ்திரங்களைவிட்டுக்
கொல்லுகிறதைப்பார்த்திருந்தும் நாமசமாதானமாகலாகாது
அதுசரியல்ல, அடியேனுக்குச்செலவுகொடுத்தால்நான்போய்
யுத்தஞ்செய்துசகலரையுஞ்செயித்துசந்தனமகாராசனையும்தன்
றுய்ப்பூசைபண்ணி நமமையவர்வணங்கும்படியாய்செய்துவரு
கிறேனென்றான். அதுகேட்டு சத்துருக்கமகாராசன் முதற்சக
லருங்கலக்கந்தீர்ந்து காலசித்தனுக்குச் சத்துருக்கர்கூறுகிறார்.
வாராய், காலசித்தனே! ஆக்கப்பொறுத்தவர் ஆறப்பொறுக்க
வேணுமே அதுபோலவருங்காலம், செல்காலம், நிகழ்காலமெ

ன்றுமூன்று காலங்களுமறிந்து எதிரியினுடையபலாபலங்களு
ம் வர்த்தமானங்களுந்தெரிந்துயுத்தஞ்செய்யவேண்டும், அப்ப
டியுக்தாயுக்தங்களறிந்து யாதொருகாரியங்களும் நடத்திக்கொ
ள்ளவேண்டும், மேலும் நம்மிலும் பெரியோர்களாயிருக்கப்ப
ட்டவர்களிடத்திலும், ஆலோசனைசெய்தால்அதனாலொருதப
பிதமுமில்லை இப்பவும் நீர்போய்ச்சந்தனமகாராஜன் நம்மைவ
ணங்கும்படியாய்ச்செய்துக்கொண்டுவாரும்அதுவுமன்றியுத்த
மாவதுபுரிந்துவெற்றியாவதுபெற்றுவாருமென்று விடைகொ
டுக்க காலசித்தனானவன் ரதத்தைச்சேனைகளின்பேரில் நடத்தி
வில்லைவளைத்து நாணேறிட்டுக்கொண்டு அவன்விடப்பட்ட அ
ஸ்திரங்களையெல்லாங்கண்டித்து அவன்சாரதியையுந்துணடி
த்து, ரத்தமயமாக்கித்தேரிற்கட்டிய துவசத்தையும்வெட்டித்த
ள்ளினானதனாற்சேனாதிபதியான கெதாயுதன் கோபங்கொண்டு
வேறுரதத்திலேறி வில்லையெடுக்குமுன்னமே நான்குபாணங்க
ளைவிட்டு அந்தரதத்தையுமபொடிசெய்தானதனாற்கெதாயுதன்
சின்னப்பட்டு கோபதெண்டையெடுத்துக் கிறுகிறென்றுகழட்
டிக்கொண்டோடிவந்து, ரதத்தைப்பார்த்துஓரடிகொடுத்தான்.
அந்தடி ரதத்தின்பேரிற்படவே ரதமானதுஉடையாமற் பின்
னுக்குதள்ளிக்கொண்டுபோயிற்று. அதனாற்கெதாயுதன்மறுபடி
யும்பின்னுக்குவாங்கி சாரதியைப்பார்த்து விசைகொண்டடித்
தான். அடிக்கவே சாரதிதலையுடைந்து பூமியில்விழுந்திறந்தா
ன். இறக்கவே காலசித்தன் வில்லை ரதத்தின்பேரில்வைத்து வி
ட்டு வச்சிரகோப தெண்டாயுதத்தையெடுத்து நிலத்திற் குதித்
து சுழற்றிக்கெதாயுதன்சிரசைப்பார்த்தோங்கியடித்தான். அந்
த அடியை தெண்டாயுதத்தினால் தட்டிவிட்டு காலசித்தன் புஜ
த்தைப்பார்த்து இரண்டடிவிட்டானதனாலவன் கையசைந்து,
காலோய்ந்து, மூச்சைபந்தித்து சுவாசத்தைக்கட்டி தன்னுடை
ய ஆங்காரபலன்கொண்டு வச்சிரகோபதெண்டாயுதத்தைசுழற்
றிகெதாயுதன் மார்பிற்றாக்கினான். அதையுமவன் தடாய்த்துக்
கொண்டு தன்னுடையதெண்டாயுதத்தினாற் காலசித்தனைப்பா
ர்த்து மூன்றடிகொடுத்தான்.

அந்த அடியினாற்சிரசிலிருந்து உதிரவெள்ளம் பெருகிய
து. அதுகண்டு காலசித்தன் எதடாமானிடன் மகாபலவானாயி
ருக்கிறான் நம்மைக்களைக்கஎண்ணி அடிக்கிறான் நமதுபலமென்
ன, நாம்பெற்றவரமென்ன, நம்முடைய பிரதாப சவுரியமென்

தம்மையொருமானிடன் யிவ்வளவு கஸ்திப்படுத்தினனல்ல
, காட்டில்வாழும்புலியை நாட்டில்வாழும் ஆடெதிர்த்தது
லும், தாஷவகளிரிஞச்சாரரைர்ரூப்பவெதிர்த்ததுபோலு
யிற்றல்லவா, நாமிதுவரையில் ஒருவருக்கும்புறமுதுகுகாட்
தில்லை. இன்றிவனால்நமக்கு அபஜெயம்வருபோலிருக்கி
றது நாம்சொல்லிவந்த சபதங்களெல்லாம் வீணவதுபோற்
னுது, இவனுடையபலாபலமென்ன, இவனென்ன அனு
க்குச் சமதையானவன், ஒட்டைசாணில்லை, ஆசையாலிவனு
டயதெண்டாயுதத்தை முன்னே பிளக்கவேணுமென்றுமன
லெண்ணி, வச்சிரகோபதெண்டாயுதத்தைச்சுழற்றி கெதாயு
னைப்பார்த்துவிட்டுவிட்டான். அது கெதாயுதன் பிடித்திருந்
கோபதெண்டாயுதத்தைப் பொடியாக்கி கெதாயுதனையும்யம
லாகம் அனுப்பிவிட்டது அதனைச்சல்லியமகாராஜன் குமார
ன சவுபாலன்கேழ்விப்பட்டு காலசித்தன்முன்னுக்கு இரதத்
ததடத்தி அடாகாலசித்தா, சிலமின்றி வாலுந்தலையுந்தின்று
லம்போக்குங்குருடனகியமூடா, எங்கள்பட்டணத்திற்குகு
ரையைவிட்டு மீட்டுக்கொள்ளலாமென்று மனப்பாற்குடிசகி
யல்லவா, எங்களுக்குமிஞ்சினவர்களுமில்லையென்று பழிக்கி
யல்லவா, வச்சிரகோப தெண்டாயுதமொன்றுண்டென்று ந
க்கிறயல்லவா, என்கையிலிறந்தால்ஸ்ரீராமனெழுப்பிக்கொள்
ரொன்றுமனப்பாற்குடிக்கிறயல்லவா, எங்களுக்குமிஞ்சினவ
ர்களில்லையென்றுபழிக்கிறயல்லவா, இராட்சதாள்முன் இரா
க்கினியல்லவென்றுகுலக்கிறய் இதெல்லாம் நிலையல்ல
தோ நீ திக்குமுக்காடி செக்கினிற்பட்ட எள்ளுபோலாகி நீ
டியோடிப்போகும்படியான வழிதேடிக்கொள்ளென்று வில்
நிறுத்தி, ஒரு அக்கினியாஸ்திரமெடுத்து அபிமந்திரித்துப்
ரயோகஞ்செய்தான்.

அந்தபாணமானது திகுதிகென்றெரிந்துக்கொண்டு வரு
கையில், காலசித்தனானவன் கண்டு ஒருவருணாஸ்திரத்தையெடு
துவிடுத்து, அக்கினியாஸ்திரத்தை அணைத்துப்போட்டான்.
துபோகவே, பின்னுஞ்சவுபலனனவன காலசித்தனைமுகத்தி
கு நேராகவில்லைப்பிடித்து அனேகதிவ்வியாஸ்திரங்களைப்பூ
டிச்சரம்பொழிகிறபோது காலசித்தனும், அளவற்றஅஸ்தி
ங்களைவிட்டறுத்துவிட்டு நாலு அர்த்தசந்திராஸ்திரம விட்
னதுகள்புறப்பட்டு சவுபலனேறிவந்தஇரதத்தையுடைத்து

சாரதிகுதிரைகளைக்கொன்று கையிற்பிடித்திருந்தவில்லையுமொடித்தெறிந்துசவுபலன்மார்பிற்பட்டு முதுகிலுருவிப்போய்விட்டது. அதனாற்சவுபலன் மரணமூர்ச்சையானான்.

இரண்டாம்நாள்யுத்தம்

அதுகண்டு சவுபலராஜன் தமையனிறந்தானென்று கேள்வியுற்று மகாகோபமாகி, மறுநாள் இரதத்தைகாலசித்தன்முன்னுக்குச்செலுத்தி வில்லிலனேகபாணங்களைச்சந்தித்துபிரயோகம்பண்ணினானது நாகசற்பம்போற் சீறிக்கொண்டு வருவதைக் காலசித்தன்கண்டு, திவ்வியாஸ்திரங்கள் பலவிட்டறுத்துப்பின்னுங்காலசித்தனானவன்; இருபதுநாராசபாணங்களெடுத்துப்பிரயோகப்பண்ணவே அந்தநாராசபாணங்கள் காலக்கோட்டிவிஷம்போற்சீறிக்கொண்டு சவுந்தாராஜன் சரீரத்தைச்சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டது, அதனாலவன் மெத்தப்பயமற்று மறுபடியும் மனதைத்திடப்படுத்திக்கொண்டு நூறுதிவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து ஒன்றின்மேலொன்றுயெய்கிறபோது, காலசித்தன்கண்டு, கடுஞ்சினங்கொண்டு, தானும் நூறுதிவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டறுத்துச் சடுதியிலதிகமாக நாராசபாணங்களை சவுந்தாராஜன் மார்பைப்பார்த்துவிடுத்தான், அதுவந்து மார்பிற்றுக்கி மார்பிற்றுளைப்பட்டு ஸ்ரீமந்நாராயணா நாராயணாவென்று இரதத்தின்பேரிற்சாய்ந்து மூர்ச்சையடைந்தான்.

அக்காலையில் சல்லியமகாராஜனுஞ்சாத்மீகராஜனும் பிள்ளைகளிருவருமிறந்ததுகண்டு மகாகோபாக்கினியுடனிரதத்தைக்காலசித்தன முன்னுக்குதுரத்தி வில்லையெடுத்துநிறுத்தி அனேகதிவ்வியாஸ்திரங்களை எடுத்து அபாரியாகசரமாரிபொழிந்து, காலசித்தன் இரதத்தை நேரில்வரவொட்டாமலுடைத்துச் சாரதிகுதிரைகளை கஷ்டப்படுத்திபின்பு அன்பது திவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டு நோகச்செய்தான். அப்போதுகாலசித்தனானவனகடுங்கோபங்கொண்டு வில்லில்ஒருஇடியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து அவ்விருவருடைய இரதத்தையுடைத்தான். அப்போதுசல்லியன்சாத்மீகனிருவரும், லகுவிற்றப்பித்துக்கொண்டுமறுதேரிலேறி கோபமீறிச்சொல்லுகிறார்கள். அடா காலசித்தனே நூலின்பயனையுந் தனுர்வேத சாஸ்திரப்பயனையும் மனுவிக்கியானமுந்தெரிந்த எங்கள் இராஜனாகிய சந்தனமகாரா

லை யிலகப்பட்ட குதிரையைவிடுவோமாளதிரியென்றுவந்
ல் பயப்படுவோமா எங்களை வணக்கத்துடன் சரணமென்ற
ந்தால் புரவியைத்தருவோம். தாரினுல்சாமாரியாய்ச்சொ
லோமென்றுகாலசித்தன்பேரில் மிதமில்லாத அஸ்திரங்களை
ட்டுசாடுகையில் காலசித்தனுனவனைகண்டு ஆக்ருஷங்கொண்
த்தத்தைநடத்து வில்லைநிறுத்திசரவருஷங்களைப்பொழி
யில சூரசேனன், உக்கிரசேனன், அஸ்வசேனன், இம்மூவ
வேகமாகதமதேலைச்செலுத்த வில்லைக்குணத்தொனிசெய்வ
க்கேட்டு ஆயிரம் இராசகுமாரர்கள்வந்து மடக்கிக்கொண்
ர்கள். அதுகண்டு மட்சயந்தனுமான் குகன்இவ்விருவரும்
த்தத்தை நடத்தி இரண்டாயிரம் இராஜகுமாரர்களை வளைத்
கொண்டு யுத்தஞ்செய்தார்கள்.

அப்போது சந்தனுமகாராஜன் கோபமாகி, மட்சயந்தனு
னையும் குகனையும், இராஜகுமாரர்கள்பேரிற்போகவொட்டா
ல்மடக்கிக்கொண்டுயுத்தம்பண்ணினுன். அதுகண்டுமட்சயந்
மகாராஜன் சந்தனமகாராஜனை குகன்பேரிற் செல்லவொட்
மல் மடக்கிக்கொண்டுசண்டைசெய்தான். அவ்வேளையில்ச
லியன் சாத்மிகனென்னுமிருவருங் காலசித்தனை வளைத்துக்
கொண்டுவில்லை நிறுத்தி, அஸ்திரங்களை அமோகமாகச் சரமா
ரியாய்ப்பொழியப் போதுகாலசித்தன்கண்டுஏதடா! இந்தமானி
டர்கள் மகாசாமர்த்தியர்களாகவிருக்கிறார்கள். ஆனலுமென்
னமாயிற்று, இவர்களுடையசாமர்த்தியமெவ்வளவு இவர்கள்
எனக்கொருபொருளோவென்று மகாகோபமாகி, வில்லையெடுத்
துநிறுத்தி, அநேகதிவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டு இருவருவிட
பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்துத்தள்ளவே, சல்லியன்
சாத்மிகனிருவருங்கண்டு, அதிகோபங்கொண்டு அளவற்றதி
வ்வியாஸ்திரங்களை காலசித்தன்பேரில்விடுக்க, அதுவுஞ்சீறிக்
கொண்டுவருகையில், காலசித்தன் சீக்கிரமாக அடுக்கடுக்காய் நா
திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்து மூடுக்குடன்விடுக்க, அவ்வஸ்
திரங்களையெல்லாமடிக்கென்றொடித்துவிட்டுகைவில்லையுங்கண்
டித்து மார்பினகவசத்தையுந்துண்டித்துப்போட்டுச் சொல்லு
கிறான்.

ஓய்! இராஜகுமாரர்களே! நீங்கள்சண்டைக்குவந்தவர்க
ள் வெற்றியடையமாட்டீர்கள், அதுவுங்கள்சித்தத்திற்கேதெரி
யவரும். சண்டைவிட்டு எங்களண்டையில்வந்து தொண்டரெ

னக்குதிரையுடன் கப்பமுங்கட்டி சத்துருக்கனை சரணமடை
தால்தாணியிலுங்கட்குமரணமில்லை, இல்லாவிட்டாலுங்களி
வரையுந் திரணமாகவாரித்தேப்த்து அந்துதிப்போட்டு யு
ளுடையசேனைகளாகிய ஆட்டுமந்தைக்குள் காட்டுப்புலிபுகு
துபோல்புகுந்துஊட்டியைக்கடித்துஉதிரத்தைக்குடித்துஅ
லோலகல்லோலப்படுத்தாமுன்னம் யோசனைசெய்யுங்களெ
ருன். அதுகேட்டுசெல்லியனும், சாத்மீகனும் மலைபோற் குதி
துகெக்கலிகொட்டிகதித்து, கலகலவென்றுசிறித்து ஆர்ப்ப
த்து அடாராட்சதனே ஆடுநனையுதென்று கோனாய்குந்திய
ததுபோலுங் கூறவந்தாயல்லவா, நல்லதென்றுஅதிககோப
துடன்பிரமாஸ்திரத்தையெடுத்து பூசைகள்புரிந்து பிரயோ
ஞ்செய்தார்கள். காலசித்தனுய அதற்குப்பதில் பிரமாஸ்திர
தைவிட்டுக்கொய்துபோட்டான். அதுபோகவே இருவரும்இ
ரண்டுநாராயணாஸ்திரத்தை பிரயோகம்பண்ணினார்கள். அ
கள் வில்லிலிருந்துவெளிப்படவே காலசித்தன் பார்த்து கடு
கோபங்கொண்டுபதில்பிரம்மாஸ்திரத்தைவிட்டு அறுத்தெரி
துசாரதிகுதிரைகளையுங்கொன்று இருவருக்கும்இரண்டிரண்டு
நாராசபவிட்டு கையிற்பிடித்திருந்த வில்லையுங்கண்டித்து மா
பையும்பத்தலாகக்கிழிக்கவேசல்லியனும்சாத்மீகனுமஸ்ரீராம
ராமாவென்று வாய்விட்டலறி தேரின்பேரில் மூர்ச்சையடை
தார்கள்.

அதுகண்டு காலசித்தன்களிப்புற்றுரதத்தைசேனைகள்மே
ரில்நடத்திஅனேபாணங்களைப்பூட்டி சேனைகளுயிரை வாட்டி
சாட்டியில்லா பம்பரம்போலாட்டி வைக்குங்காலத்திற் சேனை
களானதுதத்தளித்துக்கொண்டுகாலசித்தனேஉமக்கோர்சரண
ம்இத்தருணத்தில்எங்கள்மீதுகருணைகூர்ந்து ஆளவேண்டுமெ
ன்று காலில்விழுந்தோடுவாரும் சத்துருக்கமகாராஜனுடைய
வெற்றியைப் பார்ப்பவருமாக ஓடுவதைக்கண்டுமூன்றுலட்சத்
றுபத்தோராயிரம்படைத்தலைவருஞ் சேனாதிபதிகளும இரதத்
தைத் துரந்தி ஓடிவருகிறசேனைகளை ஓடவொட்டாமல் நிறுத்
க்காலசித்தனைவளைத்துக்கொண்டு யுத்தம்பண்ணினார்கள். அப்
போது ஆயிரத்தைந்நூறு மந்திரிப்பிரதானிகளையும் சூரசே
னன் உக்கிரசேனன் விஸ்வசேனன் இம்மூவரையும வரவழை
த்துக்கொண்டு வில்லைவளைத்து அனேக பாணங்களைவிட்டுத்த
டாய்த்துக்கொண்டு மந்திரிபிரதானிகள்விடப்பட்ட அஸ்திர
ங்களின்மீதுவந்து விழுகிறதைக்கண்டு மூன்றுசேனாதிபதிகளு

வருகோபமாகி அதிதீட்சண்யமாயிருக்கின்ற அனேகதிவ்
ய அஸ்திரங்களையெடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினார்கள். அந்த
வ்வியாஸ்திரங்களும் விஷநாகம்போற்சீறிக்கொண்டுவர, அ
கமந்திரிமார்கண்டு கடுங்கோபங்கொண்டு வில்விசாலக்கோ
டிவிஷைப்போலிருக்கப்பட்ட பாணங்களை-க-௰-ரு-அ-௰அ-ருஅ
ன்று விடுகிறபோது மூன்றுசேனாதிபதிகளும் விடப்பட்ட
அஸ்திரங்களைத்தடாய்த்துக்கொண்டு நமதுபேரிலும்வந்துவி
கின்றதே இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஆலோசனைசெய்
து மூவரும்மூன்றுசத்தியையெடுத்துப் பூசைசெய்துவிட்டார்க
ள். அந்தசத்தியானது அண்டபகிரண்டங்குலுங்க, ஆர்ப்பரித்து
ருகிற அஸ்திரங்களையெல்லாந் தடாய்த்துக்கொண்டுவருகை
ல் மந்திரியான துருபதண்டனும் ஆயிரத்தைந்நூறு மந்திரி
தானிகளும் சத்திவேல் குந்தம சக்கரமென்றுசொல்லப்பட்
முப்பத்திரண்டாயுதங்களையும் பிரயோகித்தார்கள். அதுகளு
அக்கினியைகக்கிக்கொண்டு சடசடவென்கிறதொனிகளுடன்
திவேகமாய்வந்துமூன்றுசத்திகளையும் அறுத்துப்போட்டுமூ
றுசேனாதிபதிகளையும் சின்னபின்னமாய்கண்டதுண்டமாகச்
ரங்களையறுத்து உயிர்களைபறித்துக்கொண்டுபோய்விட்டது.

அப்போது ஆயிரத்தைந்நூறுமந்திரிமார்களுஞ் சந்தோ
மாய் இரதத்தைநடத்திக்கொண்டுசேனைகளின்பேரில்பாண
ருஷங்களைப்பொழிகிறபோது சேனைகள்கண்டு ஆயிரத்தைந்
று மந்திரிப்பிரதானிகளையும் மடக்கிக்கொண்டு யுத்தம்பண்
ணுகையில் சுரதனெனவன் வந்தெதிர்த்து விறுவிறென சரவரு
ங்களைவிடுத்து ஆயிரத்தைந்நூறு மந்திரிபிரதானிகளுமவி
ப்பட்டபாணங்களை யறுத்துத்தள்ளி இரதஞ்சாரதிகுதிரைக
ளயுந் துண்டம்பண்ணிப்போட்டான். அதுகண்டுமந்திரிபிரதா
னிகளுங்கோபமாகி கத்திகேடயமெடுத்துக்கொண்டு சுரதராஜ
னைவெட்டிக்கொல்லவேணுமென்கிற ஆசையினால் ஓடிவருகிற
து சுரதராஜன்கண்டு ஆயிரத்தைந்நூறு மந்திரிபிரதானி
ளுடைய சிரசையுங் கண்டித்துவிட்டான். அந்தவேளையிலிர
ண்டாயிரம் இராஜகுமாரர்கள்வந்துசுகனையும்மட்சயந்த அனு
னையும்வளைத்துக்கொண்டு போர்புரிந்தார்கள். அந்தச்சமய
தில் மட்சயந்தனுமானானவன் இரதத்தைவிட்டுக்கீழேகுதித்து
ண்டத்தையெட்டத்தக்க ஒருஆலாவிருட்சத்தைமடமடவெ
றுபிடுங்கி ஒருகையிலெடுத்துக்கொண்டுவந்து இராஜகுமார

ர்களேறிவந்த இரதத்தைப்பார்த்துசாடினன் சாடும்போதஅ ந்தரதங்கள் அச்சுவேறு ஆணிவேறுகுதிரைசாரதிவேறு இரா ஜமன்னர்வேறுவேருய்ஓடிக்குபத்துஇருபதுஇப்படியாய்பட் சயந்தனுமானலே இராஜகுமாரர்சின்னபின்னமாய் முறிப்பட் டோடிப்போனபேரும், கையிற்பிடித்திருந்த ஆலவிருட்சத்தை யொடித்தெரிந்தபேரும், இப்படியாயடிக்கிறபோது மட்சயந்த னுமான்பேரிற்பட்ட அஸ்திரங்கள்யாவையுமுதறிவிட்டுஇரா ஜகுமாரர்களிருக்கும் இரதத்தின்பேரில்பாய்ந்துஇரதத்தைவா ரிவாரி ஆகாயத்தில்விட்டெறிய அதுகளுங்கிறுகிறென்றுகழ ன்றுவருகையில், ஒனருடொன்று தாக்கிமாய்வாரும் சாரதிக ளுடன் சாரதிகளிடிபட்டுசாய்வாரும். தனக்குத்தானே கிலிபிடி த்து இரதத்திலடிபட்டுச் சாய்வாரும், சந்ததிவாழ்வை யெண் ணி மனங்குண்ணி ஆதித்தனொளியாற்காய்ந்துதீஞ்சிப்போவா ரும், குதிரைகள் சிக்குபட்டுசீவனைவிடுவதும் தேருருண்டுலகா ணறுந்துச் சிரந்தொங்கிச் சித்திரவதையாகி பூமியில விழுந்து இரண்டாயிரம் இராஜமன்னர்கள் சீவனைவிட்டார்கள்.

பின்னுஞ்சிலரை மட்சயந்தனுமான் கைப்பிடியாகப் பிடி த்து காலசித்தனிடம் ஒப்பிவைக்கலாமென் றெண்ணி பற்களை நறநறவென்று கடித்துப் பிடித்து தனுசை யொடித்துப்போ ட்டு தவடையிலடித்து தரையிற்போட்டுருட்டி கடகடவென்று புரட்டி சாணியுருண்டைப்போலுருட்டி தட்டுவோமென எட் டிப்பிடிக்கப் போகையிற் சந்தனமகாராஜன் சேனைகள் கண்டு சொல்லிக்கொண்டோடுகிருர்கள. அதென்னவென்றல் ஐயா முன்னல் இராவணனுத்தத்தில் இவனைப்போலொருவன் வந் து இலங்கையிற் றீயிட்டு அசோகவனத்தையு மழித்து அந்த இராட்சதர்களைக் கொன்றனென்று பெரியோர்கள் சொல்லு வார்கள். ஆகிலும் அவன் வானரரூபமாய் வந்தான. அவன் வாலோ இலங்கைக்கோட்டை முழுமையு மிழுக்கத்தக்க நீள முடையதாயிருந்து இராவணசிம்மாசனத்துக்கு மேலாகமடித் துப்போட்டுஉட்கார்ந்து அந்தராவணனுடன வார்த்தையாடி னன். அவனிவனிலுங்கெண்டன். ஸ்ரீராமருக்கு தொண்டன். அதுவோமுழுகுரங்கென்பார் இவனோஅரைகுரங்காயிருக்கிற ன் போதும் போதும், இவன்கையிற்படுகிறபாதையைவிட நம ன்கையிற்படலாமென்றோடுவாரும், அல்ல அலல, குரங்கால் ல் கல்லுகட்டைகளைஎடுக்கும்விடுக்குப்கடிக்கும்பல்லைக்காட்டும்

யமூட்டும் கதும்பும் பின்புஓடிப்போய்விடும் இதுகுரங்கல்ல,
ரப்போது அண்டமளாவிய ஆலவிருட்சத்தைகொணடுவந்தா
ரே அப்போதேயிவன் ராட்சதயாய்கையுடையவன். ஆகையா
லிவன்கையிற் சிக்கிக்கொள்ளலாகாதென்றும் பக்கப்பாத்துகு
கித் தாழக்காடிட்டுவெட்கியோடுவாரும், அண்ணே அண்ணே,
நான் சொல்வதைக்கேளுநீ, இவன்பேர் மட்சயந்தனுமானு,
அந்த அனுமாருக்கு இவன்புத்திரனுப, ஆகையாலிச்சின்ன கு
ரங்கேயிவ்வளவுபாடுபடுத்தினுல் அந்தப்பெரியகுரங்குவருமா
போற்காறுகின்றது.

அதுவுமிதுவுஞ்சேர்ந்தால் சக்கிமுக்கித்தட்டினுற்போலா
ம், நம்முடையசந்தனமகாராசன பட்டணமாகிய பத்மாபுரிக்கு
என்னபாடோயாதுகேடோ "பந்திக்குமுந்திக்கொள் படைக்கு
ப்பிந்திக்கொள்" ளென்றபழமொழியுண்டு ஆளைப்பார்முகத்தை
ப்பார் நாளைசம்பாதித்துக்கொள்ளலாமிப்பேர்ப்பட்ட உத்யோ
கம் உயிர்போனுல்வருமோ நம்மாற்சக்தியில்லைஇவனுலடிபட்
டுச்சாகிறதைப்பார்க்கிலும் ஓடிப்போனுல்சுகமென்சொல்லைத்த
ள்ளவேண்டாம்வந்துவிடுங்கள் பந்துவர்க்கங்களோடுசந்துஷ்
டியாய்நிறைந்தவாழலாமென்றோடிப்போய்விட்டார்கள். அ
துகண்டு மட்சயந்தனுமானும் குகனும் சந்தோஷமானுர்கள்.
அந்தவேளையில் சந்தனமகாராசன்கோபமாகிமட்சயந்தமகாரா
சனை வளைத்துக்கொண்டுயுத்தஞ்செய்கையிலசந்தனமகாராசன்
வில்லைவளைத்து அனேகஅஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து மட்ச
யந்தமகாராசனை கைகாலாடவொட்டாமலும், வில்லைக்கையில்
தொடவொட்டாமலும், சாரதியை இரதமோட்டவொட்டாம
லும், குதிரைகளைசிக்குபடுத்தினுன். அதற்குமட்சயந்தமகாராச
ன் சற்றும்மொளியாமல் சாரதியையெச்சரித்துக்குதிரைகளின்
சிக்கைவாங்கி இரதத்தைநடத்தச்சொல்லி அமோகமான அஸ்
திரங்களைச்சரசரவென்றுவிடும்போது சந்தனமகாராசன்பதில
ஸ்திரங்களைவிட்டு அதுகளை கட்டுகெட்டோடும்படியறுத்துச்
சொல்லுகிறுன். ஓய்! மட்சயந்தராசனே: நீர் இவ்வளவு நீர்
வாகசாலியானபடியாலல்லவோசத்துருக்கள்விட்ட குதிரையை
ப்பிடித்துக்கட்டியுத்தஞ்செய்துவெற்றியடையாமல், உமதுபுத்
திரர்புத்திகெட்டு பக்திவினையத்துடன் அளவற்றகாணிக்கைக
ப்பழங்கொடுத்துவணங்கி, அவர்களுக்குச்சகாயமாகிவெட்கங்
கெட்டாலென்ன தொப்பையிட்டாற்போதுமென்பதுபோலே

இப்போதெங்களுடன் வந்தெதிர்த்தால்லவா சபாசு இதுவோ அரசர்களுக்குவீரப்பிரதாபம் இதுமெத்தநன்றாயிருக்கிறதென்றுசொல்லி அதிககோபத்துடன் சத்தியையெடுத்துபூசைசெய்து துவேஷத்துடன்விடுத்தானது அண்டாண்டங்குலுங்க ஆர்ப்பரித்து ஆவென்றுவாயைத் திறந்துக்கொண்டுவருகையில் மட்சயந்தராசன் அனேகஅஸ்திரங்களையெடுத்துப பிரயோகம் பண்ணினான்.

அந்தஅஸ்திரங்களைச் சத்தியானதுதடாய்த்துக்கொண்டு வருகிறபோதுமட்சயந்தமகாராசன் தன்னுடையசாரதியையெச்சரித்துபூசைசெய்தேவினான். அந்தசத்தியும அதிவேகத்துடன்புறப்பட்டுவருகிறசத்தியின்பேரில்தடாலென்றுபாய்ந்துஒன்றோடொன்று ஊடுதாக்கி இரண்டும் வெகுநேரமாயப்போராடிபொடிப்பொடியாய்பூமியிலிவிழுந்தது அதைக்கண்டு சந்தனமகாராசன் மனதிலினியில்லாகோபஞ்செய்துகண்களிலனல்பொறிபூர்த்து மட்சயந்தன் ஞேல்வியடைவானென்றிருதயத்திலெண்ணிகண்ணியமடைந்து வண்ணமுடையதேவர்கள்சித்தத்திற்றியக்கமாகி மேலண்டத்திற்கோடிப்போனார்கள் அப்போது சந்தனமகாராசன் வேலாயுதத்தை எடுத்துப்பூசைசெய்து விட்டானந்தவேலானது திகுதிகென்றெரிந்துக்கொண்டு அதலவிதல நிதலசுதல தாரதலமகாதலபாதாளமுழுதும்நடுங்கத்தக்கதாக ஆவென்றுவாயைத்திறந்துகொண்டுவருகிற வேலாயுதத்தின்பேரில் மட்சயந்தராசன மிதமில்லாத அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க அதுகள்வேலினால்முறியுண்டுதறிபட்டுப்போயிற்று. பின்னுமந்தராசன் அதிகசினங்கொண்டு நாறுநாருசமெடுத்து வேலின்பேரிற் பிரயோகஞ்செய்தானதுகளையும் வேலாயுதமானதுகண்ட துண்டமாய்க்கண்டித்து அதிவேகமாகவந்து மட்சயந்தராசன்மார்பிற்பாய்ந்து முதுகிலுருகிப்போயிற்று. அதனால்மட்சயந்தராசன் ஸ்ரீராமாராமாவென்றவாக்குடன் ரதத்தின்பேரிற்சாய்ந்துபிராணனைவிட்டான்சூரியனும் அப்போதுமேற்றிசைக்கடலில்மறைந்தார்.

மூன்றாம்நாள் யுத்தம்.

*

மறுநாள்வீரசேனராசன் மடிந்துபோனதைதெரிந்து அதிககோபதீப்தனாகி இனிநாம்சும்மாயிருக்கலாகாதென்றுதிடங்

கொண்டுரதத்தை சந்தனமகாராசன் முன்னடத்தித் துரையெடு
த்துரட்டி அபரிமிதமான சரங்களைப்பூட்டி ஙிவ்ஙிவ்வென்று
பிரயோகப்பண்ணுகையில் அப்பாணங்கள் கோடைகாலத்துமே
ழைபோலசாடவருவதை சந்தனமகாராசன்கண்டு சறுதியில்ப
தில்பாணங்களைவிட்டு கலைகாட்டவொட்டாமற்றுரத்தியடித்து
வீரசேனன்பேற்பதினைந்துநாராசத்தைவிடவே அதுகளை நகர
த்தோர்கண்டுநடுங்கும்படியாக நாகம்போற் சீறிக்கொண்டுவரு
கையில், வீரசேனன்பார்த்து இருபத்தைந்துநாராசங்களைப்பிர
யோகஞ்செய்தான் அதுகள்வெளிப்பட்டு ஒன்றோடொன்றுமோதா
க்கி நெருப்புப்பொறிகள்பறக்கச் சிடசிடசடசடவென்கிற தொ
னியுடனும் மற்சட்டியுத்தப்பண்ணி நிலத்திலவிழுந்துபோக
வே சந்தனமகாராசன் கண்டுதட்சணம் அநேகதிவ்யாஸ்திரங்களை
எடுத்து ஒன்றின்மேலொன்று படுக்கடுக்காய் விடுத்தும்போது
அதுகள்கடலொலியினும் பன்மடங்கு சப்தமாயிறைந்துக்கொ
ண்டுபுறப்படவீரசேனன் உக்கிரமாகநோக்கிவில்லைதாங்கிச்சொ
ல்லற்கரியமிதமற்றஅஸ்திரங்களையெல்லாம் விடுத்துக்கொன்று
தின்றுவிடச்செய்து அதனமர்ப்பதினைந்தஸ்திரமேவி சந்த
னமகாராசன் ரதஞ்சாரதிகுதிரைகளையதம்பண்ணி அவனது
பாணவஸ்திரங்களைகண்டித்து கவசத்தையுமறுத்துத்தள்ளவே
லகுவாய்த்தப்பித்துக்கொண்டுமறுதேரிலேறுகையில்வீரசேனன்
சந்தனமகாராசனுக்குச்சொல்லுகிறான்.

ஓய்! ராசனே! கேளும், நீரென்னையுத்தம்பண்ணுகிறீர்யு
த்தத்தைநிறுத்திவிட்டு நான்சொல்லப்பட்ட விசேஷத்தைக்
கேளும். என்னவென்றால் ஆயிரத்தெட்டண்டமும் (உ௪)புவ
னமும்சப்தசாகரம் ஈரேழுபதினாலுலகத்தையுமாளப்பட்ட தே
வேந்திரனோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அவ்விந்திரனைப்பிடி
த்துச்சிறையிலிட்டு ஏகசக்கிரமாயாண்டுகொண்டிருந்த இரா
வணனுடையஉபத்திரவத்தேவர்கள்பொறுக்கமாட்டாமல்பரா
பரவஸ்துவாய்விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணரை வணங்கித்
துதிசெய்யஅம்முறைகளைக்கேட்டு ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஓ! தே
வர்களே! நான்பூலோகத்தில் மானிடஜென்மமாக அவதரித்
துராவணாதிகளைச்சம்மாரப்பண்ணி உங்களுபத்திரவத்தை தீர்
க்கிறேம்நீங்களியாவர்களும்வானரர்களாய் முன்னதாகப்போ
ய்அவதரிக்கக்கடவீர்களென்றருளினார்.

ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்.

அவ்வாறேதேவர்கள்பூலோகத்தில் வானரர்களாயவதரித்தபின் ஸ்ரீமந்நாராயணரேதசரதமகாராசன் புத்திரர்களாய் ஸ்ரீராமலட்சுமணர்பரதசத்துருக்கராயவதரித்து தேவர்கள்ரிஷிகளுக்கு வணங்காத்தாடகையைக்கொன்றுசனகராசன்வைத்திருந்தவில்லையொடித்து சீதையம்மனைமணம்புரிந்து மூவேழிருபத்தொருதலைமுறைவரையும்ராசவம்சத்தைக் கருவறுத்துக்கொண்டிருந்த பரசுராமனையும்பங்கப்படுத்தி வில்லைப்பிடிங்கிக்கொண்டு [illegible]த்திவிட்டு அன்னைவார்த்தைதள்ளாமற்பதினான்குவருஷம்வனவாசமாகச் சீதாலட்சுமியும் லக்ஷ்மணரும் பின்வர நடந்து மரவுரிதரித்து, கங்கைக்கரையைக்கடந்து, குகனைச்சிநேகம்புரிந்து, நந்திக்கிராமமடைந்து பரதருக்குத் திருவடிகொடுத்து விராதனென்னுமிராட்சதனைக்கொன்றுசடாயுவைச்சிநேகித்து, பஞ்சவடிதீர்த்தத்திலிறங்கிச்சம்புகுமாரனைமாய்த்து, இராவணன்தங்கையாகிய சூர்ப்பநகையை மூன்றுக்கினைசெய்து, கரதூஷணர்களைவதைத்து, மானாகவந்த மாரீசனைச்சிதைத்து, சீதையம்மனை இராவணன்கையில் பறிகொடுத்து, சடாயுவுக்கு மோட்சமளித்து, கவந்தனைமாய்த்து, தண்டகாவனத்துரிஷிகளுக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து, அசுமுகியென்னப்பட்ட இராட்சசியைக்கொன்று, சவரிக்குமோட்சம்நல்கி, அனுமாரைக்கண்டு சிநேகங்கொண்டு, வாலியைவதைத்து, சுக்ரீவனுக்குப்பட்டந்தரித்து எழுபத்திரண்டுவெள்ளம்வானரரையுஞ்சுக்ரீவனால்வரவழைத்துதண்டுவிட்டிறங்கி இராவணன்தம்பியான விபீஷணருக்கழிவில்லாத சிரஞ்சீவியுங்கொடுத்து, நளனாற்சேதுபந்தனங்கட்டி, இலங்கைக்குப்போய் இராவணகும்பகர்னன்முதலான இராட்சதரையுங்கொன்று, விபீஷணருக்குப்பட்டங்கட்டி அயோதியில்வந்து பட்டாபிஷேகராய் இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறநாளில், இராவணகும்பகர்ணாதிகளுக்குச்சகாயமாகச்சதகண்டராவணன் பதினாயிரம்வெள்ளம்இராட்சதருடன்வந்து, ஸ்ரீராமலட்சுமணர் பரதசத்துருக்கருடனெதிர்க்க, அவர்களைமடித்துப் பின்னிட்டுவந்த பதினாறுவெள்ளம்இராட்சதரும்சதகண்டராவணன்சகஸ்திரகண்டராவணனுமண்ணிலுருண்டுமாண்டார்கள். அதன்பின்பு சதகண்டராவணன்தம்பியாகிய மகாமாயனுக்குப்பட்டங்கட்டிவைத்து அயோத்தியில்வந்துஇராச்சியபாரம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறநாளில், ஸ்ரீமந்நாராயணராய்விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீராமர் அஸ்வமே

யாகஞ் செய்யவேண்டி ராட்சதசிரேஷ்டர்களையும் இராஜசமு
ங்களையுமழைப்பித்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பூசைசெய்
ஸ்ரீ பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்யவேண்டிய குதிரையை முன்னே
விட்டு அதன்பின்புறம்பதுவெள்ளம் இராட்சதரையும் அறுப
தாயிரமு அக்ஷௌகிணிசேனைகளைக்கூட்டி யதற்குண்டான ப
டைத்தலைவர்சேனாபதிகளையும் இராட்சதசிரேஷ்டரானமகா
மயன், சலவசந்தன், சேனாதிபதியானகாலசித்தனையுங்கூட்டி
அவர்களுக்கெல்லாம் ஆஞ்ஞாவாக ஸ்ரீராமர்சகோதரன்சத்துரு
க்கமகாராஜனையும் அனுப்ப, விடைபெற்றுக்காடுமலைசெடிபட்
டணங்கடந்து, மதுரைபுரிபட்டணம்வந்துவிட்டது. அதுகண்
டராஜனும், என்தமயனுக்கு மட்சயந்தமகாராசனும் கண்டுவிட்
டிறங்கி சத்துருக்கமகாராஜனுடைய சேனைகளின்பேரிற் கவித்
து யுத்தம்புரிந்தார்கள் அப்போது சேனாதிபதியான காலசித்த
னென்பவன் ஸ்ரீராமருடையபிரதாபத்தைச் சொல்லிக்கொண்
டாடினர். அந்தவிசேஷமாதாங்கள்கேட்டு, சத்துருக்கமகாராஜ
ன்வணங்கிகுதிரையைவிட்டுத் தன்னுடன்சேர்ந்துவருப்போ
து குதிரையானது வாரணபுரிபட்டணம்போயிற்று. அப்பட்ட
ணத்தைபரிபாலிக்கப்பட்ட சோமகாசமகாராஜனும் அவருடைய
குமாரர்கள் அமரவாரியமராஜனென்றும், சுவேலராஜனென்று
ம் இரண்டு பிள்ளைகளுடன் யானைதேர்பரிசேனைகளுடன்சத்துரு
க்கமகாராஜன் தண்டுவிரில்வந்து யுத்தஞ்செய்துசெயம்பண்ணி
ன்புசத்துருக்கமகாராஜன் முதலானவர்களும் இறந்தசங்கதி
யை அயோத்தியிலிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமலட்சுமணபரதாறிந்து
யானைதேர்பரிசேனைகளுடனும், அனேகவெள்ளம்இராட்சதா
ருடனும், மண்விண்ணதிரதேர்கள் குலுங்க, வாரணபுரிபட்ட
ணத்தைநோக்கிவந்துவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்டஸ்ரீராமபத்
திரசுவாமியாருடைய பாதாரவிந்தமெப்படிப்பட்டதென்றால்,
பிரமதேவராலும், தேவேந்திராதி தேவர்களாலும், ரிஷிகள்
முனீஸ்வரர்களாலும், யட்சகின்னரர் கிம்புருட கருடகாந்தரு
வர்களாலும், காணுதற்கரிதாகிய பாதாரவிந்தத்தைச்சோமகா
சமகாராஜனுடைய சத்தியவசனத்தினாலுஞ் சுரதராஜன் புஜப
ராக்கிரமத்தினாலும் நாங்களை வரும்செய்ததவம்,ஓமம்விர
தங்களாலும், ஸ்ரீராமருடைய பாதாரவிந்தங்கண்டு, சாஷ்டாங்
கமாகச்சேவித்து தோத்திரம்புரிந்து, நாங்கள்செய்தகர்மவினை

களனைத்துந்தொலைத்து சாயுச்சியபதவியடைந்து கீர்த்திபெ
ரும்.

அப்படிப்பட்ட கீர்த்திபெறவேணுமேயல்லாமல் வீணி
பிள்ளைபேரன்மார் யானைதேர்பரிசேனைகளையும் பறிகொடுத்து
நீர்தனிமையாய்நின்று யுத்தம்பண்ணுகிறீர் நீர்செய்யப்பட்ட
யுத்தத்தைப்பார்த்தால்சற்றுநேரத்தில் முழுகிப்போகிறதுபோ
ற்காண்கின்றது அப்படிவராமல் இனியாகிலுஞ் சத்துருக்கம
காராஜனைவணங்கினால் உம்முடையபிள்ளைபேரன்மார் யானை
தேர்பரிசேனைகளையுமெழுப்பித்தருவார் அவரைவணங்கிக்கொ
ள்ளுமென்றான்வீரசேனமகாராஜன். அவ்வார்த்தைகளைக்கா
ற்றுக்கேட்டசந்தனமகாராஜன் சற்றுலோசித்துவீரசேனனைப்
பார்த்துச்சொல்லுகிறான். வாரும் தசரதமகாராஜன் வயிற்றில்
ஸ்ரீராமரவதாரமெடுக்கிறதென்னபளாபளா நன்றாய்ச்சொன்னீ
ர், இராஜாவாகப்பிறந்தபேர்களுக்கு யுத்தஞ்செய்ய புஜபலபரா
க்கிரமமில்லாவிட்டால் இப்படிப்பட்டபெரும்புளுகுபுளுகுவா
ருண்டோ ஆனாலும் யுத்தந்துடங்கின மூன்றுநாள்வரையிற்பி
ள்ளைகள்பேரன்மார் பந்துவர்க்கங்கள் சினேகிதர் யானைபரிசே
னைகளிறந்து நானொருவன்மாத்திரம் இருக்கிறேனென்றதாய்
சமாதானமாகவணங்கிப் பிழைக்கச்சொன்னீரே போய்போமெ
ன. அதனைக்கேட்டவீரசேனன் கடுஞ்சினங்கொண்டு ஓய்! சந்
தனமகாராஜனே? நல்லவசனஞ்சொன்னீர், இப்போதுநான்
சொன்னவிசேஷமெல்லாம் ஒருக்ஷணநேரத்தில் தெரியவரும்,
நன்றாயோசித்துப்பாரும் "வருவதுசொன்னேன் படுவதுதொ
லையவேணுமென்று" முன்னோர்கள்சொன்னவாய்மைமெய்யா
யிருக்கின்றது, ஆகையால்என்னால்அறிந்தமாத்திரம்யோசனை
சொன்னேன் அதன்மேலுமக்கு யுக்தாயுக்தமென்னமாயிருக்கி
ன்றதோ தெரியவராதென்றான்.

அதற்கு சந்தனமகாராஜன் தன்மனதிற்றானே எண்ணிக
கொள்ளுகிறான். என்னவென்றால் ஐயோ இந்த அஸ்வம் நம
துபட்டணமேன்வந்தது வந்தபடியினாலல்லவோ நாம்பிடித்து
க்கட்டவேண்டியதாயிற்று. அதனால்நம்மைச்சூழ்ந்திருந்தபிள்
ளைகள் பேரன்மார் பந்துவர்க்கங்கள் சினேகிதாள் காலாட்கள்
யானைகள்சேனைகளுமாண்டுபோயிற்று, அப்படிமாண்டுபோனா
ர்களென்று நமதுபிராணனைப்பெரிதாயெண்ணி சமாதானமா

வாமாகில் நம்மோடொத்த இராஜாக்கள் நகைப்பார்கள் தேவ
ளுமேசுவார்களே இதற்கென்னசெய்வோமென்றுசற்றுநேர
லோசனைசெய்து பின்பு யுத்தஞ்செய்து இறந்துபோகிறதே
க்தமென்றுவகையவதாய் திடப்படுத்திக்கொண்டு வீரசேனனை
பார்த்து வில்லையெடுத்துநிறுத்தி தேவதாஸ்திரங்களைத்தொ
த்தான்.

அதுகளெப்படிப்பட்ட அஸ்திரங்களென்றால், இந்திரன்
வச்சிராயுதமும் யமன்கைதண்டும் ஈசாவரியன் சூலாயுதத்தி
நுஞ்சமமையான அந்தபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோ
ம்பண்ணினான். அந்த தேவாஸ்திரங்களும் புறப்பட்டு அண்
ங்கிடுகிடென்றுகுலுங்க, அண்டத்திலுள்ளதேவர்கள்நடுங்க
க்கினிச்சுவாலைகள்வீசிக் காடுசெடிகளெல்லாம் பத்தியெரிய,
ங்குந்தணலெழும்ப, வடவாமுகாக்கினிக்கு நிகராய் வருகிற
பாது வீரசேனனனவன்கண்டு மனதிற்பயங்கொண்டு ஏதடா
ப்சொன்ன வார்த்தைகளைத்துந்தடுத்துவிட்டு நமதுபேரி
றனே அஸ்திரங்களை விடுத்தான்,

ஆகிலுமென்னமாயிற்றென்றுவில்லையெடுத்துநாட்டி, அ
னகதிவ்வியாஸ்திரங்களைப்பூட்டி பிரயோகஞ்செய்யவே அத்
வ்வியாஸ்திரங்களும் கபகபவென்று தீப்பொறிகளுடனெறி
துக்கொண்டுவந்து சந்தனமகாராஜன்விட்ட அஸ்திரங்களி
லடிபட்டுமுறிந்து பூமியில்விழுந்துபோய்விட்டது. அதனால்
ரசேனன்மகாவுக்கிராகாரனாய், அனேகபாணங்களைப்பிரயோ
ம்பண்ணியும் அதுகளையெல்லாம் தேவதாஸ்திரமானது கம
காரம்பண்ணிக்கொண்டுவந்து வீரசேனமகாராஜன் தேர்சார
குதிரைகளுடன்பஸ்மீகரப்படுத்திப்போய்விட்டது. அந்தரத
போகவே வீரசேனன் வெவேறுரதத்திலேறிவில்லையெடுத்து
றுத்திகுணத்தொனிபண்ணி அனேகபாணங்களைவிட்டுநோ
ச்செய்தான். அதற்குசந்தனமகாராஜன் எவ்வளவுஞ்சஞ்சலப்
டாமல்மகாகோபதீப்தனாய் ஆக்கிரமித்துதன்னுடையவில்லி
ல் கோடையிடிக்குச்சமானமான அனேக பாணங்களைப் பிர
யோகித்து வீரசேனனுடையசரீரமுழுதும் இரத்தமயமாக்கிசா
தியையுங்குதிரைகளையும் சோகப்பண்ணி அவன்கைவில்லையு
ண்டித்து கியாவென்று சிங்கநாதம்பண்ணினான்.

அதற்குவீரசேனன்பின்வாங்காமல்வேறொருஇரதத்திலே
வில்லையெடுத்துநிறுத்தி, குணத்தொனிபண்ணி, அதிகவோ

பத்துடன் விஷங்களைக்கக்குகின்ற அதிதீட்சண்யமான நாராச
பாணங்களை கணக்குமிதமில்லாமல்தொடுத்து சந்தனமகாராஜ
னுடையதேரை சக்கைசக்கையாய்ப்போத்தெறிந்து சாரதிகுதி
ரைகளையுங்கொன்று ஆக்கிரவியாக்ரம திக்ரோதனைப் காலாக்கி
னிருத்திரனைப்போல் அட்டகாசஞ்செய்து சங்கநாதம்பண்ணி
னான். அதனால் சந்தனமகாராஜன்மனமநொந்துசஞ்சலப்படா
மல் வேறேயொருதேரிலேறி இரண்டுகண்களினும் நெருப்புப்
பொறிகள்பறக்கத்தக்கதாகத்தனதுவில்லில் ஒருவாய்வாஸ்திர
த்தையெடுத்துத்தொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான். அதுவும்
வில்லிலிருந்துவிடுபட்டு அதிவேகமாகவந்து வீரசேனமகார
ஜனுடைய இரதத்தைகுபீலென்ன ஆகாயத்திலகிளப்பிவிட்டது.
அப்போதந்தஇரதமானது குலாலன்சக்கரம்போல்சுழன்று பூ
மியில்விழுந்து, சாரதிகுதிரைகளுடன்பொடியாகிவிட்டது. வீ
ரசேனனும் பூமியில்விழுந்து மரணத்திற்குச்சரியானமூர்ச்சை
யடைந்தான். சூரியனும் மேற்குத்திசையில் மறைந்தான்.

நான்காம்நாள்யுத்தம்.

அதுகேட்டு மறுநாள்சத்துருக்கர் சித்தம்நொந்து கண்க
ளில்தீப்பொறிபறக்க காசினியெங்குங்கீர்த்தியானதுசிறக்க, சார
தியைபெக்சரித்துதேரைசந்தனமகாராஜன்மீதிற்றூத்தி தனு
சையெடுத்து நிறுத்தித் தலையையசைத்து நறநறவென்றுபற்க
ளைக்கடித்து, ஆக்கிரவியாக்கிரம்போற் சீறிக்கோபமீறிஸ்ரீராம
பாணமொன்றையெடுத்து தனுசிற்றொடுத்து கடுகடுத்து விடுத்
தான். அப்பாணமோ எடுக்கையிலொன்று தொடுக்கையில் பத்
து, விடுக்கையில் நூறு, புறப்படுகையில் கணக்குமிதமில்லாமல்
அப்பாணமானது அதிகரித்துவிடுபட்டு அக்கினிப்பொறிகளை
குபீல்குபீலென்றுவாரியிறைத்து காலகோடிவிஷம்போற்சீறிக்
கொண்டுவருகிறதைசந்தனமகாராஜன்கண்டு திடம்விண்டுதிப்
பிரமைக்கொண்டுமனோவேகத்தினு மதிவேகமாயிருக்கப்பட்ட
கோடாகோடி அஸ்திரங்களைசோனைமாரிபோல் வாரிச்சொரிந்
தான். அத்திவ்வியாஸ்திரமானது புறப்பட்டு ஒன்றோடொன்
றுதாக்கி சிடசிட படபடவென்று வடவாமுகாக்கினிபோற்
சொலித்துக்கொண்டு தடாலென்று வந்துவிழ, அதை ஸ்ரீராம
பாணமானதுகபளீகரம்பண்ணிக்கொண்டுசந்தனமகாராஜனை

கேயெங்கேயென்றுதேடிவாடியோடிவருகையில், சத்தனமகா
ஜன் பார்த்து மனங்குன்னி, என்னசெய்வோமென்றெண்
ணி கடவுளைத்துதிபண்ணி, காலகதி யெவ்வாருமோவென்றெ
ண்ணி நூறுநாராசபாணங்களெடுத்துத் தொடுத்து விட்டான்.

அந்த நூறுநாராசபாணங்களையும் ஸ்ரீராமபாணமானது
ஜீகிபொடியாக்கிவிட்டு சாரதிமார்பிற்பாய்ந்து முதுகிலிருக்கி
திரைகளெட்டையுஞ் சிரசை யறுத்தது சந்தனமகாராஜனே
வத்தஇரதத்தை சக்கைசக்கையாய் பேர்த்தெரியவே; சந்தன
காராஜன் ஸ்ரீராமபாணத்தினுடையசுருக்கறிந்து, ஏதடா ஸ்ரீ
ராமபாணமானது மகாமகிமையோடுகூடிவருகிறது இந்த ஸ்ரீ
ராமபாணத்தின்முன்புநம்முடைய அஸ்திரமேலகத்திமுதல
ற்கமாட்டாதுபோற் காணுகின்றது இப்படிப்பட்ட இராம
பாணங்களெத்தனை யிருக்கின்றதோ ஒருபாணத்திற் குத்தரவு
சால்லமாட்டாதா அத்தனை இராமபாணத்திற்குஉத்தரவுசொ
ல்நம்மாற்றிராதுண்டோ, இப்படிவருவதறியாமல்வீணில்புத்
திரன்பேரன்மார் பந்துவர்க்க மதிரதர் அர்த்தரதர்மகாரதர்சம
ரதர்என்றுசொல்லப்பட்டநால்வகைச்சேனைகளையும் பறிகொடு
த்துவிட்டோம், இராஜகுமாரன்சொன்ன வார்த்தையுந்தள்ளி
விட்டோம, இனியென்னசெய்வோமென்றுசிந்தாக்கிராந்தனாய்,
சனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் சத்துருக்கமகாராஜன் சார
தியை·யெச்சரித்து இரதத்தைச்சந்தனமகாராஜன்முன்புகொ
ண்டுவந்து நிறுத்திச் சொல்லுகிறான்.

ஓ! சந்தனமகாராஜனே? நான்சொல்வதைக் கவனமாகக்
கேளும், ஏன் சும்மாயிருக்கிறீர், வில்லையுஇரதமில்லாவிட்டா
ல் நான்தருகிறேன், அதைவாங்கிக்கொண்டுவந்து உன்பிள்ளை
பேரன்மார்கள்போனவழி நீரும்போகவேண்டியிருந்தால்போ
ர் செய்யும், இல்லாவிடில் அஸ்வமேதக்குதிரையுடன்வந்து ந
ம்மைவணங்கிபிராணனைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளுமென சத்துரு
க்கரானவர். அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு சந்தனமகாராஜன்ச
ற்றுயோசனைசெய்து நாம்சும்மாயிருந்தால்காரியமல்ல, சமயத்தா
னப்படுகிறதேகாரியமென்று மனதிலெண்ணிப் பாதசாரியாகம
ந்திரிப்பிரதானிகளொருவருமில்லாமலும், ஆயுத அஸ்திரங்
களெடாமலும், நிராயுதனாக வருகிறபோது சத்துருக்கமகாரா
ஜனும் தேரைவிட்டுக்குதித்து நின்றார். அதுகண்டு இராஜகுட்

டங்களும், இராட்சத சிரேஷ்டர்களும், இரதம்விட்டிழிந்து சத்துருக்கரிடம் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

அச்சமையத்தில் சந்தனமகாராஜன் சறேலென்றுவந்து தன்னுடையகிரீடஞ்சத்துருக்கமகாராஜன்பாதத்திற்படும்படியாய்ச்சாஷ்டாங்கதெண்டஞ்சமர்ப்பித்து தோத்திரம்பண்ணினான் அப்படி நமஸ்கரித்த சந்தனமகாராஜனை சத்துருக்கமகாராஜரும், இராட்சதசிரேஷ்டரும், வாரியெடுத்து மார்போடணைத்து, ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்கள். அப்போது சந்தனமகாராஜனானவன் சகலமையும்பறிகொடுத்தவருத்தத்தினால்சந்தோஷமில்லாமல் சிந்தைவருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கண்டு, சோமகாசமகாராஜன் சத்துருக்கருடன் சொல்லுகிறான்.

ஐயா ! சத்துருக்கமகாராஜரே ? கேளும், சந்தனமகாராஜனுடையசதுரங்கசேனைகளுடன் பிள்ளைபேரன்மார்களுமாண்டுபோனார்கள். ஆனபடியினால்தாங்கள் சந்தனமகாராஜன்பேரிற்கிருபைகூர்ந்து, நால்வகைச்சேனைகளையுமெழுப்பிச்சந்தனமகாராஜன்மனதை சந்தோஷப்படுத்திவையுமென்றுபிரியவசனமாய்க்கூறுகையிற்சத்துருக்கரும் ஐயா!சோமகாசமகாராஜனே? உமதுகருத்தின்வண்ணஞ் செய்துவைக்கிறேனென்றுரைத்து சற்றுநேரமாலோசித்து வதிஷ்டரை நினைத்து தோத்திரஞ்செய்தார். அதனைவதிஷ்டரானவர்ஞானதிருஷ்டியாலறிந்து ஆசிரமம்விட்டு சத்துருக்கமகாராஜனிடம்வரும்போது சத்துருக்கமகாராஜர்கண்டு, எதிர்சென்றழைத்து ஆசனமளித்து, வீற்றிருக்கச்செய்து வலம்புரியிடம்புரியாய்வந்துநமஸ்கரித்தார். அப்படிநமஸ்கரித்தசத்துருக்கருக்குப் பலஆசிகள்கூறி, வதிஷ்டர்கூறுகிறார். வாருந்தம்பிசத்துருக்கா, நம்மைநினைத்தகாரியத்தை சொல்லுமென்றுகேட்க, சத்துருக்கமகாராஜர் கூறுகின்றார்.

ஐயா! முனிநாதரே? நாங்கள்விட்டகுதிரையையிந்தசந்தனமகாராஜன்பிடித்துக்கட்டி நால்வகைச்சேனைகளுடன்வந்தெதிர்த்து, யுத்தம்புரிந்துசேனைகளையும்புத்திரன்பேரன்மார்களையுந்தோற்று, கடைசியில்நம்மிடம் சமாதானத்திற்குவந்தார். ஆகையால் இருதிறவர்படையிலுமிறந்த சேனைகளையெழுப்பித்தரவேண்டுமென்றுகேட்டார் அதற்குவதிஷ்டர்சந்தோஷமாகி, வாருந்தம்பிசத்துருக்கா, அப்படியேயெழுப்பித்தருகிறேன் இ

துமுதலானக்களத்தில் நம்மையழைப்பிக்கவேண்டுமென்று
ருவாய்மலர்ந்து வதிஷ்டரானவர் வாய்வுபாலையாக திருப்பி,
ருதிறவர்படையிலு மிறந்தவர்களெல்லாமெழுந்திருக்கக்கட
தென்று தம்முடைய கமண்டல அமிர்தத்தைவாரியிறைத்தா
இந்த அமிர்தத்தினுடைய காற்றானது இறந்தசேனைகள்மே
ற்பட்டமாத்திரத்தில் இறந்தசேனைகளெல்லாங் கைபொருந்
கால்பொருந்தி உயிருண்டாகி தூங்கிவிழித்தவர்போலெழுந்
ார்கள். அந்தசமயத்தில் சகலரும்வதிஷ்டரைசேவிக்க, வதி
ஷ்டரும் அவர்களுக்குவாழிகூறி தமதாசிரமமெழுந்தருளினர்.

அப்போது சல்லியன் சாத்மீகன் சவுபாலன் சேனாதிபதியா
கெதாயுதன் இருநூறு இராசகுமாரர்களும் (௫௱) மந்திரிபிர
ானிகளும் ஒன்றாய்க்கூடி சந்தனமகாராசன் சத்துருக்கமகாரா
னையும் மட்சயந்தமகாராசனையும்வந் துசேவித்தார்கள் அவர்
ளுமவர்களுக்கு ஆசிர்வாதஞ்செய்தார்கள். அந்தச்சமயத்தில்
காமாயன், சலவசந்தன், காலசித்தன், நீலாட்சதன், சூரசேன
, வீரசேனன், உக்கிரசேனன், மட்சயந்தனுமான், சுகன், தி
வதன், பவர்ணன், அரண்ணியன், சுவேதன், என்றுசொல்ல
பட்டபிரமுகாள் படைத்தலைவர்கள் சேனாதிபதிகள் இராசம
ானர்கள் மந்திரிபிரதானிகள்மற்றுமுள்ள ஐம்பத்தாறுதேசத்
இராஜாக்களும் ஒன்றாய்க்கூடி சத்துருக்கராசனையுஞ்சந்தன
காராசனையும் மட்சயந்தமகாராசனையுந்தமுவசல்லியன்சாத்
ீகன் சவுபாலன் சவுந்தரன் இவர்களும்போய்ஒருவர்க்கொரு
ர்தழுவிச்சமாதானமாகிச் சந்தோஷமானார்களப்போது, இரு
திறவர்படையிலும் ராசபேரிவெண்கலபேரிமாசமுரசுகர்னபூரி
கைத்தாளம்மத்தளம் ருத்திரவீணை சங்கீதமேளவாத்தியங்கள்
முழங்கத்தக்கதாகப் பத்மாபுரிபட்டணம்வந்து சந்தனமகாராச
கொலுமண்டபத்தில்சத்துருக்கமகாராசன் சோமகாசமகாரா
ன் முதற்சகலமான இராசாக்களும் அவரவர்களுக்குத்தகுந்த
விடுதிகளமைத்து பிறகுசத்துருக்கமகாராசர்முதல்சகலஇராசா
களுடன்தானும்பஞ்சகச்சாயபரமான்னத்துடன்விருந்துபுசி
துசபாமண்டபம்வந்து அவரவர்களுக்குத்தகுந்த ஆசனமளி
த்து கற்பூரதாம்பூலங்களைக்கொடுத்துசத்துருக்கமகாராசருக்கு
வெகுமதியாக காணிக்கைகப்பங்களுமஅஸ்வமேதக்குதிரையு
கொண்டுவந்துகொடுத்து வணங்கிக்கொண்டு பின்பு வரிசை
ரிசையாக சோமகாசமகாராசன்முதல்யாவத்திராஜருக்கும் தகு

ந்தமரியாதிகளைச்செய்து சந்தனமகாராசன்தானும் சத்துருக்
கமகாராசர்வலப்பக்கமாக ஒரு ஆசனத்தின்பேரில் உட்காரந்தி
ருந்தான்.

அப்போது அதிகஉல்லாசமாய் நாலுநாள்வரைக்கும் கே
ளிக்கைவிநோதங்களையும் ஆடல்களையும் பார்த்து அகங்களித்
து ஐந்தாநாள் காலையில் கன்னருகிலிருக்குஞ்சந்தனமகாராசனை
யும் சல்லியமகாராசனையும்பார்த்து சத்துருக்கமகாராசர் சொல்
லுகிறார். ஐயா சந்தனமகாராசனே ? கேளும்,நானயோத்தியை
விட்டுப்புறப்பட்டு ஆறுமாதமாயிற்று யாகநாளுமசமீபித்திருக்
கிறது ஆகையால் நாஞ்சலுதியிற்போகவேண்டும் நீரும் உமது
சேனைகளுடன்வரவேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகையிற்ச
ந்தனமகாராசன்கூறுகிறார். ஓ ! சத்துருக்கமகாராசரே ? கேளு
ம்.இந்தநாடுங்கோட்டையநாங்களுந்தங்களுடையஆதீனமல்லவோ
வென்றுபிரியவசனமாகக்கூறி யானை (நூா) தேர் (கூ) காலாள்
கள் உடுகூ பாரந்தங்கம் இதுகளெல்லாம் காணிக்கையாக அ
யோத்திக்கனுப்பிவிட்டு சத்துருக்கமகாராசனுக்கும் சகலஇரா
சகூட்டங்களுக்கும் இராட்சத சிரேஷ்டர்களுக்கும் வெகுமதி
செய்து மந்திரியான துர்மதனையழைத்துப் பட்டணத்தையவ
ன்வசனத்திலொப்புவித்துப்போட்டுசேனாதிபதியானகெதாயுத
னையழைத்து (உ௦௦) அக்ரோணிசேனையுடன் சத்துருக்கமகா
ராசருடையதண்டிக்குப்போய்சேரென்று உத்திரவுசெய்துஅர
ண்மனைக்குச்சென்றார்.

அதன்பின்பு சத்துருக்கராணவர் சேனாதிபதியான காலசி
த்தனையுஞ்சூரசேனனையும் உக்கிரசேனனையும்பார்த்துச்சொல்
லுகிறார். வாருஞ்சேனாதிபதிகளே நம்முடையதண்டுதளங்களை
யெல்லாந்தயார்படுத்துங்களென்றுகூறுகையில், அவர்கள் செ
ன்றுதயார்செய்தார்கள்,எப்படியென்றால்நாலுவெள்ளத்தேழா
யிரம் அக்ரோணியானைகளும்,ஏழுவெள்ளத்து பதினாலாயிரத்
திருபத்தெண்ணாயிரம் அக்ரோணிஇரதங்களும்பதினாறுவெள்
ளம் காலபலமுந்தயார்செய்து யானையின்பேரில் கருடக்கொடி
பிடித்துப்பயணபேரியறைந்தார்கள். அந்தமுழக்கத்தைக்கேட்
டுசத்துருக்கர், சோமகாசமகாராஜன், மட்சயந்த மகாராசன்,
அரண்ணியமகாராசன், சுரதராசன், சுவேலராசன், வீரசேன
ன், அஸ்வசேனன், குகன், மட்சயந்தஅநுமான்,சுவேதனும்

ர்னும், ஐம்பத்தாறுதேசத்திராசாக்களும் இராசகுமாரர்க
ளும் மந்திரிபிரதானிகளும் இரதமேறிப்புறப்பட்டார்கள். அ
போது சத்தனமகாராசனும், சல்லியராசனும் சாத்மீகராசனு
இரதமேறிப்புறப்படவே சவுபலராசனும், சவுந்தரஇராசனு
ஆடையாபரணலங்கிர்தராகத்தேற்றி அஸ்வமேதக்குதிரை
யுமழைத்துக்கொண்டு (உகூ) இராசகுமாரர்களுடன்யாவரு
மான்றுய்ச்சேர்ந்துபுறப்பட்டு அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பூ
சசெய்துபதினயிரம்இராட்சதாளையும் நீலாட்சதனையுங்காவ
ாகக்கூட்டிமுன்னுதாயனுப்பினர்கள் அப்பால்சேனதிபதிபா
நீலாட்சதன் பதினையாயிரம்இராட்சதாளுடன் அஸ்வத்தை
றன்னடத்தித் தாங்கள் பின்னடக்கையில் ராயபேரி ரணபேரி
மங்கலபேரி முதலாகிய தும ஒலிக்க, சங்கீதவாத்தியங்கள்முழ
க, தோற்கருவி துளைக்கருவிகஞ்சக்கருவி குடமுழாப்பஞ்சநாத
மென்றுசொல்லப்பட்ட முப்பத்திரணடுவாத்தியங்களும் தாம்
மென்றடிபட, அண்டமதிர, புவிநடுங்க, யானைகளானதுமு
ானும் தேர்களானது அதன்பின்னும் குதிரைகளதன்பின்
னுமாகப் பத்மாபுரிபட்டணத்தைவிட்டுநடக்கையில் அந்த அ
ஸ்வம் நின்றவிடங்களிலும், மலசலம்விட்ட விடங்களிலும், ஓ
சாந்திகள் தானதருமங்கள்நடத்தி, பின்பு அஸ்வம் வேசாரி
த்துக்கொள்ளுமிடங்களிற் கோவில்குளங்களியற்றி, தண்டு
விட்டிறங்கியிருந்து அஸ்வமெழுந்து தன்னிச்சையாய்நடக்கு
ாகில் அவர்களும பின்றெடர்ந்து நடந்தும் இந்தப்படியாக
டத்துகொண்டிருந்தார்கள்.

வால்மீகரது சிங்காரவனச் சிறப்பு.

கலிவிருத்தம்.

வேலைசூழிவ்வுலகில் வியப்பநாளுங்
கோலமாநகார் சப்திடங்கூறிமேனும்
மால்நிகர்த்தவால் மீகர்வசித்திடுஞ்
சிலமிகுவனச் சிறப்பைச்செப்புவாம்.

இப்பால் வால்மீகரிஷியின் சிங்காரவனத்தில் சீதையம்ம
னும் இரண்டுபிள்ளைகளுஞ் சுகமாயிருந்து நினைத்தபோதுகா
தேனுவால் தேவாமிர்தமுண்டு, சீதையம்மனனவள் இரண்டு
பிள்ளைகளுடன் விளையாடிக்கொண்டு தன்விசனமெல்லாந்தீர்த்

து, சுகத்துடனிருக்கும்போது அவ்வனம் எப்படியிருக்குதெ ன்றால், மாதமும்மாரிபெய்யவும், காடுசெழிக்கவும், கனிவர்க்க ங்கள்கமழவும், வகைக்கொரு மலர்பூர்க்கவும், அந்தக் காட்டில் வாசம்பண்ணப்பட்டரிஷிகள் தபோதனர்கள் தங்கள்தங்கள்த வமீடேறவும், அவ்வனத்திலுள்ள பட்சிசாதிகள் ஆனந்தக்கூ த்தாடவுங் கேட்டான் ஆந்தைகள்சத்திக்க, அன்னங்கள்நடக் கும் ஒய்யாரங்களுமெப்படியிருந்ததென்றால், அயோத்தில்இரு க்கப்பட்ட உத்தியவனத்தில்வசிக்கும், மயில்கள்குயில்கள்அன் னங்கள்முதலான பலவிதப்பறவைகளின் ஆடல்பாடல்களைக்க ண்டுகளித்து ஆனந்தமடைந்துக்கொண்டிருந்த இராமலட்சு மியானசீதையம்மனுக்கு வால்மீகர்வனத்தில் வசிக்கும்பறவை களானது ஓ! அம்மணீ? எங்களாடல்பாடல்களைசற்றுகிருபா நோக்கஞ்செய்யுமென்றதுபோல குயில்கள்பாட்டகருகவும, ஆ ந்தைகோட்டான்சப்தமோ நட்டுவர்கள்தாளமாகவும், அன்ன ங்கள் இராஜஸ்திரீகளாகவும், புலிகரடிசிங்கங்கள்சேவகராகவு ம், நடந்துகாண்பித்ததுகள். இன்னமும் புலியும் எருதும், ஓர் துறையில் தண்ணீர்குடிக்கவும், பூனையும் எலியும், ஓரிடத்தில் விளையாடவும், கிரிப்பிள்ளையும் பாமபுங் கொடுரமில்லாமல் சி னேகஞ்செய்யவும், இராஜாளியும்புறாவும், ஒருமித்திருக்கவுஞ் சிங்கமும்யானையுஞ் சேர்ந்துவாழவும். மேலும் அவ்வனத்தில் யெங்கேபார்த்தாலும் ரிஷிபீஸவரர்களிட வாசிரமங்களும, இ வர்களைச்சுற்றித் தென்னஞ்சோலைகளும், தடாகங்களும், கேணி களும், நந்தவனங்களில் குயில்கள்பாடவும், மயில்களானதுதங் களுடையரெக்கையைவிரித்து நடனம்புரியவும், வண்டுகள் பு ஷ்பங்களினதுதேனையுண்டு, ரீங்காரங்களைப்பாடவும், இத்யாதி விநோதங்களைப்பொருந்திய அந்தவால்மீகர் வனத்தினது விய ப்பை சீதையம்மனும் பிள்ளைகளும்பார்த்து, ஸ்ரீராமரைத்துதி செய்துக்கொண்டிருக்கையில், வால்மீகர்செபத்தைவிட்டு கண் ணைவிழித்து செபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு சீதையம்மனி ருக்கும் பர்ணகசாலைக்குவந்து அம்மன் தரிசனங்கண்டு மனதி ல்தோத்திரஞ்செய்தார். அச்சமயத்தில் சீதையம்மனும்பிள்ளை களும் வால்மீகருக்குநமஸ்காரம்புரிந்து, அவராசீர்வசனம்பெ ற்று, புலித்தோலாசனம்பரப்பி, அவரை வீற்றிருக்கச்செய்தார் கள். அவ்வால்மீகர் சற்றுநேரந்தன்மனதில்யோசனைசெய்தார். அஃதென்னவென்றால், சீதாலட்சுமிநம்முடைய ஆசிரமத்திற்

வந்தாலும், பிள்ளைபிறந்தவயதுங் கணக்குபார்க்கும்போது,
௰) வயதும் (௬) மாதமாகின்றது சிங்ககுட்டிகள்போலமகா
பராக்கிரமசாலிகளாயிருக்கிறார்கள். இவர்கள்முன்னிலையில்
சூரியப் பிரமாதிகளும் நின்று யுத்தம் பண்ணமாட்டார்கள்.
ந்தமண்டபத்திலுள்ள இராஜாக்கள்வந்தெதிர்த்தாலும் குச
னுடையபாணங்களினால் பஸ்மீகரப்படலமாய்ப் போவார்க
ர்போற்காணுகிறது இவர்களுடைய புஜபலபராக்கிரமந்தா
னென்ன, இவர்களுக்குள திரிகள் தானுண்டோவென் றுசந்தோ
த்துத்தம்முடைய ஞானதிருஷ்டியினாற் பார்த்தார், இன்ன
ஒருசாமபரியந்தத்திற்குள்ளே நடக்கப்போகிறயுத்தமுங்குசல
ர்களால்மாளப்போகிற இராஜாக்களும், இராக்ஷதரும், தம்மு
டையதீர்த்தபிரதாபம் வெளியாகவும், சீதையம்மனும பிள்ளை
ளும் அயோத்தியாபுரியிற்சேர்ந்து அஸ்வமேதயாகம நடக்க
போகிறவித்தையும், தேவர்களுக்கு அவிற்பாகங் கொடுக்கப்
போகிறதுங்கண்டு சந்துஷ்டியாகிநாமிவ்விடத்திலிருக்கப்போ
து இவர்களா லின்பதுன்பம் நடக்கப்போகிறதென் றுமனதி
லெண்ணினவராய்ச் சீதையம்மனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்
தருமம்மாசீதா, நான்பாதாளலோகத்திற்குப்போய்வர, ஐந்து
ாட்செல்லும்போற் காணுகின்றது. ஆகிலுஞ்சல்திபில்வருகி
றேன் போய்வரச்செலவுகொடுமம்மாவென்றார். அதுகேட்டுகு
லவர்கள் சந்தோஷமானார்கள். சீதையம்மன் திடுக்கிட்டு வால்
மீகரைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறாள். ஐயா ! வால்மீகரே ? எனக்
துவரையிலிருந்த சந்தோஷம் இன்றையதினம் நீங்கிவிட்ட
து. அதேதென்றால், நீர் பாதாளலோகத்திற்குப் போய்வருகி
றேனென் றுசெலவுகேட்கவே, எனக்குவலதுபுஜமும்வலதுது
டையும்துடிக்கின்றது, எனக்குச் சமாதானப்படவில்லை மனது
லக்கமாயிருக்கிறதென்றாள். அதுகேட்டு வால்மீகர்சொல்லுகி
றார். கேளாயம்மா சீதாதேவியே ? திரிலோகத்தையுஞ் செயிக்
த்தக்க புஜபலபராக்கிரமமுள்ள பிள்ளைகளிருக்க, உனக்கென
னபயம், சந்தேகந்தோன் றினமாத்திரத்திலென்னை நினைத்தால்
நான் வந்துவிடுகிறேன். நீயாதென் றுக்கும் பயப்படவேண்
டாம். ஆகிலும், உனக்கு இன்பதுன்பந்தானேது, இந்ததுன்ப
ங்களைவிட்டு சந்தோஷவார்த்தையாற்செலவுதந்தால்நான்போ
நம்மைக்கோரிசெய்யப்பட்ட யாகத்தைமுடிப்பித்து அதிகவி
ரைவாய்வந்துவிடுகிறேன் செலவுதருமம்மாவென் று பிரியவச

ணமாய்ச்சொன்னார். அதனைக்கேட்டு சீதையம்மன் சொல்லுகிறாள். வாருமையா முனிநாதரே ? தாங்கள் பாதாளலோகத்திற்குப்போய் அதிகதுரையாய்வந்துவிடுமென்ன, வால்மீகர்குசலவர்களுக்குப்புத்திமதிகளைச்சொல்லி அவர்களிடத்திலுஞ்செலவுபெற்றுச்சிலரிஷிகூட்டங்களுடன்பாதாளலோகம்போயினார்.

குசலவர்கள் வேட்டையாடச்

சீதையம்மன் விடைகொடுத்தனுப்புதல்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரோங்குதசரதன்றனையனுக்கினியளாந்திருவிலுயர்சீதைதந்த
செல்வராங்குசலவரென்னுஞ்சிறுவரிருவரதுதிங்களணிகாவதனநோக்கி
ஏரோங்குமகவாகயெந்தனுக்குற்றவிருபுதல்வர்காணீவிரின்று
இந்தவொடுகதிர்நிலவெறிக்காமனம்புகுந்தொழிலரிதிரண்மீதினும்
காரோங்குமானைத்திரண்மீதினும்போய்கரடிவெம்புலிமீதினுங்
கலைமான்கண்மீதுவேட்டமாடத்துணிவுகாளைகள்கொண்டவெண்ணம்
பாரோங்குகீர்த்திபெறுமுனிவரருளாபத்தரவினருளினாலும்
பதனமாய்ச்சென்றேகணங்களைச்சேதித்துபரிவுடன்வருகுவீரே,

அதன்பின்புகுசலவர்கள்தாயாராகியசீதையம்மனைச்சேவித்துச்சொல்லுகிறார்கள். கேளுந்தாயேநாங்கள்காட்டுக்குப்போய்வேட்டையாடிவரவேண்டும், எங்களுக்குச் செலவுதந்தருளுமென்றுகேட்க, சீதையம்மன்சொல்லுகிறாள். அடாதம்பி, குசலவர்களே ? நல்லயோசனைசெய்தீர்கள் ஐயர்வால்மீகர்எப்போபாதாளலோகத்திற்குப் போவாராவென்று காத்துக்கொண்டிருந்தீர்களோ, அவரில்லாதகாலத்திலென்னைத்தனியேவிட்டுப்போகலாமோ, அவ்விடத்தில்கரடிபுலிசிங்கங்கள் அனேகமாயிருக்குமே, உங்களையவரில்லாதவேளையிலெப்படிநானனுப்புவேனென்றாள். அதற்குகுசலவர்கள்சொல்லுகிறார்கள். ஓ! அம்மா? நல்லவசனம்பகர்ந்தீர் நாங்களுன்வயிற்றிற்பிறந்து எங்களுக்குச்சவுரியவீர பராக்கிரமமில்லாமற்போயிற்றே, இப்பூமண்டலத்திலுள்ள கரடி புலி காட்டானை சிங்கம இதுகளெல்லாமே கோபித்து, எங்கள்பேரிலெதிர்த்துவந்தாலும்எங்கள்கரத்திலிருக்குஞ்சரத்தினால் கண்டதுண்டங்களாக்கி, காகம்,கழுகு,கூளிகளுக்குயிரையாக்கிவிடுவோம். மேலும்திருநேத்திரதாரியாகிய சிவன்வந்தெதிர்த்தாலும் எங்களஸ்திரங்களால் நாங்கள் நன்

ப்பூசைபண்ணியனுப்புவோம். அதுவுமன்றி வைகுந்தவா
யாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணர்வந்தெதிர்த்தாலும் அவரையுமெங்க
கையிலிருக்கும் துய்யஅஸ்திரத்தினல் மெய்யைக்கஸ்திப்ப
த்தி வைகுந்தஞ் சேருமையாவென்றனுப்பத்தக்க வால்மீகரு
டைய ஆசிர்வாதமும், அருளும், திரிலோகாக்ஷியாகியஉன்னு
டைய கிருபாகடாட்சமும் அடியேன்களுக்குயிருக்க, இராட்சத
இராசாக்கள் எங்களுக்கு நிகரென்று சொல்லவேண்டுமோ
வென்றார்கள். அம்மொழியைக்கேட்ட அம்மனைவள்மனதில்
கிழ்வுற்று, பிள்ளைகளுடைய புஜபலபராக்கிரமத்திற்குமெச்சி
ச்சையோடுரைப்பாள். அப்பா குசலவர்களே ? உங்கள்வல்ல
மைக்கும்,வில்திறமைக்கும் யார்யெதிரென்பேன் அதல,விதல,
தல, நிதல,மகாதல, பாதாளம்வரையில் எதிரியொருவருமில்
ல. ஆதலால்நீங்கள் கானகஞ்சென்று வேட்டையாடி சீக்கிரம
ஆசிர்மம்வந்துசெருங்களென் றாசீர்வாதம்புரிந்தாள்

உடனேகுசலவர்கள் சீதையம்மனைச்சேவித்து பூச்சல்லட
தொடுத்து தட்டி, வரிந்துகட்டி, உருமாடுசெகதாழ்பூண்டு,மு
குகிலம்புருப்பொதிமாட்டி இடுப்பில மூப்பத்திரண்டாயுதங்க
ளும்வைத்துக்கொண்டு கையிற்றனுசெடுத்துப் புறப்பட்டார்க
ள். அதுவத்தன்மையிருந்ததென்றால், முந்தி ஸ்ரீராமலட்சும
ணர்கள் வனவாசஞ்செய்யவேண்டிப் புறப்பட்டதன்மைபோற்
சாயலும் வடிவும் முகக்களையும் நடையும் அவ்விருவர்போலஇ
ரண்டுசிங்கக்குட்டிகள் புறப்படுகையில், வால்மீகருடையவனத்
திலிருக்கப்பட்ட பஞ்சபூதமமைந்தஜீவராசிகளானபட்சிமிருக
ாதிகளும்,குசலவர்கள்முன்னனாகாமல் மறுவனஞ்சேர்ந்தது
ளக்காலையில்குசலவாள் யானை புலி காடி சிங்கங்கள்மேலேறி
வெகுதூரத்திற்சென்று அவ்விடத்தில் நுழையயிடமில்லாக்கா
டையெல்லாந்தங்களுடைய அஸ்திரங்களைவிட்டுவேட்டை
யாடிபடிதூரணப்படுத்தி தேட்ண்டியானநலல பாட்டையாக்கிக்
கொண்டுவருகையில், கவரிமானுங் கஸ்தூரிமான்களுங் காண
ப்பட்டது. அந்தக்கவரிமான் கஸ் தூரிமிருகங்களையும் அஸ்தி
த்தினலெய்து,சித்திரவதைசெய்து, வனத்துப்பிள்ளைகள்கை
யிற்கொடுத்து சீதையம்மனிடத்தில னுப்பிவிட்டு சிலபிளளைக
ளைக்கூட்டிக்கொண்டு வேட்டையாடிவெகுதூரம்வந்துவிட்டா
ர்கள்.

அக்காலையில்குசலவன் லவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறா
அடாதம்பி லவனே? ஆசிரமம்விட்டு இவ்விடம்வந்துவெகுநே
ரமாயிற்றுநமதன்னை ஒண்டியாயிருக்கிறாள் நானிந்தக்காட்டை
ச்சுற்றிவேட்டையாடிவருகிறேன் நீவனப்பிள்ளைகளைக் கூட்டி
க்கொண்டுசடுதியில் ஆசிரமம்போய்ச்சேரென்றுசொல்லிகாட்
டிற்குள்நுழைந்தான். அதுகேட்டுலவனானவன் நல்லதென்று
வனத்துப்பிள்ளைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு காட்டிலுள்ள பழவ
க்கங்களைப்பறித்துச்சாப்பிட்டுபசியாறி ஆசிரமம்வரத்திரும்பி
னான்.

லவனானவன்

குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டுதல்.

விருத்தம்.

இருண்டவனமடர்ந்தசெல்வரிருவருஞ்சிலையைத்தொட்டு.
பொருவிலாவுக்கிரங்கொண்டுபுலிசரிமான்கள்மீதும்
வருமரிக்கணங்கண்மீதும்வாளியைவிடுத்துமாய்த்துச்
சருவியேமீளுங்காலிற்றனிமிகப்பரிகைக்கொண்டான்.

அப்போது சத்துருக்கமகாராசாவிடுத்த அஸ்வமேதக்குதி
ரையானது கீழ்சமுத்திரக்கரையோரமாகவந்தது. அவ்விடத்
திலிருந்து தென்சமுத்திரமாய்த்திரும்பி யொருவர்கையிலும்பி
டிபடாமல் தெற்குபாரிசத்திலிருந்து தென்மேற்குமுகமாய்த்தி
ரும்பி அயோத்திக்குநேர்மேற்காகவிருக்கும் வால்மீகர்வனத்தி
ற்குவந்து பச்சென்றபுல்லைமேய்ந்துக்கொண்டிருக்கையில்வன
த்துப்பிள்ளைகளுடன்வருகிற லவனானவன், அஸ்வமேதக்குதி
ரையைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு, சீக்கிரமாகவந்து ஆச்சரிய
த்துடன் நெற்றியிலிருக்கின்றபட்டயத்தைவாசித்துப்பார்க்கை
யில், அதிலெழுதி யிருக்கின்றதாவது சூரியவம்சத்துஇராஜாக்
களுக்கெல்லாம இராஜாவான சூரியனைப்போற்றுலங்காநின்ற
வர் பிரதாபசவுரியமுள்ளவா ஆயிரத்தெட்டண்டமும் இருநா
ற்றிருபத்திருவுபுவனமுஞ்சத்தசாகரமு மீரேழுபதினாலுலோ
கமும ஏகசக்கரேலவானாகஆண்டுக்கொண்டிருந்தமகாஇராஜா
திராஜனாகிய இராவணேஸ்வரனைச்செயித்த வீராதிவீரராகிய
இராமபிரான்விட்டகுதிரை இந்தக்குதிரையின்பின்சத்துருபய
ங்கரன் தனுர்வேதசாஸ்திரரணரங்கசூரனானசத்துருக்கன்வரு
கிறான்.

அந்தச்சத்துருக்கனைச் செயிக்கத்தக்க சாமர்த்தியமிரு
ரற்குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி யுத்தத்திற்குவரலாம சாமர்
மையமில்லாதபோ் குதிரையைக்கண்ட வுடன்பூசைகள்செய்து
ணிக்கைகப்பங்களுடனகொண்டுவந்துசத்துருக்களைவணங்
யிழைக்கிறதென்று பட்டயத்திலெழுதி யிருந்ததைக்கண்டு,
லவையயசைத்துச் சொல்லுகிறான். ஆ! ஆ! இராமன்தனக்கு
ரனேகூரனென்று சொலித்தப்பட்டயத்திலெழுதிக்குதிரை
விட்டான். அந்தக்குதிரையின்பின் வருகிறவனேசத்துருப
கரமான சத்துருக்கனவருகிறனென் றெழுதியிருக்கின்றது
ந்தசத்துருக்கனுடைய சாமர்த்தியத்தையும் எனனுடைய
ரியத்தையுந்தேவர்களேமெச்சவேண்டும், என்னமயனுமிவ்
மில்லை. ஆனாலுமென்னமாயிற்றென, கோபமாகிப்பல்லைத
தறவென்றுகடித்து அஸ்வத்தைப் பிடித்துக் காட்டுவாழை
த்திற்கட்டிவிட்டு மகாகோபாக்கினியுடன் வில்லையெடுத்து
றுத்தி, நாணிபிகித்து, தோளில்மாட்டிக்கொண்டுவனத்துப்
ர்ளைகளையப்புரமனுப்பிவிட்டுச் செடிமறைவில் மண்ணைகுவி
து தலைக்குயரமாகவைத்துச் சயனித்திருந்தான்.

அந்தச்சமயத்திற்சேனதிபதியான நீலாட்சதனும்பதினை
யிரம்இராட்சதாளுங் குதிரையைக்காணமல் காடு மலைசெடி
வதங்கள் ஆறுகுன்று கழிமடுக்கள் கிராமம் சீமை பட்டண
ழுதும்தேடிக்கொண்டு சரஸ்வதியாற்றின் கரையோரமாகவ
துபார்த்துக்குதிரையைக்காணமல் அப்பால்வால்மீகர துவன
த்திற்சென்று செடிக்கொருவராய் நுழைந்து தேடிப்பார்க்கும்
பாது அஸ்வத்தைக்கண்டு, இராட்சதாள்சைகையாய்எல்லோ
ம்ஒன்றாய்க்கூடிக் குதிரையினிடம்வந்துபார்த்தார்கள். அந்த
குதிரையானது காட்டுவாழைமரத்திற் கட்டுண்டிருக்கக்கண்ட
டன் நீலாட்சதனனவன், இராட்சதாளைப்பார்த்துச் சொல்லு
றான். அடடா, இராட்சதாளே! இந்தஊனுடையாதகாட்டில்
மது அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்துவந்துமரத்திற் கட்டி
வைத்து நம்மைக்காணவே மறைந்துபோய்விட்டான்; போற்கா
றுகின்றது. அவனெவ்விடம்போனாலும் விடாதிர்கள் இந்தவ
த்திற்றான்ஒளித்துக்கொண்டிருப்பான் அவனைத்தேடிப்பிடித்
என்னிடம்அழைத்துக்கொண்டுவாருங்களென்றான், அதுகே
இராட்சதாள் ஆங்காரங்கொண்டுசெடிக்கொருவராய் நுழை
துதேடிப்பார்க்கும்போதுலவனனவன்இராட்சதாள்கூச்சலை

க்கேட்டெழுந்திராமல் இராட்சதாள் எவ்விடந்தப்பிப்போகிரு ர்களோவென்று மனதுள்வியப்புற்று மௌனயாகப் படுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்படியிருந்தலவனைப்பார்த்து அவர்கள்கண்களுக்கு அந்தலவனெப்படி விளங்கினனென்றால், அந்த ஸ்ரீராமமூர்த்தியேஇராவணசம்மாரத்திற்காக கோதண்டத்தைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு பள்ளிகொண்டிருந்த பாவனைபோற் காணப்பட்டான். சந்தேகித்து மறுபடியும் இராட்சதாள் லவனை நன்றாகவுற்றுப்பார்த்தார்கள்; பார்க்கையில், அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தில் வாசம்பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீராமபத்திர சுவாமியைப்போல் முகாரவிந்தங்களும பச்சைநிறமேனியும், பவளம்போலுதடும் அகண்டமார்பும், நீண்டகைகளும, மணிமத்தளம்போற்புயங்களும், ஆலிலேப்போல் வயிறும, வாழைத்தண்டுபோற்றொடையும, அமர்ந்த ஸ்ரீபாதமும் அலங்கார புஜபலபராக்கிரமும், அண்டினபேரை ஆதரிக்கப்பட்ட பார்வையும் பொருந்திருந்தான்.

அப்போது சிலராட்சதாள் நீலாட்சதனிடத்திலோடிப் போய்கூறுகின்றார்கள். ஐயா ! ராட்சதசிரேஷ்டரே ?கேளும்நம்முடையகுதிரையைப் பிடித்துக்கட்டினவர்களைத் தேடிப்பார்த்துங்காணுமல் செடியாலொன்றாக ஆராய்கிறபோது ஒருசிறுவனுனவன் ஸ்ரீராமரைப்போற்பள்ளிகொண்டிருக்கிறனவனைப் பார்த்தால்சாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியாகிய நம்பெருமானுகிய ஸ்ரீராமரைப்பார்க்கவேண்டியதில்லை அவனைப்பார்க்கையிற்பயமாயிருக்கிறது நீருமவந்து பாருமையாவென்றழைத்தார்கள். அதுகேட்டு நீலாட்சதன் ஆச்சரியமடைந்து புறப்பட்டு இராட்சதாளுடன்வந்து லவனைப்பார்க்கையில் ஸ்ரீராமரைப்படத்திற்பதித்து வைத்ததுபோலிருக்கக்கண்டு நீலாட்சதன் இராட்சதாளைப்பார்த்துசொல்லுகிறான். அடாராட்சதாளே இந்தச்சிறுபிள்ளையைத்தொந்தரவுபண்ணுமல்இராசாவாகியசத்துருக்கஇராசனிடத்திற் கழைத்துக்கொண்டுவாருங்கள் வருவிட்டாற்கைப்பிடியாகப்பிடித்துக்கொண்டு வாருங்களென்றான். அதுகேட்டுலவனுனவன் கிட்டேநெருங்கிவரட்டுமென்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அத்தருணத்தில் இராட்சதர்கள் சற்றிடைந்துநின்று லவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்கள். அடா, தம்பி இராசகுமாரகா நீரார் உமதுபெயரென்னஉன்தாய்தந்தை

வர்கள் பெயரென்ன உங்களுக்கிருப்பிடமெங்கே சொல்லடா
வென்றார்கள். அம்மொழியைக்கேட்டு கோபத்தைமனதிலடக்
கிக்கொண்டுயாதொன்றுஞ்சொல்லாமலிருந்தான் பின்னுமிராட்சதா
ள்கோபங்கொண்டு அடா இராசகுமாரா, நாங்கள் சொல்லப்ப
ட்டவிசேஷம் உன்காதிற்கேட்கவில்லையோ எங்களுக்குபதிலு
த்தரவுசொன்னாலாயிற்று இல்லாவிட்டால் எங்களுடைய கை
யைப்பார்த்தையா இதோ ஒருஅறையினாலே அறைந்து யம
லோகமனுப்பிவிடுகிறோம் பராக்கிரங் கூடாவென்றார்க
ள். அதுகேட்டுலவனுமவனுங்கோபங்கொண்டு விரைவிலெழுந்
திருந்துவில்லிற்பத்துநாராசபாணங்களையெடுத்துசந்தித்து. அ
டா காட்டிமிருகங்களுக்குச்சமதையாகிய இராட்சதர்களேஎன்
னசொன்னீர் என்பேருமதாய்தகப்பன்பேருஞ் சொல்லச்சொ
ன்னீர்களல்லவா சொல்லாவிட்டால் உங்களுடைய அகண்ட
கைகளினாலென்னை அறைந்துக்கொல்லுகிறோமென்றீர்களே
நானென்பெயருமென்தாய்தந்தைபெயருஞ்சொல்லுகிறதுமில்
லை உங்களாலாகுஞ்சாமர்த்தியத்தைப் பாருங் களென்றான் லவனு
மவன் அப்போது இராட்சதாள் கோபங்கொண்டு லவனைப்பா
ர்த்து, அடாசிறுபிள்ளாய் காட்டுமிருகமா நாங்கள் மிருகங்களி
ன்படிதானோவிருக்குது நீசிறுவனாயிருக்கிறாய் உன்வாய்விசேஷத்
தைப்பார்த்தால் பெரிதாயிருக்கிறது ஆகிலும்பெரிதல்ல, உன்
தாய்தந்தைபேருமுன்பேருஞ்சொன்னால்நாங்கள்போகிறோம்
இல்லாவிட்டால் போகிறதில்லை யென்று இராட்சதாள் வெகு
கோபத்துடனே கூறுகையில லவனுமவன், ஓ! இராட்சதர்க
ளே நீங்களாய் இவ்விடம் வரவேண்டியகாரியமென்ன எங்க
ள்வனத்திற்கு உங்களையனுப்பிவைத்தவனார் சீக்கிரஞ்சொன்னா
லாயிற்று இல்லாவிட்டால் இந்தபாணத்தினால்உங்களையமலோ
கங்குடியேற்றிவைக்கிறேன் பாருங்களென்னவே இராட்சதாள்ந
கைத்து அடாஎதடாசிறுபிள்ளையென்றல்லவோ இவ்வளவுநே
ரம் பொறுமையைக் கைகட்டிக்கொண்டிருந்தோம் சிறுவ
னாயிருந்ததற்கு இச்சிறுபிள்ளைகுணம் இப்பதான்தெரியவந்த
து அகமுடையசொல்லைக்கொண்டே நம்மைமுடிக்கிறான், பா
ர்த்தீர்களோவென்று இராட்சதாளெல்லாங் கலந்து பேசிக்
கொண்டு நாலுமூலையும்நெருங்கிப் பிடிக்கவந்தார்கள் லவனு
மவன் இராட்சதாளைத் தன்கிட்டேநெருங்கவொட்டாமல்பத்து
நாராசபாணத்தை வில்லிற்பூட்டி தாபதிபனைவைத்தியங்கொடு

த்துவிட்டுவிட்டான். அந்தப்பாணங்களும் வில்லைவிட்டுவெளிப்பட்டு நாகசர்ப்பம்போல் சீறிக்கொண்டுமுன்வந்துநின்றபேசியஇராட்சதவீராள்நெஞ்சுக்குழியிற்பட்டுபிடரியிலுருகிப்போய்விடவே இராட்சதர்கள் அடியற்றமரம்போல்சாய்ந்து பூமியில்விழுந்துவிட்டார்கள். பின்னும்சிலஇராட்சதாள்கண்டுவெகுண்டு ஓகோ! மோசம்வந்தது பார்த்தீர்களா விரலத்தனையுள்ள சிறுவன் சொல்வதைக்கண்டீர்களா, பரியாசமாகச் சரியாகவைத்துப்பேசினதினாலல்லவோ அறியாதவன் குணத்தைக்காட்டி வில்லைநாட்டி அதிற்சரப்பூட்டி நம்மைவாட்டினான்.

ஆகையால் வில்லையெடுங்கள் அஸ்திரங்களைத் தொடுங்கள்விசைகொண்டுவிடுங்கள் என்று யாவருமொன்றாய்க்கூடி மாரிபோற்சரத்தை வாரிவாரிச்சொரிந்தார்கள் அப்படியாகச்சொரியும்போது லவனானவன் வருகிற அஸ்திரங்களையெல்லாம் ஒன்றாவதுதன்பேரிற்படவொட்டாமல் பாணங்களை அறுத்துத் தள்ளிவிட்டு வில்லிலனேக அஸ்திரங்களைச்சந்தித்துச்சோனைமாரிபோல் இராட்தசேனைகள்பேரிற் பொழியவே அந்தஅஸ்திரங்களினால் கால்வேறுகைவேறு உடல்வேறு எலும்புவேறு முண்டம்வேறு இடைவேறு இறைச்சிவேறாகமடிந்துவிடவே நீலாட்சதன்கண்டு கருத்திற்கோபங்கொண்டு கண்சிவந்துதேரைநடத்தி அடாசிறுபிள்ளாய், உனக்கு யுத்தமென்னத்திற்கு என்வீணிலென்சேனையைக்கொன்றுபோட்டாய் ஆகிலும்பெரிதல்லஉன்வரலாறுமாத்திரஞ்சொன்னால் அதுவேயெனக்குப் போதும் தம்பியென்று அதிகபிரியவசனத்துடன்சொன்ன நீலாட்சதனைப்பார்த்துலவனானவன்சொல்லத்தொடங்கினான் எனது தாய்தந்தையர் பேரைச்சொல்லென்று நீர்கேட்கிறீரல்லவோ கவனமாய்க்கேளும் சொல்லுகிறேன். என்தாயார்பேர்ஜானகியம்மாள், எங்களையர்பேர் வால்மீகர், என்பேர்லவன், என் தமயன்பேர்குசலன், எங்கள்குலங்கோத்திர மெனக்குத்தெரியவாது. நாங்கள்வால்மீகருடையசிஷப்பிள்ளைகளென்றான். அதனை நீலாட்சதன்கேட்டு, யோசனைசெய்துஇவன்சீதையம்மன்பிள்ளைதானென்று கருத்திலறிந்துசொல்லுகிறான் இவனைப்பார்த்தால் ஸ்ரீராமனைப்போலுமிருக்கின்றது. அவருடையபிள்ளையென்பதற்கு யாதொருசம்சயமில்லை இவனையெந்தவிதத்திலும் சத்துருக்கமகாராஜனிடத்தில் அழைத்துக்கொண்டு போவோமென்று லவன்வருகிறவனாகக்காணவில்லையுத்தஞ்செய்துபிடித்

துக்கட்டிக்கொண்டுபோவோமென்றால் இராட்சதாளைக்கொன்றுபோடுகிறான். சீதையயமனுடைய புத்திரனென்று ஆசாரிசமாய்விட்டுப்போனானேயயானாலசத்துருக்கர்தம்மையேயகவாரிதற்கெப்படியென்றுசிந்தித்துலவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான்.

அடா! தம்பிலவனே? நாங்கள்விட்டகுதிரையையார்பிடித்துமரத்திலகட்டினது எனக்குத்தெரியச்சொல்லுமென்றுகேட்க, அதுகேட்டுலவனானவன்சொல்லுகிறான். ஓ! இராட்சதரே? கேளுமநீங்கள் விட்டகுதிரை எங்கள்வனத்திற்குவந்தபடியால்நான்பிடித்துக்கட்டினேன் உங்கள்வீட்டிலிருந்தகுதிரையை நான்பிடித்துவந்து கட்டவில்லையென்றான். அதுகேட்டு நீலராட்சதன்சொல்லுகிறான். வாருந்தம்பி, சிறுபிள்ளையானபடியினால்தெரியாமற் குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டாய் எங்களிராஜாவாகிய சத்துருக்னமகாராஜர் கேள்விப்படுவாரேயானால் உனக்குயிர்ச்சேதம்வரும், அப்படிவராமுன்னங் குதிரையைவிட்டு உயிரைத்தப்பித்துக்கொண்டு உன்தாயிடம்போய்ச்சேருவதேநலமென்றான். அம்மொழியைக்கேட்ட லவனானவன். ஓகோ? இராட்சதரே? நல்லவார்த்தைமொழிந்தீர்நானகுதிரையைவிடுவிக்க அரியபிரமாதிகள்வந்தாலுமுடியாது, அதிருக்கட்டும் நீ ஆண்பிள்ளையானால் என்னைச்செயித்து குதிரையைவிடுவித்துக்கொள், இல்லாவிட்டாலுன்னுயிரை தப்பித்துக்கொண்டோடிப்பிழையுமெனவே, நீலராட்சதன்கோபமாகி அடா லவனே? நீசிறுபிள்ளையென்று உனக்குப்பிரியவசனஞ்சொல்லிக்குதிரையைவிடென்றுகேட்டால் என்னைச்சற்றுமதியாமல் இப்படிப்பட்டதகாதமொழியைப் பகரலாமோ, உன்சிறுபிள்ளைத்தனத்தைக்காண்பித்தாய், 'மூத்தோர்சொல்வார்த்தையமிர்தம்,' என்றபழமொழியையுந்தடுத்துவிட்டாய், இனியாவது குதிரையைவிட்டு வணங்கிப்பிழைத்தாலாயிற்று. இல்லையென்றால், என்கைவாளாயுதத்திற்கு உன்மெய்யை இரையாகக்கொடுத்துயமனுலகமனுப்பிவிடுகிறேன் பராடாவென்றான். அதுகேட்டுலவனானவன், இரண்டுகண்களுஞ்செவ்வானம்போற்சிவக்க, அதிககோபாக்கினியுடனே கணைகளையுருட்டி, நீலராட்சதனைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றான்.

லவனுக்கும் நீலாட்சதனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

குதிரையைப்பதனஞ்செய்த கொற்றவன்மீதிலெய்ய
துதிபெறுநீலன்றானுந் தூமணிரதத்தைத்தூண்டி
மதிமுகநோக்கிப்பிள்ளாய் மாவதைதநல்காயாகில்
சதிருருஞ்சமர்விளைக்கத் தன்யமேறாவெனவெதிர்த்தான்.

அடா! இராட்சதப்பட்டிமகனே? உன்னைப்பெரியவனென்றுமனதிலெண்ணி, மகாவணக்கத்துடன் உயிர்தப்பிப்பிழையென்றுசொன்னால்என்னைவாளுக்கு இரைகொடுப்பேனென்று கூறினையல்லவோ, "மூக்கறோடிணங்கேல்," என்றமொழியைக்கிணங்கினையல்லவா, உன் ஆண்பிள்ளைத்திறமையிதிற்றெரியவந்தது. என்னிடத்தில் கட்டுண்டகுதிரையை உன்னைப்போலொத்தஇராட்சதாள் லட்சம்பேர்வந்தாலும் விடுவிக்கமாட்டுவார்களோ, அப்போதல்லவோ என்சிறுபிள்ளை வீரத்தைக்காண்பிப்பேன். இப்போதுன் னுயிரைத்தப்பித்துக்கொண்டு உன்னினத்தைக்கண்டு என்பேர்பிரதாபத்தைச்சொல்லிப்பிழை, அல்லவென்றாலுன் ஆண்பிள்ளைத்திறமையைக் காட்டடா இராட்சதப்பயலேயென்றான்.

அதுகேட்டு நீலாட்சதன் மிகக்கோபமென்னுங்குன்றேறி எதிரேவில்லையெடுத்து நாட்டி, நாணிபூட்டி, கூர்மையோடுங்கூடியிருக்கப்பட்ட பத்துதிவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணிவிட்டான், அந்ததிவ்வியாஸ்திரங்களும்விடுபட்டு அக்கினிசுவாலைகளை வீசிக்கொண்டு மகாவேகத்துடன்வருகிறதைக்கண்டு, லவனானவன், அதிகசீக்கிரத்தில்(பத்து) திவ்வியாஸ்திரங்களைவிடுத்து நீலாக்ஷதன்விட்ட பத்துதிவ்வியாஸ்திரங்களைக்கண்டித்து, அவனை வில்லையுந்துண்டித்து, அவ்விராட்சதனேறிவந்த இரதசாரதிகுதிரைகளுடன் துமசப்படுத்திவிட்டான். அந்தட்சணமே நீலாட்சதன் மறுதேரிலேறிவில்லையெடுத்து குணத்தொனிசெய்து அனேக அஸ்திரங்களைச்சந்தித்து ஐப்பசி, கார்த்திகைமாதத்தில் இடிமின்னல்குமுறலுடனே மழைபெய்தாலெப்படியோ அப்படியாக, சரவாரியாய்ஓய்வில்லாமல் பாணங்களை லவன்மேல்விடுகிறபோது, லவனானவன்கண்டு, விழிகள் துடிதுடித்து, புஜம்நடிநடித்து, அதிவிரைவில்லேக்ஷபங்களை பிரயோகப்படுத்தி நீலாட்சதன்விடுத்த அஸ்திரங்களையறுத்துத்தள்ளி அவன்மார்பிலனேகவசத்

தையும்பொடியாக்கிவிடவே, மீளாவீராவேசங்கொண்டுவாளாயுதத்தையுருவி ஒரேவீச்சாக வீசிப்போடுகிறேனென்று அதிகவேகத்துடன் சிவ்வென்றுபாய்ந்துவருமுன்னே லவனானவன், இரண்டுசிங்கமுகாஸ்திரம்விடுத்து வாளாயுதம்பிடித்த கையையறவெட்டி சிரசையுங்கண்டித்துவிட்டான்.

அதுகண்டு இராட்சதர்களேதடா இவன் சிறுபிள்ளையென்றுபார்த்ததற்கு நம்முயிருக்கே உலைவைத்திருக்கிறான். இனியிருந்தால் இராக்ஷதர்களாகிய அரிசியைப் பானையிற்கொட்டிவடித்துப்போடுவானைப்போற் காணுகின்றதென்று தலைமேல்கையைவைத்து அழுதுக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமெழும்பிப் பார்க்கும்போது சத்துருக்கமகாராஜனுடைய தண்டானது கன்றுக்கெட்டின துலைவில்வருவதைக்கண்ட இராட்சதர்களெல்லாம் மனதுகலங்கியோடிப்போவாரும், காணிக்கைகப்பங்கொண்டுசத்துருக்கமகாராஜனை யிணங்கிவணங்குவாரும், இந்தப்படியாய்ப்பூமியானது நடுநடுங்கவருகிறசேனைதனக்குள் இராட்சதர்புருஷாகாலசித்தனைக்கண்டு நமஸ்கரித்துச்சொல்லுகிறார்கள்.

ஐயா! இராட்சதசிரேஷ்டரே! கேளும் நம்முடையகுதிரையானது வால்மீகர்வனத்தில் ஒருசிறுபிள்ளையான லவனுகையிற்பிடிபட்டுப்போயிற்று. அந்தசிறுபிள்ளையால் (க)இராட்சதனும் சேனாதிபதியான நீலாட்சதனும் மாண்டுபோனார்கள். நாங்கள்மாத்திரம்உயிர்தப்பியோடிவந்தோமென்றார்கள். அதுகேட்டு அந்த இராட்சதனை சத்துருக்கமகாராஜனண்டையிலழைத்துக்கொண்டுபோய்ச்சொல்லுகிறான். ஐயா! சத்துருக்கமகாராஜனே! நமது அஸ்வமேதக்குதிரையானது வால்மீகர் வனத்திற்போனதாயும், அவ்வனத்திலொருசிறுபிள்ளை லவனென்பவன் அஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கட்டி பின்போன இராட்சதனையுஞ்சேனாதிபதியான நீலாட்சதனையுங்கொன்றுபோட்டான் இவர்கள்மாத்திரந் தப்பிப்பிழைத்து ஓடிவந்துவிட்டார்களென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு சத்துருக்கமகாராஜன்கோபமாகிச் சொல்லுகிறார். ஒருசிறுபிள்ளையாவது நம்முடையகுதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி இராக்ஷதனைக்கொல்லுவதாவது இதென்ன ஆச்சரியம், இனிநம்முடையசௌரியமென்னவாயிருக்கிறது. ஆனாலுமவனுக்கு யமலோகம்வழிகாட்ட என்கையில்அஸ்திரமிருக்கிறது

நீங்கள்பயப்படாமலும் பத்திரப்படுத்துங்களென்றார். அதற்கு
இராட்சதாள் சொல்லுகிறார்கள் ஐயா சத்துருக்கமகாராஜரே?
அந்தசிறுபிள்ளையான லவனைப்பார்த்தால்பரப்பிரம்மமாய்விள
ங்காநின்ற ஸ்ரீராமமூர்த்தியைப்போல் வடிவும், அழகும், வள
மும்வளர்ப்படச்சிலைபோலுமிருக்கிறான். அவன்தாய்தந்தைபே
ரைக்கேட்டால் தாயின்பேர்ஜானகியம்மாளும், ஐயாபேர்வால்
மீகரும்தமையன்பேர்குசலனும், தனைப்போலவனும், தாங்கள்வால
மீகருடைய சிஷியர்களென்றுசொன்னான். ஆனபடியால் எங்க
ளாலானமட்டும் குதிரையைவிடச்சொல்லிபிரியவசனமாகக்கே
ட்டுப்பார்த்தோம் எங்கள்வார்த்தையுங்கேளாமல்சகலரையும்அ
ஸ்திரம்விட்டுக்கொன்றான். அவன்கையில் நாங்கள்பட்டபாடு
என்னசொல்லுவோமென்றார்கள்.

அதுகேட்டுசத்துருக்கமகாராஜன்ஸ்ரீராமரைப்போலவே
லவனிருக்கிறானென்றுசொல்லவே, கோபந்தணிந்து, தன்பக்
கத்திலிருந்தசோமகாசமகாராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்
ஐயா மகாராசனே? கேளுங்கள், அந்தச்சிறுபிள்ளை லவனனவ
ன் ஆரென்றிருக்கிறீர்கள், என் தமையன் பிள்ளைகளாகவேண்
டும், இல்லாவிட்டால் தாயார்சீதையம்மனென்றுசொன்னதே,
என்தமயனுடையதேவியான சீதாலட்சுமிமேரில்குற்றஞ்சுமத்
திகர்ப்பவதியென்று பாராமல் வனத்திற்கனுப்பிவிட்டபடியா
ல் அந்தலவன், சீதாதேவிபுத்திரனென்பதற்குத் தப்பிதமில்லை,
இப்போது நாம்சண்டைக்கூட்டிக்கொண்டுரகமாய்ப்போனோ
மேயானால் சிறுவனானபடியால்பயப்படுவான். ஆனபடியினாலே
நமதுதண்டையிவ்விடத்திற்றானே நிறுத்திவைத்துவிட்டுசில
தூதரையும் சிலசேனைகளையுங்கூட்டியனுப்பிவைத்து அந்தச்
சிறுபிள்ளையானலவனை கைப்பிடியாகப்பிடித்துவந்தால்எல்லா
ச்சமாச்சாரமுங்கண்டறியலாமென்றான். அதுகேட்டுசோமகா
சமகாராஜன்சொல்லுகிறான். ஐயா! சத்துருக்கமகாராஜரே? கே
ளும், உமக்கு அப்படி சமுசயமாயிருந்தால்கொஞ்சந்தண்டுதள
த்தைக்கூட்டிஅந்தச்சிறுபிள்ளைலவனைகைப்பிடியாகப்பிடித்து
க்கொண்டுவரும்படியாகச்சொல்லியனுப்புமென்றார். அம்மொ
ழியைக்கேட்டு, சத்துருக்கமகாராஜன் நல்லதென்று மகாமாய
னைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். ஓ! மகாமாயனே? கேளும், நீ
இருபதுவெள்ளம்இராட்சதாளைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய், அந்
தலவனுக்குஉயிர்ச்சேதம்வாராவொட்டாமற்கைப்பிடியாகப்பிடித்

துக்கொண்டு வாவேண்டுமென்றனுப்ப, அப்படியே யாகமாயனும், விடைபெற்று நல்லவீரனாய்ப்போருக்கு, யானைதேர் பரிசேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு டமாரபேரிகை முழங்க, லவனிருக்குமிடந்தேடிப்போகையில் லவனென்பவன் இராட்சதரைக்கொன்றின்னம்சேனைகள்வருகிறதோ வில்லையோவென்று, ஒரு ஆலவிருக்ஷத்தின்மேலேறி, உச்சிக்கிளையில் நின்றுபார்த்தான் பார்க்கையில், யானைதேர்பரி சேனைகள்வருவதைக்கண்டு, சந்தோஷமாகி, மரத்தைவிட்டுக்கீழிறங்கி, வில்லைவளைத்துக் குணத்தொனிசெய்து சரஸ்வதியாற்றங்கரையோரமாகவந்து நின்றுக்கொண்டுசேனைகள்பேரிற்பார்வையாயிருக்கையில். பர்வதங்கள்போல்இரதமேறித்தண்டானதுவந்துலவனைச்சுற்றிவளைத்துக்கொள்ள, மகாமாயன்பகருகிறான். அடா! இராட்சதாளே? சிறுபிள்ளைலவன் ஓடிப்போகப்போகிறான். அவனைக்கைப்பிடியாகப்பிடியுங்களென்றான்.

அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட லவனென்பவன் கலகலவென்றுநகைத்துச்சொல்லுகிறான். அடா! இராட்சதர்களே? சேனைங்கள் நீங்கள் உயிரோடுதப்பிப் பிள்ளைமுகம் பார்க்கிறபேருனால் ஓடிப்பிழையுங்கள், இல்லையென்று என்கிட்ட நெருங்குவீர்களேயானால் ஒரேபாணத்தினால் உங்களனைவரையும் யெமலோகஞ்சேர்த்திடுவேன், சிறுபிள்ளையென்றெண்ணாதீர்கள், புலியைநாய்வந்து எற்றியதுபோல் என்னைவந்து சுற்றிக்கொண்டீர்கள், ஓடிப்போங்களென்றுகூற, ராக்ஷதாள்சொல்லுகிறார்கள். அடா, லவனே? நாங்களோடிப்போகிறோம் சற்றுநேரம் நீயோடாமல் நில்லென்று கிட்டநெருங்கினார்கள். அக்காலையில் லவனானவன், ஏதடா, இராட்சதாள்மிதமிஞ்சி கிட்டநெருங்கிவருறார்களென்று ஆக்கிரக நிக்குரோதனாக வில்லைவளைத்து, பாணங்களைப்பூட்டி, நான்குமூலையுந்திருப்பித்திருப்பி ஓய்வில்லாமல் உகாந்தகாலத்தில் சப்தமேகமுமொன்றாய்க்கூடி இடிமின்னல்குமுறலுடனே மழைவருஷித்தால் எவ்வாறோ, அவ்வாறுசரவருஷங்களை மிதமில்லாமற் சககராகாரமாய்த் திருப்பித்திரும்பிச்சுழன்று, சுழன்று, மூச்சுவிடாமற்சாடும்போது இராட்சதாள்எப்படிவிழுகிறார்களென்றால், யானைக்குப்பாணம் (௩) சவுடாலுக்குப்பாணம் (௪) குதிரைக்குப்பாணம் (௨) ராவுததனுக்குப்பாணம் (௨) காலாள்களுக்குப்பாணம் (௨) இந்தப்படியாயஸ்திரங்களைவிட்டுயானைதேர்பரிசேனைகள்தன்முன்னுக்குநாடவொ

ட்டாமல்ஜாடுகிறபோது, நெருங்கிவந்தஇராக்ஷதாளெல்லாமாண்டுபோனார்கள்.

அதனைக்கண்டமகாமாயன், ஏதடா, சிறுபிள்ளையென்றுபார்த்தால் நம்முடைய இராட்சதவமிசத்திற் கெல்லாம் எமனைப்போற்காண்கின்றது இவனுக்குஇரதமில்லை, சேனைகளுமில்லை யானைகளுமில்லை, இவனுடைய வீரத்தை என்னசொல்வோம் இருபதுவெள்ளம் இராக்ஷதாளும் மாண்டுபோவதுபோற் காணுகிறது இனிநாம் சும்மாயிருக்கப்போகாதென்று மனதிலெண்ணி, இறந்தவர்போக மீதியிருந்த பதினைந்துவெள்ளம இராக்ஷதாளைப்பார்த்து மகாமாயன்சொல்லுகிறான். அடா இராக்ஷதர்களே? இனிசிறுபிள்ளையென்றுபாராதீர்கள், உங்களுக்கு ரோஷமில்லையோ, மூக்கிலிருக்கிறது மீசையோ, நீங்கள் கையிற்பிடித்ததுவில்லோ, உங்கள்சவுரியசாமார்த்தியங்கள்எங்கே போயிற்று. உங்களைக்கொண்டுபோகிற இயமன்வந்தாலும்அவனையும்வெல்லத்தக்கின சாமார்த்தியங்களுமுண்டே அந்தச்சாமர்த்தியங்களையெல்லாம் சிறுபிள்ளையாகிய லவனுக்கு முன்பாழாக்கி பெண்களாகிப்போனீர்களோ, உங்களுக்குச்சற்றாகிலும் ஈனமில்லையோ, உங்கள்சவுரியத்தைச்சிறுபிள்ளையானலவன்முன்னுக்குக்காண்பிக்கலாகாதோ, உங்களைசத்துருக்கர்கிடாவைப் போல்வளர்த்துப் பிடாரியானலவன்பாணத்திற்குகாவுகொடுக்கக்கொண்டுவந்தானோ, அடா இராட்சதாளே, இந்தலவனாலே நீங்கள் இறந்தாற் சத்துருக்கமகாராசனெழுப்பிவிடுவார் நீங்கள் பின்னுக்கிடையவேண்டாம் முனைந்து லவனைக்கைப்பிடியாகப்பிடியுங்கள், ஜாலஞ்செய்யாதீர்களென்றான். அதுகேட்டு லவனவன்கூறுகிறான். அடா! இராட்சதர்களே உங்களுக்கு சாமர்த்தியமுண்டானால் கிட்ட வாருங்கள் பார்ப்போமென்றான் அதுகேட்டுமகாமாயன்சொல்லுகிறான். அடா இராட்சதாளே லவனுக்கென்னபுத்தி சொன்னபோதிலும லவன்கேட்கிறவனாகக்காணவில்லை அவன்பேசப்பட்ட விசேஷங்களைப்பார்த்தால் நமக்குஅவமரியாதைவருகிறதுபோற்காண்கின்றது. அப்படிவராதபடிக்கு நடந்துகொள்ளவேண்டும்இப்போதிந்தலவனைக்கைப் பிடியாகப்பிடியுங்க ளிவனைக்கொஞ்சத்தில்விடப்போகாது பிடியுங்கள்பிடியுங்களென்றான்மகாமாயனானவன். அதுகேட்டுலவன்சொல்லுகிறான். அடா இராட்சதர்களே, ஆரென்றுஉங்கள்மனதிலெண்ணித்துள்ளாதீர்கள்.

ன்னைபாணத்திற்கிரையாகவைத்தீர்கள், சொன்னேன்சொன்னேன்கிட்டநெருங்கிவருதீர்கள். தலைவிற்றேனே நின்றுபேசுங்களடா, இராட்சதாளேயென்றான்.

அதுகேட்டு இராக்ஷதாள் நகைக்கங்கொண்டு வில்லிற்பாணங்களைப்பூட்டி, லவனை பொறுபொறென்று கிட்டேநெருங்கிவிட்டார்கள். அதனால் லவனானவன், கோபங்கொண்டுவில்லையெடுத்து நிறுத்தி அனேகபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணிவிட்டான். அந்த அஸ்திரங்கள். நாகசர்ப்பம்போற்சீறிக்கொண்டு இராட்சதாளுடைய சிரங்களையும் வில்லைப்பிடித்தகரங்களையும், கவசமணிந்தஉரங்களையும், அறுத்துதள்ளவே, இராட்சதரெல்லோரும் பயந்து ஆறிலுஞ்சாவு, நூறிலுஞ்சாவென்றுமனந்துணிந்து, அந்தப்பதினைந்துவெள்ளம்இராக்ஷதர்களும் அஸ்திரங்களை லவன்பேரில்விட்டார்கள். அதற்குலவனானவன், சற்றுமிடையாமல்விசைகொண்டு அனேகபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்துப் பதினைந்துவெள்ளம் இராட்சதாள்விட்டப்பட்ட அஸ்திரங்களைகண்டித்தான். அதனால்இராட்சதாள்கோபங்கொண்டு யானைதேர்பரிசேனைகளோடு முனைந்து, வில்லையெடுத்து நிறுத்தி, நல்லகூர்மையோடுங் கூடியிராநின்ற அஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்துச்சொல்லுகிறார்கள். அடா! லவனே? உன்னைப்பார்த்தால்ஸ்ரீராமனைப்போலிருக்கின்றதென்றுஉன்பேரிற்பாணங்களைவிடாமற் சும்மாயிருந்தோம், நீர்செய்தபிழையெல்லாம் மனம்பொறுத்தோம், எங்கள்முன்னுக்குஅரிஅரப்பிரமாதிகளும் எதிர்நிற்கமாட்டார்கள். நீயும் உன்வில்லும் உன்னுடையபாணமும் எங்களுக்கொரு துரும்பாகும் உன்னைப்பாராவிட்டாலும்எங்களுக்குஇராசாவாகியஸ்ரீராமபிரமத்தைப்பார்க்கவேண்டாமோ ஆகையால் எங்கள்சொல்லைக் கடவாமல் எங்கள்இராசாவாகிய சத்துருக்கமகாராசரிடத்தில் வந்தாலுஞ்சரி அல்லது எங்கள்குதிரையை எங்கள்பின்னனுப்பினாலுஞ்சரி அப்படிக்கிவராமலும் குதிரையைவிடாமலு மிருப்பையேயாகில் உன்னைக்கொல்லாமல்நாங்கள்போகிறதில்லையென்றார்களதுகேட்டு லவனானவன். கூறுகிறான். அடா!இராட்சதர்களே? நல்லவசனஞ்சொன்னீர்கள், நீங்கள்தானோ எமனுக்கு நாமனாயிருக்கப்பட்டவர்கள், உங்கள் முன்னுக்கு அரிஅரப்பிரமாதிகளும் நிற்கமாட்டார்களே, இராமன்சொத்தை நன்

ருப்ச்சாப்பிட்டு நீங்கள் இராமனுக்குப் பகையாளிகள்வந்தால் அவர்களுக்குப் பிரியவசனஞ்சொல்லிப் பிழைப்பாருமுண்டோ உண்டவன்வீட்டுக்கு இரண்டகஞ்செய்யபட்டபோர்கள், நீங்கள்தானே அடா! இராக்ஷதர்களே? யுத்தம்வந்து நொந்தபோது தகப்பனென்றும் ரணக்களத்தில் உறவுகொண்டாடுபவருமுண்டோ இராமன்உப்பைத்தின்று அவருக்கேரண்டகஞ்செய்யலாமோவென்று பிணமலைகள்போலிருபக்கத்திலுங் குவிக்கத்தலைப்பட்டான்.

அதுகண்டு இராட்தாள் இனிலவனை, விடப்போகாதென்றுகோபங்கொண்டு, யானைக்காரர் இரதக்காரரும் லவன்பேரிற் பாணப்பிரயோகம்பண்ணினார்கள். அந்தப்பாணங்களும் நாகசர்ப்பம்போற் சீறிக்கொண்டுவருகிறபோது லவனானவன்கண்டு அனேக அஸ்திரங்களைவிடுத்து நடுவதுபாதியில் அறுத்துப்போட்டு சலுதியில் அஸ்திரங்களை அவர்கள்மீதுவிடுத்துக்கொல்லுகிறபோது, இராட்சதள் மின்னுக்குவைத்தகாலைப் பின்னுக்குவாங்கியிடைந்து நான்குமூலையுஞ் சிதறியோடத் தலைப்பட்டார்கள்.

அதுகண்டு மகாமாயன்கோபமாகி, இராட்சதாளைப்பார்த்துக்கடுகடுத்துச்சொல்லுகிறான். அடா! இராட்சதாளே? என்னமுழுகிப்போயிற்றென்று ஒடுகிறீர்தள், நீங்கள்சேவகரோ ஓடினால் இராமத்துரோகமல்லவோ, ஓடாதீர்கள், உங்களாலே தேவர்கள் நகைக்கவுடப்பெடுத்தேன், இந்தச்சிறுபிள்ளைலவனைப்பிடிக்க உங்களாலாகாதோவென்றான். அதுகேட்டுஇராட்சதாளெல்லவரும்ஏகமாகக்கூடிவில்லுகளைவளைத்துஅநேகபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்து லவன்பேரிற்பிரயோகம்பண்ணினார்கள். அதுகண்டு லவனானவன், இராட்சதாளைப்பார்த்துநகைத்துஅடா! ராக்ஷதர்களே? நீங்கள்தானே அரிஅரப்பிரமாதிகளைச்செயித்தவர்கள், அந்தசாமர்த்தியமெல்லாமென்முன்காட்டலாகாதோ, உங்களுடைய சாமர்த்தியங்களை நீங்கள்தானேமெச்சவேணுமென்று சரங்களை அபரிமிதமாக வாரிவாரிச் சொரிந்துக்துக்கொண்டு பின்னுஞ்சொல்லுகிறான். என்னைகைபிடியாகப்பிடிக்கத்திரிமூர்த்திகளுக்கும் வல்லமையில்லாதிருக்கஉங்களாலாகாதென்று இராட்சதாள் ஓடியொளிக்கும்படியாய்ச் சாடிக்கொண்டிருந்தான்.

லவனுக்கும் மகாமாயனுக்கும் யுத்தம்.

கலிவிருத்தம்.

லேனக்கு நிலமிசைச்சாய்ந் தபின்
கோலமாமக மாயன்குறுக்கிடச்
சீலமுள்ள லவன்பின்சீறிவெங்
காலனைப்போ லெதிர்த்தனர்காண்மினே

அப்போது மகாமாயன் அதிககோபமாகி தன்னுடையகோரைப்பற்கள்சொலிக்க, மீசைபடபடவென்று துடிக்க, பற்களைநெறநெறவென்றுகடிக்க, இரண்டுகண்களுஞ்செவ்வானம்போற்சிவக்க வுருட்டிவிழித்து இனியிவர்களாற்சாரமில்லை நாமே நேரிற்சென்றுபோர்செய்யவேண்டுமென்று சாரதியையெச்சரித்து தேரைசெலுத்தச்சொல்லி பாரெல்லாம்நடுங்கத்தக்கதாய் தன்வில்லைவளைத்து ஐம்பதுநாராசங்களையெடுத்து, தனுசிற்றொடுத்து, பிரயோகம்பண்ணவே அதைலவனவன்கண்டுசினங்கொண்டு கொதித்து புலிபோற்குதித்து, (௨௫)நாருசபாணங்களையெடுத்துவில்லிற்றொடுத்துவிடுத்துமகாமாயன்விட்ட௫0 நாராசபாணங்களையுமறுத்து, அவனுடையமார்பிலும்பட்டுமுதுகிலுருவிப்போகச்செய்தான அதனால் மகாமாயன், யுகாந்தகாலத்திடிபோற்கனைத்து, அனேகஅஸ்திரங்களைச்சந்தித்து, மாரிபொழிவதுபோற் சரமாரியாகப்பொழியும்போது, லவனுமிவனுக்குச்சலியாமற்களையாமற் சுருக்கில்நொறுக்கத்தக்க சுருக்கானவெகுபாணத்தைப்பொறுக்கி யெடுத்துவிடுத்து மகாமாயன்பாணங்களையு மிராட்சதாளவிடப்பட்ட அஸ்திரங்களையுமறுத்துத்தள்ளி அதிகமாக சிலபாணங்களைவிட்டு அவர்கள்முடியுங்கொடைச்சீலையுமறுத்துத்தள்ளினன். அதைப்பார்த்துமகாமாயன்ஏதடா, நாம்விட்ட அஸ்திரங்களையுமறுந்து இராட்சதாளையும்நாடவெட்டாயற் கருவறுத்துவருகிறான். இவனுடையசாமார்த்தியந்தானென்ன, இவன்கரவேகந்தானென்ன, இவனுக்கோஇரதமில்லைநமக்கோஇரதமிருக்கிறதுமேலும்யானைசேனைகுதிரைகளில்லாமல்யுத்தம்பண்ணுகிறான இரணக்களத்தையெல்லாம் வெறுங்களமாகத்துடைத்துவிடுகிறான், நாமெப்படிசத்துருக்களிடஞ்சென்று அவர்முகத்தில்முழிக்கப்போகிறோம் நாம் வருகிறபோதுயானைதேர்பரிசேனைகளென்ன, டமாரபேரிகைவாத்தியங்களென்ன சேனாதிபதிகளென்ன யாவத்தையுமிந்த லவனுக்குஒப்பிவித்து நாமிப்போது ஒண்டியானோம், சமுத்

நிமெல்லாம்தாண்டி ஒருசிறியகாலவாயில்வந்தகப்பட்டுக்கொண்டோம்இந்தலவனேநமதுகையில் அகப்படுகிறவனுக்காணைப்படவில்லை இதற்கென்னசெய் வாமென் றுலோசனைசெய்து.க்கொண்டிருக்கையில், லவனனவன்சொல்லுகிருன். ஓ!இராட்சதனே? நீஏன்வீணுலோசனைசெய்கிருய், உன்னைப்போலொத்தஇராட்சதாள் கோடிபேர்வந்தாலும் என்னை இந்தவிடம்விட்டுவெளிப்படுத்ததிரமுண்டோ வீணுலோசனைபண்ணுமல் உன்னிருப்பிடம்போய்ச்சேருய், இல்லையென்றுல் என்னுடன்போர்புரிந்துசெயித்து உன்னையுன்னிஷ்டமான யிடத்திற்கொண்டுபோவென்றுகூற, மகாமாயன்சொல்லுகிருன் அடா!லவனே? நீகையிலாகாத சில்லரைக்கொன்றேமென்று கர்வித்திருக்கிருய், விசேஷங்களைமிஞ்சிவரவொட்டாதே யானைவாயின்கரும்புபோலெங்கள்சேனையின்வாய்க்கு நீயோசிறியதுரும்பு, ஆகிலும்ஸ்ரீராமரைப்போல வடிவுந்தேஜசும அலங்காரமும் பொருந்தியிருக்கிறபடியால் உன்னுடன் யுத்தம்பண்ணுதற்கு மனதுவரவில்லை உன்தாய்தந்தை பேரையும் உன்குலங்கோத்திரத்தையுஞ்சொன்னுல் அப்பாலுன்னுடனயுத்தம்பண்ணுகிறேன் சொல்லென்றுன். அதுகேட்டுலவன்சொல்லுகிருன். என்தாய் தகப்பன்பேரைக்கூறினுல் யுத்தம்புரிவேனென்று மெத்ததைரியமாய் சித்தங்களித்துரைத்திணுல் சொல்லுகிறேன்கேள். என்தாய்பேர்ஜானகியம்மாள்,எங்களையாபேர்வால்மீகர்,என்பேர் லவன், என்தமயன்பேர்குசலன், எங்கள் குலமெனக்குத்தெரியவராது நாங்கள்வால்மீகருடைய சிஷப்பிள்ளைகளென்றுன்.

அதுகேட்டுமகாமாயன் யோசனைசெய்து கூறுகிருன் அடாதப்பிலவனே?கேளுய், நீஜானகியம்மனுடைய பிள்ளையென்றல்லவோசொல்லுகிருய், ஆனபடியினுலுனக்குச்சொல்லுகிறேன் என்னவென்றுலபிடித்துக்கட்டினகுதிரையைஎன்கையிலொப்பித்து தாயுடன்பிள்ளையாகப்போய்ச்சேர்,எங்களுடன் உனக்கென்னபோராட்டமிருக்கின்றது எங்களை நீயறியாயோ உன்னைநாங்களறிவோம், உனக்குமெங்களுக்கும் த்வேஷமும், ஆயாசமும், ஏன்வரவேணும், அப்படிவராதபடிக்கு நடந்துக்கொள்ளென்றுசெப்ப, அதைலவனனவன்கேட்டு, புன்னகை, புரிந்து புகலுகிருன் ஓ! இராட்சதனே ? எங்கள்குதிரையை உங்களுரில்வந்தது தூராக்கிரமாய்பிடிக்கவில்லை. எங்கள்வனத்திற்கு எங்கள் குதிரை வந்தபடியினுல் நான்பிடித்துக்கட்டி

கேன். என்கையிலகப்பட்ட குதிரையைவிடுவிக்க அண்டபண்டநவகண்ட சராசரங்களிலுள்ள அசரர்களாலும் உன்போலொத்தவுரியபராக்கிரம மகாசாமர்த்தியமான இராட்சதர்களாலும், திரிமூர்த்திகளாலும், விடுவிக்கக்கூடாது இந்தக்குதிரையின் ரணரங்கசூரன் சத்துருக்கன்வருகிறான். அந்தசத்துருக்கனுடைய சாமர்த்தியமும், அரைட்சணநேரத்திலறிகிறேன, நீ வேணுமென்றால் உன்னுயிரைத் தப்பித்துக்கொண்டோடிப்பிழை, இனியென்கையிலகப்பட்ட குதிரையைச்சேர்ப்பனத்திலும்விடுவேனென்றெண்ணாதே, உனக்கு சாமர்த்தியமுண்டானாலென்னைவென்று குதிரையைவிடுவித்துக்கொண்டுபோ, இல்லையென்றால் வந்தவழிபார்த்துக்கொண்டு போவென்றான். அது கேட்டுமகாமாயன் இதென்னவிபரீதகாலமாயிருக்கின்றது ஒரு சிறுபிள்ளையானவன இருபதுவெள்ளந் சேனைகளையுங்கொன்று நமக்கும் அடங்கி உத்தரவுகொடாமலசத்துருக்கருடையசாமர்த்தியத்தையும், அவருக்குண்டாகிய படையினதுசவுரியத்தையும், அறிகிறேனென்றான். இதுமகாபெரிய சங்கடத்திற் கிடந்தருவதுபோல் தோற்றுகிறது. இதெப்படிமுடியுமோதெரியவாது. நாம் தப்பிப்பிழைப்போமென்றாலும் இராமத்துரோகம்வந்தணுகும். இதற்கு என்னசெய்வோமென்று மழையில்லாப் பயிர்போலுமவாடி வழியைத்தேடி, மயங்கி, மகாமாயன்மறுபடியும் மனதைதிடப்படுத்தி லவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான்.

அப்பாலவனே! நானுனக்குப்பத்தனைவிதபுத்திசொன்னாலும் ஆற்றிற்கரைத்தபுளிபோல் அவலமாக்கிவிடுகிறாய் ஆகையால் உன்னைக்கொன்றாலுமதோஷமில்லை; இதோஎன்னுடைய அஸ்திரங்களினால் உன்னைக்கண்டதுண்டம்பண்ணுகிறேன்பாரடாவென்று, வில்லையெடுத்து நிறுத்தி, அதிதீட்சண்யமாயிருக்கப்பட்ட பத்துதிவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்து, மந்திராபூதிகொடுத்து, லவனுடையமார்புக்குந்தோளுக்குமசிரத்திற்கும அவனபிடித்தவில்லிற்குமலக்குபார்த்துவிட்டுவிட்டான். அப்பத்து திவ்வியாஸ்திரங்களும ஒன்றோடு ஒன்றாயாய்ந்து, அக்கினிப்பொறிகள் சிதறும்படியாய்வருங்காலத்தில் லவனவன்பார்த்து, தானும் பத்து திவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து, பூசைபுரிந்து ஒசைப்பொருந்திய வில்லிற்றொடுத்துவிட்டான். அப்போதந்த பத்துதிவ்வியாஸ்திரங்களையும் கஸ்திப்படுத்தி, அவன்மார்பில

ளிந்தகவசங்களையும் பொடியாக்கிவிட்டுப்போயிற்று. அதனால் ந்த மகாமாயன் அதிககோபமாகி, (௫௦) அர்த்தசந்திராஸ்திரங்களை தனுசிற்றொடுத்துவிட்டான். அதைக்கண்டலவனும் (௫௦) அர்த்தசந்திரபாணங்களைத்தொடுத்து மகாமாயன்விட்ட அஸ்திரங்களையறுத்துத்தள்ளி இரதம்சாரதிகுதிரைகளையதமாக்கிவிட்டது. அதுகண்ட மகாமாயன் சிந்தைதளர்ந்து மறுதேரின்மேலேறிவில்லையெடுத்து நிறுத்து நாண்பிகிந்து ஓரக்கினியாஸ்திரத்தைஎடுத்து பூசைநைவேத்தியம்புரிந்து இதனால் வெற்றியடையலாமென்ற ஆசையோடெய்தான். அதுவுபவடவாமுகாக்கினியை வாரியிறைத்துக்கொண்டு சடசடவென்கிறதொனிகளுடன் ஆலகாலவிஷயபோற்சீறிக்கொண்டு அதிவேகத்துடன்வருவதைலவனனவன்உற்றுநோக்கி, சற்றுமபயமில்லாமல் அதிகசீக்கிரமாகத்தன்வில்லில் ஒருவருணாஸ்திரத்தைசந்தித்து பூசைகள்செய்துவிட்டான். அந்தவருணாஸ்திரம் வில்லில்விடுபட்டு சப்தமேகங்களும் ஒன்றாய்க்கூடி இடிமின்னல்குமுறலுடனே குடங்கொண்டுசொரிந்தார்போல்ஓய்வில்லாமல்அக்கினியாஸ்திரத்தின்பேரில் மூச்சுவிடாமற்சொரிகிறபோது அக்னியாஸ்திரமானது நீருருகிப்போயிற்று. அதுகண்டுமகாமாயன்கோபாவேசமாகி ஒருபர்வதாஸ்திரத்தையெடுத்து தனுசிற்றொடுத்து தாபங்கொடுத்துவிடவே அப்பர்வதாஸ்திரமானது அனேகபர்வதங்களாகஉருவுகொண்டுமகா துரிதமாகவருகிறதைலவனனவன்கண்டுகோபங்கொண்டு இவனுடன்இவ்வளவுநேரம்போராட்டமாவென்றுசிந்தித்து வச்சிராயுதமொன்றெடுத்து, பூசைநைவேத்தியங்கொடுத்துதன்பேரில் வருகிறபர்வதாஸ்திரங்களின்பேரில்விடவே, அந்தவச்சிராயுதமானது அனேகவச்சிராயுதங்களாய் ரூபமுண்டாகி வருகிற பர்வதாஸ்திரங்களையெல்லாம் அறுத்துத்தள்ளிவச்சிராயுதமானது தடாலென்றுமகாமாயன்மார்பை பத்தலாகக்கிழித் தெறிந்துவிட்டுப் போயிற்று. அதனால் மகாமாயன் ஸ்ரீராமராமாவென்று வாய்விட்டலறிதேரின்மீதுசாய்ந்து பிராணனை விட்டான்.

அதுகண்டுலவன்சந்தோஷமுற்று, வில்நாணியைத் தளர்த்தி, கரத்திற்பிடித்துக்கொண்டுசெடிமறைவில்சற்றுநேரமிளைப்பாறிதடாகத்தில்ஸ்நானஞ்செய்து பூசைகள்முடித்துக்கொண்டு, கரையில்வந்துகாமதேனுவை நினைக்க, காமதேனுவானதுலவனிருக்குமிடத்தில்வந்து லவனுடையபசியையாற்றி, தெய்வ

லோகம்போய்ச்சேர்ந்தது. பின்பு லவனைவன் தாம்பூலந்தரி த்து, செடிமறைவில்வந்துட்கார்ந் தின்னஞ்சேனைகளுண்டோ வில்லையோ எல்லாஞ்சற்றுநேரமிருந்து பார்ப்போமென்று மனதிற்கருதி, மண்ணைக்குவித்து, தலையணையாகவைத்து, ஸ்ரீம ந்நாராயணனைப்போல பள்ளிகொண்டிருந்தான். அப்படியிரு க்க, அந்தரணக்களத்தில் உதிரவெள்ளமானது ஒருபனைமாமு யாய் ஓடத்தலைப்பட்டது அதில் இரண்டு இராட்சதாளுயிரைத் தப்பித்துக்கொண்டு சிரமேற்காங்குவித்து குய்யோமுறையோ வென்றுகூவி யழுதுக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாயெழும்பி, சத் துருக்கமகாராஜனிடம்வந்துசாஷ்டாங்கமாகவணங்கிச் சொல் லுகிறார்கள்.

ஐயா! சத்துருக்கமகாராஜனே? கேளும், சிறுபிள்ளை லவ னென்றல்லவோசொன்னீர்கள், அந்தசிறுபிள்ளைக்குயார்தானீ டென்றுசொல்லுவோம் மகாமாயனையும், இருபது வெள்ளம் இராட்சதாளையும், எமலோகத்திற்குவழிகாட்டிவிட்டு இன்னஞ் சேனைகளுண்டோவென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். இருக்கப்பட்டசேனைகளெல்லாமொருமிக்கசென்றாலும் ஒரேபா ணத்திற்கொன்றுபோடுவான். தேவரீர்கூட நிகரல்லவென்று கூறினார்கள். அதனையுற்றுக்கேட்டசத்துருக்கமகாராஜன்மெத் தவுந்துக்கசாகரத்திலாழ்ந்துசொல்லுகிறார், ஐயோசிறுபிள்ளை யாவதென்ன, இருபதுவெள்ளமிராட்சதாளையும், இராட்சதசி ரேஷ்டர்களையும், மகாமாயனையுங்கொன்றுவிடுவதென்ன நீங் கள் நித்திரையிலிருந்து சொற்பனங்கண்டுதிடுக்கிட்டோடிவந் தவர்களாகவேண்டும், இராட்சதாளென்ன அற்பசொற்பர்களா இராட்சதசிரேஷ்டர்கள்தானென்ன தீரமற்றவர்களோ, அப்ப டிப்பட்டசூரர்கள் மகாவரப்பிரசாதிகள்புஜபலபராக்கிரமமுள் ளவர்கள் இந்தசிறுவனால் இறந்தார்களென்றால், இனியென்ன யிருக்கின்றது. நமதுதண்டிற்சிறுபிள்ளை லவனைப்பிடிக்கத்தக்க வர்கள் ஒருவருமில்லையோவென்றார், அதற்கு இராஜாக்களும் இராட்சதர்களும் ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் மௌனமாயிருந்தார் கள்.

அந்தச்சமயத்தில சுரதமகாராஜன் சுருக்கிலெழுந்திருந் து சத்துருக்கமகாராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். ஐயா! சத்துருக்கமகாராஜனே? கேளும சிவனுக்குமடங்காதலவனைக் கைப்பிடியாகப்பிடித்துவர இப்போது அடியேனுக்கு செல்வுத

ருவீரோயானால்அவனுக்குஉதவியாயவராயபட்டகாலகண்டதிரு
நேத்திரானாலும் கண்டதுண்டஞ்செய்து லவன் எவ்விடம்
போனாலும் விடாமல் அரைக்ஷணநேரத்தில்பிடித்துவருகிறே
னென்றான். அதுகேட்டு சத்துருக்கமகாராஜனுஞ் சம்மதித்து
சுரதராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். வாருஞ் சுரதராஜனே?
லவனுக்குஉயிர்ச்சேதம்வாராமற் கைப்பிடியாகப்பிடித்தால் லவ
ன்வரப்பிறப்பு விசேஷங்களையுங் கேட்கலாமென்று தம்மோ
டொத்த ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களையும் ஐம்பதினாயிரம் அக்
ரோணிசேனைகளையும் தயார்செய்துபேரிகைவாத்தியங்களமுழ
ங்கபூமியானதுநடுங்க ஆர்ப்பரித்துலவனெங்கேயெங்கேயென்
றாரணக்களம்வந்தார்கள் அப்போ தந்தரணக்களமெப்படியிருந்
ததென்றால்செக்கச்செவேலென்று செம்மணற்கரைத்த ஆறுபோ
ல் ஒருபனையுயரம பிரவாகமோடுகிறது. இந்த வுதிரவெள்ளத்
தில் தலையில்லாத முண்டங்களெழுந்துகூத்தாட, அந்தமுண்ட
ங்கள்பேரிற்கழுக்கள்யேறிநடக்க,பூதபிசாசுகளும்ஜாகினிடாகி
னிநாய்நரிகளும பிணங்களைப்பிடுங்கித்தின்றுஉதிரங்களைக்குடி
த்துடமாரபேரிகை கழுத்தில்மாட்டியடித்துக்கொண்டு ஓடுகிற
உதிரவெள்ளத்தோடுகூட இவைகளையும் அடித்துக்கொண்டு
போகின்றது.

அதுகண்டு சுரதராஜன் நல்லயுத்தங்கள் நடந்ததுபோற்
காண்கிறதென்றுமனதிலெண்ணி,லவனைத்தேடிப்பார்க்கையில்
வருணவன், டமாரபேரிகையினுடையசத்தங்கேட்டுநிலத்தை
விட்டெழுந்திருந்து கையிற்றனுசைப்பிடித்து வெளிப்புறப்
பட்டான். புறப்படவே சேனைகளானதுகண்டு லவனைவளைத்து
உள்ளேபோட்டுக்கொண்டு ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராஜர்களும்
நாலுபக்கமும்இரதங்களைவிட்டுக்கொண்டுலவன்பேரிற்சேனைக
ளை ஏவினார்கள். அதுகண்டுலவன்சொல்லுகிறான். அடாசேவ
கரே உங்களிலுந்தாஷ்டீகப்படைத்த இராட்சதாள் என்கைய
ம்பினால் இறந்ததுகண்டிருந்தும் நீங்களென்வீணிற் சாகிறீர்க
ளெப்படிமாளாமுன்னம்நான்நவிலுபவிசேஷத்தைதள்ளாமல்
உங்கள்பெண்டுபிள்ளைகளைவேண்டாதவர்கள் என்னுடனே ச
ண்டைக்குவாருங்களென்றான்.

அதுகேட்டுசேனைகள் சொல்லுகிறார்கள். அடா!லவனே?
நாங்களிறந்தால் எங்களுயிரைமீட்டுத்தர, சத்துருக்மகாராஜ
னிருக்கின்றார் ஆனபடியினாலுனக்கு உன்னுடைய அவ்ஸ்தி

பத்திற்கும் நாங்கள்பயந்தோமென்றெண்ணாதே உன்னாலானசா
மர்த்தியத்தைவந்தனைசெய்யாமல்பாயலானார்கள். அதுகேட்
டு லவனானவன், கோபங்கொண்டு மண்டிப்போட்டு உட்கார்ந்து
வில்லைப் பூமியிலூன்றி அநேக பாணங்களை யெடுத்து-க-௧௦-
௧௦௦-௧௦௦௦-௧௦௦௦௦ கோடி-சங்கம்-மாசங்கமென்று கணக்குமித
மில்லாதபாணங்களை மழைபொழிவதுபோல் நாலுமூலையுங்கா
கமொன்றாகுமென்று விட்டுக்கொண்டிருந்தான். அப்படி லவனா
னவன் அஸ்திரங்களை மிதமில்லாமல்விடுகிறபோது சேனைகளா
னது திக்குமுக்காடிட்டுச்சின்னாபின்னமாய்க்கால்வேறுசிரம்வே
று இடைவேறுதுடைவேறாக அறுந்துவிழுந்ததுகள் படைக்
கு -சென்ற ஐம்பதினாயிரம் அக்ரோணிசேனைகளுமாண்டு உதி
ரவெள்ளமலைமலையாக ரத்தாறுபெருக யோடத்தலைப்பட்
டது அதுகண்டு ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களும் அநேககோ
பமூண்டு இரதத்தைமுன்னுந்தட்டிச் சொல்லுகிறார்கள்.

அடா தம்பி! லவனே? கேள் துள்ளியமாடுபொதிசுமக்கு
மா, "மூத்தோர்சொல்வார்த்தையமிர்தம்" வென்பதைக்கொ
ண்டு எங்களோடுனக்குப்போராட்டமென்ன; நாங்கள்சொன்னப
டியேகேள். அதென்னவென்றால் குதிரையையெங்கள்வசமொப்
பிவித்து எங்களுடனே சத்துருக்ன மகாராஜனிடத்திற்கு வந்
து கண்டுபேசி உன்னிருப்பிடத்திற்குவந்துவிடுவாய், வாராய்தம்
பி என்றார்கள். அதுகேட்ட லவன் புன்னகைபுரிந்து நமனுகை
வில்லுக்கு நல்லவிருந்துவந்தகப்பட்டதென்று நினைத்து ஐம்ப
த்தாறுதேசத்தரசர்களையும்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். ஓ! இரா
ஜாக்களே? நல்லவிசேஷஞ்சொன்னீர்கள், என்னையிற்பிடிபட்
டகுதிரையைவிடுவித்துக்கொள்ள சத்துருக்னனைப்போலும், அ
ன்தமயன் ஸ்ரீராமனைப்போலும், (௧௦௦) பேர்வந்தாலும் குதி
ரையைவிடுவேனென்றெண்ணாதீர்கள், நான் உங்களோடு கூட
வருகிறவனல்ல, உங்களுக்குசாமர்த்தியமுண்டானால் என்னைச்
செயித்து குதிரையைவிடுவித்துக்கொண்டுபோங்கள் இல்லையெ
ன்றால் ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் ஓடிப்பிழையுங்கள், வீணிலே
ன்மடிகிறீர்கள், உங்களாலென்னை என்னசெய்யக்கூடும், உங்க
ளை உற்பத்திசெய்தபிரமதேவன்வந்தாலுஞ்சளையேன், உங்கள்பி
ன்வாறேன்சறேலென்றோடிப்பிழையுங்களென்றான். அதுகேட்
டு ஐம்பத்தாறுதேசத்திராசர்களுங்கோபமாக அநேகபாணங்க

ளைத்தனுசிற்சந்தித்து யுகாந்தகாலத்துச்சப்தமேகங்களும் ஒன்ருய்க்கூடி இடிமின்னலுடன் குமுறலுடனேமழைபொழிந்தாலெத்தன்மையாய்ப்பொழியுமோ அத்தன்மையாய்சாமாரிலவன்பேரிற்பொழிந்தார்கள்.

அதற்குலவனுனவன் கடிந்து வில்லிலனேகபாணங்களைச் சந்தித்து சோணமாரிபோற் சேனைகளின்பேரிற்சரமாரியாய்ப் பொழிந்து இராசாக்கள்விடுத்த அஸ்திரங்களனைத்தையுமறுத்துத்தள்ளி அவர்களேறிவந்த இரதபசாரகுதிரைகளையும் துவம்சம்பண்ணிவிட்டான். அதுகண்டு இராஜாக்களெல்லோருமகத்திகேடயமெடுத்துக்கொண்டுவர, லவனுனவன்பார்த்து, பேருக்கிரண்டுபாணம்விட்டு கத்திகேடயங்களை பொடியாக்கிஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களையும் பார்த்துச்சொல்லுகிருன்.

ஓகோ இராஜர்களே ? நீங்கள்வரும்போது யானைசேனை பரிவாரத்துடன் ஏகசமூகத்தோடும் வந்தீர்களே, அதுகளெல்லாமெங்கேபோய்விட்டது ஆனபடியினுல் நீங்களும் அவ்வாருய்விடுவீர்கள். குறியாயோடிப்பிழையுங்கள், அத்துமீறினவர் சித்திரவதைப்படுவாரென்பதறியீர்களோ, சண்டைக்கும்உங்களுக்கும்வெகுதூரம ஜலதியிலகன்றுபோங்களென்றுகூறியலவனைப்பார்த்து இராஜாக்களெல்லோரும் மனதுபொங்கிஈட்டி எறியீட்டி, சுரிகை, வாங்கு, வளைதடி, வல்லயம், சக்கரம், குந்தம், வேல், இப்படிசொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டாயுதங்களையும்லவன்பேரில் றிவ்வுறிவ்வென்றெடுத்தெறிந்துக்கொண்டிருக்கையில் லவனுனவன், ஏதடா நாம தர்மமாய் பார்த்தபோது, நம்மைவிட்டுப்போகாமல் நமதுபேரிற்றுனே ஆயுதஅஸ்திரங்களைஎடுத்து விடுகிருர்கள். இனிநாம்சுமமாயிருந்தால் காரியமல்லவென்றுவில்லில் (கoo) நாராசபாணங்களைச் சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணினுன். அந்த (கoo) நாராசபாணங்களும் வில்லில்விடுபட்டு அவயங்கார்த்துக்கொண்டிருந்த சர்ப்பம சீறிப்புறப்பட்டாலெவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமாய் புறப்பட்டு இராஜாக்களுடைய ஆயுதங்களையுமறுத்து ஐம்பத்தாறுதேசத்திராஜாக்களின் மார்பிற்றைத்து முதுகிலிருகிப்போக அதனுலவர்கள் மெத்தவுங்கஸ்தியடைந்து ஸ்ரீராமாவென்றசத்தத்துடன் அடியற்றமரம்போற்சாய்ந்து பூமியில்விழ்ந்தார்கள்.

லவனுக்கும் சுரதராஜனுக்கும் யுத்தம்.

கலிவிருத்தம்

பாலன்கைக்கணை யாலவன்பட்டபின்
காலமேல்வருஞ் சண்டனேயென்றயர்ந்
தோலமிட்டுழலும்படைத்தனை
வேலெடுத்துச்சுரதனுமேவினான்.

இவைகளனைத்தையுங் கண்ணினாற்கண்டசுரதமகாராசனானவன் ஆக்கிரதிக்குரோதனாக பல்லை நெறநெறவென்று கடித்து மீசைபடபடவென்று துடிக்க, அக்கினிப்பொறிகளானது முகத்திற்சொலிக்க, இவனை செயிக்க நமக்கு சாமார்த்தியமில்லையோவென்று கைகொட்டிபுயத்தைதட்டி சாரதியையதட்டி இரதத்தைநடத்தச்சொல்லி லவனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான், அடாதப்பிலவனே ? நாங்கள்விட்ட குதிரையையும்பிடித்துக்கட்டி எங்களுடைய சேனைகளையுஞ்சின்னபின்னமாய்க்கால்மாடு தலைமாடாகக்கொல்லலாமோ சொல்லென்றான். அதுகேட்டுலவனவன் கூறுகிறான்.

கேளுமையா அரசனே நீங்கள்விட்ட குதிரையானது எங்களாவனத்திற்குவந்தமையால் நான்பிடித்துக்கட்டி யுத்தத்திற்கு வந்தேன் உனால்சாமார்த்தியமுண்டானால் என்னைசெயித்து குதிரையைவிடுவித்துக்கொண்டுபோம் இல்லாவிட்டால்கூப்பிடாமற்செடிமறைவிற் படுத்துக்கொள்ளென்றான், அம்மொழியைக்கேட்ட சுரதராசன் புன்னகைகொண்டு லவனைநோக்கிச் சொல்லுகின்றான். அடாலவனே? நீகையிலாகாதசில்லரைக்கொண்டோமென்ற கெர்வத்தைமனதிலெண்ணியல்லவோ என்னை செடிமறைவிற் படுத்துக்கொள்ளச்சொன்னாய், உன்னைசிறுபிள்ளையென்று சும்மாவிட்டுவிட்டேனில்லாவிட்டாலிந்நேரமபதரிச்சொன்ன நாவையறுத்துவைப்பேனடா நீதான்சூரனென்றெண்ணாதே சவுரியப்பண்ணாதே, தானென்றகெர்வமயார்க்குந்தகாதெனபதையறியாயோ ஆனையால்சிறியோர்கட்டியசிற்றணைபோற்புரியாதே வில்லாண்மைக்குவீரனென்று கருக்குற்று திரியாதேயென்று முன்னிலும் எண்மடங்கதிகமாகதனுசையெடுத்து நிறுத்தி நாணிபிகிந்து நாதோசைகொண்டெட்டுதிசையுமதிர அட்டகாசஞ்செய்து, பதினைந்துதிவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து மந்திராபூதிகொடுத்துவிட்டான். அதுகண்டுலவனும்பதினைந்துதிவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து

வில்லிற்சந்தித்துவிட்டுசூரதன்விட்ட திவ்வியாஸ்திரங்களையறுத்துத்தள்ளிசூரதனுடையகவசங்களையும்பொடியாக்செய்தான்.

அதனால்சூரதன்மிகவுங்கோபமாகி ஐம்பதுநாராசபாணங்களெடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்தா னதுவுங்காலகோடிவிஷம்போற்சீறிக்கொண்டுவருகிறதைலவன்பார்த்துதானும் ஐம்பதுநாராசபாணங்களையெடுத்துவிட்டான். அதுகள்சூரதனுடையபாணங்களையறுத்துத்தள்ளிவில்நாணியையுமறுத்துவிட்டது. அப்போதுசூரதன் ஏதடா சிறுபிள்ளையென்றுபார்த்தால் இவன் நாம்விட்டபாணங்களனைத்தையுமறுத்துத்தள்ளினான், இவனாலனேகஅரசர்களும்மாண்டுவிட்டார்கள், இவனும்மகாசாமர்த்தியவானாயிருக்கிறான். இவனால்நமக்குபஜெயம் வரும்போலக்காண்கின்றது. இவனை கைப்பிடியாகப் பிடித்துவரச்சொன்னார்களே, இதற்கெப்படி யோசனையென்று சற்றுநேரஞ்சும்மாயிருந்தான். அதுகண்டுலவன்புன்னகைபுரிந்து சூரதனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். ஓ இராசனே உங்கள்சூரத்துவத்தை நீங்கள் மெச்சி நீங்களேசூரனென்று குதிரையைவிட்டீர்களே, அந்த வீரத்துவத்தை சற்றென்முன் காட்டலாகாதோ, சிறுபிள்ளையென்றுசும்மாயிருக்கிறீர்களே, அப்படி நீங்களிருந்தாலும் நானிருக்கமாட்டேன், இதோபாணந்தொடுக்கிறேன் இந்த பாணத்தைவிலக்கிக்கொள்ளுமய பார்ப்போமென்றுவில்லில்எழுசுழற்பாணங்களைச்சந்தித்து சூரதனேறிவந்தஇரதத்தைப்பார்த்துவிட்டான். அச்சுழல்பாணங் ளேழும் இரதத்தில்வந்து புகுந்து ஆகாயமார்க்கமாய் இரதத்தைகிளப்பிக்குலாலன்சக்கரம்போல சுழன்றுகொண்டுமேகமண்டலம்வருணமண்டலம் வாயுமண்டலம்வரையிற் போகிறபோது சூரதன் மிகவும் பயந்து வில்லையொருகையிலும் இரதத்தின் குத்துக்காலை யொருகையிலும்பிடித்துக்கொண்டு பாணவேகமடங்கியமாத்திரத்தில்சூரதன்பூமியிற்குதித்துவிட்டான் அவன்குதித்தவுடனே இரதமானதுபூமியில்விழுந்து சாரதிகுதிரைகளுடன் அப்பளம் போலானதுகளை துகண்டுசூரதன் வேறொரு இரதத்திலேறினனந்த இரதத்தையுமிரண்டுயிடிபாணம்விட்டு உடைத்தெறிந்துவிட்டானிந்தப்படி(௰) ரதம்வரையில் பொடிபொடியாய்ப்போயிற்று அதுகண்டு சூரதன் கடுங்கோபங்கொண்டு வேறொருதேரிலேறி வில்லையெடுத்து வளைத்து, நாணிபிகித்து, ஒரு நாகாஸ்திரத்தை யெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து விட்டுவிட்டான், அதுவும் வில்லிலிரு

ந்துவிடுபட்டு மகாவேகத்துடன்வருவதை லவனானவன்கண்டு தன்னுடையவில்லில் ஒருகருடாஸ்திரத்தைத்தொடுத்துவிட்டு விட்டான். அவ்வஸ்திரமானது சூரதன்விட்ட நாகாஸ்திரத்தை காலிபண்ணிவிட்டு லவனுடைய அம்புறாத்தூணியில்வந்தடைந்தது. அதுகண்டு சூரதன் கண்களில் நெருப்புப்பொறிபறக்க, புருவம்நெளிக்க, மீசைகள்படபடவென்று துடிக்க, காதுகளில்புகையெழும்ப, பற்களைநறநறவென்று கடித்துலவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அடாதம்பிலவனே! நீ சிறுபிள்ளையென்று நான்சாரிசமாயிருந்து உனக்கு புத்திமதிகளைவெகுவாகச்சொல்லியும் கேளாமல் சண்டை செய்கிறாயல்லவா, நல்லகாட்டும் இதோஅஸ்திரம்விடுகிறேன் அதைநீதப்புவித்துக்கொள்ளடாபார்ப்போமென்று தனது அம்புறாப்பொதியில் கையைவைத்து ஒரு அர்த்தசந்திராஸ்திரத்தை யெடுத்து, தாபதீபனைநிவேதியத்துடன மந்திரவுச்சாடஞ்செய்து வில்விற்சந்தித்து லவனுடைய வில்லுக்குச்சரியாய்லக்குவைத்துப்பிரயோகஞ்செய்தான். அந்தஅஸ்திரமானது வில்லினின்றும்விடுபட்டு ஆலகாலவிஷத்தைப்போல அதிக குரூரமாகிய அக்கினிகளைவாரியிறைத்துக்கொண்டுவருகிறபோது லவனானவன்கண்டு, இந்த அஸ்திரம் மகாமகிமையுடன் வருகிறதென்று தனதுவில்லில் ஒரு ருத்திராஸ்திரத்தை யெடுத்துத்தொடுத்து விட்டான்.

அதுவும் விரைவாகவந்து சூரதன்விட்ட அஸ்திரத்தைதும்சப்படுத்திவிட்டு அவன் இரதத்தையும் சக்கைசக்கையாய்உடைத்துவிட்டது. அப்படி அந்தரதமும்போகவே சூரதன்மறுபடியும்ரதமில்லாமற் பூமியில் நின்றுவில்லெடுத்து நிறுத்தி நாணேறிட்டுப்புங்கானுபுங்கமாக அஸ்திரங்களை மழைமாரிபோல்சரமாரியாக லவன்பேரில்விடுகிறபோது லவனும் அனேகபாணங்களைவிட்டறுத்துப்போட்டு பின்னும் அதிவேகமாய்ச்சிலபாணங்களைவிட்டு சூரதனுடைய சரீரங்களை சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டானதனால் சூரதன்மனம்நொந்து ஒருவேலாயுதத்தையெடுத்து கையிற்பிடித்துக்கொண்டு லவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான்.

அடா தம்பிலவனே! நீபிடித்தகுதிரையைவிட்டுச் சத்துருக்கமகாராசனிடம்வந்தாலாயிற்று. வராவிட்டாலிந்த வேலாயுதத்தினால் உன்னை எமலோகமனுப்பிவிடுகிறேன் பாரடாவெ

ன்றுசொல்லி சுரதன்மகாகோபமாகி வேலாயுதத்தையெடுத்து பூசைசெய்துவிட்டுவிட்டான். அந்தவேலானதுசுரதனைவிட்டு விடுபட்டு அண்டபகிரண்டங்களுங் குலுங்க, அண்டத்திலுள்ளதேவர்களுங்கலங்க அதிகவுக்கிரத்துடன் வருகிறபோதுலவன்பார்த்து ஒருசத்தியையெடுத்துபூசைசெய்துவிட்டான். அந்தசத்தியும்வெளிப்பட்டு அண்டசராசரமுதல்யாவும்நடுங்க, அதில்வாழும் சீவராசிகளெல்லாமொடுங்க ஆவென்று வாயைத்திறந்து சுரதனுடைய வேலாயுதத்தை கபளீகாரஞ்செய்துவிட்டுப்போயிற்று அதனால் சுரதன்கோபமாகி, நாராயணாஸ்திரத்தையெடுத்துகையிற்பிடித்துலவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அடா லவனே ? இதுவரையிலுன்னை சிறுபிள்ளையென்றுவிட்டுவிட்டேனிதோபார்த்தையா நாராயணாஸ்திரம், நீஎவ்விடம் போனாலும் உன்சிரசைவிடாது. கண்டிக்குமாகையாலினி என் சொல்லைக்கடவாமற் சத்துருக்கமகாராஜனைச் சரணமடைந்தாயானால்பிழைப்பாய், இல்லாவிடிலிக்கணமே யமலோகத்திற்குப் புகுவாய் பாரென்றான். அதுகேட்டுலவன் புன்னகைபுரிந்துசுரதனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். ஓ! இராஜனே ? உன்னால்சாமார்த்தியமுண்டானால் யுத்தஞ்செய்து குதிரையைக்கொண்டுபோவென்றுமுன்னமேநான் சொல்லியிருக்கிறேனதையே மீண்டுகூறுகிறாய், இனியெனக்குப் பிரியவசனஞ் சொல்லவேண்டாம். உன்கையிலிருக்கிற நாராயணாஸ்திரத்தை எதோவிடுபார்ப்போமென்றான்.

அதுகேட்டு சுரதன் எவ்விதத்திலுமிவன் ஒவ்வுகிறதாகக் காணவில்லையேயென்றுமகாகோபமாகி, நாராயணாஸ்திரத்தை பூசைசெய்துவில்லிற்சந்தித்துவிட்டான். அந்த நாராயணாஸ்திரமானது அக்கினிப்பொறிகள்சிதற, ஆவென்றுவாயைத்திறந்துக்கொண்டு வெகுமகிமையுடன்வருகிறபோதுலவனானவன், தன்னுடையநாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்தபிமந்திரிததுவிட, அதுவுமதிவேகமாய்ச்சுரதன்விட்ட நாராயணாஸ்திரத்தின்பேரில்விழுந்து, ஒன்றோடொன்று மோதித்தாக்கி, ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பி மற்கட்டியுத்தப்புரிந்து சுரதனுடைய நாராயணாஸ்திரத்தைக் கபளீகாரம்பண்ணிவிட்டுப்போயிற்று அதனால்சுரதராஜன்மிகவுமவிசனப்பட்டு மறுபடியுந் தைரியமவிடாமல் வில்லிலனேகபாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணினனதற்குலவனானவன், மிகவுங்கவனமாகபாணங்களைவிட்டு அப்பாணங்களைக்கொய்து

அதனமாகப்பத்து நாராசபாணமெடுத்தார் சூதன்புஜத்திற்கும் மார்பிற்குமாக லக்குபார்த்துவிடவே, அதனால் சூதன் திர்வாகம்பண்ணமாட்டாமல் ரணக்களத்திலிருந்து ஓடிப்போகத்தலைப்பட்டான். அதுகண்டு லவன் கைகொட்டி நகைத்து அடா! இராஜனே? ஓடாதே சற்று நில்லு நில்லென்று, துரத்திக்கொண்டோடினான் லவனானவன் அக்காலையில் தேவர்கள் லவனுடையசாமார்த்தியத்தைமெச்சிக்கொண்டோடினார்கள். சூதன் சின்னப்பட்டு மறுபடியும் லவன்முன்வந்து யுத்தம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான லவனானவன்கண்டு ஓ! இராஜனே? நீயொருசேவகனாகத்திலிருப்பதுமிசையா, இராஜாக்களாயப்பிறந்தவர்கள் இரணக்களத்திற்புறமுதுகுகாட்டியோடலாமா, அரசநீதியா, தருமமா, உனக்கு புஜபல பராக்கிரமந்தானில்லையோ, உன்கையிலிருக்கிறவில்லானது புல்லோ, நீ ஒரு இராஜனென்றுபோர்புரியநேர்வந்துநின்றாயே, உன்னாலென்னை என்னசெய்யக்கூடும், உயரப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவிகருடனாகுமோ, எடுபாணத்தை யென்றான். அதைக்கேட்ட சூதன் மனந்தண்ணி, லவனைப்பார்த்து, அடா! லவனே? உனக்கிந்தவில்லின்பெருமையேதவிர, மற்றப்பெருமை யொன்றையுங்காணேன்.

அதேதென்றால் இராஜாக்களாய்ஜனித்தவர்கள்வில்லெடுத்து யுத்தம்பண்ணுவார்கள், வில் வேல் கத்தி கேடயம் கதாயுதமுதலாகியதைக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்வார்கள். அதுகள் இராஜநீதி முறைமை? நீ ரிஷிபிள்ளையானபடியினால் உனக்கு வில்வித்தைதவிர, மற்றவித்தை தெரியாதுபோற் காண்கிறதென்றான். அதற்குலவன் மிகவும்விசனத்துடன் சொல்லுகிறான். ஓ! இராஜனே? கேளும், இரண்டுவீரர்கள் கையிலும் வில்லிருக்கிறபடியினால் வில்லைத்துவிட்டு மற்றோராயுதங்களையெடுத்துயுத்தஞ்செய்வதுநியாயமுண்டோ, உன்னால் சாமர்த்தியமுண்டானால் இதோ நான்பிடித்திருக்கிறவில்லை கணடித்தாயேயானால்அதன்பின் ஆயுதமெடுத்து யுத்தம்பண்ணலாமென்னக்கேட்டு, சூதராஜன் இவனை நம்மால் வெல்லமாட்டோமென்று மனதிலெண்ணி சற்றுநேரம்வாதாடிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது லவனானவன். சூதராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான்.

ஓய்! இராஜனே? உன்சாமார்த்தியமெல்லா மிவ்வளவிலடங்கிநின்றாயோ, குதிரையைவிடுவிக்க வல்லமையில்லாமல் வீணாகவில்லைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு என்முன்னிற்கலாமோ.

வில்பிடிக்குப் பிரயோகஞ்செய்ய சாமர்த்தியமில்லாவிட்டால் வில்லைச்சுழற்றியெறிந்துவிட்டுச்செடிமறைவில் படுத்துக்கொள்ளென்று முன்னமே நான் சொல்லியிருந்தேனப்படி செய்யாமலென்னை யுஞ்செயித்து குதிரையையும் விடுவிக்காமலிப்படி சும்மாயிருந்தால் உன்னை இராஜனென்றும் வில்லாளியென்றும் எப்படிசொல்லுகிறது நீ சூரியவம்சத்து இராஜனானால் ரோஷமில்லாமல் யானை தேர் பரி சேனைகளையும் பறிகொடுத்து இப்படி தனிமையாய் என்முன்னிற்கலாமோ, அடா வுனக்கு வீரதீரமில்லையோவென்றான்.

அதுகேட்டுசுரதராஜன் மனதுநொந்து, வில்லையெடுத்து நிறுத்தி மெத்தக்கூர்மையோடுங்கூடியிருக்கப்பட்ட நூறுநாராசபாணங்களைத்தொடுத்து வில்லிற்பிரயோகஞ்செய்து லவன்மார்புக்கும், புஜகதிற்கும், கைவில்லுக்கும் லக்குபார்த்துவிட்டான் அந்த நூறுநாராசபாணங்களும் லவன்வில்லிற்பாணஞ்சந்திக்குமுன்னமே, நாகசற்பங்களைப்போற் சீறிக்கொண்டுவந்து லவனுடையவில்லை பத்துபிளவாகக்கிழித்துலவனுடையமார்பிலும்புஜத்திலும்பட்டுநோகச்செய்ய அதற்குலவன் சற்றுமிளையாமல்வில்லையெறிந்துவிட்டுசிவ்வென்றுவாளையுருவிகையில்பிடித்துசுரதராஜன்பாணந்தொடுக்குமுன்னமே, அப்பிலுமதிகவேகமாகப்பாய்ந்து வில்லையுங்கண்டித்து சுரதராஜனையும் இரண்டு துண்டாகவெட்டிக்கீழேதள்ளிவிட்டு லவனானவன் தன்பேரிற்பட்ட பாணத்தைப்பிடுங்கி அப்புறப்போட்டு உரையிலிருந்த அமிர்தசஞ்சீவியையெடுத்து பாணம்பட்ட காயத்தின்மேற்றடவி லவனானவன்சந்தோஷமாகி ஒருதர்ப்பையைப்பிடுங்கி, வால்மீகர்தனக்குபதேசித்த மந்திரத்தையுச்சரித்துஒருவில்லைசிருஷ்டித்துக்கையிற்பிடித்து இன்னம்வருவாருண்டோ, யுத்தம்புரிவாருண்டோ, அதனைச் சற்றுநேரம் பார்த்து அப்பாற்போவோமென்று செடிகளின் நிழலிற்போய் சயனித்துக்கொண்டிருந்தான்.

அப்போது தூதுவர்கள் ரணகளம்விட்டு வெளிப்பட்டு அப்பா கூவிஞை மோசம் லவனருகில் மேவினால்நாசம், கேவலம், லவன்சண்டை தேங்காய்ப்போலுருளுது தலைமண்டை, அவனண்டை நெருங்கினால் இன்னம் யாதுமோசஞ்செய்யுமோவென்று, ஒதுங்கிக்கொண்டுலவன்செய்யுமவேதையாகிய வாதைக்கிக்குய்யோமுறையோவென்று கூவிக்கொண்டு சேனைகளிருக்குமி

டத்தாவிக்கொண்டு, ஓட்டமாய்போடி சத்துருக்கமகாராஜனைச் சேவித்து ஐயா! சத்துருக்கமகாராஜனே? இனிசத்துருவில்லையென்றுசித்தத்திலெண்ணியிருந்தோம, சத்துருவாகியும்,பார்ப்பவருக்குச்சிறுவனாகியும் விளங்கும் லவனானவன், சுரதமகாராஜனையும் ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களையும், ஐம்பதினாயிரம்அக்ரோணிசேனைகளையும் உண்டவொட்டாமற் கண்டதுண்டம்பண்ணி எமனூருக்குப் போமென்றனுப்பிவிட்டின்னமும் வருவார்களோவென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறானென்று கூற, சத்துருக்கராஜன் இராஜாக்களையும் இராட்சதசிரேஷ்டர்களையும் பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

ஆஹா!பார்த்தீர்களோ? ஒருசிறுவனானவன், சுத்தவீரனான நம்முடையசுரதராஜனையும், ஐம்பத்தாறுதேசத்திராஜாக்களையும்,ஐம்பதினாயிரம் அக்ரோணிசேனைகளையுங் கொன்றானல்லவா, இதுமெத்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது ஒருசுண்டுவிரலத்தனையிலாதசிறுவனைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துவரமாட்டாமல்தோற்று ஓட்டம்பிடித்தார்களென்றுசமாச்சாரமேயல்லாமல் வென்றசமாச்சாரம் ஒன்றுமின்றுகாணேனே, இன்னம்நம்முடைய தண்டில் அப்படிப்பட்ட சுத்தவீரர்களாரிருக்கிறார்கள் ஒருவரையுங் காணோமென்றுகூறிய சத்துருக்கர்வார்த்தையைக்கேட்டுசகலரும்ஆலோசனைசெய்துக்கொண்டிருக்கையில் சுரதமகாராஜன்தமயனான அரண்ணியமகாராஜனும்,சேனாதிபதியான காலசித்தனுங்கேட்டெழுந்து ஐயா சத்துருக்கமகாராஜனே! எங்களுக்குசெலவுதந்தால லவனானவன்எமலோகம்போயொளித்தாலும் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டிப்போதே வருகிறோமென்றார்கள். அதுகேட்டுசத்துருக்கமகாராஜன்சொல்லுகிறான் வாரும அரண்ணியமகாராஜனே? காலசித்தனே மெத்தசந்தோஷம், நீங்கள் பத்துவெள்ளம் இராட்சதர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய், சிறுபிள்ளையாகியலவனை கைப்பிடியாகப்பிடித்து அவனுக்கு உயிர்ச்சேதம்வாரமல் கொண்டுவரவேணுமென்றுசெலவுகொடுத்தனுப்ப அரண்ணியமகாராஜனும் விடைபெற்று பத்துவெள்ளம யானை தேர் பரிசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு மேளவாத்தியங்களுடன் ரணக்களமவந்து சேர்ந்தான்.

அதுகண்டுலவனானவனெழுந்து தன்னுடையவில்லையெடுத்து, தோளில்மாட்டிக்கொண்டு தண்டுபாளையத்தை வேடிக்

கைபார்க்கவந்தவன்போல் வருகிறபோது, இராட்சதாள்கண்டு யானைகள்கிழக்கும் இரதங்கள்தெற்குங்குதிரைகள்மேற்கும் சேனைகள்வடக்குமாக நான்குமூலைகளிலுய நிறுத்தி,லவனைவளைத்து,உட்போட்டுக்கொண்டுசொல்லுகிறார். அடாதம்பி சிறுபிள்ளாய், குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டினதுமன்றி சேனைகளையுங் கொன்றவன் நீதானேசொல்லடாவென்றுகேட்டார்கள். அதற்குலவன்சொல்லுகிறான். அடா! இராட்சதர்களே ? அவர்கள்தான்புத்தியில்லாமல் மாண்டார்கள் உங்களுக்கென்ன விவேகமில்லையா, உங்கள்குதிரைஎங்களவனத்தில்வந்தபடியினால்நான் பிடித்துக்கட்டினேன். வராவிட்டால் பிடித்துகட்டுவேனோஇது தெரியாமல் ஏன்மாண்டுபோகிறீர்கள். குதிரையையும் விடப்போகிறதில்லை இரதகஜதுரகபதாதிகள்உங்களுக்குமிச்சமாயிருக்குதென்று அச்சமில்லாமல்வந்துமடியவேண்டாம், இந்திராதிதேவர்கள்வந்தாலும்இருதுண்டமாகச்செய்வேன், மலைக்காதீர்கள், நீங்கள் என்கைவில்லால்மாய்ந்துபூமியில்விழுந்து ஆயுள்முடிந்துபோவீர்கள் அதனாலுங்களிராஜனாகிய சத்துருக்கருங்கடிந்துகொள்ளுவார்தெரியாமற்சிறியோனென்று பரியாசமாகச்சரியாகவார்த்தையாடிவருகிறீர்கள் அதுவேண்டாம், உற்றதுசொன்னாலற்றதுபகையென்பார். அதுபோலஎன்னைவிட்டு அப்புறம் போய்விடுங்களென்றான்.

அதுகேட்டுஇராட்சதப்படைத்தலைவர்கள்யாவருஞ்சினங்கொண்டுசொல்லுகிறார்கள். இவனைப்பார்த்தாற் சிறுவனாகயிருக்கிறான், மேலும் யானைதேர் பரிசேனைகள் யாதுமில்லை. இவன்சாமார்த்தியந்தான்என்னமோ, இராட்சதகூட்டத்திற்குளமனாகவந்திருக்கிறான், காமன் சோமன், இயாவரும் இவன் வாமத்திற்கீடல்ல, இவனுடையசவுரியத்தை நாமுங்கண்டறிவோமென்று, ஆயுதங்களைக்கையிலெடுத்து நாலுமூலையும்நெருங்கிவருவதை லவனானவன்கண்டு, வில்லையெடுத்துநிறுத்தி நாணிபிகியவே, இராட்சதாள்பார்த்து அகம்நாணிமுகங்கோணி எச்சரிக்கை எச்சரிக்கையென்று அவனருகில் நெருங்கினார்கள், அதுகண்டுலவனானவன், வில்லிலனேகபாணங்களைப்பூட்டி,நாலுமூலையுஞ்சுழன்று மாரிசொரிவதுபோலச் சரமாரியாய்ச்சேனைகள்பேரில்சரசரவென்றுவிடுகையிற் கரமற்றவரும்,சிரமற்றவரும், தேர்விட்டவரும், நாள்கெட்டவருமாகச் சின்னபின்னமாகி வீழ்ந்தவர்கள்போகமற்றவர்கள் ஓடத்தலைப்பட்டார்கள்,

அப்போதுகால்சித்தன்கடுங்கோபமாகி, இந்தசிறுவனுக்குபயந்து, இப்படி ஓடுவார்களோ ஓடவேண்டாம ஓடவேண்டாம் நில்லுங்கள் நில்லுங்களென்று அவர்களையழைத்துத்தன்பின்னால்நிறுத்திக்கொண்டு தான்முன்னின்று லவனைப்பார்த்துத்தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

ஆஹா! இவனைப்பார்த்தால் இராஜவடிவாகவும் ஸ்ரீராமரைப்போலுமிருக்கிறான். நாம்பதறிப் பாணம்விடுவோமேயானால் பாலனிறந்துபோய்விடுவான், இவனைக்கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டுபோகாமல் வெருமனேபோவோமென்றால் அது இராமத்துரோகமல்லவோ? இராமனிராச்சியத்தில், வஞ்சகம், சூதுமோசம், மாய்கை, துரோகஞ்செய்தால் அவர்களை எவ்விடம்போனாலும்விடாது, ஆகையால்நாம்சொர்ப்பனத்திலும் துரோகநினைவை நினைக்கப்போகாதே, இதற்கெப்படியென்று தேனில்விழுந்த ஈயைப்போலத்தியங்கி, ஒன்றும தோன்றாமற் சற்றுநேரம் யோசனைசெய்துக்கொண்டிருந்தான்.

லவனுக்கும் அரண்ணியராஜனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்

அன்னவனிலமேற்சாய வரண்யனும்கண்டுவெம்பி
தன்னிகரில்லாவிந்தத் தனயனுமந்தோவீணே
மன்னியதளங்களெல்லா மடித்தனன்கணையாலென்று
துன்னியரதத்தைத்தூண்டி சொரிந்தனன்சரத்தைஎங்கும்.

அப்போது அரண்ணியராஜன் லவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அடா லவனே! எங்கள் குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டினதுமல்லாமல் எங்கள்சேனைகளையும் வீரர்களையுங் கொன்றாயல்லவா, உன்னைகொஞ்சத்தில் விடுவேனென்றெண்ணாதே, இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன், குதிரையைவிட்டுவிட்டுச்சத்துருக்கமகாராஜனைசரணமடைந்தாயாகில் பிழைப்பாய், இல்லாவிட்டால் என்னுடையபாணத்தினால் உன்னைக்கொன்றுஎமலோகத்திற்குவழிகாட்டுகிறேன்பாரடாவென்றுசொன்னான். அதுகேட்டுலவன்கோபித்து அரண்ணியராஜனைப்பார்த்துபற்களை நறநறவென்றுகடித்து, ஒருவிசேஷம்சொல்லுகிறான். ஆரடா! இராஜனே? நீவாயால்வண்மைகெடாதே, நீங்கள்விட்டகுதிரை உங்கள்பட்டணத்தில் பிரதட்சணம்பண்ணிவைக்கவேணுமேயல்லது எங்கள்வனம்வந்தபடியினால் நான்பிடித்துக்கட்டினே

ன் உங்கள்பட்டணத்திலிருந்தகுதிரையை நான்வந்துபிடித்து க்கட்டவில்லைஉனக்குசாமார்த்தியமுண்டானால் என்னைஜெயித் துகுதிரையை விடுவித்துக்கொண்டுபோம், சாமர்த்திய மில்லா விட்டால் ஓடிப்பிழையுங்களென்றான். அதுகேட்டரண்யராஜ ன்கோபமாகி, லவன்பேரில்தேரைச்செலுத்தித்தான்முன்னின் றுதனுசையெடுத்துநிறுத்தினனதுகண்டுலவனானவன் ஆக்கிற வியாக்கிற நிக்குரோதனாகி, பல்லை நறநறவென்றுகடித்து, வில் லிலனேகபாணங்களைச்சந்தித்துயுகாந்தகாலத்திற்சப்தமேகங்க ளுமொன்றாயக்கூடி இடிமின்னற்குமுறலுடனேகுமுகுமென்ற சத்தத்துடனே சலவருஷம்பொழிந்தாலெப்படியோ அப்படி யாகபாணங்களைப் பொழிந்துகொண்டிருந்தான். அப்படிஇரா ட்சதாள்மதுவிடவே (௧௦) வெள்ளம்இராட்சதாள்மாண்டு அர ண்யனுடையசரீரமெங்குஞ்சல்லடைக்கண்களாகத் துளைப்பட் டு உதிரவெள்ளம் ஓடத்தலைப்பட்டது. அதுகண்டு காலசித்த ன் லவனுடையகரவேகசரவேகந்தானியாதோ, அவனென்ன இராட்சதாளுக்கு எமனாகவந்துபிறந்தானோ, பார்த்தால் சிறுபி ள்ளையாயிருக்கிறான். பாய்ந்தாற்பெரும்புலிப்போற் பாய்கிறான் இவனுடைய கரவேகசரவேகத்தின்முன்னின்றயார்தானிர்வா கஞ்செய்வார்கள். இவன்கைவில்லுக்கு நாமும்எதிரியல்லபோற் காணகின்றது குதிரையைவிடுவிக்கலாமென்றாலு மிவன்விடுகி றவனாகத்தோற்றவில்லை. அதுவுமன்றி சீதாலட்சுமியில்லாமல் ஸ்ரீராமருடையயாகத்திற்கு பின்னம்வந்துநேர்ந்தது. லவனைப் பார்த்தால் தீரஉக்ராகாரனாகதிருமூர்த்தியைப்போலசேனைகளு மில்லை, இரதமுமில்லை, பக்கத்துணையுங்காணோ மிவனுடைய தைரியந்தானென்னமோ, லவனென்றுசொல்லாமுன்னமேசிர சுபோய்விடுகிறது. அந்த விசேஷங்களைப்பார்த்தால் ஸ்ரீராம ரென்றுஞ்சொல்லலாம் இவனைப்பெற்றவளே லோகமாதாவெ ன்றுகூறலாம் இவனால்திகதுன்பமுண்டாகும்போற் காண்கிற தென்று. அரண்யராசன்யோசனைசெய்து அதிககோபமாகிவில் லிலனேகபாணங்களைசந்தித்து லவன்மீதெய்கிறபோது லவனா னவன் வருகிறஅஸ்திரங்களையெல்லாம்அறுத்து (௧௦) திவ்யா ஸ்திரங்களைவிட்டுஅரண்யனேறிவந்த இரதஞ்சாரதிகுதிரைக ளுடன்துவம்சஞ்செய்து அரண்யன்மார்பிற்கும் புயத்திற்கும் வி ல்லிற்கும்பட்டுசிரசுமுடைந்து புயங்கிழிந்து மார்புதிறந்து வி ல்முறிந்து நாராயணாவென்று மரணமூர்ச்சையடைந்தான்.

அதுகண்டு காலசித்தன் நமக்கு மிதுதான் வழியென்றுமனதிலெண்ணினவனாக இரதத்தை லவன்முன்னுக்குநடத்திச் சொல்லுகிறான், அடா லவனே ? என்னை யறிந்திருப்பாயோ அறியாயோ ஆகிலுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள் உன்னைக்கொண்டுபோகிற காலன் என்னைக்கண்டால் கைக்கூப்பி கும்பிடுவான் என்பேர்சொன்னால்நடுங்குவான் திருமூர்த்திகளும தேவர்களும பயப்படுவார்கள் என்பேர் காலசித்தனென்று யாவருக்குந் தெரியவரும் உன்னுடைய சாமார்த்தியமெல்லாமென்முன்செல்லாதெங்கள்குதிரையைவிட்டு நீ தாயுடனைபிள்ளையாய்ப் போய்ச்சேர் இல்லையென்றால் குதிரையைக் கொண்டுவந்து விட்டு சத்துருக்கராசனை சரணமடைந்து சமாதானமாய்ப்போவென்றான். அந்த வார்த்தையை லவன்கேட்டு நகைபுரிந்து சொல்லுகிறான். அடா ! காலசித்தனே ? நீ எமனுக்கு நமனாயிருந்தாலும் உன்னை தேவர்கள் வணங்கப்பேர்பெற்றாலும் என்பாணக்கினிமுன் உன்சாமார்த்தியம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோலாய்விடும் என்றாலுன்னை இப்போது கொண்டுபோகவரும எமனை புதியமனா பழையமனாவென்று கேட்டனுப்புவேன் அதுயிருக்கட்டும் பலவார்த்தை என்ன வாய்வேட்டையை விடகைவேட்டையுதிகமென்று பலமொழி யுண்டாகையால் எடும்அஸ்திரம்பார்ப்போமென்றான். அம்மொழியைகேட்ட காலசித்தன் அடடா நாம யிதுவரையி லனேக யுத்தங்களிற்கைகண்டிருக்கிறோமிச்சிறுவனால் நமக்கும் மோசமவருமபோற்றட்டுபடுகின்றது சிறியபாம்பாகிலும் பெரியகோலினா லடிக்கவேணுமென்று பெரியோர்சொல்லுவார்கள். மேலும் ஆயிரத்தெட்டண்டமும் (௨௨௪) புவனமுமம சத்தசாகரஞ் சூழ்ந்த ஈரேழு பதினாலு லோகத்தையு மேகசக்கராமாயாண்ட இராவணேஸ்வரன் ஸ்ரீராமர்பகையைத் தேடிக்கொண்டு இராமபாணத்தால் கும்பகர்ணன் இந்திரசித்து அதிகாய னட்சயகுமாரன் கும்பனிகும்பனென்று சொல்லப்பட்ட இராட்சதசிரேஷ்டருமபிரமுகாளு மிரண்டாயிரம்வெள்ளம் இராட்சதாளுமமாண்டார்கள் இராவணனுக்கு சகாயமாகவந்த சதகண்ட இராவணனும் சகஸ்திரகண்ட இராவணனுமபதினாயிரவெள்ளமஇராட்சதாளுமாண்டார்கள். அந்தராமபாணத்தினுடைய சேதியின்னமுனக்குத் தெரியவராது நீஇந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டினசேதி இராமலட்சுமணர் கேட்டாரேயானால் அங்கிருந்தபடியே

இராமபாணம் வந்துவிடும் நீஎமலோகம்போயொளித்தாலும் உன்னைவிடாது என்வினையில் மாண்டுபோகிருய் என்வார்த்தையைக்கேட்டுத்திறுகொன்றுஞ் சொல்லாமல் குதிரையைவிட்டு சமாதானமாகிவிடும் இல்லையென்றால் வில்லை யெடுத்து பாணத்தைப் பூட்டுபோர்ப்போமென்றான்.

லவனுக்கும் காலசித்தனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

அங்குளபாலன்கையா லரண்ணியன்மாண்டபின்னர்
மங்குல்போலடர்ந்தசேனை வாரிதிமாண்டசெய்தி
தங்கியதூதரோடி சத்துருக்கருக்குரைத்தகாலிற்
சிங்கமதனையகால சித்தனுஞ்சமர்க்கெழுந்தான்.

இப்படி காலசித்தன் கூறியதைக்கேட்ட லவனுனவன் அதிக கோபங்கொண்டு, அடா காலசித்தனே? ஆயிரத்தெட்டண்டம் (உ௨௪) புவனஞ் சத்தசாகரம் ஈரேழு பதினாலுலகத்தையு மேகசக்கரமாயாண்ட இராவணனைசெயித்தாலுமென்ன அவனுடைய சூரத்துவம் அவன் மட்டிற்கு மல்லாமல் என் வசதிற்கவனதிகாரஞ் செல்லமாட்டாது. அப்படி ஏகசக்ராதிபதியாயிருந்த இராவணனை இராமன் செயமடைந்தால்மகா வீரனென்று நீஇகழுகிருயந்த இராமன் என்கையிற்படப்போகிறபாடு இன்னதென்றுனக்குத் தெரியாமலேன் மலைக்குருய், அந்த ஸ்ரீராமபாணம் என் முன்னில்லாது அதிருக்கட்டும் நீயோ நமனைவென்றவன், அந்தபாணத்தைசற்றெடுத்துஎன்னை செயித்தாயேயானல் நீஎமனைவென்றதுமெய்தான் இல்லாவிடிலதுபொய்தானதெப்படியென்றால், இராஜனிடத்திலிருக்கப்பட்ட சேவகனுக்கு சேவகவீரமெதாவுண்டானல் இராசனும திக பலவானென்று சகலரும்நடுங்குவார்கள். சேவகனிடத்தில் வீரமட்டானல் இராசன்பராக்ரமசாலியாயிருந்தாலும் வணங்கார்களதுபோல் உன்சேவகமுங்களிராசனுகிய சத்துருக்கனுடைய சேவகமும் ஒருக்ஷணத்திலறிகிறேன் பாரடாவென்று வில்லைவளைத்து (௧0) திவ்வியாஸ்திரங்களை வில்லிற் சந்தித்து பிரயோகம்பண்ணினன். அதைக்கண்டு காலசித்தன் முந்திபாலன் பாணமிஞ்சினனென்று (௨0) திவ்வியாஸ்திரங்கள் வில்லிற்சந்தித்துவிட்டதுகளையறுத்துப்போட்டானத்திவ்வியாஸ்திரங்களறுபட்டுப்போகவே லவனதிககோபமாகி ஆக்ரநிக்

குரோதனாய்பல்லைதறதறவென்றுகடித்து வில்லில் (௪௦) திவ்யா ஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து விட்டான். அத்திவ்வியாஸ் திரங்களானது வில்லில் விடுபட்டு தகத்தகாயமாய் நெருப்புப் புகையுடனுஞ் சடசடவென்கிற தொனிகளுடனும் வருகிறகா லையில் காலசித்தன் பார்த்து அதிசீக்கிரம் (௨௦) திவ்வியாஸ்தி ரங்களெடுத்தெவிட்டு லவனுடைய (௧௦) திவ்வியாஸ்திரங்களை யுமறுத்தெறிந்தான்.

அதனால் லவனனவன் சினந்துமுனைந்துசடுதியிற்கருத்தி ல் நினைந்து திருத்தமான (௮) நாராசபாணங்களை சந்தித்து வி ட்டான். அந்த (௮) நாராசபாணங்களும் வில்லைவிட்டு விடுபட் டு நாகசர்ப்பம்போற் சீறிக்கொண்டு வருகிறபோது காலசித்த னுங்கண்டு வெகுண்டு தானும் (௮) நாராசபாணங்களை எய்து லவன்விட்ட பாணங்களை யறுத்துத்தள்ளவே தட்சணம் பட்ச ணம் பண்ணுவேனென்றுகடிந்துகொடிதாகிய (௩) சிங்கமுகா ஸ்திரத்தை வில்லிற்சந்தித்து பிரயோகப்பண்ணினான். அந்த (௩) சிங்கமுகாஸ்திரமும் ஆலகாலவிஷம்போற்சீறி அக்கினிக் கொழுந்துகளோடு அதிவிரைவாய்புறப்பட்டு காலசித்தன்பிடி த்த வில்லையுங்கண்டித்துஇரதத்தையும்பொடிசெய்து சாரதிகு திரைகளையுங்கொன்று காலசித்தனுடைய மார்பிலணிந்த கவ சங்களையுமுடைத்தெரிந்துவிட்டு போயிற்று. அதுபோகவே, காலசித்தனனவன் மறுதேறிலேறினனதையுமிரண்டிடிபாண ம்விட்டு லவனுடைத்தெரிந்துபோட்டா னதுகண்டுகாலசித்த னதிசீக்கிரமாய் மறுதேரிலேறிவில்லெடுத்து அனேக திவ்வி யாஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்துச்சரமாரியாய்ப்பொழிகிறபோ துலவனனவன்கண்டு, இந்தயுத்தத்தில் வந்தவர்களைவிட யிவ ன்மகாசாமார்த்தியவா னென்று புகழ்ந்து, அனேக பாணங்க ளைப் பந்திபந்தியாய் சந்தித்து எய்து, காலசித்தன்விடப்பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாம் அறுத்து அதிகமாக நாலுதிவ்வியா ஸ்திரங்களைவிட்டு இரதஞ்சாரதி குதிரைகளுடனும் துட்சமா க்கிப்போட்டான். அதுகண்டுகாலசித்தன் மகாகோபமாகிமறு தேரிலேறி வில்லையெடுத்துநிறுத்தி அபுரூபமான அஸ்திரங் களைதனுசிற்றொடுத்து ஐப்பிசி கார்த்திகை மாதத்தில் மேகமா னது மழைக்காலிறங்கி இடிமின்னல் குமுறலுடன் பொழிந்தா லெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணஞ் சரவருஷமாய் பொழிந்துக் கொண்டிருக்கும்போது லவன்பார்த்து தானுமனேக பாணங்க

ளை ஒன்றின்மேலொன்றாய் சரசரவென்றுவிட்டு காலசித்தன் விடப்பட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்துவிட்டு அதுபோக பின்னுஞ் சரபுஞ்சமான திவ்வியாஸ்திரங்களை விட்டு வில்லை யொடித்தெறிந்தான். இதனால் காலசித்தன் கோபங்கொண்டு வேறொரு வில்லெடுத்து நாணிபிகிந்து அக்கினியாஸ்திரமொன்றை அவ்விலலிற்சந்தித்து தூபதீபநைவேத்தியங்களுடன் விட்டுவிட்டானந்த அக்கினியாஸ்திரமானது வில்லில்விடுபட்டு திகுதிகென்று எரிபுகைகளுடன் நெருப்புகளை வாரியிறைத்துக்கொண்டுவருகிறபோது லவன் ஒருவருணாஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து மந்திராபூதிகள்கொடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான்.

அந்தவருணாஸ்திரமும் வில்லைவிட்டு வெளிப்பட்டு சப்த மேகங்களு மொன்றாய்க்கூடி மழைகாலிறங்கி யானைதும்பிக்கை போற்குடங்கொண்டு அக்கினியாஸ்திரத்தின்பேரிற் பொழியும்போது அக்கினியாஸ்திரமானது நீராளமாயுருகி பூமியில்விழுந்துபோயிற்று. அதைகண்டு காலசித்தன் ஒருபர்வதாஸ்திரத்தையெடுத்து விலலிற்றொடுத்து மந்திராபூதிகள்கொடுத்து விட்டான். அந்தபர்வதாஸ்திரமானது வெளிப்பட்டு அனேகபர்வதங்களாக வுருவங்கொண்டு லவன்பேரில்வருகிறபோது, லவனனவன்கண்டு, ஒருவச்சிராயுத்தை எடுத்து தனுசிற்றொடுத்து மந்திராபூதிகளகொடுத்து பிரயோகஞ்செய்தான். அந்தவச்சிராயுதமானது விடுபட்டுவருகிற பர்வதாஸ்திரங்களனைத்தையும் நொறுக்கித்தள்ளிப்போயிற்று. அதனாற் காலசித்தன் மெத்தவும் ஆக்ருஷங்கொண்டு, பிரமாஸ்திரத்தை எடுத்து மந்திராபூதி கொடுக்கும்போது லவனொரு திவ்வியாஸ்திரத்தைவிடுத்து காலசித்தன்பிடித்த பிர்மாஸ்திரத்தை யறுத்துத்தள்ளிவிட்டானதைப்பார்த்து காலசித்தனகடுங்கோபங்கொண்டு நாராயணாஸ்திரமொன்றை விடுத்தான். அதுகண்டு லவன் அவ்வஸ்திரத்திற்கு இரண்டுதிவ்வியாஸ்திரம்விட்டு இரதத்திற்கொரு திவ்வியாஸ்திரமுமெடுத்துவிட்டான்.

அந்த அஸ்திரங்களும் அதிவேகமாகவந்து காலசித்தன் விடுத்த நாராயணாஸ்திரத்தையும அறுத்து இரதத்தில் வாய்வாஸ்திரம் புகுந்து யுகாந்தகாலத்திற்சண்டமாருதம்வீசினது போல காலசித்தன் இரதத்தை வெகுதூலைவிற் கொண்டுபோய்

விட்டது அப்போதுலவன்வெகு சந்தோஷமாகி, தன்னிரேகத்திற்பட்ட அம்புகாயங்களையெல்லாம் ஆற்றிக்கொண்டு செடிமறைவிற்போய் சயனித்துக்கொண்டிருந்தான்.

இப்பால் இரண்டு இராட்சதாள் பேரிக்கொள்ளுவதியாதெனில், இவன் கையிலிருக்குஞ்சிலையோ நமது படைகளின் தலையையறுத்து உலையில்வந்தவரினலையே வென்று நிலைகலங்கி யழுதுக்கொண்டோடி, சத்துருக்கமகாராஜரே? கேளும் அரணியமகாராஜனும் பத்துவெள்ள பிராட்சதசேனைகளும்லவன்கை சிலையின் பாணங்களால் மாண்டுபோனார்கள். காலசித்தன்மாத்திரம் யுத்தம செய்துக்கொண்டிருந்தான். அவனையும் அவன்ரதத்தையும் வாய்வாஸ்திரத்தைவிட்டடித்தான். அதனல் இரதமும் காலசித்தனும் எந்தத்திக்கிற் போய்விட்டானே தெரியவாதென்ருர்கள். அதுகேட்டு சத்துருக்கமகாராஜன் மிகவும், கோபாக்கினியுடனே பற்களை நறநறெனக்கடித்துச்சொல்லுகிருர். ஓ! இராஜமன்னர்களே? இராட்சதவீரர்களே ? மந்திரிப்பிரதானிகளே ? ஒரு சிறுபிள்ளையின்முன் யுத்தத்திற்குப்போன வீரர் யாவரையும் அணிப்பிள்ளை கிளிப்பிள்ளையாய் அவமதித்து முப்பதுவெள்ளம இராட்சதர்களையும், ஐப்பதினாயிரம் சேனைகளையும், அதம்பண்ணிவிட்டானல்லவா, ஆகையால் இனி நம்முடைய சௌரியமென்னவிருக்கிறது, தேவர்கள்கேட்டால் நகைபுரிந்து பரியாசமாகப் பேசார்களா? நம்மோடொத்த இராஜாக்களின்னம் லவனைப்பிடித்துவர நம்முடையதண்டிற் சாமர்த்தியர்களும், வில்லில் வல்லவர்களில்லையோவென்றுசொல்லிய சத்துருக்கமகாராஜனைப்பார்த்துசல்வசந்தனெழுந்துசொல்லுகிருன்.

ஐயா! சத்துருக்கமகாராஜரே ? கேளும் நானிருக்கும்போது தங்களுடைய மனதிற்கு ஆயாசம வருவானேன், இப்போதெனக்கு செலவுதருவீரேயானல், லவன் திரிமூர்த்திகளைசாதிக்கப்பட்டவனயிருந்தாலும், என்னுடையசாமார்த்தியத்தினல் லவனை கைப்பிடியாகப் பிடித்துவருகிறேன், அப்படிப் பிடித்துவர சாமார்த்தியமில்லாவிட்டால் என்னுடையபாணத்திற்கு லவனை இரையாக்கி குதிரையை விடுவித்துவருகிறேன். இவ்விரண்டிலொன்றுவதுசெய்து வருமற்போனல் என்னை சகஸ்திரகண்டராவணனுடைய குமாரனென்று சொல்லவேண்டாமென்றுன்.

அதுகேட்டு சத்துருக்கமகாராஜர் சலவசந்தனைப்பார்த்து சொல்லுகிறார். வாராய் சலவசந்தனே? இப்படி சொல்லலாமோ, மகாமாயனென்ன புஜபலபராக்கிரமமில்லாதவனோ, சேனாதிபதியான காலசித்தனென்ன கைதேர்ந்தவனல்லவா, அரண்யராஜனும், சுரதராஜனும், ஐம்பத்தாறுதேசத்துஇராஜாக்களும் சாமார்த்திய மில்லாதவர்களோ, லவன் சிறுபிள்ளையான படியினால் ஸ்ரீராமரைப்போல் வடிவும் தேஜசுமுள்ளவனானபடியினால் மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் லவனைக்கொல்லமனமில்லாதவர்களாகி யவன்பாணத்தால் மடிந்தார்கள். மேலும் அந்தலவனைப் பிடித்துவந்தால்சீதாலட்சுமியம்மாளிருக்கிற சமாச்சாரம் லவனாலறியலாமென்றல்லவோ, சேனைகளைக் கூட்டியனுப்பிவைத்தது. லவன் சிறுபிள்ளைபுத்தியானதினால் பாணங்களைவிட்டுக்கொன்றுபோடுகிறான். அவனுடைய சாமார்த்தியமென்னவென்றுசொல்லலாமென்றார். அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு, சலவசந்தன் மறுவார்த்தைகூற இடமில்லாமல் மனம்நொந்து அப்பாலிடைந்துபோயினான். அத்தருணத்தில் தூதுவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், ஐயா! சத்துருக்க மகாராஜரே! கேளும், இவ்வளவு புஜபலபராக்கிரமமுள்ள சலவசந்தனைப்போல நூறுசலவசந்தரும் நூறுவெள்ளமஇராட்சதாளும்ஆயுதாஸ்திரபாணிகளாய் லவன்முன்சென்று நின்றெதிர்த்தாலும்லவன் தன்னுடைய அஸ்திரத்தினாலே ஒருநாழிகையிற்கொன்றுபோடுவான். லவனைப் பிடிக்கப்போன பிரமுகாளில் அஸ்திரங்களில்லாமலும், யுத்தஞ்செய்யாமலுமிறந்துபோகவில்லை எல்லோருமந்த லவனிடம் போர்புரிந்தே மடிந்தார்கள். ஆதலால் அந்தலவனை திரிமூர்த்திகளாலும்செயிக்கப்போமோவென்றார்கள்.

அப்போதுசத்துருக்கமகாராஜர் சோமகாசமகாராஜனையும் மட்சயந்தமகாராஜனையும் பார்த்துச்சொல்லுகிறார். ஓ இராஜாதிராஜர்களே? கேளுங்கள்; நம்முடைய தண்டையெல்லாம்ஒருமிக்கக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நானேமுன்னின்று அந்தசிறுபிள்ளையானலவனைப் பிடித்துக்கட்டுகிறேன். அப்படி லவனைப்பிடித்துக்கட்டாமற்போனேனேயானால் நான்பிடித்தது கோதண்டமல்ல, என்னை ஸ்ரீராமருடைய சகோதரனென்று சொல்லவேண்டாம், லவனுடைய புஜபலபராக்கிரமத்தை அரைக்கணநேரத்தில் வெளிப்படுத்துகிறேன் பாருங்களென்று

சொல்லி மகாஉக்கிரத்துடனே இரதமேறிச் சாரதியையெச்சரி த்து இரதத்தைநடத்தினர். அதுகண்டுசகலஇராஜமன்னரும் இராட்சதசிரேஷ்டரும், கால்பலமான இராட்சதாளும், மனதி டங்கொண்டு இரதமேறிகூடநடத்தார்கள். சேனைகளும்பின்ன டந்துவருவதைக்கண்ட லவனனவன் திடுக்கிட்டெழுந்து, வில் லையெடுத்துதோளில்மாட்டிக்கொண்டு ரணக்களத்தில்வந்துநி ன்று இன்னமெவ்வளவுசேனைதான் இந்தராஜனுக்கிருக்கின்ற தோ? சமுத்திரயபுரண்டுவருவதுபோலவெகுசேனைகள்வருகி ன்றதே, நம்முடையதமயனுமிவ்விடத்திலில்லையே, இப்போவ ருகிறவன் சத்துருக்கனைப்போலுங் காணகின்றதே, வந்தாலு மென்னமுழுகிப்போயிற்றென்றுமனதைதைரியப்படுத்திக்கொ ண்டு மண்டிபோட்டுஉட்கார்ந்து நல்லகூர்மையோடுங்கூடியிரு க்கப்பட்ட திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்திரு ந்தான்.

அந்தச்சமயத்திற் சத்துருக்கமகாராஜன் இரதத்தைவிட்டு க்கொண்டு லவனனவன், எங்கேஎங்கேயென்று தேடிகொண் டுரணக்களம்வந்துசேர்ந்தார். அப்போதந்த ரணக்களமானது எப்படியிருந்ததென்றால், செக்கச்செவேலென்று சிவந்த நிறத் தோடுங்கூடிய உதிரவெள்ளம்பரவியோட அந்தவெள்ளத்தில் யானைதேர்பரிசேனைகளை யடித்துக்கொண்டு ஒண்ணரைப்பனை யுயரம்போவதைக்கண்டு சத்துருக்கமகாராஜன் மகாகோபதீப்த ராய், உக்ரகாரத்துடன் சாரதியையெச்சரித்துஇரதத்தைவிட் டுக்கொண்டுலவன்முன்வந்து நின்றுபார்த்தார். அந்தலவன்சத் துருக்கமகாராஜனுடைய பார்வைக்கெத்தன்மையா யிருக்கிற னென்றால், பச்சைநிறமும் பவளச்செவ்வாயும், மலர்ந்த செந் தாமரைப்போல்வதனமும், அகண்டமார்பும், நீண்டகரங்களு ம், மணிமத்தளம்போற்புஜங்களும், ஆலிலைபோல்வயிறும், அ மர்ந்தபாதமும், ஸ்ரீலட்சுமிவிலாசமானபார்வையுமுடையதன் தமயனை ஸ்ரீராமரைப்போல்தோற்றவே, இவன்சீதையம்மன் பிள்ளையென்பதற்குச்சந்தேகமில்லை. அம்மனும், இந்தவனத்தி ற்றானிருக்கவேண்டும், யாவுங்கண்டறிவோமென்று உள்ளிற்க ளிப்பும் வெளிக்குகோபமாகிச்சொல்லுகிறார். வாராயப்பா சிறு பிள்ளாய், நீயார்உன்பேரென்ன, குலமென்ன, தாய்தந்தைபே ரென்ன, எனக்குதெரியச்சொல்லென்றார். அவ்வார்த்தைகேட் டலவன்சொல்லுகிறான். போம்போம் இராஜாக்களாய்ப் பிறந்

துயுத்தம்வந்தபோது சண்டைக்குப்பயந்து குலங்கோத்திரங்களையுந் தாய்தந்தைபேருங்கேட்டு யுத்தத்திற்குத்தப்பித்துக்கொள்ளலாமா, படுகளத்திலொப்பாரியுமுண்டோ, நின்றுயுத்தம்பண்ணுமென்றான், அப்படிகூறிய லவனுடையவார்த்தையைக் கேட்டு சத்துருக்கமகாராஜர்சொல்லுகிறார். வாராயப்பா, நான் யுத்தத்திற்குபயந்து உன்தாய்தந்தைபேரைகேட்கவில்லை. உன்னைப்பார்த்தால் சிறுபிள்ளையாயிருக்கின்றாய், உன்னுடன்யுத்தம் பண்ண எனக்கு மனஞ்சம்மதப்படவில்லை உன்தாய்தந்தையின் நாமதேயத்தையும் உன்குலத்தையுங்கூறுவாயாகில் அதன்பின்பு யுத்தம்பண்ணலாமெனறார்.

அதுகேட்டுலவனானவன், இவன்தான்குதிரைக்குப் தண்டுதளத்திற்கும் இராஜாவானசத்துருக்கன்போற்றோன்றுகின்றது இவனைப்பார்த்தால் பயங்கரமாகயிருக்கின்றது இவனுடைய புஜபலபராக்ரமமென்னமாயிருக்குமோ நம்முடையதமையனும் அருகிலில்லை. இவனால்நமக்கு இடர்வரும்போற்காணுகின்றது நம்முடையதாயார்ஜானகியம்மாள் நம்மைக்காணுமென்றேக்கமாயிருப்பாள். முன்னமேபோய்விடாமற்போனோம் ஆனாலுமென்னமுழுகிப்போயிற்று. தாயாருடையகிருபை நமக்கிருக்கிறவரையில் யாதொருகுறையும்வந்தணுகாது, நம்முடையதமையன் இச்சங்கதியைக்கேள்விப்படுவாரேயானால் சத்துருக்கனும் தண்டுபிள்ளையும், எவ்விடம்போயொளித்தாலும் விடார். இந்த ராஜனோ, தாய்தந்தைபேரை சொல்லென்றுகேட்கிறான். சொல்லலாமென்று மனதைத்தைரியப்படுத்திக்கொண்டுசத்துருக்கமகாராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான்.

ஓ! இராஜனே? கேளும் என்தாய்பேர் ஜானகியம்மாள், எங்களையர்பேர்வால்மீகிரிஷி, என்தமயன்பேர்குசலன், என்பேர்லவன், எங்கள்குலமெனக்குத தெரியவராதென்றான். அதைக் கேட்டசத்துருக்கர் உள்ளங்களித்து, ஜானகியம்மனிந்தவனத்திற்றானிருக்கவேண்டுமிவன் ரிஷிபிள்ளையென்று கூறுகிறான். ஸ்ரீராமரைப்போல வடிவுகொண்டிருக்கிறான். மேலும் தமயனொருவனிருக்கிறானென்கிறான். இதுவோ சம்சயமாயிருக்கின்றது ஆனாலுமென்னமாயிற்று நமதுகுதிரையைவிட்டுவிட்டானேயானால்சேனைகளையெழுப்பிக்கொண்டுபோகலாம். லவனைக் கைப்பிடியாகப்பிடித்து ஸ்ரீராமரிடத்திற்குக்கொண்டுபோகலாமென்றெண்ணினவராய் லவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

அடா! தம்பிலவனே? நாம்விட்டகுதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி என்னுடையசேனைகளை பாணங்களாலடித்து கண்டதுண்டப்பண்ணலாயோவென்றுகேட்க, அதற்குலவன்சொல்லுகிறான். ஐயா சத்துருக்கமகாராஜரே! கேளும் நீங்கள்விட்டகுதிரை எங்கள்வனத்திற்கு வந்தபடியினால் பிடித்துக்கட்டினேன். என்கையிலகப்பட்டகுதிரையை நீவிடுவித்துஉன்தமயன்கையினால்யாகஞ்செய்துவைப்பது ஸ்ரீமந்நாராயணருக்கேஅறிக்கையாகும். உன்னைப்போல நூறுசத்துருக்கர்வந்தாலும நான்குதிரையைவிடேனென்று உபாதாகருத்தி லெண்ணக்கடவீரென்று கூறியலவனைப்பார்த்து சத்துருக்கர்சொல்லுகிறார். வாராய்தம்பிலவனே? நான்விட்டகுதிரை உன்வனத்திற்குவந்து உன்னை என்னபண்ணிற்று வனத்தை யழித்ததோ, அல்லவென்றான் பேரில்யுத்தம்பண்ணிற்றோ, என்னகுற்றஞ்செய்ததென்று என்குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி என்சேனையையிப்படி சின்னாபின்னப்படுத்திக்கொன்றாய் சொல்லென்றுகேட்க, லவன்கூறுகிறான் ஐயா சத்துருக்கமகாராஜரே, கேளும் உன்குதிரை என்வனத்திற்குவந்து ஒன்றுஞ்செய்யவில்லை அந்தகுதிரையினுடைய நெற்றியில்கட்டிய வீரபட்டத்தில் என்ன வெழுதியிருக்கிறாய், சத்துருபயங்கரன், தனுர்வேதசாஸ்திரன், ரணரங்கசூரன், சத்துருக்கன்வருகிறான் அச்சத்துருக்கனை செயிக்கத்தக்க சாமர்த்தியமுள்ளபேர்கள் குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி யுத்தத்திற்குவருகலாமென்றெழுதிக்கட்டியிருந்தபடியினாலல்லவோ நான்குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி பின்வந்தசேனைகளையுங்கொன்றேனென்றான்.

அதுகேட்டு சத்துருக்கர்சொல்லுகிறார். வாருந்தப்பிலவனே? என்னோடொத்தராஜகுமாரன் நீயானாலும் உனக்குயானைதேர்பரிசேனைகளுமில்லை உன்னுடனெதிர்த்து எப்படி யுத்தம்பண்ணுகிறது நீ இராஜகுமாரனல்லவென்றுஞ் சொல்லுகிறாய், ரிஷிபுத்திரனானபடியால் நீபாதசாரியாய் நின்றேயுத்தபண்ணுகிறவனானபடியினாலும் உன்னுடன்போர்புரிவது இராஜகுமாரமல்ல, எங்களுடனுனக்கு வைராக்கியமென்னத்திற்கு குதிரையையெங்கள்கையிலொப்பித்துவிட்டுத் தாயுடன்பிள்ளையாய்ப்போய்ச்சேரென்றார். அதுகேட்டு லவனவன் சற்றுலோசனைசெய்து சத்துருக்கரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். ஐயா! சத்துருக்கராஜரே? நல்லவார்த்தை சொன்னீர் யுத்தமவந்த

வேளையில் இராஜகுமாரனென்றால் யுத்தம் பண்ணுகிறது இராஜகுமாரனில்லாவிடில் யுத்தம்புரியவேண்டியதில்லையென்று இராஜநீதியில் சொல்லுகிறதோ, அநதராஜநீதி சாஸ்திரத்தை நீர்தானோ அறிவீர், யானை தேர் பரி சேனைகளில்லாமல் பாதசாரியாய் நின்றுசண்டை பண்ணுகிறவனோடு யுத்தஞ்செய்யவேண்டாமென்று எந்தசாஸ்திரத்தில சொல்லுகின்றது குதிரையை விடுவிக்கசாமர்த்தியமுண்டானால் என்னைஜெயித்துகுதிரையை விடுவித்துக்கொண்டுபோம், சாமார்த்தியமில்லாவிட்டால் உன் சேனைகளுடன் தமயனிடம்போய்ச்சேரும், உன்தமயன்யாகம் பண்ணப்போகிறது உனக்கே தெரியவருமென்று னம்மொழியைக்கேட்டு சத்துருக்கரிதென்ன சிறுபிள்ளையானது யுகமுழுகத்தக்கவார்த்தைகளை பேசுகிறானிவன்பேசும் வார்த்தைகளைப் பார்த்தால் இரும்பையொத்தமனதைப் படைத்தவனானாலும் கலங்கி மிச்சலெடுத்தோடிப்போவான்போற் காண்கின்றதென்றுமனதிலெண்ணினவராய்ச் சொல்லுகிறார்.

வாருந்தம்பி! லவனே? உன்னைப்பார்த்தால்சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறாயிளங்கன்று பயமறியாதென்பது உன்னளவிற்கண்டேன் அதெப்படியென்றால்பெரியவர்களாயிருக்கப்பட்டபேர்கள் அந்தக்காரியஞ்செய்தால் நன்மை இந்தகாரியஞ்செய்தாற்றுன்மை அத்தகாரியமாகும் இந்தகாரியமாகாதென்றுஞ்சொல்வதை "மூத்தோர்சொல் வார்த்தையமிர்த" மெனவெண்ணி சிறியோர்களாயிருக்கப்பட்டவர்கள் நடக்கவேண்டும்தன்னிலும் பெரியவர்கள் தன்னிடத்தில்வந்து புத்தியோசனைகள் சொன்னால்சிறியவர்கள்கேட்கவேண்டும், அப்படிகேளாதவர்களுக்கிடுக்கண்வந்தெய்துமென்றுசான்றோர்கள்சொல்லுவார்களாகையாலெங்கள்பகையுனக்குவேண்டாம் "ஊருடன்பகைக்கின்வேருடன்கெடு" மென்பது ஒருவனுக்கொருவன் பகையானாலவன் குடும்பமுழுதும் நாசமடைவார்கள். அதெப்படியென்றால்ஆயிரத்தெட்டண்டம் உஉ சபுவனம்சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்தஈரேழுபதினாலுலகத்தையுமஇராவணன் ஏகசக்கிராதிபதியாயாண்டுக்கொண்டிருந்தான். அப்படிப்பட்ட இராவணனைஜெயித்தவர்கள் வானரங்களாயவதரிக்கவும் ஸ்ரீமந்நாராயணரேஇராமனாகமூன்றுதம்பிமாருடன் வந்தவதரித்து இராவணசம்மாரஞ்செய்து அவனுக்குசகாயமாகவந்தவரை எல்லாம் ஸ்ரீராமபாணத்திற்கு இரைகொடுத்து தேவபோகத்தையநதேவேந்திரனுக்குக்கொ

டுத்துஇலங்கையைவிபீஷணருக்களித்து சக்ரபுரியை மாயனுக்குத்தந்துஇரத்தினபுரத்தை சலவசநதனுக்கு நல்லமுடியுஞ்சூட்டியாகம்பண்ணவேணுமென்றுகுதிரையைவிட்டுபின்னல்ராட்சதாளும் ராசாக்களெம்வந்திருந்தார்கள் அவர்கள் குதிரைபிடிபட்ட சமாச்சாரங்கேட்பார்களேயானல் அவர்கள்வந்துவிடுவார்கள் எவ்விடஞ்சென்றாலும் உன்னைவிடார்கள் ஆகையால் எங்கள்பகையைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டாமென்றார்.

அப்படிச்சொன்ன சத்துருக்கனுடைய வசனங்களையெல்லாம்லவன்கேட்டுகுலுங்கநகைத்து, ஓசத்துருக்கமகாராசனே? என்னுடன் நீர்யுத்தம்பண்ண நடுங்கிக்கொண்டுயிப்படிபெரும்பொய்யைப்புகன்றால் லவன் பயந்து ஓடிப்போவானென்று நினைத்தீரோ, அப்படியோடத்தக்கவனல்ல, ஆதிபராபரவஸ்துவாயிருக்கப்பட்டநாராயணரேஉன்னுடன்வந்தெதிர்த்தாலும், நன்றாய்பூசைசெய்து எமலோகமனுப்பிவிடுவேன், அதிருக்கட்டுமிப்போது உனக்குசாமாத்திய முண்டானல் என்னை ஜெயித்துக்குதிரையை விடுவித்துக்கொண்டுபோ, சாமார்த்தியமில்லாவிட்டால் ஓடிப்போவென. அப்படி சொன்னலவனுடையவார்த்தையை சகலஇராஜாக்களும்இராட்சதசிரேஷ்டர்களுங்கேட்டுமனதடங்காகோபங்கொண்டவராகி, சத்துருக்கருடைய முகத்தைப்பார்த்தார்கள்.

அதுகண்டுசத்துருக்கர் இன்னம்லவன்என்னதான்சொல்வானே, பார்ப்போமென்று கோபத்தை மனதுள்ளடக்கிக்கொண்டுயாதொன்றுஞ்சொல்லாமல் மௌனமாயிருந்துவிட்டார். அப்போதுலவனனவன், சத்துருக்கரைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். ஓ! சத்துருக்கராஜனே ? நீயோ இராசனென்றுமுகத்தில் மீசைவைத்துக்கொண்டு கையிற்றனுசு பிடித்திருக்கிறாய், நீதானேகுதிரையைவிடுத்துஉன்தமயனை இராயன்கையால் யாகம்பண்ணிவைக்கப்போகிறீர் உன்னேடொத்தஇராசாக்கள் எல்லோரும் உன்முகத்தைவெறப்பார்க்கிறார்கள். உனக்குரோஷந்தானில்லையோ உன்னைத்தானேரணரங்கசூரனென்றுபின்னனுப்பிவைத்தார்கள். அவர்களுடைய திறமையும், உன்னுடைய சௌரியமும், சேனைகளின் புஜபலபராக்ரமமும், உன்னவவிற் சற்றுநேரத்திற் காண்பேனெனறான்.

சத்துருக்கமகாராஜனுக்கும்

லவனுக்கும்யுத்தம்.

விருத்தம்.

காலனென்றெதிர்த்தோன்றன்னைக் காலனூர்வசமேசெய்யப்
பாலனாம்லவன்றன்வீரம் படையுளோன்றறையைக்கேட்ட
நீலமேனியனார்தம்பி நிகரில்சத்துருக்கன்றானும்
ஆலகாலம்போற்சீறி வமர்செய்யத்தொடங்கினானே.

அப்படிகூறிய லவனுடையவார்த்தையை சத்துருக்கமகாராஜன்கேட்டு கண்களிரண்டுஞ்செவ்வானம்போற்சிவக்க, காதுகளிரண்டும்புகையெழும்ப, கைகளிரண்டும்பதைக்க, சரீரமெங்குந்துடிக்க, மீசைகள்படபடவென்று துடிக்க, முகங்களி லக்கினிபொறிகளெழும்பவந்த கோபத்தை தேவர்கள்கண்டு லவனிறந்துபோவானென்று மனதிலெண்ணிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்களப்படி சத்துருக்கருக்குகோபம்உண்டாகிமறுபடியும்பிள்ளையென்றபாசமானது வந்தடைந்து கோபத்தைதணித்துலவனைப்பார்த்துசத்துருக்கர்சொல்லுகிறார். அடாலவனே? சிறுபிள்ளை பயமறியாதென்பதுபோல் நயமானவார்த்தையினால நீபயனடைவாயென்று செயம்பொருந்திய இராசாக்களும் இராட்சதசிரேஷ்டர்களும்வந்து கூறியதை நீகூறிவிட்டாய், தனக்குத்தானேமீறிவிட்டாய் இப்போதுஎன்னைத் தூஷித்தாய், யார்க்குங்காலம்நில்லாது,அப்புவிக்கதுபொல்லாது,அனித்தியத்திற்கதுபொல்லாது, அப்போததுவெல்லாது, அதனை நீக்கிநானுரைவதை நீகேள் விசேஷத்தைமிஞ்சாதே, சிறுபிள்ளையென்றுஉன்னைசும்மாவிட்டுவிட்டேன். நீசொன்னவிசேஷமற்றொருவர்சொன்னால்இந்நேரம் எமலோகமனுப்புவேன். வீணிலிறந்துபோகவேண்டாங் குதிரையைஎன்னிடத்தி லொப்பிவித்து தாயுடன் பிள்ளையாகச் சேரென்றார். அதுகேட்டுலவனானவன் பல்லைநறநறவென்று கடித்து, கடுகடுத்து, ஓ! சத்துருக்கனே? உனக்கு எத்தனைவிதத்திற்சொன்னாலும வெகுநீதிமார்க்கங்களைபேசுகிறாய், நீதானேபெரியவனென்று கைவீசுகிறாய், அதுவேண்டாம உன்னுடைய புஜபலபராக்கிரமத்தையும் உனக்குப்பின்பலமாய்வந்த இராசாக்கள் இராட்சதாளுடைய சாமர்த்தியத்தையும் இதோ ஒருக்ஷணத்திற்குள் யானறிவிக்கிறேன். பாரென்றுதன்கைவில்லைநாட்டிசரத்தைபூட்டிசாம்பிராணிதூபங்காட்டி சத்துருக்கமகாராஜன்பேரில்விட்டுவிட்டானந்த

பாணமூன்றும் வில்லைவிட்டு விடுபட்டு அதிகவேகமாய் பெருந்தொனியோடுவருவதை சத்துருக்கர்கண்டு பரலக்ஷ்மிஞ்சிறுனென்று வெருண்டு தானும்வில்லையெடுத்து திவ்வியாஸ்திரத்தைதொடுத்து மந்திராபூதிகொடுத்து லவன்விடப்பட்ட பாணத்தையறுத்து மறுபடியும் அப்பாணம் லவன்பேரிற்போகவொட்டாமல் திவ்வியாஸ்திரத்தைதம்மிடத்திலழைத்துக்கொண்டார். இனி விடப்போகிற அஸ்திரங்களும்இந்தப்படியாமென்றுணர்ந்துக் கொள்ளுங்கள்.

அதுகண்டுலவன்கோபமாகி முதற்கோணல்முற்றுங்கோணலென்பதைகண்டவனாய் விண்டலமண்டலமன்பர்கள்கண்டு பயங்கொண்டுவாடவுந் தண்டகமண்டலங்கொண்டவர்கள்பார்த்து முகம்வேர்த்து பயம்பூந்து இடம்வேர்த்து ஓடவுமக்கணம் ஒருசுழற்பாணத்தை எடுத்து வில்லிற்றொடுத்து சத்துருக்கமகாராசருடைய இரதத்தைப்பார்த்துவிடுத்தானந்தசுழல்பாணம்கரகரவென்றுசுழன்றுக்கொண்டு சண்டமாருதம்போல் உயரக்காற்றுகளெழும்பி அதிவிரைவோடும்வருகையிற் சத்துருக்கமகாராஜனும்ஒருசூராவளி அஸ்திரத்தைஎடுத்துவிட்டார். அதனால்திக்குகள் நடுங்க,தேவர்கள்ஒதுங்க,ஏழுகடலும்வரணயட்சகின்னரர்மனமான நடுநள, ஆகமவேதங்கள்பாட, அன்பர்கள் மனதடங்கபுறப்பட்டுவந்து லவனுடையசுழற்பாணத்தை யறுத்தெறிந்துப்போயிற்று. அதனால் லவனனைவன்சிறிகோபமீறி, நூறு திவ்வியாஸ்திரங்களைவாரி இந்திரன்முதலானோர் சிந்திக்குமபடியாய் வந்தனைவழிபாடுசெய்து, மந்திராபூதிகள்கொடுத்துவிடுவிக்கவே.ஒன்றோடொன்றுமாய்ந்துக்கொண்டு அக்கினிப்பொறிகள்சிதறவருகிறபோது, சத்துருக்கமகாராஜரும் தம்முடையஇராமபாணமாகிய ஐம்பதுதிவ்வியாஸ்திரங்களை வில்லிற்றொடுத்து, சாபதீபங்கொடுத்து விடுத்தார். அந்ததிவ்வியாஸ்திரங்கள்வில்லைவிட்டுவிடுபட்டுதகத்தகாயமாககட்டுகளுடன் பின்பற்றியிறகுபூண்ட அஸ்திரங்களானதால் ஆலகாலவிஷம பொற்சிறிக்கொண்டுபோய்லவன்விட்ட நூறுதிவ்வியாஸ்திரங்களையுமறுத்து பூமியிற்றள்ளிவிட்டு சத்துருக்கமகாராஜனம்புறுப்பொதியில்வந்தடைந்தது. அதுவும்போகவே, லவன் நூறு நாராசபாணங்களைஎடுத்துவிடுத்தான். அந்த நூறுநாராசபாணங்களும் நாகசர்ப்பம்போலிரைச்சலிட்டுக்கொண்டு வருவதைச் சத்துருக்கர்கண்டு தம்முடையஇராமபாணமாகிய இருபத்தை

ந்துநாராசபாணங்களை எடுத்துவிடுத்தார் அதுகள்பூமியாகாய மெல்லாம் புகையெழும்பபுறப்புட்டு லவன்விட்ட நூறுநாராச பாணங்களையுமறுத்து பூமியிற்றள்ளிசத்துருக்கமகாராஜனிடம் வந்துவிட்டதுகள். உடனேலவனுனவன், ஒருஅக்கினியாஸ்தி ரத்தை எடுத்து மந்திராபூதிகள் கொடுத்து விடுக்கவே, அது வும் வடவாமுகாக்கினியைப்போலபொரிபுகைகளுடன்சடசட வென்கிறதொனிகளுடன் மகாதுரிதமாய்வருகிறபோது சத்து ருக்கர்தம்முடைய இராமபாணமாகிய அக்கினியாஸ்திரத்தை எடுத்து மந்திராபூதிகள்கொடுத்துவிடுக்கவே, அதுவும்ஆவெ ன்று வாயைத்திறந்துக்கொண்டக்கினிப்பொறிகளை அமோக மாகக்குபீல்குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டுபுறப்பட்டுலவன்விட்ட அக்கினியாஸ்திரத்தைக் கமளீகரயபண்ணிப்போட்டு வந்து விட்டது.

இப்படியாகலவன்விட்ட பாணங்களையெல்லாஞ் சத்துரு க்கரானவர்கண்டித்து லவனுக்கு காயப்படாமற் செய்து வரு கையில், லவனுனவன்கண்டு மனபயங்கொண்டுகண்களிருண்டு ங்கருத்துமருண்டு ஓகோ! மலைபோலவந்த இராட்சசவீரர்களை வைதுசிலைகளையுந்தலைகளையுங்கொய்து, நிலைகலங்கச்செய்தது மன்றி, இராஜர்களானமன்னர்களையும் சின்னமடையச்செய்வி த்தோம், இம்மன்னன்கையிலகப்பட்டு முன்னும்பின்னும்முழி க்கலாயிற்று,என்செய்வேன் ஐயோஅம்மணி நானிவ்வளவுபா ணங்களைவிட்டும் எதுவும்பயன்படாமற் கெட்டுப்போயிற்றல்ல வா, நல்லது இன்னமும் பார்ப்போமென்று ஒருபர்வதாஸ்திர த்தைஎடுத்து மந்திராபூதிகள்செய்து எய்தான்.

அப்பர்வதாஸ்திரமானதுவெளிப்பட்டுஅனேகபர்வதங்க ளாய்உருவங்கொண்டுசத்துருக்கமகாராஜன்பேரில்வருகிறபோ து அவரும்ஒருவச்சிராயுதத்தை எடுத்து மந்திராபூதிகள்செய் து பர்வதாஸ்திரத்தையறுத்துப்போடவே, லவன்கண்டு, மன திடங்கொண்டு மறுபடியுஞ் சலுதியில்வில்லையெடுத்து முகத்தி ற்குநேராய்ப்பிடித்தான. அதனைக்கண்டுசத்துருக்கர்நகைபுரிந் து யவன்றிரந்தெரிந்து மனதிற்களிப்புகொண்டவராய்வாருந் தம்பி லவனே? என்வீணில் மாண்டுபோகிறுய்வேண்டாம்வே ண்டாங் குதிரையைவிட்டு தாயுடன்பிள்ளையாகப் போய்ச்சேர் ந்து சுகித்திருக்கக்கடவாய், நானும்மன்னனுடையசேனைகளை

யெழுப்பிக்கொண்டு குதிரையுடன் அயோத்திப்போய்ச்சேருகிறேன் நீசிறுபிள்ளையானபடியால் முன்பின் யோசனைசெய்யாமல் என்சேனைகளைமாய்த்தாய். பெரிதல்ல போருக்கு நேராகமாட்டாயென்றுகூறியவை லவன்கேட்டு ஒ! சத்துருக்கனே ? கேளும், நீஎன்னபிரியவசனம்புகன்றாலு முன்னைவிடேன், பயப்படேன், என்றிருவரும் வாதாடிக்கொண்டிருக்கையில் காலசித்தனவன் பாணவேகமடங்கினவுடனே அதிவேகமாய் இரதத்தைநடத்திக்கொண்டு ரணக்களமவந்து சத்துருக்கருடன்கலந்து விசேஷமென்ன நடக்கிறதோவென்று அதிகசாக்கிரதையுடன் பக்கத்திலிருக்கையிற் சத்துருக்கர் லவனைப்பார்த்து சொல்லுகிறார்.

வாராய்தம்பி லவனே ? நான் யுத்தத்திற்கு உனக்கு பிரியவசனம்சொல்லவரவில்லை சிறுபிள்ளையானபடியால்உனக்குபிரியவசனமபுகன்றேன், அதனாற்குற்றமொன்றுமில்லைஎன்றுசொல்ல, லவனதிககோபமாகி, ஓ ! சத்துருக்கனே ? நானென்ன சொன்னபோதிலு முனக்குரோஷத்துவேஷமில்லை ஆனபடியினாற்சிறுபிள்ளையினுடைய சாமார்த்தியத்தை இதோகாண்பிக்கிறேன்பாரென்று முகத்துக்குநேராய்பிடித்தவில்லிலனேகஅஸ்திரங்களைச்சந்தித்து க-௰-௱-௲-௰௲-கோடி சங்கம் மகாசங்கமென்று சமுத்திரஜலத்தையெடுத்து குப்புறக்கவிழ்த்தாலெப்படியிருக்குமோ அப்படியாகஓய்வொழிச்சலில்லாமலும்மூச்சுவிடாமலுஞ்சரசரவென்று சரங்களைபொழிகிறபோது, சத்துருக்கமகாராஜனும் மிதமில்லாதபாணங்களைவாரிவாரிவிறுவிறென்று பொழிந்துலவன்விட்ட அஸ்திரங்களனைத்தும் ஒன்றாவதுசேனைகள்பேரில்போகவொட்டாமல் அறுக்க, அவ்வம்புசரீரத்திலும்வந்துபாயவுஞ் சேனைகள்பேரிலும்போய்விழுந்துசேனைகளுமாளத்தலைபட்டார்கள்.

பின்னும்லவன் மண்டிபோட்டவண்ணம் பாணங்களெடுக்கிறதும் வில்லிற்றொடுக்கிறதும்தேவர்களுக்குந்தெரியவில்லையாம், இவனுடைய சரவேகசரவேகந்தானென்னமோவென்று கண்டராஜாக்கள்யாவரும்நடுங்க, இராட்சதாளுமொடுங்க, சேனைகள்சிதறி,சிந்தைபதறி,இந்தசேவகம் நமக்குவேண்டாம்வேண்டாமென்று உயிருண்டானால்உப்புமாறிபிழைக்கலாமென்று

நினைவுகொண்டிருக்கையில்கால்பலமான இராஜாக்கள்மனபயங்கொண்டு இந்தச்சண்டையில்பண்டைபோமோ, தொண்டைபோமோ, அண்டைநெருங்கினாற்கண்டப்போமோகண்டிலோம், லவனே ! உன்வில்லுக்கும்கோதண்டம்பாணத்திற்கிருகோடிதண்டம்உன்பாதத்திற்குமுக்கோடிதண்டமென்றுகண்டகண்டவிடமாய் இனிஅண்டோமென்றோடும்படியாய் சாடுகிறபோதுசத்துருக்கமகாராஜனுக்கும்லவனுக்கும் யுத்தமானதுமெய்மறந்துபோகிறது அந்தயுத்தமெத்தன்மையொத்ததென்றால்இலட்சுமணரும் இந்திரசித்தும்புரிந்த யுத்தத்தைப்போலவும் ஸ்ரீராமரும் அதிகாயனும்போர்செய்தமைபோலுமிருந்தது. அப்படியாகலவன் பாணங்களைவிடுகிறபோது சத்துருக்கமகாராஜர் எத்தனைபாணம்விடுப்பார், எத்தனைபாணங்குறிப்பார், இங்குபாணங்கண்டிப்பார், இங்குபாணமங்குபாணம் எங்கும்பாணமாய் கிழக்கு தெற்குஞ்சர மேற்குஞ்சரம்வடக்குஞ்சரமாக நான்குதிக்கும் லவனுடையபாணவேகமானது மூடிக்கொள்ளவே, அதனாற்சத்துருக்கருடைய கையுமெய்யுஞ்சலித்துமண்டிப்போட்டுகொலும்வலித்துக்கொள்ள, அதுவுமன்றிபாணங்களுடைய அக்கினிவேகத்தால் முகமுமகமுந்தீய்ந்துபோகிறது அதனை அந்தரவாசிகளாகியஇந்திரனும் தேவர்களும்பார்த்துஇந்தயுத்தம்ஸ்ரீராமராவணயுத்தமென்று சொல்லலாமோ, அல்லது சுப்பிரமணியருஞ்சூரபத்மனுஞ்செய்தயுத்தமென்றுஞ்சொல்லலாமோ, இந்தயுத்தத்திற்கெதுவுமிணை சொல்லப்போகாதென்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் லவனானவன் பாணங்களை மட்டிட்டு சொல்வதற்குகட்டுப்படாத கட்டுகட்டாயுருவிவிட்டு ஒருவர்க்கொருவர்தெரியாமல்விடும்அஸ்திரங்களினால்மூடி அந்த அஸ்திரம்போகிறவேகத்தோடுகூட அதிவேகமாகஓடிவந்து சத்துருக்கருக்குந்தெரியாமல் அவருடையகைவில்லையுங்கண்டித்துத்தள்ளி அவருடையமார்பைப்பார்த்து நாற்பதுநாராசபாணங்கள்விட்டானதுகண்டு சத்துருக்கமகாராஜர் அதிசீக்கிரமாகவில்லையும்நாணியையு மிருக்கப்பார்த்து ஒரு திவ்வியாஸ்திரத்தை எடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டுலவன்விட்ட பாணங்களையெல்லாம் பகலவன்பனிபோல் நீக்கி வெட்டவெளியாக்கி அட்டகாசஞ்செய்து அதிசீக்கிரமாக பின்னுஞ்சிலசரங்களையெய்துநாற்பதுநாராசபாணங்களையும்ஒருஇராமபாணத்தையும்விட்டு லவன்பிடித்திருந்தவில்லையுங் கண்டித்துப்போட்டார்.

உடனேலவனானவன், வில்லையெறிந்துவிட்டுஉடைவாளை யுருவிக்கொண்டு முன்கந்து, பின்கந்து, முப்பத்திரண்டுகந்து கொண்டு, சத்துருக்களை அரவெட்டவேணுமென்று சேற்கண் டையானது சிவ்வென்று பாய்வதுபோற்பாய்ந்து வருகிறபோ து சத்துருக்கமகாராஜனொருஇராமபாணம்விட்டு உடைவாளை ப்பொடியாக்கிப்போட்டாரதுகண்டு லவனசினங்கொண்டுசொ ல்லிக்கொள்ளுகிறான். அந்தோ இந்தராஜன்கைவில்லையுங்கண் டித்தான். இவன் வல்லமைக்குநிகர் இவ்வெல்லையிலொருவரு மில்லையென்று சொல்லுகிறதற்கு ஐயமுண்டோ, நல்லது இன் னம்பார்ப்போமென்று இடுப்பிற்கட்டிய முப்பத்திரண்டாயுதங் களையும திவ்வுறிவ்வென்று சத்துருக்கமகாராஜன்பேரில் விட் டெறிந்தான். அதுகண்டுசத்துருக்கமகாராஜனும ஒருபாணம விட்டுவருகிறஆயுதங்களையெல்லாம் நடுவழிபாதியிலதுண்டுது ண்டாய் கண்டனம்பண்ணிவிட்டு லவனைப்பார்த்துச் சொல் லுகிறார்.

லவன் சத்துருக்கனிடத்தில் கட்டிப்படுதல்.

கலிவிருத்தம்.

உம்பர்வாழுலகமெங்கு மிருநிறவர்களாற்பெய்த
அம்புவனெருங்கிச்சிவ ராவியைக்கவருங்காலில்
தம்பிசத்துருக்கன்தொட்ட சரமதால்மண்மேற்சாய்ந்தான்
கிம்புளாம்லவனைத்தாவி திறமுடன்கட்டினானே.

அடாதப்பி! லவனே? இனியாகிலும் எங்கள் குதிரையை விட்டு நீசுகமாய்நடந்துவிடென்றுகூறவே லவனதிககோபமா கி, ஓ சத்துருக்கனே? தானேசூரனென்று இரதத்திலேறிநின் று வில்லைக்கையிற்பிடித்தபடியாக வல்லமைபேசின உனனை இ தோஎன்கைகுத்திறைக்குத்தி வில்லையுமொடித்து உன்னை மடித் து எமலோகத்திற்கனுப்பிவிடுகிறேன் பாரென்றுகையைமூடிக் கொண்டு ஓடிவருகிறபோது சத்துருக்கமகாராஜாகண்டு இது தான்லவனைப்பிடிக்க சமயமென்று இரதத்தைவிட்டுக் குதித்து இடசாரிவலசாரியாகவந்துலவனுடையஇடுப்பிற்கையைக்கொ டுத்து பிடிக்கப்போகுஞ்சமயத்தில் லவன்கண்டுசிவ்வென்றுபா ய்ந்து இப்பால்வந்துவிட்டான். பின்னுஞ்சத்துருக்கமகாராஜ ன்கோபங்கொண்டுமறுபடியும் லவனைசேர்த்துப்பிடிக்கச்செல

லுகையிலலவனுமதற்குத் தப்பித்துக்கொண்டான். அதனால்க ணகளிரண்டுஞ் செவ்வானம்போற்சிவக்க விழியையுருட்டிப்பா ர்த்து லவனைபாணத்தினாற் கட்டவேணுமேயல்லாமல் மற்றவி தத்தில்பிடிபடமாட்டான். லவனோடுஇனிபோராட்டமென்ன த்திற்கென்று இரதத்திலேறி சீக்கிரமாகவில்லையெடுத்து ஒருக ட்டுபாணத்தைப்பிடுங்கி வில்லிற்சந்தித்துவிட்டு லவனைக்கட்டி மூர்ச்சையாக்கிதேரின்பேரிற்கொண்டுவந்து குத்துக்காலுடன் கட்டிப்போட்டார். அதுகண்டுதேவர்கள் சத்துருக்கனைமெச்சி க்கொண்டாடினார்கள். அப்போதுஇராஜாக்களும் இராட்சதசி ரேஷ்டர்களும் கால்பலமும லவன்பிடிபட்டான் இனிநாம்பி ழைத்தோமென்று ஜெயபேரி ராயபேரி வெங்கலபேரி கர்னபூ ரி தம்பட்டம் இப்படிசொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டுமேளவா த்தியங்களுந் தாம்தாமென்று முழங்கச்செய்து அஸ்வமேதக்கு திரையைக்கூட்டிக்கொண்டு சாஸ்வதி ஆற்றங்கரையில்வந்து கூடாரமடித்து தண்டுபாளையமிறங்கி இறந்த சேனைகளை எழுப் பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வனத்துப்பெண்கள் லவன் பிடிப்பட்டதை
சீதையம்மனுக்குச் சொலலல்.

கலிவிருத்தம்.

வண்மைசேர்லவனுக்குற்ற வன்மையைக்கண்டமாதர்
திண்ணெனநிலத்திற்சாய்ந்து சோர்ந்துபின்தெளிந்தெழுந்து
கண்புனலுதிர்தல்செய்து காரிழைக்குரைப்போமென்று
மண்புகழ்சீதாதேவி மலரடிதொழுதுசொல்வார்.

இந்தப்படி லவன் சத்துருக்கனிடத்தில் பிடிபட்டுப்போக இதுகளெல்லாம் அவ்வனத்துப்பெண்கள் தூரத்தில் நின்று செடிமறைவில் பார்த்துக்கொண்டிருந்துஐயையோலவகுமாரா வென்று அடித்துமோதி, பூமியில்விழுந்து, அலறியெழுந்து வால்மீகருடைய வனத்தைநோக்கி அழுதுகொண்டு வருகிறார் கள். எப்படியென்றால் அடாதம்பி லவனே ? சீதாலட்சுமியா னவள் எங்களை லவகுமாரனெங்கேயென்று கேட்டால் நாங்க ளென்னசொல்வோம், உன்தமயன்குசலனுக்கு யாதுதேறுதலை புகல்வோம், தம்பி இதற்கோ நாங்கள் கூடவந்தோம், எப்படி சொல்வோம்இருவரிலொருவராவதுவருவீர்களேயானால்பிரிய

ராகப்பெற்ற உரிய அன்னைக்கு பரிவுண்டாகுர், அறியாதவர்களோடு தெரியாமல் வந்தோமே, உங்கள்சொல்லும் கல்வியும் சவுரியமுஞ் சீதையம்மன்காண்பாள், கருத்திலாசை பூண்பாள் அதுவுமன்றி உங்களையாரவெவால்மீகர் காலையுமாலையுமங்கள் கனிவாய்மொழியைக்கண்டு கமண்டலம் யோகதண்டம இவைகளைவிட்டு கையிலெடுத்துகனிவாயுடன்முத்தங்கொடுத்துசருக்குற்றுகவலையற்று காத்துக்கொண்டு வளர்த்துவந்த செல்வர்களை, அவரென்னசெய்வாரோ அப்பா லவகுமாரவென்று தாரைதாரையாக கண்களில்நீர்பெருகியழுது, ஆண்டவனைத்தொழுது, அப்பாகுசலா, வேட்டையிற்றனித்தாயே, நீயாவது உன்தாயிடம்வந்துசேர்த்தாயோ, அரி! அரி! அச்சுதா பரந்தாமா ஆபத்பாந்தவாவென்று அழுதுபுலம்பி,காடுவனங்களைத்தாண்டி, சீதையம்மனிருக்கும் பர்ணகசாலைக்குவந்தார்கள். அப்போது சீதையம்மன் எப்படியிருக்கிறுளென்றால் மைந்தர்களைவேட்டைக்கனுப்பினேமே அஸ்தமித்து (௩) நாழிகையாயிற்றேகாலை (௮) நாழிகுமாருக்குப்போன பிள்ளைகளை இதுவரையிற் காணேமேயென்று மனங்கலங்கி குசலவாள்வருகிறவழியைப்பார்த்துக்கொண்டு சீதையம்மன் பர்ணகசாலையிலிருந்தாள்.

அப்பால் தாதிப்பெண்களானவர்கள் அழுதுக்கொண்டு சீதையம்மனிடஞ்சென்று அடிவணங்கி நின்று சொல்லுகிறுர்கள். அம்மா உன்குமாரர்களிருவரும்உன்னிடத்திற்செலவுபெற்றுக்கொண்டு வனத்திற்சென்றுவேட்டையாடி திரும்புங்காலையில் குசலன்மேல்நோக்கிமறுவனம்வேட்டைக்குப்போயினன் லவகுமாரனும்நாங்களும் பர்ணகசாலைக்குவருகையில்ஒருஅஸ்வமேதக்குதிரையானது யார்விட்டகுதிரையோ தெரியவாரது அக்குதிரையின்பின்வந்த சேனைகளையுங் கொன்றுவிட்டான் அதன்பின்புயானைகுதிரை சேனைகளும்வந்துகூடிலவனுடன் போராடி லவனை கைப்பிடியாகப்பிடித்துக்கட்டி இரதத்திலேற்றிக்கொண்டுபோய் சரஸ்வதியாற்றிலெல்லோருங் கூடாரம்போட்டு தண்டிறங்கி யிருக்கிறுர்கள். இந்நேரந் தம்பிலவனையென்னசெய்தார்களோ, ஏதாயிற்றோ தெரியவாரதென்றுர்கள் அதுகேட்டுசீதையம்மன் அடித்துமோதி, அலறிவிழுந்து,கடகடவென்று புரண்டழுது களையாகவே தாதியார் அம்மனையெடுத்துக் களையாற்றினர்கள்.

அப்போது சீதாலட்சுமியானவள் களையாறி யெழுந்திருந்து எப்படியழுது புலம்புகிறாளென்றால் ஐயையோ லவகுமாரா உங்களையர் வால்மீகரில்லாத வேளையில் என்னையிப்படி தனிமையாய்விட்டு வஞ்சனை செய்துப் போகலாமோ உன் தமையன் குசலனில்லாத வேளையில் குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி யுத்தஞ்செய்யலாமோ யுத்தம்பண்ணினாலும் எதிரிகள் கையி லகப்பட்டு மாண்டுபோவாயென்று இதுவரையிலிதற்குத்தானோ வளர்த்தேன் அடா மகனே! லவகுமாரகா; எதிரிகள் கையிலகப்பட்ட யுன்னை என்ன செய்தார்களோ யாதொன்றுமறியேன், நான் என்பிராணநாதரைவிட்டுப் பிரிந்தவிஷயத்தை உங்களால் மறந்தேன் வராசையைத் துறந்தேன். அயோத்தியின் வாழ்வையும் நீக்கினேன் அப்பால் லவகுமாரகா, உன்னைக் கைப்பிடியாகப் பிடிக்கையில் நீ எவ்வாறாய்க் கதறியழுதாயோ உன் கையில் வில்லம்புயில்லாமற் போய்விட்டதோ ஐயையோ லவகுமாரா அயோத்தியை யரசாள்வாயென்று அதிக ஆவலோடு உங்களையரும் நானும் நம்பியிருந்த எங்களை வெம்பவைத்து நமனுக்கிரையானாயோ உன் தமையன் வந்து தம்பி லவனெங்கேயென்று கேட்டால் என்ன சொல்வேன் வால்மீகருக்கே துரைப்பேனென்று சீதையம்மனவள் புலம்புகிற ஓசையை அந்தவனத்திற்குள் வருகிற குசலன் கேட்டுதிடுக்கிட்டு நாம் வரவில்லையென்று நமது தாயார் அழுகிறாப்போலகாண்கின்றது அதனைசந்நிதியிற் சென்றுகண்டறியவேணுமென்று பர்ணசாலைக்கு வந்து அம்மா நானிதோ வந்தேன் நீ அழவேண்டாமென்று பாதத்திற் பணிந்தான். அப்படி வணங்கிய குசலனையெடுத்து வாழ்த்தி உட்காரவைத்து சீதையம்மன் சொல்லுகிறாள். அடா! குசலனே? உன் தம்பி லவனை எங்கேவிட்டாய் உங்களையர் வால்மீகரில்லாதவேளையில் லவனும் நீயும் வேட்டையாடச் சென்றீர்களே அவ்விடத்திலெங்கே கைசோரவிட்டாயென்றாள்.

அதுகேட்டு குசலன் சித்தம்நொந்து மெத்தவருத்தம்வந்து தம்பியை தனித்தனுப்பினோம் எங்குநின்றானோ எவ்விடஞ்சென்றானோ என்னசெய்வோம தெய்வமே எவ்வாறினி வாழ்வோமெனவெண்ணி இருதயங்குன்றி கடவுளை நண்ணி துதிபண்ணி இதுகாலகெதியோ காரணவிதியோ யார்செய்சதியோ தம்பியின்மதியோ தாயின்வாய்மொழியைத் தடுத்துசென்றானே அதனாலோ தாய்சொற்றுறந்தால வாசகமில்லை என்பதை மற

ந்தேனென்று வெருப்பிய குப்பினையமாற்றி பின்புபோய்தேட லாமென்று கபிரியங்கொண்டு சொல்லுகிறான். தாயே! நாங்களிருவரும் வேட்டைகளாடி ஆசிரமந்திரும்புங்காலையில் தம்பி லவனை முன்னதாகவனுப்பிவிட்டு நான்மறுவனந்தேடி வேட்டைக்குப்போயிருந்தேன நான்பொய்சொல்லவில்லை இந்தவனத்துப்பெண்களைக் கேட்டால் சொல்லுவார்களென்றான். அது கேட்டுசீதையம்மன்சொல்லுகிறாள், அடாமகனே! குமாரத்தினமே உன்தம்பி ஆசிரமம்வரும்போது வனத்திலொரு அஸ்வமேதக்குதிரை மேய்ந்துகொண்டிருந்ததாம் அதை லவன்பிடித்துக்கட்டி குதிரையின்பின் தேர்பரிசேனைகளோடு முனைந்து யுத்தம்பண்ணுகையில் தம்பிலவனுக்கு வில்லம்பில்லாதபடியினால் எதிரிகள் லவனைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டார்களாம் அவர்கள் சரஸ்வதியாற்றங்கரையோரந் தண்டுவிட்டுபாளையமிறங்கியிருக்கிறார்களாம் அவர்களுக்கோ ரதகஜதுரகபதாதிகளிருக்கிறதாம் உங்களுக்கு யாதுமில்லையே நமது ஐயர்வால்மீகரிவ்விடமிருந்தால் ரதகஜதுரகபதாதிகளும் உண்டுபண்ணிக்கொள்ளலாம் அவரில்லாதவேளையில் நான்வனவேட்டைக்குப்போகவேண்டாமென்றுகூற என்வார்த்தையைத் தடுத்துப்போன உங்களுக்கு அபஜெயம்வந்ததே இனி நானென்னசெய்வேன் மகனேயென்றுபுலம்புகையில்குசலன்சொல்லுகிறான். அம்மணி ஒருநாள் நானும் ஐயர் வால்மீகருந் தனித்திருக்கையிலொருசுலோகஞ்சொல்லிஎன்னையதற்குப்பொருளென்னவென்றுகேட்டார். அப்பொருள்தெரியாமல் சற்றுநேரஞ்சும்மாயிருந்துவிட்டேன். அதற்கவர் என்மீதிற்கோபங்கொண்டு அந்தச் சுலோகத்திற்கு அர்த்தஞ்சொன்னதெப்படியென்றால்கைலாசவாசகராகிய பரமசிவனிடப்பாகத்திலமர்ந்த உமாதேவியும் வைகுந்தவாசராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய மார்பிலுறைகின்ற மகாலட்சுமியும், சத்தியலோகவாசியாகியபிரமதேவருடைய மனையாளாகுஞ்சரஸ்வதிதேவியும், இம்மூன்றுருவுமொருருபமாயிருக்கப்பட்ட உன்தாயார் சீதாலட்சுமியென்று தெரிந்துக்கொள்வாய் குசலனேயென்று இன்னுஞ்சிலரகசியப்பொருள் சொல்லி மனதில்வைத்துக்கொள்ளென்று சொன்னார்.

அப்படியெல்லாம் எங்களையர்வால்மீகருளிச்செய்திருக்க எங்களுக்குயானைதேர்பரிசேனைகளில்லையென்றுப் லவனைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டார்களென்றும் நீசொல்லலா

ரோ இந்தயீரேழுபதினாலுலகத்தையுங் கவிழ்த்துவிடவேணு மென்றாலுங்கவிழ்ப்பாய் நிறுத்தவேணுமென்றாலும் நிறுத்தி ரட்சிப்பாய் எங்களுக்கு ரதகஜதுரகபதாதிகளில்லாவிட்டாலு மலோகமாதாவான நீர் ஆசீர்வாதஞ்செய்துஒருவில்லம்புகொ டுப்பதுனக்கரிதாகுமோவென்று ஸ்தோத்திரம் செய்யவே, சீ தாலட்சுமிக்கு பூர்வக்கியானமுதித்து இனி குசலவனால் நடக்க ப்போகிறகாரியங்களும் அதன்பிறகுதன்பதியிற்றான்போய்சே ருகிறகாரியங்களுந்தெரிந்து சந்தோஷமாகிகுசலனைப்பார்த்து கிருபைகூர்ந்து சொல்லுகிறாள்.

அப்பா! குசலனே? எதிரிகள் விடப்பட்ட அஸ்திரத்தி ற்கு இந்தபிரமாஸ்திரத்தை விட்டறுத்துப்போடுநாராயணாஸ் திரங்களெய்தால் நீயிந்தநாராயணாஸ்திரத்தையெய்து அறுத் துவிடுசிவன்கைசூலமும்பாசுபதாஸ்திரமும்பிரயத்தெண்டும்எதி ரிகள்விடுத்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணர் கையிலிருக்கப்பட்ட நாராய ணாஸ்திரத்தை யுனக்குக்கொடுத்தேன் இந்தநாராயணாஸ்திரங் கொண்டு கொய்துப்போடு எதிரிகள்சக்கரம்விட்டால்இதோஸ்ரீ மந்நாராயணர்கையிலிருக்கப்பட்டசக்கரமுனக்களித்தேன் இச் சக்கரத்தினால் அந்தச்சக்கிரதத்தையுமறுத்து ரதகஜதுரகபதாதி களெல்லாம் வந்தெதிர்த்தாலும் சம்மாரஞ்செய்துபோட்டுஇ தோ உனக்கு மாளாத அட்சயத்தூணி கொடுத்தேன் வில்லையு மழைப்பித்துத்தருகிறேனென்று வருணதேவனை நினைத்து கை யை நீட்டினாள் அந்தவருணன் அம்மன் நினைத்தகாரியத்தைய றிந்து பிரசண்டகோதண்டமென்ற வில்லையெடுத்து அம்மனு க்குசாஷ்டாங்கமாகநமஸ்காரஞ்செய்து கொடுத்தானப்போது சீதாபிராட்டியும் அந்தவில்லைவாங்கி குசலன்கையிற்கொடுத்து கூறுகின்றாள்.

அப்பா! குசலனே? இந்தவில் ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய வில் இதற்குமுன் ஈஸ்வரன்பிரமா இந்திரன் அக்கினி இயமன் வருணனுடையவில்லும் நிகரல்ல, இந்தயுகமுழுகிப்போகுங்கா லத்தினும் இவ்வில்லை எடுக்கிறதில்லை அப்பேர்ப்பட்டபிரசண் டகோதண்டத்தை உனக்குத்தந்தேன் இதோ உமையவள்கரத்தி லிருக்கப்பட்ட பிரசண்டகோதண்டத்தையுனக்குத்தந்தேன்வா ங்கிக்கொள் தேவர்களாவது இராஜாக்களாவதுவந்தெதிர்த்தா லுங்கொன்றுவிடும், மும்மூர்த்திகளுடையபலமும் உனக்குத்தந் தேன் நீபோய்அவர்களைசம்மாரஞ்செய்து ஜெயமடைந்து வா

ருக்குமாரகாவென்று வாழ்த்தினமாத்திரத்தில் சீதையம்மனுக்
குபூர்வத்தியானமாகிரி கனவு கண்டதைப்போலாயிற்று சீதையம்
மனவள் காமதேனுவை நினைக்க அக்காமதேனுவானதுதெ
ய்வலோகம்விட்டுவால்மீகருடைய ஆசிரமம்வந்தது. அதுகண்
டு அம்மனவள், வாராய்காமதேனுவே குசலவாள்யுத்தத்திற்
குப்போகிறபடியால் அவர்கள் நினைத்தயிடத்தில் நீசென்றுபசி
யாற்றிப்போடென்று உத்தரவுகூற, அவ்வாறே செய்கிறேனெ
ன்றுசீதையம்மனிடத்திலிவிடைபெற்று தெய்வலோகம்போய்
விட்டது உடனே குசலனவனெழுந்திருந்து அடிவணங்கி
அம்மா நான்போய்வருகிறேனென்று அம்புருப்பொதி முதுகி
ற்கட்டி வில்லை கையிலெடுத்துக்கொண்டு அன்னையைவணங்கி
நின்றான். அப்படி வணங்கினவனைப்பார்த்து அடாமகனே?
உன்னை அரியாப்பிரமாதிகள் வந்தெதிர்த்தாலுஞ் செயமடை
ந்து வருவாயென்று விடைகொடுத்தனுப்பினாள்.

குசலராஜன் சத்துருக்கமகாராஜன்

தண்டைத்தேடிப் போகுதல்.

விருத்தம்.

பொய்ம்மதாகியவரக்கர்புல்லர் முதலானவர்க்குப்போதகல்கி
மெய்ம்மதத்தைநாட்டவந்த விராமனிளமயிலுமிருடிவெழிற்கணுற்றத்
தெய்வீகக்குசலராஜேந்திரனன்னை சொற்படிசிலையம்பேந்தி
இய்யலவன்தனைத்தேடிப் போரிடவேநாடுமிதைசொல்லுவோமே.

வேறு விருத்தம்.

கனிதையிந்த வகையுரைக்கக் குசலராஜன் வணங்கிவிடை கொண்டு
வில்லுமம்புமேந்தி, முனிசிலைவேந்தரைமாய்த்துத் தம்பிதன்னைக் குடதி
சையிற் றினகரனெளிக்கமுன்னம், இனிமைபெறக்கொண்டுன்பால் மீள்
வேனென்று இருவிழியிற்கனல்பொரியப் படையைத்தேடி, தனிகரில்லா
தசிங்கம் போன்றபாலன் றுவினைடவிதனின்மேவினனே.

இப்பால்குசலராஜனும் வன்த்துப்பெண்களில் ஒருஸ்திரீ
யை வழிகாட்டச்சொல்லி புறப்பட்டு காடுசெடி வனங்கடந்து
சரஸ்வதியாற்றங்கரையில் வருகிறபோது ரணக்களமானதுஎப்
படியிருந்ததென்றால் பர்வதங்கள்போலயானைகளும், தேர்களு
ம்,குதிரைகளும், காலபலமானராட்சதாளும் விழுந்து,ரத்தவெ
ள்ளத்திலுருட்டிக்கொண்டு மூன்றுபனைபிரமாணம்உதிரவெள்
ளமோட அந்த ரத்தாற்றிற் சாகங்கள்நந்த, சமூகுகள் பிடுங்க

நரிகள் ஊளையிட்டுப்புசிக்கபூதப்பிரேதங்கள்பூரித்துண்டுபேண தாளபேரி சங்கங்களையெடுத்து குசலராஜன்வருகிறான் இன்னாங்கொற்றவர்விருந்துமெத்தத்தருவானென்றுமேளத்தைக்கொட்டுகிறதும், தாளத்தைத்தட்டுகிறதும், ஆடுகிறதும் பாடுகிறமாகவிருந்ததைக்கண்ட குசலனானவன்மகாசந்தோஷமாகவில்வன்கையினால் வெகுசேனைகள் மடிந்ததென்றெண்ணி வருகிறகாலத்தில் சத்துருக்கனுடைய தண்டானது சரஸ்வதி யாற்றங்கரையிலிறங்கியிருக்கக்கண்டு அத்தண்டில் மெதுவாக நுழைந்தான். அத்தண்டிலிருக்கப்பட்ட இராஜாக்களும், இராட்சதாளும், சேனைகளும், குசலனைப்பார்த்து இவனோ அச்சம்பயமில்லாமல் நமதுதண்டில் வருகின்றான். இவனைப் பார்த்தால் ஒட்டைசாணில்லை இவனுடைய வில்லைப்பார்த்தால் இவனுக்குமிரண்டுகொண்டதா யிருக்கின்றதே இந்தவில்லில் மணிகளும் கட்டியிருக்கின்றது இவனைக்காணும்போதே கெற்பங்கலங்குகின்றது. இவன்வில்லிற்கு நிகரானவில் சத்துருக்கமகாராஜனுடையவில்தவிர மற்றபேர்வில் புல்லுதான்என்றெண்ணினவர்களாய் இராமனுண்டால் நமக்கென்னபயம், லவன்தமயனுண்டால் நமக்கென்னநஷ்டம், உனக்கென்ன எனக்கென்னவென்றுசும்மாயிருந்து விட்டார்கள்.

அதுகண்டு குசலராஜனுங் குஞ்சிரிப்புகொண்டு பாராசவுக்கைதாண்டி இரண்டாமணியில் வருகிறபோது இராட்சதாள் குசலராஜனைப்பார்த்து இவனோ லவனுக்கு மூத்தவனைப்போற்காண்கின்றது இவனைப்பாத்தால் இவனிலும் பராக்கிரமசாலியாயிருக்கின்றான். இவனுக்குநாம்பயப்படுவோமாகில் இராஜத்துரோகம்வந்துநாடும். அசாரிசமாயிருக்கப்போகாதென்றுஒருவர்க்கொருவர்பேசிக்கொண்டு வில்லையெடுத்துநிறுத்திபாணங்களைப்பூட்டி குசலராஜன்பேரிலெய்கிறபோது அவ்விராஜனும் வருகிற அஸ்திரங்களையெல்லாங் கோதண்டத்தினால் தட்டிவிட்டு தன்னுடைய பிரசண்ட கோதண்டத்தை பூமியில்நிறுத்தி நாணிபிகிந்த மாத்திரத்தில் அண்டகடாகமுட்படவெள்ளுறுவெடிக்க, பூமியானதுதாழ, ஆதிசேடன் ரத்தங்களைக்கக்கிக்கொள்ள, அஷ்டகெஜங்களும்வீறிட, இஷ்டகுலபர்வதங்களும் நடுநடுங்க, அஷ்டதிக்குப்பாலகர் பயங்கொள்ள, அஷ்டவயிரவர்களுந் திடுக்கிட்டுப்பதுங்க, தேவர்கள் நடுங்கி மேலண்டத்திற்கு ஓடிப்போகசத்தசமுத்திரமுங்கொதிப்பெடுத்துஒருசுற்றுநீர்வற்

ரிப்போக சந்திரசேகர சடாமண்டலதாரியாயிருக்கப்பட்ட பர
மேஸ்வரனும் பார்வதியுங்கேட்டு குசலன்செய்யும் யுத்தத்தை
பார்ப்போமென்று ரிஷபவாகனமேறவே தண்டிகேஸ்வரர்பிரி
ங்கிமார்க்கண்டேயர் குண்டோதரர்முதல் பூதப்படைகளும் பு
டைசூழப்புறப்பட்டார். அப்படி பரமசிவன் புறப்படவே, விநா
யகர் வீரபத்திரர் சுப்பிரமணியர் பிரமதேவர்தேவேந்திரன் அவ
ரவர்கள் வாகனங்களில் ஏறிக்கொண்டு தேவர்கள் புடைசூழ
தேவதுந்துமிமுழங்க, தெய்வரம்பையர்கள் நடனம்புரிய, கை
லாயம் பிரமலோகம்தெய்வலோகம்விட்டு ஆகாயபதியில்வந்து
நிறைந்தார்கள். அந்தவில்குணத்தொனியுடைய சத்தமானது
இராட்சதர்களும் கேட்டு திடுக்கிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். இவ
னுடையவில்லின் திறத்தைப்பார்த்தால் நம்மையெல்லாம்இந்
தவில்லுக்கிரைகொடுப்பான்போற் காண்கின்றது. இந்தவில்லி
ன்முன் திரிமூர்த்திகளுடைய வில்லும் நிகரல்லவென்பாரும்,
மேலும்இந்தவில் அநேக ரணங்கண்ட வில்போற்காண்கின்ற
தென்பாரும், அப்பா இந்தவில்லோ ஸ்ரீராமர்கைபிரசண்டகோ
தண்டம்போலிருக்கிறதென்பாரும், இதுவில்லல்ல இராட்சதர
ளைக்கொல்லவந்த வல்லமைபொருந்திய நமன்போலிருக்கின்ற
தென்பாரும், இவனைப்பார்த்தாற் சிறுபிள்ளையாயிருக்கின்றான்
இவன்பிடித்திருக்கப்பட்ட வில்லைப்பார்த்தால் அவனிலுமிரண்
டுகொண்டதாயிருக்கிறதென்பாரும், இவனுடனெதிர்த்துயார்
தான்போராடுவார்களென்பாரும், இந்தப்படியாய்நாணிபிகிந்த
சப்தத்தில் சகலரும்மனங்கலங்க அந்தவேளையிற் குசலராஜனு
னவன் அநேகபாணங்களை வில்லிற்றொடுத்துசேனைகள்பேரில்
விடுகிறபோது சேனைகளோவென்றால் சின்னபின்னமாய் கால்
மாடுதலைமாடாக விழத்தலைப்பட்டார்கள்.

குசலராஜனுக்கும்சுவேலராஜனுக்கும்யுத்தம்

விருத்தம்.

யானனம்போற்சென்றதிருங் குசலவேந்த னங்குள்ளசுவேலனையு மவ
ன்றன்னைச்சூழ்ந்த, யானைபரி தளங்களைசொற் கரிக்கூட்டம் போற்றுவி
யொரு கணப்போதி லொழிப்பேனென்று, வானவருமண்ணவரு நடுங்க
ரணில் வலமுழுங்கைகாட்டியிடி முழக்கம்போலச், சோனைமழைபெய்வது
போற்சிலகூட்டத்தைச் சொரிந்திட்டா ரிருவரும்போர் புரிந்திட்டாரே.

அதனாற்சுவேலராஜன் கோபமாகி, இரதத்தை குசலராஜ
ன்முன்பாக நடத்திச்சொல்லுகிறான். அப்பா சிறுபிள்ளாய், எ
ங்களசேனை உன்னையென்னசெய்தது, நீயார் உன்தாய்தந்தை
பேர்யாது, சொல்லடாவென்றுகேட்டான். அதைகேட்டு குசலரா
ஜன்சொல்லுகிறான். அடா! இராஜனே? நீயோவென்தாய்த
ந்தைநாமதேயங்கேட்கிறவன், படிகளத்திலொப்பாரியாட வந்
தாயோ, அடாநில்லுநில்லு, சில்லுசில்லாய்கொய்கிறேனென்
று வில்லிலிரண்டு திவ்வியாஸ்திரங்களை தொடுத்துவிடுத்தான்
அந்த திவ்வியாஸ்திரங்களும்விடுபட்டு தங்கக்கட்டுகளுடன்பி
ண்டபட்சியிறகுபூண்ட காலகோட்டிவிஷப்போலவென்றுபதிறு
பிரம்லட்சங்கோடியாய் அவதரித்துசீறிக்கொண்டுவருகிறபோ
து,சுவேலராஜனுங்கண்டு அதிகசீக்கிரமாய்ஒன்றின்மேலொன்
றாய் அனேக திவ்வியாஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்துவருகிறதி
வ்வியாஸ்திரத்தின்பேரில் விட்டுவிட்டான். அந்ததிவ்வியாஸ்
திரங்களும்விடுபட்டு நாகசற்பம்போல ஒன்றோடொன்றாய்
த்துக்கொண்டு அதிகவேகத்துடன் குசலராஜன்விடுத்தஅஸ்தி
ரங்களின்பேரிற் சடாலென்றுமோதி குசலராஜன்விட்டதிவ்யா
ஸ்திரம்அறுபடாமல் சுவேலராஜன்விட்ட திவ்வியாஸ்திரமெ
ல்லாம்அறுபட்டு பூமியில்விழுந்துபோயிற்று. அப்போது குச
லனுடைய திவ்வியாஸ்திரமானது திருப்பவும் அம்புறாவில்வ
ந்தடைந்தது. அதனால்சுவேலராஜன் கோபமாகி பற்களைநெற
நெறவென்றுகடித்து (௫௦)நாராசபாணங்களைவில்லிற்றொடுத்து
க்கொண்டு குசலனைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றான்.

அடா! குசலனே? கேளாய் என்தமயன் அரண்யமகாரா
ஜனையும் சுரதமகாராஜனையும் உன்தம்பிலவன்கொன்றபடியால்
அப்பழிக்குஉன்னைக்கொன்றுபழித்தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேனெ
ன்றதைக்கேட்டகுசலன் சுவேலராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகி
றான். கேளும், இராஜனே? என்தம்பிஉன்தமயன்மாரைக்கொ
ன்றபழியை என்னைக்கொன்றல்லவோ பழிதீர்க்கிறேனென்று
புகன்றாய், ஆனபடியால் என்தம்பிபங்குக்கு உன்தமயன்மாரிரு
வரைக்கொன்றான் அந்தவரிசைதப்பாமல்என்பங்குக்குஉன்னை
க்கொல்லாமல் போவேனேயாகில் நான்பிடித்தது கோதண்ட
முமல்ல, என்பேர்குசலனுமல்லவென்று சொல்லவே, சுவேல
ராஜனுக்குக் கோபமூண்டு கண்களிரண்டும், புகைகளெழும்ப
மீசைகள் படபடவென்று துடிக்க, குசலராஜனுடைய வில்லை

உருட்டிப்பார்த்து (௧௦) நாராசங்களை வில்லிற்றொடுத்துவிட்டான். அந்தநாராசங்களும வில்லிலிருந்து நாகசற்பப்போற்சீறிக்கொண்டுவந்து குசலனுடையவில்லின்பேரிற்பட்டுக்கூடமடங்கி பூமியில்விழுந்துவிட்டது. அதுகண்டு குசலனானவன் நகைத்துச்சொல்லுகிறான்

அடா! சுவேலராஜனே? சொற்பபலத்தைக்கருவங்கொண்டோமென்னை ஜெயிக்கப்போகிறாய்போபோ உன்னைப்போலொத்த (௧௦௦) சுவேலன்வந்தாலும ஒரேபாணத்தினால் எமலோகங் குடியேற்றிவைப்பேன். உன்னாலென்னை ஜெயிக்கவல்லமையிருந்ததேயானால் எடுபாணங்களைப்பார்ப்போமென்றான். அப்போதுசுவேலராஜன் கோபமாகி சன்னிலியைக்கொட்டிமுன்னமேகமாரிபோலசரமாரியாய் அனேகபாணங்களை வாரிகுசலன்பேரில்சொரிந்ததைப்பார்த்து.குசலனும் அனேகபாணங்களைவில்லிற்றொடுத்துசுவேலராஜன்விட்டபாணங்களையெல்லாமறுத்துப்போட்டு மறுபடியும் (௧௦௦) திவ்வியாஸ்திரங்களைவில்லிற்சந்தித்து இராட்சதாள்பேரில்விட்டான். அந்தப்பாணங்களானது ௧-௧௦-௧௦௦-௧௦௦௦ அனேககோடி பாணங்களாய் இராட்சதாளையும் இராஜாக்களையுங் கொல்லுமபோது, சேனைகளானது எப்படி விழுகிறதென்றால் யானைக் கிரண்டுபாணம் மாவுத்தனுக் கொருபாணம் இராஜனுக் கிரண்டுபாணம் தேருக்கொருபாணம் குதிரைக்கு நான்குபாணம்காலாள்ஒன்றுக்கொருபாணம் இந்தப்படியாய் காலறுந்தும கையறுந்தும் தலையறுந்தும மார்புபிளந்தும் அச்சுமுறிந்தும் ஆணிகழன்றுங்குத்துக்காலொடிந்தும் குடைகளறுந்தும் யானை சேனைபரிவாரங்கள் வெகுவாக மாண்டு உதிரவெள்ளமானது ஓடத்தலைப்பட்டது. அதுகண்டு இராட்சதாளுடைய தண்டிற் கோவென்ற சத்தமுண்டாயிற்று அச்சத்தம சத்துருக்கமகாராஜர்கேட்டு அருகாமையிலிருந்த சோமகாசமகாராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். கேளும், சோமகாசமகாராஜனே? இதென்ன இப்படி விற்குணிசத்தமும் இராட்சதாளுடைய இரைச்சலும் கேழ்க்கின்றது இப்போநம்முடைய தண்டில்வந்து யுத்தம்பண்ணுகிறவன் யாவன் சொல்லென்றார். அதற்கு சோமகாசமகாராஜன யோசனைசெய்துக்கொண்டிருக்கையில்இரண்டுதூதுவர்கள்வந்து சத்துருக்கரை வணங்கி! ஐயாசத்துருக்கமகாராஜரே ? கேளும், நம்முடைய தண்டில் யாரோ ஒரு சிறுபிள்ளைவந்து யுத்தஞ்செய்கிறான், அ

வனைப்பார்த்தால் லவனுக்கு மூத்தவனைப்போற் காண்கின்றது இவனைப்பார்த்தா லவனையும் பார்க்கவேண்டியதில்லை அவன் கையிற்பற்றிய வில்லைப்பார்த்தால் கெற்பங்கலங்குகிறது அப் படிக்கொற்ற பலமானவில் நமது தண்டி லில்லையென்றார்கள் அதுகேட்டுச் சத்துருக்கமகாராஜன் காலசித்தனை யழைத்துச் சொல்லுகிறார்.

வாராய், காலசித்தனே ? நம்முடைய தண்டுபோளையங்களை பவுஞ்சிட்டு நிறுத்திவையுமென்றார். அந்தட்சணங் காலசித்த ன் இராஜாக்களுடைய கால்பலங்களை முன்னணியில் நிறுத்தி யதற்குப்பின்னணியில் இராட்சதாளை நிறுத்தி சத்துருக்கமகா ராஜனையும் நடுவணியில் நிறுத்தி சந்தனமகாராஜன் சவுந்தா ராஜனையும அதற்கு முன்னணியில் நிறுத்தி பவர்னன் கதாயு தன் மட்சயந்தனுமானையும் அதற்குமுன்னணியில் நிறுத்திசல வசந்தனும் தானுமாக படைகளுக்கு முன்னின்று பேரிகைய றைவித்தார்கள். அப்போது சுவேலராஜனும் சில இராட்சதா ளும் குசலராஜன்பேரில்மூண்டு அஸ்திரங்களை மிதமில்லா யல் வில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகப்பண்ணி விட்டார்கள், அந் த அஸ்திரங்களும் நாகசற்பப்போற் சீறிக்கொண்டு வருகிற போது குசலராஜனும் பாணங்களை விட்டுவருகிற அஸ்திரங்க ளையெல்லா மறுத்துத் தள்ளிவிட்டான். அதனால் சுவேலரா ஜன் மகாகோபதீப்தனாய் எறிந்து விழுந்து நாராசபாணங்க ளெடுத்து விலலிற் சந்தித்து பிரயோகம் பண்ணி விட்டான் அந்த நாராசபாணங்களும் வில்லைவிட்டு விடுபட்டு நாகசற்பம் போற் சீறிக்கொண்டு வருகிறதைக் கண்டு குசலராஜனும் தட்ச ணம் (௧௦) நாராசபாணங்களைப் பிடுங்கி வில்லிற்சந்தித்துவிட்டு அந்த நூறுநாராசபாணங்களையு மறுத்து அதனமாக (௨) திவ் வியாஸ்திரங்களைவிட்டு இரதஞ்சாரதிகுதிரைகளுடன் தும்சம் பண்ணிப் போட்டான.

அதுகண்டு சுவேலராசன் லகுவிற் றப்பிதுக்கொண்டு ம றுதேரிலேறி வில்லை எடுக்குமுன்னே குசலராசன் பின்னுமிர ண்டு திவ்யாஸ்திரம்விட்டு அந்தரதத்தையு முடைத்தெறிந்து போட்டான். இந்தப்படியாய் (௩) ரதம் உடைந்துபோகவே சுவேலராசன் அதிசீக்கிரத்தில் வேறொருரதமேறி வில்லை எடு த்து நாணிபிகிந்து ஒரு அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்து மந்திராபூதிகொடுத்து விடுத்தான். அந்தஅக்கினியாஸ்திரமா

னது வில்லில் விடுபட்டு கொழுந்துவிட்டெறிந்து நெருப்புப்
பொறிகளை வாரியிறைத்துக்கொண்டு ஆலகாலவிஷம்போற்சீறி
வருகிறதை குசலராசன் கண்டு அதிசீக்கிரத்தில் ஒரு அக்கினி
யாஸ்திரமெடுத்து மந்திராபூதி கொடுத்து விலலிற்றொடுத்து
க்கடுத்து விட்டான். அந்த அக்கினியாஸ்திரமும் வெளிப்ப
ட்டுசண்டமாருதம்வீசினதுபோல வடவாமுகாக்கினியைவாரி
யிறைத்துக்கொண்டுசடசடவென்கிறதொனியுடனும் அதிவே
கத்துடனும்வந்து அந்தஅக்கினியாஸ்திரத்தைஅடித்துசமளீ
காரஞ்செய்துப்போய்விட்டது.

தன்னுடைய அக்கினியாஸ்திரம விருதாவிற்போனதைக்
கண்டசுவேலமகாராசன் கோபாவேசனாகிபற்களைநெறநெறவெ
ன்றுகடித்து ஒருசத்தியையெடுத்து பூசைநைவேத்தியத்துட
ன் வில்லிற் சந்தித்துவிட்டானந்தசத்தியானது அண்டபகிர
ண்டங்குலுங்க குசலனெங்கேயெங்கேயென்று ஆரவாரஞ்செய்து
சேரவரும்போது குசலராசன்கண்டுதானுமொருசத்தியை எடு
த்து மந்திராபூதிகொடுத்து வில்லிற்றொடுத்து விட்டான்.

அந்த சத்தியானது விடுபட்டு கபகபவென்றெரிந்துபர்
வதங்களும் படீரென்று வெடிக்க ஆதிசேஷன் புயமடிக்கச்ச
ந்திராதிகள் கிலிபிடிக்க குசலன்வெற்றியை சகலரும்படிக்கஆவெ
ன்றுவாயைத்திறந்துகொண்டு அதிவேகத்துடன்வந்துசுவேல
ராசன்விட்ட சத்தியைகபளீகாரம்பண்ணிப்போட்டு அப்புறவி
ல்வந்தடைந்தது அதுகண்டுசுவேலராசன் ஆக்ரமதிக்குரூத
னாகி பல்லைப்படபடவென்றுகடித்து ஒருநாராயணாஸ்திரத்தை
எடுத்துபூசைசெய்துசோடசவுபசாரத்துடன் வில்லிற்சந்தித்
துவிட்டான். அந்தநாராயணாஸ்திரமானது வெளிப்பட்டு சக
லபுவனங்களும் நடுங்கும்படி வடவாமுகாக்கினியை வாரியி
றைத்துக்கொண்டு உலகமுழுகிப்போகிறதுபோலவருகிறதைக்
கண்டகுசலராசன் அதிசீக்கிரமாய்தன்னுடைய நாராயணாஸ்தி
ரத்தையெடுத்து பூசைசெய்துவிட்டான். அந்தநாராயணாஸ்தி
ரமானதுவெளிப்பட்டு எப்படிவருகுதென்றால் முன்னமிலவனு
லிறந்தவர்களைசத்துருக்கமகாராசனெழுப்பினனென்றுகேள்வி
ப்பட்டு மறுபடியுமவர்களையுங் கொல்லுகிறேனென்றுசத்தசாக
ரங்கள்வாட, அதிகரூபமாகியவடவாமுகாக்கினியைவாரியிறை
த்துக்கொண்டுவந்துசுவேலராஜன்விட்ட நாராயணாஸ்திரத்து

டனே நாடிபோராடி வாதாடி கபளீகாரப்பண்ணிவிட்டு அம்பு ராவில்வந்தடைந்தது. அதனால் சுவேலராஜன் பின்னும் (௧0) நாராசபாணங்களையெடுத்து குசலராஜனுடையவில்லைப்பார்த்து விட்டான். அந்த (௧0) நாராசங்களும் நாகசர்ப்பம்போர் சீறிக் கொண்டுவந்து குசலராஜன் வில்லின்பேரிற்சடாலென்றுவந்து பாய்ந்து (௧0) நாராசபாணங்களும் கூர்மடங்கிபூமியில் வீழ்ந் தது. அதைசுவேலராசன்கண்டு கோபங்கொண்டு வில்லைமுகத் துக்குநேராய்பிடித்து கண்ணிமையோடுகண்ணிமைதட்டுமுன் னமே அனேகபாணங்களை வில்லிற்றொடுத்துவிட்டான். அது கண்டுகுசலராஜன் சிலபாணங்களை விடுத்துத் தன்மீதுவருகிற பாணங்களை யறுத்துத்தள்ளியபின்னும் அதனமாக (௪) பாண ங்களைவிட்டு சுவேலமகாராஜனேறிவந்த சாரதிகுதிரைகளைக் கொன்று ஒரு அர்த்தசந்திரபாணம்விட்டுசுவேலராஜனும்ஸ்ரீ மந்நாராயணா ஸ்ரீமந்நாராயணாவென்றசத்தத்துடன்பொன்னு லகம்போய்சேரச்செய்தான். அந்தப்படியே சுவேலராஜனும டைந்தான்.

அப்போதுகுசலராஜன்சந்தோஷமாகிவில்லைநிறுத்திவில் லிலனேகபாணங்களைச் சந்தித்து கால்பலமான இராட்சதாள் பேரிலெய்கிறபோதுஇராட்சதாளும்இராஜாக்களுமுனைந்துஅ ஸ்திரங்களைவிடவேஅவைகளெல்லாங்குசலராசன்பாணத்தின் மீதுபோய்தாக்கிகுசலராஜன் பாணத்தாலறுபட்டுப்போயிற்று. அந்தமட்டில்குசலராசன்பாணத்தின்வேகமடங்காமல்மறுபடி யும்இராட்சதாள்பேரில் ஓங்கிஉயர்ந்துஉயிரைவாங்குகிறேனெ ன்றுவந்துவிழுகிறபோது இராட்சதாள்தலைசாய்ந்தவரும், சிற மற்றவருங்கரமற்றவரும, உறமுறிபட்டவரும் கால்போனவ ரும் கண்டதுண்டமானவரும், சலிப்பாரும், ஒளிப்பாரும், மு ழிப்பாரும், வழிபார்ப்பவருமாகி, கூச்சலிட்டுஓடுகையிற்சலவச ந்தன் இரதத்தை நடத்தி ஓடுகிற இராட்சதாளை ஓடவேண்டா மென்றுமடக்குங்காலையில் இராட்சதாள்சலவசந்தனுக்குச்சொ ல்லுகிறார்கள். ஓ! ஓ! சலவசந்தனே ? கேளுமய, நாங்கள்பட்ட அவதிஎங்களுக்குத்தெரியும். இராமன் அஸ்வமேதயாகஞ்செய் தால்யாருக்குநயம், இந்தகுசலன் அந்தயாகத்தையழித்தால்யா ருக்குநஷ்டம், இப்படிப்பட்டசேவகம் எங்களுக்கு வேண்டாம குசலன்பேரைநினைக்கும்போதே குண்டியுங்குடலும் நடுங்குகி ன்றது நாங்கள்பட்டஅவஸ்தைநீநின்றுபட்டால்தெரியும், சு

வேலராசனும்மாண்டான். ஆகையால் சும்மாயிருப்பதுவேசுக மென்ன அவர்களை சலவசந்தன் பார்த்துச்சொல்லுகிறான், அடா! இராட்சதராவே இந்தமானிடனைப்போல நீங்களுஞ்சொல்லுகிறதுநல்லதோ நாமகையில்வைத் தூக்கசக்கிநசுக்கிபுசுக்கி பொசுக்கிற சிறுபையனுக்கா குய்யோமுறையோவென்று கூவி என்கையிலிருக்கும வில்லையும்பாராமல் என்சவுரியமுங் கண்டுணராமல நமக்கையனாகிய வையகமளந்தஸ்ரீராமன்உப்பைத்தின்றுஇப்போதுஎதிரிகள்கையில்இராமனைக்காட்டிக்கொடுத்து நாயகடக்கப்போய்நின்றால் இராமத்துரோகம்வந்துசித்திக்கா தோசாவுக்குப்பயந்தால்தீருமா, சாகாவரம்பெற்றவர்யார்தானிருக்கிறார்கள். ஒருவரையுங்காணேம் நாமிறந்தால்ஸ்ரீராமர்நம்மை எழுப்பிவிடுவார் நமக்கென்னபயம வாருங்களென்றவர்களை திருப்பிக்கொண்டுகுசலன்முன்னுக்கு இரதத்தைநடத்திவில்லையெடுத்துநாணைத்தொனிசெய்து (௧௦) திவ்வியாஸ்திரங்களை விலலிற்றொடுத்து சொல்லுகிறான்.

குசலராஜனுக்கும் சலவசந்தனுக்கும்யுத்தம்.

விருத்தம்.

திண்ணமுறுஞ் சவலன்றனைத் தென்றிசையிற் சேர்த்தசெய்தி சலவசந்தனுக்குசெப்பக்கேட்டு, அண்ணலெனு மிராமச்சந்திரன் செய்வேழ்விக் கந்தகராய் வந்திடுமிச் சிறுவாரோ, எண்ணியவன் றனைக்கேட்போமென்றேயுன்னி ரதந்தூண்டிக் குசலவனைக்கண்டடடாதம்பி, நண்ணிமுடி மன்னர்களைக் கொன்றநீங்களெவ்வுலகமாந்தரதை யிசையென்றானே.

அடா! தம்பி உன்னைப்பார்த்தால் சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறது உன்னுடன்சண்டைசெய்ய மனமானதிசையவில்லை ஆனபடியினால்உன்தாய்தகப்பன்பேரும உன்பேருஞ்சொல்லென்றான் அதுகேட்டுகுசலராஜன் அடாபோபோகட்டுமிருகமானஉங்களுக்கெல்லாம்நான்தாய்தந்தைபேர்சொல்லுகிறதோ நீஎன்ன பூதமோ பிசாசோ அல்லவென்று அரசனேகாட்டுமிருகங்களுக்கு மனிதபாஷைதெரியுமோ சொல்லடாவென்று மண்டிபோட்டுவில்லில் (௧௦) திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்து சந்தித்ததைக் கண்டு சலவசந்தன் சொல்லுகிறான்.

அடாசிறுபிள்ளாய் நல்லவசனம்பகர்ந்தாய் என்னைப்பார்த்தால்உனகண்ணிற்குகாட்டுமிருகம்போலும் பூதப்பிசாசுபோ

ஆங்காணகில்றதோ அப்படியல்ல நால் இராட்சதர்களுக்கெல்லாம் இராசாவாயிருக்கப்பட்டவன் என்பேர்சலவசந்தனென்று சொல்லுவார்கள் நீ முன்பின் எண்ணுமல் இப்படி என்னை காட்டுமிருகமென்றுசொல்லலாமோ இன்னமும் அனேகவெள்ளம் இராட்சதாள் அயோத்தியில் வாசமாயிருக்கின்றார் நாங்கள் மாத்திரந்தானென்றெண்ணவேண்டாமென்றான். அதுகேட்டு குசலராஜன்கூறுகிறான். அடா! சலவசந்தனே ! நான்காட்டுமிருகமல்ல இராட்சதருக்கெல்லாம் இராஜனென்றுபகர்ந்தாயே, உன்னுடையதேசமெங்கே, நீயென்எங்கள்வனத்திற்குவந்து என்தம்பியுடன்போர்புரிந்து என்தம்பியைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தகாரியமியாதுசொல்லென்றுகேட்க சலவந்தன் கூறுகின்றான்.

அடா! தம்பிசிறுபிள்ளாய் கேளும், ஆயிரத்தெட்டண்டமும் (௨௨௪) புவனமுஞ் சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்த ஈரேழுபதினுலுகத்தையும் ஏகசக்கராமாயாண்டுக்கொண்டிருந்தஎங்கள்பெரியதகப்பனுகிய இராவணன் கும்பகர்ணன் விபீஷணனென்றவர்கள்குமாரர் இந்திரசித்து, அதிகாயன், அக்ஷயகுமாரன், கும்பநிகும்பன், பவர்ணன் என்று சொல்லப்பட்டலட்சங்குமாரர்களுடனும் துரைத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் எங்கள்பங்காளியாகிய சதகண்டராவணனுக்குசக்கரபுரியென்றெருபட்டணமுண்டுபண்ணி ஐயாயிரவெள்ளமிராட்சதாள் அவனைப்பணியும்படியாய்முடியுஞ்சூட்டிவைத்து எனதகப்பன்சகஸ்திரகண்டராவணனுக்கு ரத்னபுரமென்றொரு பட்டணமுண்டுபண்ணி ஐயாயிரவெள்ளமிராட்சதாள் என்தகப்பனைவணங்கி இணங்கமகுடஞ்சூட்டி தேவர்களேவல்செய்ய, ரிஷிகள் மச்சங்கள் பிடித்துவந்துதர, வருணன்சாணந்தெளிக்க, வாய்வுமுத்தம்பெருக்க, சூரியன லங்காபுரத்தில் இரதம்ஓட, சந்திரன்பூமியிலிறங்கி பிள்ளைகளுடன்விளையாட, பிரமன் பஞ்சாங்கஞ்சொல்ல, விஷ்ணுமனைவரி செலவுநடத்த, ஈஸ்வரர் வாய்கொடுக்க, இயமன் இராட்சதாளைக்கண்டால் கையெடுத்துக்கும்பிட, தெய்வலோகத்தையாளப்பட்ட தேவராஜனுகிய தேவேந்திரனைப்பிடித்துஎத்தனைதாமோவிலங்கிட்டுதெய்வலோகம்பிரமலோகம் வைகுந்தம் கைலாசத்திலும் இராவணனுடைய வீணைக்கொடி பறக்க இந்தப்படி சகலசராசரமும் இராவணேஸ்வரனுடைய அதிகாரமுந் துரைத்தனமுமாயிருக்கும் இந்திரன், அக்கினி

இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானியன் இப்
படிசொல்லப்பட்ட அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் தேவேந்திரனுடைய
வல்கேட்க, அஷ்டகெஜங்களும் [illegible], ஆதிசேஷன்
பாரந்தாங்க, இப்படி ஒருவரும் நிகரில்லாமல் துரைத்தனம்ப
ண்ணிக்கொண்டு வருகிறநாளில் அயோத்தியாபுரி பட்டணத்
தையாளப்பட்ட தசரதமகாராஜனுக்கு புத்திரனில்லாமல் புத்
திரகாமேஷ்டியாகம் பண்ணும்போது அந்தயாகத்திலொரு திவ்
வியபுருடன் பாயசங்களைப்பிலேந்திக்கொண்டுவந்துகொடுக்க, அ
ந்தபாயசத்தை தசரதர் மூன்றுதேவிமாருக்கும் விருந்துகொடுக்
க்கோசலைவயிற்றில் ஸ்ரீராமரும், கைகேசியின் வயிற்றில் பரத
ரும், சுமித்திரைவயற்றில் இலட்சுமணருஞ்சத்துருக்கருப்பிற
ந்தார்கள். இந்தநாலுபேரும் யாரென்றுகேட்பாயே, ஸ்ரீமந்
நாராயணரே ஸ்ரீராமருமாம், அவர்சக்கரமே பரதாழ்வார், அ
வர்சங்கே சத்துருக்கமகாராஜர் ஆதிசேஷனே இலட்சுமணப்
பெருமாளென்று கண்டுகொள்க.

இப்படியாக தசரதமகாராஜன்வயிற்றில் வந்தவதரித்துவி
ஸ்வாமித்திரர்யாகத்தையழித்ததாடகையைச்சம்மாரஞ்செய்து
அகலிகைக்குமோட்சமளித்து ஜனகராஜன் வைத்திருந்த வில்
லைவளைத்து ஜானகியம்மனை மணம்புரிந்து பரசுராமனைபங்கப்
படுத்தி அயோத்திக்குவந்து தாய்மொழிதவறாமல்பதினான்குவ
ருஷம வனவாசஞ்செய்யவேண்டி சீதாலட்சுமணசமேதராய்ஸ்ரீ
ராமர் பஞ்சவடிதீர்த்தத்தில் வந்திறங்கியிருக்கும்போதுஇராவ
ணன் சீதையம்மனைப் பர்ணகசாலையோடு ஸ்ரீராமர் இலட்சுமண
ர்இல்லாதவேளையிற் பேர்த்து இரதத்திற்வைத்துக்கொண்டு இ
லங்கைக்குச்சென்றுஅசோகவனத்திற்சீதையம்மனைவைத்துசி
ல இராட்சதப்பெண்களையுங் காவலாகநியமித்தான் அதன்பிற்
பாடு இராமலட்சுமணர் சீதையம்மனைத் தேடிக்கொண்டுவரும்
போது அனுமாரைக்கண்டுசிநேகிதஞ்செய்து வாலியைக்கொ
ன்றுசுக்ரீவனுக்குப்பட்டங்கட்டிதேவாம்சமாகஅவதரித்த ௭௨
வெள்ளம்வானரசேனைபடைத்துணையாகக்கூட்டிஅலைகடலிடை
த்து லங்கையை யெடுத்து, இராவணன், கும்பகர்னன், இந்தி
ரசித்தன், அதிகாயன், அட்சயகுமாரன், கும்பனிகும்பன் முத
லான இரண்டாயிரம்வெள்ளம் இராட்சதாளைமாய்த்துசீதைய
ம்மனைசிறைமீட்டுவிபீஷணருக்குப்பட்டங்கட்டி அயோத்தியி
ல்வந்து பட்டாபிஷேகராய் ஆண்டுக்கொண்டிருக்கிறநாளையில்

எங்கள்பெரியதகப்பனார் இறந்நசேதி நாங்களும் எங்கள்பங்காளிசதகண்டராவணனுங்கேட்டு எங்கள் சேனைகளுடன் வந்து ஸ்ரீராமர்பேரில் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து இராமபாணத்தினல் மாண்டுபோனார்கள். அதன்பிற்பாடு சதகண்டராவணன் தம்பியாகிய மகாமாயனுக்கும், சக்ரபுரியை பட்டங்கட்டி இரத்னபுரத்தை எனக்குப்பட்டங்கட்டி தங்கள் இராச்சியஞ்சென்றுயிருக்றநாளில் இராட்சதர்களைக்கொன்ற பாவத்தினாலைய அஸ்வமேத யாகம்பண்ணுபடியாய் எங்களுடைய ரதகஜதுரகபதாதிகளையும் எங்களையும் அழைப்பிக்க, நாங்களும் அயோத்தியில் வந்து அஸ்வமேதக்குதிரையையும் (௯௦) வெள்ளம் இராட்சதாளையும் (௯௪) அக்ரோணிசேனைகளையுங் கூட்ட,ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராஜாக்களையும் பின்பலமாகச்சேர்த்து மகாமாயனையும் என்னையும் தளகர்த்தராகநேமித்து எங்களுக்குஞ் சேனைகளுக்கும் இராஜாவாக சத்துருக்கமகாராஜனைக் கூட்டியனுப்பிவைத்தார்.

அவ்வாறேபிரதட்சணம்வரும்போதுமூன்றுஇராசுக்கள் வந்தெதிர்த்துயுத்தஞ்செய்து அவர்களாற் செயிக்கமுடியாமற் சத்துருக்கமகாராசனைவணங்க அவர்களுடைய சேனைகளோடுந்தண்டிற்கூட்டிக்கொண்டுகுதிரையுடன்வருகிறபோதுகுதிரையானது ஒருவர்கையிலகப்படாமல் இந்தவனமே வந்துவிட்டது நாங்கள்விட்டகுதிரையை ஆரோ ஒருசிறுபிள்ளை லவனென்னப்பட்டவன் பிடித்துக்கட்டி எங்கள் சேனைகளையெல்லாம் அதம்பண்ணிப்போட்டான். இந்தசெய்தியை சத்துருக்கமாராஜனறிந்து லவனுடன்யுத்தம்புரிந்து அவனைக்கைப்பிடியாகப்பிடித்துக்கட்டி அஸ்வமேதக்குதிரையையும் விடுவித்துக்கொண்டு அயோத்திக்குப்போகவேணுமென்றுபயணமாயிருக்கையில் நீயாரோ சிறுபிள்ளை இவ்விடத்தில் வந்து யுத்தம்பண்ணுகிறாய் உன்னையுங்கட்டுகட்டென்று தாடையிறறட்டி நெட்டிக்கொண்டுபோகாமுன்னம் உன்னுடைய தாய்தந்தைபேரையும் உன்பேரையுஞ் சொல்லவேணுமென்றுகேட்டான். அப்படிசொன்ன சலவசந்தனுடையவார்த்தைக்கு குசலன் சற்றுகவனித்து தன்மனதிலெண்ணிக் கொள்ளுகிறான். இந்த ராட்சதன்நம்முடைய தாயார்பேரையுஞ் சொலலி மற்றசங்கதிகளையுஞ் சொன்னான். அப்படியிருந்தால் அந்தவிஸ்தாரத்தை அன்னை நமக்குச்சொல்லியிராளோ, நல்லது நம்முடைய ஐயுர்வால்மீகரா

கிலுஞ்சொல்லாரோ, அன்றியும் நமதுதாயார் ரிஷிபத்தினியா யிற்றே நம்முடையதாயார்பேரைப்போல் உலகிலெத்தனைப்பே ரோ, நம்மைப்போல் ரூபம்படைத்தபேர் எத்தனைபேரோ, நா மிதுவெல்லாங் கேழ்க்கவேண்டிய காரியமென்ன நாம்தாயார் சொற்றவறாமல் வந்தெதிர்த்தவரில் யாவரையுஞ் சம்மாரஞ்செ ய்து தம்பியாகியலவனை விடுவிக்கவேணுமேயல்லாமலிந்தகட் டுக்கதையானவார்த்தையை நாம்கேழ்க்கவேண்டியதில்லை யென் றுமனதிலெண்ணினன். அதேதென்றால் வால்மீகர்சொல்லிய ஸ்ரீராமர் என்கிறகீர்வாண சுலோகத்திற்கு அர்த்தந்தெரியாதவ னானபடியினாலும் சிறுபிள்ளையானதினாலும்சலவசந்தன்சொல் லியவசனத்தை கவனித்துப்பாராமல சலவசந்தனைப்பார்த்து ச்சொல்லுகிறான்.

அடா! சலவசந்தனே? புளுகினாலும் பெரும்புளுகைப்பு ளுகுகிறாய் ஸ்ரீமந் நாராயணரே ஸ்ரீராமனாக தசரதர் வயிற்றிற் பிறக்கிறதென்ன, ஆதிசேஷன் இலட்சுமணராகவும், சங்குசக் கரமாவது பரதர்சத்துருக்கராகவும், தசரதர்வயிற்றிற் பிறக்கிற தென்ன, இதுகளெல்லாம் உயிர்க்குப்பயந்தல்லவோ கட்டுக்க தைசொல்லி தப்பித்துக்கொள்ள நினைத்தாய் நீ உயிருடன் தப் பிப்போகவெண்ணினாலும் விடுவேனென்றுபாராதே, நின்றுயு த்தம்பண்ணடாபார்ப்போமென்றான். அதுகேட்டுசலவசந்தன் கோபமாகி அடா! சிறுபிள்ளாய் நான்உயிருக்குப்பயந்துஉனக் குப்பிரியவசனஞ் சொல்லவந்தேனென்றுபாராதே, நீசிறுபிள் ளையானபடியினாலும் நான் தருமனீதியாகச்சொன்னேன நீகே ளாவிட்டால் எனக்கு இராமத்துரோகமில்லை இனி உன் தாய் தந்தைபேரைச் சொன்னாலுஞ்சரி என்மேற் குற்றமில்லை இனி உன்னாலான யுத்தத்தைச் செய்யென்றான்.

அப்படிச்சொன்ன சலவசந்தனுடைய வார்த்தையை குச லராஜன்கேட்டுயோசனைபண்ணி தாயார் சொல்தவறாமல்செய் கிறதேகாரியமென்று மனதிலெண்ணினவனாக வில்லில் (௧௦) திவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து சந்தித்து சலவசந்தன்பேரிற்பிர யோகம்பண்ணினான். அந்த (௧௦) திவ்வியாஸ்திரங்களுமவில்லி ல்விடுபட்டுத் தகதகாயமாக தங்கக்கட்டுகளுடன் பிணைபட்சி யிறகுபூண்டபாணமானது ஒன்றேடொன்றுராய்ந்து நெருப்பு ப்பொறிகள்பறக்க அதிவேகமாகவருகிறபோது, சலவசந்தன்க

ண்டுபோலன்பாணமிஞ்சினனென்று(௫௦)திவ்வியாஸ்திரங்களெ டுத்து வில்லிற்சந்தித்து பிரயோகப்படுத்தி குசலன்விட்ட (௧௦) திவ்வியாஸ்திரங்களையுமறுக்க திவ்வியாஸ்திரம் அறுபடாமற்கு சலனுடைய திவ்வியாஸ்திரத்தினற் சலவசந்தனது திவ்வியா ஸ்திரமறுபட்டு பூமியில்விழுந்துபோயிற்று. அதுகண்டுசலவச ந்தன்கோபமாகி நூறுநாராசபாணமெடுத்து வில்லிற்சந்தித்து ப்பிரயோகம்பண்ணினன் அந்தநாராசபாணங்களும் வில்லில் விடுபட்டுநாகசற்பம்போற்சீறிக்கொண்டு அதிவேகமாய்வருகிற போது குசலராஜன்கண்டு அந்தநூறுநாராசபாணங்களையுமறு த்துத்தள்ளினன்.

அதுகண்டுசலவசந்தன் மகாகோபமாகிமீசைகள் படபட வென்றுதுடிக்க, அதிக்கோபாக்கினியுடன் வில்லிலனேகபாண ங்களைச்சந்தித்துமாரிபொழிவதுபோல்சரமாரியாய்இடிமின்ன ல்குமுறலுடன் ஒய்விலலாமல பாணங்களை குசலராஜன்பேரிற் பொழிகிறபோது குசலராஜன்கண்டு அதிசுருக்கான பாணங்க ளைவில்லிற்சந்தித்துவிட்டு சலவசந்தன்விட்ட கொடியபாணங் களைஎல்லாம்அறுத்துத்தள்ளி சலவசந்தனை சல்லடைக்கண்க ளாகத்துளைத்துமிதமில்லாத அஸ்திரங்களை இராட்சதாள்பேரி ல் விடுகிறபோது இராட்சதாள் எப்படிவிழுகிறார்களென்றால் கால்வேறு கைவேறு தலைவேறு உடல்வேறுஎலும்புவேறுஇ ரைச்சிவேறு வேறாகவீழ்ந்து மண்டைகளுடைந்துதுப்பிக்கை யறுந்தும் துடைமுறிந்தும் வாலறுந்தும் யானைகள்விழத்தலை ப்பட்டது இரதங்க ளாவென்றால் அச்சுமுறிந்துஆணிகழன் றுமச்சொடிந்து கொடியறுந்து கொடைகள்முறிந்து துவஜம்கி ழிந்துபூமியில்விழத்தலைப்பட்டது குதிரைகளாவென்றால்தலை யறுந்தும் காலொடிந்தும் உடலறுந்தும் தலைகள்பிளந்தும் உ ருளத்தலைப்பட்டது இப்படியானைதேர் பரிசேனைகளும் குசல ராஜன்பாணங்களினல்மாண்டுஉதிரவெள்ளம்பெருகியோடின அப்படி குசலராஜன் இராட்சதாள்பேரில் முனைந்திருக்க இரா ட்சதாள்விடுகிறபாணமோசுலபமென்றெண்ணவேண்டாம்குச லனே எல்லாந்தேவதாஸ்திரங்களை எடுத்துவிடுகிறான்.

இந்தப்படியாய் குசலராஜனுடைய அஸ்திரத்தினற் சல வசந்தனு மெத்தநொந்து இராட்சதாளுஞ் சின்னபின்னமாய் தலைவிரிகோலமாய்கெட்டு முறிந்தோடுகிறபோதுகாலசித்தன்

கண்டு ஏதடா இராக்ஷதசிரேஷ்டருப் இராட்சதாளுமூறிந் த்தா
நிருர் தேவர்கள்கண்டால் நகைப்பார்களே, இதுமெத்தவச்ச
ல்லவோ, ஆயுகள்ளவரைக்கும்பேர்சல்லவோ, இராஜாவோடி
னல் இராட்சதாள்ஓடுகிறது மகாபெரிதோவென்றுதன்னுடை
யசாரதியைமெச்சரித்து இரதத்தைநடத்தி இராட்சதாளைப்பார்
த்துச்சொல்லுகிறன். அடா! இராட்சதர்களே! ஓடவேண்
டாம் நில்லுங்கள் நில்லுங்கள், என்னமுழுகிபோச்சென்றோடு
கிறீர்கள் உங்களுக்கு ரோஷபாஷந்தானில்லையோ, ஒரு சிறுபி
ள்ளைகுசலனுக்குபயந்து இப்படிசின்னபின்னமாய்விழுந்துகெ
ட்டு ஓடுகிறவர்களுமுண்டோ, ஓடினல் இராமத்துரோகம் விடு
மோ, ஸ்ரீராமருடையவுப்பை நன்றாய்சாப்பிட்டு எதிரிகள் வந்
தெதிர்த்துகொண்டவேளையில் இந்தசரீரத்தை எதிரிகள்கையி
ல்ஒப்புவியாமல்இப்படிபுறமுதுகுகாட்டிஓடிவரலாமோ, அடா!
இராட்சதர்களே! ஓடாதீர்கள் ஓடாதீர்கள் அந்தசிறுபிள்ளைகு
சலனை ஜெயித்தாலுஞ்சரி, அல்லது குசலன்கையினல் நீங்கள்
மாண்டாலுஞ்சரி, உங்களை யெழுப்பிக்கொள்ளுவோம் இல்லை
யென்றுஓடிப்போவீர்களேயானல் என்வாளாயுதத்திற்கு உங்க
ளை இரையாகப்போடுவேனென்றான். அப்படிசொன்னகாலசித்
தன்வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தை சொல்லாமல் மகாரோஷத்து
வேஷங்களுடன் குசலன்பேரிற்றிருப்பிகட்டிஎறியீட்டிசுரிகை
வாங்குவளைதடிசக்கரம்இருப்புலக்கைகண்டகோடாலிகத்திதெ
ண்டுசூலம இப்படி சொல்லப்பட்ட (௬௨) ஆயுதங்களையு மெடு
த்துகுசலராஜன்பேரில் றிவ்றிவ்வென்று பிரயோகஞ்செய்துவி
ட்டார்கள். அதுகள்வேகத்துடன்வருவதை குசலராஜன்பார்த்
து அனேகபாணங்களைவிட்டு ராக்கதர்கள்விடுகிற ஆயுதங்களை
யெல்லாங்கண்டித்து அவர்களுடையசிறங்களையுமறுத்துப்போ
ட்டான். அதுகண்டுசலவசந்தன் அதிகஉக்ராகாரத்துடன்குச
லன்முன்னுக்கு இரதத்தைதிருப்பிக்கொண்டு அனேகபாணங்
களைவாரி ஓய்வில்லாமல் ஐப்பசிகார்த்திகைமாதத்தில் பெய்யும்
மூடுபனிபோற் பொழிந்துவிட்டான்.

அதுகண்டுகுசலராஜனும் அனேகபாணங்களைவில்லிற்சந்
தித்து வருகிறபாணங்களை யெல்லாமறுத்து மலைபோலிருபக்க
மூங் குவிக்கத்தலைப்பட்டான். அதனல்சலவசந்தன் அதிககோ
பங்கொண்டு சீக்கிரமாக (௧௫) சிங்கமுகாஸ்திரமெடுத்து வில்
லிற்சந்தித்துகுசலராஜன்மீதில்விட்டான். அதுகண்டுகுசலன்

(௪0)அர்த்தசந்திராஸ்திரம்விட்டறுத்துபோட்டான் அதுகண்டுசலவசந்தன் குசலராஜனைக்கட்டி சுழலில் விடவேண்டுமென்று சுழற்பாணத்தை எடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிடுத்தானதுபார்த்துகுசலராஜன் ஒருசூருவளியெடுத்து பிரயோகப்பண்ணிவருகிற சுழற்பாணத்தைக் கண்டித்துவிட்டான் அதுபோகவே சலவசந்தன் உக்ருகாரனாக குசலன்முன்னுக்கு இரதத்தை நடத்திச்சொல்லுகிறான் அடாசிறுபிள்ளாய்! என்தலைகீழாய் விழுகிறாய், உன் தாய்தந்தைபேரைச்சொன்னால் அதன்பின்தேவதாஸ்திரங்களை எடுத்துவிட்டு யுத்தபண்ணுவோம் சொல்லென்றுகேட்டான். அதற்கு குசலராஜன் சலவசந்தனுக்குச்சொல்லுகிறான். என்தாயார்பேர் ஜானகியம்மாள் எங்களையர்பேர் வாலமீகர் என்பேர்குசலராசன் என்தம்பிபேர் லவன் இனியாவதெதோ எடுபார்ப்போம் தேவதாஸ்திரங்களைவிடுயென்றான் அதுகேட்டு சலவசந்தன் யோசனைசெய்து இவன்ரிஷிபிள்ளையென்றுசொல்லுகிறான். இவனைப்பார்த்தால் ஸ்ரீராமரைப்போலுமிருக்கின்றது இவனதுவில்லுக்குமுன் நம்முடையவில் நில்லாதுபோற்றட்டுகின்றது இவனால் நமக்கு இடுக்கண் வரும்போலுமிருக்கின்றது சூரியனஸ்தமயமானான் இனி என்னயுத்தம்நடக்கப்போகிறது எல்லாம நாளையுதயத்திற் பார்த்துக்கொள்வோமென்றுகுசலராஜனைப்பார்த்து அடா! தம்பி குசலனே? கேளாய், உன்னைப்பார்த்தால் ஸ்ரீராமரைப்போலிருக்கின்றது ஆனபடியால் எனக்குன்பேரில்யுத்தஞ்செய்ய மனதிசையவில்லை நீஎன்பேரிற் சண்டைசெய்ய வேணுமென்றாலும் பொழுதுபோய்விட்டது இனிஎன்னயுத்தஞ்செய்யப்போகிறாய் சுருக்கில் உன்தாயிடம்போய்ச்சேரென்றுசொன்னசலவசந்தனைப்பார்த்து குசலன்சொல்லுகிறான். அடா சலவசந்தனே? என்னவார்த்தைபுகன்றாய் என்னைப்பார்த்தால் ஸ்ரீராமரைப்போலிருக்குதென்றும பொழுதுபோயிற்றென்றும் இனிஎன்னயுத்தமாகப்போகுதென்றும் சொல்லவந்தாய் உலகில் மனிதரைப்போல் ரூபம்படைத்தவர்கள் அநேகருண்டு இனிபொழுதுபோனாலும்பொழுதுவிடிந்தாலும் இரவுபகலானாலும் பகலிரவானாலும் உங்களனைவரையும் பொழுதுவிடிகிறதற்குள் சம்மாரம்பண்ணிதம்பிலவனைமீட்டுக்கொண்டுபோகாமல் போவேனேயானால்நான்பிடித்ததுபிரசண்டகோதண்டமல்ல என்பேர்குசலனுமல்லவென்றுசொல்ல அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சலவசந்தன் பகர்கின்றான்.

அடா! குசலனே ! இந்த இராக்காலத்தில் இராக்ஷதாளு
டன்யுத்தம்பண்ணி நிர்வாகம்பண்ணமாட்டுவையோ மாய்கை
யில் வல்லமையுள்ள இராட்சதாளாயிற்றே இந்த இராட்சதாளை
நீசெயிக்கமாட்டாய் உன்றாட்டியைக்கடிகதுஉதிரத்தைக்குடித்
துஜீவனையுங்கொண்டு போய்விடுவார்கள். அப்படிவாராதபடிஉ
ன்னுயிரைக்காப்பாற்றி தாயிடம்போய்ச்சேர்ந்து நாளையுதயத்
திற்குவாவென்றான். அதனையுணர்ந்தகுசலராஜனமொழிகின்று
ன் அடா! சலவசந்தனே! “மீன்குஞ்சுக்கு நீய்ந்துவிளையாடவு
ம்வேங்கைக்குட்டிக்குப்பாய்ச்சலும்” உலகிற்காண்பித்துக்கொ
டுத்தவருண்டோ, அதுபோற்பனங்காட்டில் வாசம்பண்ணும்
நரியானது சலசலப்புக்கஞ்சுமென்றாற்போல்இராட்சதர்கள்மா
ய்கையில்மிகுந்தவர்களென்று பயங்காட்டவந்தாயோ அப்படி
பயங்காட்டவேண்டாம் உங்களாலானசாமார்த்தியத்தைநன்று
ய்க்காண்பிக்கலாம்உங்கள்பிராணனுக்குமிஞ்சினவஞ்சனையான
யுத்தஞ்செய்து சாகவேண்டாம் உங்கள்மாய்கையும் பாணமும்
எடுங்களெதோபார்ப்போமென்றான். அதனைக்கேட்டசலவசந்
தன்நகைபுரிந்து நாம்மாய்கையுத்தம்புரிவோமாகில் வஞ்சனை
மோசமிராமத்துதுரோகம்வந்துவிடுமேஇதுநலமாய்க்காண
வில்லைதிக்கெதிராய்நின்றுயுத்தம்பண்ணிவெல்லுங்களென்
றுவில்லிலனேகமாயிரம்பாணங்களைசந்தித்துகுசலராஜன்பேரி
ல்மழைபொழிவதுபோல இராக்ஷதாளும்சலவசந்தனுஞ்சரமா
ரியாகப்பொழிகிறபோது அந்தபாணஙகள் ஒன்றோடொன்று
றுய்ந்து நெருப்புப்பொறிகள்பறக்கிறபோதுஇரவுபகலாய்வெ
ளிச்சமுண்டாக மிதமில்லாத அஸ்திரங்கள்வருகிறகாலையிற்கு
சலராஜன்கண்டு தயிரியங்கொண்டுஅநேகாஸ்திரங்களைவிட்ட
றுத்துப்போட்டான் அதனால்சலவசந்தன் கோபமாகிஒருஅக்
கினியாஸதிரமெடுத்து பூசைகள்செய்து விடுத்தான். அதுவும்
வில்லில் விடுபட்டு காலகோடிவிஷயபோற் சீறிக்கொண்டு அ
ண்டமுகடெட்டும்படி வாயைத்திறந்து சலவசந்தன்விட்ட அ
க்கினியாஸ்திரததின்பேரில் தடாலென்று வந்துவிழுந்து அ
தைகபளீகாம்பண்ணிப்போட்டு அம்புறுவில் வந்தடைந்தது.
அதுபோகசலவசந்தன் ஒருபர்வதாஸ்திரத்தையெடுத்து வில
லிற்றொடுத்து மந்திராபூதிகள்கொடுத்துகடுகடுத்துவிடுத்தான்,
அந்தப்பர்வதாஸதிரமானதுவிடுபட்டு அனேகபர்வதங்களாய்
உருக்கொண்டு குசலராஜன எங்கேயென்றுவருகிறபோது அங்

குசலராஜனானவன் ஒருவச்சிராயுதமெடுத்துப்பூசைநைவேத்தியங்கொடுத்துவிடுத்து வருகிறபர்வதங்களையெல்லாம் அறுத்து வெட்டவெளியாக்கினானதுகண்டு சலவசந்தன் கோபமாகிஒரு சத்தியை யெடுத்து தனுசிற்றொடுத்து பக்திவிநயத்துடன் பூசைநைவேத்தியம்புரிந்து குசலன் மார்புக்கு லக்குவைத்து விட்டான்.

அந்தசத்தியானது வில்லைவிட்டுவிடுபட்டு அண்டரண்ட புவனமதிர ஆவென்று வாயைத்திறந்து குசலனைத் தேடிவருகிறதை குசலன்கண்டு சுருக்கினில் நருக்கியிருக்கிவிடும் பெருக்கமான ஒருசத்தியை எடுத்து பூசைநைவேத்தியம் புரிந்து வந்தனை வழிபாடுசெய்துவிடுத்தா னந்தசத்தியுவிடுபட்டு ஈரேழு பதினாலுலகத்திலுள்ள யாவருந்திடுக்கிட்டேங்க கடலில் ஏழு சுற்றுநீர் சுவரிப்போக மகாவேகத்துடன்வந்துசலவசந்தன்விட்ட சத்தியை படீலென்றிடித்தடித்து முடித்து அம்புறாவில்வந்தடைந்தது. அதுகண்டு சலவசந்தன் கடுங்கோபங்கொண்டு மகா சீக்கிரததில் நாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து மந்திராபூதிகள் செய்தான் அந்த நாராயணாஸ்திரமும்வில்லில்விடுபட்டு அநேகங்கோடி சூரியனைப்போற்பிரகாசித்துக பகபவென் றெறிந்துக்கொண்டு குசலனெங்கே அவனையெங்குந்தங்காமல் பங்கப்படுத்துகிறேனென்று ருங்காரறீங்காரஓங்காரத்துடன்வருவதைக்கண்டு அகண்ட மண்டலாதிபனாகியஸ்ரீராமபிரான் புத்திரசிகாமணியாக விளங்காநின்ற குசலனானவன்த ட்சணம அதனை பட்சணஞ்செய்யுமபடியான லட்சணம்பொருந்திய தாயார்கொடுத்த நாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்து பாராயணஞ்செய்துவிடுத்தா னதுவும்அதலவிதலசுதல தாாதலமகாதல பாதாளமுற்றும் நடுங்க தேவர்கள்கண்டொடுங்க ஆவென்று வாயைத்திறந்துகொண்டுவந்து சலவசந்தன்விட்ட நாராயணாஸ்திரத்தை கபளீகரம் பண்ணிப்போய்விட்டது.

அதுகண்டுசலவசந்தன்கோபமாகிவில்லைமுகத்திற்குநேராய்ப்பிடித்து சாங்கோபசாங்கமாய்அனேக அஸ்திரங்களைவில்லிற்சந்தித்து மாரிசொரிவதுபோல சரமாரியாய்பொழிகையிற் குசலராசன்கண்டுஅனேகபாணங்களை வில்லிற்சந்தித்துவிட்டதை யறுத்துஅதனமாக(௬)திவ்வியாஸ்திரங்கள்விட்டுரதம்சாரதிகுதிரைகளுடன் துச்சப்படுத்திவிட்டான். மறுபடியும் ஒருஇரத

த்திலேற்றினவந்த இரதத்தையுஞ்சாரதிகுதிரைகளுடன் அஸ்திரங்களாற்கஷ்டிப்படுத்தினன். இந்தப்படியாய் சலவசந்தனை இரதமேறவொட்டாமல் (௨0) இரதம்வரையிற் குசலராஜன் அதம்பண்ணினன். அதுகண்டு சலவசந்தன் அதிசீக்கிரமாய்வேறொருரதமேறி சாரதியையெச்சரித்து இரதத்தைகுசலராஜன் முன்னுக்குநடத்தி வில்லையெடுத்துநாணிபூட்டி அனேகதிவ்யாஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணவே குசலராஜனும் (௧00) திவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டறுத்துப்போட்டதனமாய் (௫) சிங்கமுகாஸ்திரமவிட்டு சலவசந்தன் இரதத்திற்கட்டிய துஜத்தையு மறுத்து கைவில்லையுமொடித்து ரதசாரதிகளுடன் துவசம்பண்ணிவிட்டு சலவசந்தனுடையசிரசையும் கறகறவென்றறுக்கவே சலவசந்தன் ஸ்ரீராமராமாவென்று வைகுந்தஞ்சேர்ந்தான்.

அதுகண்டு குசலராஜன் சந்தோஷமாகி வில்லிலனேகபாணங்களைசந்தித்து இராட்சதாள்பேரில் ௧-௰-௱-௲-௰௲-கோடி-சங்கம்-மகாசங்கம்- அற்புதநிற்புதமென்று கணக்குமிதமில்லாமற்சொரிகிறபோது இராட்சதசேனைகளானது காலறுந்துமதலையறுந்துங்குடல்சரிந்தும்தொந்திகிழிந்தும் மையறுந்துஞ்சின்னபின்னமாய் மாண்டு உதிரவெள்ளம் ஓடத்தலைப்பட்டது. அப்போது இராட்சதாள் யானைதேர்பரிசேனைகளுடன்முனைந்துபோர்புரியும்போது சேனாதிபதியான காலசித்தன்கண்டுசாரதியையெச்சரித்து குசலராஜன்பேரில் இரதத்தைநடத்திகுசலராஜனைப்பார்த்தான். அப்போது இராக்காலமாகையால் சந்திரனுடையஒளியினாலும் வில்லின்பிரகாசத்தினாலும் குசலனுருவகப்படாமையால் தேடிக்கண்டுபிடித்துகுசலனைநோக்கிச்சொல்லுகிறான். வாரும்தம்பிசிறுபிள்ளாய் நீயார் உன்தாய்தந்தைபேரியாது உன்னுடைய பேரென்ன உனிருப்பிடமெங்கே எங்களுடன் யுத்தம்பண்ணவேண்டியகாரியமென்னசொல்லென்றுகேட்டான். அதனாற்குசலராஜனநகைத்து காலசித்தனைப்பார்த்து இவன்யார் பிரமராட்சதனைப்போலிருக்கிறான் ஒருவனைப்பார்க்கிலு மொருவன் சூரனாக நம்முடைய தாய்தந்தைபேரையும் நம்முடையபேரையும் முன்வந்துகேழ்க்கிறானநாம் வந்தபேருக்கெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறதோவென்றுகடிந்து அடா! இராட்சதனே! நீயோயென தாய்தந்தைபேரைகேட்கிறவன்யுததருனையிலஉறவாடவந்தாயோஉன்னுடை

யசாமார்த்தியம்இதனால்தெரியவந்ததாஎன்னுடனென்றும்பேசாமல் யுத்தம்பண்ணடா பார்ப்போமென்றான்.

அப்படிகூறியகுசலராஜனை காலசித்தன்பார்த்து அடாசிறுபிள்ளாய் நான்போர்செய்யபயந்துஉன்தாய்தந்தைபேரைக்கேழ்க்கவரவில்லை உன்னைப்பார்த்தாலசிறுபிள்ளையாயிருக்கின்றது என்னையறியாயோ அறியமாட்டாயோ சகலஉயிர்ப்பிராணிகளையுங்கொண்டுபோகின்ற யமனுண்டே அந்தஎமன் என்னைக்கண்டால்கையெடுத்துக்கும்பிடுவான் அப்படிப்பட்டகாலனை ஜெயங்கொண்டபடியால் என்பேர்காலசித்தனென்றுஞாலத்திற்சொல்வார்கள் அதிருககட்டும்உன தாய்தந்தைபேரைமுன்னஞ்சொன்னபிற்பாடு என்முன்யுத்தம் பண்ணென்றான். அப்படிச்சொல்லியகாலசித்தனைப்பார்த்துகுசலராஜன்சொல்லுகிறான். அடா! காலசித்தனே? என்தாயார்பேர் ஜானகியம்மாள்எங்களையர்பேர்வால்மீகர் என்பேர்குசலன் என தம்பிபேர்லவன இனியாகிலும் யுத்தம்பண்ணென்றான்.

அதைக்கேட்ட காலசித்தன் யோசனைசெய்து இவன்ரிஷிபிள்ளையென்றுசொல்லுகிறான். நாமுந்திப்பதறிப்பாணம் விடப்போகாதென்று மனதிலெண்ணினவனாக குசலராசனைப்பார்த்து அடா ! குசலனே? நீயோசிறுவன் இந்த இராட்சதாளுடன்உனககு யுததமென்னத்திற்குஉன்னைஎன்னசெய்தார்களென்று என்னுடையசேனையை இப்படிக்கொன்றாய் சொல்லென்றான். அதற்குகுசலராஜன் காலசித்தனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான் அடா! காலசித்தனே ? என்தம்பிலவன் உங்களைஎன்னபண்ணினனென்று பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டு போனீர்கள் சொல்லென்றான்

அடா தம்பி குசலனே ? கேள் அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தை பரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீராமமூர்த்தி அஸ்வமேதயாகம்பண்ணும்படியாய் குதிரையைவிட்டார். அக்குதிரையை உன்தம்பி பிடித்துக்கட்டினன் அதைக்காணுமற்றேடிக்கொண்டு இந்தக்காட்டில்வரும்போது குதிரையைக்கண்டு பிடித்தோரையும் தேடிவந்தவர்களையுங் கொன்றபடியினால் எங்கள்தண்டுக்குராசாவாகவந்த ஸ்ரீராமருடையசகோதரனாகிய சத்துருக்கமகாராஜன்கேள்விப்பட்டு லவனுக்குஎத்தனையோவிதமாய்ப் பிரியவசனஞ்சொன்னபோதிலுங்கேளாமல் சத்துருக்கமகாராஜரு

டனேயெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தபடியாற் சத்துருக்ஙமகாராஜன் கோபமாய் என்தம்பி லவனைப்பிடித்துக்கட்டி குதிரையும் விடுவித்துக்கொண்டு, அயோத்திக்குப்போகபயணமாயிருக்கையில், நீவந்துஇப்படி எங்கள்சேனையை கொல்லலாமோ வென்றான். அதுகேட்டுகுசலராஜன்சொல்லுகிறான். அடா காலசித்தனே! அயோத்தியாபுரியாளப்பட்ட ஸ்ரீராமபிரான்விட்ட குதிரைதங்கள்பட்டணமட்டும் பிரதட்சணம் வரவேணுமேயல்லாமல் எங்கள்வனத்திற்கவர்விட்ட குதிரைவரஞாயமுண்டோ குதிரை எங்கள்வனத்திற்கு வந்தபடியினால் என்தம்பிலவன்பிடித்துக்கட்டினான் அவனுடன்யுத்தம்பண்ணி அவனைபிடித்துக்கட்டிகுதிரையை விடுவித்துக்கொண்டுபோக உங்களுக்கென்னஞாயமிருக்கின்றதுசொல்லென்றுகேட்டான். அதனைக்கேட்ட காலசித்தன்சொல்லுகிறான் அடாதம்பி குசலனே ? என்னவசனம்புகன்றாய், அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தைப்பரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீராமபிரான்விட்டகுதிரை அவருடைய பட்டணத்தைப்பிரதட்சணம வரவேணுமேயல்லாமல் என்னுடையவனத்திற்குவந்தபடியால்என்தம்பிலவன்பிடித்துக்கட்டினனென்றல்லவோஞாயஞ்சொல்லவந்தாய், ஆனாற்சொல்லுகிறேன்சொல்லுகிறேன் (௲அ) அண்டம் (௨௨௪) புவனம் சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்த ஈரேழுபதினாலுலகத்தையுமாளப்பட்ட தேவேந்திரன் அந்த தேவேந்திரனை துரத்திவிட்டு (௲அ) அண்டம் (௨௨௪)புவனமும்சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்த ஈரேழுபதினாலுலகத்தையும்இராவணேஸ்வரன் இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுகையில், ரிஷிகள்தேவர்கள்மச்சங்கள் பிடித்துக்கொண்டுவந்து தருகவும், வருணன் சாணந்தெளிக்கவும் வாயுபகவான் முசுதப்பெருக்கவும், சூரியன் இலங்கைக்குள்வாராமற் புறத்தில்நடக்கவும, சந்திரனமாத்திரந்தன்பட்டணத்தில்வந்து தன்பிள்ளைகளுடன்விளையாடவும், பிரமதேவன் பஞ்சாங்கம்சொல்லவும், விஷ்ணுவானவர் மனைவரிச்சிலவுபார்க்கவும், ஈஸ்வரர்வந்து ஞாயவசனங்கூறவும், இந்தப்படியாய் சகலதேவர்களும் ரிஷிகளும்ஊழியஞ்செய்துபிழைக்கவும், யமன்லங்கைக்குள் இராட்சதரைக்கண்டால்நடுக்கங்கொண்டோடவும், அக்கினிதேவன்சுயபாகியாயிருக்கவுமிப்படியொருவருமதிகரில்லாமல் துரைத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அந்தராவணனைகொயித்து ஈரேழுபதினாலுலோகத்தையும் தேவேந்திரனுக்குக்கொடுத்துதேவேந்திரன்ப

ட்டணத்தை நிலைநிறுத்தி ரிஷியீஸ்வரர்களுடைய சப்தத்தையு மீடேற்றினார் அப்படிச் சர்வலோகங்களையும் நிலைநிறுத்திய ஸ்ரீராமபிரானுக்கு இந்தவனத்தில் குதிரைவிட அதிகாரஞ்செல்லாதோ நீ சிறுபிள்ளை புத்தியானபடியினாலுங்கள் வனத்திற்கு வந்தகுதிரையைப்பிடித்துக்கட்டி யுத்தம்பண்ணினானென் றுசொன்னான் அப்படிசொல்லாதே இப்பொழுதுஎன் தம்பிலவன்செய்ததெல்லாந் தப்பென்று சத்துருக்கமகாராசனை சரணமடையென்றான்.

குசலராஜனுக்கும் காலசித்தனுக்கும் யுத்தம்.

சந்த விருத்தம்.

வெஞ்சிலைதொட்டவசந்தனெனப்புகல்வெய்யோனுந்
துஞ்சுதற்கண்டுசுடர்கணையேந்திச்சொல்லுஞ்சித்தன்
செஞ்சிலைமாரனெனத்திகழுங்குசலன்றன்னை
மஞ்சதுபோலவடர்ந்துகனற்கொடுமொய்த்தானே.

இவ்வாறுசொன்ன காலசித்தனைப்பார்த்து குசலராஜன் கண்களிரண்டும் நெருப்புப்பொறிபறக்க, காதுகளிரண்டிலும் புகைகளெழும்ப, சரீரம்படபடவென்று துடிக்க; சேனாதிபதியான காலசித்தனைப்பார்த்து அடா காலசித்தனே? தேவேந்திராதிதேவர்களுக்கும்வணங்காத இராவணகும்பகர்ணாதிகளை செயித்த வீராதிவீரரான ஸ்ரீராமபிரானுடையசாமார்த்தியத்தையும்என் முன்வந்தாலல்லவோதெரியும், அதிருக்கட்டும்இப்போதுஉன்னுடையசாமார்த்தியத்தையும் உனக்குராசாவாகவந்த சத்துருக்கமகாராஜனுடைய சாமார்த்தியத்தையும் வந்தபடையினுடைய சௌரியத்தையுமிதோ க்ஷணப்போதிலறிகிறேன் பாரடாவென்று (௧௦) திவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்துவில்லிற்சந்தித்து காலசித்தன்பேரிற் பிரயோகம்பண்ணினான்.

அந்த திவ்வியாஸ்திரங்களானது வில்லில்விடுபட்டு அக்கினிச்சுவாலையாய் நெருப்புகளைகக்கிகொண்டு அதிகவேகத்துடனவருகிறபோது காலசித்தன்கண்டு குசலன்பாணத்தைமிஞ்சினானென்று திவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிடுத்துகுசலராஜன்விட்ட (௧௦) திவ்வியாஸ்திரங்களையறுத்துத்தள்ளிகுசலராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அடா! குசலனே? கையிலாகாதசிலராட்சதாளை செயித்தோமெனகிறகெர்வத்தினா

லே எனவார்த்தையைத் தள்ளிவிட்டு பாணந்தொடுத்தாயல்லி வா, நீயும் உன்னுடையபாணமும் போகிறவழி உனக்குத்தெரி யாமலேன் துள்ளுகிறாய், என்னுடையசேதி உனக்குத்தெரியா மல்பாணந்தொடுத்தாய் நீசிறுவனானதினாலே மனப்பொறுத் தேன் இப்போதாகிலும் என்பேச்சைதள்ளாமல் சத்துருக்கம காராசாவை வணங்கிப்பிழைத்தால் உன்தம்பிலவனை மீட்டுக் கொள்வாய் அப்படிசமாதானமாகிறதில்லையென்றால் இதோயெ ன்னுடைய அஸ்திரத்தினாலேபஸ்மீகரப்படலமாய்உன்னையெ றித்துப்போடுவேனென்றான். அப்படிசமானவார்த்தைசொ ன்ன காலசித்தனைப்பார்த்து கண்கள்சிவப்பேறி கோபமீறி அ டா! காலசித்தனே? நல்லவசனமுறைத்தாய், உங்களிராசாவா கிய சத்துருக்கமகாராசனை வணங்கி என்தம்பிலவனை விடுவித் துக்கொள்ளாவிட்டால் உன்னுடையஅஸ்திரத்தினாலென்னை பஸ்மீகரப்படலம்பண்ண உன்னாலேவல்லமையுண்டோ, அப்ப டிவல்லமையுண்டானால் பாணஅஸ்திரத்தைஇதோவிடுபார்ப்போ மென்று இந்திராஸ்திரம் எமனஸ்திரம் அக்கினியாஸ்திரம் இப்படிச்சொல்லப்பட்ட அஷ்டதிக்குப்பாலருடைய அஸ்திர ங்களைவில்லிற்சந்தித்து காலசித்தன்மீது மாரிபொழிவதுபோ ல்சரமாரிபொழிய அவைகள் அக்கினிகளை குபீல்குபீலென்றுக க்க அக்கினிப்பொறிகளாகாயமெழும்பிபூமியில்விழுகிறபோது இரவும்பகலாய் பாணங்கள் மகாபகிடையுடன்வருகிறதை கால சித்தன்கண்டு தான் அஷ்டதிக்குப்பாலகரிடத்தில்வரப்பெற்ற அஸ்திரங்களையெடுத்துபூசைசெய்துவிட்டான். அந்தஅஸ்தி ரங்களும் ஆலகாலவிஷம்போல்அக்கினிசுடற்களுடனே அதி வேகமாகவந்து குசலராசனுடையபாணங்களைகாலசித்தன்பே ரில்போகவொட்டாமல்மறித்துஒன்றோடொன்று யுத்தஞ்செய் து பொடிப்பொடியாய் பூமியில்விழுந்ததுகள் அதனாற்குசலரா சன் (௱) நாராசபாணங்களெடுத்துவில்லிற்சந்தித்து காலசித்த ன்பேரிற்பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த (௱) நாராசபாணங்கள் மவில்லைவிட்டு அவயத்திலிருக்கும் நாகசற்பத்தைகோலாற்றட் டினால் எப்படிச்சீறிக்கொண்டுவருமோ, அப்படிபோல நாராச பாணங்களானது ஒன்றோடொன்றுராய்ந்துக்கொண்டு அக்கி னிப்பொறிகள் சிதறும்படியாய் வருகிறபோது சேனாதிபதியா னகாலசித்தன்பார்த்து அதிகபலம்பொருந்தியிருக்கப்பட்ட நா ராசபாணத்தைக௰-௱-௲-௰௲கோடியென்றுகணக்குமிதமில்லா

நாராசபாணத்தை வில்லிற்சந்தித்து குசலராசன்விட்ட(௱)நாராசபாணங்களையுமறுத்து பூமியிற்றள்ளினன். அதைப்பார்த்துகுசலராசன் ஏதடா இராட்சதன் அதிகபலவானுயிருக்கிருன் இவனுடன் இப்படியுத்தம்புரிந்தால்முடியாது என்றுன்னித் தனதுவில்லைமுகத்திற்குநேராகப்பிடித்து அநேகம் பாணங்களை வில்லிற்சந்தித்து நியையுடன் நிமைதட்டுமுன்னம்சங்கம்அற்புதம் நிற்புதமென்று கணக்குமிதமில்லாதபாணங்களைக்கட்டுகட்டாய்கோர்வைகோர்வையாய் வாசாமகோசரமாய்விட்டுஇரதம்சாரதிகுதிரைகளையும் துய்சப்படுத்தி காலசித்தனுடையசரீரத்தையுஞ்சதைசதையாய்ப் பேர்த்தெரிந்துவிட்டான். அதைக்கண்டகாலசித்தன் சரீரமிகவுநொந்துஅனேகபாணங்களைவாரி குசலராசன்பேரில்விட்டுவிட்டான். அதுகள்கடலொலிபோலிரைச்சலிட்டுக்கொண்டுவருகையிற் குசலராஜன்கண்டுஅதிசீக்கிரமாய் (௫௦) திவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து பிரயோகஞ்செய்து காலசித்தனுடையபாணங்களை யெல்லாமறுத்துப்போட்டு ஐந்துயிடியாஸ்திரங்களையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகப்படுத்தினன். அந்ததிவ்வியாஸ்திரங்களைந்தும்அதிவேகத்தோடுவந்து காலசித்தனேறிவந்த இரதஞ் சாரதி குதிரைகளுடன் அதஞ்செய்துபோயிற்றந்தரதயபோகவே, காலசித்தன்மறுதேறிலேறுமுன்னமே குசலராஜன்பின்னுமைந்துஇடியாஸ்திரம் விட்டுஇரதத்தையு மூடைத்தெரிந்துப்போட்டான். இந்தப்படி (௨௫) இரதப்வரையில் குசராஜன் உடைத்தெறிந்துவிட்டவே சேனதிபதியான காலசித்தன்ஏதடா லவனிலுங்குசலன்பலவானுயிருக்கிருன் நயமை இரதமேறவொட்டாமலுப, வில்லைக்கையிற்பிடிக்கவொட்டாமலும், பாணங்களைபூட்டவொட்டாமலும், அலதிரங்களைவிட்டிருக்கிருன் நாமோ அனேகயுத்தங்களிற்கைகண்டிருக்கிரும அனேகதேவர்களுடனும் இராசாக்களுடனும்யுத்தயபண்ணி யிருக்கிருமப்போது நமக்கித்தனை ஆயாசமிளைப்புவந்ததில்லை இப்போதிந்தகுசலனலே ஆயாசம்இளைப்புண்டாயிருக்கின்றது எல்லாம் ஸ்ரீராமருடையகிருபையென்று மனதைதைரியப்படுத்தி ஸ்ரீராமாராமாவென்றுஸ்தோத்திரம்பண்ணவே, காலசித்தனுடைய இளைப்பு ஆயாசம் நீங்கிஅமிர்தஞ்சாப்பிட்டவனைப்போல அதிகதைரியத்துடனே மறுதேரிலேறி சாரதியையெச்சரித்துஇரதத்தைகுசலராசன் முன்னுக்குநடத்தி வில்லைவளைத்து நாணிபிகிந்து அனேகபாணங்

களைவில்லிற் சந்தித்துவிடுத்து குசலராசன்கைகாலாட வொட்டாமலும், வில்லைக்கையிற்பிடிக்கவொட்டாமலும்,குசலராஜனுடையசரீரத்தைரத்தமயமாக்கிவிட்டான். அதனாற்குசலராசனுக்கு கைசோர்ந்து மெய்சேர்ந்து போகையிற் சொல்லுகிறான் இவனுடையகரவேகசரவேகந்தானென்ன யுத்தம்புரிந்தபிராமுகாளில இவன்பலவானாயிருக்கிறான் நாம்விடப்பட்டஅஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்துப் போடுகிறான் இவனால்நமக்கு ஆயாசம் இளைப்புமதிமயக்கம் வருகின்றதென்று சற்றுநேரம் சும்மாயிருந்தோமேயானால் இராட்சதன் கையிலகப்பட்டுப்போவோமென் செய்வோமென்றுதாயேதாயேயென்றுசீதையம்மனைமனதிலெண்ணினமாத்திரத்திலசீதையம்மனுடையகிருபையால்குசலராஜனுக்கு ஆயாசமிளைப்பு நீங்கி அமிர்தபானம் பண்ணினவனைப்போலாகி அதிகதைரியத்துடன் அனேகாஸ்திரங்களை வில்லிற்பூட்டிவருகிற அஸ்திரங்களையெல்லாம் தன்பேரில் வரவொட்டாமல்வாட்டி சலுதியிலோர் வாய்வாஸ்திரத்தை யெடுத்து பக்திவிநயத்துடன்பூசைசெய்துகாலசித்தன்இரதத்தைப்பார்த்துவிட்டுவிட்டான். அந்தவாய்வாஸ்திரமோயுகாந்தகாலத்தில சண்டமாருதம் வீசியதுபோல காலசித்தனுடைய பாணத்திற்குபிடிபடாமல் அதிவேகத்துடன் இரதத்தில்வந்துபாய்ந்துதெற்கேநாறுயோசனை தூரத்தில் இரதத்தை பின்னுக்குத்தள்ளிக்கொண்டுபோய்விட்டது.

அதுகண்டு குசலராசன்சந்தோஷமாகி அனேகபாணங்களைச்சந்தித்து யானைதேர் பரிசேனைகளின்பேரிற் பிரயோகம்பண்ணினன் அப்படிகுசலராஜன் மிதமில்லாதபாணங்களை சேனைகள்பேரில்விடுகிறபோது யானைக்குப்பாணம் (௩) சவுடாலுக்குபாணம் (௩) சேனைகளொன்றுக்கு ஒவ்வொருபாணம் இந்தப்படியாய்கணக்காகஎடுத்து அஸ்திரங்களை விட்டுக்கொல்லுகிறபோது யானை தேர்பரி சேனைகள் எப்படி விழுகுதென்றால் யானைகள் காலறுந்தும்வாலறுந்தும் மத்தகமபிளந்தும் தும்பிக்கையறுந்தும் தொடையறுந்துமகொம்புகள்முறிந்தும் சவுடால்கள்தறிந்தும அம்பாரிகள்ஒடிந்தும் மாவுத்தன்தலையறுந்தும் இராசாமிறந்துவிழவும்இரதங்களானதுஅச்சுமுறிந்தும் ஆணிகழன்றும்குத்துக்கால்லொடிந்தும கொடிக்கையறுந்தும்கொடைவெட்டுண்டும் துஜந்தரிபட்டுமகுதிரைகள்குடலசரிந்தும சாரதிதலைவிழுந்தும் இராஜாக்கள் மார்பிளந்து சாகவும் குதி

னைகளோவென்றால் முன்காலிரண்டுமுறிபட்டதும் பின்காலிரண்டுமுறிபட்டதும் சிறமறுபட்டதுமாய்விழவும் சேனைகளோவென்றால் காலவேறு கைவேறு உடல்வேறுஎலுபபுவேறு இறைச்சிவேறாகவிழுந்தூரத்தாரோடத்தலைப்பட்டது அதனாற்கு சலராசன் சந்தோஷமாகி பாணங்களை விட்டுக்கொண்டு முதல் அணிகடந்துஇரண்டாமணியில்வருகிறபோது அவ்விரண்டாமணியிலிருக்கப்பட்ட சேனைகள் கண்டுகுலராசனை மடக்கிக்கொண்டு பாணங்களைவிட்டுயுத்தம்பண்ணுமபொழுதுகுசலனும்வில்லிலனேகபாணங்களைசந்தித்துவிட்டு கால்பலமானசேனைகள் விட்டபாணங்களையெல்லா மறுத்துப்போட்டுக கொல்லுகிறபோது சேனைகளானது சின்னபின்னப்பட்டுத் தலைவிரிகோலமாய் அயோத்தியைநோக்கி யோடலுற்றார்கள்.

கெதாயுதனுக்கும் குசலராஜனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

தேர்மிசையுற்றகெதாயுதனென்றசெழுஞ்சூரன்
காரிருள்போற்பெருஞ்சேனைகளோடுகலந்தேகி
பாரிதிலின்றுபுரந்தரனெனவோர்பண்போனை
போர்புரியாவகையோதுகனென்றுபுகல்வானே.

அதனைப்பார்த்தகெதாயுதன்ஓட்டமாயோடுகிறசேனைகளையோடவொட்டாமல் திருப்பிக்கொண்டுவந்துஇரண்டாமணியில்நிறுத்திரதத்தை குசலாசன்முன்னுக்குத்துரத்தி வில்லையெடுத்து நாட்டிசாயகங்களைப்பூட்டி விடுகையில், குசலாசன்கண்டு (௧௦) அர்த்தசந்திராஸ்திரங்களை விட்டறுத்துத்தள்ளிஅதனமாய் ௧௦) நாராசங்கள்விட்டு செதாயுதன்மார்பிலணிந்த நவகவசங்களையுமறுத்துத்தள்ளிவிடவேகெதாயுதன்பார்த்துகோபமாகி(௱)திவ்வியாஸ்திரங்களைஎடுத்துவில்லிற்சந்தித்துபிரயோகஞ்செய்தான் அந்ததிவ்வியாஸ்திரங்கள்விடுபட்டுஅக்கினிச்சுவாலையுடன் குதிகென்றெரிந்துகொண்டு வருகிறபோதுகுசலராசன்கண்டுஅந்தநூறுதிவ்வியாஸ்திரங்களையுங்கொய்து அதனமாக இரண்டுதிவ்யாஸ்திரம்விட்டு சேனாதிபதியான கெதாயுதனேறிவந்த ரதத்தையுடைத்துவிட்டான் மீண்டுமறுதேறிலேறினான் அதையுமுடைத்தெரிந்தான் இந்தப்படி (௨௫) தேர்வரையிலதமாகவே கெதாயுதன் அதிசீக்கிரமாக மறுதேறிலேறி

வில்லை யெடுத்து நாணிபிகிந்து சரங்களைவாரி சொரிகையில் அதுகளையுஞ் சில அஸ்திரங்கள்விட்டு தடுமாடச்செய்துவிட்டு அதனமாய்ஒருதிவ்வியாஸ்திரம்விட்டு கெதாயுதன்பிடித்திருந் தவில் இருதுண்டமாகச்செய்தான் அதுபோகவே கெதாயுதன் கோபமாகி ஏதடாசிறுபிள்ளைஎன்றுபார்த்தால் இவனவம்மை வில்லைக்கையிற்பிடிக்க வொட்டாமலும், அஸ்திரங்களைப் பூட் டஒட்டாமலும், சின்னபின்னப்படுத்துகிருன்பார்த்தாயோவெ ன்றுதன்னுடைய தண்டாயுதத்தையெடுத்துச் சுழட்டிகுசலரா சன்பேரில்விட்டெறிந்தான் அதுகண்டு குசலராஜனதையும் ஒ ருபாணத்தினுல் சுக்கல்சுக்கலாகச்செய்தான் அதுபோகவேகெ தாயுதன்கத்திகேடயமெடுத்துக்கொண்டு ரதத்துடன்வரும்போ து குசலராஜன்பார்த்து சலுதியில் ஒருஅர்த்தசந்திராஸ்திரத் தையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து கடுகடுத்து கெதாயுதன்சிரசைய றுத்துத்தள்ளினன்.

மட்சயந்தனுக்கும் குசலராஜனுக்கும் யுத்தம்.

கலிவிருத்தம்.

மட்சயந்தவனுமாஹம்வண்மைசேர்
இஷ்டருங்கதாயுதனேமனுர்
பட்சமானதுகண்டுபதறியத்
துஷ்டனைமுடிப் பேனெனத்தூண்டினன்.

அதனைக்கண்ட சேனதிபதியானவன் கோபங்கொண்டு இரதத்தை குசலராசன்முனைடத்திவில்லைஎடுத்துநிறுத்திநா ணிபிகித்து அனேகபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்து குசலராசன் பேரிலெய்து யுத்தஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது மட்சய ந்தவனுமான்கண்டு மனதில்அதிககோபங்கொண்டுமேற்குமுக மாய்ப்பாய்ந்து (௰) யோசனை நீளமும எண்பதுயோசனையுயா மூமுள்ளஓர்பர்வதத்தைக்கெல்லித்தோளின்மீதுவைத்துக்கொ ண்டு கோபச்சிறிப்புசிறித்து குசலராசன்முன்னுக்குக் கொண் டுவந்து அவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிருன் அடா! குசலனே? கேளும் நீகையிலாகாதசிலராக்ஷதாளைக் கொன்றேமென்றுகெ ர்வித்தாயேஅதையிப்போதே அறிவிக்கிறேன் என்கையிலிருக் கின்ற பர்வதத்தைப்பார்த்தாயோஇந்தப்பர்வதம்போடுமுன்ன மே எங்கள்ராசாவாகிய சத்துருக்கமகாராசனை வணங்கினுல் நீ பிழைப்பாய் இல்லாவிடிற்சாவாயென்றுன் அப்படிகூறிய மக்ஷ

யந்த அநுமானைப்பார்த்து அடா இதுவதடா காட்டிற்றிரிகின்றகுரங்கானது மலையைத்தூககிக்கொண்டுவந்து சத்துருக்கனுடைய பேரைச்சொல்லி நம்மை மிரட்டுகிறது இதையார்வளர்த்துவார்த்தைகற்றுக்கொடுத்தகுரங்கோ, ஆனாலும்இதனுணுவத்தை அறிவோமென்று அருகில்நெருங்கி அடாகுரங்கே எது மொழிந்தாய் நான்சத்துருக்கனை வணங்கினல் பிழைப்பேன் இல்லாவிடில்உன்கையிலிருக்கும் குன்றுலின்றுஎன்னைக்கொன்று விடுவேனென்று என் முன்னிற்புகன்றுயல்லவா நல்லதுஅந்த சத்துருக்கனிடத்தில் பலமிருந்தால் என்னைவெற்றியடைகிருன்இல்லாவிடில் என்கையிற்சாமார்த்தியமிருந்தால் நான்வெற்றியடைகிறேன் நாட்டில்வாழாத காட்டில்வாழும் குரங்குநீயார் உனக்குமவனுக்கும் என்னசம்பந்தமுணடென்று தலைமேல்மலைவைதுக்கொண்டுவந்தாய் ராட்சதமாய்கையால்இப்படிகுரங்குருபமெடுத்துவந்தாயோ நீயார் சொல்லாவிடில் உன்னையும் மூன்றுதோளிலிருக்கும்பர்வதத்தையும் நிர்த்தூளிபடலமாக்குவேனென்றுன்.

அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட மட்சயந்தநுமான் குசலராசனைப்பார்த்து குலுங்கநகைத்துச் சொல்லுகிருன் அடா குசலனேகேள் பராபரவஸ்துவாய் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணரே ஸ்ரீராமமூர்த்தியாய்அவதரித்து ராவணசம்மாரஞ்செய்யுங்காலையில்வாய்வுபுத்திரன் அநுமாராகியஎன்தந்தையைக்கண்டு சினேகங்கொண்டு, வாலியைக்கொன்று, சுக்ரீவனுக்குபட்டங்கட்டி, எழுபத்திரண்டுவெள்ளம என்னைப்போன்ற வானரானைதண்டுகூட்டிப்படையெடுத்து லங்கைக்குள் நுழைந்து இராவணசம்மாரமுடிப்பித்துக்கீர்த்திபெற்ற அனுமார்குமாரன்நான் என்பெயர்மக்ஷயந்தனுமானென்றுசொல்வார்கள் அப்படியிருக்கக் காட்டில்வாழுகின்ற குரங்கானுல் பேசத்தெரியுமோ இப்பேர்கொற்றபர்வதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுவர பலன்தானுண்டோஎன்னைப்போல்பலயபடைத்தஎழுபத்திரண்டுவெள்ளமவானராள் அயோத்தியிலிருக்கின்றுர்கள அதுவுமன்றி ஐந்நூறுவெள்ளம இராக்ஷதாளும் அதற்குப்படைத்தலைவர்சேனுதிபதிகளும் இராட்சதசிரேஷ்டர்களும வந்திருக்கிருர்கள் நீயோசிறுபிள்ளைஏன்வீணில்மீளாதவகையைத்தேடிக்கொள்ளுகிருய், ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன்கெடுமெனற பழமொ

ியுணர்ந்திலாயோ ஆர்பகையானலும் ஸ்ரீராமர்பகையாருக்கு
ாகாது ஸ்ரீராமபாணங்கொஞ்சத்தில்விடாது ஆகையால்என்
சால்லைத்தள்ளாமல் வேறென்றுங்கருத்திற்கொள்ளாமற் சத்
ருக்கமகாராசனை இணங்கி வணங்கி பிழைப்பதே காரியமெ
ாறுன்.

அப்படிசொல்லிய மக்ஷயந்த நுமானைப்பார்த்து குசலராச
ாசொல்லுகிறுன் அடா! பக்ஷயந்தவனுமானே? அந்தஸ்ரீரா
னைப்போலலட்சம் ஸ்ரீராமன்வந்தாலும் அவன்தம்பிசத்துரு
னைப்போல் இரண்டுலக்ஷம் சத் ருக்கன்வந்தெதிர்த்தாலும்
ன்னைப்போலபலம்படைத்த வானரவெள்ளமான இராட்சத
சனையானது கோடிவெள்ளம்வந்தாலும் அயோத்தியைநாடி
கடியோடிப்போகும்படியாய் என்னுடையநாராயணஸ்திரத்
ினலே ஒருக்ஷணப்பொழுதிற் சம்பாரஞ்செய்து போடுவேன்
அந்தஸ்ரீராமனும் அவனுடையசேனைகளும் உனக்கேபெரிதா
ிருக்கும் அதுகளெல்லாம் எனக்கோர் துரும்பென்று நினைத்தி
ருக்கிறேன் • நீபோடப்பட்ட மலையை எதோபோடு பார்ப்போ
மென்றுன்.

அப்போது மட்சயந்த அனுமான் அதிககோபங்கொண்டு
இவனைக்கொன்ருலும் தோஷமில்லையென்று சுழட்டி குசலரா
ஜன்பேரில்விட்டான் அந்தபர்வதமானது மூங்கிற்காடுபத்திள
ிய காடி புலி சிங்கம் காட்டானைகள் திடுக்கிட அதிகவேகமாக
வருகிறபோது குசலராசன் கண்டுசீதையம்மாள்கொடுத்தஇந்தி
ானுடைய வஜ்ராயுதத்தை எடுத்து வருகிறபர்வதத்தின் பேரி
லேவிரைந்துவிட்டான். அந்தவச்சிராயுதமானதுபர்வதத்தின்
பேரிலேபடவே,பர்வதமானது விபூதிதூளிதம்போற் பூமியில்
விழுந்துவிட்டது. அதுகண்டுமட்சயந்த அனுமான்கோபமாகி
மேற்குமுகமாக நோக்கி மற்ருேர்பர்வதத்தைக்கொண்டுவரப்பா
மூன்னமேகுசலராசன்வில்லில்அநேகபாணங்களைச்சந்தித்து
மட்சயந்த அனுமான்பேரிற் பிரயோகம்பண்ணிவிட்டான். பா
ணங்கள்வில்லில்விடுபட்டுநாகசர்ப்பம்போற்சீறிக்கொண்டுமட்
சயந்த அனுமானுடைய சரீரங்களில சுருக்குசுருக்கென்று வந்
துதைக்கவே மட்சயந்தவனுமான்கையினலும் வாயினலும்பா
ணங்களைபிடுங்கிவுதறினன் அப்போது பாணங்களெல்லாம் மூ
றித்துபோய்விட்டது. அதற்குகுசலராஜன் (௯௦) ந ராசபாணங்

களெடுத்துவில்லிற்சந்தித்து மட்சயந்தனுமான்பேரிற்பிரயோகஞ்செய்தான். அந்தப்பத்துநாராசபாணங்களும் விடுபட்டுகாலக்கோட்டிவிஷம்போற்சீறி சிடசிடபடபடவென்ற சத்தத்துடனெறிந்துக் கொண்டு வருகிற (௧௦) நாராசங்களையும்மட்சயந்தவனுமான் கையைநீட்டி பிடித்துகசக்கி நசுக்கிசத்துவித நீவந்தவழிபோவென்று காட்டிக் கூட்டியோட்டி விட்டான். அதனல் குசலராஜன் கண்களிற் பொறிபறக்க மகாகோபத்துடன் நூறுநாராசபாணங்களை எடுத்து வில்லில் ஒவ்வொன்ருய்ச் சந்தித்து விட்டான்.

அந்த நாராசபாணங்களானது ஆலகாலவிஷம்போற் புகைகளுடன்சீறிவரும்போது மட்சயந்த அனுமான் ரணக்களத்திலுருண்டுகிடக்கும்இரும்புதெண்டாயுதத்தை கையிலெடுத்து வருகிறபாணுஸ்திரங்களை பறக்கடிக்கிறபோது பாணங்களானதுவந்தவழிபோனவழிதெரியாமற்போய்விட்டது குசலராஜன் பின்னுமதிகசினங்கொண்டு திவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து தநுசிற்ெருடுத்துவிடுத்துமட்சயந்த அனுமான்கையிற்பிடித்திருந்தஇரும்புதெண்டாயுதத்தை யறுத்தெறிந்தான். அதுபோகவேமட்சயத்த அனுமான் ரணக்களத்தில்விழுந்திருந்த ஆனைகளைவாரிவாரிகுசலராசன்பேரில் விட்டெறிந்தான். அதுகண்டு குசலராஜன் இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களைவிட்டுஅதைசிதைத்தான் பின்புமட்சயந்த அனுமான் இரதங்களைவாரி குசலராஜன்மீதுவிடுத்தான். அதற்குமிரண்டு திவ்வியாஸ்திரங்களைவிட்டு வருகிறஇரதத்தை உடைத்தெறிந்தான் அதனல் மட்சயந்தநுமான்மயங்கித்தியங்கி இவனைஎவ்வாராய்செயிப்போமென்று மனதில்யோசனைசெய்துக்கொண்டிருக்கையிற் குசலராஜன்சொல்லுகிருன்.

அடா! மட்சயந்தனுமானே? ஏன்யுத்தம்பண்ணுகிருய் உனக்குஆயுதங்கள் அஸ்திரங்களும் கல்லும் மரம் யானைதேர்களோஇப்படியுத்தஞ்செய்தோ ராவண இராட்சதாளைசெயித்தீர்கள் உங்களைசேவகத்திற்குள்வைத்துக்கொண்ட ஸ்ரீராமனும் உங்களைப்போறுருனே யுத்தபண்ணுவான்உங்களுடைய வம்மிசசேஷ்டைகளையேகாட்டினீர்கள் நீங்களொருசேவகவீரனென்றுஎன்முன்யுத்தப்பண்ணவந்தீர்கள் உனைப்போல் (௭௨)வெள்ளம்வானராளுமஇப்படிதான் யுத்தம்பண்ணுவார்களோவெ

ருன். அதுகேட்டுமட்சயந்தனுமான் கோபத்துடன்சூசலரா
னைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறுன் அடா! சூசலனே? நீவிசேஷ
மதைமிஞ்சாதே, நீதானேசூரனென்று துள்ளாதே, உன்கையி
லில்லிருக்கிறதென்று சொவியாதே, உன்னுடைய அஸ்திரங்
கொண்டா என்னைசெயிக்கப்போகிறுய் உன்னுல்வல்லமையுண்
டானுல வில்லம்பை பூமியில்வைத்து என்னுடன் யுத்தபண்
ணிப்பார் உன்னுடையசாமர்த்தியமும் என்னுடைய சௌரிய
மும் அப்போதல்லவோதெரியவரும் அப்படியுத்தம்பண்ணுகி
றதைவிட்டுவிட்டு ஆயுத அஸ்திரங்கள் மிச்சமாயிருக்குதென்று
நிராயுதனாய்நின்றபேரை ஏன்வீணில்சொல்லுகிறுய் நீஇராச
குமாரனுனுல என்னுடையமல்லுத்தஞ்செய்துபார் அதில்தான்
வீரனெனபது நீ சூரனென்பதுந் தெரியவரும் நீரிஷிபிள்ளை
யானபடியினுலே உனக்கு இந்த வில்வித்தைவிட வேறே யுத்த
ஞ்செய்யமாட்டாய் எதிரியுடன் வில்லம்பில்லாது கத்திகேடய
மெடுத்துயுத்தஞ்செய்தால் தானும் கத்திகேடயமெடுத்துயுத்த
ஞ்செய்யவேண்டும்எதிரி நிராயுதனுகபோர்புரிந்தால் நீயும் நிரா
யுதனுகபோர்வேண்டும்இதல்லவோ, இராஜநீதி முறைஉனக்கு
தனுர்வேதசாஸ்திரயுத்தம் ஒன்றுதான்தெரியுமோ நாலாவிதயு
த்தமும்தெரியவாராதோவென்றுன். அப்படிசொன்னமட்சயந்த
னுமானைப்பார்த்து குலுங்கநகைத்து அடா! மட்சயந்தனுமா
னே? நல்லவசனம்சொன்னுய் காட்டில்வாசம்பண்ணப்பட்டமி
ருகங்களுக்குசம்மதையான குரங்குபுத்தியைஇனிநான்கேட்டல்
லவோ எந்தயுத்தமாகிலும்செய்யவிருப்புவேன், வில்லம்பிருக்
கிறமட்டு தான்வில்லம்புகொண்டேயுத்தப்பண்ணுவேன்உன்
றற்சாமர்த்தியமுண்டானுல் என்னுடையவில்லைபொடித்தெரி
ந்துபோட்டாயேயானுல் அதன்பிற்பாடு எந்தயுத்தமாகிலுப்ப
ண்ணுவோமென்று அநேகதிவ்வியாஸ்திரங்களைவில்லிற்சந்தி
த்துசரமாரியாகமட்சயந்தனுமான்பேரில் பாதாதிகேசம்வரை
யில்பொழிந்துவிட்டான். அதனுல் மட்சயந்தனுமானுடைய
சரீரங்களெல்லாம் ஜல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து உதிரவெ
ள்ளபசொரிய மகாஆயாசத்தோடு ஸ்ரீராமராமாவென்றடியற்ற
மரஞ்சாய்ந்ததுபோல் மட்சயந்தனுமான் பூமியில் மரணமூர்ச்
சையடைந்தான். அதனைக்கண்டபவர்னன் மகாகோபாக்கினியு
டன் அநேகஅஸ்திரங்களைத் தனுசிற்றொடுத்துவிட்டான் அ
த அஸ்திரங்களும் காலகோடிவிஷம்போற்சீறிக்கொண்டுவரு

கையிற் குசல்ராஜன்கண்டுபெதினைந்து அர்த்தசந்திராஸ்திரமெடுத்துவிடுத்துவருகிறபாணங்களையடுத்து அதனையாகஜந்துதிவ்வியாஸ்திரம்விடுத்து இரதம்சாரதிகுதிரைகளையுமதஞ்செய்து பவர்னனுடைய மண்டையைப் பிளந்துவிடவே, பவர்னனும் மிக ஆயாசத்தோடுவில்லை அடிதட்டிற்போட்டுவிட்டு மூர்ச்சையடைந்தான்.

அப்போது குசலராஜன் சந்தோஷமாகிப் பின்னுமநேக அஸ்திரங்களைசந்தித்து இரதகஜதுரகபதாதிகளின்மீதெய்து கொல்லுகிறபோது சேனைகள் நின்று நிர்வாகம் பண்ணமாட்டாமலோடத்தலைப்பட்டது. அதுகண்டு சேனாதிபதியான சூரசேனன்இரதத்தைநடத்தி ஓடுகிறசேனைகளை ஓடவொட்டாமல் திருப்பிக்கொண்டுவரும்போது குசலராஜனவன் இரண்டாமணிவிட்டு மூன்றுமணியிற் புகுந்தான்.

குசலராஜனுக்கும்
உக்கிரசேனனுக்கும் யுத்தம்.

——(*)——

சந்தவிருத்தம்.

வஞ்சமிகுமட்சயந்த வனுமான்மாய வயவீரன் குசலன்மூன்று மணியைச்சார்ந்தான், பஞ்சதுபோற் பரந்தபடை யுக்கிரசேனன் பாற்சென்று தடந்தேர்மேலேறிச்செஞ்சிலையைத்தாங்கி, செஞ்சுடரோன் முன்னமரும் மஞ்சுபோலச்சேனையொடுமேவிசில செப்புவானே.

இந்தப்படி மூன்றுமணியையயடைந்தகுசலராஜனைக்கண்ட உக்கிரசேனன்மகாகோபாக்கினியுடன் இரதத்தைகுசலராஜன்முன் னடத்திச் சொல்லுகிறான். அடா ! குசலனே ? நில்லு நில்லெங்கேவருகிறாய் நீகையிலாகாதசிலபேரைக்கொன்றோமென்றுகர்வித்திருக்கிறாய் அந்தகர்வத்தை அரைட்சணநேரத்தில் அடக்கிவைக்கிறேன்பாரடாவென்று வில்லையெடுத்துநிறுத்தி அதிகதீட்சண்யமாக யிருககப்பட்ட (௧௦) திவ்யாஸ்திரங்களைவில்லிற்றொடுத்து பிரயோகஞ்செய்தான். அதுகண்டு குசலராஜன்கோபாக்கினியுடன் ஐந்துநாராசமெடுத்து அபிமந்திரித்துவிட்டான், அதுவும்விடுபட்டு நாகசற்பமபோற் சீறிக்கொண்டுவந்துஉக்கிரசேனன்விட்டபத்துதிவ்வியாஸ்திரத்தையும் அவன்ஏறிவந்த இரதம்சாரதிகுதிரைகளையுந் துய்சம்பண்ணிப்போட்டது. அதுகண்டு உக்கிரசேனன் லகுவில்தப்பித்துக்

காண்டு மறுதேரிலேறினன் அதையும் இரண்டு திவ்யாஸ்திர
ங்களைவிட்டுடைத்தெரிந்தான். இப்படி முப்பது இரதம்வரையி
குசலராஜன் பாணங்களினுற் பொடியாகச் செய்ததால் உக்கிர
சனன் திக்குமுக்காடி அக்ஷணமறுதேரிலேறிசாரதியையெச்சரி
து இரதத்தைநடத்தி வில்லையெடுத்து நிறுத்தி நாணிபிகிந்து
அநேகதிவ்வியாஸ்திரங்களைவில்லிற்சந்தித்துவிட்டுவிட்டான.
அந்தபாணுஸ்திரங்கள் அக்கினிசுவாலையுடன் வருகிறபோது
சலராஜன்கண்டு சீக்கிரத்தில நூறுதிவ்யாஸ்திரம்விடுத்து உ
கிரசேனன்கைவில்லைக்கொய்து அவன்திரேகத்தைச் சதைச
தையாகப்பேர்த்தெரிந்துசாரதிதலையறுத்து குதிரைகளையுந்து
ண்டுதுண்டாகத்தறித்து போட்டான். அதனுல்உக்கிரசேனன்
யிரியம்விடாமற் கத்திகேடயம்எடுத்து இரதத்தைவிட்டு குதி
துமண்டியிட்டு சிவ்வென்றுபாய்ந்துவருவதை குசலராஜன்க
ண்டு ஒருதிவ்யாஸ்திரமெடுத்து சிக்கிரமவிடுத்து கத்திபிடித்த
கையை அறவெட்டித்தள்ளினுன். அந்த கத்தியுடன் கைபோக
வ, அதிககோபமாகிவேகமுடன் இடதுகையிற்றண்டாயுதமெ
த்து சுழட்டிவிட்டெறிந்தான். அதுவுமகுசலன்பேரில்ஓடிவரு
றபோது குசலராஜனகண்டு ஒரு அர்த்தசந்திராஸ்திரமெடுத்
துவிட்டுதெண்டாயுதத்தை அறுத்துத்தள்ளி அதிசிக்கிரமாக
ஒரு கண்டங்கத்திரிபாணமெடுத்து விடுத்து உக்கிரசேனன்சிர
சை யறுத்துத்தள்ளினுன்

குசலராஜனுக்கும் அசுவமேசனனுக்கும் யுத்தம்.

கலி விருத்தம்.

வெஞ்சமர்செய்து உக்கிரசேனனைத்
துஞ்சவெங்கணை தொட்டகுசலன்மேல்
பஞ்சபாதக னமஸ்வமேசனனும்
மஞ்சமோடு சமற்குவந்தனன்.

அப்போது அஸ்வசேனன்மகாவுக்கிரத்துடன் இந்தகுசல
னுடையவில்லையும் இவனுக்கு உறுதியானசொல்லையும அநத
யெல்லையிலுள்ளவர்கள்யாவரு மென்னைமெச்சத்தக்கதாய் கண்
டக்கிறேன் இவனையுமிருபிளவாகத்துண்டிக்கிறேனென்றுகண்
டப்பாகச்சொல்லி அநேக அஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்துகுச
ராஜன்பேரில சரமாரியாய்பொழிந்துக்கொண்டிருந்தானது

கண்டுகுசலராஜன் வில்லிலனேகபாணங்களை சந்தித்துவிடுத்து அஸ்வசேனன் சரீரத்தைச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைபடச் செய்தான். அதனால் அசுவசேனன் மிகவும்நொந்து, ஒருசத்தியையெடுத்து பூசைசெய்துவிட்டான். அந்தசத்தியானது அகண்டாண்டபுவனங்களும் நடுங்க ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு வருகிறதைக் குசலராசன்பார்த்து, தானுமோர்சத்தியையெடுத்து வந்தனைவழிபாடுசெய்து உச்சரித்துவிட்டுவிட்டானதுவும் விடுபட்டு அண்டர்விலங்கமற்றவர்கலங்கச் சண்டப்பிரசண்ட உத்தண்டத்துடன் ஆவென்றுவாயைததிறந்துக்கொண்டு அசுவசேனன் விட்டசத்தியைக் கபளீகரப்பண்ணிப்போட்டது. அதனால் அசுவசேனன்மகாகோபாக்கினியுடன்வில்லில்னேகபாணங்களைச் சந்தித்து யுத்தம்பண்ணிகொண்டு வந்தான்.

அந்தசமயத்தில் சேனாதிபதியாகிய காலசித்தனானவன்பாணவேகமடங்கியதால் இரதத்தை அதிவேகத்துடன் நடத்திரணக்களம்வநது குசலராஜனைக்கண்டு சொல்லுகிறான். அடா! குசலனே? நீயொருசேவகனென்று வில்லை கையிற்பிடித்தாய், எதிர்நின்று யுத்தம்பண்ணப்பட்ட என்னை இப்படியஸ்திரம்விட்டு சமயத்திலிரதத்தை தூரத்திலோடச்செய்தபடியினாலே இதுவரையில் நீ பிழைத்திருந்தாய், இல்லாவிடிலென்னுடைய அஸ்திரத்தினாலெரித்துப்போடுவேன் இப்போதுமென்ன எதோஎடுபார்ப்போமென்றான். அப்படி சொன்ன காலசித்தனுடையவார்த்தையை குசலராஜன்கேட்டுசொல்லுகிறான் அடா! காலசித்தனே? விசேஷத்தைமிஞ்சாதே, என்னவார்த்தைபுகன்றாய் நீயொருசேவகனென்று வில்லைகையிலே பிடித்தாயென்று யசமயத்தில் வாய்வாஸ்திரம்விட்டுரதத்தைபின்னுக்குத்தள்ளிவிட்டாயென்றும்இல்லாவிடில்உன்னையும் என்னுடைய அஸ்திரத்தினாலே பஸ்மீகரப்படலமாயெரியப்போடுவேனென்றல்லவோசொன்னாய், அந்தப்படியானாலென்னையும்என்னுடைய அஸ்திரத்தையுமெரிக்கப்பட்ட அஸ்திரமுண்டானால்எதோஎடுபார்ப்போமென்று வில்லிலனேகபாணங்களைச்சந்தித்து வருஷகாலத்தில் ஈசானியமூலையில்மேகமானது விடுபட்டுயிடிமின்னல்குமுறலுடனே ஓய்ஒழிச்சலில்லாமல் மாரிபொழிவதுபோலே ஒன்றரைநாழிகை பரியந்தம் மூச்சுவிடாமல் சரமாரியாய் பொழிகிறபோது காலசித்தன்கண்டனேகபாணங்களைவில்லிற்

சந்திக்கு ஐப்பசி கார்த்திகை மாதத்தில் பெய்யு மழையைப் போலே இரண்டுநாழிகைபரியந்தம் பொழிந்துக்கொண்டிருக்கையில் இதில்குசலராஜன்விட்ட பாணங்கள திவேகமாய்வந்து காலசித்தன்விடப்பட்ட அஸ்திரங்களையறுத்து, காலசித்தனுடையசரீரத்தையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து சாரதிகுதிரைகளையும் அதஞ்செய்து சேனைகள்பேரிலும் அஸ்திரங்கள் பாய்ந்ததினால் அதிககூச்சலெழும்பத்தலைப்பட்டது.

அப்படி குசலராஜனுடைய அஸ்திரங்களினாற் காலசித்தன்மிகவுங்கஷ்டப்படைந்து குசலராஜனைப்பார்த்து பல்லைக்கடித்து அக்கினியாஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து மந்திராபூதிகள் கொடுத்து விடுத்தான் அந்த அக்கினியாஸ்திரமானது வில்லில்விடுபட்டு அக்கினிப்பொறிகளை வாரியிறைத்துசிடசிட படபடவென்கிறவொலியோடு திகுதிகென்றெரிந்துக்கொண்டு அதிவேகமாய்வருகிறபோது குசலராஜன்கண்டு ஒரு அக்கினியாஸ்திரமெடுத்து தனுசிற்றொடுத்து மந்திரபூதிகளுடன் விட்டுவிட்டான் அந்த அக்கினியாஸ்திரமானது எரிபுகைகளுடன்யாவரும்மயங்க, மூவருந்தியங்க, தேவர்களும் அண்டம்விட்டண்டமோடுங்க, சந்திராதித்தர்மனமொடுங்க, சிவ்வென்றுவாயைத்திறந்துக்கொண்டுவந்து காலசித்தனுடைய அக்கினியாஸ்திரத்தையறுத்து பூமியிற்றள்ளிப்போட்டு அம்புருவில் வந்தடைந்தது.

அதனாற்காலசித்தன் கடுஞ்சினமாகி ஒருசத்தியைக் கையிலெடுத்து மந்திராபூதிகள்செய்துவிட்டான் அந்தசத்தியானது புறப்பட்டு அண்டரண்ட பகிரண்டங்களும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுங்குலுங்க அக்கினிச்சுவாலையாய் அதிகவேகத்துடன்சத்தியானதுகுரூரமாய் ஆகாயமெழும்பிச்சொல்லுதற்கரியவோசையுடன் குசலராஜன் எங்கேயெங்கே என்று தேடிவருகிறபோது தேவர்கள்கண்டுபயந்து ஒரு அண்டம்உயரவோடிப்போனார்கள் அப்போது குசலராஜன்கண்டு இந்தசத்தி மகாமகிமையுடனேயும் வருகிறதென்று தன்னுடைய உக்கிரவீரசத்தியைத் தன் கையிலெடுத்து மந்திராபூதிகள் செய்துவிட்டான். அந்தவுக்கிரவீரசத்தியானது ஆவென்று வாயைத்திறந்து அக்கினியை குபில்குபிலென்று கக்கிக்கொண்டு அதிவேகமாய்வந்து காலசித்தன்விட்ட சத்தியை குசலனண்டைக்குப்போக வொட்டாமல் மடக்கிக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்து காலசித்தனுடைய சத்தியை

கமளீகரம் பண்ணிப்போட்டு குசலராஜன் அப்புருவில் வந்தடைந்தது.

அப்படி காலசித்தன்விட்ட சத்திபோகவே காலசித்தன் நாராயணுஸ்திரத்தைக் கையிலெடுத்தான் அதுகண்டுதேவர்களெல்லாம் பயந்து மேலண்டத்திற் கோடிப்போனூர்கள். அப்படி தேவாகள் நடுங்கும்படியாய் நாராயணுஸ்திரத்தை பூசை செய்து வில்லிற்சந்தித்து விட்டுவிட்டான் அந்த நாராயணுஸ்திரமானது ஆலகால விஷத்தைப்போல அக்கினியைவாரியிறைத்துக்கொண்டு அதிகவேகத்துடன்வருகிறபோது, குசலராஜன்கண்டு, இந்தநாராயணுஸ்திரமானது மகாமகிமையுடன்வருகிறதென்று தன்தாயார்கொடுத்த நாராயணுஸ்திரத்தைஎடுத்து பூசைநைவேத்தியஞ்செய்து பிரயோகஞ்செய்தான். அந்த அஸ்திரமானது அண்டங்குலுங்க ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு காலசித்தன்விட்ட நாராயணுஸ்திரத்தின்மீது தடாலென்றுமோதி ஒன்ருேடொன்றுதாக்கி சிலநேரம்யுத்தம்புரிந்து காலசித்தனுடைய நாராயணுஸ்திரத்தை கமளீகரித்து அப்புருவில்வந்தடைந்தது. அதுகண்டுகாலசித்தன் மகாகோபாக்கினியுடனே எறிந்துவிழுந்து குசலராஜனைக்கொல்லவேணுமென்றுபிரமாஸ்திரத்தையுங்காலனிடவச்சிரகோபதெண்டாயுத்தத்தையுஞ் சிவன்கொடுத்தசூலமுமெடுத்து பூசைகள்புரிந்து குசலராஜனைப் பார்த்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிருன், அடா ! குசலனே ? கேளுடம், இதுவரையில உன்னைச்சிறுபிள்ளைஎன்றும் ஸ்ரீராமரைப் போலிருக்கிருயென்றுஞ் சீதாலட்சுமியுடைய பிள்ளைஎன்றும் மனபொறுத்தேன் அப்படிமனப்பொறுத்ததோஷம் என்னுடையசரீரமெல்லாந்துளைபட்டு மிகவுங்கஸ்தியடைந்தேன், ஆனபடியினுலிப்பொழுதுபிரமாஸ்திரமுங்காலன்கொடுத்ததெண்டும் சிவன்றந்தசூலமும்விடுகிறேன் இனியுன்னைக் கொஞ்சத்தில்விடுவேனென்றுயோசிக்காதேஇதோவிட்டுவிட்டேன்.இதை விலக்கடாபார்ப்போமென்று ஒன்றின்மேலொன்ருய்விட்டான் அம்மூன்ருயுதமும் வெளிப்பட்டு அண்டபகிரண்டமுதல்ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும்நடுங்க, அக்கினிப்பொறிகளெழும்ப, அட்டகாசங்கள்செய்து, குசலராஜன்எங்கேஎங்கேஎன்றுவருகிறபோது,அதைகுசலராஜன்பார்த்துஅதிகவிரைவில்தாயார்கொடுத்த நாராயணுஸ்திரத்தைஎடுத்து பூசைசெய்துவில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகப்படுத்தினுன் அந்தநாராயணுஸ்திரமும்விடுப

ட்டு மண்விண்ணதிர கீழுதடு கீழுலகமு மேலுதடுமேலுலகமு ருவுகொண்டு வடவாமுகாக்கினிப்பொறிகள்சிந்தி பூமியில்விழுந்து ரணக்களத்திலிருக்கும் யானைதேர்பரிசேனைகளும்எரிந்து பொரிந்து சுடுநாற்றங்களெழும்ப ஆங்காரவீரபராக்ரமத்துடன்விட்ட பிர்மாஸ்திரம்தண்டாயுதம் சூலாயுதத்தின்பேரிலும் வந்து சடாலென்றுமோதி ஆகாயம் பூமியுமொன்ருய் ரூபங்கொண்டெதிர்த்துப்போருடி யுத்தம்புரிந்து அம்மூன்ருயுதத்தையும்முன்னுக்குவாவொட்டாமல் அடித்துத்துரத்துகிறபோது, தேவர்கள் கண்டு, இந்தநாராயணுஸ்திரமானது நமதுபேரில்எங்கேவருகிறதோவென்று தியங்கிமயங்கும்படியாய் அம்மூன்றஸ்திரங்களுஞ் சின்னபின்னப்பட்டுவெட்கி அது இருப்பிடம்போய்ச்சேரவே, காலசித்தன்கண்டு பயங்கொண்டு, எல்லாம் ஸ்ரீராமருடையகிருபையென்று மனதைத்தைரியப்படுத்திக்கொண்டு பாசுபதாஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்சந்தித்து மந்திரபூர்வத்துடனேபூசைகள்செய்து குசலராஜனை செயமடைந்துவாவென்று ஆகர்ணபரியந்த மிழுத்துவிட்டான்.

அந்தப்பாசுபதாஸ்திரம்விடுபட்டு அதற்குகாவலாய் அஷ்டவயிரவர்களும் பாணத்தின்மூலையில் சூலத்தைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்க, அஷ்டதிக்குப்பாலகருமவரவர்களாயுதங்களுடன் பாணத்தின்மத்தியில் நிற்க, ஏகாதசருத்திராள்துவாதசாதித்தர்கள் சூலங்களைகையிற்பிடித்துக்கொண்டு பாணத்தினுடைய வலப்புறமாககாக்கப்புறப்பட்டது; அந்த பாசுபதாஸ்திரத்தைக்கண்டுதேவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள் பிர்மாஸ்திரத்தையும்சூலத்தையுந்தெண்டாயுதத்தையும்நாராயணுஸ்திரஞ்செயித்தது இந்தபாசுபதாஸ்திரத்திற்கு எந்தஅஸ்திரம்விடுவானே பார்ப்போமென்றிருக்கையிற் குசலராஜன் கண்டுஇந்தஅஸ்திரமூமகாமகிமையுடன வருகிறதென்று நினைத்துநினைத்துதன்தாயார்கொடுத்த நாராயணுஸ்திரத்தையெடுத்து தூபதீபநைவேத்தியங்களுஞ்செய்து, மந்திரபூர்வமுடனேவில்லிற்சந்தித்து தன்தாயைத்துதிசெய்து காலசித்தன்விட்ட பாசுபதாஸ்திரத்தை செயித்து வாவென்றுவிடவே, அந்த நாராயணுஸ்திரமானது அண்டபிண்டபிர்மாண்டம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும்நடுங்க அட்டகாசஞ்செய்து ஆவென்றுவாயைத்திறந்து வடவாமுகாக்கினியைவாரி குபீல்குபீலென்றுபூமியிற்கக்குகிறபோது அந்த அக்கினிப்பொறியானது பூமியில் விழுந்து புல்லும்பூண்டுமரம

ட்டைசெடிகளுப்பத்திஎறிய, அந்த அக்கினிச்சுடரில் யானை தேர் பரிசேனைகளும் சுடுநாற்றங் ளெழும்ப, அண்டாண்ட புவனங்களும்நடுங்க அஷ்ட திக்குமதிர, ஆலகாலவிஷத்தைப் போற்சீறிக்கொண்டு அதிவேகத்துடன்வந்துகாலசித்தன்விட்டபாசுபதாஸ்திரத்தைசடாலென்றமோதியடிக்கவே பாசுபதாஸ்திரத்தைகாத்துக்கொண்டுவந்த அஷ்டவயிரவர்களுடையசூலமுமொடிந்து அஷ்ட திக்குப்பாலகரிட ஆயுதங்களுமொடிந்துஏகாதசருத்திராள்சூலமுந்தவடுபொடியாகி அஷ்டவயிரவர்களும்அஷ்ட திக்குப்பாலகருமேகாதசருத்திராளும நாராயணாஸ்திரத்தினல்அடிபட்டுமுறிந்தோடியும்பாசுபதாஸ்திரமானதுஉக்கிரம்விடாமல் நாராயணாஸ்திரத்தின்பேரிலெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்கிறபோது நாராயணாஸ்திரம்அதிசஉக்கிரத்துடன் பாசுபதாஸ்திரத்தை முறிய அடித்துபூமியிற்றள்ளிவிட்டு அம்புருவில்வந்தடைந்தது, பாசுபதாஸ்திரமானதுபின்னப்பட்டு உருவாகிசிவபிரானிடம்போய்ச்சேர்ந்தது தேவர்களும்நாராயணாஸ்திரத்தினுடையமகிமையைஒருவராலுஞ்சொல்லமுடியாதென்று கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போதுகாலசித்தன் மிகவும்விசனப்பட்டு ராட்சதாளைப்பார்த்துசொல்லுகிறான் அடாராட்சதர்களேகுசலன்சிறுபிள்ளையென்றுபார்த்தீர்கள் நம்முடையராட்சதகுலத்திற்குநமனாக வந்திருக்கிறான் இவனைக்கொஞ்சத்தில் விடப்போகாது நாலுமூலையும் வளைத்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்து செயிக்கவேண்டுமென்றுசொல்லி மூன்றுமணியிலிருந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளையுங்கூட்டி யானைகளொருபக்கமும் ரதங்களொருபக்கமுமாய் நிறுத்திகுசலனை நடுவில்மடக்கிக்கொண்டுதானுமஸ்வசேனனும் சேனைகளைஏவிவிட்டு வில்லையெடுத்துநிறுத்திஅநேகபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்து இடைவிடாமற் சரவருஷங்களைப் பொழியும்போது குசலராஜன்கண்டு நகைத்து அபரிமிதமான அஸ்திரங்களைவாரி ஈசானியமூலையிலிருந்து மேகமானதுவிடுபட்டு இடிமின்னல்குமுறலுடனே மழைசொரிவதுபோலஓயாமல்நாலுமூலையும் குயவன்றிகிரிபோற்றிரும்பிஎய்து ராட்சதாளுடைய அஸ்திரங்களையறுக்கமாளாமல்பாணங்களானது வந்துவிழும்படியாய் அப்படி ராட்சதாளும்காலசித்தனும் அஸ்வசேனனும் ரோஷத்துவேஷங்களுடன்மிதமில்லாதபாணங்களை குச

ராஜன்பேரிலெய்கிறபோது குசலராஜன் எத்தனைபாணமென்
ருப்பான் எவ்வளவுதடுப்பான் என்னமாய் தானும் அஸ்திரம்
விடுப்பான் ராட்சதர்களோ கட்டுகட்டாய்பாணங்களைமட்டுமீதமி
ரிஉருவிவிடுகிறார்கள் அதனால் குசலராஜனும் நல்லதென்று
வில்லைநாட்டி அஸ்திரங்களைப்பூட்டி ௧-௰-௱-௲-௰-௱-௲-௧௦து
மென்று ஒருமுகூர்த்தம் மூன்றேமுக்கால்நாழிகைசரவருஷமா
ய்பொழிகிறகாலையில் அந்த அஸ்திரங்களானதுகாலசித்தனு
ராட்சதாளும் விடப்பட்டபாணங்களை எல்லாமறுத்து ரதகஜ
துரகபதாதிகளின்பேரில்முனைந்துஎப்படிவிழுகிறதென்றால்யா
னையொன்றுக்குமூன்றுபாணம், சவுடாலுக்குஒருபாணம், இரா
ராவுக்கிரண்டுபாணம், மாவுத்தனுக்கொருபாணம், இந்தப்படிக
ணக்காகவிட்டுச்சொல்லுகிறபோது அதில்யானைகளானதுகால
றுந்தும், வாலறுந்தும், தும்பிக்கையறுந்தும், மத்தகம்பிளந்து
, கொம்புமுறிந்தும், குடல்சரிந்தும்விழுந்தது, பின்னும் இ
ரதத்திற்கைந்துபாணம் இராசாவுக்கிரண்டுபாணம் சாரதிக்கொ
ருபாணம் குதிரைக்கிரண்டுபாணம் இவ்வண்ணமாக விடுகையி
ல் அந்தஇரதங்கள் அச்சுவேறு, ஆணிவேறு, குத்துக்கால்வே
று, கொடுங்கைவேறு, சட்டம்வேறு, துவசம்வேறு, கொடிவே
று, சாரதிவேறு, கால்வேறு, உடல்வேறு, தலைவேறு, குதிரை
வேறாக விழத்தலைப்பட்டது. அப்பால்குதிரைகளுக்கோவென்
றால்மூன்றுபாணம், ராவுத்தனுக்கிரண்டுபாணம், சாரதிக்கொரு
பாணம், இந்தப்படிகணக்காய்பாணங்கள்போய்விழுகிறபோது
காலறுந்தும், வாலறுந்தும், தலையறுந்தும், குடலறுந்துமாயவு
இராக்ஷதசேனைகளுக்கோவென்றால் நபுரொன்றுக்கிரண்டுபா
ணங்கள் கணக்காகவிடுத்துச்சொல்லுகையில், சேனைகளெப்படி
விழுகிறதென்றால்தலைவேறு, கைவேறு, உடல்வேறு, சதைவே
று, எலும்புவேறு, குசலராஜனுடைய பாணங்களினால் ரதகஜ
துரகபதாதிகளுமாண்டுகாலசித்தன்சரீரமுழுதுந்துளைபட்டு ஆ
யாசத்தோடு ஸ்ரீராமாராமாவென்று கைவில்லைநழுகவிட்டுதே
ன்பேரிற்சாய்ந்து மூர்ச்சையடைந்தான். அப்போது பாசறை
யிலுள்ளசனங்கள்மாண்டு பிணக்குவியலாய்க்குவிந்துஉதிரவெ
ள்ளமானது ஓடத்தலைப்பட்டது.

வீரசேனனும் சூரசேனனும்

குசலராஜன்பேரில் யுத்தப்பண்ணுதல்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அண்டமெண்டிசையுஞ்சரங்களான்மறைந்த வஸ்வசேனன்முடிசிந்தக்
கண்டிடுவீரசேனனுஞ்சூரசேனனுங் கருவியேயெழுந்து
சண்டமாருதம்போற்றனுவிட்டடர்ந்து தனியனைக்குசலனைவளைத்து
எண்டிசையோருங்கிலிகொளக்கணைகள் மாரிபோல்வாரியேயிறைத்தார்.

அப்பால்குசலராஜன் மூன்றுமணிகடந்து நான்காமணியில்வருகிறபோது மூன்றுமணியிற்காவிசித்தன் செய்திருந்தயுத்தத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீராமருடைய தம்பிகளங்களுக்குசேனாதிபதியான சூரசேனனும், மட்சயந்தமகாராஜனுடையகுமாரனாகியவீரசேனமகாராஜனும், இவ்விருவருங்குசலராஜனை நாலாமணியில் போகவொட்டாமலும், மூன்றுமணியில்நிறுத்திகுசலவன்முன்னுக்கு இரதத்தைநடத்திச்சொல்லுகிறான் அடா குசலனே? எங்களைக்கண்டுபயந்து நீயோடினால்நாங்கள்விடுவோமோ போகாதே நில்லடாவென்று வில்லைவளைத்துநாணிபிகிந்து பாணங்களைஎடுத்து மாரிபொழிவதுபோலசரமாரியாய்ப்பொழிகையிற்குசலராஜன்கண்டு,கோபங்கொண்டுவில்லிலனேக அஸ்திரங்களைத்தொடுத்து அவர்கள்விட்ட அஸ்திரங்களையறுத்து அதனமாக (௬)இடியாஸ்திரங்களைவிடுத்து வீரசேனன் சூரசேனனேறிவந்த இரதத்தையுமுடைத்தெரிந்துப்போட்டான். இரதமுடைந்துபோகவே,வீரசேனனுஞ்சூரசேனனும் பூமியிற்குதித்து மறுதேறிலேறி இருதிறவரும் வில்லைவளைத்து நாணிபூட்டியாமுன்னமே குசலராஜன் அதிசீக்கிரமாக (௬) இடியாஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டு இருதிறவருமேறியஇரதத்தைமறுபடியுமுடைத்துவிட்டானந்த இரதம்போகவே. வீரசேனனுஞ் சூரசேனனும் வேறுஇரதமேறிவில்லையெடுத்துவளைத்து பாணந்தொடுக்குமுன்னமே குசலராஜன் (௨) வாய்வாஸ்திரத்தை விடுத்து சண்டமாருதம் வீசுதுபோல் இரண்டுபாணங்களும் அதிகவேகத்துடன் இருவருடையஇரதத்தில்வந்து புகுந்து இரதத்தை பின்னிட்டவண்ணம்(௧[illegible]௰) யோசனை தூரத்தில் கொண்டுபோய்விட்டது.

சவுபாலராசனுக்குங் குசலராசனுக்கும் யுத்தம்.

கலிவிருத்தம்.

வலிமிகுத்தவிருவரும்வாளியான்
மெலிவுமெகாண்டவர்மேவிசெய்திமை
கலிவுளொாசொல்கேட்டசவுபாலன
ஒலிசெயும்ரதத்தூர்ந்தவன்ருடினன்.

அதுகண்டுகுசலராஜன் வில்லையெடுத்துக்கொண்டுமூன்று மணியைவிட்டு நான்காமணிகருவருகிறபோது, சந்தனமகாரா ஜனுடையபேரன சல்லியமகாராஜனுடையகுமாரன் சவுபால ராஜன்கண்டு, இரதத்தைகுசலராஜனமுன்செலுத்திசொல்லுகி றன, அடாசிறுபிள்ளாய்; எங்கே வருகிறாய் நில்லுநில்லடா வென்றுவில்லைவளைத்து அனேகபாணங்களை வில்லிற்சந்தித்து ப்பிரயோகப்பண்ணினன. அந்தபாணங்களும வில்லில்விடுபட் டு அதிவேகமாகவருகிறபோது குசலராஜன்கண்டு (௪௦) அர்த்த சந்திராஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்பொருந்தவிடுத்து வருகிற அ ஸ்திரங்களை அதமபண்ணிவிட்டான. அதுகண்டுசவுபாலராஜ ன்கோபமாக (௮) நாராசபாணங்களெடுத்துகுசலராஜன்வில்லை ப்பார்த்துவிட்டுவிட்டான். அந்தநாராசபாணங்களும விடுபட் டு நாகசற்பமபோற சீறிக்கொண்டு அதிவேகத்துடன் வருகிற போது குசலராஜன் கண்டு, அதுசீக்கிரமாய் (௧௦)நாராசபாணங் களை எடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டு (௮) நாராசபாணங்களையும அறுத்தெறிந்து அதனையாக (௨) நாராசபாணங்கள்விட்டுசவுபால ன்பிடித்திருந்தவில்லை (௪௦)பிளவாகப்பிளந்துபோட்டான்போ கவே, தட்சணமசவுபாலன் மறுவில்லையெடுத்து நாணேபிகிந்து (௫௦) அர்த்தசந்திராஸ்திரமெடுத்துவில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோ கபபண்ணினான. அந்த அர்த்தசந்திராஸ்திரங்களானது வில் லில்விடுபட்டு அக்கினிச்சுவாலைகளுடன் அதிவேகமாய் வருகி றபோது குசலராசன் (௧௦) அர்த்தசந்திராஸ்திரமெடுத்து (௫௦) அர்த்தசந்திராஸ்திரத்தையுமறுத்து அதனையாகஒருஇடியாஸ் திரம்விடுத்து சவுபாலனேறிவந்த இரதத்தை சுக்கல்சுக்கலாக உடைத்துவிட்டான.

அதனாற் சவுபாலன்கோபங்கொண்டு மறுதேரிலேறினன அந்ததேரையும ஒரு இடியாஸ்திரமவிட்டு உடைத்தெரிந்தான். இந்தப்படியாக (௨௦௦) இரதமுடைந்துபோகவே, சவுபாலன்

அதிசீக்கிரமாய் வேறொருதேறிலேறி சாரதியையெச்சரிந்து குசலராஜன்முன்பு இரதத்தைநடத்தி வில்லையெடுத்து நிறுத்தி அனேகபாணங்களை வில்லிற்சந்தித்து சோனைமாரிபோல சரமாரியாய் குசலராஜன்பேரிற் பொழிந்துவிட்டான். அதனைகுசலராஜன்பார்த்து (௧௦) திவ்யாஸ்திரங்கள்விட்டு சவுபாலன்விட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாம் கண்டனஞ்செய்துசவுபாலன்மார்பிலணிந்த நவகவசங்களையும் பொடியாக்கிவிட்டான அதுபோகவே, சவுபாலன் சீறிகோபமீறிஒருசத்தியையெடுத்து மந்திராபூதிகள் செய்துவிடுத்தானந்தசத்தியானது விடுபட்டு அண்டரண்டபுவனங்களும்நடுங்க, ஆற்பரித்து குசலன்பேரில் வருகிறபோது குசலராஜனும் வெற்றியையுடைய சத்தியொன்றை அந்தட்சணமெடுத்து பூசாவிதிகள் கொடுத்துவிடுத்தான். அதுவும்விடுபட்டுசவுபாலன்விட்டசத்தியை சித்திரவதைசெய்துவிட்டு அவ்வரசனேறிவந்த இரதத்திற்கட்டிய நான்குகுதிரைகளையுமாய்த்து சாரதிதலையைதேய்த்து பின்புசவுபாலனுடைய மகரகுண்டலகேயூர மதாணிப்பதக்கங் கிரீடங்களுட னிருக்கப்பட்ட சிரசையறுத்துத்தள்ளி அம்புறாவில்வந்தடைந்தது.

சவுந்தரராசனுக்கும் குசலராசனுக்கும் யுத்தம்.

கலிவிருத்தம்.

வெற்றிசவுபாலன் மாய்ந்தபின்மேதகை
பெற்றிடுங்குசலன் பிணக்காடுபோ
லுற்றசேனையது வுள்ளமதுருட்டவே
சற்றிரக்கமுற் சவுந்தரன்தோன்றினன்.

அதனைக்கண்ட சவுந்தரராஜன் தமையனிறந்தானென்று சாரதியையெச்சரித்து இரதத்தைநடத்தி வில்லையெடுத்து நிறுத்தி அனேக அஸ்திரங்களைவில்லிற்சந்தித்துகுசலராசன்பேரிற்பிரயோகப்பண்ணினன். அதுகண்டு குசலராஜன்பதினைந்து திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்து தனுசிற்றொடுத்து பிரயோகப்படுத்தி சவுந்தரராஜன்விட்ட அஸ்திரங்களையறுத்து வெட்டவெளியாக்கினன். அதனாற் சவுந்தரராஜன்கோபங்கொண்டு அடா இராஜகுமாரா, நீயிப்போது என்னுடையதமயனை கொன்றாயல்லவா, அப்பழிக்குப்பதில் உன்னைக்கொன்றுப்பழியைத்தீர்த்துக்கொள்ளாவிட்டால் என்பேர் சவுந்தரராஜனபாரென்று சப்தஞ்செய்யவேகுசலராஜன் அடா சவுந்தரராசனே ! என்ன

வசனம்புகன்றாய் என்னைக்கொல்லாவிட்டால் நீ பிடித்த தவில்லுமல்ல, உன்பேர் சவுந்தராஜனுமல்ல, அஸ்திரத்தினாலென்னையும் உன் இரதம்சாரதி குதிரைகளையும் பஸ்மீகரப்படலம் பண்ணாமல் போவேனேயானால் நான்பிடித்தது பிரசண்டகோதண்டமுமல்ல என்பேர் குசலனுமல்லவென்று சபதங்கூறி, ஒரு அக்கினியாஸ்திரத்தை யெடுத்துதனுசிற்றொடுத்துபூசைநைவேத்தியங்கள்கொடுத்துகடுகடுத்துவிடுத்தான். அந்த அக்கினியாஸ்திரமானது திக்குகள்நடுங்க, தேவர்கள்வொடுங்க,சக்கரம்போற் சக்கிராகாரமாய் அக்கினிப்பொறிகளைக் கக்கிக்கொண்டு வரும்போது சவுந்தராஜன்கண்டு பத்துவருணாஸ்திரங்களையெடுத்து தூபதீபநைவேத்தியங்கொடுத்துவிடுத்தன். அதுவும் யுகாந்தகாலமிடிபோ லிடித்துக்கொண்டு குசலன்விட்ட அக்கினியாஸ்திரத்தின்பேரில் வருணாஸ்திரமானது சற்றுமசையாமல் எரிகிறகூர்மையின்பேரில் எண்ணெயைக் குப்புறக்கவிழ்த்ததுபோல வருணாஸ்திரத்தைகபளீகரம்பண்ணிக்கொண்டு அதிக அக்கினிச்சுவாலையுடன் திருதிமென்றெரிந்துக்கொண்டு வருகையிற் சவுந்தராஜன்பின்னும் அனேகபாணங்களைவிடுகிறபோது அவைகளையும் துவம்சம்செய்து சலுதியாகவந்து இரதம்சாரதிகுதிரைகளையும் சவுந்தராஜனையும் பஸ்மீகரப்படலம்பண்ணிவிட்டு அதிகவேகமாக அபபுறுவில் வந்தடைந்தது.

சல்லியராஜனுக்கும் குசலராசனுக்கும் யுத்தம்.

கலி விருத்தம்.

அந்தகன்பாற் சவுந்தரனணபின்
சிந்தைநொந்து படைகள்சிதறிட
வெந்தியர்கொடு சல்லியராசனும்
வந்துதேர்மேல் வளைத்தனன் வில்லையே.

அப்படிசபதங்கூறிய சவுந்தராராஜனிறந்துபோனதைச் சல்லியராஜன்கண்டுபிள்ளைகளிறந்து போனார்களென்று அதிக கோபாக்கினியுடன்யானையின்மீதேறி குசலராஜன் முன்புநடத்தி அடா! குசலனே? நீஎங்களுடைய சேனைகளையும் என்னுடைய குமாரர்களிருவரையும் என்ன நிமித்தமாய்க் கொன்றாய் சொல்லடாவென்றான். அப்படிசொல்லிய சல்லியராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். ஓ! மகாராஜனே? என்னவசனம்புகன்றாய் என் தம்பிலவனை உங்களிராசாவாகிய சத்துருக்கர் பிடித்து

கட்டினபடியால் என்னைசெயித்து என் தம்பியைக்கொண்டுபோ யில்லாவிட்டால் நீவந்த வழியைப்பார்த்துக்கொண்டுநட வெ ன்ருன். அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சல்லியரான் குசலனைப்பா ர்த்துச்சொல்லுகிருன். அடா ! குசலனே ? என்னவார்த்தையு ரைத்தாய் சத்துருக்கமகாராஜன் விட்டகுதிரையை உன் தம்பில வன் பிடித்துக்கட்டியுத்தஞ்செய்து எங்கள்சேனையைக்கொன்ற படியினுலே சத்துருக்கமகாராஜனுனவர் கண்டு யிவனுக்குப்பிரி யவசனஞ்சொல்லியும் அவன்கேளாமற் சத்துருக்கமகாராஜனு டனெதிர்த்து யுத்தம்புரிந்தபடியினுல சத்துருக்கமகாராஜன்ல வனைப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டார் இதைநீயோசியாமல்இப்படி வீணிற் சேனைகளைக்கொல்லுகிருய், இவ்வண்ணம் போர்புரிந் தோ உன் தம்பிலவனை விடுவிக்கப்போகிருய், வருஷம்பன்னிர ண்டானுலும் சத்துருக்கமகாராசனைச் செயிக்கவல்லமையுண் டோஇராது, நீயும் வீணில்மடிந்துபோகாமல் சத்துருக்கமகா ராஜனைவணங்கிஉன்தம்பிலவனை விடுவித்துக்கொண்டுபோவெ ன்ருன். அப்படிகூரியசல்லியனைக் குசலராஜன்பார்த்து சொல் லுகிருன். ஓ ! இராசனே ? கேளும், எங்கள் வனத்திற்குநீங்க ள்விட்டகுதிரைவந்தபடியினுல் என் தம்பிலவன்பிடித்துககட்டி ஞன், உங்கள்குதிரை உங்களபட்டணத்தைச்சுற்றிப பிரதட்ச ணம்வரவேண்டுமேயல்லாமல் எங்கள்வனம்வரலாமோவந்தப டியினுல் யுத்தம்பண்ணினுன் அவனை நீங்கள் கட்டிககொண்டு போகவென்னஞாயமிருக்கிறது. அப்படிஞாயமின்றி அஞா யமாகஎங்கள்வனத்தில்நீங்களும்உங்களுடையகுதிரையும்அடி வைத்ததுமல்லாமல் என் தம்பி லவனைப் பிடித்துக்கட்டிக்கொ ண்டுபோனபடியினுல் சத்துருக்கமகாராஜனுக்குத் துணையாக வந்த உன்னையும்உன்னுடையசேனைகளையும் உன்ராசனுகியசத் துருக்கமகாராசனையும் கொன்று எனதம்பிலவனை மீட்டுக்கொ ண்டுஉங்கள்குதிரையையும்பிடித்துக்கட்டி அதற்குமேல்வரப்ப ட்டசேனைகளைக்கொன்று இராமலட்சுமணபரதனைக்கொல்லா மற்போவேனேயானுல் நான்பிடித்தது பிரசண்டகோதண்டமு மல்ல என்பேர் குசலராஜனு மல்லவென்று சபதம்பண்ணி ஞன்.

அப்படி குரூரமாகச்சொல்லிய குசலராஜன்வார்த்தையை ச்சல்லியராசன்கேட்டு சொல்லுகிருன். அடா ! குசலனே ? என் னைக்கொல்லவல்லமையுனக்குண்டோ தல்லது உன்னைஎன்னு

டையபாணங்களினால் முன்னங்கொல்லாமல் விடுவேனோயானா
ல் நான்பிடித்ததாவில்லுமல்ல, நானே நிவர்த்தா பட்டத்தாயா
னையுமல்ல, என்பேர் சல்லியாசனுமல்ல, என்னைக்கொல்லப்
பட்டஅஸ்திரத்தை எதோ எடுத்துவிடுபார்ப்போமென்றான்.
அப்படி அதிஉக்கிரமாகச்செப்பியசல்லியனைநோக்கி ஓ! ராச
னே? உன்னிலும்மிஞ்சிய புஜபலபராக்கிரமமான பேரெல்லா
ம் உனக்கு முன்னிறந்துபோனதை நீகண்டிருக்கச்சப்தப்பண்
ணலாமோ அவர்களிலும் அதிகவீரசூரபராக்கிரமமுள்ளவன்
நீயானாலென்கோவடு கொடுவிடு இல்லாவிடில் அடிபடுகொடுமை
ன்று வில்லைக்குணக்கொட்டிப்பண்ணவே அந்தஓசையைச் சகல
ரும்கேட்டுமனதுதிடுக்கிட்டார் அப்படி திடுக்கிடும்படியாய் ஒரு
சிங்கமுகாஸ்திரத்தையெடுத்து மந்திரபூசைகொடுத்துக்குணத்திற்
றொடுத்துவிடுத்தான் அந்தசிங்கமுகாஸ்திரமானது விடுபட்டு
அனேகசிங்கங்களாக உருவுகொண்டு வரும்போதுசல்லியராஜ
ன்கண்டு அனேகதிவ்வியாஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்துப்பிர
யோகஞ்செய்தான் அந்ததிவ்வியாஸ்திரங்களையும்தடாய்த்தாக்
கொண்டுவரும்போது பதனமென்னப்பட்டயானையானதுகண்
டுபயந்து ஓடக்கலைப்பட்டது அதனைசல்லியாசன்பார்த்துமா
வுத்தனையெச்சரித்து யானையைமுன்னுக்குநடத்தி ஒருசத்தி
யையெடுத்து பூசைநைவேத்தியஞ்செய்து குசலராஜன்விடுத்த
சிங்கமுகாஸ்திரத்தையறுத்து அவ்விராஜன்பேரிற்சத்தியான
துவருகையில் அவன்கண்டுதானும்ஒருசத்தியையெடுத்து சல்
லியராஜன்விட்டசத்தியைஅறுத்தெறிந்தான். அதனைக்கண்ட
சல்லியராஜன் அக்கோபாவேசத்துடன் மாவுத்தனையெச்சரித்
து யானையைநடத்தி வில்லிலனேக திவ்வியாஸ்திரங்களைப்பூட்
டிப் பிரயோகஞ்செய்தான். அந்ததிவ்வியாஸ்திரங்களும் விடுப
ட்டு அதிக அக்கினிச்சுவாலையுடன் வரும்போது குசலராஜன்
முப்பது திவ்வியாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து சல்லியராஜன்
விட்டதிவ்வியாஸ்திரங்களைத்தாம் அறுத்து அதனமாற(ா)
திவ்வியாஸ்திரங்களும்விடுத்துசக்கசகாயமாய்த்தங்கக்கட்டுகளு
டனே பிண்டபட்சியிரகுபூண்ட நெருப்புப்பொறிகளைக் கக்கிக்
கொண்டிருக்கிறபோது சல்லியராசன் இருபதுபாணங்களெடு
த்து வில்லிற்றொடுத்து விடுத்தான் அந்தயிருபது திவ்வியாஸ்
திரங்களும்விடுபட்டு குசலராஜனவிட்ட திவ்வியாஸ்திரத்தின்
பேரில் சடாலென்றுவைத்துப்போதி குசலனுடைய திவ்வியாஸ்

திரத்தினலறுபட்டு பூமியில்விழுந்துபோயிற்று பின்னுங்குசலராஜனுடையதிவ்வியாஸ்திரமானது உக்கிரம அடங்காமல்சல்லியராசன்பேரிலும்பட்டத்துயானைபேரிலும் அம்பாரியின்பேரிலும எப்படிவிழுகிறதென்றல் யானைக்குதிவ்வியாஸ்திரம்(க) அமபாரிக்கு திவ்வியாஸ்திரம (உ) மாவுத்தனுககுதிவ்வியாஸ்திரம்(க)இந்தப்படிகணக்காக திவ்வியாஸ்திரம்விடுபட்டுவந்து சேனைகள்மீதுவிழுந்து யானைவாலறுந்தும், மாவுத்தனுக்கு மண்டையுடைந்தும, சல்லியராஜனுமயானையும்சிறமறுந்துபூமியில்விழுந்து மாணமடைந்துபோனார்கள் அதுகண்டு குசலராஜன்சந்தோஷமாகிவில்லிலனேகபாணங்களை விடுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

சாத்மீகராஜனுககும்

குசலராஜனுக்கும் யுத்தம்.

———()———

கலி விருத்தம்.

வில்லும்வேலு மொழிந்தசல்லியன்
சொல்லொடுங்கும் புவிமிசைசேரவே
ரெல்லற்கென்செய்வோ மென்றுசாத்மீகனும்
பல்லைக்காட்டி படுகளத்தோடினன்.

அப்போது சாத்மீகராஜனைவன் குசலராஜன்பேரில்யுத்தஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த தன்பிள்ளைகளுந்தமையனும்இறந்துபோனார்களென்று கள்வியுற்று மகாவிசனப்பட்டுச் சாரதியையெச்சரித்துக்குசலன்முன்னுக்கு இரதத்தைநடத்திஅவ்விராசனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிருன். அடாரிஷிகுமாரா? உன்னைப்போல்வீண்சண்டை தேடிக்கொண்ட பிள்ளையை நானெங்குங்கண்டதில்லை அதுவுமன்றி உன்வித்தையுப் சூரத்துவமும்எங்கள்முன்பாககாணபிக்கிறது நீசிறுபிள்ளையென்றுஉனக்குஞாயம்சொல்லி விலக்கவந்தபேரையெல்லாம் இப்படி அஸ்திரங்களைவிட்டுகஷ்திப்படுத்திச் சித்திரவதைசெய்யலாமோ சொல்லடாவென்ருன். அப்படிச்சொல்லியசாத்மீகராஜனைப்பார்த்துகுசலராஜன் ! இராசனே ? கேளும் யெனக்குஞாயஞ் சொல்லவந்தவர்களையெல்லாம் வீணிலமாயப்போட்டேனென்று நீர்ஞாயஞ்சொல்லவந்தீரல்லாவா, எங்கள் வனத்திற்கு உங்கள் குதிரைவந்தடிவைத்ததுமல்லாமல் என்தம்பிலவனுடனே யுத்தஞ்செ

து அவனைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோக ஞாயமுண்டோ
சொல்லுமென்றுகேட்டான். அதற்குச்சாத்மீகராஜன்சொல்லு
கிறான். அடா கம்பிரிஷிகுமாரா, என்னவசனம்பகர்ந்தாய் பரா
ரவஸ்துவாய் விளங்கப்படா நின்றஸ்ரீமந்நாராயணரேஸ்ரீரா
ளுகத் தசரதராஜன் வயற்றிலவதரித்த ஸ்ரீராமபிரானுக்குத்த
ப்பட்டணமென்றும் என்னுடதேசம்பூமியென்றும் அவருக்கு
வேற்றுமையுண்டோ, அவர்விட்டகுதிரை உங்கள்வனத்திலவ
என்னபாக்கியம்பண்ணினீர்கள் நீசிறுபிள்ளைதன்மையனை
படியினாலே அவர்விட்ட குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி அவரு
டையசேனைகளையிப்படி அனியாயமாகக்கொன்றாய் இந்த புத்
தியைக்கோண்டோ அவரைஜெயிக்கப்போகிறாய்உன்னால்அவ
ரைஜெயிக்கவல்லமையிராது இன்னமும்நான் சொல்லப்பட்ட
புத்தியைக்கேள் சிறுபிள்ளைகட்டியசிற்றுடைபோலாகாதுஉன்
னுயிர்தப்பித்துக்கொண்டு உன்தாய்தந்தையிடம் போய்ச்சேர்
இல்லையென்றால்வானுலகமனுப்பிவிடுவார்கள். அப்படிவராத
படி சத்துருக்னமகாராஜனை வணங்கி உன்தம்பிலவனை மீட்டுக்
கொண்டுபோகிறதேகாரியமென்றான், அப்படிசொன்னசாத்மீக
ராஜனைகுசலராஜன்பார்த்துயிவன்வல்வாயனென்று மனதிற்க
ருதிலவனுக (௧௦௦) நாராசபாணமெடுத்துவில்லிற்சந்தித்துவிட்
டான் அந்தபாணங்கள்விடுபட்டுச்சண்டமாருதம்வீசினதுபோ
ல் அதிகஉக்கிரமாகவந்து சாத்மீகராஜனை இரத்தமயமாக்கிசல்
லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டது அதனால் தன்சரீரம்இர
த்தங்கள்சொரிய ஆயாசத்தோடுஸ்ரீராமாராமாவென்றுவில்லை
த்தேரின்மீது நழுகவிட்டு இரதத்தின்பேரில் அடியற்றமரம
போல் முடியற்று மூர்ச்சையடைந்தான்.

சூரசேனனும் வீரசேனனும் குசலராஜன்பேரில் யுத்தம்பண்ணுதல்.

விருத்தம்.

மானமிழிந்தொடியார் சாத்மீகன்றன்னை மணிரதத்தி லேற்றியப்பாற்
கொடுபோய்த்தேற்ற, வானளவுமுயர்ந்தநெடுந் தேர்மேலேறி வாரிதிபோற்றி
ரண்டபெருஞ் சேனைசூழத், தீனபராக்கிரமசூரசேனனோடு திண்ணமுறுவி
றலுறும் வீரசேனன், ஆனவிருவருங்கூடிக் குசலன்மீது அக்கினிபோற்பொ
ரிந்தமர்செய்தாரே.

அப்போது யானைதேர்பரிசேனைகளைக் குசலராஜன்விடா மல்-அஸ்திரங்களைவிட்டு அல்லோலகல்லோலப்படுத்துவதைப்பார்த்துசூரசேனனும் வீரசேனனும்ரதத்தைநடத்தி வில்லைவளைத்து நாணிபிகிந்து சரங்களைச்சொரியும்போது குசலராஜன்கண்டு வில்லிற்பாணங்களைத்தொடுத்துவிடுத்து வீரசேனன் சூரசேனன் இவர்விட்ட அஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்துத்தள்ளினான் அதுகண்டமட்சயந்த மகாராஜனுடைய குமாரனாகிய வீரசேனமகாராஜனும் ஸ்ரீராமருடைய அறுபதினாயிரம்அக்ரோணிசேனைகளுக்கும் சேனாதிபதியான சூரசேனனும் அதிககோபமாகி வில்லிலனேகபாணங்களைசந்தித்துப் பிரயோகப்படுத்தினார்கள் அப்போதுகுசலராஜன் ஐம்பதுதிவ்வியாஸ்திர மெடுத்துவிட்டு அவர்களிருவர்விட்டபாணங்களையறுத்து அதனமாக (௬0) நாராசபாணங்களெடுத்துஇருவர்மீதிலும் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுநாகசர்ப்பம்போற் சீறிவருகிறபோது வீரசேனமகாராஜன்கண்டு (௧00) நாராசபாணங்களை வில்லிற்றொடுத்துப் பிரயோகப்படுத்திகுசலராஜன்விட்ட(௬0) நாராசபாணங்களையு மறுத்து அதனமாக (௧00) அர்த்தசந்திரபாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தானதுகள் ஒன்றோடொன்றுருய்ந்து நெருப்புப்பொறிகளைக்கக்கிக்கொண்டு அதிகவிரைவில்வருகிறபோது குசலராஜன்கண்டுவெகுண்டு (௫00) அர்த்தசந்திராஸ்திரமெடுத்துவீரசேனனுடைய நாராசபாணங்களையுமறுத்து அதனமாக நான்குஇடியாஸ்திரங்கள்விட்டு அவனேறிவந்த இரதத்தையுடைத்தெரிந்துபோட்டான் வீரசேனன்வேறுதேரேறிவர அந்த இரதத்தையும் நான்கு இடியாஸ்திரம்விட்டு துமசப்படுத்தினான் இந்தப்படியாய் (௬) இரதம்வரையில்உடைந்துபோகவே அது கண்டுசூரசேனனும் வேறுரதமேறிசாரதியையெச்சரித்து ரதத்தை குசலராஜன்முனனுக்குநடத்தி குசலராஜனைப்பார்த்துச் சூரசேனன் சொல்லுகிறான்.

அடா தம்பி ரிஷிகுமாரா, உன்னைப்பார்த்தால் சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறாய் உன்தாய்தந்தைபேரையும்உன்பேரையும்உன்குலங்கோத்திரங்களையுஞ் சொல்லென்றான். அந்தசூரசேனனைப் பார்த்துக் குசலன்சொல்லுகிறான். ஏ! இராசனே! நீயோ என் தாய்தந்தைபேரைக் கேட்கிறவன், யுத்தத்திற்கு வருகிறபேருக்கெல்லாம் தாய்தந்தைபேரைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றதோ படுகளத்தில் ஒப்பாரியுண்டோ, உமக்குசாமார்த்தியமுண்

ரனுடன் யுத்தஞ்செய்யும் சக்தியில்லாவிட்டாற் சொல்லாமலும் என் முன்னில்லாமலும் நடந்துவிடு என்வீணில்வருகிறீர்கள் ஒருவனுகிலும் ஒருநாழிகைபரியந்தம் நின்று யுத்தம்பண்ணினவனைக்காணேன் இவ்வளவு வலிமைக்கொண்டா என்னை ஜெயிக்கப்போகிறீர்கள் அதுயிருக்கட்டும் நீ சண்டைசெய்யப்பயந்து என்தாய்தந்தைபேரைக்கேட்கவந்தாய் வருகிறவனுக்கெல்லாம் நான்சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பனோநானினியொருவருக்குஞ்சொல்லமாட்டேன் நீயுத்தம்பண்ணவேண்டாமென்று அதிககோபத்துடனேபாணங்களையெடுத்தான் அப்படிபாணங்களையெடுத்த குசலராஜனை வீரசேனன் சூரசேனனு பார்த்துச்சொல்லுகிறார்கள். அடா தம்பி சிறுபிள்ளாய், ராசரானவர்கள் யுத்தம்வந்தவேளையில அதற்குப்பயந்துதாய்தந்தைபேரைகேட்பார்களோ நீசிறுபிள்ளையானதால்உன்தாய்தந்தைபேரைக்கேட்டு யுத்தம்பண்ணலாமென்று பெரியவர்களாயிருக்கப்பட்டவர்கள்கேட்டால்சண்டைக்குபயந்துஎன்தாய்தந்தையரைக் கேட்கவந்தீர்களென்று சொல்லலாமோவென்றார்கள். அப்படிசொல்லியவீரசேனன் சூரசேனனுக்குக் குசலராசன்சொல்லுகிறான். ஓ! இராசனே ? கேளீர் என்தாய்பேர் ஜானகியம்மாள் என் ஆளையர்பேர் வால்மீகமகாரிஷி என்பேர் குசலன் என்தம்பிபேர் லவன் என்குலங்கோத்திரம் எனக்குத்தெரியவராதென்றான். அப்படிசொல்லியதைச் சூரசேனனும் வீரசேனனும்கேட்டுச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள் இவன்ரிஷிபிள்ளையென்றுசொல்லுகிறான். இவனுடைய ரூபத்தைப்பார்ப்போமென்றால் நிலவுவெளிச்சத்திற்குறையவில்லை யுத்தம்பண்ணவேண்டாமென்றாலு மிவன்கேட்கமாட்டான் இவனுடைய வீரபராக்கிரமந்தானென்ன இவனாலேவெகுஜனங்கள்மடிந்துபோனார்கள். நாமசமுத்திரமெல்லாந்தாண்டி சிறியகால்வாயில் வந்துதாண்டமாட்டாமல் அகப்பட்டுக்கொண்டோம்சீதாலட்சுமியில்லாமல் ஸ்ரீராமருடையயர்க்கத்திற்குப் பின்னமசம்பவித்தது இதற்கெப்படியோசனையென்று சற்றேசுமமாயிருந்தார்கள்.

அதுகண்டு குசலராஜன் ஓ!ஓ! இராஜரே ? இப்படி ரணக்களத்தில்ஒப்பாரிக்கொண்டு சும்மாயிருந்தால்நான்விடுவேனோ நீங்கள் இனிசொல்லாமல் ஓடிப்போனீரென்றாலும்உங்களைவிடமாட்டேன் வில்லையெடுத்து பாணத்தைத்தொடுங்களென்றுசொன்னான். அப்படிசொல்லிய குசலனுடையவார்த்தையை

யிருவருங்கேட்டு அவ்விராஜனைப்பார்த்து வீரசேனமகாராஜன் சொல்லுகிறான். அடா! தம்பி குசலனே? அவரையாரென்று இப்படி எளிதமாய்பேசுகிறாய்பராபரவஸ்துவாய்விளங்கா நின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணரே ஸ்ரீராமனாகஅவதரித்து தன்னுடைய அறுபதினாயிரம் அக்ரோணிசேனைகளுக்குச் சேனாதிபதியாகபட்டங்கட்டிவைத்தார். அப்படிப்பட்ட விரசூரனைசூரசேனமகாராஜனைச் சண்டைககுப்பயந்தாரென்று யேளிதமான அற்பவிசேஷஞ்சொல்லலாமோ அவருடையசாமார்த்தியம் இன்னமுனக்குத்தெரியவாதென்றான். அதுகேட்டு குசலன் அதிகபுஞ்சிரிப்போடு குலுங்கநகைத்துச் சொல்லுகிறான். ஓ! இராஜனே? உங்களுககு முன்னவந்து யுத்தஞ்செய்து இறந்தவர்களில்சேனாதிபதியான காலசித்தனென்னப்பட்ட இராக்கதன்வந்து தன்னிலுமிகுந்தசூரரில்லையென்று வெகுநோப்போர்புரிந்துக்கொண்டிருந்தான் அவனுககுமிஞ்சினவர்களானால்அவ்திரங்களையெடுங்கள் உங்களாற்கூடியவரையில் விடுங்கள்பார்ப்போமென்றுகூறிய குசலன்வார்த்தையை இருவருங்கேட்டு சூரனென்சொலலுகிறான். குசலனே நீவிசேஷத்தை மிஞ்சாதே அப்படிவீரசூரராய் வரப்பட்டபேரையெல்லாம் நீசங்கரிக்கப்பட்டாரணரஙகசூரனுடையால் கையிலாகாதசிலரைகொனறு யென்று காவிததிருக்கிறாய் அந்தகர்வத்தை க்ஷணநேரத்திற்காண்பிக்கிறேன் பாரடாவென்று (௩௦) சிங்கமுகாஸ்திரங்களைவில லிற்சந்தித்துக் குசலராஜன்பேர்ற்பிரயோகஞ்செய்தான். அந்த (௩௦) சிங்கமுகாஸதிரங்களும விடுபட்டு ஆலகாலவிஷம்போற் சீறிககொணடு குசலராஜனபேரில் வருகிறபோது அவ்விராஜனும (௨௦) சிங்கமுகாஸதிரமவிடுத்து ஆலகாலவிஷத்தையளியுண்டருத்திரனைப்போல வரப்பட்டசிங்கமுகாஸதிரத்தையு மறுத்துத தன்பேரிலவரப்பட்ட சிங்கமுகாஸதிரத்தையும்மறுத்துத்தள்ளவே, சூரசேனன்விட்ட (௩௦)சிங்கமுகாஸதிரத்தின் அடிதுண்டுகள்வேகமடங்காமல் அதிகவேகத்துடன்வந்துகுசலராஜன்பிடித்திருந்த வில்லினபேரிலும் விலநாணின்பேரிலுமதடாலென்றுமோதி சிங்கமுகாஸ்திரங்கள்பிளந்துபூமியில்விழுநதுபோயிற்று.

அதுகண்டுகுசலராஜன் சூரசேனனையும் வீரசேனனையும் பார்த்துசொல்லுகிறான். அடா சூரசேனனே வீரசேனனே நீங்களிருவரும்விட்ட பாணத்தினுடையவல்லமை யிவ்வளவுதா

னோ இதோயிந்த அஸ்திரத்திஞல் நீங்களிருவரும்பிடித்திருக்
கிறவில்லைக் கண்டித்துப்போடுகிறேன் பாருங்களென்று நன்றா
மாமைமனதற்றியாளித்து இரண்டு அர்த்தசந்திராஸ்திரத்தை
யெடுத்து மந்திரித்து வில்லிற்றொடுத்துப்ரயோகபண்ணிஞன்
அந்த அர்த்தசந்திராஸ்திரங்களும விடுபட்டு தகததகாயமாய்
(ாது) சந்திரனைப்போலச் சோதிப்பிரகாசமாய் விரைவாக வரு
கிறபோதுசூரசேனனும வீரசேனனுங்கண்டு, அதிசீக்கிரமாய்
திமையோடு நிமைதட்டு முன்னமே கோடி அர்த்தசந்திராஸ்தி
ரங்களை யெடுத்துவிட்டார்கள். அந்தகோடிபாணங்களுமகுசல
ன்விட்ட அர்த்தசந்திராஸ்திரத்தின்மேரில சடாலென்று வந்
துமோதிக் குசலராஜனுடைய அர்த்தசந்திராஸ்திரத்தைஞலடி
பட்டு பூமியில விழுநதுபோகவே, குசலராஜனுடைய அர்த்தச
ந்திராஸ்திரங்கள் வேகமடங்காமல அதிகவேகத்துடன்வந்து
வீரசேனன் சூரசேனன்பிடித்திருந்த வில்லுகளைக்கண்டதுண்
டங்களாய் நறுக்கிப்போட்டு அம்புருவிலவந்தடைந்தது அது
போகவேசூரசேனனும் வீரசேனனும வேறுவில்லைக்கையிலெ
டுத்து இரண்டுசுழற்பாணததையுந்தனுசிற்றொடுத்துப்பிரயோ
கபபண்ணிஞர்கள். அந்த சுழற்பாணங்களும் வில்லைவிட்டுவெ
ளிப்பட்டு சண்டமாருதம வீசினதுபோல உக்கிரமாகக்காற்றுக
ளெழுமபிக் கிறுகிறென்றுசுழன்றுகொண்டுவர அதைக்கண்டு
குசலராஜன் அதிகவேகமாய் ஒருசுழற்பாணத்தையெடுத்து த
னுசிற்றொடுத்துவிட்டு வீரசேனனும சூரசேனனுமவிட்ட இர
ண்டு சுழற்பாணத்தையுமறுத்து அதனமார (௱) நாராசபாணத்
தையும்விட்டுசூரசேனனுடையசரீரத்தையும வீரசேனனுடை
யதிரேகத்தையும சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துவிட்டான்.
அதனுற சூரசேனனுடையமெய்யும வீரசேனனுடைய சரீரமு
ம் இரததஙகள்சொரிய மகா ஆயாசததோடும ஸ்ரீமந்நாராயணு
வென்று கைவில்லைத்தேரின்மேரில்நழுகவிட்டு இரதத்தின்மே
ரிலசாய்ந்து மூர்ச்சையடைநதார்கள்.

அதுகண்டு சநதனமகாராஜன்கோபமாகி சாரதியையெச்
சரித்துஇரதத்தைநடததிவில்லையெடுத்து நாணிபிகிநதுவில்லி
லனேக அஸதிரங்களைச்சந்தித்து குசலராஜனபேரில் பிரயோ
கம பண்ணிஞன். அந்தபாணங்கள் வில்லைவிட்டு அதிகவேகத்
துடன்வருகிறபோது குசலராஜன்கண்டு பத்து திவ்யாஸதிரங்
களையெடுதது வில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகப்படுத்தி சநதனம

கமாராஜன்விட்டபாணங்களையறுத்து அநேகமாகஒருவாய்வாஸ்திரமெடுத்து பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த வாய்வாஸ்திரமும வில்லில்விடுபட்டு சண்டமாருதம்வீசினதுபோல அதிகவேகத்துடன்வந்துசந்தனமகாராஜன்ரதத்திற் புகுந்துரதத்தைபின்னிட்டவாக்காய் கிழக்கே (௱) யோசனை தூரத்திற்றள்ளிக்கொண்டுபோய்விட்டது அப்பாற்குசலராஜன்யானை தேர்பரிசேனைகள்பேரில்முனைந்து பாணங்களை வில்லிற்சந்தித்துபிரயோகஞ்செய்தான் அந்தபாணங்களால்யானைகள்காலறுந்தும்,வாலறுந்தும, துமபிக்கையறுந்தும, குடையறுந்தும்,ரதங்கள்அச்சொடிந்தும், ஆணிகழன்றும், மச்சுமுறிந்தும்,கொடியறுந்தும்,குதிரைகள்வாலறுந்தும, தலையறுநதும் குடல்சரிந்தும,சேனைகள்கைவேறு, காலவேறு, உடல்வேறு, எலும்புவேறு,இறைச்சிவேறு, இவ்விதமாகவிழுநது, உதிரவெள்ளமோடத் தலைப்பட்டதைக்கண்டகுசலராஜன் சந்தோஷமாகி நாலாவதுஅணிகடந்து ஐந்தாவதுஅணியில வருகிறபோது ஐந்தாமணியிலிருக்கப்பட்ட படைத்தலைவருஞ் சேனாதிபதிகளும இராட்சதசேனைகளுங்கண்டு குசலராஜனை ஐந்தாமணிக்குள் வரவொட்டாமல் வில்லிலனேகபாணங்களைச்சந்தித்துமழைமாரிபொழிவதுபோல சரமாரியாகக்குசலராஜன்மீதுபொழிந்தார்கள். அதுகண்டு குசலராஜன்மேல விழுந்துவரப்பட்ட இராட்சதசேனைகள்பேரில் அனேகஅஸ்திரங்களைப்பிரயோகப்படுத்தினன். அந்தஅஸ்திரங்களுமவில்லைவிட்டுவெளிப்பட்டுதிகுதிகுவென்றுஅக்கினிச்சுவாலைகளுடன் அதிகவேகத்துடன்வந்த இராட்சதர்கள் மீதுவிழுகிறபோது அந்தஇராட்சதாள் கால்வேறு,கைவேறு, உடல்வேறு,சதைவேறு,எலும்புவேறு, இறைச்சிவேறு வேறாகவிழுந்து இராட்சதாளவிட்ட பாணங்களுமுறிந்து கோஷ்டங்களெழும்பியது.

அதுகண்டுசத்துருக்கமகாராஜன்கடுஞ்சினங்கொண்டுவெகுண்டுசாரதியையெச்சரித்து இரததைககுசலராஜன்முன்னுக்குநடத்தச்சொன்னர். அத்தருணத்தில்வாரணபுரிபட்டணத்தைப்பரிபாலனமபண்ணப்பட்ட சோமகாசமகாராஜன்இரதத்தைநடத்திச்சத்துருக்கமகாராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறன் ஐயாசத்துருக்கமகாராஜரே கேளும் அந்தசிறுவனுகியகுசலனை ஒருபொருட்டாயெண்ணி தேவரீர் அவன்பேரில் யுத்தத்திற்குப் போகவேணுமோ இன்னம் அனேக இராட்சதாளுமஇராஜம

ன்னருமிருக்கையில் என்னமூழுகிப்போயிற்றென்று நீர்யுத்தத்திற்குப்போகிறது நல்மாகக்காணவில்லை நில்லு நில்லுமென்று சத்துருக்கமகாராஜனை நிறுத்தி சாரதியையெச்சரித்துகுசலராஜன்முன்னுக்குஇரதத்தைநடத்தினான் அவன் இரதம்நடக்கையில் வீரசேனமகாராஜன் தகப்பனுகிய மட்சயந்தமகாராஜனும் இரதத்தை நடத்தினான். அந்தவேளையிற் சந்தனமகாராஜனும் பாணவேகமடங்கிஇரதத்தைவேகமாக நடத்திக்கொண்டுபாணக்களம்வந்து குசலராஜனை காலாமணியிற்காணுமல் ஐந்தாமணியில் நிற்கிற குசலராஜன்மேரில் வில்லைநாட்டிபாணங்களைப்பூட்டி பிரயோகம்பண்ணினன்.

சந்தனமகாராஜனுக்கும்

குசலராசனுக்கும் யுத்தம்.

கலி விருத்தம்.

மூந்நிவந்நவிருவர்மூணைபழிந்
தாந்தமிந்தேநமொழிந்நிடக்கண்டதோர்
சந்தனமகாராஜனென்றக்கயவன்
வந்துவில்லைவணங்கிப்பொழிந்தனன்.

அதனைக்கண்ட குசலராஜனும் தனுசிலனேகபாணங்களைச்சந்தித்துப்பிரயோகப்படுத்திவிட்டு சந்தனமகாராஜன்விட்ட பாணங்களைந்துமறுத்து அதனமாய் (உ௦) நாராசபாணங்களை தொடுத்துவிட்டுவிட்டான். அந்தப்பணங்கள்புறப்பட்டுநாகசற்பம்போற் சீறிவருகையில் சந்தனமகாராஜன்கண்டு உடனே (௱) நாராசபாணங்களைதொடுத்து வில்லிற்சந்தித்துவிட்டு குசலன்விட்ட இருபதுநாராசபாணங்களையுமறுத்து அதிகமாகப் பத்துநாராசபாணங்களைவிட்டார் விடுகிறபோது குசலராஜன் கண்டு இருபதுதிவ்வியாஸ்திரமெடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சந்தனமகாராஜன்விட்ட நூறு திவ்வியாஸ்திரங்களையும் அறுத்து அதனமாக (௪௦) அர்த்தசந்திராஸ்திரங்களைப் பிரயோகப்படுத்தினன் (௫௦) அர்த்தசந்திராஸ்திரங்களும்தகத்தகாயமாகஅகனிப்பொறிகளபறக்க ஒன்ருேடொன் றுராய்ந்துக்கொண்டு பூரணச்சந்திரனைப்போற்பிரகாசித்து அதிகவேகத்துடன்வருகிறதைச்சந்தனமகாராஜன் கண்டு அதிகசீக்கிரமாகநிமையோதிமைதட்டுமுன்னமே (௱) அர்த்தசந்திராஸ்திரங்களையறுத்து

அதனமாக இரண்டு அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்துபிரயோகம்பண்ணினான். அந்த இரண்டு அக்கினியாஸ்திரங்களும்வில்லில்விடுபட்டு காட்டுத்தீய்க்களுக்குச்சமதையாய் திகுதிகுவென்று அக்கினிச்சுவாலைகளைவீசிக்கொண்டு நாகசர்ப்பம்போல் வேகமாகவருகிறபோது குசலராஜன்பார்த்து ஒரு அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிற் சந்தித்துச் சந்தனமகாராஜன்விட்ட அக்கினியாஸ்திரத்தின்பேரில்பிரயோகப்படுத்தினான் அந்த அக்கினியாஸ்திரமும் வில்லில்விடுபட்டுவடவாமுகாக்கினியைவாரியிறைத்துக்கொண்டு அதிகவேகத்துடன்வந்துசந்தனமகாராஜன்விட்ட அக்கினியாஸ்திரங்களைக் கபளீகரம் பண்ணி அம்புருப்பொதியில் வந்தடைந்தது

அதுகண்டு சந்தனமகாராஜன் இரண்டு சத்தியை யெடுத்து பூசைநைவேத்தியங்கொடுத்து, குசலராஜனுடையமார்பைப்பார்த்துவிட்டுவிட்டான். அந்தசத்தியும் விடுபட்டு அண்டரண்ட பகிரண்டங்களுங்குலுங்க அக்கினிச்சுவாலைகளுடனே அதிகவேகமாகவருகிறபோது குசலராஜனும்தன்தாயார்கொடுத்தஉக்கிரவீரசத்தியையெடுத்து பூசைநைவேத்தியங்கொடுத்து விடுத்தான் அந்தவீரசத்தியானது வில்லைவிட்டுவெளிப்பட்டு அண்டபிண்டபிர்ம்மாண்டம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும்நடுங்க ஆலகாலவிஷத்தைப்போற்சீறி அக்கினிச்சுடர்களெழும்பவேகத்துடன்வந்து சந்தனமகாராஜன்விட்ட இரண்டுசத்தியையும் அடித்துமுறித்து கபளீகரம்பண்ணி அம்புருவில் வந்தடையவே, சந்தனமகாராஜன் கோபங்கொண்டுநாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்து வந்தனைவழிபாடுடன் தூபதீபங்கொடுத்து குசலராஜன்மீது விடுத்தான்.

அந்தநாராயணாஸ்திரமும் வில்லைவிட்டுவெளிப்பட்டு பாதாளமும் ஆகாயமும் அல்லோல கல்லோலப்படுவதாக வருகிறபோது குசலராஜன் சற்றும் அச்சமின்றி தன்தாயார்கொடுத்த நாராயணாஸ்திரத்தையெடுத்து மந்திராபூதியுடன்பூசைபுரிந்து, சந்தனமகாராஜன்விட்ட நாராயணாஸ்திரத்தை ஜெயம்பெற்றுவாவென்றுபிரயோகம்பண்ணினான். அந்தநாராயணாஸ்திரமும் வில்லில்விடுபட்டு அண்டரண்டங்களுங்குலுங்க, அம்புவிகள்நடுங்க, ஆலகாலவிஷம்போற் சீறிக்கொண்டு ஆவென்றுவாயைத்திறந்து அக்கினிகளைக்குபீல்குபீலென்று கக்கி ஆகா

த்திலும் பூமியிலும் அக்கினிச்சுடர்கள்வீச அந்த அக்கினிச்சுடர்களினாலே ஆகாயவீதியிலிருக்கப்பட்டதேவர்களுங்கண்டு பயந்துமேலண்டமோடிப்போக, பூமியிலிறந்துகிடக்கிறயானை பரிசேனைகளுஞ் சுடுநாற்றங்களெழும்ப அதிகஉக்கிரநரசிங்கம்போலவந்து சந்தனமகாராஜன்விட்ட நாராயணுஸ்திரத்தையு மகமேரிகரம்பண்ணியும் உக்கிரம்நீங்காமல்வரும்போது சந்தனமகாராஜன்மனது கலங்கிவில்லிலனேகபாணங்களைப்பூட்டி வருகிற நாராயணுஸ்திரத்தின்பேரில் மழைமாரிபோல சரமாரியாய்ப்பொழிந்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படி சந்தனமகாராஜன் பாணங்களை ஓய்வுசாய்வுமில்லாமல்பொழிகையிற் குசலராஜனுடைய நாராயணுஸ்திரமானது வருகிறபாணங்களையெல்லாம்கபளீகரபண்ணிக்கொண்டு அதிகவேகத்துடன்வந்து சந்தனமகாராஜன்ஏறிவந்த இரதஞ்சாரதிகுதிரைகளுடனும் பஷ்மீகரம்பண்ணிச் சந்தனமகாராஜனுயிரையும் பிரித்து அம்புராவில்வந்தடைந்தது. அப்போதுபத்மாவதிபட்டணத்தைபரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட சந்தனமகாராஜன் இறந்ததுகண்டுவாரணுபுரிபட்டணத்தையாளப்பட்ட சோமகாசமகாராஜன்கோபதீப்கனாகி குசலராஜன்முன்னுக்கு இரதத்தைநடத்தினர் அந்தராஜன் இரதத்தைநடத்தவே, மதனுபுரிபட்டணத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்யப்பட்ட மட்சயந்தமகாராஜன் தன்இரதத்தை நடத்திச் சோமகாசமகாராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். வாருஞ் சோமகாசமகாராஜரே ? இன்னமனேகஇராஜமன்னர்களும்இராட்சதர்களும் மந்திரிபிரதானிகளும் நானுமிருக்க நீர்முந்தியுத்தத்திற்குப்போகிறது நலமாய்க்காணவில்லை அந்தக்குசலனை எமலோகத்துக்கனுப்பிவிடாமல் இனி நான் சும்மாவிடமாட்டேன் நீர் நில்லுநில்லுமென்று சோமகாசமகாராஜன் இரதத்தை முன்னுக்குநடத்திச் சொல்லுகிறார், அடா ! தம்பி குசலனே ? நீயார் உன்தாய்தந்தை பேரென்ன, உன்னுடைய குலங்கோத்திரமென்ன இந்தப்படிக்குஎங்களுடையசேனைகளைக்கொல்ல நீயார், உன்னுடைய பூர்வோத்திரங்களை எனக்கு நன்றாய் இன்னாரின்னாரென்று தெரியச்சொல்லடா தம்பி குசலனேயென்றான், அதுகேட்டு ஓகோ ! இராசனே ? நீரென்னவசனஞ்சொல்லவந்தீர் முந்தி யுத்தத்திற்கு வருகிறபேரையெல்லாம் நிறுத்திஎனக்கு எமலோகத்திற்கு வழிகாட்டுகிறேனென்று ரோஷத்துடன்வந்தநீர் என்னைக்கண்டு பயந்து இப்படி என்தாய்

தந்தைபேரையும் என்குலங்கோத்திரங்களையுங்கேட்டுபடுகளத்திலெர்ப்பாரிபண்ணுவாருண்டோ, நீஒருஇராசனென்று முகத்தில்மீசையைவைத்துக்கொண்டு என்முன் வந்துநின்று இப்படிப்பஞ்சைவார்த்தைபேசலாமோ, நீங்கள்தானே சூரியவம்சத்தில்பிறந்த சூரத்துவம்பொருந்தியிருக்கப்பட்ட இராசாக்கள் முன்னுக்குவந்து பின்னுக்குவாங்கலாமோ உன்னுடையசாமர்த்தியம் இவ்வளவுதானே நில்லுநில்லுமென்று சுழற்பாணத்தையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துப் பின்னையும்மட்சயந்தராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான்.

ஓ ! ஓ ! இராஜனே ? உனக்கு எமலோகத்திற்குவழிகாட்டுகிறேன்பாரென்று வில்லிற்சந்தித்த சுழற்பாணத்தை பிரயோகம்பண்ணிவிட்டான். அந்தசுழற்பாணமானது வில்லில்விடுபட்டுசெண்டமாருதம் வீசுவதுபோல் உக்கிரகாற்றுகளெழுப்பிச் சுழன்று அதிவேகமாய்வருகையில் மட்சயந்தமகாராஜன் கண்டு பதிலஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்சந்திக்குமுன்னமே சூசலனஸ்திரமானதுவந்து மட்சயந்தமகாராஜனுடைய இரதத்திற புகுந்துசாரதிகுதிரைகளுடன் ஆகாயத்திற்கிளப்பிக்கொண்டுபோயிற்று. மட்சயந்தமகாராஜன்கண்டு ஏதடா மோசம்வந்ததென்று வில்லைத்தேரின்பேரில்வைத்துக் குத்துக்காலை யிரண்டுகையினுலும் சேர்த்துப்பிடித்துக்கொண்டு நின்றான்.

அப்போது அந்தரதமானது எப்படிச்சுழல்கின்றதென்றால், சூயவனுடைய சக்கரமானது எப்படிச்சுழலுமோ, அப்படிபோல ஆகாயவீதியில்சுழன்று மேகமண்டலம், வருணமண்டலம், வாயுமண்டலம்மட்டுமாய் இரதமானதுசுழன்றுபோய் மறுபடியும் திரும்பிவருகிறபோது பாணவேகமடங்கி பூமியைச்சேரவருகிறபோது மட்சயந்தமகாராஜன் சுவாசத்தைப் பந்தனம்பண்ணி பூமியிற்குதித்தான். அப்படிகுதித்தமாத்திரம இரதமானது சாரதிகுதிரைகளும்பூமியில்விழுந்து, அச்சவேறு ஆணிவேறு, கும்பகலசம்வேறு, சட்டம்வேறு, பலகைவேறு, குத்துக்கால்வேறு, கொடுங்கைவேறு கொடிச்சீலைவேறு, குதிரைவேறு, சாரதிவேறுகப்பூமியில்விழுந்து மாய்ந்தனுகள்.

அதுகண்டுமட்சயந்தமகாராஜன் கோபமாகிமறுதேறிலேறிவில்லைவளைத்து நாணிபிகிந்து வில்லில் நல்லகூர்மையோடுங்கூடியிருக்கப்பட்ட அனேகபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்துப்பி

யோகம்பண்ணினர். அந்தநாராசபாணங்களும் வில்லில்விடு பட்டு நாகசர்ப்பம்போற் சீறிக்கொண்டுவருகிறபோது குசலரா ஜன்கண்டு அதிசீக்கிரமாய் (௯௦) நாராசபாணங்களை யெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து பிரயோகப்படுத்திமட்சயந்தமகாராஜன்விட் ட நாராசபாணங்களை நடுவதுபாதியிலதுண்டித்து அந்தமட்சய ந்தமகாராஜன்மார்பிலணிந்த கவசங்களையும் அறுத்து சரீரங்க ளையும், ரத்தமயமாக்கிவிட்டான். அதுகண்டுமட்சயந்தமகாரா ஜன் தைரியம்விடாமல் அதிசீக்கிரமாய் வில்லை முகத்திற்குநே ராய்ப்பிடித்துப் பாணங்களை யெடுத்து வில்லிற்சந்தித்து மாரி பொழிவதுபோல் ஓய்வில்லாமல் ஒன்றரை நாழிகை பரியந்தம் மூச்சுவிடாமற் சலவருஷம்போல்பொழிகிறதை குசலராஜன்க ண்டு அநேகபாணங்களைவில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகப்படுத்தி மட்சயந்தமகாராஜன்விடப்பட்ட பாணங்களையெல்லாம நிமை யோடு நிமைதட்டுமுனமே அறுத்து அதனமாய்ப்பத்துதிவ் வியாஸ்திரங்களெடுத்துவில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகப்படுத்தி னன். அந்ததிவ்வியாஸ்திரங்கள் வில்லிலவிடுபட்டு அக்கினிச் சுவாலைகளெழும்ப அதிகவேகத்தோடுவருகிறதைக்கண்ட மட் சயந்தமகாராஜன் பல்லைநெறநெறவென்றுகடித்து நூறுதிவ்வி யாஸ்திரங்களெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துப பிரயோகப்படுத்திக் குசலராஜனவிட்ட திவ்வியாஸ்திரங்களையுமறுத்து சாரதியை யெச்சரித்து இரதத்தைக குசலராஜன்முன் நடத்தினன்.

அந்தசமயத்தில் மட்சயந்தமகாராசனுடைய குமாரனுகி ய சூரசேனமகாராஜன் மூர்ச்சைதெளிந்து கண்ணைமுழித்துப் பார்த்து சூரசேனனும் மூர்ச்சையாயிருக்கிறதுகண்டு குசலராஜ னைக்காணுமல் இரதத்தைவிட்டுப்பூமியிற்குதித்துமறுதேரிலே றி சாரதியையெச்சரித்துஇரதத்தைக குசலராஜன் முன்னுக்கு நடத்திக் குசலராசனைப்பார்ததுச் சொல்லுகிருன். அடா! குச லனே ? என்தலைகீழாய்விழுகிருய் உன்னைவிட சூரனில்லையெ ன்றுங் கையிலாகாத சிலஇராக்ஷதரைக்கொன்ருேமென்றுகெர் வத்தினலேதுள்ளாதே, அந்தகெர்வத்தைஇதோஒருக்ஷணநே ரத்தில்தெரிவிக்கிறேன்பாரடாவென்று வில்லையெடுத்தான்.

அதுகேட்டு குசலராஜன்கோபமாகி வீரசேனனை யுற்றுப் பார்த்துபல்லைநெறநெறவென்றுகடித்து பத்துநாராசபாணங் களெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துசொல்லுகிருன். ஓ! இராஜனே ? நல்லவசனம்புகன்ருய் நீயொருராசனென்று முகத்தில் மீசை

வைத்துக்கொண்டு என்முன்வந்துநின்ருய் உன்னைப்போல் சூ ரத்துவ்யபொருந்திய இராசர்களையும்ராட்சதர்களையும் அனேக ம்பேரைக்கண்டேன் இறந்தவன்பிறந்தவன்போலும்வந்தாய்இ தோ என்னுடைய அஸ்திரத்தினலே உன்னைக்கண்டதுண்ட ம்பண்ணுகிறேன் பாரடாவென்று வில்லிற்சந்தித்த(௧௦) நாரா சத்தையும்வீரசேனன்பேரில் பிரயோகம்பண்ணிவிட்டுவிட்டா ன்அந்தபத்துநாராசபாணங்களும்வில்லில்விடுபட்டுநாகசர்ப்ப ம்போற்சீறிக்கொண்டு அதிகவேகத்துடன்வந்து வீரசேனனு டையசரீரத்தை சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து ரத்தமயமாக் கிவிட்டுப்போயிற்று அதனல்வீரசேனன் மிகவும்நொந்துதைரி யம்விடாமல் ஸ்ரேஷ்த்துவைஷ்ணவவில்லிலனேகபாணங்களைச்ச ந்தித்துக்குசலராஜன்மீது மழைபொழிவதுபோலசரமாரியாய் ப்பொழிகிறபோது குசலராஜன்கண்டு நூறுதிவ்வியாஸ்திரத தையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணிவிட்டு வீர சேனன்விட்டதிவ்வியாஸ்த்ரங்களையெல்லாமறுத்துஅதனமா ய் இரண்டு இடியாஸ்திரம்விட்டு வீரசேனனேறிவந்தஇரதஞ் சாரதிகுதிரைகளுடன் உடைத்தெரிந்துபோட்டான் அந்தரத மபோகவே வீரசேனனுனவன்லகுவில்தப்பித்துக்கொண்டுமறு தேறிலேறி வில்லையெடுத்துவளைத்து நாணிபிகிழ்து சாரதியை எச்சரித்துக் குசலராஜன்முன்னுக்குநடத்தி குசலனைப்பார்த்து ச்சொல்லுகிருன்.

அடா! குசலனே? உன்னைச்சிறுபிள்ளையென்றெண்ணிப் பார்த்ததற்கு உனனுடைய சிறுபிள்ளைதனத்தையுங்கண்டேன் வாய்ச்சொல்வாய்க்குள்ளிருந்து வருமுன்னமே பாணத்தைவி ட்டுக்கொல்வாருமுண்டோ அப்படிச்சிறுபிள்ளையின் தன்மை யையடைந்த உன்னையென்னுடையநாகபாசத்தைவிட்டுகண்ட துண்டம்பண்ணிவிடுகிறேன் அடாகுசலனேயென்று நாகபாச த்தையெடுத்தான். அந்த வாசுகியெனனப்பட்ட நாகபாசமான து வீரசேனனுக்கு எப்படிவந்துசேர்ந்ததென்ருல் ஒருநாள்வீ ரசேனமகாராஜனனவர் வேட்டைக்குப்போகவேண்டி ரதகஜ துரகபதாதிகளுடன் வெளியேபுறப்பட்டு வடமுகம்நோக்கிகந் தமாமலையென் றெருருபர்வதமிருக்கின்றது அந்தப்பர்வதத்தை ச்சேர்ந்தவனத்தில் வேட்டையாடிக்கொண்டு கந்தமாமலையண் டையிலிறங்கி கூடாரமடித்திருக்கையில்வீரசேனமகாராஜனன வர் சாயந்திரவேளையில் சிலதுரைகளுடன் வில்லையுமெடுத்து

ரதத்திலவைத்து ஆயுதபாணியாக அந்தமாமலையைச் சுற்றி வருகிற பொது அந்தகந்தமாமலையில ஈசானியமூலையில் ஒரும ஒகனமலையாகக்குவிந்திருந்தது அந்தஎலும்புமலையைப்பார்த் து ஆச்சரியபபட்டு அந்தஎலும்பைசுற்றிவருகிறபோது அவ்வி டத்தில் பாதாளத்திற்குவழிபோகிறது அதுகண்டுவீரசேன னும் கூடவந்தஇராஜாக்களும இரதம்விட்டுகீழிறங்கி அதிச யத்தைப்பார்த்துக கொண்டிருந்தார்கள் அந்தவேளையிலவாசு கியென்னப்பட்ட நாகமானது பூலோகத்தைப் பார்க்கவேணு மென்று சிறிதுகூட்டங்களுடனே கூடிக்கொண்டுபாதாளலோ கத்தைவிட்டு பூலோகத்தினவாசற்படியில்வந்து கருடபகவான தான்வநதுவிட்டானோவென்று திடுக்கிட்டுமனதுகலங்கிவநது நிற்கின்ற இராஜாக்களைக்கண்டு மனதுபிரியமாகி வாசுகியென் னும்நாகமானது வீரசேனனைப்பார்த்துச் சொலலுகிறது.

வாராய்இராசகுமாரா, நான்யாரென்றிருக்கிறாய் அனந்த னென்னப்பட்ட ஆதிசேஷனுடைய ஆதிசேஷனுடை யகுமாரன்என்பேர்வாசுகியென்றுசொலவார்கள் இப்போதென க்குப்பூலோகம்பார்க்கவேணடி வெகுஆசையுடனகூட இவ்வி டம்வந்தேன் இவ்விடத்திற்குக்கருடனும்மெ எங்களினத்தார்மா ண்ட எலும்புமலையைக்கணடேன காணவேஎனககு முனனும பின்னும்கூடவில்லை பின்னு மபோகக்கூடவில்லை கருடனவந தால் என்னையும் என்னினத்தாரையுங் கொன்றுபோடுவான இதற்கெப்படியென்று யோசனைசெய்துக்கொணடிருந்தேன் இ ப்போது உமைக்கணட வுடனே மனதுபயந்தெளிந்தேனென ருன்.

அதுகேட்டு வீரசேனமகாராஜன் வாசுகியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருன். வாராய், வாசுகியே ? உனக்கிப்படிப்பட்ட ஆ பத்துங் கருடனால்வருமென்றல்லவோ பயந்துசொலலுகிறாய அந்தக்கருடன் இன்னமும இவ்விடமவந்தானேயாகில எங்க ளுடையஅஸ்திரங்களினால் அநதககருடனைக்கணடதுண்டம பண்ணிப்போடுவோம நாங்களிருக்கும்போதே உன்னுடைய கூட்டத்துடன் வெளியேவாருங்கள்நீங்கள் பயப்படவேண்டா மெனருன்.

அப்படிகூறிய வீரசேனமகாராஜனுடைய வார்த்தையை வாசுகியெனனப்பட்டநாகமானது உறுதிகேட்டுச் சொலலுகி ன்றது வாரும இராஜகுமாரனே கருடனுமகாபலவான்மூமமூ

ர்த்திகளுமிடல்ல அந்தக்கருடனாலே எங்களுக்குச்சகாயமாகவந்தவர்களெல்லாமாண்டுபோனார்கள் உம்முடையபாணங்களைச்சட்டைபண்ணமாட்டான். அவன்சேதி உமக்குநன்றாய்தெரியவராது எங்களால் நீரேன்மாண்டுபோகிறீர் அப்படி எங்களைக்காக்கவேணுமென்று வல்லமையுண்டானால் அந்தக்கருடனைசெயித்துஎன்னையும் மென்னினத்தாரையும் இரட்சித்துக்கொள்ளும் அப்படிஎங்களை இரட்சித்தீரேயாகில் உம்முடைய அம்புறுப்பொதியில நானேஒருபாணமாகயிருக்கிறேன் உனக்குஉயிர்ச்சேதம்வருகிறவேளையில் எதிரிபேரிலஎன்னையெடுத்துவிட்டீரேயானால் ஆலகாலவிஷத்தையுண்ட ஈஸ்வரனானாலுஞ்சரி ஆதிசேஷன்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணருனாலுஞ்சரி, சத்தியலோகவாசராயிருக்கப்பட்ட பிரமதேவருனாலும் இன்னுமெவர்களானாலுஞ்சரி,என்னுடையவிஷாக்கினியாற் றகித்துப்போடுகிறேன்.

அதற்கு நீசந்தேகப்படவேண்டாம் இந்தவேளையில்எங்களைக்காப்பாற்றவேணுமென்று சத்தியவசனமாகச்சொல்லியவாசுகியென்னப்பட்ட நாகத்தினவார்த்தையை வீரசேனமகாராஜன்கேட்டுச்சொல்லுகிறான். வாராய்வாசுகியே அந்தக்கருடன்எவ்வளவுபலம்படைத்தவனாயிருந்தாலு மென்னுடைய அஸ்திரத்தினால் கருடனைச்செயம்பண்ணி உன்னையும்உன்னினங்களையும் காப்பாற்றுகிறேன அப்படிக்காப்பாற்றாமற் போனேனேயாமானால் யென்னை மட்சயந்தமகாராஜனுடையகுமாரன் வீரசேனனென்று சொல்லவேண்டாமென்று சொன்னான்.

அப்படிசொன்ன வீரசேனமகாராஜனுடைய வார்த்தையை வாசுகியென்னப்பட்ட நாகமானதுகேட்டு சந்தோஷமாய் வாராய்வீரசேனமகாராஜனே உம்முடைய வார்த்தையைநம்பி வெளியில்வரச் செலவுகொடுமையாவென்று வாசுகிகேட்க, அதுகேட்டுவீரசேனமகாராஜன் வாசுகியைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். வாராய்வாசுகியே ஆகாயவாணி பூமிதேவியறிய கருடனைச்செயம்பண்ணி உன்னையும் உன்னுடையசேனைகளையும் இரட்சிக்கிறேன் நீயாதொன்றுக்கும பயப்படவேண்டாம் வெளியேவாருங்களென்று பரவசமாகச்சொன்ன வீரசேனமகாராஜன்வார்த்தையை வாசுகியென்னும் நாகங்கேட்டு கூட்டத்துடனேபூலோகம்வந்து தன்னினத்தார்களின் எலும்புமலையைக்

றிப்பார்த்து அவ்விடத்திலிருக்கப்பட்ட கந்தமாதனபர்வதத் ன்பேரிலுள்ள காடுசெடிகள் புதருகளெல்லாம் வாசுகியினு டையவிஷங்கக்குகிறபோது அந்தவிஷக்காற்றினால் காடுசெடி ளெல்லாம் நீறுநீறாய்வெந்துபோயிற்று. அப்படிவிஷ்ச்சுவா வுடன் பர்வதத்தின்பேரில்போகிறபோது அந்தவேளையிற்க ருடபகவானவர்வைகுந்தம்விட்டுகந்தமாதனபர்வதத்திற்குவ ருகிறபோது இவரது இரண்டுசிறகினுடையகாற்றின்வலுவா னது சண்டமாருதம்வீசினதுபோலக் காற்றுகளெழுப்பி அத னால் மலைக்குன்றுகளெல்லாஞ்செண்டுபோலெழும்பிப்பதினாறு கோடிசூரியப்பிரகாசம்போலே மேனிதுலங்க அதிவேகமாய்வ ருகிறதை வாசுகியும் குமாரர்களைக்கண்டுபயந்துபர்வதத்தைவி ட்டு அதிவேகமாகவெழும்பி ஓ! வீரசேனமகாராஜனே! இதுசமயம் அபயம் அபயம்வாருமென்று ஓடிவந்துவிட்டார்கள்.

அதுகண்டு வீரசேனன் வாசுகியென்னப்பட்ட நாகத்தை பார்த்து பயப்படாதேயென்று வாரியெடுத்துத தன்னுடைய வும்புறுப்பொதிக்குள்ளேவிட்டு நாககூட்டத்துடன் இரதமே றி வாசுகியினுடையகூட்டங்களையுந் தங்கள்இரதங்களிலடக்கி க்கொண்டார்கள். அந்தவேளையிற்கருடபகவானவர் சிறகுக ள அடித்துக்கொண்டுவருகிறவேகத்தினால் சண்டமாருதமான காற்றுகளெழும்பி வீரசேனமகாராஜனுடையரதத்தையும்ராச மன்னர்கள்இரதத்தையும் ஆலமரச்சருகுபோல்(ருநூ0) காதவழி கொண்டுபோய்விட்டது.

அதுகண்டுவீரசேனனும் இராஜகுமாரர்களும் ஆச்சரியப் பட்டு இனிகருடனிடத்திற்போனால் கருடனால்மாண்டுபோவது நிச்சயமென்று நாகத்தைப்பார்த்து சொல்லுகிறான் வாராய்வா சுகியே நீகருடன்மகாபலவந்தனென்று சொன்னது திடமாயி ற்றுகருடனுடைய சிறகடிகாற்றினாலே நம்முடையஇரதத்தை வெகுதூரத்திற்கொண்டுவந்துவிட்டது ஆகையால்உன்சேனை களும்பிழைத்தது நானும் இராசமன்னரும்பிழைத்தோம் அல் லவென்று எதிர்நின்றோமேயானால் எல்லோருங்கருடனா லடி ட்டு மாண்டுபோவதுமல்லாமல் எங்களை நம்பிவந்த நீயும் உன் சேனைகளும்மாண்டுபோவீர்கள் அதற்குசந்தேகமில்லை ஆகையா லென்னுடையலோகம்போக மனதிருந்தாற் போய்விடு அல்ல வென்றால்என்னிடத்தில் உனக்கிருக்கமனசம்மதியானால்பயமில்

லாமல்இரும் உங்களை இரட்சித்துக்கொண்டுவருகிறேனென்று சொல்லிய வீரசேனன்வார்த்தையை வாசுகிகேட்டு நம்முடைய லோகப்போனாலும் கருடன் வராமலிருக்கப்போகிறதில்லை கருடனாலேயச்சமாயிருக்கும் இந்தபூலோகராஜனிடத்தி லிருந்தோமேயானால் நமக்குயாதொரு பயமிராதென்று மனதிலெண்ணி வீரசேனமகாராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிருன்

வாராய், வீரசேனமகாராஜனே ? கருடனுடையசிறகடிகாற்றினாலே வெகுதூலவிலவந்துவிட்டோம் இனிகருடனாலே நமக்குப்பயமில்லை நான்பாதாளலோகத்துக்குப்போகிறதில்லை எங்களை இரட்சித்துக்கொள்ளுமென்று வாசுகியென்னப்பட்ட நாகேந்திரன்சொல்ல, அதுகேட்டுவீரசேனமகாராஜன்சந்தோஷப்பட்டு அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும் யாதொரு விசனமில்லாமல் இரட்சித்துக்கொண்டுவந்தான். அப்படிப்பட்ட நாகபாசத்தையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து குசலராஜனைப்பார்த்து விடுத்தான். அதுகண்டுகுசலராஜன் வீரசேனமகாராஜனைப்பார்த்து இவன்கிஞ்சித்தாபலவானாககாண்கிருனென்றுயோசித்துக்கொண்டிருக்கிறபோது வீரசேனமகாராஜன்விட்ட அந்தவாசுகியென்னப்பட்ட நாகபாசமானதுவெளிப்பட்டு ஆலகாலவிஷங்களைப்போல விஷங்களைகக்கிக்கொண்டு அக்கினிச்சுவாலைவீசி அக்கினியானதுகுபீல்குபீலென்றுசிதற வேகத்துடன்குசலராஜன்எங்கேஎங்கேயென்று நாகாஸ்திரமானதுவருகிறபோது குசலராஜன் கண்டு நன்ருய்வுற்றுப்பார்த்து எதடாசற்பமானது சீறிக்கொண்டுவருகிறதென்று அதிசீக்கிரமாகச் சக்கரத்தையெடுத்து மந்திராபூதிகள்கொடுத்து வருகிறநாகபாசத்தின்பேரில்பிரயோகம் பண்ணிவிட்டான். அப்படிச்சக்கரத்தாழ்வார்மந்திராபூதிகொண்டு குசலராஜன்கைவில்லில்விடுபட்டுதகத்தகாயமாய்ப்பதினாறுகோடி சூரியப்பிரகாசமாய் அண்டாண்டபிரமாண்டங்களும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும் நடுங்க, தேவரெல்லாம் திடுக்கிட்டுபயந்தோட, அதிவேகத்துடன் வீரசேனன்விட்டநாகபாசத்தையுங்கண்டதுண்டம்பண்ணி அந்தவுக்கிரம் விடாமல் வீரசேனனுடைய சிரசையுமறுத்துச்சாரதிகுதிரைகளையுங்கொன்று ஆயுதம் பிடித்திருந்த இராட்சதர் முடிகளைத் துணித்துக் குசலராஜன்விட்டசக்கரமானது திருப்பியவனிடம்வந்தடைந்தது

மட்சயந்தமகாராஜனுக்கும்
குசலராஜனுக்கும் யுத்தம்.

சந்த விருத்தம்.

அந்தமிலானருளுஞ் சிசுவால்விளையாட்போரில்
வந்தபதாதிகரித்திரள் யாருமழிந்தவு
சந்தனனென்றமதங்கள் கடிந்தவையோரமட்ச
யந்தனெனும்ரதமேனி யடர்ந்தோனே.

அதுகண்ட மட்சயந்தமகாராஜன் பிள்ளையிறந்துபோனு னென்று அதிககோபாக்கினியுடன் வில்லையெடுத்துநிறுத்திப் பாணங்களைவில்லிற்சந்தித்து மழைபொழிவதுபோல் சாமாரி யாகப்பொழிந்து ஒருசக்தியைஎடுத்துப்பூசைசெய்துபாணவே கத்தோடுகூட குசலராஜனுடைய வில்லைப்பார்த்துவிட்டான். அந்தசத்தியானதுவிடுபட்டு அண்டாண்டபுவனங்களும்நடுங் க, அக்கினிச்சுவாலையெழும்ப அதிவேகத்துடன வருகிறபோ து, குசலராஜன் கண்டு அதிசீக்கிரமாய்த்தன்னுடைய வில்லில னேக திவ்யாஸ்திரங்களைச் சந்தித்துவிட்டு மட்சயந்தமகாராஜ னுடையஅஸ்திரங்களையெல்லாங்கண்டித்து வருகிறசத்தியின் பேரிற் சடாலென்றுவந்துபாய்ந்து சத்தியினலடிபட்டுபூமியில் சாய்ந்துப்போயிற்று. அப்போதுசத்தியானதுவேகத்துடன் கு சலராஜனுடையபிரசண்டகோதண்டத்தின்பேரில் வந்துவிழு ந்தது; அதைக்குசலன் அறவெட்டிப் பூமியில்தள்ளிவிட்டான்.

அப்போதுசத்தியானது குசலராஜனுடையகோதண்டத் தைப்பிளக்கவொட்டாமற் பின்னப்பட்டுகுசலராஜனுடையவா ளாயுதத்தினல் வெட்டுண்டு பூமியில்விழுந்துபோனதையு மட் சயந்தமகாராஜன்கண்டுகடுங்கோபங்கொண்டு நாராயணுஸ்திர த்தையெடுத்துப் பூசைசெய்து வில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகம் பண்ணினன். அந்தநாராயணுஸ்திரமானது வில்லில் விடுபட் டு அண்டாண்ட பகிரண்டமாயிரத்தெட்டண்டங்களும் துலுங் க, ஆலகாலவிஷத்தைப்போல அக்கினிச்சுவாலைகளுடன்அதி வேகமாகவருகிறபோது குசலராஜன்கண்டு கோபமாகிதானும் ஒருநாராயணுஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசைசெய்து வில்லிற்சந் தித்துப்பிரயோகபண்ணினன். அந்தநாராயணுஸ்திரமும்வி ல்வில்விடுபட்டு ஆகாயம்பூமியுமொன்ரு யுருவுகொண்டுவருவ தைப்போல் அக்கினிகளைக்குபீல்குபீலென்றுகக்கி ஆலகாலவி

ஷத்தைப்போலச்சீறிக்கொண்டு அதிவேகத்துடன் மட்சயந்த மகாராஜன்விட்ட நாராயணாஸ்திரத்தை கமளீகரம்பண்ணிவி ட்டு அப்புருத்தூணியில் வந்தடைந்தது.

அதுகண்டுமட்சயந்தராஜன்கணக்குமிதமில்லாத பாணங் களையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்து சோணமாரிபோலக்குசலராஜ ன்பேரிற் பொழிந்துவிட்டார். அப்போது குசலராஜனுன வன் அனேகபாணங்களைப் பிரயோகப்படுத்தி மட்சயந்தமகா ராஜன்விட்ட பாணங்களையுமறுத்து மிச்சமாக ஐந்து திவ்வி யாஸ்திரங்களைவிட்டு மட்சயந்தமகாராஜனேறிவந்த இரதஞ் சாரதிகுதிரைகளுடன்அதஞ்செய்து மட்சயந்தமகாராசன்சிற சையுங்கரகரவென்று அறுத்துத்தள்ளிவிட்டான்.

சோமகாசமகாராஜனுக்கும்

குசலராஜனுக்கும் யுத்தம்.

———()———

கலி விருத்தம்.

மட்சயந்த வரசன்மடிந்தபின்
துஷ்டனும்சோம காசனுள்ளந்துடித்
திட்சணத்தி லடுத்தவனுவிபை
பட்சணஞ்செய்கு வேனெனப்பாய்ந்தனன்.

அதுகண்டு வாரணுபுரியையாளப்பட்ட சோமகாசமகாரா ஜன் பல்லைநறநறவென்றுகடித்து கோபமாய் இரதத்தைக் குச லராஜன்முன்னடத்தி வில்லையெடுத்துநாணிபிகிந்து ஒருமுகூ ர்த்தம் மூணேமுக்கால்நாழிகைபரியந்தம் வோய்வில்லாமலும் மூச்சுவிடாமலும் சரசரவென்று குசலராஜன்மீது அனேகபா ணங்களைவிடுத்தான். அப்படிசோமகாசமகாராஜன்விட்டபாண ங்களையெல்லாமறுத்து அதனமாகப் பத்துதிவ்வியாஸ்திரங்க ளெடுத்து கோதண்டத்திற்சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணினன் அதுகள்கோதண்டத்தில்விடுபட்டுக்காட்டுத்தீயைப்போற்கனக னவென்றெரிந்துக்கொண்டுவருகிறபோது சோமகாசமகாராஜ ன்கண்டு நூறுதிவ்வியாஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்றெடுத்துவிட் டுக்குசலன்விட்ட பத்துதிவ்வியாஸ்திரத்தையு மறுத்துத்தள் ளிப்போட்டான்.

அதுகண்டு குசலராஜன் வெகுண்டு நூறுநாராசபாணங்க ளெடுத்து பிரயோகம்பண்ணினன் அந்தநூறுநாராசபாணங்க ளும் காலக்கோடிவிஷம்போற்சீறிக்கொண்டுஅதிவேகத்தோடு

ருகிறபோது சோமகாசமகாராஜன் கண்டு வில்லிலனேகபாண ங்களைசந்தித்துப் பிரயோகப்படுத்தி குசலன் விட்ட நூறுதாராச ாணங்களையுங்கண்டித்து அதனமாய்ப்பதினைந்துதிவ்வியாஸ் திரம்விடுத்தான். அந்த அஸ்திரங்களும் வாய்வேகமனோவேக ாய்வருகையில் குசலராஜன் கண்டு நான்குதிவ்வியாஸ்திரங்க ளையும் துஞ்சச்செய்து அவன் மார்பிலணிந்த நவகசத்தையும் பொடியாக்கினான் அப்படி நவகவசங்களும் பொடியாகவேசோ மகாசமகாராஜன் அதிககோபமாகி அறுபதுசிங்கமுகாஸ்திரத் தைவிடுத்தான் அதையுங்குசலராஜனறுத்து இரதஞ்சாரதிகுதி ரைகளுடன் துஞ்சப்பண்ணினான்.

இந்தப்படி குசலராஜனும் சோமகாசமகாராஜனும் ரோஷ த்துவேஷத்துடன் மிதமில்லாத அஸ்திரங்களைவிட்டு யுத்தஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில், இலங்காதிபதியான காலசித்தன் மூர்ச்சைதெளிந்து கண்ணைவிழித்துக் குசலராஜனைப்பார்த்தா ன் அவ்விராஜனுடைய விற்குணத்தொனி சத்தமானது வெகு தூரத்திற்கேட்டது அந்தசத்தங்காலசித்தன்கேட்டு சிந்தாக்கி ராந்தனாகி விசனப்பட்டு சீதாலட்சுமியில்லாமல் ஸ்ரீராமருடைய யாகத்திற்குப் பின்னம் வந்துவிட்டது இதுயாருடைய சாபம் இப்படிவந்துவிளைந்தது ஸ்ரீமந்நாராயணா ஸ்ரீராமபத்திரா ஓ! ரகுநந்தனனென்று மகாவிசனசித்தனாகி இரதத்தைவிட்டுப் பூ மியிற் குதித்து மறுதேறிலேறிச் சத்துருக்கமகாராஜனுடைய சமீபத்தில்வந்து தீர்க்கதெண்டஞ்சமர்ப்பித்து சத்துருக்கமகா ராஜனால் ஆசீர்வாதம்பெற்று எழுந்திருந்து அவ்விராஜனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

ஓ! இராஜாதிராஜனே! ராஜபரமேஸ்வராசத்துருக்கமகா ராஜனேகேளும்இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிறுதி, வருணன், வாய்வு, குபேரன், ஈசானியன், இப்படிச்சொல்லப்பட்ட அஷ் டதிக்குப்பாலகருடன் யுத்தம்புரிந்து ஜெயங்கொண்டேன், அ வர்களுடைய அஸ்திரங்களும் இதற்கிணையல்லஇந்தகுசலனே நமதுசேனைகளுக்குயெமனாகவந்திருக்கிறான். சகலவுயிர்ப்பிரா ணிகளையுங்கொண்டுபோகுங்காலனானவன் யென்பேரில் தூத ருடன்வந்து யுத்தம்பண்ணி யென்னைஜெயிக்காமல் எத்தனைத ரமோ யென்கையிலடிப்பட்டுமிகவுங்கஸ்தியடைந்துஓடிப்போ ய்விட்டான்.

அப்படிப்பட்டயெமனும் என்னைக்கண்டவுடனேகையெடுத்துக்கும்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிருன். அந்தக்காலனுடையபாணத்தின் சுருக்கும் இந்தகுசலனுடையபாணத்தின் சுருக்குக்கு நிகரல்ல இவனைச்சொற்பமான யுத்தஞ்செய்கிருனென்றெண்ணவேண்டாம் மகாவல்லவன் என்னுடைய அஸ்திரம் பிரமதேவரைநோக்கி அநேககாலந் தவஞ்செய்து அவரால் பிரமாஸ்திரமும் பெற்றேன் பரமசிவனை வருந்தி தவஞ்செய்து சூலமும்பெற்றேன் ஸ்ரீமந்நாராயணரை அனேககாலந் தவஞ்செய்து ஸ்ரீமந்நாராயணர்வராதபடியினலே வைகுந்தபுரத்தின்பேரில் யுத்தஞ்செய்துபோய் ஸ்ரீமந்நாராயணருடன் அனேகயுத்தஞ்செய்து நாராயணுஸ்திரமும் பெற்றேன். காலனுல்தெண்டும்பெற்றேன் அதனுல்சகலமான ராட்சதாளும் தேவர்களும் வணங்கும்படியாய் இதுவரையில் பேரும்பெற்றேன் இப்போதிந்தக் குசலனுல் மும்மூர்த்திகளால் வரம்பெற்ற ஆயுதாஸ்திரங்களுந்தோற்று என்னுடையசரீரமும்அறுப்புண்டு மகா ஆயாசம் இளைப்போடு மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்துவந்தேனென்ருன் அவனைச் சத்துருக்கமகாராசர் தன்னுடையகரத்தினுற் சரமுழுதுந் தடவிக்கொடுத்துச் சொல்லுகின்ருர்.

வாராய் காலசித்தனே ? குசலன்சிறுபிள்ளையானபடியால், முன்பின்யோசனையில்லாமல் அஸ்திரத்தைவிட்டுக் கொன்றுபோடுகிருன். இப்போதிந்தக்குசலனுல் நம்முடையசேனுசமுத்திரமெல்லாம் மாண்டுபோயிற்று இன்னமுனக்குசூலமும்நாராயணுஸ்திரமும் பிர்ம்மாஸ்திரமும்காலனுடையதெண்டும், அட்டதிக்குப்பாலகரைச் செயிக்கத்தக்க ஆயுதங்களுமுனக்குத் தருகிறேன் நீபயப்படாமல் இரதமேறிக்கொண்டு குசலனை எதிர்த்துஎவ்விதத்திலும்உயிர்ச்சேதம்வரவொட்டாமல்கைப்பிடியாய்ப்பிடித்து வரவேணுமென்றுசொல்லி சூலமும்நாராயணுஸ்திரமும் பிரமாஸ்திரமும் காலனுடையதெண்டைப்போலொத்த தெண்டுமெடுத்து காலசித்தனுடைய கையிற்கொடுத்தார்.

அவர்யாரென்ருல் பல்லாயிரங்கோடி அண்டத்தையுங் கெர்ப்பத்தில்வத்து ரட்சிக்கப்படாநின்றநமது ஸ்ரீராமபத்திர சுவாமியாருடைய சகோதரனுகவிளங்கப்பட்ட சத்துருக்கமகாராஜன் அப்படிப்பட்ட சத்துருக்கமகாராசனைப்பார்த்துக் காலசித்தன்சொல்லுகிருன் ஐயா சத்துருக்கமகாராஜனே கேளும்

அந்தகுசலனது மாளாத அட்சயதூணியாயிருக்கிறது அந்தவி
லலோ பிரசண்டங்கள்கண்டவில்லுபோலிருக்கிறது அந்தவில்
லினுடையமுறப்புக்கு திரிமூர்த்திகளும் முன்னிற்கமாட்டார்க
ள் எத்தனை அஸ்திரமந்தவில்லின்பேரிலவிட்டாலுங் கூர்மட
ங்கி பூமியில்விழுந்துபோகிறதேயல்லாமல் வில்முறிந்தபாடில்
லகுசலராஜனைப்பார்த்து பாணமெடுக்கும்போதே சிறகுபோய்
விடுகின்றது மேலும் அந்தகுசலனுடனே யார்நின்றுயுத்தம்ப
ண்ணுவார்கள் இதுயாருடையசாபமோ இப்படிசிறுவன்கையி
னால்மாண்டுபோககாலம்வந்ததே ஸ்ரீராமருடையயாகத்திற்குபி
ன்னம்வந்துவிட்டதேசமுத்திரமெல்லாந்தாண்டிசிறியகாலவா
ய்தாண்டமாட்டாமற்போனோமே என்னசெய்வோம் சத்துருக்
கமகாராஜனே என்றான்.

அப்படிசொன்ன காலசித்தனுடையவார்த்தையை சத்து
ருக்கமகாராஜன்கேட்டுசொல்லுகிறார் வாராய்காலசித்தனே இ
ந்தகுசலனை ஒருபெரிதாயெண்ணி இப்படி விசனப்படுவார்களு
முண்டோ,இந்தகுசலன் எமலோகம அல்லது கைலாயம் வை
குந்தம்போயொளித்தாலும் என்னுடைய அஸ்திரம் விடாது
நான்போயந்த குசலனுடனே யுத்தம்பண்ணிசெயிக்கிறேன்பா
ருமென்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதுகு
சலராஜனனவன்மிதமில்லாதபாணங்களைவிட்டுசோமகாசமகா
ராஜனுடையசரீரத்தை சல்லடைகண்களாகததுளைத்து இர
தத்திற்கட்டிய துவஜத்தையுமறுத்துத்தள்ளினான் துவஜமறு
ந்துபோகவே சோமகாசமகாராஜன் கடுஞ்சினங்கொண்டு சார
தியையெச்சரித்துரதத்தை குசலராஜன்முன்னுக்குநடத்தி குசல
ராஜனைப்பார்த்து சொல்லுகிறான் வாராய்சிறுபிள்ளாய் நீயார்
உன்குலமென்ன உன்தாய்தந்தைபேரென்ன நீஎங்களுடன்யுத்
தம்புரியவேண்டியகாரியமென்ன சொல்லுந்தப்பி என்றுகேட்
டான்.

அதற்குகுசலராசன் சோமகாசமசாராசனைப்பார்த்து சொ
ல்லுகிறான் ராஜனே என்தாய்தந்தை பேரை கேட்கப்பட்டவர்
க்கெல்லாம்சொல்லிக்கொண்டு நானிருக்கவோ யுத்தமுனையில்
உறவுநடந்துவாருமுண்டோ ஒருவராகிலும் என்கைதிமிர்நீ
ங்க யுத்தம்பண்ணுவாரைக்காணேன் நீயொருஇராஜனென்று
வில்லைக்கையிற்பிடித்தாய் என்முன்வந்துநின்றுவாய்விசேஷங்

கேட்கவந்தாய் அப்படிவிசேஷங்கேட்டு தப்பித்துக்கொள்ளவந்த உன்னை இதோஎன்னுடைய பாணத்தினால் கண்டதுண்டம்பண்ணுகிறேன்பாரென்றுமகாஉக்ராகாரத்துடன் (௧௦) நாராசபாணமெடுத்துவில்லிற்றொடுத்துவிடுத்து சோமகாசமகாராஜனுடையதேகத்தை சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துவிட்டானதனாற் சோமகாராஜன் மிகவுமனநொந்து இவனைக்கொன்றால்தோஷமில்லையென்று நாராயணாஸ்திரத்தை எடுத்துமந்திராபூதிகள் செய்து பிரயோகம்பண்ணினானந்தநாராயணாஸ்திரமானது வில்லிலிருந்துவிடுபட்டு அண்டபகிரண்டங்களும்நடுங்க, ஆலகாலவிஷத்தைப்போற்சீறிக்கொண்டக்கினிப்பொறிகள்சிதறும்படியா யதிவேகத்துடன் வரும்போது குசலராஜன்கண்டுகோபாக்கினியுடன் தானுமொரு நாராயணாஸ்திரத்தைஎடுத்து வில்லிற்றொடுத்து மந்திராபூதிகள்செய்துவிட்டானந்தநாராயணாஸ்திரமும் வில்லில்விடுபட்டு அண்டபகிரண்டங்களும் ஆயிரதெட்டண்டங்களுமநடுங்க, ஆவென்றுவாயைத்திறந்துவடவாமுகாக்கினியை வாரியிறைத்துக்கொண்டு அதிவேகமாய்வந்து சோமகாசமகாராஜன்விட்ட நாராயணாஸ்திரத்தின்பேரில்சடாலென்றுபாய்ந்து அந்த அஸ்திரத்தைகபளீகரம்பண்ணிப்போட்டு அம்புறாத்தூணியில் மறுபடியும் வந்தடைந்தது.

அதுகண்டுதிகிற்கொண்டு சோமகாசமகாராஜன்தயிலத்திற்றோய்த்துகூர்மைதங்கியிருக்கும் வேலாயுதத்தையெடுத்துதூபதீபநைவேத்தியங்கள்கொடுத்து அடையவர்கள்போர்ப்படைகளில்முந்திவந்திருக்கும் தசரதமகாராஜன் பௌத்திரனாகியகுசலராஜன்மார்பிலலக்குபார்த்துவிட்டுவிட்டா னந்தவேலாயுதம்விடுபட்டு அண்டாண்டபிர்மாண்டமும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுநடுங்க, அண்டமுகடுகிழியஅண்டகோளத்தையும்பிளக்குமாப்போல ஆவென்றுவாயைத்திறந்து அக்கினிகளைக்குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டுவருகிறபோது அண்டத்திலுள்ளதேவர்களுமந்தஅக்கினிச்சுவாலையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் மேலண்டத்திற்கோடிப்போய்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அந்த சமயத்தில் சோமகாசமகாராஜன்விட்ட வேலாயுதத்தைகபளீகரஞ்செய்து அவன்மார்பில்பாய்ந்து முதுகிலுருகி திருப்பாற்கடலில் ஸ்நானஞ்செய்து அம்புறாத்தூணியில் வந்தடைந்தது. சோமகாசமகாராஜன் வில்லை நழுகவிட்டு தேரின்பேரில் விழுந்து ஸ்ரீமந்நாராயணாவென்று உயிரைவிட்டான்.

அதுகண்டுகுசலன் சந்தோஷமாகி வில்லிலனேக அஸ்தி
ங்களைசந்தித்து இராட்சதாள்பேரில் பிரயோகம்பண்ணினை
த அஸ்திரங்களால் இராட்சதர்கள்தலைசாய்ந்தவரும், சிலமா
ந்தவரும், கண்டமானவரும், துண்டமானவரும், கதருவார்க
ளும், உயிர்தப்பி மீளோமென்றுபதறுவார்களும், நானாவிதமா
சிதறுவார்களும், சடசடவென்றுவருவார்களும், படபடென்
றுபோவார்களும் இப்படியாகசிலர் ஓடத்தலைப்பட்டார்கள்.

சத்துருக்கமகாராஜனுக்கும்
குசலராஜனுக்கும் யுத்தம்.

கலி விருத்தம்.

சத்துருக்கன்சினத்துடன்வந்தபோர்
முற்றுமாடிமுறியசரச்சிலை
சித்தவேத்திகற்றவனோர்புறஞ்
செத்தவன்போலிருக்கச்சிரித்தனன்.

அதனை சத்துருக்கமகாராஜன்கண்டு கண்களிற்பொறிபற
க்க, காதுகளிரண்டிலும் புகைகளெழும்ப, மீசையானது படப
டென்று துடிக்க, இரண்டுகைகளும்பதைக்க, உக்கிரசிங்கப்போ
ல அதிககோபமாகி சாரதியைவெச்சரித்து குசலராஜன்முன்னு
க்கு இரதத்தைநடத்திசொல்லுகிறார். வாருந்தப்பிசிறுபிள்ளா
ய், நீயார் உன்தாய்தந்தைபேரென்ன உன்பெயர்யாதுஉன்குல
மென்ன் சொல்லென்றார்.

அதற்குகுசலன் புகலுகின்றான். ஓ! இராஜனே? கேளும்,
இராஜாக்களாய்ப்பிறந்தபேர்களுக்கு யுத்தம்வந்து நேர்ந்தகாலை
யில்யுத்தத்திற்குபின்னிடைந்து உறவுநடத்துவாருமுண்டோ,
வந்தபேருக்கெல்லாம் தாய்தந்தைபேரை சொல்லிக்கொண்டி
ருக்கிறதோ யுத்தத்திற்குபயந்தால் நான்விடுவேனோ விடேனெ
ன்றானப்படிகூறிய குசலன்மொழியை சத்துருக்கமகாராஜனு
ணர்ந்துசொல்லுகிறார். வாரும்பிள்ளாய் யான்யுத்தத்திற்கு பய
ந்து உன்தாய்தந்தைபேரை வினவவில்லை நீசிறுவனானையால்,
உன்னையீன்றோர்பெயரை யறிந்துக்கொண்டுபோர்புரியலாமெ
ன்றால் நீஇப்படிசொல்லலாமா ஆகையால் சந்தேகமின்றி தந்
தையின்பெயரும் உன்வரலாறும் எனக்கறிவியென்றார்.

அவ்வாறுகூறிய சத்துருக்கமகாராஜன் திருமொழியைச்சி றுவனான குசலன் கேட்டுச்சொல்லுகின்றான். கேளும், இராஜ னே ? என்தாயார்பேர் ஜானகியம்மாள் எங்கள்ஐயர்பேர் வால் மீகரிஷி என்பேர்குசலன் என்தம்பிபேர்லவன் எங்கள் குலமெ னக்குத்தெரியாதென்றான். அதைக்கேட்ட சத்துருக்கமகாராஜ ர்யோசித்து இவன் ரிஷிபிள்ளையென்றோதுகிறான். ஆனாற்சீதா லட்சுமிக்கும் இரண்டுபிள்ளைகளுண்டானவேனே னதிசயமாயிரு க்கிறதென்றுசந்தேகித்து இன்னமிவனது வாய்பேச்சை ஆரு யவேணுமென்று குசலனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். வாருந்த ப்பி ! குசலனே ? உன்தாய்தந்தைபேரையும் உன்பேரையும்புக ன்றாயல்லவா என்னுடையசேனைகள் என்னசெய்ததென்று இ ப்படி வீணில்மாய்த்துவிட்டாய் சொல்லென்றார்.

அதற்கு குசலராஜன் சொல்லுகிறான். ஓகோ! இராசனே கேளும், என்தம்பிலவனானவன் உங்களை என்னசெய்தானென் று பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோனீர்கள் அதைசொல்லென்றா ன். அதற்குசத்துருக்கமகாராஜர் சொல்லுகிறார். வாருந்தப்பி! குசலனே ? அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தை பரிபாலனஞ்செய் யப்பட்ட ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமி அஸ்வமேதயாகம் பண்ணவே ண்டி குதிரையைவிட்டாரந்த அஸ்வமானது இந்தவனத்திற்கு வந்தது அதைஉன்தம்பிலவன்கண்டுகுதிரையைபிடித்துக்கட்டி பின்வந்தசேனைகளையுங்கொன்று என்னுடையசேனைகளையுமல் லோலகல்லோலப்படுத்தினபடியால் நான்வந்து குதிரையைவி டச்சொல்லிக்கேட்டால் என்னையும் உதாசினமாக தூஷித்துப் பாணப்பிரயோகம்பண்ணினான். அந்தப்பாணங்களையெல்லாம றுத்துமூர்ச்சையாக்கிப் பின்கட்டாகக்கட்டிப்போட்டோமென் றார்.

அவ்வார்த்தையைகுசலராஜன் கேட்டு இரண்டுகண்களுஞ் சிவப்பேற, இரண்டுகாதிலும் புகையெழும்ப, சரீரந்துடிக்கக் கைகளிரண்டும்பதைக்க, அதிககோபாக்கினியுடன்சத்துருக்கம காராஜனைப்பார்த்து இடிமுழக்கத்தைப்போலே பல்லைநெறநெ றவென்றுகடித்து ஓ! சத்துருக்கமகாராஜனே! என்னவசனம்பு கன்றாய்,அயோத்தியாபுரியைபரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீரா மபிரான்விட்டகுதிரை அவர்பட்டணத்தைச்சுற்றிப்பிரதட்சண ம்வரவேணுமேயல்லாமல் எங்கள்வனத்திற்கு அந்தகுதிரைவந் தபடியினால் என்தம்பிலவன்பிடித்துக்கட்டினான். அதனாலவனு

ன் நீங்கள்வந்தெதிர்த்து யுத்தஞ்செய் துபிடித் துக்கட்டிக்கொ ண்டுபோக உங்களுக்கென்ன ஞாயமிருக்கிறது சொல்லென்று ர். அப்படிகூறிய குசலனுடைய வார்த்தையை சத்துருக்கம ராஜன்கேட்டு சொல்லுகின்றார் வாருந்தம்பி குசலராஜனே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும் (௨௨௪) புவனமும் சத்தசாகரமுஞ் சூழ்ந்த ஈரேழுபதினாலுலகத்தையும் ஏகசக்கிரமாயாளப்பட்ட இராவணேஸ்வரனை இராமபாணத்தைவிட்டு சங்கரித்து ஆயி ரத்தெட்டண்டம்(௨௨௪)புவனமும் சத்தசாகரமுஞ்சூழ்ந்தஈரே ழுபதினாலு லோகத்தையும் நிறுத்திய ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமி யாருக்குத் தன்பட்டணமென்றும் உங்கள் வனமென்று மிருக் கு தோசிங்கத்துக்கு தன்காடென்றும் புறங்காடென்று மிருக்கு ந்தா அப்படியவர்விட்டவிதியைஉங்கள்வனமென்றும் எங்கள் னமென்றும் வேற்றுமையிராதுகண்டாய், இப்போஉன்தம்பி சேனையைவீணிலேகொன்றபடியினாலே நானவனைப்பிடித்துக் கட்ட ஞாயமிருக்கிறது நீசிறுபிள்ளையானபடியினால்உனக்கிவ்வ ளவுஞாயந்தெரியாமல் என்னுடையசேனையை முன்பின்பாரா மல் அஸ்திரத்தை விட்டுக்கொன்று போட்டாய் அந்தகுற்றத் தைப்பாராட்டாமல் நீசிறுபிள்ளையென்று நான்மனம்பொறுத் தேன் வேறேவர்களானாலும் என்குதிரையைப் பிடித்துக்கட் டினதற்கு இந்நேரம் அவர்களை வானுலகமடையச்செய்வேன் அனறியும் உன்னுடையஉயிரை தப்பித்துக்கொண்டு உன்தாயு டன் பிள்ளையாய்ப்போய்ச்சேரென்றார்.

அதனைக்கேட்டகுசலராஜன் சத்துருக்கமகாராஜனைப்பார் த்துச்சொல்லுகிறான். அடா! சத்துருக்கனே? என்னவசனம்பு கன்றாய்சிங்கத்திற்கு தன்காடென்றும் பிறர்காடென்று முண் டோ என்றுசொல்லவந்தாய் நீயும்அந்தஇராமனும் இன்னம் சற்றுநேரத்தில்படப்போகின்ற பாடுதெரியாமல்என்னையிகழ்ச் சியாகச்சொன்னஉன்னையிதோ அரைட்சணநேரத்திற்குள்உன் னுடைய மர்மசர்மமெல்லாம் வெளிப்படுத்தி வைககிறேன் பா ரென்று பிரசண்டகோதண்டத்தை குணத்தொனிபண்ணி(௧௦) நாராசபாணங்களையெடுத்து கோதண்டத்திற்சந்தித்துசத்துரு க்கமகாராஜன்பேரில்பிரயோகம்பண்ணினனந்தநாராசபாண ங்களுமவில்லிலிவிடுபட்டு நாகசற்பம்போற்சீறிக்கொண்டுவருகி றபோது சத்துருக்கமகாராஜன்கண்டுபாலன்பாணமிஞ்சினனெ ன்று (௧௫) நாராசபாணமெடுத்துவில்லிற்சந்தித்துவிடவேஅந்

தபாணங்களானது அவயத்திலிருந்த நாகசர்ப்பம்போற் சீறிக் கொண்டு அதிகவேகமாகபுறப்பட்டு குசலராஜன்விட்ட நாராச பாணங்களின்பேரில் சடாலென்றுவந்துபாய்ந்துஒன்றோடொன்றுதாக்கிஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பியுத்தங்கள்செய்துஇருவருடையபாணங்களும் கூர்மழுங்கி பூமியில்விழுந்து அவரவர்களுடைய அம்புருப்பொதியில் வந்தடைந்தது. அதுகண்டுகுசலராஜன்கோபமாகி வில்லையெடுத்து அனேக அஸ்திரங்களைச் சந்தித்து வருஷகாலத்திற்சத்தமேகங்களும் ஏககாலத்தில்ஒன்றாகக்கூடி இடிமின்னல் குமுறலுடனே குமுகுமுவென்றுஓய்வுவொழிச்சலில்லாமல் இடைவெளியில்லாமல் சரவருஷம்பொழிந்தாலெப்படியோ, அப்படியாக சரவருஷமாய் மிதமில்லாத பாணங்களைச் சொரிகிறபோது சத்துருக்னமகாராஜன் கண்டு வில்லிலனேகபாணங்களைச்சந்தித்து ஈசானியமூலையிலிருந்துமேகமானதுகெற்சித்தாலெப்படியோ அவ்வாறுகெற்சித்துசரவருஷம்பொழிந்துகுசலராஜனுடைய அஸ்திரங்களுடன் ஒன்றோடொன்றாடுதாக்கி யுத்தங்கள்செய்து கூர்மடங்கிபூமியில்விழுந்து அம்புருப்பொதியில்வந்தடைந்துகள். அதுகண்டுகுசலராஜன் கோதண்டத்திலமோகமான அஸ்திரங்களைச்சந்தித்து சத்துருக்னமகாராஜன்பேரில் பிரயோகப்படுத்தினு னந்ததிவ்வியாஸ்திரங்களும் வில்லில்விடுபட்டு ஒன்றோடொன்றுருய்ந்துக்கொண்டு நெருப்புப்பொறிபறக்க வருகிறபோது சத்துருக்னமகாராஜன்கண்டு தானும்வில்லிலனேக திவ்வியாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துபிரயோகம்பண்ணினார். அந்ததிவ்வியாஸ்திரம்அதிகவிசைவேகமாய் அக்கினிப்பொறிகள் சிதறச்சென்றுகுசலராஜன் விட்ட பாணங்களின்மீதுபாய்ந்து ஒன்றோடொன்றுதாக்கி கூர்மடங்கிபூமியில்விழுந்து அவரவர்களுடையஅம்புருப்பொதியில்வந்தடைந்தது. அதுகண்டு சத்துருக்னமகாராஜர்பினனும் (௧௦௦) சிங்கமுகாஸ்திரத்தையெடுத்து பிரயோகம்பண்ணினார்.

அந்த சிங்கமுகாஸ்திரம் வில்லில்விடுபட்டு உக்கிரசிங்கம்போல அக்கினிகளைக்கக்கிக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனேவரும்போது குசலராஜன்கண்டுதானும் நூறுசிங்கமுகாஸ்திரத்தை வில்லிற்சந்தித்து விடுத்தான். இப்படி இருவர்விட்ட சிங்கமுகாஸ்திரங்களும் ஒன்றோடொன்றாடுதாக்கிமற்கட்டியுத்தங்கள்செய்துகூர்மழுங்கி பூமியில்விழுந்து அவரவர்களுடைய அம்புரு

வில்வாத்தடைந்தது. அதுகண்டுகுசலராஜன் சினங்கொண்டு ஒ
ரு அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்து அபிமந்திரித்துப் பிரயோ
கம்பண்ணினான்.

அந்த அக்கினியாஸ்திரமானது வடவாமுகாக்கினியைவா
ரியிறைத்துக்கொண்டு ஆலகாலவிஷத்தைப்போற்சீறிக்கொண்
டு அதிகவேகத்துடன்வருகையிற் சத்துருக்கமகாராஜன்கண்டு
பிரமைகொண்டு மனம்வின்டு இந்த அக்கினியாஸ்திரம் மகாம
கிமையுடன்வருகிறதென்று தன்தமயன்கொடுத்த இராமபாண
மாகிய அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்து அபிமந்திரித்து பிர
யோகம்பண்ணினாரந்த அக்கினியாஸ்திரமும் வில்லில்விடுபட்
டுதகத்தகாயமாய் தங்கக்கட்டுகளுடன் அசுணபட்சியிறகுபூண்
ட அக்கினியாஸ்திரமானது ஆலகாலவிஷத்தைப்போல் வட
வாமுகாக்கினியை வாரியிறைத்துக்கொண்டு சடசடவென்கிற
தொனிகளுடனேயுமதிசீக்கிரமாய்குசலராஜன்விட்ட அக்கினி
யாஸ்திரத்தின்பேரில் சடாலென்றுவந்துபாய்ந்தது ஆகாயமார்
க்கம்கிளம்பி ஒன்றோடொன்றாடுதாக்கியெதிர்த்துப்போராடி அ
க்கினிகளையுமகக்கிக்கொண்டு யுத்தம்புரிகையில் தேவர்கள் கண
டுதியக்கம்கொண்டு அக்கினிசுவாலைகள் பொருக்கமாட்டாம
ல் மேலண்டத்திற்கோடிப்போனார்கள் அப்படியிரண்டு அக்கி
னியாஸ்திரமும் ஒன்றுகொன்று தோல்வையில்லாமல்யுத்தஞ்
செய்யத்தலைப்பட்டதுகள் அதனைப்பார்த்தகுசலராஜனேதடா
சத்துருக்கனைபலவானாயிருக்கிறான் நாம்விடப்பட்ட அஸ்திரத்
துக்கெல்லாம் பதில்விட்டுயுத்தம்பண்ணுகிறான் இனிமேல் அவ
னுடையகர்வத்தை யரிவோமென்று தன்தாயார்கொடுத்த இந்
திரனுடையவச்சிராயுதத்தையும் யமனுடைய காலதண்டாயுதத்
தையும் ஈசனுடைய சூலாயுதத்தையுமெடுத்து மந்திராபூதிகள்
கொடுத்து ஒன்றின்மேலொன்றாக விட்டுவிட்டானந்த ஆயுதங்
களும் குசலராஜன்கையில்விடுபட்டு அண்டாண்ட பிர்மாண்டங்
களும்நடுங்க, அண்டகோளத்தையும்பற்றியெரிய, அண்டச்சுவ
ர்களும்நெககுவிட, அண்டத்திலுள்ளதேவர்களும்பயந்தோட
வருகிறபோது, சத்துருக்கர்கண்டு ஏதடாகுசலன்மகாபராக்கிர
மசாலியாயிருக்கிறானிவன்விட்ட அஸ்திரங்களு மகாமகிமை
யோடிருக்கின்றது இவன்சிறுபிள்ளையாயிற்றே இவனுக்கிப்ப
டிப்பட்ட அஸ்திரம்யார்கொடுத்ததுஎல்லாங்கண்டறிவோமெ
ன்று தம்முடையஸ்ரீராமபாணமாகிய வச்சிராயுதமுந்தண்டாயு

தமுஞ் சூலாயுதமுமெடுத்து மந்திராபூதிகள்கொடுத்து ஒன்றி ன்மேலொன்ருய் குசலராஜன்விட்ட ஆயுதத்தின்பேரில்விடுத் தாரந்தமூன்ருயுதமும் சத்துருக்கமகாராஜன்கையில் விடுபட்டு மும்மூர்த்திகளைப்போல் ஒருவரும்நிகரில்லாமல் அதிகவேகத் துடன் குசலராஜன்விட்ட ஆயுதங்களின்பேரில் சடாலென்று வந்துபாய்ந்து ஒன்றுக்கொன்றூடுதாக்கி ஆகாயமார்க்கஞ்செ ன்று இருவர்விட்டஅஸ்திரங்களும யுத்தஞ்செய்துக்கொண்டி ருக்கையில் குசலராஜன் தன்தாயார்கொடுத்த நாராயணுஸ்திர த்தை யெடுத்து பூசைசெய்து வில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகம் பண்ணிஞன்.

அந்தநாராயணுஸ்திரமு மண்டலங்குலுங்க, அம்புவிகல ங்கஆவென்றுவாயைத்திறந்து அக்கினிப்பொறியைகுபீல்குபீ லென்றுவாரியிறைத்துக்கொண்டு சத்துருக்கமகாராஜனெங்கே யெங்கேயென்றுவரும்போது சத்துருக்கமகாராஜன்கண்டு தன் னுடைய நாராயணுஸ்திரத்தைஎடுத்து ஸ்ரீராமரைத்துதிசெய் து தூபதீபநைவேத்தியங்களுடன் பூசைசெய்து வில்லிற்சந்தி த்து பிரயோகம்பண்ணிஞனதுவும் வில்லைவிட்டுவெளிப்பட்டு ஆழிவானமபுவிபாவ ஆவென்று வாயைத்திறந்துக்கொண்டு குசலராஜன்விட்ட நாராயணுஸ்திரத்தின்பேரிற் சடாலென்று வந்துபாய்ந்து ஒன்ருேடொன்றூடுதாக்கி ஆகாயவீதியிற்கிளம் பிஒன்றுக்கொன்றுதோர்வையில்லாமல்யுத்தம்பண்ணுகிறபோ துஇருவருடைய அஸ்திரத்திஞல்தேவர்களுடைய்முகம்கருகி அபபோது தேவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிருர்கள் இதுஎன் னசுப்பிரமணியருக்சூரபத்மனுடையயுததத்திலும் நமக்கிப்படி ப்பட்டதுன்பமும் வந்ததில்லையே நாயவேடிக்கைபார்க்கவந்த் துபோதுமென்றுமேலண்டத்திற்கோடிப்போஞர்களப்போது இருவர்விட்ட நாராணுஸ்திரங்களும் ஒன்ருேடொன்றெதிர்த் து யுத்தம்பண்ணத்தலைப்பட்டதுகளதுகண்டுகுசலராஜன்கோ பமாகி சக்கரத்தைக் கையிலெடுத்து மந்திராபூதிகளுடன் விட் டுவிட்டானந்த சக்கரத்தாழ்வார் மந்திராபூதியை உட்கொண்டு குசலராஜன் கையில்விடுபட்டு தகத்தகாயமாய்ப் பதிஞறுகோடி சூரியனைப்போற் பிரகாசித்துக்கொண்டு அண்டங்கள்யாவுங்கு லுங்கஅண்டமுகடுவெரையிலும்பத்தியெரிய, மூவர்கள்வாடதே வர்கள்பயந்தோட, ஆலகாலவிஷத்தைப்போற்சீறிஎரிய, புகை களுடன் சிடசிடபடபடவென்கிறசத்தத்துடன்சத்துருக்கனெ

கே என்றுவரும்போது சத்துருக்னமகாராஜன்கண்டு ஏதடா க்கரமானது மகாமகிமையுடன் வருகுதென்று தன்தமையன் கொடுத்த ஸ்ரீராமபாணமாகிய சக்கரத்தைவிட இதுவும்பூஜை கொண்டுதகத்தகாயமாய்இரவுபகலாய்ப்பிரகாசித்துக்கொண்டு ழேழுலகமும்மேலேழுலோகமும் ஒன்ருயுருவுக்கொண்டுவரு போது அண்டத்திலுள்ளதேவர்களும்யாவரும்எங்கேநம்மு டையபேரில்சக்கரம்வருகிறதோவென்று பயந்தோட, ஆர்ப்ப ரித்துகுசலராசன்விட்ட சக்கரத்தின்பேரில தடாலென்றுமோ தி ஒன்ருேடொன்றாடுதாக்கி ஆகாயமேகிளம்பி ஒன்றுக்கொ ன்றுதோர்வையில்லாமல் யுத்தமபண்ணத்தலைப்பட்டதுகளது கண்டுகுசலராஜன் தன்தாயார்கொடுத்தவேலாயுதத்தைஎடுத்து மந்திராபூதியுடன் பூசைசெய்து சத்துருக்கமகாராஜனுடைய மார்புக்குலக்குபார்த்து சத்துருக்னை ஜெயமடைந்துவாவென் று விட்டுவிட்டானந்த வேலாயுதமானது குசலராஜன கையி ன்றும்விடுபட்டு ஆகாயம்பூமியுமொன்ருகவாயைதிறந்துவ டவாமுகாக்கினியைவாரியிறைத்துக்கொண்டு அண்டகோளமு ம்பற்றிஎரிய அண்டமுமடுகிழியவருவதைச் சத்துருக்கமகார ஜன்கண்டு இந்தவேலாயுதமமகாஉக்ரத்துடன் வருகிறதென்று தன்தமயன்கொடுத்தஉக்ரவேலைஎடுத்து மந்திரபூர்வத்துடனே பூசைகள்செய்து குசலன்விட்டவேலாயுதத்தை செயமபண்ணை வாவென்றுவிட்டுவிட்டார். அந்தவேலாயுதமூம விடுபட்டு அணை டம்படீரென்று வெடிக்கத்தக்கதாக அக்கினிப்பொறிகளெழு மபகணகணவென்றதிவேகத்துடன்சடாலென்றுவந்துகுசலரா ஜன்வேலாயுதத்தின்பேரில்விழுந்து வேகமாய்ஒன்ருேடொன றாடுதாக்கி ஆகாயவீதியிற்கிளம்பி ஒன்றுக்கொன்று தோர்வை யில்லாமல் பிரசண்டயுத்தம் பண்ணத்தலைப்பட்டதுகள்.

அதுகண்டு குசலராஜன்கோபமாகிதன்தாயாரைத் துதிப ண்ணி உக்கிரவீரசத்தியைஎடுத்து மந்திராபூதிகளுடன் பூசை செய்து சத்துருக்கனுடன்பேரில் போருடி ஜெயஞ்செய்து வா வென்றுவிட்டுவிட்டா னந்தசத்தியானதுவிடுபட்டு ஆகாயம்பூ மியுமொன்ருயுருவுகொண்டு ஆவென்றுவாயைத்திறந்து அக் கினிகளைக்குபில்குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டு அதிக உக்கிராகா ரத்துடன் உக்கிரவீரசத்தியானது வருகிறபோது சத்துருக்கம காராஜன்கண்டு தன்தமையன்கொடுதத ஸ்ரீராமபாணமாகிய ச த்தியைபூசைசெய்துவிட்டுவிடவே அச்சத்தியும் அதிக உக்ரா

காரத்துடன் குசலராஜன்விட்டசத்தியின்பேரில் சடாலென் று வந்துமோதிஒன் றுக்கொன் றுயுத்தங்கள்செய்துசத்துருக்கமகா ராஜன்விட்டசத்தியை இரண்டுதுண்டாக நறுக்கி பூமியிற்றள் ளிப்போட்டுஉக்கிரவீரசத்தியானது வரும்போது சத்துருக்கம காராஜனும் வில்லையெடுத்து நிறுத்தி அனேகராமபாணங்களை வில்லிற்சந்தித்து நிமைமயோடு நிமைதட்டுமுன்னமேகோடிராம பாணம்விட்டா ரந்தராமபாணங்களை எல்லாம் உக்கிரவீரசத்தி யானதுகமளீகரம்பண்ணிவிட்டு அதிவேகமாய்வருகிறபோது சத்துருக்கமகாராஜன்பல்லைநறநறவென் றுகடித்து நிமையோடு நிமைதட்டுமுன்னமே தன்னுடையமுப்பத்திரண்டாயுதங்களை யும் றிவ்றிவ்வென் று சததியின்பேரிலவிட்டுவிட்டாரந்த உக்கி ரவீரசத்தியானது முப்பத்திரண்டாயுதங்களையும் கமளீகரம்ப ண்ணிக்கொண்டுவருகிறபோது சத்துருக்கமகாராஜன் கோபித் து தன்தமையன்கொடுதத மந்திரவாளையுருவிசத்தியின்பேரில் வீசிவெட்டினுர் அந்தவெட்டானது சத்தயின்பேரிற் படவே இரண்டுதுணடாய்பூமியில்விழுந்து உடனேயுருவாகி அக்கினி க்கொழுநதுகளைவிட்டு அதிகவேகத்துடன் சத்துருக்கமகாரா ஜனுடையமார்பிற் சடாலென றுவந்துபாய்ந்து உருகமாட்டா மல முதுகிலுருகி திருபபாற்கடலில் ஸநானமபண்ணி குசல ராஜனுடைய அமபுருப்பொதியிலவநதடைந்தது அப்படிஉக் கிரவீரசத்தமார்பிறபட்டுருகவேசத்துருக்கமகாராஜன்கைசோ ர்ந்துமெய்சோர்ந்து குருதிகள்பீரிட ஸ்ரீராமபத்திர ஸ்ரீராமப த்திரா ரகுநந்தனுவென று தேரின்பேரில்விழுந்து மரணமூர்ச் சையடைநதார்.

அப்படிசத்துருக்கமகாராஜர் தேரின்பேரில்விழவே, தே வேந்திராதிதேவர்களெல்லாங்கணடு துக்காக்கிரந்தருய் ஸ்ரீரா மாராமாவென் றுவிசனப்பட்டார்கள். அப்போது குசலராஜன் மகாசந்தோஷமாய் பிரசணடகோதண்டத்தை குமுகுமென் று குணத்தொனிபணணி குசலராஜனுனவன் குகணகாலசித்தன்மு ப்பதினுயிரமஇராஜகுமாரர்களுமஐயாயிரமந்திரிபிரதானிக ளுமுப்பதினுயிரங்கோடிபடைததலைவர்களுஞ் சேனுதிபதிகளு மஒன்ருய்க்கூடி குசலராஜன்முன் னுக்கு இரதத்தைநடத்தி கு சலராஜனைவளைத்துக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்திருந்தார்கள். அந் தச்சமயத்தில் இரண்டுஇராக்ஷதாள் ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பி வாயவேக மனோவேகத்துக்கதிகமான வேகத்துடன் அயோத்

யாபுரியில்வந்தருகித் தசகலரோடுங்கொலுவாயிருக்குங்கொ
மண்டபர்வந்து ஸ்ரீராமரைக்கண்டடிபணிந்துமிகுந்தவண
த்தோடுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

ஓ! சுவாமி, அயோத்தியாபுரியிலிருந்து நேர்வடக்காகத்
ருப்பி பத்மாவதிபட்டணம்போய் அவ்விடத்திலிருந்து சே
யந்து ராமேஸ்வரம்வந்து அவ்விடத்திலிருந்து நேர்மேற்
லிருக்கும் வால்மீகர்வனம்போய்ச் சேர்ந்து அஸ்வமானது
மய்ந்துக்கொண்டிருந்தது அதனை அவ்வனத்தில் ஒருசிறுபி
ளை லவனென்னப்பட்டவன் பிடித்துக்கட்டி யுத்தஞ்செய்தா
அதுகேட்டு சத்துருக்னமகாராஜர்போய் யுத்தம்புரிந்து ல
னைமூர்ச்சையாக்கி தம்முடையஇரதத்தின் குத்துக்காலில்பிடி
க்கட்டிக்கொண்டுவந்துவிட்டார். அந்தசங்கதிஅவன்தமை
ன்குசலன்கேட்டு ஓர்பெரியவில்லைக் கையில்பிடித்துக்கொண்
வந்து நம்முடைய சேனைகளையெல்லாங்கொன்று மூர்ச்சைய
டையவும்செய்துவிட்டான். அவனுக்கு எவ்வளவு பிரியவசன
சொன்னாலும்கேளாமல் சத்துருக்னமகாராஜரோடும் எதிர்த்
யுத்தஞ்செய்து அவரையுமூர்ச்சையடையச் செய்துவிட்டா
. அவர்களிருவருடையவடிவும் அழகையும்பார்த்தால் தங்க
ப்போலவேயிருக்கிறார்க ளவர்களுடையதாய்தந்தையின்பே
ரக்கேட்டால்தாயார்பேர்சீதாலட்சுமியென்றும் ஐயர்பேர்வா
மீகரிஷியென்றும் சொல்லுகிறார்கள் அவர்களைப் பார்த்தால்
ட்டைசாணில்லை அவர்கள்கைவில்லைப்பார்த்தால் ரணரங்கங்
ண்ட வில்லைப்போலிருக்கின்றது அவர்களைமடக்கிக்கொண்டு
ல இராட்சதர்களும் படைத்தலைவருஞ் சேனாதிபதிகளும் மந்
ரிமார்களும்இராஜகுமாரர்களும்யுத்தஞ்செய்துக்கொண்டிரு
தார்கள். அவர்களுமின்னேரம் மாண்டுபோயிருப்பார்களென்
தோற்றுகிறதென்றார்கள்.

அதுகேட்டு ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியுந்தம்பிமார்களும்மந்
ரிசுமந்திரரும் விபீஷணரும் அனுமார் அங்கதனும் சுக்ரீவ
நம் யோசனையானார்கள் அப்போது ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியா
நக்கு தம்முடைய துயரமனைத்தும் நீங்கி பிள்ளைகள் தம்மைப்
போலிருக்கிறதென்றுசொல்லவே, மிகவுஞ்சந்தோஷமாகிபரத
ட்சுமணரே ஞானகியில்லாமல் நம்முடையயாகத்திற்குபின்ன
வந்துநேரிடுபோலிருக்கின்றது ஆகையால்ஜானகிவால்மீக

ருடைய வனத்திற்ருனிருக்கவேணும் அந்த இரண்டுபிள்ளைக ளையும் கைப்பிடியாய்பிடித்துவந்தால் பிள்ளைகளாலே ஜானகி உயிருடனிருக்கிறதும் இறந்துபோனதுந் தெரிந்துக் கொள் ளலாமென்ருர். அதற்குபரதர் லட்சுமணர் சொல்லுகிருர்கள். அண்ணுவே தங்களுடையதிருவுளப்படியாரை அனுப்புகிறீர் களோ அவர்கள்சென்று சிறுபிள்ளைகளுக்கு உயிர்ச்சேதம் வர வொட்டாமல் கைப்பிடியாய்பிடித்துக்கொண்டுவருகிருேமென் ருர்கள்.

அப்போது ஸ்ரீராமர் இளையபெருமாளாகிய இலட்சுமண ரையழைத்து நம்முடைய எழுபத்திரண்டு வெள்ளம் வானரா ளையும்பயணப்படுத்தி அனுமார் அங்கதன் இருபத்துநான்கு படைத்தலைவர்களையும் இருபத்தைந்துவெள்ளம் இராட்சதர்க ளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அந்தசிறுபிள்ளைகள் இரண்டு பேரையும் உயிர்சேதம்வரவொட்டாமற்கைப்பிடியாகப்பிடித்து க்கொண்டுவாருங்கள் கையிலகப்படாமற்போனுல் அஸ்திரங்க ளைவிட்டாகிலும்மூர்ச்சையாக்கி இரதத்திற்கட்டிக்கொண்டுவா ருந்தம்பியென்றுவில்லம்புங்கொடுத்தார். அதனைஇலட்சுமண ர் இரண்டுகரத்தாலும் வாங்கிக்கொண்டுசுவாமியையும் பரதரை யுஞ்சேவித்து அவர்களிடத்திலாசீர்வாதம்பெற்று வெளியேபு றப்பட்டார். இல்ட்சுமணரானவர் அதுகண்டுஅனுமார் அங் கதனும்எழுந்திருந்து சுவாமியையும் பரதரையுஞ்சேவித்து நி ற்க அவர்கட்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்து ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியார் அனுமார் அங்கதன் சாம்புவந்தரையுமழைத்துச்சொல்லுகிரு ர் நீங்களும் தம்பி இலட்சுமணன்பின்சென்று ஆலசியமில்லா மல் அந்தசிறுபிள்ளை குசலவர்களுடைய வாய்மொழியைக்கே ட்டு கிட்டேநெருங்கி கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டுவந்தா ல் சீதைஇறந்துபோனது மிருக்கிறது மறிந்துக்கொள்ளலாம் சீதையில்லாமல் யாகத்திற்குபின்னபவந்துநேர்ந்ததுசீக்கிரமா ய் தண்டுதளத்தைக்கூட்டிக்கொண்டு நடவுங்களென்ருர்.

அப்போது சாரதியானவன் இரதத்தைச் சிங்காரித்து ஆ சாரவாசலின் முன்பாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினேன் அந்த இரதத்தின்பேரில் இலட்சுமணரானவரேறி ஆரோகணித்துக் கொண்டார். அனுமார்அங்கதன் இருபத்துநான்கு படைத்த லைவர்களும் இரதமேறி புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் புறப்பட

வ, சரியந்திபோசனஞ்செய்யப்பட்ட ஐயாயிரம்இராஜகுமாரர்
ளும், இரதமேறிப்புறப்பட்டார்கள். அப்போது ராயபேரி, வெ
கலபேரி, ரணபேரி, முரசு, வெண்கல்முரசு, டங்காவணிமுர
, மத்தளம், குந்திரவீணை, கர்ணபூரி, காபட்டம், கைத்தாளம்,
டமுழா, பஞ்சநாதம் என்றுசொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு
மனவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்றுமுழங்க, அரவக்கொடிப
க்க, அப்புவியிற்சிறக்க, அயோத்தியைவிட்டு ஆறுமடுவு குள
கள்தாண்டி, பாலைவனாவந்தார்கள். அப்போது பலபலவென்
பொழுதுவிடிந்தது சூரியபகவானும் இலட்சுமணருடையயு
தம் பார்க்கவந்தவரைப்போல உதயமாகவே, அவ்விடத்தில்
ண்டுபாளையமிறங்கினார்கள். அப்போது இலட்சுமணர் தனு
சையனுமார்கையில்கொடுத்து அங்கதன்கையில் உடைவாளை
கழட்டிக்கொடுத்து தடாகத்திலிறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து நித்தி
யநேமநிஷ்டைகளைமுடித்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

அப்போது குசலராஜனானவன் வில்லிலனேகபாணங்களை
சந்தித்து இராட்சதாள்பேரிலும் குகன்காலசித்தன்பேரில்வி
ட்டுகொல்லுகிறபோது இராட்சதரும் இராஜகுமாரர்களு மந்
திரிபிரதானிகளும் குகன்காலசித்தனுந்தனுசிலஸ்திரங்களைப்
பூட்டி மாரிபொழிவதுபோல் சரமாரியாய்க் குசலராஜன்மீது
பொழிகிறபோது குசலராஜன் அகோரமான அஸ்திரங்களைவி
ட்டு அவைகளையறுத்துத்தள்ளி தன்தாயார்கொடுத்த உக்ரவீர
சத்தியையெடுத்து பூசைசெய்து இராட்சதாள்இராஜகுமாரர்க
ள் மந்திரிபிரதானிகள்குகன்காலசித்தன்பேரிலும் விட்டுவிட்
டான். அந்த உக்ரவீரசத்தியும்வெளிப்பட்டு உக்ராகாரத்துட
ன்விண்மண்ணதிர ஆவென்றுவாயைத்திறந்து வடவாமுகாக்
கினியையவாயிற்குபீல்குபீலென்றுகக்கிக்கொண்டுவருகிறபோது
காலசித்தன்கண்டு, வில்லில் நாராயணாஸ்திரத்தையெடுத்து ச
ந்தித்து மந்திரபூர்வகத்துடனே பூசைகள்செய்து குசலராஜன்
விட்டசத்தியின்பேரில் பிரயோகப்படுத்தி சத்தி, வேல், சூலம்,
காலதெண்டாயுதமெடுத்து ஒன்றின்மேலொன்றாய் மந்திரபூ
சைகள்செய்து குசலராஜன்விட்ட சத்தியின்பேரில் பிரயோகப்
படுத்தி விட்டுவிட்டான். அந்த ஆயுதஅஸ்திரங்களும்அண்ட
மாயிரத்தெட்டும்நடுங்க, ஆலகாலவிஷத்தைப்போல அக்கினி
ச்சுவாலைகளைவீசிக்கொண்டு அதிவேகத்துடன் சடாலென்று
சத்தியின்பேரில்வந்துபாய்ந்து யுத்தஞ்செய்ததுகள், அப்போ

தந்தசத்தியானது அதிஉக்ராகாரத்துடன் ஆயுதாஸ்திரங்களை அடித்துப் பூமியிற்றள்ளிவிட்டு வருகிறபோது, இராட்சதாள்விடப்பட்ட அஸ்திரங்களையும் தமளீகரப்பண்ணிவிட்டு இராட்சதாளுடையமார்பிலும் குதன்கால்சித்தன்மார்பிலும் பட்டு முதுகிலுருகி பால்சமுத்திரத்தில் ஸ்நானம்பண்ணிவிட்டு குசலராஜனுடைய அப்புருப்பொதியில் வந்தடைந்தது.

அதுகண்டு குசலராஜன் மகாசந்தோஷத்துடனே கோதண்டத்தைக்கையிலேபிடித்துக்கொண்டு கொஞ்சதூரம்நடந்து போய்ச் சத்துருக்கமகாராஜனுடைய இரதத்தின்பேரிலேறித் தேர்க்காலுடன் கட்டியிருக்கிற லவனுடையகட்டை யவிழ்த்துவிட்டு மூர்ச்சைதெளியவே, கண்ணைவிழித்துப்பார்த்துதன் தமயன் மூர்ச்சைதெளியவைத்தாரென்று தெரிந்தவனாகவெழுந்திருந்து குசல்ராஜனை சேவித்துநடந்தசமாச்சாரத்தையெல்லாம் குசலராஜனுக்குச்சொல்லி சத்துருக்கமகாராஜர்மூர்ச்சையடைந்திருக்கிறதையுங்கண்டு, இரதத்தைவிட்டு இருவருங்கீழேகுதித்து ஒருவர்க்கொருவர் சாமர்த்தியத்தை பேசிக்கொண்டுவருகிறபோது அஸ்வமேதக்குதிரையைக்காணாமல் ரணக்களத்தைவிட்டு புன்னைமரச்சோலையில்வருகிறபோது அவ்விடத்தில் ஒருமரத்திற்கட்டிவைத்து (௲௫00) இராக்ஷதாள் அக்குதிரைக்கு காவலிருக்கிறதையுங்கண்டு அவ்விடம் வருகிறபோது இராக்ஷதாள் குசலவர்களைக்கண்டு அதிகோபங்கொண்டு வில்லைவளைத்து அஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்து குசலவர்களைப்பார்த்து சொல்லுகிறார்கள் அடா ! சிறுபிள்ளைகளே? எங்கேவருகிறீர்கள் நில்லு நில்லுங்களென்றுசொல்லி அஸ்திரங்களை விடுகிறபோது அதைக்குசலராஜன்கண்டு தலையையசைத்து குஞ்சிறிப்புகொண்டு அதிககோபமாகி வில்லில் (௧00) திவ்வியாஸ்திரத்தையெடுத்து சந்தித்துவிட்டு இராக்ஷதாள்விட்டப்பட்ட அஸ்திரங்களனைத்தையுமறுத்து ஆதனமாக (௧௫) திவ்வியாஸ்திரத்தையும்விட்டு (௲௫00) இராட்சதாளையுஞ்சம்மாரம்பண்ணி அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு குதிரையினுடையநெற்றியிற்கட்டியிருக்கிறபட்டயத்தைவாசித்துப்பார்த்து தம்பியாகிய லவனைநோக்கிச்சொல்லுகின்றான்.

அடா ! தம்பிலவனே ? நம்முடையகையிலகப்பட்ட குதிரையை விடுவிக்க சத்துருக்கன் தமயனைப்போலொத்த ராயன்

றுராமன் வந்தெதிர்த்தாலும் நம்முடைய பாணத்தினுலே ந
ருய்பூசைசெய்தனுப்பலாம நமதுகையிற்சிக்கினகுதிரையை
விடுத்துக்கொண்டு இராமன்கையினுல் அஸ்வமேதயாகம்ப
ணுகிறது ஸ்ரீமந்நாராயணருக்கேதெரியவரும், இன்னம்அ
ராமனுக்கு எவ்வளவுசேனைதானிருக்கின்றதோ வருகிறசே
களுக்கெல்லாம்உன்னையஸ்திரமிருக்கையிற்பயமென்னவெ
று அசுவத்தைக்கட்டவிழ்த்து அப்பாற்கொண்டுபோய்சுதட்
னமரத்துற் கட்டிவிட்டு சரஸ்வதியாற்றில் ஸ்நானமபண்ணி
நம நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு ஒருதோப்படியில்வந்து
மசிதனுவைதினைக்கஅக்காமதேனுவானதுவநது அமுதளி
இருவர்களுமபுசித்து கைகாலலம்பி சற்றுநேரமிளப்பாறிக்
காண்டிருநதார்கள்.

அப்போது இலட்சுமணருடைதண்டானது மண்ணதிர
ண்ணதிர டமாரபேரிகைவாத்தியங்கள்முழங்க, பாலவனத்
தவிட்டு புறப்பட்டு தமதுசேனைகளானது ஆரவாரத்துட
ன தண்டானதுவருகிறபோதுகுசலவர்கள் அந்தசத்தங்கேட்
இன்னம்வெகுசேனைத்திரள் வருகிறதுபோல காணுகிறதெ
றிருவருமஅவ்விட்கோளத்தையளாவிநின்ற சுதட்சணமரத்
மேலறி உச்சிக்கிளையில் நின்று இலட்சுமணருடைய தண்டின்
ருக்கத்தைபபார்த்தார்கள். யுத்தங்குக்கரைகொள்ளாதசேனை
ளும யானைகளும் இரதங்களுமகுதிரைகளுமகண்ணுக்கெட்
ரதூரத்திலவருகிறதைக்கண்டு மரத்தைவிட்டிறங்கிஇருவரு
ரணக்களத்தைச்சுற்றிக்கொண்டுவருகிறபோது லவனானவன்
சலராஜனுடைய பிரசண்டகோதண்டத்தையும அப்புருப்
பாதியையும் பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

அண்ணாவே, இந்தபெரியவில்லுமஅப்புருப்பொதியையு
பாரளித்தது சொல்லுமென்றுனதுகேட்டுகுசலராஜன் லவ
னைப்பார்த்துசொல்லுகிறான். வருந்தயபிலவனே உன்னுடன
சத்துருக்கமகாராஜன்யுத்தஞ்செய்துஉன்னைமூர்ச்சையடையச்
செய்து இரதத்திற் கட்டிக்கொண்டுபோனுரென்று வந்துப்
பெண்கள் நமதுதாயாருக்குசொன்னதாய் நம்முடை தாயார்நா
மறுவனம்வேட்டையாடிவருகிறபோது அழுதுக்கொண்டி
க்கிறசத்தங்கேட்டு சீக்கிரமாயோடிவந்து அம்மா நாங்களிரு
றபோது இப்படிஉனக்கு துக்கமுந்துயரமும் வருவானேன

ம்மாவென்றேன். அப்போது அம்மாள் வனத்துப்பெண்கள் சொன்னபடி சொல்லியழுது ஸ்ரீமந்நாராயணர்கையிலுமி ந்த அஸ்திரமும் அம்புறாப்பொதியு மழைப்பித்துக்கொடுத்து உன் தம்பிலவனைப்பிடித்துக்கொண்டு போனவர்களை சம்மாரஞ் செய்து தம்பியைமீட்டுக்கொண்டுவா மகனேயென்றுவிடைகொ டுத்தனுப்பினார்கள். அந்தப்படியேநான் அம்மாள்திருவாக்கை த்தள்ளாமல வந்தெதிர்த்த இராஜாக்களையுஞ்சம்மாரஞ்செய்து உன்னையுமூர்ச்சைதெளியவைத்தேன் தம்பிலவனே யென்றான்.

அதுகேட்டலவனவன நம்முடையவில்முறிந்துபோயி ற்றே எதிரியினுடையதண்டாலல் நெருங்கிவந்துவிட்டதே ந மதுகையில் வில்லில்லாமற்போயிற்றே ஆகிலும்பெரிதல்லநம க்குஐயர்சொன்ன சூரியமந்திரமிருக்கின்றதல்லவா இப்போது அந்தமந்திரபலனை யறியவேண்டுமென்று தடாகக்கரையில்வந் துநின்று சூரியநமஸ்காரஞ்செய்து சூரியமந்திரத்தையுச்சாட னஞ்செய்யவே, சூரியபகவானும் லவனுடையமந்திரத்தினாலு ந்திய கோரிக்கையறிந்து லவன்முன்பிரசன்னமானார். அப்படி சூரியபகவான்பிரசன்னமாகவே, லவனுனவன் அதிகசந்தோஷ த்துடனவரை நமஸ்கரித்தான். அந்தசூரியபகவான் லவனை ஆ சீர்வதித்துநம்மைதுதிசெய்து வருத்தியழைப்பித்தகாரியத்தை சீக்கிரமாய்சொல்லுந்தம்பியென்றார்.

அப்போதுலவனுனவன் மிகவும்வணக்கத்துடன் சுவாமி அடியேனுக்கு ஒடியாதவில்லும் அம்புறாத்தூணியும் மாளாத அஸ்திரமுந்தந்தருளவேண்டுமென்று கந்தமுருஞ்சுந்திரவழி யிலசேவிக்க, சூரியபகவானலவன்மனதில்நினைத்தபடியே த முடையவில்லும்புறாப்பொதியுங்கொடுத்துஜெயமடையக்கட வதென்று ஆசீர்வாதமுஞ்செய்தனர். அதனைப்பெற்றலவனுனவன் சந்தோஷமாகிமுதுகில் அம்புறாப்பொதியுங்கட்டி கையில்வி லைப்பிடித்துக்கொண்டு தடாகக்கரையைவிட்டு வெளியில்வந் தமையனுக்கு வில்லையும் அம்புறாப்பொதியையுங் காண்பித் சந்தோஷமாக பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது இலட்சுமணருடைய தண்டான் துசரஸ்வ யாறுதாண்டி- ரணக்களம்வந்து இலட்சுமணர், அநுமார், அ கதன், சாம்புவந்தன், நீலன், குமுதன், மதந்தகன், பங்கராசன்,

ந்தபிரலன், உலமுகன், கும்பன், சாம்பன், கேசரி, இடும்பன், பா
சனை, எமுகனை, கோமுகனை, துய்பாரதனன், துற்சாவலி, முகனை,
மதநுவாதி, அகம்பன், அரக்கன், அநுலயன், இப்படிசொல்லப்
பட்ட (உ௪) படைத்தலைவர்களும் (எ௨) வெள்ளம இராட்சதா
ளும் (௬௬) இராஜகுமாரர்களும் குசலவர்களைக்கண்டு இந்தசிறு
பிள்ளைகளாலே இவ்வளவுசேனைகள்மாண்டு போயிற்றென்று மன
ங்கலங்கினல்லாம் ஸ்ரீராமருடையகிருபை என்றுமனைத்தி
டப்படுத்திக்கொண்டு ரணக்களம்வந்து சேனைகளை பவுஞ்சிட்டு
நிறுத்தி இலட்சுமணரையும் அநுமாரையும் (௫௬) இராஜகுமா
ரர்களை நடுவணியில்நிறுத்தி (௨௫) வெள்ளம் இராட்சதரையும்
(௨௬௬) கோடி இராட்சதப்படைத்தலைவர்களு மதற்குமுந்தணி
யிலநிறுத்திதானமுந்நின்று இராட்சதசேனைகளையைவித்தான
வானரர் தண்டிற்குசேனாதிபதியான நீலனென்பவன் அந்த சத்
தகுசலராஜன் கேட்டு மகாசந்தோஷத்துடன் லவனைபபார்த்
து குசலராஜன் சொல்லுகிறான்.

கேளுந்தம்பி! லவனே? இந்ததண்டில்வந்திருக்கிறபிரமு
காள்போல நான்யுத்தஞ்செய்கிறேன் நீஎன்னைவிட்டுப் பிரியா
மல் நின்றுக்கொண்டே சேனைகளபேரில் யுத்தம்பண்ணு இன்
றையதினம்நல்லயுத்தம்போற்காணகின்றது சாக்கிரதையாயிரு
வென்றுத்தரவுசெய்தான் அவ்வாறேலவனும் வில்லையுங்கணைக்கி
ரத்தில்வாளைத்துநாணிபூட்டிக்கையிற்பிடித்தானது கண்டுகுசல
ராஜன் அட்டகாசஞ்செய்துகோதண்டத்தை அண்டகடாகம்
படீலென்றுவெடிக்க, அண்டத்திலுள்ளதேவர்களும் கிலிபிடி
க்கநக்ஷத்திரங்கள்பலபலவென்றுதிர, பூமியானதுநடுங்க, ஆதி
சேஷன் பத்தங்களைகக்கிக்கொண்டொடுங்க, அஷடகெஜங்கள்
வீறிட, அஷ்டநகமும் அசைந்தாட, இராக்ஷதாளைவளைத்துநா
ணோசைகொண்டான அதை இராக்ஷதாள்கேட்டுநடுக்கிட்டே
ங்கிசேனாதிபதியான நீலன்சாரதியையெச்சரித்துஇரதத்தைகு
சலராஜன் முனனுக்குச்செலுத்தி நீயாரஉன்பேரென்னசொல
வென்றான்.

சேனாதிபதியான நீலன்பேரில்
குசலனும் லவனும் யுத்தம்புரிதல்.

—(*)—

விருத்தம்.

விதிமுதலோர்புகழ்கானிலுறைந்திடுஞ்சீதை
சதிருடுதந்ததனயருமாகியத்தோனும்
துதிபெருசபைநினைந்தொருநிழல்சொற்சேனா
பதியெனுநீலனுறம்கொடுசமர்செயவந்தனனே.

அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட குசலராஜனானவன் தம்பியாகியலவனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அடா தம்பிலவனே? குறங்குசொன்னவார்த்தையை கேட்டாயோ குறங்குக்கோவில்லம பில்லை இராஜாக்களைப்போல இரதமேறிக்கொண்டு நம்மை சட்டைபண்ணுமல் நம்முடையதாய்தந்தைபேரையும்கேழ்க்கின்றது காட்டில்வாசஞ்செய்யுங்குறங்கு நம்முடையபாஷையை கற்றுக்கொண்டு நமனுபேரிற்போர்புரிய தேரேறிநேராய் வந்துவிட்டது இந்தகுரங்குக்கு நம்முடைய தாய்தந்தைபேரையோ சொல்லுகிறதென்றான. அதுகேட்டுலவனானவன் தமையனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அண்ணாவே, காட்டுக்கிழங்கைபிடுங்கிக்கடித்து சுனைநீரைக்குடித்து பாரைமீதுஞ்செடிமீதும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும வானரத்தை இராமன்பிடித்து கும்புகூட்டிசேவகத்திற்கு வைத்துக்கொண்டவனாகவேணும், இந்த குரங்குகள் நம்மை என்னசெய்யக்கூடும், இந்தகுரங்கை யொருபொருட்டாகயெண்ணி நாம தாய்தந்தைபேரைச் சொல்லுகிறதோ, முன்பின்பாராமல் பாணங்களைவிட்டு யுத்தஞ்செய்துவெற்றியடைந்து நம்முடையதாயாரிடஞ்சலுதியிற் போய்ச்சேரவேணுமென்றான் லவனானவன். அப்படிகூறிய லவனுடைய வார்த்தையை குசலராஜன்கேட்டு முன்பின்யோசனைபண்ணுமல் சிறுபிள்ளைபுத்தியானபடியால் அம்புறுப்பொதியிற்கையை வைத்து நான்குதிவ்வியாஸ்திரங்களெடுத்து கோதண்டத்திற்சந்தித்துக்கொண்டு நீலனைப்பார்த்து அடா! நீலனே? நீஎன்ன வார்தைசொல்லுகிருய் இராமன் உப்பைத்தின்று இராமனுக்கு எதிரிகள்வந்துவளைத்துக்கொண்டவேளையில் அவர்களுக்குநீங்கள்பயந்துபிரியவசனஞ்சொல்லிஉயிர்தப்பித்துக்கொள்ள என்தாய்தந்தைபேரைகேழ்க்கவந்தாயோ அப்படிதாய்தந்தையர்பேரைஎனக்குசமதையான மவிதருக்கல்லவோநான்சொல்லவேண்டியது காட்டில்வாசம்பண்ணப்பட்ட குறங்குக்கோநா

சொல்லுகிறது அடாகுரங்கேயென்று அதிககோபாக்கினியுட
நான்குதிவ்வியாஸ்திரங்களையும் விட்டுவிட்டான், அந்தநா
ருதிவ்வியாஸ்திரங்களும் விடுப்பட்டுதகத்தகாயமாய்தங்கக்க
டுகளுடன் பின்டாட்சியிறகுபூண்டு ஒன்றோடொன்றாய்ந்
க்கொண்டு நெருப்புப்பொறிபறக்க அதிகவேகத்துடன் வரு
றபோது, நீலனைவன்கண்டுஏதடா சிறுபிள்ளைபுத்தியைக்கா
ண்பித்தாய்பார்த்தையோவென்று அதிகோபங்கொண்டுஇரத
தைவிட்டுகுதித்து ஆகாயமளாவிய ஒருஆலவிருக்ஷத்தின்மே
பாய்ந்து மடமடவென்று வேருடன்பிடுங்கிஅடியும்நுனியும்
ரித்துப்போட்டு தண்டாயுதம்போற்பிடித்து காகாவென்றகு
லவாள்பேரில்வருகிறதிவ்வியாஸ்திரங்களைத்தடாய்த்துக்கொ
ளவே, குசலராஜன் லவனைப்பார்த்து ஏதடாகுரங்கு மகாபல
ன்போல்காண்கின்றதென்று கோபங்கொண்டு இராட்சதசே
கள்பேரில் லவனும் நீலன்பேரில்குசலராஜனும் முனைந்து
த்தஞ்செய்யத்தலைப்பட்டார்கள். அப்போது (உரு) வெள்ளம்
இராட்சதர்களும்இருபத்துநாலாயிரங்கோடிபடைத்தலைவர்களு
வில்லைவளைத்து அனேக அஸ்திரங்களைவாரிக் குசலவர்கள்
பேரில் பாணம்விடுகிறபோது இருபத்தைந்துவெள்ளம் இரா
ட்சதர்களும் இருபத்துநாலாயிரங்கோடி படைத்தலைவர்களும்
த்தனைபாணம்விடவேணுமோ அத்தனைபாணமென்று கண
க்கறிந்துக்கொள்ளுங்கள் ஒருவருஷகாலத்தில் ஈசானியமூலை
யிலிருந்து மேகமானதுவிடுபட்டு இடிமின்னல் பெருங்காற்று
டன் குமுகுமுவென்றுசந்தித்து சந்துபிசகாமற் சரவருஷம் ஓ
ன்னரைநாழிகை பரியந்தம் பொழிந்தாலெப்படி யிருக்குமோ
அப்படியாகஇராட்சதாள் ஒய்வுஒழிச்சலில்லாமல் குசலவர்கள்
பேரிற்பொழிகிறபோது குசலவர்கள் மிதமில்லாதபாணங்களை
இராட்சதாள்விடப்பட்ட அஸ்திரங்களின்மீதில் பிரயோகஞ்
செய்துவிட்டறுத்து அதிகமாக ஆயிரந்திவ்வியாஸ்திரங்களை
யெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகப்படுத்தினார்கள்.

அந்ததிவ்வியாஸ்திரங்களானது வில்லில்விடுபட்டு ஒன்
றோடொன்றுரய்ந்து நெருப்புப்பொறியை கக்கிக்கொண்டு அ
திவேகமாய்வருகிறபோது இராட்சதாள் அனேகபாணங்களைம
ழைபொழிவதுபோல் குசலவர்கள்விட்டபாணஸ்திரத்தின்பே
ரில்விட்டார்கள துவந்துபாய்ந்து குசலவர்கள்விட்ட பாணங்

களினைவிடப்பட்டு பூமியில்விழுந்துபோயிற்று அப்போது குசலவர்களுடைய அஸ்திரமானது இராட்சதாள்விட்ட அஸ்திரங்களை எல்லாம் பரித்துக்கொண்டு இராட்சதகூட்டங்களில் விழுந்து அவர்களுடையசிரசைக் காகரவென்று பூமியிலறுத்துத் தள்ளிவிட்டது.

அதுகண்டு நீலனைவன் கண்களிரண்டுஞ் செவ்வானம் போற்சிவக்க,காதுகளிரண்டிலும் புகைகளெழும்ப,அதிககோபாக்கினியுடன் கையிற்பிடித்திருந்த ஆலவிருக்ஷத்தைகிறுகிறென்றுசுழட்டிக்குசலராஜன்விசேஷப்பார்த்து விட்டெறிந்தான். அந்தவிருக்ஷமானது சுழன்றுக்கொண்டு வருகிறபோது குசலராஜன்கண்டு நான்குநாராசபாணத்தையும் வில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகப்படுத்திவருகிற ஆலவிருக்ஷத்தை நூறுபக்தலாகப்பிளந்தெறிந்துப்போட்டான். அதுபோகவே நீலனைவன் கோபமாகி இறந்துகிடக்கிற இராட்சதாளுடைய இருப்புத்தண்டாயுதத்தைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டுஓட்டமாயோடிவருகிறபோது குசலராஜன்(௧௦)திவ்வியாஸ்திரத்தைவிட்டு நீலன்கையிற்பிடித்திருந்ததண்டாயுதத்தையும்பஸ்மீகரம்பண்ணிவிட்டான்பின்னும் நீலனைவன்வால்மீகருடையவனத்தில் அண்டகோளகைமட்டும்வளர்ந்திருக்கின்ற ஆலவிருட்சங்களையும் அகில்விருட்சங்களையும் தேக்குவிருட்சங்களையும் மடமடவென்றுபிடுங்கிகுசலராஜன்பேரில்விட்டெறிந்தான். அதுகள்புறப்படவே குசலராஜன்கண்டு எதடாகுரங்காலே நாம்விடப்பட்ட பாணங்களையு மறுத்துத்தள்ளி பலமான யுத்தம் பண்ணுகின்றது இந்த குரங்கைகொல்லவேணுமென்று அனேகபாணங்களை நீலன்பேரில்விடுத்துச்சரீரத்தைசல்லடைக்கண்களாக துளைத்துவிட்டான் அதனால் நீலனுடையசரீரங்களில் துளைபட்டுஇரதங்கள்பீறிட்டு தாரைதாரையாய்வடியப் பின்னுந்தைரியம்விடாமல் மலைகளைஎடுத்துவந்துபோட்டத்தலைப்பட்டான் அம்மலைகளைஎல்லாம் குசலன் அஸ்திரங்களினாற் பொடிசெய்துவிட்டான்.

அதுகண்டுநீலனைவன் எதடா நாம்ராவணகும்பகர்ணன் இந்திரசித்து அதிசாயன் கும்பனிகும்பன் பவர்னன்என்றுசொல்லப்பட்ட அதிகவீரசூரபராக்ரமமுள்ள ராட்சதசிரேஷ்டர்களுடன்இரண்டாயிரவெள்ளம்ராட்சதர்களுடன்யுத்தஞ்செய்தோம் அவர்களுடவரப்பெற்றஅஸ்திரங்களைஎடுத்துவிட்டார்களவரவர்கள்விட்ட அஸ்திரத்தினுடைய சுறுக்கும்நமக்கப்ப

ளைத்து உதிரம்பீறிட்டோடினதுமில்லாமலிந்தகுசலனுடைய
அவ்ஸ்திரத்தினுடையசுறுக்குசரீரமெல்லாந்துளைபட்டுரத்தங்க
ர பீறிட்டது பார்த்தாயோவென்று கோபாவேசனாகிசிவ்வென்
ற ஆகாயமார்க்கமாய்க்கிளம்பி குசலராஜனுடையவில்லின்மே
லில்வந்துகுதித்தானப்படிகுதித்த வானரசேனாதிபதியான நீல
ன குசலராஜனைவன் கைதாவில்லின்மேலே சட்டினமாத்திரத்
தில் (௬) யோசனைபதிங்காதவழிதூரத்திற்போய்விழுந்தான்.

அதுகண்டு குசலராஜன் நகைபுரிந்து லவனைப்பார்த்து அ
டா ! தம்பிலவனே ? குரங்கினுடையசேஷ்டைபோகாமற்போ
யவிட்டது இப்படி துஷ்டத்தனமுள்ளகுரங்குகள்ளத்தனைகுரங்
குகள்வந்திருக்கின்றனவோ தெரியவாராதென்று ஒருவர்க்கொருவ
ர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது ராட்சதாளுடைய படைத்தலை
வர்கள் குசலவர்களைவளைக்க உள்ளே போட்டுக்கொண்டுயுத்த
ஞ்செய்கையில் சேனாதிபதியான நீலனைவன் (௬) யோசனைபதி
ங்காதவழியிற்போய்த்திரும்பி அதிகவேகமாய்ப்புறப்பட்டு குசல
ராஜனைக்கொல்லவேணுமென்றுபிரமாண்டமானதாயிருக்கப்ப
ட்ட பர்வதத்தை தூக்கிக்கொண்டுவந்துகுசலராஜனைப்பார்த்து
ச்சொல்லுகிறான். அடா! குசலனே? என்கையிலிருக்கிறபர்வத
த்தைப்பார்த்தாயோ இந்தபர்வதத்தைவிட்டுஉன்னைக்கொன்று
போடுவேன் அப்படிவாராமுன்னம் அவ்வத்தைவிட்டுஎங்களெ
ஜமானாகிய இலட்சுமணப்பெருமானைவணங்கிப்பிழைத்தாலுன்
னுயிர்தப்பித் தாயுடன்பிள்ளையாய்ப்போய்ச்சேர்வாய்இல்லையென்
றால்என்கையிலிருக்கிறபர்வதத்தைவிட்டுக்கொன்று போடுவே
ன்பாரடா குசலனேஎன்றான்.

அதுகேட்டுகுசலராஜன் கடிந்துசொல்லுகிறான். அடா !
வானரனே? நல்லவசனங்கூறினாய், உன்னுடையசேவகமும் ப
லமுமென்னுடைய கோதண்டத்தின்முன்னளவிற் கண்டுவிட்
டேன் அப்போதில்லாதபலாபலன் இப்போதிந்தமலையினளவி
ல் உனக்குவந்துவிட்டதோ நீ போடப்பட்ட மலையை எதோ
போடுபார்ப்போமென்று அப்படிச்சொன்னகுசலராஜனுடைய
வார்த்தையை நீலன்கேட்டு கடினகோபமுண்டாகி கையிலிரு
ந்த பர்வதத்தை விட்டெறிந்தான். அந்தபர்வதமானதுசுழன்
று வருவதைக் குசலராஜன்கண்டு சீக்கிரமாய் தன்னுடையவில்
லினை திவ்யாஸ்திரங்களைச்சந்தித்துவருகிற பருவதத்தின்

பேரிற்பிரயோகம்பண்ணினன் அந்த திவ்வியாஸ்திரங்களும்விடுபட்டு வடவாமுகாக்கினியை வாரியிறைத்துக்கொண்டுவந்து அப்பருவதத்தை தும்சம்பண்ணியும் அப்பாணத்தின்வேகமடங்காமல் நீலனுடைய நெஞ்சுக்குழியிற்பட்டுப் பிடரியிலுருகிப் போய்விட்டது. அப்போது நீலனானவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனை நினைத்து கண்ணீரானது இருபக்கத்திலும் ஆறுயோட விட்டுப் பிராணனை விட்டான்.

அப்போது இராட்சதப்படைத்தலைவர்கள் சினங்கொண்டு இந்திரபாணஞ் சந்திரபாணம் மேகபாணம் நாகபாணம என்றுசொல்லப்பட்டபாணங்களை மிதமில்லாமற்குசலராஜன்பேரில்மோகமாய்க்குடங்கொண்டுபொழிவதுபோலபொழியத்தலைப்பட்டார்கள். அந்தப்பாணங்களும்வில்லைவிட்டுவிடுபட்டுஒன்றின்மேலொன்றாய்ச் சடசடவென்கிற தொனிகளுடனேகாட்டுத்தீயைப்போல் கனகனவென்றெறிந்துக்கொண்டு வேகமாகவருகிறபோதுகுசலராஜன்கண்டு வாய்வாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், பிர்ம்மாஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம், சூரியாஸ்திரம், எமனாஸ்திரம் என்றுசொல்லப்பட்ட அஸ்திரங்களையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து பிரயோகம்பண்ணினன். அதுகள் ௯-௬௦-௱௦௦-து-மாகிய வடவாமுகாக்கினிக்கு சமதையாய் நெருப்புகளைவாரியிறைத்துக்கொண்டு படபடவென்கிறசத்தத்துடன் இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு இராட்சதப்படைத்தலைவர்கள்விட்ட பாணங்களைகுசலராஜன்முன்போகவொட்டாமல்வருகிறபாணங்களையெல்லாம்அறுத்துத்தள்ளிவிட்டு இராட்சதப்படைத்தலைவர்கள் பிடித்திருந்தவில்லையு மார்பிலணிந்தகவசங்களையு மறுத்துவிட்டது. அதுகண்டு இராட்சதப்படைத்தலைவர்கள் மறுவில்லெடுத்து மகாஉக்ராகாரத்துடன் காளியாஸ்திரம், பர்வதாஸ்திரம், நாராயணாஸ்திரம், சிங்கமுகாஸ்திரம், சண்முகாஸ்திரம், கமலாஸ்திரம், கருடாஸ்திரமென்றுசொல்லப்பட்ட அஸ்திரங்களைவில்லிற்சந்தித்து மந்திராபூதிகள்செய்து குசலராஜனுடையமார்பிற்கும், தோளிற்கும், தண்டகத்திற்கும், வில்லுக்கும, லக்குபார்த்துபிரயோகம்பண்ணிவிட்டார்கள்.

அப்படி (௨௯௪௱) கோடி இராட்சதப்படைத்தலைவர்களும்விட்டபாணங்களானது அண்டாண்டபுவனங்களுமதிர ஆவென்று வாயைத்திறந்துகொண்டு அக்கினியைக் குபீல் குபீ

ன்றுகக்கிக்கொண்டு குசலராஜன் எங்கே எங்கேயென்றுதே
ொண்டுவருகிறபோது குசலராஜனைக்கண்டு மகாகோபங்கொ
தன்தாயார்கொடுத்த நாராயணாஸ்திரத்தையெடுத்து பூசை
ல் நுவில்லிற்சந்தித்து பிரயோகம் பண்ணினான். அந்தநாரா
ஸ்திரமானது வில்லில்விடுபட்டு அண்டபகிரண்டம் ஆயி
கெட்டண்டங்களுங்குலுங்க, அண்டத்திலுள்ளதேவர்களு
யந்தோட, அண்டகோளமையுந் திகுதிகென்று பற்றிஎரிய
ண்டர்சுவர்களும்வெடிக்க, ஆங்காரஓங்காரத்துடன் அநேக
பிரரூபங்கொண்டு இராக்ஷதப்படைத்தலைவர்கள்விட்ட அஸ்
ங்களுக்கெல்லாம் பதிலஸ்திரங்களாக ஒன்றுக்கொன்று ஆ
ாக்கிகமளிகரம்பண்ணிவிட்டு வில்லைப்பிடித்த (௨௯)கோடி
ராக்ஷதப்படைத்தலைவர்களையும் (௨௫௯) வெள்ளம் பரிசேனை
ளையும் மகரவென்றறுத்துத்தள்ளி திருப்பாற்கடலில்ஸ்நான
பண்ணி குசலராஜனுடைய அம்புறுப்பொதியில்வந்தடைந்
து.

அப்படி (௨௫௯) வெள்ளம் யானை தேர் பரிசேனைகளும்
(௯௪௰) கோடி படைத்தலைவர்களும்மாண்டு உதிரவெள்ளமா
து (௨) பனைமரமுயரம் ஆறுபோலோடத்தலைப்பட்டது. அ
த உதிரவெள்ளமானது ஆனை தேர் பரிசேனைகளை புரட்டிக்
காண்டுபோகையில் தலையில்லாதமுண்டங்கள் எழுந்துகூத்தா
, அந்தமுண்டங்கள்பேரிலே கழுகுகள் கூத்தாடவும், டாகினி
கினி, பூதப்பிசாசுகளும் பிணங்களைப்பிடுங்கிப்புசித்து இரா
தர்களுடைய டமாரபேரிகளை கழுத்திலமாட்டிக்கொண்டு உ
ரவெள்ளத்திலேபாடுகிறதையும் இராக்ஷதசேனைகளும்படைத்
லைவர்களுமாண்டு தலைமாடு கால்மாடுதெரியாமல்விழுந்துகிட
பதைக்கண்டவானராளும்வானரப்படைத்தலைவர்களும்பேசி
கொள்ளுகிறார்கள் அப்பப்பா இவனுடைய கரவேகசரவேக
தானென்ன இவன்வில்லின் பெருமைதானென்ன இவன்புஜ
பலபராக்ரமந்தானென்ன இவனோடொட்டைசாணில்லை. இவன்
பிடித்திருக்கிறவில்லைப்பார்க்கச்சேகெற்பங்கலங்குகிறது நாமோ
இராவணன், கும்பனிகும்பன், அதிகாயன், கும்பகர்ணன் முத
லான இராக்ஷதசிரேஷ்டர்களோடு யுத்தஞ்செய்து செயங்கொ
ண்டோம் அந்தகூட்டத்திலேயும் இப்படிப்பட்ட கரவேகசர
வேகத்துடனே பாணந்தொடுப்பாரையுங்காணோம், இவன்முன்
னம்புவந்தா எப்படி திர்வகிக்கப்போகிறோமென்று யோசனையா

னார்களந்தசமயத்தில்(௨௫) வெள்ளம்வானராளுடைய (௩௪௬)படைத்தலைவர்களும்பலவனங்களையும் விருக்ஷங்களையும்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்துகுசலவர்கள்பேரில்யுத்தஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில், இரத்தமழைபெய்தது அதனை இலட்சுமணர் அங்கதனை சாம்புவந்தர் முதலானவர்களுங்கண்டு திகைத்திட்டார்கள். அப்போது இலட்சுமணரானவர் அனுமாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். வாரும் அனுமாரே? நாம அனேகயுத்தங்களில கைகண்டிருக்கிறோமந்தயுத்தங்களில் நமக்கிப்படிக்கொத்த அவசகுனங்கண்டதில்லைஇப்போதிந்த குசலவர்கள்யுத்தத்தில் நமக்குதுன்பத்துக்கடையாளமான சகுனங்காணவேண்டியதென்னசொல்லும் அனுமாரேயென்றார். அதற்காஞ்சனேயர் சொல்லுகிறார், வாரும் இளையபெருமாளே ? சதகண்டராவணன்முதலான மூவருடையயுத்தத்திலேயும் நம்முடைய சேனைகள்பேரில் இப்படிக்கொத்த இரத்தமழைபெய்ந்ததில்லை மகாலட்சுமியில்லாதபடியால் ஸ்ரீராமருடையயாகத்திற்கு பின்னபவந்ததுயென்று மனங்கலங்கினவராய் திரிகாலங்களையுமுணர்ந்த அனுமார்சொன்னார்.

அதைக்கேட்டஇலட்சுமணர் பதிலுத்தரவுசொல்லாமல் மௌனமாயிருந்துவிட்டாரப்போது குசலராஜகுமாரன் பிரசண்டகோதண்டத்தில்நாராசபாணங்களைமந்திரமில்லாமற்பிரயோகம்பண்ணிவிட்டானந்தபாணங்களும்வில்லில்விடுபட்டு௧-௰-௱ ௲-௰௲-கோடி சங்கம் மகாசங்கமென்று சொல்லப்பட்ட கணக்கில்லாதபாணங்கள்பிறந்து நாககற்பமபோற்சீறிகொண்டுவந்து வானரப்படைகளின்மீதுவிழுந்துகொல்லத்தலைப்பட்டது; அப்போது வானரர்கள்காலவேறு, கைவேறு,தலைவேறு,உடல்வேறு, சதைவேறு, எலும்புவேறாகவிழுந்து, உதிரவெள்ளம் ஓடிற்று, இப்படி வானரர்கள்மாண்டுபோகவே, குமுதன், சாம்பன், உல்முகன், கெந்தமாதனன், அருக்கன், மந்துவால், கேசரி, அகம்பனென்ற(௮)வானரப்படைத்தலைவர்களும மகாகோபத்துடனேபெருக்கொருமலையைப்பிடிங்கிகுசலனதலையையுடைக்கிறோமென்றுகுசலவர்களமுன்னின்றுக்கொண்டுஅடாசிறுபிள்ளாய்பதராதே ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறோம்கேள், நீமகாசிறுபிள்ளை உன்னோடுயுத்தம்பண்ண எங்களுக்குஞாயமில்லை ஆகையால் எங்கள் அவயவத்தைவிட்டு இலட்சுமணப்பெருமாளை வணங்கி சேவித்துக்கொண்டால் தாயுடன் பிள்ளையாய்ப்போய்ச்

சேருவீர்களென்று பிரியவசனத்தோடு சொன்னார்களதனைக் கேட்டகுசலராஜன் அந்த (அ) வானரப்படைத்தலைவரைப்பார்த்து குலுங்கநகைத்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான் ஓ வானரங்களே ? நல்லதந்திரஞ்சொல்லி தப்பித்துக்கொண்டுபோகவந்தீர்கள் நீங்களும் ஒருசேவகரென்று சேவகத்தில்வைத்துக்கொண்ட இராமன் உங்களிலும்பலவானாயிருப்பானோ நீங்கள்தப்பித்துக்கொண்டுபோகிறீரென்றாலும் நானவிடுவேனென்று நம்பவேண்டாம் நீங்கள்ஒன்றாய்க்கூடிவந்து சடதவார்த்தையைப்பேசிக்கொண்டு மலையைப்போடுகிறீரென்றீர்கள் அந்த மலையை எதோபோடுங்கள் வானரங்களே யென்றான்.

அப்படிகூறிய குசலராஜனுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட வானரவீரர்கள் மகாகோபங்கொண்டு அட்டகாசஞ்செய்துகுசலவன்பேரில் தங்கள்கையிலிருந்த மலைகளைவிட்டெறிந்துவிட்டு ஆகாயமளாவிய விருட்சங்களைப்பிடுங்கி அடியும் நுனியுந்தரித்து நடுத்துண்டுக்கையைதண்டாயுதம்போலே கையில்பிடித்துக்கொண்டுவருகுமுனமையேகிறுகிறுவென்றுசுழன்றுவரும்மலைகளைக்குசலராஜனபார்த்து (அ) திவ்வியாஸ்திரமெடுத்துவிடுத்து வருகிறமலையை தூளிதப்படச்செய்துவிட்டு வில்லிலனேகபாணங்களைசந்தித்துவருகிறவானரவீரர்கள்பேரிலேஐப்பசிகார்த்திகைமாதத்தில் ஈசானியமூலையிலிருந்துவிடுபட்டு இடிமின்னலிகுமுறலுடன் மழைபெய்தாலெப்படியோ, அப்படிபோலே பாணங்களைப்பொழிந்துவிட்டான துகளுங்காலகோட்டி விஷம்போலசீறிக்கொண்டுவந்துவானரப்படைத்தலைவர் கையிலிருந்த தண்டாயுதத்தையும்பொடியாக்கிவிட்டுஅவர்கள்பேரிலுஞ்சுருக்குசுருக்கென்றுதைத்துகுறிகளைபீறிட்டோடச்செய்தது அப்போதுவானரவீரர்கள அதுகளையெல்லாமுதறிப்போட்டு இறந்துகிடக்கிற இராட்சதாளுடைய கத்திகேடயங்களை எடுத்துக்கொண்டுவந்து முன்கந்து பின்கந்து முப்பதிரண்டுகந்தும்பாய்ந்து குசலராஜனைவெட்டுவேனென்று ஓடிவரும்போது குசலராஜன கண்டுநாலிரண்டெட்டுகண்டங்கததரிபாணமெடுத்துவிடுத்து கத்திகேடயம பிடித்திருந்த கையையறுத்துத்தள்ளினான். அவர்கைகள் பூமியில விழவே, (அ) வானரவீரரும கோபங்கொண்டவராய் எழும்பிகுசலராஜனை உதைத்துக்கொல்லவேணுமென்றுவருகிறதை குசலராஜன கண்டு இவர்களுடையசாமர்த்தியந்தானென்னகையற்றுஞ் சரீரங்களெல்லாந்துளை

படபட்டுஞ் சாகாதிருக்கிறார்கள் நல்லது ஆகட்டுமென்று நாலி ரண்டெட்டு அர்த்தசந்திராஸ்திரமெடுத்துவிட்டு வானரப்ப டைத்தலைவர்கள் சிரசுகளை யறுத்துத்தள்ளினான். அவர்கள்மா ண்டுபோகவே வானரதண்டில் கூக்குரலெழும்பத் தலைப்பட் டது.

அப்போது இடும்பன், பாசன், திருமுகன், மந்தகன், மக்கா ண், கும்பன், சரவலி, துன்முகன், முதலான படைத்தலைவர்களு ம், மகாகோபத்துடன்கடுகடுத்து பெருக்கொருவிருட்சங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அடியுமநுனியுந்தரித்துவிட்டு கையில்பிடித் துக்கொண்டு ஓடிவரும்போது குசலராஜன்கண்டு அதிககோப ங்கொண்டுவில்லைநிறுத்தி அனேகபாணங்களைச்சந்தித்துமாரி சொரிவதுபோல்ஓய்வில்லாமல்ஒருஜாமபரியந்தம்சரமாரியாய்ப் பொழிகிறபோதுவானரப்படைத்தலைவருடையசரீரமெல்லா ஞ்சல்லடைக்கண்களாகத் துளைபட்டு குருதிகள் தாரைதாரை யாய்பீறிட்டோடிவழிந்துபூமியில்விழுந்தது அதுஎத்தன்மை யாயிருந்ததென்றால், முன்னால் இந்திரசித்தானவன் இராவண சம்மாரகாலத்தில (௪) நாள்யுத்தத்தில்(௨௪)படைத்தலைவர்பே ரிலுமுனைந்து பாணங்களைவிட்டு சரீரங்களைச்சல்லடைக்கண்க ளாக எப்படி துளைத்துவிட்டானோ அத்தன்மையாயிருந்தது, மேலும்குசலராஜனுடையஅஸ்திரங்களினால்உதையுண்டவா னரப்படைத்தலைவர்களுடைய சரீரங்கள்தளர்ந்துகைகால்ஓய் ந்துநடக்கச்சீவனற்றுசுவாசமின்றி! ஸ்ரீராமராமா ரகுநீந்தனே வென்று வாய்விட்டலறி சாவுக்குச்சமதையானவர்களாய் பூமி யில்விழுந்து மூர்ச்சையடைநதார்கள்.

அதுகண்டு குசலராஜன் சந்தோஷமாய் இன்னஞ்சிறிது வானரப்படைத்தலைவரும வானராளு மிருக்கிறார்களவர்களையு ங்கொன்று இராஜாவாய்வந்திருக்கிற இலட்சுமணரையுங்கொ ன்று அஸ்வத்தைக் கொண்டுபோகவேணுமென்று மனதிலெ ண்ணினவனாய் முன்னணியில்வந்துநின்று வில்லிலநேகபாண ங்களைசந்தித்துவிட்டுகொல்லுகிறபோதுவானரசேனைகள்கால் வேறு, கைவேறு, எலும்புவேறுவேறாகவிழுந்துஉதிரவெள்ள மானது ஆறுபோலஓடியதுஅப்போதுசிலவானராள் பாணங் களினால் காயப்பட்டு முன்வைத்தகாலைபின்வைத்து ஒருவருட ன்ஒருவர்சொல்லாமல் ஓடினார்கள் அவ்வேளையில் சிலதுவான

ரப்படைத்தலைவர் அவர்களைஓடவொட்டாமல் மடக்கிக்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள்.

அப்பாவானராளே முன்னம் இராக்ஷதாளைஜெயித்துபெற்றகீர்த்தியை இன்றோடு ஒழிந்து தேவர்கள்நகைக்க அபகீர்த்திபெற்றோம், இப்போது குசலவரைஜெயிக்க சாமர்த்தியம் உங்களுக்கில்லையோ ரோஷபக்ஷந்தான் உங்களுக்கில்லையோ நாமெல்லோரும் ஒருமுகமாய்க்கூடி குசலவர்களைஜெயிக்கக்கூடாதோ ஓடினாலும் ஸ்ரீராமதுரோகம் விடாதே பயப்படாதே நீங்களெல்லாருங்களென்று ஒன்றாய்க்கூடி மலைகுன்றுவிருட்சங்களை பிடுங்கிக்கொண்டு குசலன்பேரில் சரசரவென்று சுழட்டிவிட்டார்கள் அதனைக்கண்டகுசலராஜன் தனுசிலனேக அஸ்திரங்களைச்சந்தித்து சரசரவென்றுவிட்டு மலைகுன்றுவிருக்ஷங்களை நவிடுபொடியாக்கிவிட்டு அவர்களையுங்கொன்று உதிர ஆறோடும்படிச்செய்துவிட்டான்.

அதைக்கண்ட இளையபெருமாளாகிய இலட்சுமணர் சிந்தாக்கிராந்தராய் மகாகோபத்தோடு செவ்வானம்போல் விருகண்களும்சிவக்க, கையிலிருந்தவில்லைவளைத்து நாணிபிகிந்து பல்லை நெறநெறவென்றுகடித்து மீசைபடபடவென்று துடிக்க,உக்கிரத்துடன்சாரதியைஅதட்டினமாத்திரத்தில் இரதமானது குசலராஜன்முன் வந்துவிட்டதனைக்கண்ட வானரசிரேஷ்டர்களாகிய அனுமார், அங்கதன், சாம்புவந்தரும, இலட்சுமணர்முன்னமேவந்தடிபணிந்து கைகட்டிவாய்பொத்தி மிகுந்தவணக்கத்துடன்நின்று சொல்லுகிறார்கள் கேளும்இளையபெருமாளே? நாங்களெல்லாமிருக்க எந்தப்படைமுழுகிப்போச்சுதென்று வில்லெடுத்தீர், பாலன்பயப்படுவான், வில்நாணியைத் தளர்த்திவிடும், யெதிரிமீதில் ஸ்ரீராமபாணந் தொடுத்தாப்போல் நாங்களிருக்க தாங்கள்போவதுதகுதியல்ல, நில்லுஞ்சற்றுநேரந்தேவரீர் வேடிக்கைப்பார்த்திக்கொண்டிருங்களென்று அனுமார் அங்கதன், சாம்புவந்தர் சொல்ல இலட்சுமணர் கோபமடங்கி வில்நாணியைத்தளர்த்தினர்.

இவையெல்லாம்குசலராஜன் கண்டு, நல்லதாகட்டுமென்று பல்லைநெறநெறவென்றுகடித்து வில்லைக்குமுகுமென்று குணத்தொனிபண்ணிநின்றான் அந்தசத்தமானதை அனுமார், அங்கதன், சாம்புவந்தன். முதல் சகலஇராஜாக்களும்மந்திரிபிரதா

ணிகளுங்கேட்டு மனதுதியக்கங்கொண்டார்கள். இலட்சுமண ரும் குணத்தொனிபண்ணினசத்தங்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு நமதுதமயனுடைய கோதண்டத்திற்குநிகராமென்று அனுமார் அங்கதன் சாம்புவந்தருக்குக்காண்பித்துஇந்தப்பிரசண்டகோதண்டத்திற்குமுன்னே சூலபாணியாய்விளங்கப்பட்டகாலகண்ட திரிநேத்திரமுடையவர் பூதப்படைகளுடன் எதிர்வந்தாலும் இவன்முன்னின்றாலும் முன்னிற்கமாட்டார்கள், இதுமகாபலம்பொருந்திய வயிரகோதண்டம் இந்தக்கோதண்டத்தினுடைய பெருமையைச்சொல்ல என்னால்முடியாது யுலகமுழுகிப்போகிறகாலங்களிலேயும் இந்தப் பிரசண்டகோதண்டத்தையெடுக்கிறதில்லை இப்போதிந்த பிரசண்டகோதண்டத்தையார் யெடுத்து உலகத்தை முழுசப்பண்ணினர்களோதெரியவராது. இந்தப்பூலோகத்து நரஜென்மங்கள்யென்னபாவம்பண்ணினர்களோ கடல்கொள்ளாத யானைதேர்பரிவாரங்களை க்ஷணநேரத்தில் உதிரவெள்ளத்தில் கலந்துவிட்டான்.

இவனுடைய சேவகந்தானென்ன, அந்தப்பரஞ்சுடராயிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமபிரமத்திற்குபிடிபடுமேயல்லாமல்மற்றபேர்கையில் பிடிக்கப்பலம்போருதுஇதிலேதெரிந்துக்கொள்ளும் அனுமாரேயென்றார் இலட்சுமணப்பெருமாளானவர். அதைக்கேட்ட அனுமார் அங்கதன்சாம்புவந்தர்முதலாகிய இராஜாக்களும் மனதுதிகிக்கிட்டு முன்வைத்தகாலை பின்வைத்தார்கள். அதைக்கண்ட இலட்சுமணப்பெருமாள் தன்தமையனாகிய ஸ்ரீராமபிரமத்தை மனதிலெண்ணினவராய் மகாதைரியங்கொண்டு அனுமார் அங்கதன் சாம்புவந்தரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். வாரும் வானரசிரேஷ்டர்களே ? ஸ்ரீராமாராமா வென்று துதிபண்ணி தைரியத்துடனின்று குசலவன்வில்லை லகுவிற்பிடித்துக்கொள்ளவேணும் அதற்குப்பின்சிறுபிள்ளையானலவனைக்கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொள்ளவும்வேணும் அவனுக்கோ யானைதேர் பரிவாரங்களில்லை பாதசாரியாய்நின்றுயுத்தம் பண்ணுகிறான். அப்படிபண்ணுகிறவன்பேரில் வில்லெடுத்து யுத்தம்பண்ணினோமேயானால் தேவர்கள் நகைப்பார்கள் ஸ்ரீராமபிரமந்தான் என்னசொல்லுவாரென்றார் அதைக்கேட்டுஅதிபக்திவினயத்தோடு இலட்சுமணரை நோக்கி அனுமார் சொல்லுகிறார்.

சேனும், இளையபெருமாளே சின்னபாப்பானுலுயபெரிய டிகொண்டடிக்கவேண்டும் அவர்களைப்பார்த்தால் ஸ்ரீராமரை போலவடிவழகும நடையுமாயிருக்கிருர்கள் அந்தச்சிறுபிள் ளகளினுடைய வாய்விசேஷத்தை தக்கேட்டு யுத்தம்பண்ணு வோம். இனி ஒருக்ஷணப்பொழுதில் கண்டறிந்துவிடுகிறேனெ ன்றுசொல இலட்சுமணரைச்சேவித்து குசலபாஜன்மூன்னுக்குஅ ங்கதன் சாம்புவந்தா திரும்பினர்கள். அதைக்கண்டகுசலராஜ ன்தம்பியாகியலவனை நோக்கிஒருவசனஞ்சொல்லுகிருன். வாரு ந்தயபிலவனே ? அதோவருகிற மூன்று குரங்குகளைப்பார்த்தா யோ இரதத்தைநடத்தி வந்தராஜனை குறுக்கேவந்துமடக்கிக் கொண்டு இரண்டொரு விசேஷஞ்சொல்லி நிறுத்திப்போட்டு தாங்களேசாமர்த்தியமென்று அதிகவேகத்தோடுவருவதைப் பார்த்தால் நம்மையெதிர்த்து யுத்தம்பண்ணிக கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு போவார்கள்போற் காணகிறது முன்வந்து யெதிர்த்து மாண்டுபோன குரங்குகளுக்கெல்லாம் எஜமான் போற் காணுகின்றது இந்தமூன்றுகுரங்குகளுடனே நான்யுத் தம்பண்ணுகிறேன் பின்னேயிருக்கிற இலட்சுமணர்பேரிலும் சேனைகளின்பேரிலும் நீயுத்தஞ்செய் இந்தவேளையென்னுடநி ன்றுயுத்தம்பண்ணவேண்டாம சலுதியில் இராட்சதப்படைக ளை வெல்லவேண்டும தம்பியென்றுசொல்லியவார்த்தையைலவ ன்கேட்டு வாருமண்ணவே, செங்குரங்கு கருங்குரங்கு,ஒருகுட் டக்குரங்குமாக வருகிறதைப்பார்த்தால் நீர்சொல்லியபடியேசெ ய்வார்போற்காணுகின்றதாகையால்தாங்கள்மிகுந்தஜாக்கிரதை யுடன் நின்றுயுத்தம்பண்ணும் மண்ணவென்று சற்றிடைந்து போய் யுத்தஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தான்

அப்போது அனுமார், அங்கதன், சாம்புவந்தர், இம்மூவ ரும் அதிகவேகத்துடன்வந்தெதிரில்நின்று குசலவாகளைப்பா ர்த்து அனுமார் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிருர். தம்பிசிறுபிள்ளைக ளா காட்டுக்கிழங்குகளைத்தின்று சுனைநீர்குடித்துப் பாறைமேல் படுத்துக்கிடக்கிறகுரங்குகள் உங்களை யென்னபண்ணினதென் று இப்படிக்கொன்று பிணக்குவியலும இரத்தப்பிரளயமுமாக் கிவிட்டீர்கள் அதிருக்கட்டும நீங்கள் யார் உங்கள் பேரென்ன உங்கள் தாய்தந்தைபேரென்னசொல்லுந்தம்பியென்றுகேட்ட தற்கு குசலராஜன் தம்பிலவனைமுகத்தையோப்பார்த்தான். அச் சமடையறந்தவனாய் அருகில்நெருங்கிஅனுமாரைப்பார்த்தொ

ருவசனஞ்சொல்லுகிறுன். அடா! குரங்கே? யென்னவார்த்தை சொன்னுய், காட்டுகிழங்குகளைத்தின்று சுனை நீ குடித்துப் பாறைமேல்படுத்துகிடக்கிற குரங்குகள் யென்னபண்ணிற்றென்றல்லவோ கேட்டாய், ஆனுல் சொல்லுகிறேன்கேள், அயோத்தியாபுரியையாளப்பட்ட ஸ்ரீராமர் யாகபண்ணவேண்டி அஸ்வத்தைவிட்டார் அந்த அஸ்வமானது எங்கள்வனத்தில் வந்தபடியால் அதைநான்பிடித்துக்கட்டினேன் அந்தச்சமாச்சாரங்கேட்டுசத்துருக்கன் தன்சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து எங்களுடனேயெதிர்த்து யுத்தம்புரிந்து அவனும் அவனுடைய சேனைகளும் மாண்டுபோய்விட்டார்கள்.

அந்தசமாச்சாரம் ஸ்ரீராமர்கேட்டு அவன்தம்பி இலட்சுமணனை அனுப்பினுனும் அவன்கையில எங்கள்பிராணனையாகிலும்கொடுக்கிறேும அல்லதுயெங்கள்கையில் அவனுகிலுமிறக்கிறுன். அப்படிஞாயமிருக்க நீங்களார்உங்களையுத்தத்திற்கழைத்தவர்கள்யார் சோளத்தட்டில் நெருப்புபற்றியெறிந்துவுதிர்த்தாப்போல் நீங்களேன்வீணில்வந்து மடிகிறீர்கள் இனியாகிலும் நீங்களிருக்கும் காட்டகத்தில் தப்பிப்பிழையுங்கள் எங்கள்முன்னில்லாதீர்கள் நின்றீர்களேயானுல் சிரசுபோய்விடும் காட்டில்வாசம்பண்ணபபட்ட குரங்குக்கோ எங்கள்தாயதந்தைபேரைச்சொல்லுகிறதுஎங்கள்பேர் குசலவர்களென்றுசொன்னவிசேஷத்தைக்கேட்ட அநுமாருக்குஇரண்டுகாதிலும்புகைகளெழும்ப சரீரமாதியந்தமும அக்கினிப்பற்றியெரிய அதிகோபத்தோடும் மண்டியிட்டுக் குசலவர்களைப்பார்த்துவொருவசனஞ்சொல்லுகிறுர்.

அடா ! குசலவர்களே? என்னை யறிவீர்களோ நீங்கள்சிறுபிள்ளைகளானபடியால் அறியமாட்டீர்கள் அரிஹரப்பிரமாதிகளுடஎன்னைக்கண்டால்நடுங்குவார்கள்காலனுமொடுங்குவான் இந்திரனும் பயந்தோடுவான் அப்படிசகலதேவர்களும்வாய்வுபுத்திரன் ஸ்ரீராமருடையசேவகன் அனுமந்தனென்றும்றிவார்கள். அப்படிப்பட்டயென்னைச் சற்றுகிலுமெண்ணுமல் சிரசைத்துணிப்பேனென்றுசொன்ன வாயைக்கிழித்தெறிவேன் நீங்கள் சிறுபிள்ளைகளென்று மனம்பொறுத்தேன் வீணிலேன்ஆயுளைமுடித்துக்கொண்டிறந்துபோகிறீர்கள் உங்கள்தாய்தந்தைபேரைச்சொல்லி லகுவிற்குதிரையைவிட்டுவிட்டுஇலட்சுமணப்

பெருமானை சரணமடைந்தால் பிழைப்பீர்கள் இல்லாவிடில் எ ன்கைக்குத்திறைல்உங்களிருவருயிரையும்எமலோகமெட்டிப்பா ரக்கச்செய்வேன் அப்படிவாராதபடிக்குநடந்துகொள்ளுங்களெ ன்று அஞ்சனுதேவிகுமாரன் சொல்லியவசனத்தைக்கேட்ட கு சலிராஜன்குலுங்கநகைத்துச்சொல்லுகிறுன் ஒகோ! அனுமந் தா கேளும் சூட்சமறியாதவனுக்கு மோட்சமில்லை யென்பது போல காட்டில்வாசம்பண்ணப்பட்டகுரங்குகளுக்குத்திரிமூர்த் திகளும்பயந்து எதிர் நின்றுபோராடமாட்டாரென்றுசொல்லி ச்சூட்சத்தில் வெல்லவந்தாயோ அப்படிதிரிமூர்த்திகளைவென் ற சாமார்த்தியமுடையவன் நீயானல் என்பேரில் எதோகாட்டு பார்ப்போமென்றுன். அதனைக்கேட்ட அனுமார்சொல்லுகிறு ர். அடா ! குசலனே ? என்னைக்காட்டில்வசம்பண்ணப்பட்டகு ரங்கென்றுபலத்தைக் காட்டென்றுமல்லவோ சொல்லுகிறுய் ஆனல்வென்பலத்தைகாட்டுகிறேன் அதோதெரிகிறஅந்தபர்வ வதத்தைநான் இங்கிருந்தபடியேயழைப்பிக்கிறேன்பாரென்றுத ன்னுடைய வாலைவளத்தி அந்தபர்வதத்தைமூன்றுசுற்றுகச் சு ற்றி நெருக்கியிழுத்தமாத்திரத்தில் பருவதம் அருகில்வந்தவுட னே தன்வாலைசுருக்கிக்கொண்டார்.

அதுகண்டுகுசலராஜன் கர்பிலவனைப்பார்த்துச் சொல்லு கிறுன். இந்த அனுமான் ஜெகஜாலவித்தைகற்றவன் துலைவிலி ருந்தமலையை வாலைவிட்டுநெருங்கியிழுத்ததை நாம்கண்ணிஞ லேகண்டோம் நம்மையுமிப்படி நான் வாலைவிட்டிழுப்பானே என்னமோதெரியவில்லை முன்வந்தகுரங்குகளிலேயும் இவன்ம ந்திரங்கற்றவனைப்போலுமிருக்கின்றுன். நாம்அசாக்கிரதையா யிருந்தால் வாலைவிட்டுக் கட்டிக்கொண்டுபோவான்போற்காண் கின்றது பாணத்தைவில்லிலேபூட்டிக்கொள்ளுந்தம்பியென்று ன். அதுகேட்டுலவன்சொல்லுகிறுன். வாரும்அண்ணவே. அ ப்படி ஜெகஜால வித்தைக்கற்றவன் என்னமோசம்பண்ணுவா னே முன்பின்பாராமற் பாணப்பிரயோகம்பண்ணுகிறதே காரி யமென்றுன்.

அதுகேட்டு அங்கதன்சொல்லுகிறுன். வாருந்தம்பிகுசல னே ? இளங்கன்று பயமறியாதென்பதுபோலப்பெரியோர்கள் சொன்னவார்த்தையைச் சிறியோர்களா யிருக்கப்பட்டவர்கள் கேழ்க்கவேணும் அவர் ஆரொன்று இப்படிச்சொல்லுகிறீர் ஆ

யிரத்தெட்டண்டத்தையும் கவிழ்த்துப்போடவும்இந்தபூமியைப்பிடுங்கிச்சமுத்திரத்திற்குபோடச்சொன்னாலும்போடுவார், இந்தலோகத்தையும்எடுத்துச் சுழட்டியெறிவார் அவர்யாருக்கும் பயப்படார். ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் ஊழியன் அனுமார் அவர்எப்படிசொல்லுகிறாரோ அப்படிசேனுங்கள் தம்பியென்றான்.

அதுகேட்டு குசலராஜன் நகைத்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான். அடா! வானரங்களே? தன்பெருமையைதங்களுக்குள்ளே சொல்லிக்கொள்ளுகிறீர்கள் அந்தபெருமையும் பராக்கிரமமும் என்முன்னே சற்றுநேரங் காண்பிக்கலாகாதோ நீங்கள் சொல்லப்பட்ட விசேஷமெல்லாங் கூத்தாடிச்சிலம்புபோலாச்சுது இப்படிக்கொத்த சொற்ளெல்லாம் உங்களுக்கு யார்கற்பனைபண்ணினது ஆராகிலுந்தியாகங்கொடுக்கிறயிடத்தில்உங்கள்பெருமைகளையும் பிரதாபத்தையுஞ்சொன்னால்தியாகங்கொடுப்பார்கள் உங்களில் கையூரல்தீர யுத்தம்பண்ணுவார் ஒருவருமில்லையென்று குசலன் மொழிந்தான்.

அனுமாருக்கும் குசலராசனுக்கும் யுத்தம்.

சந்த விருத்தம்.

கஞ்சமலர்க்கரவேகமதாய்மிகுகாளையாகித்
துஞ்சியநீலனைக்கண்டசொலத்தகுதேர்ப்பாகன்,
வெஞ்சமர்பூமியைவிட்டுபதஞ்செலமேலோனும்
அஞ்சனைபாலனெனும் அனுமானும்கடந்தானே.

அதுகேட்டு அனுமாரும் சாம்புவந்தரும் அதிககோபமுண்டாகி அங்கதன்முகத்தைப்பார்த்தார். அதுகண்டு அங்கதன் அனுமார்பின்னாலிருந்த பர்வதத்தை செண்டுபோலெடுத்து குசலன்பேரில்விட்டெறிந்தான். அந்தபர்வதமானது சுழன்று வருமுன்னமே குசலராஜன் ஒருவச்சிராயுதத்தையெடுத்துவிடுத்து அப்பர்வதத்தை பொடிப்பொடியாய்உடைத்துவிட்டான். அதுகண்டு அனுமார்பூமியிலேகிடக்கிறதெண்டாயுதங்களையெல்லாம்பொறுக்கி தன்னிடத்திலொருபர்வதம்போலக் குவித்துக்கொண்டார். அதுகண்டு அங்கதன்பிர்மாண்டகதியாயிருக்கப்பட்ட ஆலவிருட்சத்தை மடமடவென்றுபிடுங்கி அடிநுனியையுங்கொய்து கையிலேபிடித்துக்கொண்டுகிறுகிறுவென்றுசுழட்டி குசலராஜன்பேரில் விட்டெறிந்தான். அதுகண்டு குசல

ராஜன் நாலிரண்டெட்டு சூறுவளிபாணம்விட்டு அதைத்தூர்ச ம்பண்ணிப்போட்டான். அதுகண்டு அங்கதனலவன்பேரிலெ திர்த்து யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

அப்போது அநுமார் இந்தக்குசலராஜனுடைய சாமார்த் தியத்தைப் பார்க்கவேணுமென்கிறதாய் தன்னண்டைபர்வதம் போலக்குவித்திருக்கிற தெண்டாயுதங்களையெடுத்து க-ம-ர-க- ம-க-சங்கம்மாசங்கம அற்புதம் நிற்புதமென்று கண்ணிமை யோடு நிமைகொட்டுமுன்னமே வாலினாலும்கையினாலும்வாரி வாரிகுசலராஜன்பேரில் விட்டெறிந்தான், அப்போதுகுசலன் க-ம-ர-க-இப்படியாக பாணங்கள்விட்டு வருகிற தண்டாயுதத் தையெல்லாம் உடைத்தெரிந்து இடைவிடாமல் அஸ்திரங்க ளைவிட, அனுமார் இவன்இந்திரசித்திலு மகாசாமர்த்தியனாயி ருக்கிறான், அவன்மாய்கை சூதுதெரிந்தவன் இவனுக்கு மாய் கைசூதுதெரியாது நிலமையுடனே நின்று யுத்தப்பண்ணுகிறா ன், இவனுடனேநாம் கைநூல்தீரயுக்தம்பண்ணவேணுமென் று தன்பேரில்வந்துவிழுகிறபாணங்களையெல்லாம் ஒருநொடியி லுதறிவிட்டு குசலராஜன் வில்லின்பேரில்வந்துபாய்ந்தார் அ துகண்டுகுசலராஜன் அனுமாருடையசிரசைப்பார்த்து வில்லி னாலடித்தான். அந்தஅடி அனுமாருடைய சிரசில்பட்டுகபால ந்திறந்து உதிரவெள்ளமோட ஸ்ரீராமாராமாவென்று வாய்வி ட்டலறி அடித்துமோதி பூமியில்விழுந்துமூர்ச்சையடைந்தார்.

சாம்புவந்தருக்கும் குசலராசனுக்கும் யுத்தம்.

—(*)—

சந்த விருத்தம்.

அண்டமனைத்தும் அதிரிடவந்திடும் அனுமந்தனும்
கண்டகனுந்தியகணைவழியாற்கணைபோட்டோய
விண்டுவெழுந்திடுபுவனென்றிவில்லோன்தேர்
கொண்டுபழங்கணையெய்துகொஞ்சமர்செய்தானே.

அதுகண்டுதேவர்களெல்லாம் துயரப்பட்டார்கள். சாம்பு வந்தர்கோபமாகி சேற்கெண்டை பாய்ந்துவருவதுபோல் கை யைமுறித்துக்கொண்டோடிவந்தார். அவ்வேளையிற் குசலராஜ ன் இந்தக்கிழக்குரங்கினுடைய சாமார்த்தியத்தைப் பார்ப்போ மென்று வில்லையெடுத்துப் பத்துநாராசபாணங்களைச்சந்தித்து

விட்டுசாம்புவந்தரை நோகவெய்தான். அந்த நாராசபாணங்களை சாம்புவந்தர்பிடுங்கி யெறிந்துப்போட்டு இறந்துகிடக்கிறராட்சதர்களுடைய சந்திராயுதத்தையெடுத்துக்கொண்டு குசலராஜனையும் அவன்வில்லையும் ஒரேவீச்சினாலே வெட்டியெறிந்து போடுகிறேனென்றுமகாகோபத்துடனே ஓடிவருகிறபோது குசலராஜன்கண்டு ஏதடாகுரங்கானாலுஞ் சந்திராயுதத்தையுருவிக் கொண்டு ஓடிவருகிறதென்று மகாகோபாக்கினியுடனே நாலு திவ்வியாஸ்திரங்களை யெடுத்து கடுகடுத்து வில்லில்தொடுத்து விடுத்துசந்திராயுதத்தை இரண்டுதுண்டமாகவெட்டிப்போட்டான்.

அதுகண்டுசாம்புவந்தர் இரணக்களத்தில் புகுந்து இரதங்களை குசலராஜன்பேரில் விட்டெறிந்தார். அப்போது குசலராஜன் ஒருயிடியாஸ்திரம்விட்டு இரதங்களையெல்லாஞ் சுக்கல் சுக்கலாய் உடைத்தெறிந்தான். அதன்பின்பு சாம்புவந்தர்இறந்துகிடக்கிற யானைகுதிரைகளைவாரிவாரிக் குசலராஜன்பேரிற் போடவே, குசலராஜன் (௧௦) திவ்யாஸ்திரங்களைவிட்டு துண்டு துண்டாகயெறித்துவிட்டான். அதுபோகவே, சாம்புவந்தர்இராட்சதப்பிணங்களைவாரிவாரிவிட்டெறிந்தார். அதுகண்டுகுசலராஜன்கோபங்கொண்டு வருகிற இராட்சத பிணங்களையெல்லாம் பாணங்களைவிட்டு அறுத்துப்போட்டு (ரு)நாராசபாணங்களையெடுத்துவில்லிலே சந்தித்துவிட்டு சாம்புவந்தரைமிகவும் நோகச்செய்தான். அதனாலே சாம்புவந்தர் நொந்து தன்சிரேசுத்தில் தைத்திருக்கும் (௧௦) நாராசபாணங்களைக் கையினாற்பிடுங்கி குசலராஜன்பேரில் விட்டெறிந்தார். அதுகண்டு குசலராஜன் ஏதடாகிழக்குரங்கு நாம்விடும் பாணத்தைப்பிடுங்கி நம்முடையபேரிலே விட்டெறிந்தது நல்லது ஆகட்டுமென்று வில்லில் அநேகபாணத்தைச் சந்தித்து ஒன்றின்மேலொன்றாய் மழைபொழிவதுபோற் பிரயோகம்பண்ணிவிட்டான். அந்தப் பாணங்கள் வில்லைவிட்டுவிடுபட்டு சடசடவென்கிறதொனிகளுடனேயும் அக்கினியானது பத்திக்கொண்டு வருவதுபோலும் அதிவேகமாய்வந்து சாம்புவந்தர்பேரில் பாய்ந்து சரீரத்தை இரத்தமயமாக்கிவிட்டது. அதனாலே சாம்புவந்தர்மிகவும்நொந்து கைகாலுதரிக்கொண்டு ஸ்ரீராமாராமாவென்று அடியற்ற மரம்போல் முடியற்றுப் பூமியில் விழுந்து மூர்ச்சை யடைந்தார்.

அதுகண்டு குசலராஜன் கருங்குரங்குசெங்குரங்குமாண்டுபோயிற்றென்று அதிக சந்தோஷமடைந்து இராட்சதப்படைத்தலைவர்களின்பேரில் வருகிறபோது இலட்சுமணர் கண்டு கண்கள் செவ்வானம்போற்சிவக்க, காதுகளிற் புகைகளெழும்ப, மீசைகள் துடிக்க, பல்லை நெறநெறவென்று கடித்து வில்லையெடுத்து நாணிரங்கிந்து சிலபாணங்களைத்தொடுத்து சாரதியைதட்டி. இரதத்தைகுசலராசன்முன்னுக்குக்கொண்டுநிறுத்திகுசலராஜனுடையமுகத்தைப்பார்த்து இப்பிள்ளைதான் ஸ்ரீராமரைப்போலிருக்கிறதென்று அதிகசந்தோஷமாய் ஆனந்தவெள்ளத்திற் மூழ்கினவராய் கையில்பிடித்திருந்தவில்லைத் தேரின்பேரில் வைத்துவிட்டு சும்மாயிருந்துவிட்டார்

அப்போதுகுசலராஜன்றடாஇரதத்தைநடத்திக்கொண்டு தமதுமுன்வந்த இராஜன் நமமைக்கண்டுபயந்து வில்லையிரதத்தில்வைத்துவிட்டு சும்ம யிருந்தால் நாம்சும்மா விடப்போமா தம்முடையதாயார்சொன்னபடி வந்தபேரையெல்லாங்கொன்று ஜயங்கொண்டுபோகவேணுமென்றுமனதிலகருதினவனாக இலட்சுமணரைப்பார்த்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான் ஓ! இராஜனே? என்னைக்கண்டவுடனே பயந்தது நீதியோ நானசும்மாவிடுவேனே இவ்வளவு சாமார்ததியமில்லாதபேர் யாகஞ்செய்யக் குதிரையைவிடலாமா முகத்திலேயிருப்பது மீசையல்லவோ நீபிடித்ததுதனுசு அல்லவோ உனக்குசாமர்த்தியம்போதாதே க்ஷத்திரியனானல் நான்சொல்லப்பட்டவிஷயம் உனக்குரோஷம் உண்டாக்குமென்றுசொல்லவேஅதற்குஇலட்சுமணர். ஒருவசனஞ்சொலலுகிறார். வாருந்தம்பி சிறுபிள்ளாய், வீண் அதிகவிசேஷத்தை மிஞ்சிபபேசுகிறாய் நீயார் சிறுபிள்ளை உன்னுடையதாய்தந்தைபேரைச்சொல்லும் அப்புறம்உன்னுடன் யுத்தம்பண்ணுகிறேனென்றார்.

அதுகேட்டுக்குசலன் இலட்சுமணரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். ஓ! இராஜனே? கேளும், என்பேர்குசலன், எனதம்பிபேர் லவன், என்தாய்பேர் ஜானகியம்மாள, எங்களையாபோர் வால்மீகரிஷி, இனிஎதோஉம்முடைய சாமார்த்தியத்தைகாட்டும்பார்ப்போமென்றுஒரு அர்த்தசந்திராஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்து விட்டுவிட்டானப்போது இலட்சுமணர்வில்லெடுக்கநேரமில்லாமல்மண்டியிட்டுதன்பலத்தையெல்லாமுன் கையிலேகொண்டு பாயவந்தபாணத்தைஒருஅறைகொடுத்துவ

ந்தவழிதெரியாமலோடவிட்டாரப்போது குசலசாஜன் வில்லிலனேகபாணங்களைச்சந்தித்து அர்ப்பிசிகார்த்தகைமாதத்தில்ஈசானியமூலையிலிருந்து மேகமானதுவிடுபட்டு இடிமின்னல்குமுறலுடன் ஓய்வில்லாமல்ஜலம் வருஷிப்பதுபோல பாணங்களைக்கட்டுகட்டாயுருவி விடுகிறபோது இலட்சுமணரும்வில்லிலனேக அஸ்திரங்களைப்பூட்டி மழைபொழிவதுபோலசரமாரியாய்பொழிந்து வருகிற அஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்து, மிதமில்லாத பாணங்களை எடுத்துவிடுகிறபோது பாணங்களானது ஆகாயமார்க்கத்தில்எழும்பிஒன்றுக்கொன்றுதோர்வையில்லாமல் யுத்தங்கள்புரிந்துக்கொண்டிருக்க, அவ்வேளையிலனுமார்மூர்ச்சைதெளிந்து கண்ணைவிழித்துக் குசலவனெங்கே யிருக்கிறானென்றுபார்த்தார், குசலன்வெகுதூலைவில் யுத்தம் பண்ணுகிறானென்றறிந்துயெழுந்து சாம்புவரிடத்தில்வந்து அவர் மூர்ச்சையடைந்திருப்பதைக்கண்டு அவ்விடம்விட்டுலவனிடத்தில்யுத்தம்புரிந்துக்கொண்டிருக்கும் நீலனைக்கண்டு இவனுடனே யினமென்னத்திற்குப் போராட்டம் ஒரேயறையிலேயமலோகமனுப்பிடுமென்றுகூறியமொழியைலவன் கேட்டு,அதிககோபங்கொண்டு அனுமானையுங் கூடவளைத்துககொண்டு யுத்தம்பண்ணும்போது சாம்புவந்தர் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து அனுமார் அங்கதன்யுத்தம்புரியுமிடம்வந்தார். அதுகண்டுலவன்சாம்புவந்தரையுமடக்கிககொண்டுயுத்தஞ்செய்தான். மூன்றுபேருங்கூடி அதிகஉக்ராகாரத்துடன தேவர்களும்நடுங்கயுத்தம்புரிந்தார்கள்.

அதெப்படியிருந்ததென்றால், அனுமார்மாய்ந்து பாணத்தையுடைத்தெறிந்துபோடுவார் சாம்புவந்தர்பேரில் பாணம்பட்டால் அங்கதனெழும்பி பாணத்தைஉடைத்தெறிந்துபோடுவான் இந்தப்படி லவனைவளைத்துக்கொண்டுயுத்தம்பண்ணினார்கள். இம்மூவரையும் இலேசாகயெண்ணவேண்டாம் மும்மூர்த்திகளானாலும் இவர்களெதிர்நின்று நிர்வாகம்பண்ணார்கள். இவர்கள் அனேகயுத்தங்களில்கைகண்டு கீர்த்திபெற்றவர்கள் லவனேவென்றால், இலட்சுமணப்பெருமானுக்கு சரிபலன்படைத்தவன், அவன்பாணமெடுக்கிறதும தொடுக்கிறதும இம்மூவருககுந்தெரியவில்லை இவனுடைய கரவேகஞ் சரவேகந்தானென்னமோ, கைதான்சலியாதோ, புஜந்தான் வலியாதோ, மண்டியிட்ட கால்புரத்தானெறியாதோவென்று,தேவர்கள்மெச்

கப்படியா யுத்தம்புரிந்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போ குசு
சலராஜனுடைய பாணமும், இலட்சுமணருடைய பாணமும்
ஆகாயத்தில் யுத்தம்பண்ணுகிறபோது, அதில்குசலராஜன்பா
ணமின்றி இலட்சுமணருடையபாணங்களை அதம்பண்ணிப்போ
ட்டு அம்புறாத்தூணியில்வந்தடைந்தது. அதுகண்டு இலட்சும
ணர் மகாகோபாக்கினியுடன் அதிசீவிரையில் நூறுதிவ்வியாஸ்
திரமெடுத்துமந்திராதிகள்கொடுத்து வில்லிலேதொடுத்து பி
ரயோகஞ்செய்தார். அந்த நூறுதிவ்வியாஸ்திரங்களும் வில்லி
ல்விடுபட்டு அவயத்திலிருந்த நாகசர்ப்பத்தைக்கோலால்தட்டி
னல் எப்படிசீறிக்கொண்டுவருமோ அப்படி சீறிக்கொண்டு வி
ஷாக்கினியுடனேவருகிறபோது குசலன்கண்டு நூறுதிவ்வியா
ஸ்திரமெடுத்து வில்லிலேசந்தித்துவிட்டு இலட்சுமணர்விட்ட
நூறுதிவ்வியாஸ்திரங்களையுங்கண்டித்து அதனமாய்பத்துநா
ராசபாணங்களெடுத்து கணுகிற்றெடுத்துவிட்டான். அந்தநா
ராசபாணங்களும் அதிகஉக்கிரத்துடன்வருகிறபோது, இலட்
சுமணர்கண்டு தன்தமயன்கொடுத்த ஸ்ரீராமபாணமாகிய அன்
பது நாராசபாணங்களெடுத்து பிரயோகஞ்செய்து அந்த நூறு
திவ்வியாஸ்திரங்களையு மறுத்தெரிந்துபோட்டார்.

அதுகண்டுகுசலராஜன் நூறு அர்த்தசந்திராஸ்திரமெடு
த்து தூபதீபங்கொடுத்து இலட்சுமணர்பேரில் பிரயோகஞ்செ
ய்தான். அதுக்கண்டுஇலட்சுமணர் நூறு அர்த்தசந்திராஸ்திரத்
தைவிட்டு அறுத்தெரிந்தார், அதுகண்டுகுசலராஜனுக்குகண்க
ளிரண்டும் செவ்வானம்போல்சிவந்து, நாசிகளிரண்டும் புகை
கெழும்ப, அதிகரோஷத்தவேஷனாய் அம்புறாப்பொதியிற்
கையைப்போட்டு ஒன்றுபத்து நூறு ஆயிரம் பதினாயிரங்கோடி
சங்கம்மகாசங்கமென்று கணக்குமிதமில்லாதபாணங்களைமழை
பொழிவதுபோல ஜாமபரியந்தம்சரமாரியாய்ப்பொழிந்துவிட்
டான். அதுகண்டு இலட்சுமணர், தாமும் அப்படியே பாணங்க
ளையெடுத்து விட்டறுத்துப்போட்டு நாலுசிங்கமுகாஸ்திரமெ
டுத்து வில்லிலேசந்தித்துவிட்டு குசலராஜனுடைய வில்நாணி
யைபடீலென்றறுத்தெரிந்துவிட்டார். வில்நாணிஅறுபடவே,
அண்டகடாகம் படீலென்று வெடித்ததுபோலிருந்தது, குசல
ராஜனுந்திடுக்கிட்டுப் பிதிர்கலங்கி மனதைரியப்படுத்திக்கொ
ண்டு அந்தநாணியைஉருவப்பார்த்தான் அதுஒன்றுங்கூடிய
தைக்கண்டு குசலராஜன்சலுகியிலேயே நாணியைப்பிகிர்துபா

ணங்களைச் சாங்கோபசாங்கமாய்வில்லிற்சந்திந்துவிட்டுஅதன மாயிரண்டு நாராசபாணங்களெடுத்து இலட்சுமணருடையவில் லுக்கு லக்குபார்த்து பாணத்தினுடையசந்திலே விட்டுவிட்டா ன். குசலன்விடப்பட்டபாணங்களுக்கு பதில்பாணங்கள் விட்ட றுத்துக்கொண்டே யிருந்தார்.

அந்தச்சமயத்தில் இரண்டுநாராசபாணங்களும்வந்து இ லட்சுமணருடையசைவில்லை நாலுபத்தலாகக் கிழித்தெரிந்து ப்போட்டது. அதுகண்டு இலட்சுமணர் குசலராஜனைமெச்சிப ளாபளாநன்ருச்சு இராவணன், குப்பகர்னன், இந்திரசித்து, அதிகாயன், கும்பனிகும்பன், இப்படிசொல்லப்பட்ட பிரமுகா ளிடத்திலேயும் பின்னையும் இராட்சதாளுட னையும்யுத்தப்பண் ணினேன் இதுவரையில் நம்முடையவில்லை யிப்படிப்பிளந்தவ ர்களில்லை இவன்மகாபலவந்தனென்றுசொல்லிக்கொண்டு வில் லைஉருவப்பார்த்தார் ஒன்ருய்க்கூடிவிட்டது அப்போதுஇலட் சுமணரிவனை ஜெயம்பண்ணிக்குதிரையை விடுவிக்கவேணுமெ ன்றும் அசாரிசமாய் இவனுடனே யுத்தப்பண்ணலாகாதென் றும் அப்படிப்பண்ணினல் கொன்றுவிடுவானென்றும் மனதி ல்திடப்பட்டவராய்தன்னிடத்திலிருக்கப்பட்டபாணங்களையெ ல்லாம் வில்லிலேசந்தித்து மந்திராபூதிகள்செய்து குசலவனு டையமார்புக்கும் கண்டத்திற்கும் லக்குபார்த்து விட்டுவிட்டா ர். அந்தஇராமபாணங்களானதுஎடுக்கச்சேஒன்றுவில்லில்வை க்கச்சே பத்து, தொடுக்கச்சே நூறு, யிழுக்கச்சே ஆயிரம், விடு க்கச்சே பதினுயிரம், புறப்படச்சே லட்சம், ஒருபாணமித்தனை யானல் விடப்பட்ட இராமபாணத்துக்கெல்லாமெத்தனையென் றுகணக்குப்பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் அந்தபாணங்களானதுவி டுபட்டு தகத்தகாயமாய் தங்கக்கட்டுகளுடனே பிண்டபட்சியிற குபூண்டவடவாமுகாக்கினிக்குச்சமனுதயான அக்கினிக்கொழு ந்துகள்பட்டெறிந்துக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனே வருகி றபோதுகுசலராஜன்கண்டு அனேகபாணுஸ்திரங்களைவாரிஅ பரிமிதமில்லாமல் பிரயோகம்பண்ணி வருகிற இராமபாணங்க ளையெல்லாம் அறுத்தெரிந்து போட்டான்.

அதுகண்டு இலட்சுமணர் முப்பத்திரண்டுசிங்கமுகாஸ்தி ரமெடுத்து வில்லிற் சந்தித்து மந்திராபூதிகள் கொடுத்து பிர யோகம்பண்ணிவிட்டார். அதுகண்டுகுசலராஜனறுபத்தினலு

சிங்கமுகாஸ்திரமெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துப்பிரயோகம்பண்ணி விட்டான். அதனமாய் அக்கினியாஸ்திரமெடுத்து அபிமந்தி ரித்துப்பிரயோகம்பண்ணினன். அதுவும்விடுபட்டு வடவாமு காக்கினியைவாரியிறைத்துக்கொண்டு கடகடவென்கிறதொனி யுடனேகாடுசெடிகள்பத்தியெரிய காகாவென்று அதிகஉக்கிரத் துடன்வருவதைஇலட்சுமணாகண்டு தமமிட ஸ்ரீராமபாணமா கிய அக்கினியாஸ்திரமொன்றெடுத்துவிடுத்தார். அதுவும்விடுப ட்டு வடவாமுகாக்கினியை வாரியிறைத்துக்கொண்டு சடசட வென்கிற தொனிகளுடனேபுறப்பட்டு குசலராஜன் விட்ட அக் கினியாஸ்திரத்தின்பேரில் தடாலென்றுவந்துமோதி ஒன்றுக கொன்றுதாக்கிஆகாயமேகிளம்பி யுத்தம்பண்ணத்தலைப்பட் டது.

அதுகண்டு குசலராஜன் ஒருபர்வதாஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து மந்திரபூஜைகள்செய்து விட்டுவிட்டான். அ ந்தபர்வதாஸ்திரமானது வில்லில்விடுபட்டு அனேகபர்வதங்க ளாகவுருவுகொண்டு வருகிறபோது இலட்சுமணரானவர் அந் தபர்வதாஸ்திரங்களானது வருமுன்னமே தமமுடைய ஸ்ரீராம பாணமாகிய பர்வதாஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிற் சந்தித்தும ந்திரபூசைகளசெய்து பிரயோகப்படுத்தினர் அந்தப்பர்வதாஸ் திரமும் ஆகாய மார்க்கங்கிளம்பிக் குசலராஜனவிட்ட பர்வதா ஸ்திரத்துடனெதிர்த்து ஒன்றோடொன்றுகிட்டிமுட்டிகட்டிப் புரண்டு செய்திடவேணுமென்று யுத்தம்பண்ணத்தலைப்பட் டது அதுகண்டுதேவர்களெல்லாம நமதுபேரிலெங்கே வந்து விழுகிறதோவென்று ஓரண்டமுயரமோடிப்போனர். அப்போ துகுசலராஜன் பிரமாஸ்திரத்தை யெடுத்துப் பூசைபுரிந்து மந்திர உச்சாடனங்களுடன வில்லிற்சந்தித்துப் பிரயோகம்ப ண்ணினன் அந்தபிரமாஸ்திரமானது வெளிப்பட்டுஅண்டபு வனங்களும்நடுங்க ஆலகாலவிஷம்போற் சீறிக்கொண்டு இல ட்சுமணரெங்கேயெங்கேயென்று திகுதிகென்றெரிந்துகொண் டுவருகிறபோது இலட்சுமணப்பெருமாளானவர்கண்டு தம்மு டையராமபாணமாகிய பிரமாஸ்திரத்தைஎடுத்து வில்லிற்றொ டுத்துப் பிரயோகம்பண்ணிவிட்டார் அதுவும் வில்லில்விடுபட் டு தகத்தகாயமாய் தங்கக்கட்டிகளுடனே பிண்டபட்சி யிறகுபூ ண்ட பிரமாஸ்திரமானது குசலராஜன்விடப்பட்ட பிரமாஸ்தி

ரத்தின்பேரிற்பாய்ந்து இரண்டுபிரமாஸ்திரமானது சந்தித்து
யுத்தம்பண்ணத்தலைப்பட்டதுகள் அததருணத்தில் குசலராஜ
ன்ஏதடா இலட்சுமணன்மகாபலிசாலியாயிருக்கிறன் நாம்விடப்
பட்ட அஸ்திரத்திற்கு பதிலஸ்திரம்விட்டு யுத்தம்பண்ணுகிற
ன்நம்முடைய அஸ்திரமோ வைகுந்தவாசகரா யிருக்கப்பட்ட
ஸ்ரீமந்நாராயணருடையதாயிற்றே இந்தலட்சுமணன் நரனுச்சு
தேஇவனுக்கேது பலம்பொருந்திய அஸ்திரம நம்முடைய அ
ஸ்திரமெல்லா மறுத்துவிடுகிறன் இவனேபுஜபலபராக்கிரம
சாலியாயிருக்கிறன யுத்தங்களிற்கைகண்டவன்போலுமகானு
துநாமசாரிசமாயிருந்தோமேயானல்நம்மையெமனுலகமனுப்
பிவிடுவானென்று மனதிற்றிடங்கொண்டவனாக தன்தாயார்
கொடுத்த சக்கரத்தைக்கையிலேந்தினன் அதுக்கண்டு மணனு
ளொருவின்னுளொருபயோசனைபண்ணிக் கண்ணனை எண
ணிதுதிபண்ணி மனங்குண்ணிவாடிப்போனார்களப்போது குச
லராஜனனவன் சக்கரததிற்குத்தக்க மந்திராபூதிகள்செய்துதூ
பதீபநைவேத்தியங்களுடனேசோடசோபசாரஞ்செய்துஇலட்
சுமணருடைய கண்டததிற்குலக்குபார்த்துவிட்டுவிட்டான. அ
ந்தச்சக்கரமானது வெளிப்பட்டு காடுகள எரியுத்தக்கதாக இல
ட்சுமணரைப் பட்சணஞ்செய்வேனென்று தேடியோடிவருகிற
போது அதுகண்டு இலட்சுமணரானவர் நிமையோடு நிமை
யோடுமுனனமேக்காடிராமபாணங்களைச்சக்கரத்தின்பேரில்வி
ட்டார்கோடிராமபாணங்களையுமறுத்துபூமியிற்றள்ளிவிட்டு இ
லட்சுமணர்பேரில் சககரமானதுவருகையில் இலட்சுமணர்பய
ந்துநாராசத்தையும் பாசுபதாஸ்திரத்தையும் சிவாஸ்திரத்தை
யு மெடுத்துவிடுததார் அம்மூன்றஸ்திரங்களும்புறப்பட்டு சக்க
ரததின்பேரிலெதிர்த்து யுததமபண்ணத்தலைபபட்டதுகள். அ
துகண்டுகுசலராஜன் தன்தாயார்கொடுத்த உக்கிரவீரசததியை
யெடுத்து கையிற்பிடித்து மந்திரஉச்சாடனஞ் செய்யும்போது
அனுமார்கண்டு ஏதடா குசலனுஉககிரவீரசத்தியையெடுத்து
உச்சாடனம் பண்ணுகிறன இந்தச் சத்தியைவிட்டால் இல
ட்சுமணர் பிழையாரென்று திடுககிட்டு மனதுகலங்கி குசல
னுடைய சத்தியை யொடித்தெறிந்து போடவேணுமென்று
மனதிலெண்ணி சத்தியின்பேரில்வந்துபாய்ந்தார் அதுகண்டு
குசலராஜனேதடா செங்குரங்கு நமதுபேரில் வருகுதென்று
பிரசண்ட கோதண்டத்தைச் சுழட்டியடிததா னவ்வடியானது

அநுமார்மேற்படவே, கபாலந்திறந்து ஸ்ரீராமா ராமாவென்று வாய்விட்டலறி குப்புறப்பூமியில் விழுந்துவிட்டார்.

அந்தவேளையிற் குசலன் சத்தியையெடுத்து விட்டுவிட்டான். அந்தசத்தியானது மேலுலகமெழுந்ததத்தளிக்கவுயர்வாயெழும்பி தெந்தனப்பாடிகொண்டுவர இலட்சுமணர் கண்டு கோபமாகி அனேக இராமபாணங்களை கண்ணிமையோடு நிமைதட்டுமுன்னமே கட்டுகட்டாயுருவிவிட்டார். அந்த இராமபாணங்களையெல்லாஞ் சத்தியானது பஸ்பமாக்கிக்கொண்டு இலட்சுமணர்மீது வருகிறபோது அங்கதனைதடா நமது இலட்சுமணர்மீது வருகின்றது இந்தச்சத்திபட்டால் இலட்சுமணர் பிழையாரென்று கருடனானவன் நாகசர்பத்தை லகுவாயடித்துக்கொண்டு போவதைப்படியே அவ்வாறாக அங்கதனானவன் சத்தியைப் பிடிக்கவருகிறபோது குட்டிகுரங்கென் சேஷ்டை காண்பிக்காமற்போவென்று நாலுக்குநாராசபாணங்களைத்தொடுத்து அங்கதனுடைய தேகமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைசெய்தான். அதனாலங்கதன் இரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு ஸ்ரீராமா ராமாராமாவென்று வாய்விட்டலறி பூமியில்விழுந்தான்.

அந்தவேளையிற் சத்தியானது மகாவுக்கிரத்துடன் வரும்போது இலட்சுமணர் கண்டு சத்திவேல் சூலம் இம்மூன்றையுஞ் சத்திமேல் விடுத்துவிட்டார். இம்மூன்றாயுதங்களுஞ் சத்தியின் பேரிலெதிர்த்து யுத்தம்பண்ணி சத்தியினாலடிபட்டு பூமியில்விழுந்துபோயிற்று. மேலுமந்த உக்கிரவீரசத்தியானது உக்கிரமடங்காமல் இலட்சுமணர்பேரில் வருகிறபோது இலட்சுமணர் மந்திரவாளையெடுத்து உக்கிரவீரசத்தியை இரண்டு துண்டாக வெட்டினார். வெட்டவே துண்டமிரண்டாகி மறுபடியுமொன்றாய்க்கூடி இலட்சுமணருடைய மார்பிலே தடாலென்றுவந்து பாய்ந்து முதுகிலுருவிப்போய்விட்டது. அதனாலிலட்சுமணர் ஸ்ரீமந்நாராயணாவென்று தேர்த்தட்டில் விழுந்துவிட்டார். சாரதியானவனுந் தத்தோடிப்போயினான். அந்தவாசிகள் சுந்தரம் பொருந்திய இலட்சுமணர் இறந்தாரென்று துயரமுற்றார்கள். அந்தவேளையிலுக்கிரவீரசத்தியானது சமுத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அம்புறாத்தூணியில்வந்தடைந்தது. அதுகண்டு குசலராஜன் சந்தோஷமாகி வில்நாணியைத்தெறித்தனனப்போ

து லவனுனவன் (டுக) இராசகுமாரர்களுடனும் சாம்புவந்த னுடனும யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டுவருகிறபோது இராத்திரி பதினெட்டுநாழிகையாயிற்று.

அப்போதிரண்டு தூதர்கள் உச்சியின்மீதுஇரண்டுகைகளை க்கூப்பிஇசைக்குகந்த இலட்சுமணர்செய்தியை இட்சணஞ்சொ ல்லவேணுமென்று கூவியழுதுக்கொண்டே ஆகாயமார்க்கமா கச்சென்று ஆவிக்குறிய ஸ்ரீராமரைக்குறித்துத்தொழுது குய் யோமுறையோவென் றவரிருக்குமிடந்தேடியோடி அயோத்தி யைநாடி பலவாய் துதிகள்பாடி எங்களைக் காக்குமையனே தே சார்ந்தமெய்யனே கேட்டருள்வீர் இலட்சுமணப்பெருமாள் அனுமார் அங்கதன் சகலவானரத்தலைவர்களும்இராட்சதாளு ம் குசலவாள்பேரில் யுத்தஞ்செய்துமாண்டார்கள் நாங்கள் மா த்திரந்தப்பியோடிவந்தோமென்ருர்கள். அதுகேட்டுஇராமபத் திரர், இலட்சுமணர், அனுமார், அங்கதன், இறந்தார்களென் றுசொல்லவே, ஆயாசமுற்று அருட்கண்ணீர்பெருகி அப்பாத ம்பிஇலட்சுமணு முன்னல்பரசுராமனை நமதுதந்தையாகியதசர தமகாராஜரைமடக்கிக்கொள்ள அந்த பரசுராமனைஒரேபாண த்தினுற் கொன்றுவிடுவேனென்று யுத்தாவு கொடுமென்ருயே அந்ததைரியமுஞ் சவுரியமும் பலாபலமும்சிறுபிள்ளைகுசலவா ள்பேரில்காண்பித்தால பிள்ளைகள்பயப்படுவார்களென்று சிறு பிள்ளைகள் பாணத்தினுலிறந்தாயோ கைகேசியம்மன்சொற்பிர காரம் பதினுலுவருஷம் காட்டிற்குப்போகச் சொன்னூர்களே அப்போதாசாறவாசலில் நவந்துகைகேசியையும் தசரதனையும் கொல்வேனென்று வில்லைகுணத்தொனிசெய்துஆரவாரஞ்செ ய்தாயே அதுவுமன்றி சீதையுடன் பஞ்சவடிதீர்த்தத்தி லிருக் கிறபோது சூர்ப்பநகியானவள்வந்து உன்னைத் தோதகஞ்செய் யுமவளை மூனருக்கினைபுரிய அவளால் கரதூஷணனுத்தத்திற் குவர அவனைநான்கொன்றேனைபின்னையுஞ்சுக்ரீவன்வாலியை க்கொல்லவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நாமதற்கிசைய அப்போது சுகரீவன்சொன்ன துந்துபியெலும்பு மராமரமுமி ருக்கிறது அதையெய்தால வாலியைக கொல்லத்தக்கினவர்க ளென்றுசொன்னுன துகேட்டுஉன்னைக்கண்டு ஜாடைசெய்ய நீ யதையறிந்து துந்துபியெலும்பை பெருவிரலினுலிரடிவிட்டா ய், அதுயெந்தசமுததிரயபோய்விழுந்ததோதெரியாதேபின்னு ம் என்னைக்காப்பாற்றவேணுமென்று பதினுறுவருஷம் அன்

ஞகாரதித்திரையில்லாமலிருந்து இராவணசம்மார முடிப்பித்துக்கொண்டு என்னைக்காத்தயே அப்படிப்பட்ட உயிர்த்தோழனாகிய உன்னைவிட்டு யெப்படிப்பிரிந்திருப்பேன் தபிலட்சுமணனென்று பிரலாபிக்கையில் பரதாழ்வாரானவர் அண்ணுவே, அடியேனுக்கு கிருவுளம்புரிந்தால் நம்முடையதம்பிமார்களைக்கொன்ற இரண்டுபிள்ளைகளையுங் கண்டதுண்டம்பண்ணி சகலரையுமெழுப்பிக்கொண்டு வருகிறேனென்றார்.

அதனைக்கேட்ட ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியானவர் சொல்லுகின்றார். வாராய்தம்பி பரதாழ்வாரே சிறுபிள்ளைகளிருவரையுங்கொன்றால் சீதையிருப்பிடமெவ்வாறறியலாம் சீதையில்லாமல் யாகத்துக்கு பின்னம்வந்து சம்பவித்தது ஆகையாலந்தயிரண்டுபிள்ளைகளையுங் கொல்லாமல் கைப்பிடியாகப்பிடித்துவந்தால் அந்தச்சிறுவர்களால் சீதையிருக்குமிடங்கண்டறியலாமென்று நூறுவெள்ளம் இராட்சதரைக் கூட்டிக்கொண்டுபோயந்தப்பிள்ளைகளை எந்தவிதமாகிலுங்கைப்பிடியாகப்பிடித்துக்கொண்டுவாவென்று நாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்துக்கொடுத்துசிலாமபாணமும் சத்திவேல் சூலமுங்கொடுத்து மந்திரங்களையுஞ்சொல்லியனுப்பினர்.

பரதமகாராஜன் யுத்தத்திற்கு புறப்படுதல்.

—※—

கலி விருத்தம்.

வாரதமோங்கு குசலன்றன்வாளியாற்
றாரதவமுனி கரியுந்துணிபட
விரதமோய்ந்து இலட்சுமணன்றனைப்
பரதன்கண்டு பரிந்துடன்வந்தனன்.

அப்படியே பரதாழ்வார் சகலமானசேனைகளையும் யானைகளையும் காலாட்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு சர்வாடம்பரத்துடனேதேவசுக்தான் ஒருயானையின்மீது சிங்கக்கொடிபிடிக்க அயோத்தியைவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள் பொழுதுவிடிய இன்னமைந்துநாழிகையிருக்கின்றது அப்போது லவனானவன் (நிசு) இராஜகுமாரர்களுடனும் மந்திரிபிரதானிகளுடனும் யுத்தம்பண்ணுகையில் சாய்புவந்தர் இறந்துகிடக்கின்ற இராட்சதப்பிரேதங்களைவாரிவாரி குசலன்பேரில்விட்டெறிந்து யுத்தஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் அனுமார் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்துஇல

ட்சுமணர்சோகித்திருப்பதைக்கண்டு அதிகோபாக்கினியுடன் இரண்டுகண்களுஞ்செவ்வானம்போற்சிவக்க,மீசைபடபடவென்றுதுடிக்க, உக்கிரசிங்கம்போல்கியாவென்று அட்டகாசஞ்செய்தார். அந்த அட்டகாசத்தை தேவர்கள்கேட்டுநடுங்கவுங் குசலவர்களுங்கண்டு பயங்கொள்ளவும் வருகிறபோது ஏதடாசெங்குரங்கு மகாபொல்லாததாய்காண்கிறது இந்தக்குரங்கையெத்தனைதரங்கொன்றாலும் சற்றுநோம்பொறுத்து சண்டைக்கு வருகிறது இந்தக்குரங்கை முன்னேகொல்லவேணுமென்று ஐம்பது நாராசபாணங்களையெடுத்து வில்லிற்பூட்டி அனுமார்பேரில்விட்டானந்தபாணமானது நாகசற்பம்போற்சீறிக்கொண்டு வருகிறபோது சாம்புவந்தர் ஆகாயமார்க்கங்கிளம்பிவந்துஐம்பதுநாராசபாணங்களையும்பிடித்தொடித்துப்போட்டாரதுகண்டுகுசலராஜன் நகைத்து இருபதுதிவ்யாஸ்திரத்தையெடுத்துசாம்புவந்தர்பேரில் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகண்டு அனுமார்கெந்துபாய்ந்து இருபது திவ்வியாஸ்திரங்களையும்பிடித்துஒடித்தெரிந்துபோட்டார். இந்தப்படியாய் குசலராஜன்விட்டப்பட்டபாணங்களையெல்லாம் ஒடித்தெரிந்தார்கள்.

அப்போது குசலராஜன் அதிககோபாக்கினியுடன் அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்துவில்லிற்சந்தித்து மந்திராபூதிகளுடனே அனுமார்பேரிற்பிரயோகம்பண்ணினான். அதுகண்டு அனுமார்வருகிற அக்கினியாஸ்திரத்தைப் பிடித்து முறுக்கிப்பிழிந்துப்போட்டார். அதுபோகவே, குசலராஜன் ஒருவேலெடுத்து பூசைசெய்து அனுமார்மார்புக்கு குறிபார்த்துவிட்டான். அந்தவேலாயுதமோ சுப்பிரமணியருடையவேலாயுதம், அந்த வேலினால் சூரபதுமனைச்செயமடைந்தது. அப்படிப்பட்டவேலாயுதத்தை மகாலட்சுமியான சீதையம்மன் வாங்கித் தன்பிள்ளைகுசலனுக்குக்கொடுத்தாள். அதனை அனுமார்பேரில் விட்டபடியினால் அதுபுறப்பட்டாயிரத்தெண்டமுநடுங்க ஆங்கார ஓங்கார ரீங்காரசத்தத்துடன் அக்கினிச்சுவாலைகள் சொலிக்க வருவதைசாம்புவந்தர்கண்டு இதென்னயுகமுழுகிப்போவதுபோல்வருகின்றதே இந்தவேலாயுதத்தைத்தடுக்க நம்மாலாகாது ஸ்ரீராமராண்டால் நயமென்ன குசலனாண்டால் நஷ்டமென்ன பேயபோம் அனுமாரேயென்று சாம்புவந்தர் பின்னிடைந்தார்.

அதுகண்டு அனுமார்நகைத்து அதிசீக்கிரமாய்விஸ்வரூபத்துடன் மூன்கையிற்பிடித்து அடிமானங்கறுத்து, நுனிமாணஞ்சிவந்து, நடுமானமின்னல்மின்னி, உச்சியில்பொரிடியிடித்தாலெப்படியிருக்குமோ, அப்படியாக வேலாயுதத்தின்பேரில் தபாலென்றொரு குத்தானதுவிட்டார். அப்போதந்தவேலானது பின்னிடைந்து மறுபடியுமுருவுகொண்டு அனுமார்பேரில் வருகிறபோது அனுமார் சற்றும பயமில்லாமல் ஸ்ரீராமாவென்று ஆகாயமெழும்பி வேலாயுதத்திற் குறுக்கேபாய்ந்து வேலாயுதத்தைப்பிடித்து முழங்காலில்வைத்து இரு துண்டாய்ஒடித்தெறிந்துபோட்டார். மறுபடியும்வேலாயுதமானது இருதுண்டுமொன்றாய்க்கூடி மகாஉக்கிரத்துடன் அனுமாருடைய மார்பிலவந்துபாய்ந்து உருவமாட்டாமலுருவிப்போய்திருப்பாற்கடலில்ஸ்நானம்பண்ணி குசலராஜனுடைய அம்புருப்பொதியில் வந்தடைந்தது. அனுமாரானவர் ஸ்ரீராமாராமாவென்று வாய்விட்டலறி பர்வதம்போல பூமியிற்சாய்ந்துவிட்டார். அதனால் சுவர்க்கவாசிகள் துயரமடைந்தார்கள். அப்போதுசாம்புவந்தர் பசங்கள் கண்ணிலகப்படலாகாதென்று பதுங்கியொதுங்கிப் போகிறவனை குசலராஜனெதிரோடி வளைத்துக்கொண்டுபாணப்பிரயோகம்பண்ணினான் அப்பாணங்கள்சாம்புவந்தர்மீதுவந்துதைக்கவே சாம்புவந்தர்இந்தசண்டைநமக்குவேண்டாமென்றுபோகிறவன்மீது வலியசரங்களைவிடுகிறானே இந்தக்குசலனுடைய ஆண்மைதானென்ன இவனுடைய புஜபல பராக்கிரமந்தானென்ன இலட்சுமணர் அனுமார் முதலாயினோர்விழுந்துபோனார்கள். நாம்சும்மாபோகிறோமென்றாலும் பாணம்விட்டுக்கொல்லுகிறான். இதற்கென்னசெய்வேன் ஓய்ஸ்ரீராமாராமா எங்களையிந்த பசங்கள்கையிற்காட்டிக்கொடுத்து நீர் அயோத்தியில இருக்கலாகுமோ ஸ்ரீராமாராமாவென்று கன்றைப்பிரிந்தபசுவைப்போலசாம்புவந்தர் கதறிமூன்றுதரம்ராமநாமத்தைச்சொல்லவே சாம்புவந்தருக்கிரட்டிப்பு பலமுண்டாகி தைரியமேவிட்டு தன்மேற்படிந்த அம்புகளையெல்லாம்பிடுங்கியெறிந்துவிட்டு குசலராஜன்முன்னுக்குதிருப்பி இராட்சதரேறிவந்த இரதங்களையெல்லாம் வாரிவாரிகுசலராஜன்பேரில் விட்டெறிந்தார். அதுகண்டு குசலராஜன்கோபமாகி ஐம்பது அர்த்தசந்த்திராஸ்திரத்தையெடுத்துவிட்டு வருகிற இரதங்களையெல்லாமறுத்து அதனையாய் நூறுநாராசபாணங்களைடுத்துசாம்புவந்

தர்பேரிலே பிரயோகம் பண்ணிவிட்டான். அந்தநூறுநாராச பாணங்களும் சாம்புவத்தர்பேரிலே வந்துபாய்ந்தது. அதனாலே சாம்புவந்தருக்குச் சரீரப்நொந்து கைகால்களையுதறிக்கொண்டு ஸ்ரீராமாராமாவென்று பூமியிலேவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார். பூமிவுண்டாகி மூன்றுநாட் பிறந்தவராகிய சாம்புவந்தரானவர்.

அப்போது (௪0௨) வெள்ளம்வானராளும்(௨௫)வெள்ளம் இராட்சதாளும் ஐயாயிரம் இராஜகுமாரர்களுப் மாண்டு மந்திரிபிரதானிகளுமிறந்து இரத்தவெள்ளப் ஆறுசஓட, அந்த இரத்தவெள்ளத்திலே தலையில்லாத முண்டங்களெழுந்து கூத்தாட, அந்தமுண்டங்கள்பேரிலே கழுகுகளேறிக் கூத்தாடிக்கொண்டுபோக, டாகினி, ஜாகினி பூதபைசாசங்கள் பிணங்களின் சதைகளைப்பிடுங்கித்தின்று, உதிரங்களைக்குடித்து, கழுத்தில்பேரிகைகளைமாட்டிக்கொண்டு அயோத்தியைநோக்கி இன்னஞ்சண்டையுண்டோவென்று பேரிகைவாத்தியங்களை மூழக்கிக்கொண்டு ஓடுகிற உதிரவெள்ளத்திலே ஓடுகிறதும், அப்போது குசலவர்கள் வில்நாணியைத்தளர்த்தி ஒருவர்க்கொருவர்சாமார்த்தியவார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டு சரஸ்வதியாற்றில்ஸ்நானஞ்செய்து நேமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு காமதேனுவால் பஞ்சகச்சாயவர்க்கங்களுஞ்சாப்பிட்டு கதம்பகஸ்தூரிபரிமளாதிகளை யணிந்து ஒருலட்சணமரத்தடியில் கட்டியிருக்கின்ற அஸ்வத்தண்டையில்வந்து உட்கார்ந்துக்கொண்டு அஸ்வத்தினுடைய இலட்சணத்தையும் குறிகுணத்தையும்பார்த்துக்குசலன்சொல்லுகிறான். வாரும் தம்பிலவனே ? இந்த அஸ்வத்தை நம்முடையதாயாரிடத்திற்குக்கொண்டுபோய் காண்பித்துநாமேறிக்கொண்டுதிரிவோமென்றான் குசலராஜனவன் அப்படிஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோதுபரதாழ்வாருடையதண்டானது பாலவனங்கடந்து சரஸ்வதியாற்றின் சமீபத்தில் வந்துவிட்டது.

அதுகண்டு குசலன் தம்பிலவனைநோக்கிச் சொல்லுகிறான். வாருந்தம்பிலவனே? இன்னம் ஸ்ரீராமபிரானுக்கெவ்வளவு சேனைத்திரள்தானிருக்கிறதோ தெரியவில்லை, ஆனாலும் இப்போதுவெகுசேனைத்திரள்வருகிறதுபோற்காணுகின்றதுஇன்றைக்கு யுத்தத்திற்குவருகிறவன் நல்லபலவான்போற் காணுகின்றது நாம்ஜாக்கிரதையுடனே யுத்தஞ்செய்யவேணுமென்று

யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் பாதாழ்வாருடைய தண்டானை இரணக்களம்வந்து சூழ்ந்துக்கொண்டு குசலவர்களெங்கே எங்கேயென்றுதேடும்போது பொழுதுவிடிந்து சூரியபகவானும் பாதாழவாருடைய யுத்தத்தைப்பார்க்கவந்தவபோல உதயகிரிபர்வதத்தில்வந்து உதையமானர். அப்போது தேவசுந்தரன்யானைகளை யொருபக்கத்திலும் இரதங்களை யொருபக்கத்திலுஞ் சேனைகளை யொருபக்கத்திலும இராஜகுமாரர்களையும்பாதாழ்வாரையும்நடுஅணியில்நிறுத்திதானேயுத்தசன்னுத்தனுக இரதமேறி வில்லைவளைத்து குணத்தொனி பண்ணினன்.

அதுகண்டு குசலவர்கள் வில்லைவளைத்து நாணிபிகிந்து தண்டிருக்குமிடமேவந்தார்கள். அப்போதுதேவசுந்தரன் குசலவர்கள்முன்னுக்கு இரதத்தைநடத்தி குசலவர்களைப்பார்த்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிருன். வாருந்தப்பி சிறுபிள்ளைகளே இந்தப்படி ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியாருடைய தண்டுகளை என்வீணிலேகொல்லுகிறீர் உங்களை என்னபண்ணினர்கள் நீங்கள் சிறுபிள்ளையென்றுஉங்களுக்குஞாயஞ்சொல்லவநதபேரையெல்லாங்கொன்றுபோட்டீர்கள் ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியார் பாணப்பிரயோகம்பண்ணுல் நீங்கள் தெய்வலோகம் பிரமலோகம வைகுந்தம்போனுலு வ்விடாதுவிடாதேயென்றுசொல்லினன். அதுகேட்டுகுசலராஜன்கண்களிரண்டுஞ்செவ்வானம்போற்சிவநது காதுகளிரண்டிலும்புகைகளெழும்பகைகளிரண்டும்பதைபதைக்க கால்களிரண்டுந் துடிதுடிக்கக்கோபமாகி தேவசுந்தரனைப்பார்த்து ஒருவிசேஷங்கள் சொல்லுகிருன. அடா ! இராட்சதப்பட்டிமகனே ? யென்னவார்த்தைசொன்னுய் ஞாயஞ்சொல்லவந்தபேரையெல்லாம கொன்றதாயல்லவோ சொல்லுகிருய் நீயாண்பிள்ளையானல் பாணத்தைவிட்டுயுத்தம்பண்ணியென்னை ஜெயங்கொள்ளடா இராட்சதனேயென்று வில்லிலனேகபாணங்களைச்சந்தித்துவிட்டு தேவசுந்தரன்இரதத்தைப்பத்தல்பத்தலாக உடைத்தெரிந்தான். உடனேதேவசுந்தரன் லகுவிற்குதித்தும்மறுதேறிலேறி வில்லைவளைத்து அனேகபாணங்களைப்பூட்டி மழைமாரிபொழிவதுபோற் பிரயோகம்பணணிவிட்டான். அதுகண்டுகுசலராஜன் வில்லிலனேகபாணங்களைத்தொடுத்து விட்டு தன்மேரில்வருகிற பாணங்களை யெல்லாமறுத்து வெட்டவெளியாக்கி அதிகமாய்நூறுபாணம்விட்டு கால்நைளாடவொட்டாமலும் வில்லைப்பிடிக்கவொட்டாமலும், அஸ்திரங்களைப்

பூட்டவொட்டாமலும், சாரதிரதத்தைநடத்தவொட்டாமலும் பிரமிக்கச்செய்துவிட்டு இரதத்தையும் உடைத்தெறிந்தான்.

அப்போதுதேவசுந்தரன்லகுவிற்குதித்து மறுதேறிலேறிக்கொண்டுஇராட்சதாளையேவிவிட்டுத்தானும்வில்லிலனேகபாணங்களைப்பூட்டி மழைமாரிசொரிவதுபோல பொழிந்துவிட்டான் (௱உ) வெள்ளம இராட்சதாளும் ஆளொன்றுக்கு நூறு பாணப்பிரயோகம்பண்ணினார்கள். அதுகள் எத்தனைபாணங்களாகுமோ அத்தனை பாணங்களுக்குக் குசலவர்கள்பதிலஸ்திரங்கள் ஒன்றரை நாழிகைபரியந்தமவிட்டுஅறுத்துத்தள்ளியுமமாளாமலும் பாணங்களானது சூரியனைமறைத்துக்கொண்டு காரிருள் சூழ்ந்துக்கொண்டது.

அவ்வேளையில் குசலவர்கள் அனேக பாணங்களைவிட்டுதங்கள்பேரில் அநேகமாய்வருகிற பாணங்களை எல்லாமறுத்துவெட்டவெளியாகக்கண்டு சற்றுகிலும் பயப்படாமலெதிர்த்துப் பாணங்களைவிட்டு இராட்சதாளைக் கொல்லுகிறபோது இராட்சதாள் கால்வேறு உடல்வேறு சதைவேறு வேறுவேறாகவிழத்தலைப்பட்டார்கள். யானைகளோவென்றால் மத்தகம்பிளந்தும காலருந்தும், வாலருந்தும், முகமருந்தும, தும்பிக்கையறுந்தும துடையறுந்தும், விழுந்ததுகள் குதிரைகளோவென்றால், கால்வேறு, வால்வேறு, உடல்வேறு, தலைவேறு, இப்படியறுந்து விழுந்ததுகள். இரதங்களோவென்றால், அச்சுமுறிந்தும், ஆணிசுழன்றும், மச்சுமுறிந்தும, துஜமறுந்துஞ் சாரதிதலையறுந்துங் கொடியறுந்தும, இராஜமுடிகளறுந்துஞ்சவுடால்கள் முறிந்துங் கல்லணைகள் முறிந்தும. இந்தப்படி பததுவெள்ளம இராட்சதாள்மாண்டு இரத்தவெள்ளமோடிற்று மற்ற இராட்சதர்களோவென்றால் உயிரிருந்தால் உப்புமாரிபிழைக்கலாம் இந்தச் சண்டை நமக்கு வேண்டாமென்று ஓடத் தலைப்பட்டார்கள்.

அதுகண்டு தேவசுந்தரனானவன் இரதத்தைநடத்திஇராட்சதாள்முன் கொண்டுவந்து இராட்சதாளை மடக்கிக்கொண்டு ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான். அடா! இராட்சதர்களே? ஏன்வோடுகிறீர் இப்போதென்ன முழுகிப்போச்சுது நீங்கள்முன்னேநல்லயுத்தங்களிற்கைகண்டவர்களாச்சுதேஉங்களையிப்போதேவர்கள் கண்டால் நகைப்பார்களே ஸ்ரீராமத்துரோகிகளாக

வேண்டாம் சீதைக்குவேதைக்கொடுத்தின் றுயுத்தஞ்செய்யவேண்டும் வங்கவென்றுஒன்றுப்பக்கூடி கத்திகேடயங்கட்டிவெறியீட்டியென்றுசொல்லப்பட்ட (௯௨) ஆயுதங்களுடன்குசலவர்களைவளைத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலும் புடைசூழ்ந்தாலெப்படியோ அப்படி அறுபதுவெள்ள இராட்சதாளுமறிவ்றிவ்வென்று புற்றிலிருந்த ஈசல்கிளம்பினதெப்படியோ அப்படிபோல் ஆயுதங்களைசுழட்டிவிட்டு கொண்டிருக்கும்போது தேவசுந்தரனும் வில்லில் அனேகபாணங்களைச்சந்தித்துவிட்டான் அது கண்டுகுசலவான் அதிககோபங்கொண்டு அனேகபாணங்களை டுத்துக்கடுகடுத்து வில்லிற்றொடுத்துவிடுத்து தங்கள்மேலில்வருகிற ஆயுத அஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்துத் தள்ளினதுமன்றி அறுபதுவெள்ளம் இராட்சதாளையுங்கொன்று போட்டாரப்போது இரத்தப்பிரவாகத்தலைப்பட்டது. அதுகண்டு தேவசுந்தரன் வில்லிலனேகபாணங்களைச் சந்தித்துவிட்டான். அதுகண்டுகுசலவான் அதிககோபங்கொண்டு அனேகபாணங்களைஎடுத்துக்கடுகடுத்து வில்லிற்றொடுத்துவிடுத்து தங்கள்மேரில்வருகிற ஆயுத அஸ்திரங்களையெல்லாம் மறுத்துத்தள்ளினதுமன்றி (௯௦)வெள்ளம் இராட்சதாளையுங் கொன்றுபோட்டாரப்போது இரத்தப்பிரவாகத்தலைப்பட்டது. அதுகண்டுதேவசுந்தரன் வில்லிலனேகபாணங்களைச் சந்தித்துவிட்டான். குசலராஜன் நூறு அர்த்தசந்திரபாணத்தை வில்லிற்சந்தித்துவிட்டு தேவசுந்தரனுடைய இரதஞ்சாரதி குதிரைகளுடனே துவம்சம்பண்ணினான். அந்தச்சமயத்தில் குசலராஜனவன் இராட்சதப்படைகள்பேரிலும் இராட்சதப்படைத்தலைவர்பேரிலும் பாணப்பிரயோகம்பண்ணிக் கொல்லுகிறபோது குசலராஜன்கையில் நூறுவெள்ளம் இராட்சதர்களுள் சில இராட்சதப்படைத்தலைவர்கள்தவிர மற்றவர்கள் லவனகையில் மாண்டுபோனார்கள். அப்போது இராட்சததண்டில் பெரியசத்தமுண்டாயிற்று. அந்தச்சத்தம் பரதாழ்வார்கேட்டு சாரதியைத்தட்டினார். உடனே இரதமும் குசலராஜன்முன்னுக்கு வந்துவிட்டது.

அப்போதனுமார்மூர்ச்சைதெளிந்து இராட்சதாள்யுத்தம் பண்ணுகிறதையும் பரதமகாராஜன்வந்துவிட்டதையுங் கண்டு பெருஞ்சந்தோஷமடைந்தார் அததறியில் சாம்புவந்தர் மூர்ச்சைதெளிந்து குசலவர்களுக்குப்பயந்து செத்துக்கிடக்கிறபிணங்களைவாரி மேலேபோட்டுக்கொண்டு கண்ணைமூடிசுவாசத்தை

ப்பந்தனஞ்செய்துக்கொண்டிருப்பதை அனுமாரறிந்து நகைபுரிந்துசொல்லுகிருர். ஐயாசாம்புவந்தரே நீரிப்படிசெய்தால் மற்றவர்களெப்படிசெய்யார் பரதமகாராஜனும் தண்டுடன்வந்துயுத்தம்பண்ணுகிருர் இந்தச்சமையத்தில் நாம்சும்மாயிருக்கப்போகாது இராமத்துரோகபவந்துசித்திக்குமென்றுசொல்லுகிற அனுமாரை சாம்புவந்தர் கண்ணைத்திறந்துபார்த்துச் சொல்லுகிருர். இலட்சுமணரைப்பார்க்கிலும் பரதமகாராஜன் சாமார்த்தியனேஎல்லாம்பொழுதுபோனல்தெரியும்அந்தப்பசங்கள் நம்மைக்கண்டால் சும்மாவிடமாட்டார்கள் முன்பின்பாராமல் பாணம்விட்டுக்கொன்றுகொண்டேயிருக்கிருர்கள். நான்வரமாட்டேனென்ருன் அதுகேட்டு அனுமார்மனதிடஞ்சொல்லிகூட்டிக்கொண்டுபரதமகாராஜனைக்கண்டுசேவித்து ஆசீர்வாதங்கள்பெற்று ஒருவசனஞ்சொல்லுகிருர். கேளுமய பரதமகாராஜனே ? ஸ்ரீராமரைப்போல அழகும்வடிவுமுள்ளவர்களாயிருக்கிருர்கள் நாமசந்துருஷ்டியுடனே அவர்களிடத்திற்போனல் உடனேபாணம்விட்டுக்கொல்லுகிருர்கள் நாம் நியாயஞ்சொன்னலும் அவர்கள் கேளாரென்று சொன்னர்.

அதைப்பரதாழ்வார்கேட்டு சொல்லுகிருர் அந்தசிறுபிள்ளைகளத்தனை சூரரோ அப்படிசூரரானல் தனுர்சாஸ்திரவிதிப்படி யுத்தம்பண்ணுவார்களல்லவோ அந்தசாமார்த்தியத்தையொருக்கணநேரத்தி லறிகிறேன்பாரென்று சொல்லி குசலவாளைப்பார்த்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிருர் வாருந்தம்பி சிறுபிள்ளைகளா உங்கள்தாய்தகப்பன்பேரென்ன உங்கள்குலம்யாதென்று எனக்குத்தெரியச்சொல்லுந் தம்பியென்ருராதுகேட்டு குசலன்சொல்லுகிருன். ஓ ! இராஜனே ? யுத்தத்திற்கு வந்தபேருக்கெல்லாம் என்தாய்தகப்பன்பேரையு மெங்கள்பேரையுஞ்சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறதோ ஆனலுஞ்சொல்லுகிறேன் கேளும், என்தாய்பேர் ஜானகியம்மாள், எங்களையர்பேர் வால்மீகரிஷி, எங்கள்குலம் எனக்குத்தெரியவராது. என்பேர் குசலன், என்தம்பிபேர்லவன், என்ருனதைக்கேட்ட பரதாழ்வார் யோசனைபண்ணிச்சொல்லுகிருர். வாருந்தம்பிகுசலனே உன்தாய்பேர்ஜானகியம்மாளென்றுசொன்னபடியினலே உங்களுடனேயுத்தம்பண்ணமாட்டேன் என்னுடையசேனைகளையுஞ் சகோதரர்களையுமற்றுமுள்ளஉறவின்முறைகூட்டங்களையுமெழுப்பிக் கூட்டிக்கொண்டுபோயஸ்வத்தையழைத்துக்கொண்டு அயோத்திக்குப்

போய் யாகஞ்செய்வித்துக்கொள்ளுகிறேன் நீங்களுந்தாயுடன் பிள்ளையாய்ப்போய்ச்சேருங்களென்றார். அதைக்கேட்ட குசலன் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான். ஓ! இராஜனே? நல்லவிசேஷஞ் சொல்லவந்தாய், உன்தம்பிசத்துருக்னன் என்தம்பியைமூர்ச்சையாக்கி இரதத்திற்கட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டான். அந்தச்சங்கதி யென்தாயாரறிந்து என்னையழைத்துச் சொன்னதென்னவென்றால், உன்தம்பியையாரோஒரு அரசன்மூர்ச்சையாக்கிகட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டானும் அவனையுஞ்செயித்து அவனுக்கு உபபலமாகவருகிறவர்களையுஞ்செயித்து உன்தம்பியைவிடுவித்துக்கொண்டுவாமகனேயென்று அனுப்பிவைத்தபடியினாலே அந்தப்படியேதான் உன்தம்பிசத்துருக்னனைஜெயித்து அவனுக்குஉபபலமாய்வந்த இராஜாக்களையுஞ்சேனைகளையுங்கொன்றேன்உன்னையுங்கொன்று இன்னம்வரப்பட்டவர்களையுங்கொன்றுவிட்டுப்போவேனேயொழியமற்றப்படி யோசிக்கவேண்டாமென்றான். அதைக்கேட்ட பரதமகாராஜன் குலுங்கநகைத்துச் சொல்லுகிறார். வாருந்தம்பிகுசலனே? என்தமையனுத்தரவின்படிஉன்னையும் உன்தம்பிலவனையும் கைப்பிடியாகப் பிடித்துவரச்சொன்னபடியினாலே நீங்கள் தடையின்றிவந்தாலாச்சுது வாராவிடில் உங்களை மூர்ச்சையாக்கிக்கொண்டு போவேன் பாரென்றார்.

அதைக்கேட்ட குசலராஜனுக்கு அதிககோபமாகிபரதாழ்வானைநோக்கி ஒருவசனம்சொல்லுகிறான். ஓ! இராஜனே? நல்லவசனஞ்சொல்லவந்தாய் உன்தமையன் சொற்படி எங்களைப் பிடிக்கவந்தபேரெல்லாம் உனக்குமுன்மாண்டுகிடப்பதை நீபார்க்கவில்லையோ உங்களுக்குச்சேனைகள் மிச்சமாயிருக்குதென்று ஓட்டைத்தப்பட்டை தமுக்குகளையடித்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலோடிவருகிறதுஞ்சாகிறதும் உங்களுக்கொரு வீரியப்போற் காணுகிறதென்றான். அதைக்கேட்டபரதாழ்வார்எதடா குசலன் நம்மையெண்ணுமற்பேசுகிறான்., இவனுடைய ஆண்மைதானென்னவென்று இவனைக்கொன்றாலுந் தோஷமில்லை அப்படிக்கொன்றால் நமதுதமையன்மனதிற்கு ஆயாசம்வருமேயென்று யோசனைபண்ணிகுசலனைப்பார்த்துஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். அப்பா ! குசலனே ? நாங்கள்ஒரு ஒட்டைத்தமுக்கையடித்துக்கொண்டு ஓடிவருகிறதுஞ் சாகிறதும்எங்கள்சாமார்த்தியமென்றல்லவோசொல்லுகிறாய்,இப்போதுஉன்தம்பியைக்கூட்

டிக்கொண்டு தாயுடன்பிள்ளையாய்ப்போய்ச்சேர் இல்லாவிடி லுங்களைக்கொன்றுவிடுவேன் பாரென்றான்

குசலராஜனுக்கும்

பரதமகாராஜனுக்கும் யுத்தம்.

கலி விருத்தம்.

மண்ணும்விண்ணுங் கலங்கவறிச்சிலை
எண்ணுதற்கரிய தாகவளைத்தலால்
கண்ணுதலி லெழுந்தகனலென
பண்ணுவர்களும் பார்த்துவெருண்டனர்.

அதைக்கேட்ட குசலராஜன் கண்களிரண்டுஞ்செவ்வானம்போற்சிவக்க காலாக்கினிருத்திரனைப்போல்ச்சீறி வில்லைவளைத்துநாணிபிகிந்து அனேக அஸ்திரங்களையெடுத்துகடுகடுத்துவில்லிற்றொடுத்துவிடுத்துபாரதமகாராஜனை நோவெய்தான். அதுகண்டுபரதாழ்வார்பாலன்பாணமின்ஞ்சினனென்று வில்லையெடுத்துநிறுத்தி அனேகபாணங்களைச்சந்தித்து பிரயோகப்பண்ணினாது அவயத்திலிருந்தநாகசற்பம்போற்சீறிக்கொண்டுவரும்போதுகுசலராஜன்கண்டு அதிகசீக்கிரத்தில் (௫௫) வாய்வாஸ்திரமெடுத்துவிட்டு பரதனுடைய அஸ்திரத்தையறுத்துத்தள்ளி அதனயாக நூறுதிவ்யாஸ்திரத்தை வில்லிலேசந்தித்துப்பிரயோகம் பண்ணிவிட்டான். அதுகண்டு பரதமகாராஜன்மகாகோபமாகி (௫௫௦) திவ்யாஸ்திரத்தை யெடுத்து வில்லிற்றொடுத்துவிடுத்துக் குசலராஜன்விடுத்த நூறு திவ்யாஸ்திரங்களையுமறுத்து அதனமாய் (௫௰) திவ்யாஸ்திரமெடுத்துவில்லிற்சந்தித்துவிட்டு குசலராஜன் கைகாலாடவொட்டாமலும், வில்லைபிடிக்கவொட்டாமலும், பாணங்களையெடுக்கவொட்டாமலும் அங்கேநிற்கவொட்டாமலும், இரண்டுநாழிகைபரியந்தம் பிர்மிக்கப்பண்ணி பின்னையுமிரண்டு திவ்யாஸ்திரங்களைவிட்டு குசலராஜனுடையசரீரங்களையெல்லாஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துவிட்டு இரண்டுசிங்கமுகாஸ்திரத்தையெடுத்து விட்டு விட்டான். அந்தசிங்கமுகாஸ்திரங்கள் வில்லைவிட்டுவிடுபட்டுசிங்கத்தைப்போற்சீறிக்கொண்டு அதிவேகத்துடனே வந்து குசலனுடைய வில்நாணியைப் படீலென்றறுத்து குசலனுடையநெ

றியிற்பாய்ந்து உருகிப்போகவே உதிரவெள்ளம் ஆறுபோலோடி று அப்போது குசலராஜன்பாணம்பட்டு நிர்வாகப்பண்ணமுடி டாமல் வில்லைநழுகவிட்டு அம்மா சீதாசீதாவென்றுபுலம்பி பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான்.

அதுகண்டு அனுமார், சாம்புவந்தர் முதலானபேர்களுந் தயாப்பட்டார்கள். பரதமகாராஜன் சந்தோஷமாயிருக்கிறதை யொழித்து இரதத்தைவிட்டுக்கீழேகுதித்து வில்லையுங்குசலனை யுமெடுக்கவேயோடிவந்தார். அந்தச்சமையத்தில் இராட்சதாளுட னே யுத்தம்புரிந்துக்கொண்டிருக்கும் லவன்வந்து பரதமகாரா ஜனுக்குங்குசலன் மூர்ச்சையடைந்திருக்கிறயிடத்திற்குமத்தியி லேசரக்கூடம்போட்டு பரதனைமடக்கிவிட்டுகுசலனையெடுத்துமூ ர்ச்சைதெளியவைத்தான். அதுகண்டு அனுமார், சாம்புவந்தர், இலட்சுமணருடைய பலாபலத்திற்கு பரதருடையபலாபலமெ வ்வளவென்றிருந்தோமோ இப்போதிவருடைய பலாபலந்தெ ரியவந்தது பரதனுடையபலாபலத்துக்கு குசலன்கூட எதிர்நி ன்றுபோராடமாட்டான்போற் காண்கின்றது எல்லாமின்னமு றைதாழிகையிற்றெரியவரும் நாம்மௌனமாய் இப்போதிருக்க க்கூடாதென்று பரதருடனேகூடிக்கொண்டுபோனார்கள். அப் போது பரதமகாராஜன் தேரிலேறி வில்லிலனேக கடூரமானபா ணங்களைசந்தித்துவிட்டுசரக்கூடத்தையறுத்தெறிந்தார். அது கண்டுலவன் உக்கிராகாரத்துடன் வில்லையெடுத்து நிறுத்தி கு ணத்தொனிபண்ணி வில்லிலனேக பாணங்களைப்பூட்டி பரதம காராஜருக்கும் அனுமாருக்கும் சாம்புவந்தருக்கும் லக்குபார்த் துவிட்டுவிட்டான். உடனேபரதமகாராஜன் சிலபாணங்களை வி ட்டு தங்கள்மூவர்பேரிலேயும்வருகிறபாணத்தையெல்லாமறுத் துப்போடவே, அப்போதனுமாருஞ்சாம்புவந்தரும் பரதமகா ராஜனை மெச்சினார்கள்.

அதுகண்டுலவன் பல்லைநெறநெறவென்றுகடித்து அதிக கோபத்துடனே வில்லில் ௧-௰-௱-௲-பதினாயிரம் நூறாயிரம் கோடிசங்கம் மகாசங்கம் அற்புதநிற்புதமென்று ஆச்சரியப்பட த்தக்கதாக கணக்கிலடங்காத பாணங்களைச்சந்தித்துவிட்டுவிட் டான் உடனேபரதமகாராஜன் வில்லில் அனேகஸ்ரீராமபாணங் களைத்தொடுத்து அறுத்துப்போட்டு அதனமாய்ஐந்துபாணங்க ளைவிட்டு லவன்பிடித்திருந்த கைவில்லையுங்கண்டித்து பந்தலா ய்க்கிழித்துப்போட்டு லவனுடையசரீரமெல்லாஞ் சல்லடைக்

கண்களாகத்துளைத்துவிட்டார். அதனாலே அவன்மிகவும்நொந்து தைரியம்விடாமல்மனதைத தைரியப்படுத்திக்கொண்டு வில்லிலே௯ரமாயிருக்கப்பட்ட பாணங்களைச்சந்தித்துவிட்டு பரதமகாராஜனைக் கைகாலாடவொட்டாமலும், வில்லைப்பிடிக்கவொட்டாமலும்வில்லில்பாணங்களைத்தொடுக்கவொட்டாமலும்செய்துவிட்டு பரதமகாராஜனுடைய சரீரமெல்லாஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துவிட்டானதனாலேபரதமகாராஜன் மிகவுநொந்து தைரியமவிடாமல் சிங்கமானதுகுகையிலிருந்துசீறிக்கொண்டுவந்தாலெப்படியோ அப்படிபோல அதிகஉக்கிராகாரத்துடன்சீறி ஸ்ரீராமப்பாணங்களை வில்லில்தொடுத்துவிடுத்து லவனுடையவில்லை இரண்டுதுண்டாய்உடைத்தெரிந்து அவன்மார்பையும பத்தலாய்ககிழித்தெரிந்துபோட்டார். அப்போதுலவன் கைவில்லைநழுவவிட்டு அம்மாசீதாசீதாவென்று பூமியில்விழுந்துமூர்ச்சையடைந்தான், அதுகண்டுதேவர்களெல்லாம்துயரமானார்கள். பரதமகாராஜன் சந்தோஷமாகிறான், அனுமாரும், சாம்புவந்தரும், குசலன்மூர்ச்சைதெளிந்திருக்கிறான் எல்லாமபொழுதுபோனால் தெரியவருமென்று மவுனமாயிருந்துவிட்டார்கள்.

அதுகண்டுகுசலராஜன் சீதாலட்சுமியுடையபரமகிருபையால்எழுந்து பிரசண்டகோதண்டத்தைக் கையிலெடுத்து குமுகுமுவென்றுகுணத்தொனிபண்ணிவில்லிலே௯-௧௦-௱-ஆ-௧௦-ஆ௱ஆ-கோடி சங்கம மகாசங்கம் அற்புதம நிற்புதமென்றுசொலலப்பட்ட கணக்கிலடங்காதபாணங்களைப்பூட்டி ஜாயம்வரையில்மழைகாலத்தில மாரிபொழிவதுபோல்கட்டுகட்டாயுருவிக்கசலியாமல்விட்டுவிட்டான். அந்தபாணங்கள் வில்லைவிடுபட்டு புற்றிலிருந்துகிளம்பும் ஈசலைப்போல் ஒன்றின்மேலொன்றாய் சிடசிடவென்கிறதொனிகளுடனே அககினிப்பொறிகள்சிதறும்படியாய் அதிகவகததுடனேவந்து பரதமகாராஜன்பேரில வருகையில் அப்போதுபரதமகாராஜன் தன்பேரில்வருகிற அஸ்திரங்களையெல்லாமறுத்து அதனமாய் (௺) பாணத்தையெடுத்துவிட்டான். அதுகண்டுகுசல்ராஜன் (௱) நாராசபாணங்களைவிட்டு அறுத்துத்தள்ளி அதனமாய் (௱) அர்த்தசந்திராஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிலேதொடுத்து கடுகடுத்துவிடுத்துகைகாலாடவொட்டாமலும், (௧) நாழிகைபரியந்தம்பிர்மிக்கச்செய்து அதனமாய் (௨) பாணம்விட்டுவிட்டான். அந்தபாணங்கள்

ாதருடையநெற்றியில்பட்டு உதிரவெள்ளம் ஆருயோடத்த
லப்பட்டது அதனலேபாதர் மிகவாய்நொந்து கையில்லேநழு
விட்டு தேரில்விழுந்து ஸ்ரீராமராமாவென்று மூர்ச்சையடை
தார். அப்போதுதேவர்களெல்லாம் துயாமாரானர்கள். குசல்ரா
ன் அதிகசந்தோஷமுற்றுகப்பில்லவனைவாரியெடுத்துமூர்ச்சை
தெளிவித்தான். லவனுஞ்சீதாலட்சுமியுடைய அபாரகிருபாக
டாட்சத்தினலே மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து இருவரும் இராட்
தாள்பேரில் பாணங்களைப்பிரயோகப்பண்ணினர்கள்.

அதுகண்டு அனுமார் சாம்புவந்தர் ஒருபெரிய ஆலவிரு
ட்சத்தை மடமடவென றுபிடுங்கி அடியும் நுனியும் தரித்துப்
பாட்டு நடுத்தண்டை தண்டாயுதமாக ஒரு கையிற்பிடித்துக்
கொண்டு குசலவர்கள் முன்னேவந்து நின்றுக்கொண்டு அனு
மார் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். அடா ! குசலவர்களே ? என்
லேமேழாய்விழுந்துபோகிறீர்கள் யிலாதசிலபேரைக்கொ
ன்றோமென்றுகெர்வம்வேண்டாம், அந்தத்துள்ளலேஒருக்ஷண
நாத்தில் காட்டுகிறேன்பாரடா, இதோஎன்கையிலிருக்கிறவி
ருட்சத்தைப்பார்த்தாயோ நாங்கள்எத்தனையாய்ச்சொன்னுலும்
களோமென்கிறீர்கள் ஸ்ரீமந்நாராயணராய் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீ
ாமர்வரும்படியாய்ச் செய்கிறீர்கள் அவர்வந்தாரேயானல் அ
ர்முன்னின்று எதிர்த்துப்போராடமாட்டீர்கள்உங்களுடைய
ரணம் அவரைஎன்னசெய்யக்கூடும் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது
ங்கள்வநர்த்தையைக்கடவாமல் அஸ்வமேதக்குதிரையைவிட்
டால்நாங்கள்எங்களுடையஜனங்களை எழுப்பிக்கொண்டுபோகி
றோம் இல்லாவிடில் ஸ்ரீராமரிவ்விடம்வருவார் நாங்களுங்களை
ஜயிக்கமாட்டோமென்றெண்ணுதீர்கள்.

அதுகேட்டுகுசலராஜன் லவனைநோக்கி ஒருவசனஞ்சொ
லுகிறன். வாரும், தம்பிலவனே ? செங்குரங்குங் கருங்குரங்
குஞ்சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டாயோ, நாம்எத்தனைபாண
விட்டுக்கொன்றாலும் மறுபடியும் எழுந்துவந்துயுத்தம் பண்
ணுகிறார்கள். இவர்களுக்குச்சாவுதானில்லையோ, எண்ணுஞ்சிர
ஞ்சீவியோ தெரியவில்லையென்றான். அதுகேட்டு லவன்சொல்
லுகிறன். வாரும் அண்ணாவே, காட்டிலே வாசம்பண்ணப்ப
டகுரங்குகளுக்கு எண்ணுஞ்சிரஞ்சீவியேது, காட்டிலேவாச
பண்ணினவானரங்களுக்குதலைமையானகுரங்குகள் இதுகளு

க்கு ஸ்ரீராமர்பாஷையைக் கற்றுக்கொடுத்து தன்னிடத்தில் சேவகத்துக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றான்போற் காண்கிறதென்றான். அதுகேட்டு குசலராஜன் சிறுபிள்ளையானபடியினாலே எத்தனைவேதசாஸ்திரங்களைப்படித்திருந்தாலுஞ் சிறுபிள்ளைகளுடையபாலியபுத்தியினாலே அனுமாரையுஞ்சாம்புவந்தரையும்பார்த்துச் சொல்லுகிறானடாவானரர்களே, மேலும் நாங்கள் பிடித்தகுதிரையைவிடுவிக்க அரியரபிர்மாதிகள்வந்தாலும் எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணுவோம் தெரிந்துக்கொள்ளுங்கள், நான் உங்களை எத்தனைதரங்கொன்றாலும்உங்களுக்கு வெட்கமில்லாமலஎழுந்தெழுந்து யுத்தத்திற்கு ஓடிவருகிறீர்கள் நீங்கள்குரங்கென்றல்லவோ அசகாயமாய்விட்டுவிட்டோம், முன்னேஉங்களைக்கொன்றுபோட்டுபின்புஇராட்சதாளைக்கொன்றுமேல்லோகமனுப்புகிறோம் பாரடாவென்றான்.

அதுகேட்டு அனுமார்குசலனைப்பார்த்துஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். உன்னைப்போலும், உன்தம்பி லவனைப்போலும், (சூஅ) குசலவாள்வந்தாலும் எங்களிருவரையும் செயிக்கமாட்டார்கள். நாங்கள்வேணுமென்றால் நீங்கள் மிகவுஞ் சிறுபிள்ளைகளென்றும் ஸ்ரீராமருடையவார்த்தைக்கஞ்சியிருக்கிறோம் இல்லாவிடில்ஒருகைகுத்தினால் உங்களையமலோகமனுப்பிவிடுவோமென்றார். அதற்குக்குசலராஜன்தம்பிலவனைநோக்கி ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான் வாருந்தம்பிலவனே செங்குரங்கு கருங்குரங்கும் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டாயோ நீ கருங்குரங்குடன்சாக்கிரதையா யுத்தம்பண்ணி யமலோகமனுப்பிவிடும் நான் செங்குரங்குடன் யுத்தம்பண்ணுகிறேனென்று அதிககோபத்துடனே தன்வில்லிலேஅனேக நாராசபாணஞ்சந்தித்துவிட்டுவிட்டான். அந்தநாராசபாணங்கள் வில்லைவிட்டு வெளிப்பட்டு காலக்கோடிவிஷத்தைப்போல் சீறிக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனே அனுமார்பேரில்வருகிறபோது அனுமாரானவர் தன்கையிலிருக்கிற விருட்சத்தினாலே அடித்துப் பாணங்களைவந்தவழிபோனவழிதெரியாமலோட்டிவிட்டார்.

அதுகண்டுகுசலராஜன் கடுங்கோபங்கொண்டு(கo)திவ்யாஸ்திரத்தையெடுத்துக்கடுகடுத்து வில்லிலேதொடுத்துவிடுத்து அனுமார்பிடித்திருந்தவிருட்சத்தை தூள்தூளாக்கிப்போட்டு அதனமாய் (ரு) நாராசபாணமெடுத்து அனுமார்மார்புக்குலக்

துபார்த்துவிட்டுவிட்டான் அதைகண்டு அனுமார் கோபங்கொ ண்டு மார்பிற்பதிந்த அஸ்திரங்களைப்பிடுங்கிப்போட்டு யானை தேர்பரிசேனைகளை வாரிவாரி குசலராஜன்பேரில் விட்டெறிந் துகொண்டேயிருந்தார் அதுகண்டு குசலராஜன் அனேகபாண ங்களைவிட்டு அவைகளையெல்லாம் துர்ப்பப்பண்ணிப்போட்டு ஒ ருசத்தியையெடுத்து பூசைநைவேத்தியங்களைசெய்து விட்டுவி ட்டான். அந்தசத்தியானது வில்லில் நின்றுவிடுபட்டு அண்டர ண்டமதிர, அண்டத்திலுள்ள தேவர்களெல்லாம் நடுங்க, ஆல காலவிஷத்தை குபீல்குபீலென்ன கக்கிக்கொண்டு அக்கினிச்சுவா லையை வருஷிக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனே அனுமார் எங்கேயெங்கேயென்றுவருகிறபோது அனுமார்கண்டு ஏதடா நம்மைக்கொல்லவே சத்தியைவிட்டானென்று மனதில்கருகின வராய் கையை ஆகாயத்திலேயோங்கிக் கிறுகிறுவென்று சுழட்டி சத்தியின்பேரிலே ஒருகுத்துவிட்டார். அந்தசத்தியானது வந் தவழிதெரியாமல் அடிபட்டுமுறிந்துபோய் பின்னும்மந்திரத் தினாலேயுருவாகி அதிகவேகத்துடனேவந்து அனுமார்மார்பி லே தடாலென்றுபாய்ந்துஉருவமாட்டாமல்உருகிப்போய்விட் டதப்போது அனுமார் ஸ்ரீராமாராமாவென்று வாய்விட்டலறி பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார்.

அதுகண்டு குசலராஜன் சந்தோஷமாகி சாம்புவந்தர்பேரி லேதிரும்பி லவனுடனே கூடி பாணங்களைவிட்டு அடிக்கிறபோ து சாம்புவந்தர் தாளமாட்டாமல் கையுதறிக்கொண்டுபூமியில்வி ழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார். அப்போதுகுசலவாள் மிகுந்தசந் தோஷமடைந்து அனுமார் சாம்புவந்தர் இருவரையுமவந்து பார்த்து சுவாசம் இல்லாததைக்கண்டு இராட்சதாள் பேரிலே மூணந்துயுத்தம்பண்ணுகிறபோது இராட்சதாளும், இராட்ச தப்படைத்தலைவர்களும் மூணந்து, யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டி ருந்தார்கள். அப்போது இராண்டு இராக்ஷதாள் தலைமீதில்கையை வைத்துக் குய்யோமுறையோவென்றழுதுக்கொண்டு அயோத் தியைநாடி அதிகவேகமாயோடி ஸ்ரீராமர் கொலுமண்டபந்தே டி அவரைக்கண்டு மிகவணக்கங்கொண்டு அவருடைய பாதத் தில்விழுந்துசேவித்து எழுந்துநின்று சொல்லுகிறார்கள். ஓ! சுவாமி, பாதமகாராஜனும சேனைகளும் மூர்ச்சையாய்ப்போனா ர்கள் கொஞ்சம் இராட்சதாள் மாத்திரம் குசலவாளை மடக்கிக் கொண்டு யுத்தம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அந்த (உ)

சிறுபிள்ளைகளைஜெயிக்க அரியரப்பிர்மாதிகளாலேயும்ஆகாதெ ன்றார்கள்,

அதுகேட்டு ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமி அடித்துமோதி பூமியிலேவிழுந்து அலறியெழுந்து தம்பி பரதா இலட்சுமணா என்னைத்தனியேவிட்டு சிறுபிள்ளை குசலவர்களாலேமூர்ச்சையானீர்களோ உங்கள்கையில் பலமில்லாமற்போச்சுதோ உங்கள்புஜபலபராக்கிரமங்களைகாட்டினால் பாலர்கள்பயப்படுவார்களென்று அஞ்சியவர்கள்கையால் மூர்ச்சையானீர்களோ உங்கள்பலத்துக்கு அரியரப்பிர்மாதிகள்தானீடோவென்று கன்றிழந்தபசுவைப்போலேகதறிக்கதறி யழுதுக்கொண்டிருந்தார். அவர்யாரென்றால் பல்லாயிரங்கோடி அண்டத்தையும் கெற்பத்தில்வைத்து இரட்சிக்கப்படாநின்ற பரப்பிர்மமாய் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீராமரானவர் அப்போது அவர்துக்கத்தை விபீஷணரும் சுக்ரீவனுமாற்றினார்கள் அந்தப்புறத்திலே கௌசலை கைகேசி சுமித்திரைசகலருங்கேட்டு, பரதருக்கு துக்கங்கொண்டாடினார்கள். அந்தச்சமையத்தில் ஸ்ரீராமர் விபீஷணனையும் சுக்ரீவனையும் பார்த்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார் விபீஷணரே சுக்ரீவரேகேளுங்கள், நாம் மூன்றுதம்பிமாருடன்பிறந்துவிஸ்வாமித்திரருடையயாகத்தைஅழித்து தாடகைசுவாகுவைக்கொன்று,மாரீசனைஒட அடித்து, அகலிகைக்கு மோட்சங்கொடுத்து, ஜனகன் வைத்திருந்த ஒருவராலும்வளைக்கப்படாதவில்லை ஊடைத்தெறிந்து, ஜானகியைமணம்புரிந்து, பரசுராமனைப் பங்கப்படுத்தி வில்லைப்பறித்துக்கொண்டு (கச) வருஷம்வனவாசஞ்செய்ய அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு பஞ்சவடியில் போயிருக்கச்சே என்தம்பி இலட்சுமணனை சூர்ப்பநகை தோதகப்பண்ண அந்தசூர்ப்பநகைக்கு மூன்றுக்கினையுஞ்செய்து, அவளாலே கரதூஷணனைக்கொன்று அப்புறம் லங்காதிபதியாகிய இராவணன் ஜானகியையெடுத்துக்கொண்டுபோய் அசோகவனத்தில்வைத்திருக்க நானும்தம்பி இலட்சுமணனுஞ் சீதையைத்தேடிக்கொண்டுபோய் அனுமார் சுக்ரீவனைச்சினேகம்பண்ணி வாலியைக்கொன்று சமுத்திரத்தைநளனாலே யடைத்து (எஉ) வெள்ளம் வானரசேனையுடனேலங்கைக்குள்புகுந்து இராவணசம்மாரமுடிப்பித்து அதிகாயன்முதலான (உக) வெள்ளம்இராட்சதரைக்கொன்று ஜானகியைசிறைமீட்டி அயோத்திக்குவந்துபட்டாபிஷேகமாய் பட்டந்தரித்துக்கொண்டு இராஜரீகம்பண்ணுகிற

போது சதகண்டராவணனென்றும் (௧௨௩) வெள்ளப் இராட்ச
தாளுடனேவந்து யுத்தம்பண்ணினார்கள். அவர்களைசானகிகொ
ன்றுபோட்டுஒருவரும நிகரில்லாமல்செயங்கொண்டாடி நமக்கு
ஜானகிவனம்போகவே இவ்விடம் மும்மாரி பொழியப்பட்டம
ழையும்பட்டிட்டு விளைவுமில்லாமல்குடிகளுமநொந்துபுண்மா
ரிபொழிந்து பெருங்காற்றடித்து அரண்மனை ஆஸ்தானங்களு
மிடிந்துயானை குதிரைசேனையடிந்து வீதிகள்தோறும்பாழடை
ந்ததுபோதாமல் அஸ்வமேதயாகம பண்ணுகிறதற்கு குதிரை
யைவிட்டு பிரதட்சணம்பண்ண அனுப்பிவைத்தோம் அந்த
அஸ்வத்தை (௨) சிறுபிள்ளைகள்பிடித்து நம்முடையசேனைகளை
யுந்தம்பிமார்களையுங் கொன்றுபோட்டார்கள், இது நமக்கு அப
செயகாலமல்லவோவந்தது இப்போதிதற்கு என்னசெய்யலாம்
விபீஷணா சுக்ரீவாவென்றார்.

அதைக்கேட்ட விபீஷணருஞ் சுக்ரீவருஞ் சொல்லுகிறார்
கள், ஓய்சுவாமி, முன்னாலே சீதாலட்சுமியை இராவணன் பர்
ணகசாலையோடு பேர்த்துக்கொண்டுபோய் அசோகவனத்தில்
வைக்கவே அந்த அம்மனழுத கண்ணீராலே லங்கை தீப்பட்
டுபோச்சு அந்தமகாலட்சுமியான சீதையம்மன்வனம்போய்அ
ழுதகண்ணீரால் அயோத்தியாபுரிபட்டணம்பாழடைந்துபரத
ரும் இலட்சுமணரும் மாண்டுபோனார்களென்று அதிகவிசனத்
துடனே சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு இராட்சதசிரேஷ்டனானமாலியவான் ஒருவ
சனஞ்சொல்லுகிறான். வாரும்சுவாமி பரப்பிர்மமே நீர்லோக
த்துமனிதரைப்போல் இப்படிவிசனப்படலாமோ கைலாயத்
தில் பார்வதிசமேதராக விளங்கப்படாநின்ற காளகண்டதிரிசூ
லநேத்திர முடையவர் நீரல்லவோ வைகுந்தத்திலமகாலட்சுமி
சமேதராய் விளங்கப்படாநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணர் நீரல்லவோ
பிரம்மலோகத்திலே சரஸ்வதிசமேதராய் விளங்கப்படாநின்ற
அந்தபிர்மதேவர் நீரல்லவோ அப்படியிருக்கஉமக்குபெண்சா
திபிள்ளைதானேது சகோதராள்தானேது தாய்தந்தைதானேது
நீர் ஆணுக்கு ஆணுமல்லபெண்ணுக்கு பெண்ணுமல்ல அனு
தாக்ஷகராய்விளங்கப்பட்ட பரஞ்சுடர் நீரல்லவோ தேவர்களுக
கும்முனிவர்களுக்கும் ராவணன் கும்பகர்ணனிவர்களாலேஉண்
டாகியதுன்பத்தை நீக்குப்பொருட்டு தசரதமகாராஜனுடைய

வயற்றிலவதரித்த தீனதயாளராட்சகர் நீரல்லவோ தேவர்கள், முனிவர்கள், இராட்சதாள், மானிடர்கள், கண்ணாக்கண்டுசேவித்து காட்சிகாணக்கிடையாத திருப்பாதாரவிந்தத்தைக் காணும்படியாக கிருபைபெறறநாங்கள் என்னபுண்ணியம பண்ணினேமோசுவாமிஇந்தலோகநடத்தைவிட்டுயாகம்நிறைவேறுங்காரியத்தைப்பாருஞ் சுவாமியென்றான். அதைக்கேட்டஸ்ரீராமருக்கு பூர்வக்கியானம்வந்து இனிநடக்கப்போகிறகாரியங்களெல்லாந்தெரிந்தவராய் மனதில்திக சந்தோஷமடைநதார். உடனே பூர்வக்ஞானம்மறந்துவிட்டது இப்பால் ஸ்ரீராமர் மாலியவானுக்குகிருபைகூர்ந்து சுக்ரீவனைப்பார்த்து வாராய்சுக்ரீவரே நம்முடைய தண்டுதளத்தையெல்லாம் தயார்பண்ணிபட்டணத்திலுண்டாகிய அறைஞாண்கயறுகட்டின பிள்ளைமுதல் வில்லெடுத்து யுத்தத்திற்குவரும்படியாய் தண்டோருபோடும் சுக்ரீவராஜனேயென்று வுத்திரவுபண்ணினார்.

அப்படி திருவாய்மலர்ந்தருளியவுடனே சுக்ரீவனெழுந்து சுவாமியைச்சேவித்து மதனென்னப்பட்ட சேனாதிபதியை யழைத்து அயோத்தியிலுள்ள அறைஞாண்கட்டின பிள்ளைமுதல் ஆயுதங்களைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டுவரும்படிதண்டோருபோட்டுவையுமென்று உத்தரவுபண்ணி இராஜதண்டிருக்குமிடம்போய்தண்டைவெளியேகொணடுவந்துநிறுத்திகன்னமதங் கபோலமதம கரடமதமென் றுசொல்லப்பட்டகன்னங்கரேலென்றிருக்கும் கருமலைக்கு கைகால் முளைத்துவந்ததைப்போலுள்ளயானைகள்பேரில் அம்பாரி சவுடால்கள்வைத்துயானைகளுக்குஎண்ணையிட்டு வர்ணந்தடவி சங்கிலி இருப்புலக்கைகள் கையிற்கொடுத்து இராஜமன்னர்கள் ஆபரணம்பூண்டுயேறிக்கொண்டு வரிசைவரிசையாக பவுஞ்சிட்டு (கூ0) வெள்ளம இராஜமன்னர்களும் இரதங்கள் அச்சுக்குயெண்ணையிட்டுமச்சுக்குவர்ணந்தீர்த்து குத்துக்கால்கொடுங்கைசட்டப்பரப்பி குடைகொடி சீலைகளிட்டு டால்துவசங்கட்டி மேகமண்டலத்தை யளாவியிருக்கப்பட்ட இரதங்களின்பேரில் இராஜமன்னர்களேறிவில்லைக்கையில்பிடித்துக்கொண்டு (க0)வெள்ளம் இராஜமன்னர்கள்புறப்படச்செய்தார். அதன்பின்னே குதிரைகளானது சூரிய பகவானுடைய இரதத்திறகட்டியபச்சைப்புரவிகளுக்கு மேலாகியும்வாய்வேகமனோவேகத்திலும்மிஞ்சினதாயுமிருக்கப்பட்ட புரவிகள்பேரிலே கல்லணைகள்வைத்து நல்லவீரராயிருக்கப்ப

ட்ட (கஅ௦) வெள்ளம் இராட்சதாள்ஏறிப்புறப்படச்செய்தான்
யுத்தவீரர்களானவர்களும்(௫௫௦) சிங்கத்தினுடையபலாபலம்
பொருந்தினவர்களாய் அதன்பின்னேசால்பலமான (௪௨௦) வெ
ள்ளம்இராட்சதாளையும் (கூ௨) ஆயுதங்களையும்பிடித்துக்கொ
ண்டு புறப்படச்செய்தார்கள்.

அப்போது மதனென்னப்பட்ட சேனாதிபதி பட்டணத்தி
லுள்ள ஆண்பிள்ளைகளையுந் தேர்பரிசேனைகளையுந் தயார்படுத்
தி இராட்சத தண்டுடனே கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டான்
அதெவ்வளவென்றால், இலட்சத்தி (௫௫) அக்ரோணி சேனை
கள் அதுவுமல்லாமல் அடிமானங்குமுறினாற்போல இராயபே
ரி, ரணபேரி, வெங்கலபேரி, கர்ணபூரி, தப்பட்டை, புள்ளாங்கு
ழல், மத்தளம், ருத்திரவீணையென்றுசொல்லப்பட்ட (௯௨)சங்கீ
தவாத்தியங்களுந் தாம்தாமென்றுமுழங்கிக்கொண்டு, முன்னே
ஒருயானையின்பேரில் கருடக்கொடிபிடித்து சேனைகளானது பு
றப்பட்டசத்தங்கேட்டு ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமிகிரீடந்தரித்துபுஜ
கீர்த்தியணிந்து முதுகிலிரண்டுபக்கத்திலும் அம்புறாப்பொதி
கட்டி காதிலே கவசகுண்டலமணிந்து மார்புக்கு முத்துமாலை
மோகனமாலை இரத்தினபதக்கந்தரித்து பாதத்தில்வீரகண்டா
மணியணிந்து மல்லிகைமுல்லை இருவாட்சி பாதிரிபுன்னைமரு
க்கொழுந்து, வெட்டிவேர், வில்வம்துளசிவெண்டாமரை அல
ரிபாரிசாதம் இப்படிசொல்லப்பட்டவாசனைபொருந்தியபுஷ்ப
ங்களைக்கண்டமாலையாகத்தரித்துகையில்கோதண்டத்தைப்பிடி
த்து (௭௫) கன்னியர்புடைசூழ, மத்தளம்ருத்திரவீணைபுள்ளா
ங்குழல் தப்பட்டைசங்கீதமேளவாத்தியங்கள்முழங்க, வேசியர்
கள்நடனமாட, கவிவாணர்பாட, வித்துவான்கள்புகழ, கட்டிய
க்காரர்கட்டியங்கூற, பொற்பிரப்புக்காரர்பராமரிபண்ண, திருச்
சின்னம்பரிமாற, வெற்றிசங்குகளுங்குறிக்க, முத்துக்குடை ரத்
தினக்குடைகள்கவிய, ஆலவட்டம் வெண்சாமரைகள்வீச(௯௨)
விருதுகளும்பிடிக்க, சகல ஆடம்பரத்துடனே அரண்மனை கோ
புரவாசற்படியோழுங்கடந்துவருகிறபோது சாரதியானவன் இர
தத்தின் அச்சுக்கு எண்ணெயிட்டு மச்சுக்குவர்ணந்தீர்த்து குத்
துக்கால் நெடுங்கைசேர்த்து சட்டம்பாப்பிபூச்சக்கிரக்குடைக
ளைந்தி இருபக்கத்திலுங்கெருடக்கொடி அனுமக்கொடிபறக்க,
சிகாசிங்காரங்களுடனே நாலுகுதிரைகள்பூட்டி யலங்கரித்து

முதல்தட்டிலே சாரதிகாந்தாரனென்னப்பட்டவன் ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமியைஇரதத்திலேற்றி தானும்முதல்தட்டிலேயுட்கார்ந்தான். அப்போது ஸ்ரீராமர்இரதத்தில் ஆரோகணித்துக்கொண்டார். அப்போது விபீஷணரும் மாலியவானும் சுக்ரீவனும் தங்கள் தங்கள் இரதமேறினார்கள்.

ஸ்ரீராமர் அயோத்தியைவிட்டு யுத்தத்திற்குப்போகுதல்.

கலி விருத்தம்.

ஒருதனியாகிய சராசரமெங்கு முயர்சிலன்
திருமகள்மேவு மயோத்தியில்வாழ்தச ரதபாலன்
இருவினையாளர் தமக்கரியானெனு மெங்கோனும்
பொருரதமேறி படைத்திரள்கொண்டு புகுந்தனனே.

அப்போது ஸ்ரீராமர்சகலசேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு (கஉ) சங்கீதமேளவாத்தியங்களுந்தாம்தாமென் றுமுழங்க, அயோத்தியைவிட்டுபுறப்பட்டு பாலைவனங்கடந்து வால்மீகிவனமெங்கேயெனச்சென்று அவ்வனம்புகுந்துபோகிறபோது ரணக்களத்தில் குசலவர்கள் இராட்சதாள் படைத்தலைவர்களைவளைத்துக்கொண்டு யுத்தம்பண்ணுகிறபோது பரதர்மூர்ச்சைதெளிந்துஎழுந்து சாரதியைக்கொண்டு இரதத்தைநடத்தி குசலவாள்முன்னுக்குவந்ததைகுசலன்கண்டுஇராட்சதாளைவிட்டுவிட்டு பரதமகாராஜன்பேரில்திரும்பி வில்லிலனேகபாணங்களைப்பூட்டிவிட்டுவிட்டான், அந்தப்பாணங்களும் வில்லில்நின் றுபவிடுபட்டு வருவதைப் பரதர்கண்டு வில்லிலனேக அஸ்திரங்களைச் சந்தித்துவிட்டு தன்பேரில்வருகிறபாணங்களை அறுத்து வெட்டவெளியாக்கிட்டார். அதுகண்டுகுசலராஜன் (ரு0) நாராசபாணங்களையெடுத்து வில்லிலேதொடுத்துகடுகடுத்துவிடுத்துபரதமகாராஜனுடைய வில்லைக்கண்டித்து மார்பிலணிந்த கவசங்களையும் அறுத்துப்போட்டான். அதுகண்டுபரதமகாராஜன்கோபமாகி வேலாயுதத்தையெடுத்து மந்திராபூசசதைவேத்தியஞ்செய்து குசலராஜனுடைய மார்புக்குலக்குப்பார்த்துவிட்டார்.

அந்தவேலாயுதமானது வில்லைவிட்டுவிடுபட்டு அண்டரண்டபிர்மாண்டம (௩அ)அண்டங்கசருநடுங்க, அண்டங்கள்

வெடிக்க, அண்டத்திலுள்ளதேவர்களெல்லாங்கலங்கிநடுங்கிட
ஒடுங்கிட, ஆவென்றுவாயைத்திறந்து குயீல்குயீலென்று அக்
கினிப்பொறிகளாயிறைத்துக்கொண்டுவருகிறபோது குசலன்க
ண்டு தன்தாயார்கொடுத்த வேலாயுதத்தையெடுத்து பூசைசெ
ய்து விட்டுவிட்டான் அந்தவேலாயுதமும்புறப்பட்டு அக்கினி
க்கொழுந்துகள் விட்டுக்கொண்டு அதிவேகத்துடன் பரதராஜ
ன்விட்ட வேலாயுதத்தின்பேரில் தடாலென்றுபாய்ந்து ஆகா
யத்தில்கிளம்பி ஒன்றுக்கொன்று யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருந்
தது. அதுகண்டு பரதமகாராஜன் அதிககோபமாகி ஸ்ரீராமபா
ணமாகிய சூலாயுதத்தையெடுத்து மந்திரபூசைசெய்துவிட்டுவி
ட்டார் அந்தசூலாயுதமும் வருகிறபோது குசலராஜன் தன்தா
யார்கொடுத்த சூலாயுதத்தைப்பிரயோகம்பண்ணிவிடவே, அந்
தசூலாயுதமும்பரதமகாராஜன்விட்ட சூலாயுதத்தின்பேரில்வந்
துபாய்ந்து ஆகாயவீதியில்கிளம்பிஒன்றுக்கொன்றுயுத்தம்புரிந்
துக்கொண்டிருந்ததுகள். அதுகண்டு பரதமகாராஜன் ஆக்கிர
திக்குரோதனாய் பல்லைப் படபடவென்று கடித்து ஒருசத்தியை
யெடுத்துப் பூசைசெய்துவிட்டார்.

அந்தச்சத்தியானது அதிக உக்கிராகாரத்துடன் லோகா
லோகங்கள் தடுமாறும்படியாய்ப் புறப்படவே, குசலராஜன் க
ண்டு தனக்கு வால்மீகர் கொடுத்திருந்த சத்தியையெடுத்து பூ
சைசெய்து விட்டுவிட்டான். அந்தச்சத்தியானது ஆலகாலவி
ஷத்தைப்போலே சீறிக்கொண்டு பரதர்விட்டசத்தியின்பேரில்
சடாலென்றுவந்து பாய்ந்து ஆகாயத்திற்கிளம்பி ஒன்றுக்கொ
ன்று யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருந்துகள். அப்போது குசல
ராஜன் தாயார்கொடுத்த சக்கரத்தை யெடுத்து பூசைசெய்துஸ்ரீ
மந்நாராயணரைத் தோத்திரஞ்செய்து கிறுகிறு வென்று சுழ
ட்டிவிட்டுவிட்டான். அதுகோடிசூரியப்பிரகாசமாய்ப்புறப்பட்டு
அண்டாண்டம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும்நடுங்க, அண்ட
கோளகைபத்தியெறிய, அண்டத்திலுள்ள தேவர்களும் பயந்
தோட, குசலவனைக்கொண்டாட ஒரு அண்டமுயரம் பயந்துக்
கொண்டோட, அதிவேகத்துடன்வருகிறபோது பரதர்அதிக
கோபமாகி பிரமாஸ்திரத்தையும் இன்னமதிக கொடிதாகியபா
ணங்களையுமெடுத்து வில்லிலே சந்தத்துவிட்டு விட்டார், அப்
போதுசக்கரமானது பரதர்விட்டசகல அஸ்திரங்களையுமறுத்து
த்தள்ளி பரதருடைய மகாகுண்டல கிரீடகேயூர ஆரமணிபத

க்கங்களுடனே விளங்கப்பட்ட சிரசை காகரவென்று அறுக்கிறபோது சரியாய் அறுபடாதபடியால் இவர் விராட் சொரூபமுள்ளவரென்று சக்ரத்தாழ்வார் வெட்கி குசலராஜனிடமே போய்ச்சேர்ந்தது. அப்போது பாதருக்குப் பாதிசிரசு அறுப்புண்டபடியால் தேர்தட்டிலேவிழுந்துமூர்ச்சையானார்.

அதுகண்டு குசலராஜன் சந்தோஷமாகி லவனுடனே கூடி வில்லிலனேக பாணங்களைச்சந்தித்து இராட்சதாள்பேரிலும் யானைதேர்பரிசேனைகள் பேரிலும் விட்டுக்கொண்டு ரத்தாரோடச்செய்து வில்நாரியைதளர்த்தி சாமர்த்தியங்கள் பேசிக்கொண்டுவந்து சரஸ்வதியாற்றிலே ஸ்நானஞ்செய்து நேமநிஷ்டைகள் முடித்துக்கொண்டு காமதேனுவால்பசியாறி ஒருமரத்தடியில் உட்கார்ந்து இளைப்பாறிக்கொண் டிருக்கும்போது சூரியபகவானும் ஸ்ரீராமர் குசலவன் யுத்தத்தைப் பார்க்க வந்தவரைப்போல் உதயகிரியி லுதயமானார். அப்போது ஸ்ரீராமர் தண்டானது சரஸ்வதியாற்றைக்கடந்து ரணக்களம்வந்துயானைகளை ஒருபக்கத்திலும் தேர்பரி சேனைகளை ஒருபக்கத்திலும் நிறுத்தி தடம்போருமல் ரணக்களத்துக்கடுத்த அடாத வெளியில் வந்து நிறுத்தி பவுஞ்சிட்டு சுக்ரீவன்தேரிலேறிக்கொண்டு முன்னின்றபோது மரத்தடியைவிட் டெழுந்துவருகிற குசலவர்களைப்பார்த்து ஒருவசனஞ் சொல்லுகிறான். வாருந்தம்பி குசலவர்களே? நீங்களார் உங்கள் தாய்தந்தையர் பேரென்ன நீங்கள் சொல்லுங்கள் தம்பியென்றான், அடா! வானரனே? நீயோ எங்கள் தாய்தந்தை பேரைக்கேழ்க்கிறவன் அப்படி சொல்லமாட்டேன் இப்போது யுத்தம்பண்ணினாலாச்சுது இல்லையென்றால் ஒருபாணத்தினால் சிரசைவாங்கிவிடுவேன்தப்பியோடிப்பிழையடாவென்றான்.

அதைக்கேட்ட சுக்ரீவன் கடுஞ்சினமடைந்துஇராட்சதாளைப் பார்த்து ஒருவசனஞ் சொல்லுகிறான். அடா! இராட்சதாளே? இவாள் சிறுபிள்ளைகளென்றும் ஸ்ரீராமரைப்போல்வடிவழகுமா யிருக்கிறார்களென்றும் யோசியாமல் நெருங்கிப் பிடியுங்களென்றான். அப்போது இராட்சதாள் ஒருபக்கமும் தேர்ஒருபக்கமும சேனைகளொருபக்கமும இந்தப்படியாய் (ச) பக்கமும குடை கவிழ்ந்தாப்போலே நெருங்கிப்பிடிக்க வருவதைக்குசலவன் கண்டு அதிசீக்கிரத்தில் வில்லிலனேகபாணங்

களைத்தொடுத்து (௪) மூலையுஞ் சுழன்றுவிடுத்து இராட்சதாளை யும் யானைதேர்பரி சேனைகளையுங் கொல்லுகிறபோது எப்படி விழுகுதென்றால்; கால்வேறு, கைவேறு, துடைவேறு, தலைவே று, அம்பாரிவேறுவேறு. இப்படி (௩௦) வெள்ளம் இராட்சத ர்களுமாண்டு இரத்தவெள்ள மோடினது அதைக்கண்ட சுக்ரீ வன் பல்லை நறநறவென்று கடித்து இரதத்தைவிட்டுக் கீழே கு தித்து ஒருஇரும்புதண்டாயுதத்தைக் கையிலேயெடுத்துக்கொ ண்டு குசலவர்களை கொல்லவேணுமென்று ஓடிவருகிறதைக்கு சலன்கண்டு (௪) அர்த்தசந்திராஸதிரம்விட்டு தெண்டாயுதத் தையறுத்து சுக்ரீவராஜனுடைய சிரசையுங் ககாவென்றறுத் துப்போட்டான். அந்தசிரமானது ஸ்ரீராமராமாவென்றுபூமி யில்விழுந்தது. அதுகண்டுதேவர்களெல்லாம துயரமானார்கள்.

அப்போது குசலன் தம்பிலவனோடு கூடிக்கொண்டு வில் லைவளைத்து நாணிபிகிநது பஞ்சிட்டிருக்கும் யானைதேர்பரி சேனைகளின்பேரிலும் பாணங்களைக்கட்டுக்கட்டாயுருவிவில்லில் தொடுத்துக்கடுகடுத்துவிடுத்துக் கொல்லுகிறபோதுவானுகோ பன் இராட்சதாளையேவிவிட்டான். இராட்சதாளும் வில்லில னேகபாணங்களைச் சந்தித்துசாமாரியாய்ப்பொழிந்துகுசலவா ள்விட்ட அஸ்திரங்களையெல்லா மறுததுப்போட்டார்கள்துக ண்டுகுசலவாள் கொடிதாகியபாணங்களைச்சந்தித்துஐப்பிசிகார் த்திகைமார்கழிமாதத்தில் ஈசானியமூலையிலிருந்து மேகமான அகுமுகுமுவென்றுகொர்ச்சனைசெய்து இடிமின்னல்குமுறல்பெ ருங்காற்றுடன்மழைபெய்தாலெப்படியோ அப்படிபோலேகட் டுகட்டாயுருவிவிட்டுபாணமழையைப் பொழிந்துவிட்டார்கள். அப்போது இராட்சதாள்கால்வேறு,கைவேறு,தலைவேறு,எலு ம்புவேறு, சதைவேறாகவும யானைகள் தும்பிக்கையறுந்தும், க ழுத்தறுத்தும், இரதங்கள் அச்சுமுறிந்தும, மச்சுமுறிந்தும, கொடிமுறிந்தும, குடைமுறிந்தும, துஜமறுந்தும,புரவிகள்வ யிறுகிழிந்தும்,எலும்புஒடிந்தும், தலைகழிநதும்,குடல்சரிந்து ம் இப்படியாக (௱௰) வெள்ளமஇராட்சதாளும்யானைதேர்பரி சேனைகளும்மாண்டுஉதிரவெள்ளம ஒருபனமரமுயரமோடின து. அப்போது அந்தகுசலராஜனுடையகோதண்டத்தில் கட் டியிருக்கிற (எ) தங்கமணியில மூனறுதங்கமணிகள் ஒன்றறை நாழிபரியந்தம் கலகலவென்று அடிபட்டது அதுகண்டுகுசல

வர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அதென்னவென்றால் யானைகள் (௯) தேர் (௰௯) குதிரைகள் இலட்சம்காலாள்கள்கோடியாண்டதால் தலையில்லாத்முண்டங்களெழுந்து கூத்தாடும் அந்தமுண்டத்தின்பேரில்கழுகுகள்ஒருவெள்ளிமலைநிக்கூத்தாடினால் கோதண்டத்திற்கட்டியிருக்கிறஒருதங்கமணிகலகலவென்று அடிபடும் இப்படி (௫) தங்கமணிகளும் அடிபடுகிறதற்குஎவ்வளவுசேனைகள் மாளவேணுமோ அந்தகணக்கை புத்திமான்கள் உணர்ந்துக்கொளவீர்களாக.

குசலராஜனுக்கும்

பானுகோபனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

வடகரிநீழலோங்கு மாதவன்போலவாங்கு
கடகரிபோன்றசெல்வ காளையாங்குசலன்மீது
தடனெடுந்தேர்மீதேறித் தானவரருணராதிப்
படைகொடுசமர்விளைக்க வானுகோபன்வந்தானால்.

அதுகண்டு வானுகோபன்கோபமாகி பல்லைநெறநெறவென்றுகடித்து இரதத்தை குசலன்முன்னுக்கு நடத்தி வில்லைவளைத்து குமுகுமென்றுகுணத்தொனிபண்ணி நல்லகூர்மையோடுங்கூடியிரா நின்ற பாணங்களைவில்லிலேசந்தித்து பிரயோகம் பண்ணிவிட்டான். அப்போதுகுசலன்இராட்சதாளைவிட்டுவானுகோபன்பக்கந்திருப்பி (௪) திவ்வியாஸ்திரத்தை யெடுத்துவில்லிலேதொடுத்துவிட்டுபானுகோபன்விட்ட அஸ்திரங்களையறுத்துஅவனேறிவந்த இரதஞ்சாரதிகுதிரைகளுடன்நும்சம் பண்ணிவிட்டான். அதுகண்டு பானுகோபன் மறுதேரிலேறி வில்லிலனேக அஸ்திரங்களைச்சந்தித்து விட்டுவிட்டான். அந்த அஸ்திரங்கள் வில்லைவிட்டுவிடுபட்டு நாகசற்பம்போற்சீறிவருகிறபோது குசலராஜன்கண்டு திவ்வியாஸ்திரங்களை வில்லிற்சந்தித்துபிரயோகம்பண்ணி பானுகோபன்விட்டபாணங்களையறுத்து அவனுடைய சரீரங்களையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து அதன்மாய் ஒரு அக்கினியாஸ்திரம் எடுத்துவிட்டு பானுகோபனையும் இரதஞ்சாரதி குதிரைகளையும் யெரித்துப் போட்டான்.

குசலராஜனுக்கும் பஞ்சகண்டனுக்கும் யுத்தம்.

கலிவிருத்தம்.

பஞ்சுபோலபானு கோபனெரிந்திடத்
அஞ்சலில்சுகுமாரனையிக்கணம்
கெஞ்சடர்பதறித்தெறிப்பேனென
பஞ்சகண்டன் படைகொடுமீறினான்.

அதுகண்டு பஞ்சகண்டன் கோபமாகி வில்லிலே அனேகபாணங்களைப்பூட்டி குசலவன்மேல் விட்டுவிட்டான் அப்போது குசலவன் இவனர் (௨௦) சிரசும் (௪௦) கையில் வில்லுமுடையவனாயிருக்கிறான். இவன் சாமர்த்தியத்தைப் பார்ப்போமென்று (௫) திவ்வியாஸ்திரம் வில்லிலே தொடுத்து கடுகடுத்து விடுத்து பஞ்சகண்டன்விட்ட அஸ்திரங்களையறுத்து அவன் பிடித்திருந்த (௪௰) வில்லையுங்கண்டித்து அவன்மார்பிலணிந்தகவசங்களையுமறுத்தெப்போட்டான் அதுகண்டுபஞ்சகண்டன் மறுபடியும் (௪௰) வில்லைக்கையிலெடுத்து வளைத்து அதில் ௯ நாராசபாணங்களைப்பூட்டி பிரயோகம்பண்ணிவிட்டான் அந்தநாராசபாணங்கள் வில்லில்விடுபட்டு ஆலகாலவிஷத்தைப்போலசீறிக்கொண்டு வேகமாய்வருகிறபோது குசலராஜன்கண்டு சினங்கொண்டு நாராசபாணங்களை வில்லிலே தொடுத்து விட்டானதனாலே பஞ்சகண்டன் மிகவுநொந்து மூர்ச்சையடைந்தான்.

அப்போது குசலராஜன் லவனுடன்கூடிக்கொண்டு இராட்சதாள்பேரில்கொடூரபாணங்களைக் கட்டுகட்டாகவிட்டுக்கொல்லுகிறபோது இராட்சதாள்தண்டிலே அதிகசோஷ்டமுண்டாகி முன்வைத்தகாலை பின்வைத்தார்கள், அப்போதுஸ்ரீராமபிரான் தண்டுகள்யோசனைதூரத்தில்வருகிறது முன்வந்ததண்டுகளெல்லாம் மாண்டுபோகப் படைத்தலைவருஞ் சேனாதிபதிகளுங்கண்டு இரதத்தை குசலன்முன்னுக்கு நடத்தவே குசலன் மடக்கிக்கொண்டு அநேகபாணங்களைவிட்டு சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துவிட்டான். அதுகண்டு படைத்தலைவருஞ் சேனாதிபதிகளும் தைரியம்விடாமல் அனேகஅர்த்தசந்திராஸ்திரத்தை வில்லிலேதொடுத்து விட்டுவிட்டார்கள். அப்போது குசலராஜன் அனேகசிங்கமுகாஸ்திரமெடுத்து அவர்கள்விட்ட அர்த்தசந்திராஸ்திரங்களை யறுத்து அவர்களையும் மூர்ச்சையடையச்செய்துவிட்டான். அதுகண்டு மீதியான இராட்சதாள்

கோபங்கொண்டு பாணங்களை சந்தித்துவிடுகிறபோது குசலன்
விட்டபாணங்களையறுத்துத்தள்ளினார்கள் அப்போது மீதியா
ன இராட்சதாள்பேரில் அனேகபாணங்களைவிட்டுக்கொன்று
போட்டான் அப்போது நாலுபனைமரமுயாம் உதிரவெள்ள
மோடிற்று அதுகண்டு காற்கோடகனும்காந்தாரனும் குசலன்
முன் இரதத்தைநடத்தி அனேக திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுத்
து வில்லிலேதொடுத்துவிட்டுவிட்டார்கள் அப்போதுகுசலன்
றம் திவ்வியாஸ்திரங்களையெடுந்து கடுகடுத்து வில்லில் தொடு
த்து அவாகளிருவர்விட்ட அஸ்திரங்களையறுத்துத்தள்ளி அ
தனமாய் இரண்டுசிங்கமுகாஸ்திரம்விட்டு அவர்களிருவரையு
ங்கொன்றுபோட்டான் அப்போது அனுமார்மூர்ச்சைதெளிந்
தெழுந்துசாம்புவந்தனை கூட்டிக்கொண்டுகுசலவாள்முன்னு
க்குவந்தார் அதைக்கண்டகுசலன் அதிககோபங்கொண்டு வில்
லில் அ - சிங்கமுகாஸ்திரம் பூட்டிவிட்டானதுகள் அக்கினிக்
கொழுந்துகளுடனேவந்து அனுமார் சாம்புவந்தர்பேரில்பட
வே ஸ்ரீராமாராமாவென்று கீழ்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார்
கள்

அப்போது ஸ்ரீராமர்பின் தண்டானது சாஸ்வதியாற்றை
க்கடந்து ரணக்களம்வந்து வெறுங்களமாயிருப்பதைக்கண்டு
அதிகதுயரமுற்றார்கள் விபீஷணரோவென்றால்இராட்சதாளை
யும் யானைதேர்பரிசேனைகளையும் யூகப்வகுத்துநிறுத்திதான்மு
ன்னின்று குசலவனைப்பார்த்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார், வா
ருந்தம்பி சிறுவர்களே உங்கள்பேரென்ன சொல்லுங்கள் தம்
பியென்றார். அதைக்கேட்டலவன் குசலனைப்பார்த்துச்சொல்லு
கிறான் வாரும்அண்ணாவே. வந்தபேருக்கெல்லாம் நம்முடைய
தாய்தந்தைபேரைச்சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் பொழுதுபோ
கிறது இவனையும் இரண்டொருபாணம்விட்டுக்கொல்லும்யூகம்
வகுத்திருக்கிற இராட்சதாளுடனே நான்யுத்தபண்ணுகிறே
ன் அண்ணாவேயென்றான் அதைக்கேட்டகுசலன்மெயதானெ
ன்றுஒருசுழற்பாணத்தையெடுத்துவில்லிலேதொடுத்துவிட்டா
ன். அந்தசுழற்பாணம் விபீஷணர் இரதத்தின்பேரில் வந்துவி
ழுந்து ஆகாயத்திற்கிளப்பிவிட்டது. அதுகண்டுவிபீஷணர்சீக்
கிரத்தில்கீழேகுதித்துவிட்டார் அப்போதந்தஇரதமானதுமே
கமண்டலப், வருணமண்டலம்வரையிற் சுழற்காற்றிலகப்பட்டு
அச்சுவேறு, ஆணிவேறு யொடிந்துவிழுந்து சாரதிமாண்டா
ன் அப்போது விபீஷணர் அதிககோபங்கொண்டு வேறொரு

இரதத்திலேறி வில்லையெடுத்து வளைத்து நாணிபூட்டி அதிகசீ
க்கிரமாய் நூறுநாராசபாணமெடுத்து வில்லிலேதொடுத்துவிட்
டுவிட்டார்.

அந்தநாராசபாணங்கள் வில்லைவிட்டுவிடுபட்டு அவயத்தி
லிருக்கும் நாகம்யெழுந்தாலெப்படியோ அப்படிபோல சீறிக்
கொண்டுவருகிறதைக் குசலன்கண்டு கடுஞ்சினங்கொண்டு(௧௦)
திவ்வியாஸ்திரமெடுத்து வில்லில்தொடுத்து அந்த (௱) நாராச
பாணங்களையுமறுத்து அவன்கைவில்லையுமொடித்து அவன்மா
ர்பிலணிந்தகவசங்களையுமறுத்துப்போட்டான் அப்போது விபீ
ஷணரானவர் (௱) திவ்வியாஸ்திரம்விட்டுகுசலன்வில்நாரியை
அறுத்துப்போட்டார் அந்தநாரி அறுபட்டசத்தம் அண்டக
டாகமுமபடலென்று வெடித்ததுபோலிருந்தது அதுகண்டு
குசலன் வில்நாரியை உருகப்பார்த்தவுடன் ஒன்றாய்க்கூடிவிட்
டது அதுகண்டுகுசலன் வில்நாரியைப்பூட்டி வில்லிலனேக
அஸ்திரங்களைச்சந்தித்து மழைபொழிகிறதுபோல்பொழிந்து
விபீஷணருடைய மார்பை பத்தலாய்க்கிழித்துப்போட்டான்,
அப்போது விபீஷணர்தைரியம்விடாமல் அதிககோபங்கொண்
டுவில்லிலே அனேக சிங்கமுகாஸ்திரங்களைப் பூட்டிவிட்டார்.
அதுகண்டுகுசலன் கடுஞ்சினங்கொண்டு (௱) சிங்கமுகாஸ்திரங்
களையெடுத்து கடுகடுத்துவில்லிலே தொடுத்துவிடுத்து விபீஷ
ணர்விட்டசிங்கமுகாஸ்திரங்களையறுத்துத்தள்ளிசாரதிகுதிரை
களையுங்கொன்று விபீஷணருடைய சரீரமாதியந்தமும் சல்லி
டைக்கண்களாகத் துளைத்துவிட்டான். அதனாலே விபீஷணர்
ஸ்ரீராமாராமாவென்று தேர்தட்டில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்
தார்.

அதுகண்டு மாலியவான்கோபங்கொண்டு இரதத்தைகுசல
ராஜன்முன்னுக்கு நடத்தி ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். வாருந்த
ம்பிசிறுபிள்ளாய்யுத்தம்பண்ணிகொல்லுவாருமுலகத்திலுண்
டோ அப்படிஉங்களுக்கு நேர்ந்தபகையென்ன சொல்லுந்தம்
பி இவ்விடத்தில் சுவாமியும்வந்திருக்கிறார். அவர்திருப்பாதத்
தண்டை உங்களைக்கொண்டுபோய் அவருக்குமனமிறங்கும்படி
யாய்ச்சொல்லி சமாதானம்பண்ணிவைக்கிறேன் அவர் ஆரெ
ன்றிருக்கிறீர்கள் ஆதிகர்த்தாவாகியஸ்ரீமந்நாராயணரே ஒருகா
ரணநிமித்தமாய் தசரதமகாராஜனுடையவயிற்றிலவதரித்திரு
க்கின்றார் அவர்முன்னுக்கு உங்கள்பாணங்கள் செல்லாது உங்

கள்சகூமார்த்தியங்களும் நடவாது என்வார்த்தையைத் தள்ளாமல் நடத்திக்கொள்ளுந்தம்பியென்றான் அதைக்கேட்டு குசலன்கோபங்கொண்டு இந்தஇராட்சதனுர் நம்மைவந்து வணங்கச்சொல்லுகிறனென்று இரண்டுபாணமெடுத்து வில்லிலேதொடுத்துவிட அநுமாலியவானைக்கண்டு சண்டமாருதம்வீசினாற்போலவந்து மாலியவான்இரதத்தைப் பத்துயோசனை தூரத்தில்கொண்டுபோய்விட்டது.

அப்போது குசலன் தம்பிலவனுடன்கூடி இராட்சதாள்பேரில்திரும்பி பாணங்களைவிட்டுக்கொல்லுகிறபோது மதனென்னப்பட்டசேனாதிபதிகண்டு கோபங்கொண்டுயானைதேர்பரிசேனைகளைகுசலவாள்யேரில்யேவி தானுந்தன்னுடைய வில்லைவளைத்து பாணங்களைச்சந்தித்துவிட்டு யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்போது ஸ்ரீராமர்ரணக்களஞ்சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டுவருகையில் ரணக்களமெப்படியிருக்கிறதென்றால்செக்கச்செவேலென்று செம்மாண்ம்போற்சிவந்து மாண்டுகிடக்கிறயானைதேர்பரிசேனைகளை உதிரவெள்ளத்தி லடித்துக்கொண்டுபோகிறதைக்கண்டு சீதாலட்சுமிநம்மைவிட்டுப்பிரிந்தபடியால் நம்முடையயாகத்திற்கு பின்னம்வந்தது இவ்விரண்டுபிள்ளைகளால் இப்படிநம்முடைய தண்டுதளத்தைக்கொல்வதாவது அவர்களைப்பார்ப்போமென்று வருகிறபோது அந்த ரணக்களத்தில் அநுமாரானவர் மகமேருகிரிபர்வதம் சாய்ந்தாற்போல பூமியில்விழுந்துகிடப்பதைக்கண்டு ஸ்ரீராமர் இரதத்தைவிட்டுக்கீழேகுதித்து அநுமார்பேரில்விழுந்து எப்படிபுலம்புகிறாரென்றால், என்னையனே, என்னப்பனே, அநுமந்தா, என்னைத்தனியேவிட்டு நீஎப்படிபோவாய் உனக்கு அரியரப்பிரமாதிகள் தானீடோ, அந்தபராக்கிரமத்தை யெங்கேயொளித்துப்போட்டாய் என்மகனே ஒரு அறியாதபாலன்கையில் உங்களைப்பரிகொடுத்துவிட்டு நான்யெப்படி அயோத்திக்குப்போவேன் மகனே உன்தாய்சீதாதேவியைக்கண்டுபிடிக்கவேணுமென்றாலோகாலோகங்களைத் தேடிக்காணுமல் சமுத்திரத்தைத்தாண்டி லங்கைக்குள்நுழைந்து சீதையைக்கண்டு அசோகவனத்தையழித்து கும்பகர்ணன், இந்திரசித்து, முதலானவர்களைக்கொன்றுசூடாமணிபுத்தகமுங் கணையாழிமோதிரமும் அடையாளமாகவாங்கிக்கொண்டு சமுத்திரந்தாண்டி என்னிடத்தில்வந்து சீதையைக்கண்டேன் கண்டேனென்று சூடாமணி புத்தகத்தையும்

கனையாழிமோதிரத்தையுங்காண்பித்தாயே மகனேமகனேயென்று அனுமாருடையபிரதாபத்தையெல்லாஞ்சொல்லிக்கன்றைவிட்டுப்பிரிந்தபசுவைப்போலக்கதறிக்கதறிஅழுதுபுலம்பி அப்புறங்கொஞ்சதூரம் இரதமேறிப்போகிறபோது சாம்புவந்தர் மூர்ச்சைதெளிந்து இறந்துகிடக்கிற யானைதேர் பரிசேனைகளை வாரிவாரி தன்பேரில்போட்டுக்கொண்டு பசங்கள்வரப்போறார்களென்று கண்ணைமூடிக்கொண்டிருப்பவரைப் பார்த்துக்கொண்டு அப்புறம்போகும்போது அங்கதன் இறந்துகிடப்பதைக் கண்டு இரதத்தைவிட்டுக்கீழேகுதித்து அங்கதன்பேரில்விழுந்துஎப்படிசுவாமிபுலம்புகிறாரென்றால், ஐயோ, மகனே? அங்கதா, உங்களை நம்பிய என்னைத்தனியேவிட்டுஉன்தகப்பனாகியவாலியைக்காணப்போய்விட்டாயோ அடாமகனேயென்று சொல்லுதற்கரியதுயரத்தோடு புலம்பிக்கதறி அழுதுக்கொண்டிருந்தார்.

அப்போது அனுமார் மூர்ச்சைதெளிந்துஎழுந்துசுவாமி புலம்புகிறதைக்கேட்டு சாம்புவந்தர் விழுந்துகிடக்குமிடந்தேடிப்போய் அவர்மூர்ச்சைதெளிந்து கண்ணைமூடிக்கொண்டு பிணங்களைவாரி தன்பேரிலேபோட்டிருப்பதைக்கண்டு ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். வாருஞ்சாம்புவந்தரே? நல்லகாரியம்பண்ணினீர், இப்படிபிணங்களைவாரி மேலேபோட்டுக்கொண்டிருக்கலாமோ ஒளித்துக்கொண்டிருந்தால் ஸ்ரீராமத்துரோகஞ்சித்திக்கும் எழுந்திரும்சாம்புவந்தரேயென்றார். அதுகேட்டுசாம்புவந்தர் வரும்விதிவந்தால் பட்டுத்தொலைக்கவேணுமென்று கண்ணைத்திறந்து அனுமாரைப்பார்த்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். நான்தானேஉன்கையி லகப்பட்டுக்கொண்டேன் நானேதள்ளாதபெரியமனுஷன், நீயோவாலீபன், உனக்கார்யீடு, எனனை ஏன்வீணில் அந்தப்பசங்களிடத்தில் அடிபட்டுசாகப்பண்ணுகிறாயென்றார். அதைக்கேட்டுஅனுமார் இப்போதுசுவாமிவந்திருக்கிறார் நீர்வராமற்போனால் வருகிறதைப்பட்டுக்கொள் நான்போகிறேன்என்றுபுறப்பட்டார். அதுகண்டுசாம்புவந்தரும புறப்பட்டு இருவருமவந்து சுவாமியைக்கண்டுவலம்புரிஇடம்புரிவந்து சுவாமிபாதத்தில்விழுந்துநமஸ்கரித்தார்கள். அவர்களைச்சுவாமி வாரியெடுத்து ஆசீர்வதித்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். வாரும், என்னையனே, அப்பனே, அனுமந்தா ,உன்னைப்போலபிள்ளை எனக்கு ஆர்கிடைப்பார்கள். உன்னாலேயல

லவோ, சீதையிருக்குமிடமறிந்து இராவணசம்மார முடிப்பித்தேன் உன்னை நம்பியல்லவோ அஸ்வமேதயாகமபண்ண குதிரையைவிட்டேன் என்னைத்தனியேவிட்டு நீசிறுபிள்ளைகள்கையில்மாண்டுபோகலாமோ நீவேணுமென்றால் அவர்கள் எம்மாத்திரம் உனக்கும் சீதாலட்சுமிக்கும் இரண்டு சிறுபிள்ளைகளென்றும்யோசித்து அவர்கள்கையில் மாண்டீர்களோ யென்றழுதார்.

அப்படிபுலம்பியழுகிற சுவாமியைச்சேவித்து அனுமார் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். ஓ! கிருபைக்கடலே? நீரிப்படி அடியேனையொரு பொருட்டாகயெண்ணி புகழலாமோவென்றார். அதைக்கேட்டசுவாமியார்மிகவும்திருவுளமகிழ்ந்து ஆசீர்வதித்து ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். சத்துருக்கனையும் இலட்சுமணரையும், பரதரையும், பார்க்கவேண்டும் அவர்களைக்கொண்டுவாரும் அனுமாரேயென்றார். உடனே அனுமாரானவர்போய் சத்துருக்கர், இலட்சுமணர், பரதரையும், சுவாமிமுன்னேகொண்டுவந்துவைத்து நமஸ்கரித்துபின்னிடைந்தார். அப்போது சுவாமியானவர் மூன்றுதம்பிமாரையும்பார்த்து மேலேவிழுந்துபுரண்டு அழுதுபுலம்புகிறபோது சுவாமியார் மூர்ச்சையாய் விட்டார். அதுகண்டுசாம்புவந்தரும், அனுமாருஞ்சுவாமியை களையாற்றினார்கள். அப்போதுசுவாமியார் தன்மூன்றுதம்பிமாரையும்பார்த்து எப்படிபுலம்பியழுகிறாரென்றால், ஐயோ தம்பிமார்களே நானிருக்க என்னைததனிமேயவிட்டு நீங்கள்மாத்திரம் வைகுந்தம்போகலாமோ உங்களுடைய புஜபலபராக்கிரமங்களையுஞ்சுத்தவீரத்தன்மையையும வில்பெருமையுங் காட்டினால் பாலர்கள்பயப்படுவார்களென்று அஞ்சி அவர்கள்கையால் மாண்டீர்களோ தம்பிமார்களேயென்று கதறிக்கதறியழுதுக்கொண்டிருப்பதை அனுமாரும் சாம்புவந்தரும் சுவாமிக்குத்தம்பிமார்களுடைய துயரத்தையாற்றினார்கள். அப்போது குசலவர்கள் மயனென்னப்பட்ட சேனாதிபதியின்பேரிலும்இராட்சதாள்பேரிலும் அனேகம்பாணங்களை கட்டுகட்டாயுருவி வில்லில் தொடுத்துவிடுத்துக்கொன்றுகைசலியாமல் எங்குமஉதிரவெள்ளமாக்கிப்போட்டு இன்னயசேனைகளுண்டோவென்று இரணக்களத்தைசுற்றிக்கொண்டு வருகிறதைக்கண்ட ஸ்ரீராமர் தம்பிமார்களுடைய துயரத்தினாலே ஒன்றுந்தோன்றாமல் புலம்பிக்கொண்டே யிருந்துவிட்டார்.

குசலராஜன் ஸ்ரீராமர்பேரில்

யுத்தத்திற்குப் போகுதல்.

கலி விருத்தம்.

செய்யமேனிய னைக்குசலனும்
வையமுய்ய வெழுந்தமகிடனும்
மையனும்ராமச் சந்திரன்மீதினில்
பையப்போர்செய விண்டெழுதானரோ.

அதுகண்டு குசலராஜன் தம்பி! லவனே? இரணக்களத்திலே செத்தபிணங்களையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு தான்சாகாப்பிணம்போலே யாரோ ஒரு இராஜன் அழுது புலம்புகிறான் அவனுக்கு குடைகளைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன்தான் அவர்களுக்கெல்லாம் தலைமையா யிருக்கப்பட்ட இராஜனாயிருக்கவேணுமென்று கிருபிள்ளைகளுடையவிளையாட்டு புத்தியினாலே ஒருஅர்த்தசந்திரபாணத்தை யெடுத்துவிட்டுசுவாமியாருக்குப்பிடித்திருந்த முத்துக்குடை, இரத்தினக்குடை, பூச்சக்கிரக்குடையை யறுத்துப்போட்டான். அதுஎத்தன்மையாயிருந்ததென்றால், முன்னாலே இராவணன் சுவாமியினுடைய தண்டுபெருக்கத்தைப் பார்க்கவேணுமென்று (கஓகூ) கன்னியர்கள்புடைசூழ, முத்துக்குடைகள் இரத்தினக்குடைகள் பூச்சக்கிரக்குடைகள் கவிய, சகலமேளவாத்தியங்கள் முழங்க, கோபுரத்திலேறி பார்க்கவந்தவன்பேரில் சுவாமியார் ஸ்ரீராமபாணம்விட்டறுத்ததுஎப்படிவெட்டவெளியாகினதோ அப்படிபோலிருந்தது.

அப்போது ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமிக்கு கண்களிரண்டிலும் அக்கினிப்பொறிகளெழும்ப, காதுகளிரண்டிலும் புகைகளெழும்ப, மீசைகள் படபடவென்றுதுடிக்க, கைகளிரண்டும்பதைக்க, முன்னே திரிபுரத்தையெரித்த கோபத்தை மனதில் வைத்து வாலியைக்கொன்ற ஸ்ரீராமபாணத்தையெடுத்து கையில்பிடித்து சாரதியைத்தட்டவே, உடனே இரதங்குசலவாகன் முன்னுக்குவந்துவிட்டது. அந்தச்சமயத்தில்ஜெனகமகாராஜனும் அசுடியமகாராஜனும் இரதமேறி சுவாமிபக்கத்தில்வந்து நின்றார்கள். அப்போது ஸ்ரீராமர் பிள்ளைகளுடைய வடிவையு மழகையும் அவர்கள் கைகோதண்டத்தையுமபார்த்து கோபத்தைப்பிள்ளைகள்முன் காட்டப்போகாதென்றுகருதி இவர்கள் வாய்

விசேஷத்தை யறியவேணுமென்று நினைத்து குசலவர்களைப் பார்த்து ஒருவசனங்கள்சொல்லுகிறார். வாருங்கள்தம்பி சிறுபிள்ளைகளே உங்கள்தாய்தந்தைபேரென்ன ஒளியாமற் சொல்லுங்கள்தம்பியென்றார். அதைக்கேட்டுகுசலன் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான். இராஜனே? எங்கள்தாய்பேர் ஜானகியம்மாள், எங்களையர்பேர் வாலமீகரிஷி, என்பேர்குசலன், என்தம்பிபேர்லவன், எங்கள்குடும்ப மெங்களுக்குத்தெரியாது என்றான். அதைக்கேட்ட ஸ்ரீராமபத்திரசுவாமி இவனென்னரிஷிபிள்ளையென்று சொல்லுகிறான். இவனுடைய வாய்விசேஷத்தை நன்றாயறியவேணுமென்று மனதிலெண்ணி வாருந்தம்பி குசலவர்களே? எங்களையர் வால்மீகரென்று சொல்லுகிறாயே உங்கள்தாயாரைப்பெற்றதகப்பனே எனக்குத்தெளிவாய் சொலலுந்தம்பியென்றார். அதனைக்கேட்டகுசலன் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான். ஓ! இராஜனே? இப்படியெல்லாங்கேட்டால் எங்களுக்குத்தெரியவராது. ஆனால் எங்களுக்குத் தாய்தந்தை குருதெய்வம் யாவும் வால்மீகரிஷிதவிரவேறொருவரில்லையென்றான். அதனைக்கேட்ட ஸ்ரீராமர் குசலனைநோக்கி ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார். நான் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்யவிட்டகுதிரையை நீங்கள்பிடித்துக் கட்ட யென்னநியாயமுண்டென்றார்.

குசலன் ஸ்ரீராமர்பேரில் யுத்தம்பண்ணுதல்.

கலி விருத்தம்.

வெஞ்சிலைக்கணை தொட்டவிருவரும்
மிஞ்சுவைரமும் விண்ணுலகெங்கணும்
நஞ்சுவானி யிதைந்தேநடுக்குறப்
பஞ்சுபோலப் பரக்கமெலிந்தனன்.

அதைக்கேட்ட குசலனனவன் சொல்லுகிறான். ஓ! இராஜனே! உன்தம்பி சத்துருககன் என்தம்பி லவனை மூர்ச்சைசெய்து கட்டிக்கொண்டுவர என்ன நியாயமுண்டு அப்படிப்பட்ட அனியாயஞ்செய்தபடியால் உன்தம்பிமார்மூவர்களையுங் கொன்று அவர்களுக்கு சகாயமாகவந்தபேர்களையும்இராஜாக்களையும் இராட்சதர்களையும் யானைதேர்பரிசேனைகளையுங்கொன்றுபிறகு இரணக்களத்தையும் வெருங்களமாக்கிவிட்டேன், இப்போது உம்மையுங்கொல்லுகிறேன்பாரென்று வில்லிலே பாணங்களைச் சந்தித்துவிட்டுவிட்டான். அதுவில்லைவிட்டுவிடுபட்டு அக்கினி

த்கொழுந்துகளுடன்வருகிறதை சாரதிசண்டுசுவாமிக்குத்தெரி வித்தான். சுவாமிவருகிறபாணத்தை யெட்டிப்பார்த்தார். அது தன்னுடைய சுயரூபத்தையடக்கிக்கொண்டு சுவாமியை வலம் புரியிடப்புரிவந்து அவருடைய அம்புருப்பொதியிலடைந்து விட்டது.

அதுகண்டு குசலன் நாம்விட்டபாணங்களைத்தடுக்க, அரி யரப்பிரமாதிகளாலேயும் முடியாது இந்தஸ்ரீராமன் மந்திரங்க ற்றவனைப்போற் காணுகிறதென்று பின்னையும் அக்கினியாஸ்தி ரத்தை யெடுத்துவிட்டான். அந்த அக்கினியாஸ்திரம் வில்லில் விடுபட்டு அண்டகடாகமும் பத்தியெரிவதுபோல் வருவதைக் கண்டு ஸ்ரீராமர் வாரும் அக்கினியாஸ்திரமேயென அவரைச் சேவித்து அவருடைய அம்புருப்பொதியில் வந்தடைந்தது. அதைக்கண்டகுசலன் தன்தம்பியைநோக்கி ஒருவசனஞ்சொல் லுகிறான். அடா தம்பிலவனே! ஸ்ரீராமன்செய்த மந்திரவித்தை யைப்பார்த்தாயோ நாம்விடப்பட்ட பாணங்களை யெல்லாம் தன் னுடையஅம்புருப்பொதியிலடையச்செய்கிறானென்றான். அப் போது லவன்சொல்லுகிறான். வாரும்அண்ணாவே, பிரம்மாஸ் திரம், நாராயணாஸ்திரம், சக்கரம், சூலம், வேல், சத்தி அவை களைத்தடுக்க ஒருவராலுங்கூடாது அவைகளைப்பிரயோகம்பண் ணும் அண்ணாவே யென்றான் அதுகேட்டு குசலன்பிரம்மாஸ் திரத்தைவிட்டுவிட்டான். அதுவில்லிலவிடுபட்டு ஆலகாலவி ஷத்தைப்போல அண்டங்குலுங்க, யாவருமொடுங்கவருகிறதை க்கண்டு ஸ்ரீராமர்வாரும்பிரம்மாஸ்திரமேயென அதுஉடனே சுவாமியை நமஸ்கரித்து சுடரையடக்கிக்கொண்டுசுவாமியினு டைய அம்புருப்பொதியில வந்தடைந்தது. அதுகண்டு குசல ன் நாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்து பூசைசெய்து விட்டுவிட் டான்.

அந்த நாராயணாஸ்திரமும் வில்லில்விடுபட்டு தகத்தகாய மாய் மகாகாந்தியுடனே அண்டங்குலுங்க, யாவருங்கலங்க, அ ண்டகோளகை பத்தியெரியத்தக்கதாய் வருகிறதைக்கண்டு ஸ்ரீ ராமர் வரட்டுமென்று மௌனமாயிருந்துவிட்டார். அப்போது நாராயணாஸ்திரம் வலம்வந்து துளசிமாலையாக சுவாமி முத்தி ல் விழுந்தது, அதுகண்டு சகலதேவர்களும் சந்தோஷமானார் கள். குசலன் கண்டு கடுஞ்சினங்கொண்டு சக்கரத்தை யெடுத்து

பூசைசெய்துசுவாமியினுடைய கழுத்திற்குலக்குபார்த்து கிறுகி றுவென்றுசுழற்றிவிட்டுவிட்டான். அந்தசக்கரமானது கோடி சூரியப்பிரகாசமாய்ப்புறப்பட்டு அண்டம் நடுங்க, யாவருமொடுங்க, அக்கினிபோலெரிந்துக்கொண்டு அண்டகோளகைபத்தியெரியத்தக்கதாய்வருகிறதைக்கண்ட சகலரும்பயந்துகலங்கினார்கள், அப்போது சக்கரத்தாழ்வார் சுவாமிமுகத்தைப்பார்த்து தன்சொரூபத்தையடக்கி சுவாமியினுடைய திருக்கரத்தில்நின்றுவிட்டார். அதுகண்டுகுசலன் அதிககோபங்கொண்டு வேலாயுதத்தையெடுத்துமந்திராபூதிகள்செய்துவிட்டுவிட்டான். அந்தவேலாயுதமானது அண்டரண்ட பிரமாண்டமுதல் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும்நடுங்க, அண்டகோளகைபத்தியெறிய, அக்கினிச்சுடர்கள் வீசிக்கொண்டுசர்வலோகமுங்குலுங்க, யாவரும்கலங்க, அண்டம்படீலென்றுவெடிக்கத்தக்கதாய் வருகிறதைசாரதியானதாந்தாரன்கண்டு சுவாமியெனக்குமிகவும்பயமாயிருக்கிறதென்றுசொல்ல சுவாமியானவர் இரதத்திலிருந்தபடியே கியாவென்றுசிங்கநாதம்பண்ணினார். அந்தத்தொனிவேலாயுதம்கேட்டுதன் ஆங்காரத்தை யடக்கிக்கொண்டு சுப்பிரமணியரிடம் போய்ச்சேர்ந்தது. அப்போதுதேவர்களெல்லாங்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு உளமகிழ்ந்தார்கள் அதுகண்டுகுசலன்கோபங்கொண்டுசிவன்கைசூலமெடுத்து பூசைசெய்துவிட்டுவிட்டான். அந்தசூலமானது ஆயிரத்தெட்டண்டமுமொடுங்க, நடுங்கக்குலுங்க, அதிகதீட்சண்யமான அக்கினிச்சுவாலையைவீசிக்கொண்டு அண்டகோளகைபத்தியெறிய, ஆகாயம்பூமியுமொன்றாயுருவிக்கொண்டு வடவாமுகாக்கினியை வாரியிறைத்துக்கொண்டு வருகிறதைக்கண்ட சாரதிகாந்தாரன் மெய்மறந்துபோயினான்.

அப்போதுசுவாமியார் இரதத்திலிருந்தபடியாய் ஒரு ஓங்காரசத்தம்போட்டார். அந்தசத்தங்கேட்டுசூலாயுதமும்தன் ஆங்காரபலத்தையடக்கிக்கொண்டு பரமசிவனிடம் போய்ச்சேர்ந்தது. அதனைக்குசலன்கண்டு துயரமுற்று கடுஞ்சினங்கொண்டு தன்தாயார்கொடுத்தஉக்கிரவீரசத்தியையெடுத்துதன்தாயாரைத்தோத்திரஞ்செய்துவிட்டுவிட்டான். அந்தசத்தியானதுவில்லில்விடுபட்டு ஈரேழுபதினாலுலோகமும் ஆயிரத்தெட்டண்டமும்நடுங்க, ஆலகாலவிஷத்தைப்போற் சீறிக்கொண்டு ஆகாயம்பூமியுமொன்றாயுருவுண்டு வடவாமுகாக்கினியைக் குபீல்குபீலென்றுகக்கி அண்டத்திலுள்ளதேவர்களுங்கலங்கிவாட, குசல

னக்கொண்டாட, அக்கினிக்கொழுந்துகளுடன் வருகையில் சுவாமிக்குபூர்வக்கியானய்வந்துபோய்விடவே, கனவுகண்டாற் போலாச்சுதாம் அப்போவுக்கிராவீரசத்தியான துசுவாமிதிருமு கத்தைப்பார்த்து மார்பிலேதடாலென்றுபாய்ந்து கூர்முனைய ழுத்தி உருவமாட்டாமல்வெட்டி குசலராஜன் அம்புருப்பொதி யில்வந்தடைந்தது. அந்தஉக்கிரவீரசத்திபட்ட அதிர்ச்சியிலே தேர்தட்டில்சாய்ந்துமூர்ச்சையடைந்தார். அந்தநெப்பை பரம சிவன் முதலானவர்களுக்கும்பட்டது

அதுகண்டுகுசலவாள் ஜனகமகாராஜனையும், அனுமாரை யும், சாம்புவந்தரையும், மடக்கிக்கொண்டு யுத்தப்பண்ணுகிற போது அனுமார், சாம்புவந்தர், மாண்டுகிடக்கிற யானை தேர் பரிசேனைகளை வாரிவாரி குசலவன்பேரில் விட்டெறிந்தார்கள் சோமகாசமகாராஜனும் மாலியவானும் வில்லில் அனேகபாண ங்களைச்சந்தித்து விட்டுவிட்டார்கள். அதுகண்டு குசலவர்கள் ஆளொன்றிற்குயிரண்டுசிங்கமுகாஸ்திரமெடுத்து விட்டுவிட்டா ர்கள். அது ஆலகாலவிஷத்தைப்போலும் ஐந்துசிங்கங்கள்சீறி வருவதைப்போலும்வந்து இந்தஐந்துபேரையும் பட்சணப்ப ண்ணித் தட்சணம்போய்விட்டது.

அதுகண்டுகுசலவர்கள் ஆனந்தக்களிப்படைந்துமாண்டு கிடக்கிற சேனாதிபதிகள் இராசசம்பந்தர்கள் இவர்களுடைய ஆபரணங்களையும் கிரீடங்களையும்கழட்டி மூட்டைகட்டி ஒருப க்கத்தில் வைத்துவிட்டு சத்துருக்கர் பரதர், இலட்சுமணர், இ வர்களணிந்திரானின்ற ஆடையாபரணங்களையும் கிரீடங்களை யுங்கழட்டி ஒருபக்கத்தில்வைத்து ஸ்ரீராமரணிந்திரானின்ற இரத்தினகிரீடத்தையும் ஆடையாபரணங்களையுங் கழட்டி மூ ட்டைகள் கட்டி வைத்துவிட்டு எதிர்ப்பாரில்லாமல் ரணக்கள த்தைசுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டுவருகிறபோது அனுமார்சாம்பு வந்தர்கண்ணைவிழித்துப் பிணங்கள்கீழேயிருந்தபடியே எட்டி யெட்டிப்பார்ப்பதை கண்ணுற்ற குசலவர்கள்ஓடி அனுமாரை யும் சாம்புவந்தரையுந்தூக்கி அவர்கள் தலைமீதில்வைத்து அ ழைத்துக்கொண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையின் கழுத்தில் கயிற் றைக்கட்டியிழுத்துக்கொண்டு வால்மீகராசிரமம்வருகையில் சூ ரியபகவான் அஸ்தமிக்கஒருநாழிகைபொழுது இருந்தது அப் போது அனுமாரையும் சாம்புவந்தரையும் ஆசிரமத்திற்குவெ

ளியேநிறுத்திப்போட்டு குசலவர்கள் உள்ளேசென்று தாயாரை க்கண்டு பாதத்தில்விழுந்துநமஸ்கரித்தார்கள் அப்படிநமஸ்க ரித்தபிள்ளைகளைவாரியெடுத்து ஆசீர்வதிக்கஆசீர்வதித்ததாயா ருக்கு யுத்தத்திற்குவந்த இராசாக்களுடையபேரையும்பலாபல த்தையும் சத்துருக்கர் இலட்சுமணர் பாதர் ஸ்ரீராமர் வந்து மூர்ச்சையடைந்ததையும் அவர்கள் ஆடையாபரணங்களை கழ ட்டி மூட்டைகட்டிச் செங்குரங்கு கருங்குரங்குதலைமீதில்வைத்த து அஸ்வமேதக்குதிரையுடன்வந்ததையும் விபரத்துடன்சொ ன்னார்கள்.

அதைக்கேட்ட சீதாலட்சுமியும்குடிகெட்டுதேமக்களாவெ ன்றுமோதியடித்து பூமியில்விழுந்து அலறியெழுந்து பிள்ளை களைத்தூறிக்கொண்டு வெளியேவந்து அனுமானையுஞ் சாம்பு வந்தரையும் அஸ்வமேதக்குதிரையையுங்கண்டு சொல்லரியது யரங்கொண்டு மகனே அனுமந்தா ஐயோபாசாடபுவந்ததோ இந்த சிறுபிள்ளைகளுக்கு அவர்களுங் ள் தகப்பனுரென்று சொல்லப் போகாதோவென்று அழுகிறபோது குசலவர்கள் அம்மா நீங்க ளாகிலும்வால்மீகராகிலும் என்தகப்பன்மார் அயோத்தியிலிரு க்கிறார்களென்றுசொன்னதில்லை அதனாலேதான்எவ்விடத்தி ற்குயுத்தத்திற்குவந்தவர்களெல்லாம் எங்கள் தாய்தகப்பன்பே ரைக்கேட்டார்களென்றுசொல்லசீதை அவர்களைக்கூட்டிக்கொ ண்டுரணக்களம்வந்து அங்கதன் சுக்ரீவன்விழுந்துகிடப்பதை க்கண்டு அழுது அவர்கள்பிரதாபத்தைச் சொல்லிப்புலம்பிதன் தகப்பன் ஜெனகமகாராஜனுமசத்துருக்கர் பாதர்இலட்சுமண ர் ராமபத்திரரும் மூர்ச்சையடைந்திருப்பதைக்கண்டு பூமியில் விழுந்தழுது கண்ணீரை ஆராகவோடவிட்டு அவர்களுடையபி ரதாபத்தைசொல்லிபுலம்பிக்கொண்டிருக்க அவ்விடத்திலயோ த்தியில் கௌசலை கைகேசிமுதலானவர்கள் அழுதுபுலம்புகிற தை கியானதிருஷ்டியினாலறிந்து வசிஷ்டமகாமுனிவர் சிஷி யர்களோடுயெழுந்தருளி அயோத்திக்குவந்து கௌசலைகைகே சிமுதலானவர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். சீதாலட்சுமிவன ம்போய் அழுதகண்ணீர் வீணாய்ப்போகாமல் இத்துன்பங்கள் நேரிட்டது இப்பவுமென்ன நாளையுதையத்திற்குச் சகலருமெ ழுந்து சீதாலட்சுமியையும் பிள்ளைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுவ ருவீர்களென்று ஆறுதல்சொல்லிப்போனார்.

அவையெல்லாம் அறிந்து நாரதமகாமுனிவர் பாதாளலோ
கத்தில் ஆதிசேஷனிடத்தில் யாகம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
வால்மீகரிடத்திற்குப் போய்ச்சொல்ல வால்மீகர் கேட்டு நடுக்கி
ட்டு அவ்விடத்தில் நில்லாமல் பூலோகத்திற்கு நாரதமகாமுனி
யுடன் ரணக்களம் வந்து யாவர்களையுஞ் சீதாலட்சுமியையும் பிள்
ளைகளையும் அனுமார் சாம்புவந்தரையும் ஆசீர்வதித்து வாயு
தேவரையழைத்து கமண்டலத்திலுள்ள அமிர்தத்தை யெடுத்
து நாலுமூலையும் விசிறினமாத்திரத்தில் அந்த அமிர்தத்தினால்
எலும்புதோல் சிரசு உடல் கால்கைகளொன்றாய்க்கூடி சகலயா
னைதேர்பரிசேனைகளுஞ் சத்துருக்கர் பரதர் இலட்சுமணர் ஸ்ரீ
ராமபத்திரசுவாமியுஞ் சகல இராசாக்களுமெழுந்தார்கள் அப்
போது பரமசிவன் முதலான முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்
(௬௮௲-ம்) ரிஷிகளும் ரணக்களத்திற்குவந்து ஆனந்தக்களிப்
புடனே புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள துகண்டு ஸ்ரீராமர் தம்பிமா
ருடனேயெழுந்து வால்மீகருக்கும் நாரதருக்கும் சகலருக்குமர்
க்கியபாத்தியங்கொடுத்து நின்றார்களப்போது சகலருஞ்ஸ்ரீமந்
நாராயணாவென்று ஸ்தவுத்தியம்பண்ணினார்கள்ஜானகியம்மா
ளும் பிள்ளைகளும் ஸ்ரீராமரை வலம்வந்துசேவித்தார்கள் அப்
போது ஸ்ரீராமர்சீதையையும் பிள்ளைகளையுங்கண்டுவெட்கி அம்
மன்முகத்தைப்பாராமலும் பிள்ளைகளையெடுத்து ஆதரணைபண்
ணாமலுமிருந்துவிடவேசகலதேவர்களுமுனிவர்களும் சுவாமி
யைநோக்கி சீதாதேவியின்பேரிலும்பிள்ளைகள்பேரிலும்கோப
ம்வேண்டாமென்றுசொன்னார்கள். அதுகண்டுசுவாமிதேவர்க
ளையும் முனிவர்களையுநோக்கிச்சொல்லுகிறார்சீதாலட்சுமிக்கு
இரண்டுபிள்ளைகள் வந்தகாரணமென்னவென்று கேட்டதற்கு
ஸ்ரீமந்நாராயணனையெப்போதும் தியானஞ்செய்யாநின்ற நார
தமகாமுனிசொல்லுகிறார். ஓ! சுவாமி? ரகுநந்தனா நீவண்ணா
ன்பேரிலேபோக்குக்காட்டிகர்ப்பவதியாகிய சீதாதேவியைலட்
சுமணரைக்கொண்டு வால்மீகர்ஆசிரமத்துக் கடுத்தவனத்தில்
விட்டுவிட்டீர் அவ்விடத்திலம்மன் அழுதுபுலம்புகிறபோது
வால்மீகர்கண்டு அழைத்துக்கொண்டுபோய் தன்ஆசிரமத்தில்
வைத்துக்கொண்டிருக்கிறகாலத்தில் அம்மன் ஒருபிள்ளையைப்
பெற்று ஜலசௌசமென்றுபேரிடப்பட்டு அந்தக்குழந்தையைவால்
மீகர்சமீபத்திற்கொண்டுபோய்விட்டு பின்புகுழந்தையையெடுத்
துவந்துவிட்டாள் ஐயர்ஜபத்திலிருந்தார் அதன்பின் கண்ணை

விழித்துப்பார்த்தார் குழந்தையில்லாமற்போகவே பயந்து ஒரு தர்ப்பைப்புல்லைப்பிடுங்கி அந்தக்குழந்தைபோல சிருஷ்டித்தவுடனே அம்மனும்வந்து இந்தப்பிள்ளை ஏதென்றுகேட்டதற்கு வால்மீகர்நடந்தகாரியத்தைச்சொன்னார் அம்மனும்இதுவுமென்பாக்கியமென்று வளர்த்துக்கொண்டபிள்ளை லவனென்றார். அதைக்கேட்டஸ்ரீராமர் சந்தேகந்தெளிந்து வால்மீகர் முதலானமுனிவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களையும்பெற்ற சீதாலட்சுமியையும் பிள்ளைகளையும் ஆசீர்வதித்து அங்கீகரித்துசகலயானை தேர்பரிசேனைகளையும் அஸ்வமேதக் குதிரையையுங் கூட்டிக்கொண்டு சகல இராஜாக்களையுந் தம்பிமாரையுஞ் சீதாலட்சுமியையும் பிள்ளைகளையும் இரதமேறச்செய்து தாமும்இரதமேறிச்சகலருடன் (கஉ) மேளவாத்தியங்களுடனேயும் முத்துக்குடைகள் பூச்சக்கரககுடைகள் இரத்தினக்குடைகள்கவிய,வெகு ஆடம்பரத்துடனே சகலவிருதுகளும்பிடிக்க, ஆலவட்டம்வெண்சாமரைவீச, தாய்தாமென்று அவ்விடம்விட்டு சகலரும்புறப்பட்டு வசிஷ்டரால் நியமிக்கப்பட்ட வனத்தில் வந்துசேர்ந்தார்கள். அப்போது இலட்சங்கன்னியர்கள் பவழங்களால் ஆலாத்தியெடுத்து வீதியில்கொண்டாடினார்கள் சுவாமியார்அஸ்வத்தைப்பார்த்து ஆனந்தக்களிப்புகொண்டு இராட்சதாளைப் பார்த்துஅஸ்வத்தை லாயத்தில்கட்டிவையுங்களென்றுஉத்திரவுசெய்து ஸ்ரீராமரும் சீதையம்மனும் பின்னால் குசலவர்கள்நடக்க, அதன்பின்னே சத்துருக்கர் பரதர் இலட்சுமணர் நடக்க யாகசாலையினுள் வரும்போது கவுசலை, கைகேசி, சுமித்திரை முதலானவர்கள் பேரப்பிள்ளைகள் மருமகள்வருவதைக்கண்ணாரக்காட்சிகொண்டு யெழுந்து நின்றார்கள்.

அவர்களை ஸ்ரீராமர் சீதாலட்சுமிபிள்ளைகள் பரதர், இலட்சுமணர், சத்துருககர் முதலானவர்கள்சேவித்து ஆசீர்வாதங்களைப்பெற்று யாகமண்டபத்தில்தம்பிமார்களும்சகலஇராஜாக்களும்மந்திரிப்பிரதானிகள்முதலானசகலரும்புடைசூழ்ந்துவர நவரத்தினங்களாலிழைத்த சிம்மாசனத்தின்பேரில் உட்கார்ந்தார் மற்றயாவரும் அவர்களுக்குத்தக்கபொற்பீடங்களின்மீதுட்கார்ந்தார்கள். அப்போதுவசிஷ்டர் சகலரிஷிகூட்டங்களுடனே கொலுமண்டபத்துக் கெழுந்தருளினார். அதைக்கண்டுஸ்ரீராமரும் தம்பிமார் முதலானவர்களுமெழுந்தெதிர்சென்று பயபக்திவினயத்துடனழைத்துவந்து மான்தோல் புலித்தோலாச

ஙங்களின்மீதுட்காரச்செய்து அவரவர்களாசனங்களிற்போய் உட்கார்ந்தார்கள். அப்போதுஸ்ரீராமபத்திரசுவாமி சொல்லுகி ருர். ஐயா எங்கள் குருசிகாமணியாகியவசிஷ்டரே நான்செய்த பூஜாபலத்தினுற் சகலரும் வந்திருக்கிருர்கள், யாகத்துக்கு வே ண்டியபூசாதிரவியங்களுந்தயாராயிருக்கின்றது சித்திராபருவ மும் வந்துவிட்டது. இனியென்ன தாமதம் யாகத்தை நிறை வேற்றுமையாவென்ருர்.

ஸ்ரீராமர் யாகஞ்செய்கிறது.

அப்போதுவசிஷ்டர் சகலரிஷிக்கூட்டங்களுடனே யாக சாலைக்கெழுந்தருளி அந்தயாகசாலையை அலங்காரஞ்செய்துகா ராம்பசுவின்சாணங்கொண்டு மெழுகிகோமயந்தெளிந்து நவர த்தினங்களால் கோலமிட்டு தங்கத்தினுற்குந்தளமிழைத்து வா ழைமரங்கள் நிறுத்திசுற்றிலும் நிலக்கண்ணுடிபதித்துக்கர்ப்பூ ரதீபங்களேற்றி அனுமார் அங்கதனுலே சகலபூஜாதிரவியங்க ளுமழைப்பித்துக்கொண்டு வசிஷ்டர் பிரகஸ்பதி பகவானுட னேயுமகலைக்கோட்டுமகாரிஷியுடனே ஆலோசனைசெய்ககால த்தில் ஸ்ரீராமருக்குஞ் சீதாலட்சுமிக்கும் ஸ்நானஞ்செய்விக்க அறுபதுவெள்ளையானையின்பேரில் அறுபது பிராமணஸ்திரீ களையும் அனுப்பித்தங்கக்குடங்களில் சரஸ்வதி தீர்த்தங்கள் கொண்டுவரச்செய்து அந்தக்குடதீர்த்தங்களைவருணமந்திரபூ ஜைகள்செய்து யாகசாலைக்குள்கொண்டுவந்து நேமநியமத்துட ன்சுவாமியையும் அம்மனையும் அத்தீர்த்தத்தினுல் ஸ்நானஞ் செய்து பீதாம்பரப்பட்டுகள் அணிந்துவரச்செய்தார். அப்படி யே சுவாமியும் அம்மனும் ஸ்நானஞ்செய்து பீதாம்பரப்பட்டு களுடுத்தி அலங்கிருதராய் யாகசாலையில் வந்து நின்ருர்கள். அப்போது வசிஷ்டர் யாககுண்டத்தில் மந்திர பூர்வத்துடன் அக்கினிபகவானை யாககுண்டத்தில் நிறுத்தி அதில் நெய்களை யானைத்தும்பிக்கைபோலசொரிந்து பஞ்சதிரவியங்கள் முதலா னவைகளை அபரிமிதமாய்ப்போட்டு வேதகோஷ்டங்கள்பூமியு மாகாயமுமதிரத்தக்கதாகவும், அப்போதுவசிஷ்டர் பிரகஸ்ப திபகவானையுஞ் சங்குவர்ணனையும் பிரபுக்களாகவைத்து பிரம் மரிஷிகளை நித்தசுத்தகாரியராயிருக்கச்செய்து சோமயாதிகளை யேற்படுத்தி தாய்புரோகிதராய் அகஸ்தியரோடு கூடவிருந்து

சுவாமிக்கும் அம்மனுக்கும் மந்திரபூர்வகத்துடன் ஓமம்வளர்க்கவே அந்த அக்கினிபகவானிடத்திலுண்டாகிய புகைமேகமண்டலஞ்சொர்க்கம்வரையில்போய் ப்பிக்கொண்டது அதைக்கண்ட பரமசிவன் பார்வதிசமேதராய் ரிஷபவாகனரூடராயும், பிரமதேவர் சரஸ்வதிசமேதராய் அன்னவாகனரூடராயும தேவேந்திர னிந்திராணிசமேதராய் விமானமேறிச் சகலதேவர்களும் புடைசூழ, எழுந்தருளி ஸ்ரீராமர் யாகமண்டபத்துக்குநேராய் ஆகாயவீதியில் வந்து நிறைந்தார்கள். அதுகண்டு (ச அதூ) ரிஷிகளுஞ்சகலருமெழுந்து சேவித்துயாகத்திலுட்கார்ந்தார்கள். அப்போதுயாகமண்டபம்முழுமையும்முனிவர்கள் இராஜாக்கள், இராட்சதாள், வானரான் முதலானவர்கள் நிறைந்து இடம்போதாமல் இருந்தது.

ஸ்ரீராமர் சீதையம்மனை

இரண்டாவது சப்தம் செய்யெனல்.

விருத்தம்.

இங்கிதமாதுசீதைக்கு யிமையனுமிராமச்சந்திரன்
துங்கமாம்யாகந்தன்னை தூயதாரன்முடித்தே
சங்கைமேற்கொண்டுவாங்கு சதியனன்வதனநோக்கி
மங்கைநீயெனக்குசத்திய மகமதிற்செய்வாயென்றார்.

அப்படியிருக்கிற சமயத்தில் அயோத்தியில் ரசகனுடிய வண்ணான்சொன்னவிசேஷம் ஸ்ரீராமருக்கு கியாபகம்வந்து இதற்கென்னசெய்யலாமென்று வால்மீகரைப்பார்த்து சொல்லுகிறார். கேளும் வால்மீகரே முன்னால் இராவணன் சம்மாரமுடிந்தவுடன் நமதுசீதையைசத்திய செய்யும்படியாகச் சொன்னேம் அவளுமப்படியே தேவர்களறியச்சத்தியஞ்செய்தாள் அதை அன்பத்தாறுதேசத்துஇராஜாக்களும்மற்றசகலரும் அறியமாட்டார்கள். ஆகையால் இப்போது சகலதேசத்திராஜாக்களும் ரிஷிகூட்டங்களும் பந்துவர்க்கங்களும இராட்சதர்களும்,வானராளும், இன்னம்மற்றுமுள்ள சகலவிதஜெனங்களும்நிறைந்த யாகசாலையில லோகஅபவாதந்தீரசீதைமாதைஇரண்டாஞ்சத்தியஞ்செய்யச்செய்தால அதன்பின்பு இந்த ஈரேழுபதினாலு லோகத்திலும நம்மையொருவரும் இகழ்ச்சிசொல்லமாட்டார்களென்றுஸ்ரீராமர்சொன்னார் அப்படிச்சொன்ன ஸ்ரீராமருடை

யவிசேஷத்தை யாகசாலைக்குநேராக ஆகாயமார்க்கத்தில்வந்தி
ருக்கும் பிரம்மதேவர் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் கின்னரர்
கிம்புருடர், காந்தருவர், சித்தவித்தியாதரர்முதல் சகலதேவர்க
ளுங்கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அச்சமையத்திலேபிரா
ட்டியாராகிய சீதையம்மனவள் ஸ்ரீராமர்சொன்ன வாக்கியத்
தையெல்லாம் தன்னிரண்டுகாதுங்குளிரக்கேட்டு அந்தயாகசா
லையில் ஸ்ரீராமருக்கெதிராக சத்தியத்தைச்செய்து பிறகு பூமி
தேவியைப்பார்த்து தனக்குயிடந்தரவேணுமென்று பிரார்த்தி
க்கிருள். அதெப்படியெனில் ஓ! அம்மா? பூமிதேவி நான்பூமி
யின்கண் மிதுலாபுரிபட்டணத்தை யரசாட்சிசெய்யும் ஜனகம
காராஜனிடயபிறந்து அயோத்தியாபுரியையாளும் தசரதமகா
ராஜனுடையகுமாரர் ஸ்ரீராமருக்கு நான்மணமாலைசூட்டினது
உண்மையானல்இந்தஸ்ரீராமமூர்த்தியையதுவேளையும்என்மன
திலுங்கினவிலும் நினைத்திருக்கிறது மெய்யானலும் கற்புடை
யபெண்களுக்குதங்கள்மனக்காவலல்லாமல் பெரியமதிற்காவல்
வைத்தாற் பிரயோஜனமென்ன அதைப்போலானதுமனதில்
இந்தஸ்ரீராமமூர்த்தியே பத்தாவாக திரிகாலத்திலும் நினைதிருப்
பது நிச்சயமாயிருந்தால் அட்டியில்லாமல்வந்து இடந்தரவே
ண்டும் பூமாதேவியேயென்று அனேகவிதமாகக் கேட்கிறபோ
து அவ்விடத்தில் பூமியானது இரண்டாகவெடித்து அதனிட
த்தில் ஒருபெரிய பிலத்துவாரமுண்டாகி அதிலிருந்து சங்கீத
மேளவாத்தியங்கள்முழங்க, குடை கொடிச்சீலைகள்முதல்(௰உ)
விருதுகள் நாககன்னியர்கள்பிடிகக, ஆலவட்டம் மயில்விசிறி
வெண்சாமரைவீச, நாககன்னியர்கள்நடனம்புரிய, ஆதிசேஷ
ன்பராமறிக்கைபண்ண திருதராட்டிரன், ஜனகமகாராஜன், கா
ர்கோடகன், தட்சகன், இன்னம் சகலமானமந்திரிகள்பொற்பி
ரம்புவெள்ளித்தடியெடுத்துவர, சிலநாககன்னியர்கள்கட்டியங்
கூற, சிலநாககன்னியர்கள் நவரத்தினங்களிழைத்த ஒருசிம்மா
சனமெடுத்துவர பூமிதேவியானவள் அனேகஆடையாபரண
ங்களெடுத்துக்கொண்டு பிலத்துவாரத்தைவிட்டு சகலரும் வெ
ளியில்வரப் பூமிதேவியானவள் சீதையம்மனருகில்வந்து அம்
மனுக்கு அனேகவிதத்தில் தேறுதலைசொல்லித் தான்கொண்டு
வந்த ஆடையாபரணங்களாலலங்கிரதஞ்செய்துநவரத்தினசிம்
மாதனத்தில் யேறிக்கொண்டு சகலமேளவாத்தியங்கள்முழங்க,
இதுகளெல்லாம் ஆகாயத்திலிருக்குமதேவர்கள்பார்த்து புஷ்ப

மாரிபொழிய சகலவைபவத்துடன் பூமாதேவியானவள் சீதையம்மனுடன்பிலத்துவாரத்தின்வழியாய்ப்பாதாளலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள் பிலத்துவாரமும் பூமியளவும் எப்போதும்போல மூடிக்கொண்டது.

அதன்பிறகு ஸ்ரீராமரானவர் ஒன்றுந்தோன்றாமல்மயங்கி சீதையம்மன் பிரிவினாலுண்டான வருத்தத்தினால் அனேகவிதமாகபுலம்பி மறுபடியுந்தானே மனதைத்திடப்படுத்தி அதிககோபமீறிக் கண்கள்சிவக்க, மீசைகள் படபடவென்றுதுடிக்க, பற்களை நறநறவென்றுகடித்து எழுந்திருந்து அண்டையிலிருப்பவர்களைத்தூறி இந்த பூமாதேவிக்கு இத்தனைகெர்வமா நானுஞ்சீதையும்வந்திருக்கும்போது அச்சம்பயமில்லாமலும் என்னுடன்சொல்லாமலும் சீதையை அழைத்துக்கொண்டுபோனாளே அந்தபூமாதேவியையும் அண்டரண்டங்களையும்இதோ ஒரேபாணத்தினால்பேர்த்து சமுத்திரத்தில் தள்ளிவிடுகிறேன் பாருங்களென்று அதிக உக்ராகாரமாய் இலட்சுமணருடைய கையிலிருக்கும்வில்லைவெடுக்கென்றுபிடுங்கி குமுகுமுவெனக்குண்த்தொனிசெய்து இராமபாணத்தையெடுத்துவில்லிற்சந்தித்தார். அதை ஆகாயத்திலிருக்கும்பிரமன்பார்த்து இதேதுயுகமுடிவுகாலம்வந்ததுபோலிருக்கிறதென்று அதிசீக்கிரமாய்ஸ்ரீராமருக்குமுன்னேகுதித்துஅவருடையஇரண்டுகையையும்பிடித்துக்கொண்டு ஓசுவாமி! தாங்களேஇப்படிகோபித்துக்கொண்டால் தங்கள்கோபத்தை யார்தணிக்கவல்லவர்தாங்கள் ஆக்யாபித்தபிரகாரம்நடந்ததேயொழியவேறில்லை நான்தங்களுடையஉந்திக்கமலத்திற்பிறந்தபிரமன் தாங்கள் இராவணசம்மாரமுடித்துசகலகாரியங்களும்நிறைவேற்றினது ஆதியில்தாங்கள் ஆக்யாபித்தபிரகாரம்சீதையம்மனும்வைகுந்தத்திற்போய்தங்கள்வரவுக்கு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள், ஆகையால்தாங்கள்லோகநடத்தையைவிட்டுகோபத்தைதணிக்கவேண்டும இதுவல்லாமல் வால்மீகர்உத்தரகாண்டமுழுமையும் குசலவர்களுக்குக்கற்பித்திருக்கிறார் அதைப்போல்நடந்துகாத்துரட்சிக்கவேண்டுஞ்சுவாமியென்று பிரமதேவன்சொல்லவே இராமருங்கோபந்தணிந்தார் பிரமன் ஆகாயவீதியில்அவர்களுடன் போய்ச்சேர்ந்தார் இவருமவில்லை இலட்சுமணர் கையில்கொடுத்துவிட்டு அதிகசந்தோஷத்துடன் தர்ப்பாசனத்தின்பேரில்உட்கார்ந்தார் அப்போது வசிஷ்டருத்தரவுபடி இராயர் இலட்சுமணரை

கொண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையையழைப்பித்துகட்டுமூருக்க
மரத்தில் கன்றுயிழைத்து அமைத்தயாககுண்டத்துக்குக் கிழக்
கேநிறுத்தி புட்பம தாம்பூலங்களைவைத்துபூசைசெய்துகொள்
ளுகிறார். ஓ! உத்தமஅஸ்வமே நாங்கள் கீர்த்திப்பிரதாபத்தை
யடையும்பொருட்டு இந்தஅஸ்வமேதயாகம் பண்ணுகிறோம
நீதயவுசெய்து உன்சரீரத்தைஇந்தயாகத்தில்விட்டுதிவ்வியசரீ
ரந்தரித்து சுவர்க்கலோகம்போய்ச்சேரென்றார் அப்போதுவசி
ஷ்டர் அந்தக்குதிரையை தூபதீபங்களினாலே பூசைபண்ணி
தோத்திரங்கள்செய்து இலட்சுமணனைநோக்கி குதிரையைக்க
ண்டியுமென்றார் அதுகேட்டுஉடனேஇலட்சுமணர்சிரசறுத்து
உதிமில்லாமலமிர்தம் தாரைதாரையாக சொரிய சிவ்வென்று
சோதிமார்க்கத்திலெழுந்து ஸ்ரீமந்நாராயணரை தோத்திரப்ப
ண்ணி சூரியபகவானுடன் கலந்துவிட்டது அப்போதுஇலட்
சுமணர் அஸ்வத்திலுள்ள மாமிசத்தைவச்சிரம்போலும்பவள
மபோலும்தரித்து ஸ்ரீராமர்கையில்கொடுக்க ஸ்ரீராமர்வாங்கி வ
சிஷ்டர்சொல்லுகிற மந்திராபூர்வகத்துடன் யாககுண்டத்திற்
போட அக்கினிபகவானும் பிரியத்துடன் வாங்கிக்கொண்டு த
ன்பக்கத்தில் சேர்த்து வைத்தார் அப்போதுவசிஷ்டர் இராய
ர்கையில் பரமசிவன் பிரம்மதேவர் முதலான தேவர்களுக்குந்
தேவரிஷிகளுக்கும் யாகபாகத்தை யெடுத்துக்கொடுக்க அவரவ
ர்கள் பெற்றுக்கொண்டு ஆசீர்வாதங்களளித்துப்போயினர் இப்
பால் பிரம்மரிஷிகளுக்கு யாகபாகத்துடன் ஆனைகள்(௨,0)குதி
ரைகள்(ா)(௨௲)பாரந் தங்கமுங்கொடுத்து ஆசீர்வாதமபெற்
று இப்படியே சகலபிராமணர்களுக்கும் ஏழைபரதேசிகளுக்கும
அளவற்றதிரவியங்களை அவரவர்கள்விகிதப்படிக்குக் கொடுக்க
அவரவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு தங்கள் தங்களிருப்பிடம்போய்
ச்சேர்ந்தார்கள் இப்பால்ஸ்ரீராமரானவர் கிராமப்பிரதிஷ்டைசெ
ய்யும்படி நினைத்து அங்கிருக்கும் இராசாக்களையும் சேனைகளை
யும்புறப்படும்படியாய் உத்தரவுசெய்து சந்தனைககாராஜன் முத
லானவஸ்திரீசனங்களெல்லாம்நவரத்தினமயமான இரதங்களி
லேறி நடக்கவும், குசலவர்முதலான இராஜகுமாரர்களெல்லோ
ரும் குதிரைகளின்பேரிலேறிக்கொண்டு ஆயுதங்களைப்பிடித்து
க்கொண்டுவரிசையாகநடக்கவும், இப்படி சகல ஆடம்பரத்து
டன் ஸ்ரீராமரானவர் விபீஷணர், சுக்ரீவர், தம்பிமாருடனும்பர
தாருடராய்ப்புறப்பட்டு அனுமார், அங்கதன்முதலானவர்களு

ம் புடைசூழ்ந்து வரத்தக்கதாக தண்டுவிட்டு நடக்கும்போது பதினெட்டு வாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கவும், அனேகமாயிரம் நாடகப்பெண்கள் விநயத்துடன் பரதநாட்டியங்களைச் செய்துக்கொண்டுவரவும் திருச்சின்னங்களினுடைய ஓசைகளானது பூர்வத்தில்தசரதமகாராஜனுடைய வாக்கியத்தப்பாமல் பதினான்குவருஷம் வனவாசஞ்செய்ய பஞ்சவடிதீரத்தில்வந்து கரதூஷணரைக்கொன்று மாரீசனை வதைத்து சீதையையிழந்து வாலியைச்சங்கரித்து சமூத்திரத்தில் அணைகட்டி இராவணன், கும்பகர்னன், இந்திரசித்து, அதிகாயன், கும்பநிகும்பன், இப்பேர்ப்பட்ட இராட்சதரைத் துவசம்பண்ணி சீதையம்மனைச்சிறைமீட்டி அயோத்தியில்வந்துபட்டாபிஷேகராய் குசலவர்களையும்பெற்று அஸ்வமேதயாகஞ் செய்துமுடித்து பிரம்மக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களாகிய நான்குவருணத்தார்களுக்கும் ஆசையடங்கத்தக்க தட்சணைகள்கொடுத்து அன்னதானம், சுவர்ணதானம், வஸ்திரதான முதலான சோடசமகாதானங்கள்செய்து ஈரேழுபதினாலுலோகத்திலும் கீர்த்திப்பிரதிஷ்டைபெற்று தருமசொரூபனாகி அயோத்தியாபுரியைப்பரிபாலனம்பண்ணுகிற ஸ்ரீராமமூர்த்தி வருகிறாரென்றூதவும் அனேகவீரர் வெற்றிச்சங்குகள்குறிக்கவும் பொற்பிரம்புக்காரர் சேனைகளுக்கு முன்னேநின்று மகாமகிமைபொருந்தியஸ்ரீராமமூர்த்தி பவனிவருகிறார் விலகிநில்லுங்கோளென்று சத்தமிட்டு விலக்கிவரவும் இரண்டு பக்கத்திலும் ஆயிரம்பேர்கள் கற்பூர தீவட்டிகள் பிடித்துக்கொண்டு வரிசைவரிசையாய்வரவும், ஆகாயத்திலிருக்கும் தேவர்கள் பாரிசாதபுட்பங்களை சலசலவென்று வருஷிக்கவும், இப்படிப்பட்ட வைபவத்துடனே இராமமூர்த்தியானவர் நகர்பிரதிஷ்டைசெய்து மறுபடியும் நல்லசுபமுகூர்த்தத்தில் திரும்பி அயோத்தியாபுரியில்பிரவேசித்து அரண்மனைவாசலில்வந்து இரதத்தைவிட்டிறங்கி சகல ஆடம்பரங்களையும் நிறுத்தி அவர்களை யனுப்பிவிட்டு அனுமார், சாம்புவந்தர், விபீஷணர், சுக்கிரீவன், சந்தனமகாராஜன்முதலான இராஜாக்களுக்கும் வெவ்வேறு வீடுதிகளயர்த்திவைத்து தம்பிமார்களுடனும் குசலவர்களுடனும் கௌசலை, கைகேசி, சுமித்திரை முதலானவர்களுடனும் அரண்மனைக்குள் பிரவேசித்துயிருந்து மறுநாளுதயத்தில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியானவரெழுந்திருந்துகாலோசிதமானகர்மானுஷ்டானங்களைமுடித்துக்கொண்டு சர்வாலங்

சாய்ப்புறப்பட்டு தம்பிமார்கள் குமாரர்கள் மந்திரிசாமந்தி
கள் பிரதானியர்கள் புடைசூழ்ந்துவரக்கொலுமண்டபத்திற்
வந்து நவரத்தினசிம்மாதனத்தின்மேலிலுட்கார்ந்து கொலு
ராயிருந்தார். அப்போது விபீஷணர்முதல் சகலஇராஜாக்களு
வந்து நமஸ்கரித்து அவரவர்களுக்குத்தகுந்த ஆசனத்திலு
ட்கார்ந்தார்கள்.

அப்போது விபீஷணர்முதல் சகலஇராஜாக்களும்சுவாமி
யைவணங்கிச்சொல்லுகிறார்கள். ஓ! சுவாமி, தங்கள் அனுக்கிர
த்தினால்பாகதரிசனம்பண்ணினேம் இதுவரையில்எங்களுடை
ய தேசமெல்லாம் எப்படியிருக்கிறதோ ஆதலால் நாங்கள்போய்
வருகிறேம் எங்களுக்குச் செலவுகொடுத்து அனுப்புங்களென்
று பிரார்த்திக்க ஸ்ரீராமரும்மெய்தானென்று அவரவர்களுக்குத்
தக்கபடி யானைதேர்பரிசேனைதங்கம இவைகளெல்லாம்வெகும
ரியாதக்கொடுத்து பாதசத்துருக்கரால் அவர்களுக்குவழிவிடும்
படிசெய்து பிறகு தம்பியார் குசலவர் அனுமார் மந்திரி பிரதா
னிகளுடனும் இராஜரீதிதவறாமல் மாதமும்மாரிபொழிய நித்
திய மங்கல சுபசோபனங்களுடனே தானதருமங்களைச்செய்து
அயோத்தியாபுரிபட்டணத்தைபரிபாலனஞ்செய்துக்கொண்டி
ருந்தார் இந்த அஸ்வமேதயாகத்தை பயபக்தியுடன் யார்படித்
தாலும் எழுதினாலும் காதுகுளிரக்கேட்டாலும் அவர்கள்செய்
த மகாபாதகங்களெல்லாம நீங்கி இம்மையில் சகலபோகபாக்கி
யத்தையும் அனுபவித்து மறுமையில் ஸ்ரீராமமூர்த்தியின் பாதார
விந்தமாகிய சாயுச்சிய பதவியைப் பெறுவார்கள்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மகாவிந்தம்.

வெண்பா.

சீர்திருச்சிற்றம்பலையர் செய்துஞ்செய்யாமல்விட்ட
ஓர்திருச்சரித்திரததி லோதுமிகுஞ்—சார்வாக
வேண்டியெழுதினதை மெய்ந்நூல்வல்லோர்பொறுக்க
வேண்டிமிகவணங்கு வேன்.

கலி விருத்தம்.

கணைகடலுலகெலாங் கடகடன்னுடன்
துணைபரிவல்லியுந் துயன்றுநீற்குண
இணையநாளாண்டர சியற்றிச்செல்விழி
மனைகமலிராகவன் மகிழ்ந்திருந்தனன்.

விருத்தம்.

வானவர்துயரைப்போக்க வண்மைசேரயோத்திவந்த
போனமாம்வஸ்துவாய வுலகளந்தமாயன்
தானவர்தமையொழித்துத் தகைபெரும்பதவியீந்து
மானிலத்தோர்களேத்த வைகுந்தமேவினானே,

பிர்மதேவனேவலாலே யமதருமராஜன் அக்காலத்திலே தன்வடிவுமாறி அயோத்திமாநகரத்தில் மலைப்போல்நிலைகொண்டதான அரண்மனைவாசலில்முன்னே இருந்த ஒருமுனிவடிவுகொண்டுவந்து அங்கேவளர்ந்த தாடிகளுடனே அங்கதர்இடிபோலமுழங்குஞ் சொற்களையுடையவர்களாகையினாலே பிரம்புங்கொண்டு வரிந்துகச்சையுடனே அங்கீகரித்துச் சிங்கங்கள்போல்நிற்கிற வாயில்காக்கு மிலேச்சர்களைப்பார்த்து நான்உள்ளேபோய் முறம்போலுங் காதுகளையுடைய சத்துருசஞ்சயமென்னும் பட்டத்துயானைமேல்வரத்தக்க ஸ்ரீராமமூர்த்தியைக் கா

ணவேணும் நீங்கள்போய்ஒருதவமுனிவந்துஉம்முடைய கடை
வாசலில் நிற்கிறாரென்று சொல்லுங்களென்று மிகவும் வேண்
ட அப்போது கோபமில்லாதபோதும் அக்கினிபோற்கொதிக்
கும் கண்களையுடைய வாயில் காப்பவர்களில் ஒருவன் முப்புரிநூ
லணிந்த முனிவரே நன்றென்று வணங்கிக்கொண்டுபோய்இரா
மமூர்த்தியைக்கண்டு வணங்கித் துதிசெய்து சக்கிரவர்த்தித்திரு
மகனான சுவாமி சந்நியாசிவேடத்தைக்கொண்ட ஒருவைதிகமு
னிவர்வந்து நாமுடைய மணிமதில்சூழ்ந்தகோயிலின் முன்னே
கட்டிய கோபுரவாசலில் நிற்கின்றார் உம்மைக் காணுதற்கென்று
ச்சொல்ல அதுகேட்டுமழைப்பொழிகின்றமலைபோலும் யானை
மேல அலங்கிருதராய்ப் பவனிவந்து உலகையாண்டு ரட்சிக்கி
ன்ற இராமமூர்த்தியானவர் அந்தவாயல்காக்கும்வீரனைப்பார்த்
துநான் முனிவர்கள்மேல் நீங்காத்தயவுகொண்டு உலகத்திலே
தகாதசெய்கைகள்செய்கிற அசுரர்களைவேரறுக்கிறதே யெனக்
கு விரதமானபடியினாலே அந்தமுனிவர் எந்தகாரணத்தினாலே
வந்தாரோ தெரியவில்லை நீங்கள் எவ்வளவுந்தடைசெய்யாமல்
அவரை இங்கழைத்து வாருங்களென்று அருளிச்செய்தவுட
னே வாயில்காப்பவன் விரைவாயோடிவந்துமுனிவரைக்கண்டு
வணங்கி ஓ! சுவாமி, ஸ்ரீராமமூர்த்தியின்னேமனமாயிற்று தாங்
களினித்தடையின்றி உள்ளேபோய்சபாமண்டபத்தில்காணலா
மென்றபோது உலகமெல்லாம் ஆள்கின்ற இராமமூர்த்தியை
முனிவேடங்கொண்ட யமதருமராஜன்வாசல்கடை நீங்கிவந்து
காணலாயிற்று ஆதலாலே கடல்சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ளவர்க்
கெல்லாம் யமன்தப்பாமல்வந்து உயிர்க்கொள்வானென்று பய
ந்து நல்ல தவங்கள் செய்யவேணும் இன்னமும் பரமோத்த
மரான இராமசுவாமியின் உயிர்கொள்ள உலகிலே கண்ணுக்கு
த்தோற்றவந்த தவமுனிவடிவை ஸ்ரீராமர் கண்டு ஐயாமுனிவ
ரே ! நீர் வேண்டுவதை யில்லையென்பேனென்று வேறொருவ
ரைப்போல் என்னையிகழவேண்டாம் நீர் என்னைக் கேட்கத்த
க்க ஆலோசிக்கும்போது உம்மை யொப்பானவர்களொருவ
ருமில்லைகடல்சூழ்ந்தவுலகத்திலே நான்கண்டதேயில்லை ஆகை
யால்உங்களையெல்லாம நன்றாக சிருஷ்டிக்கின்ற உந்திக்கமலத்
தில்பிறந்த பிரமதேவனைப்போலும் பெருமையையுடைய நீர்
வேண்டிவந்ததைச்சொல்லுமென்று இராமர்கேட்க அதற்குமு
னிவேடங்கொண்ட யெமன்சொல்லுகிறார் கேளும் அரசனே

நான் அநந்தமகாவிஷ்ணுவினுடைய அம்சத்தினிடத்தில் ஜெயசீலனாகிய பெரியமுனிவன் ஓய்செவ்வைக்குணத்தினாரே தேனொழுகின்ற மலர்மேற்கடவுளான நான்முகன் எனக்கு விடைகொடுத்தபடியே செய்யவந்தவன்யானென்றுஎடுத்துச்சொல்லத்தொடங்கினான் கேளுஞ்சக்ரவர்த்தித்திருமகனே நான்சொல்லுவதொன்றுண்டு அதாவது நாமிருவரும் இவ்விடத்தேதனியேயிருந்து பேசவேண்டும் நாந்தனித்துபேசிக்கொண்டிருக்கும்போது யாராலுஞ்சரியே இங்கேநம்முடையரகசியம் தெரியவருவார்களேயானால் அவர்கள்மேல் தாட்சணியஞ்செய்யாமல் அவர்களை நீக்கிவிடவேண்டுமென்ன அதுகேட்டுஇராமன் இப்படிக்கேட்டுக்கொண்ட அந்தவைதீகமுனிவருக்குஞ்சம்மதித்துக் கூடியிருந்த இளையபெருமாளான இலட்சுமணனைப்பார்த்து தம்பி இலட்சுமணாஉன்னைப்போலே யார்வந்தாலும்உள்ளேவிடாமல்ஜெயபேரிகைமுழங்குகின்ற அழகானநம்முடையகடைவாசலுக்குப்போய்க்காத்துக்கொண்டிருவென்று தம்பிக்குவிடைகொடுத்து விட்டபின்பு இதழ்கள்விரிய முறுக்குடைந்தொழுகின்ற மலராகிய மாலையணிந்த ஸ்ரீரகுவீரன் ஓய்முனிவரே? இனிநீர்உம்முடையமனமகிழ்ச்சியுடனே சொல்லுமென்றுகேட்க, அப்போரகசியமான பழையகீர்வாணபாஷையில் வழங்குகின்றஅந்தவைதீகமுனிவர் சக்ரவர்த்தித்திருமகனாரைநோக்கி மூன்றுலகங்களையு முடிவுசெய்யவேண்டினாலும் செய்யவல்லவனெவ்விதத்திலும்சமர்த்தனான எமதருமன்தானென்று சொல்லத் தொடங்கினான். எப்படியென்றால் முடிவைச்சொல்வதான கற்பனென்னும் வாழ்நாளையுடைய நான்முகனான பிரம்மதேவன் முறையே நாலாயிரப்பிரபந்தம்போலப் பழையதான நான்குவேதங்களையும் பாடுவனாய் திருமாலுந்திக்கமலத்திலே பிறந்து பிரமதேவராகவந்து இந்தயேழுலகங்களையும் சிருஷ்டித்த நான்முகக்கடவுளாலே சொல்லிய முடிவான நீ விசேஷத்தைகேட்பாயாக முன்னே என்னாலும் தேவர்கள் கூட்டத்தாலும் வெல்லக்கூடாதவனாய் சடாதாரனாகிய சிவனைபொருந்துகின்ற கைலாயமலையையுமெடுத்தஒப்பற்றபெரியபலமுள்ளவன் இன்னமும் வாளியைப்பெற்றவன் சூரியனுஞ்சந்திரனும் வொதுங்கிச் செல்லத்தக்க இலங்கைத்தீவிலுள்ளவர்க்கு அரசனானவன் பின்னும்மல்யுத்தத்தினாலே நிறைந்த பெரிய புஜவலிமையையுடையவனும் தேவர்களிலே சிறந்தவர்களான மூவராலும்

தொலையாதமுக்கோடியென்னும் அளவையுடைய ஆயுசுள்ளவ
ன் இன்னும்கொன்றைமாலைவிளங்குகின்ற சிவந்தசடையையு
டையசிவனிடத்தில் மிகுந்தவலிவுபொருந்திய வாளாயுதம்பெ
ற்றவன் இறவைப்போலக் கருத்தநிறமுடைய இராவணனென்
றபெயர் நான்குதிக்கிலும் ஜெயம்பெற்ற இராவணனுடைய வு
யிரைக்கொல்வதற்காகத் திருவவதாரஞ் செய்கிறேனென்றுதே
வருக்குவரந்தந்த கூரியவேலைக்கொண்ட இராமனென்னும் பி
ரபுவே சூரியனுடையபெரியாதப வருகின்றகுலத்திலேபள்ளி
கொண்ட சற்பசயனமும் திருப்பாற்கடலும்விட்டு இந்தத் திரு
வயோத்தியிலேபிறந்தாய் அப்படி அவதாரமான காரணத்தை
முடிவுசெய்தாய் இனிஉன்னுடைய மெய்யான மேன்மையைக்
கொண்ட பரமபதத்துக் கெழுந்தருளவேண்டும் என்பதாக
இப்படிச்சொன்னதுமன்றி தாமதம்பண்ணாமல் நான்சொன்ன
யித்தப்படியே செய்யக்கடவாயென்று சொல்லுமளவில் நவரத்
தினமாளிகையினைச்சூழ்ந்த வாயில்முன்னேயெரிகின்றசிவந்
தமூன்றுதீயும்வளர்த்து வேள்விசெய்கின்ற அத்திரிமகாமுனி
வருடைய பெரியபுத்திரனாக விளங்குகின்ற முப்புரிநூலணிந்
த தூறுவாசமுனிவன்வந்து ஒருவராலும் வளைக்கக்கூடாத நீ
ண்டவில்லைக்கையிலேகொண்ட இலட்சுமணப்பெருமாளைநோ
க்கி ஓ! இளையபெருமாளே? வேலாயுதங்கொண்ட ரகுவீரனி
டத்தில்நான் கருதியுள்ளதான ஒருவார்த்தை சொல்லவேண்டி
யிருக்கிறது ஆதலால் தூறுவாசமகாமுனிவன்வந்து வெளிவா
சலில் நிற்கிறானென்று ஸ்ரீராமரிடத்தில் சொல்லவேண்டியது
னக்குக்கடனென்று நான்குவேதங்களுணர்ந்தமுனிவன்சொல்
ல அந்தவார்த்தையை இலட்சுமணர்கேட்டுவெண்புரிநூலணி
ந்த பழையவைதிகரே நீர்சொன்னபடியே உமக்குயாதொரு கு
றைவுமில்லாமல் உம்முடைய காரியத்தை முடித்துத்தருவேன்
அந்தவார்த்தையை சொல்லவேணுமென்றுஇளையபெருமாள்
மிகவும்வணங்கிக்கேட்க உடனே அந்தமுனிவர் பணிதிலே மிக
வுங்கோபங்கொண்டு நீ உன்தமையனுக்கு இப்படியாக யென்
வரவைச்சொல்லுகிறையா அல்லது இப்பொழுதுஉங்களுடை
யபடைமுழுதும் அழிவதான அப்படிப்பட்ட ஒருசாபத்தைக்
கொடுப்பேனென்றுசொல்ல அப்படி உதாரத்தோடுகூறிய பெ
ரியவேதங்களுக்குத் தலைவரான முனிசிரேஷ்டர் சொல்லைக்கே
ட்டிளையபெருமாள் திடுக்கிட்டவராய் விசனத்துடனே ஆலோ

சித்து யிவரிடுஞ்சாபமானது நம்முயிற்கு நேருமேயென்று பெரியவேலைக் கைக்கொண்டவராயுப் பயந்து நடுநடுங்கி இளைய பெருமாளும் விரைந்துசென்று தன்குறைதீர ஸ்ரீராமரைப் போய்க்கண்டு சுவாமி மிகுந்த பெருமைமையயுடைய அத்திரிமகாமுனிவர் புத்திரனாகிய ஞானத்தில்மிகுந்த தூருவாசமுனிவர்வாசலில்வந்திருக்கிறார் ஏதோ விசேஷந்தங்களைக்கண்டுபேசவேணுமென்று பாதங்களில் வணங்கிச்சொல்லஅதைக்கருங்கொம்புமநெருப்பைச்சிந்துகின்ற கண்களுங்கொண்டஎருமைக்கடாவாகனத்தில் நன்றாக மகிழ்ந்தேருகின்றவரும் கண்ணுக்குத்தோன்றாதவருமாகிய யமனைநோக்கிவந்த தூருவாசமகாமுனிவரை உபசரித்து போசனஞ்செய்து பின்னாங்கே வருகிறேனென்று ஒரே உறுதியானவார்த்தை சொல்லி யனுப்பிவிட்டு தன்னிடத்தில் வந்துசொன்ன தம்பியுடனே நிலையான பெரியவேதங்களெல்லாந் தெரிந்த தூருவாசமகாமுனிவரை வரவழைத்து அவர் வந்தபின்பு பாதங்களை வணங்கிச் சதுர்வேதமுனிவரே நீரென்னிடத்தில்வந்ததுஎன்ன காரியமென்றுகேட்க அதற்கு தூருவாசமகாமுனிவர் கேளும் ஸ்ரீராமா உங்கள்குலத்து முன்னோர்கள்முறையே முடிசூட்டி அரசாளுகிறஅக்காலந்தொடங்கி ஆயிரவருஷத்திற்கொருதரம் நான்ஒருநாள்வந்து உங்களிடத்திலே போஜனஞ்செய்துக்கொள்ளுகிறதாகிய அந்தநாளின்றைக்கால் நான்போஜனஞ் செய்யவேண்டுமென்று வந்தேனென்றுசொன்னார் அதுகேட்டவுடனே எட்டுத்திக்கிலும் யாகஞ்செய்வதினாலேயே கீர்த்திச்செலுந்த வல்லவனும் அமுதுபாக்கியமான முப்புரிநூலணிந்த மார்பினராய் அரசர்களுக்குத் தருந்தமனமும் நிழலுப்போல்வானன சுயம்பாகிகளைத் தருந்தபடியே அழையுங்களென்று உத்திரவுபண்ணினார்.

வெற்றிமாலையணிந்த இலட்சுமணராலேவரப்பட்ட தூதர்கள் வாயுவேகமனோவேகமாயோடிஒருநொடிக்குள்ளேசுயம்பாகியைக்கண்டு விரைவிலோடிஸ்ரீராமர் சபாமண்டபத்தினருகே வருப்பிடிகூட்டிவர அமுதுசெய்பவனும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியினிடம்வந்து வணங்கிநின்றான். அவனைக்கண்ட ஸ்ரீராமர் சொல்லுகிறார். கேளும் சுயம்பாகியே இந்தப்பெரியோருக்குத் திருப்தியாகும்படியான அறுசுவையோடுங்கூடின உண்டி சமையல் சீக்கிரமாக வேணுமென்று கட்டளையிட்டார். அந்தப்படியே செய்கிறேனென்று ஒருவன்பொன்னினாலும்வெள்ளியினாலுமி

ருக்கும் பாத்திரங்களையெல்லாம் துலக்கி இரத்தினகுடங்களில்
நீர்கொண்டுவைத்துக்கொண்டேயிருந்தான் மற்ருருவன்சா
தஞ்சமைத்துக்கொண்டேயிருந்தான். அதெப்படியெனில் மிரு
ந்தசந்தனக்கட்டைகளாலும்குளிர்ந்த அகிற்கட்டையாலும்எங்
குமவைத்து அந்தப்பானைகளெல்லாம நல்ல வஸ்திரத்தாலே
மூட மற்றபேர்கள்வந்து அவர்களுடைய திருமடப்பள்ளியில்
வெந்த வெள்ளைசாதங்களை வீரர்களாலே அடுப்பெரிய மாட்டி
கொடிய நோய்களில்லாமல் நல்லமூனைதெரியாத புழுகுசம்பா
அரிசி ஆயிரமபடி யரிசியைஉலையில்பெயது பொன்துடப்பினு
லேதுழாவி பதமாகவடித்து வகைவகையாக யிறக்கி அறுசுவை
யோடு கூடிய கறிவகைகளைச் சமைத்து அதற்குப்பின் நன்ருக
த்தாளிதஞ் செய்துவைத்துப் பசுவிநெய்யை பதமாகக்காய்ச்சி
முதிர்ந்தபசுமையுள்ள முக்கனிகளுடனே குழம்புபால்களுங்கா
ய்ச்சி இன்னும் பலவகைகளெல்லாஞ் செய்துவைக்கும்போது
வந்திருக்கிற தூருவாசமகாமுனிவரையும் பார்த்து ஐயா முனி
வரே நீர்கேட்டபோஜனம் உண்டருளுமென்று வண்டுகள் இ
ன்னிசைராகங்களையெடுத்து திறைத்துப்பாடுகிறமாலையணிந்த
ஸ்ரீராமன்சொல்ல திருமாளிகையிலே ஆசனமிட்டு ஒருபொன்
பாத்திரத்தில் நீர்கொண்டுவந்துகொடுக்க அந்தமுனிவர்கள் க
ழுவிவத்தபின்பு பலவகைகறிகளுடனே நல்லதிருவமுதுபடை
த்து தின்ருர்கள். அப்போது தூருவாசமகாமுனிவர் மெய்யா
ன மந்திரவிதிப்படி நல்லதினத்தில் குற்றமற்றதீயினுல்சுற்றின
கையிலேகொண்ட நீரைபானஞ்செய்து அன்புடனே ஐவகைம
ந்திரத்தினுலே அமுதருந்தி பாலாக்கினி பால்தேன் நிலாவை
ப்போல் விளங்குகின்ற மலைக்கொப்பாகக் குவித்தவெண்சோறு
இவைகளை விள்ள உலாவித்திரிகின்ற உதராக்கினி அடங்கவி
லாபக்கத்திலுள்ள பள்ளங்களெல்லாம் நிறம்பவுண்டு அவர்கை
யிலேகொண்ட நீருங்குடித்து வேதத்திலே சிறந்தமுனிவர்உய
ர்ந்தபெரிய ரத்தினக்கிரீடங்களணிந்த பரிசுத்தரான அரசர் ந
ங்கள் சிவந்தகையினுலேயே பொன்னுகிய சொப்பிலே கொண்
டுவந்த கங்காசலத்தினுலே சிவந்தகைகள் கழுவிக்கொண்டு நா
விலே அறுசுவையும்பெருகி சர்க்கரைப்பாலுஞ்சோறுமானபா
யாசமுஞ்சாப்பிட்டு எட்டுத்திக்கிலுமிப்படிப்பட்ட சாப்பாடுசெ
ய்து படைப்போர் கிடைக்கமாட்டார்களென்று சமையல்செய்
தவரிற் சிறந்தவரைக்கொண்டாடி மகிழும்போது ஸ்ரீராமர்இந்

த அமுது செய்தவர்கள் யோக்கியமான குலத்தினரோவென்று அவர்கள்குலமரபும் தமக்குறவானதையுந் தெரியச்சொல்ல அதுகேட்டு தூறுவாசமகாமுனிவர் மகிழ்ந்து தமக்கிஷ்டமான திக்கைநோக்கிச்சென்றனர் பின்பு ரகுநந்தனரானவர் மகரகேயூரகங்கணங்களணிந்த எமதருமன்சொன்ன உறுதிவார்த்தையையெண்ணிப் பார்க்கும்போது தம்மோடு கூடிப் பிரியாதிருக்கிற இளையபெருமாள் இனிப்பிரிகிறதற்கிடமாயிற்றேயென்று நைந்துநைந்து துன்பத்திலே முழுகியிருப்பதைக்கண்ட இளையபெருமாள் ஓ! சுவாமி, நீர்வளம்பொருந்திய கேகயதேசத்தரசன் மகளுக்கு வரங்கொடுத்து உமதுயிரை எமனுக்குகொடுக்க நிச்சயித்திருக்கும் நீரெனக்காகத் துக்கிக்கவேண்டாம் வெற்றிமாலையணிந்த வேலாயுதங்கொண்ட இராமாவென்று பாதத்திலே விழுந்துசேவித்து சுவாமிஉம்மாலே நமதுபிதாவானவர்தம்முடையவாக்கை நிலைசெய்துக்கொண்டதினாலேஅவர்பொய்சொல்லாதவரென்று உலகத்திலே அக்காலந்துடங்கி நிலைபெருகலாயிற்று அப்படிநம்முடையதாய்மார்கள் வரங்கொடுத்துநிலைசெய்ததினாலே உமக்குக்கீர்த்தியும் புகழுமுண்டாயிற்று. அதுபோலவே இக்காலத்திலும் எமனுக்குச் சம்மதமான வரங்களைக்கொடுத்தருளும் எனக்கு அவ்வரம் நிறைவேற விடையுங்கொடுமென்று மிகவும் வேண்டித்தளர்வுகொள்ள அதுகேட்டஸ்ரீராமன் தன்னிரண்டு கண்களிரண்டிலும் அருவிபோல் நீரொழுகி மார்பிலேவழியத் தன்னைவிட்டு நீங்காத தமதுநிலையான நிழல்போன்றவனாகிய இளையவன் பிரிவுக்கஞ்சி மிகவும் வருந்துதலாய்மிகுந்ததேனொழுகுகின்ற துளசிமாலையணிந்தபராபரரான ஸ்ரீராமன் தூதர்களைநோக்கி ஓதூதர்களே! நம்முடையவளமை பொருந்திய பட்டணத்துசனங்களை வசிஷ்டகுருவுடனே கூட்டிவாருங்களென்றனுப்ப அந்தப்படியேசென்று தூதர்சொன்ன வாய்மொழியானதைக்கேட்டபின்பு பெரியபட்டணத்துசனங்களும்வசிஷ்டருமவந்து அரசனாகியதம்மைக்கண்டபின் ஸ்ரீராமர் நிறைந்தபெரிய சபையாரையும வசிஷ்டரையும பார்த்து எமதருமராஜன்வந்து தம்மிடத்தில்வரங்கேட்டுக்கொண்டதும் அத்திரிபுத்திரரான தூறுவாசனேவுதலாலேஷ்வாசல்காக்கின்ற தம்பிதம்மிடத்தில்வந்ததும் தெரியச்சொன்னார்.

அதுகேட்டு வசிஷ்டர் ராமனைப்பார்த்துக் கேளும் ராமா உமது தகப்பனார்தானே தாவுகின்றகுதிரைகட்டியபலமானதே

ர்மேல் வருகிறதசரதன் அவரிடத்தில் ஒருநாள்வந்த அத்திரி
புத்திரனான துருவாசர்பாதங்களில் வணங்கித்துதித்து ஐயா
என்னுடைய ராசாங்கத்துக்குத் தக்கபுத்திரர்களில்லாதிருக்கி
றேன் அதற்குநான்செய்யத்தக்கது யென்னவென்று மிகவும்வ
ருந்திக்கேட்டார் அதற்குத் துருவாசர் பெரிதான அஸ்வமேத
யாகஞ்செய்தீரானால் அறிவுள்ள நான்குபுத்திரர்களைப்பெறுவீர்
ஆனால் அந்தப்பிள்ளைகளில் ஒருவரிறந்தால் மற்றமூவரும் இற
ந்துபோவார்களென்றுசொல்லிய துருவாசர்மொழிப் பிசகமா
ட்டாது என்றுவசிஷ்டர்சொன்னதை தான்கேட்டுமிகவும்வெ
குண்டு ஆனால்விதியைவெல்ல ஒருவராலுமுடியாது என்றுதே
றியிருக்க இனிநீர்தம்பிக்காக விசனப்படவேண்டாமென்றிப்ப
டிச்சொல்லும்போது இளையபெருமாள் கேட்டுஸ்ரீசுவாமிநம
து குலகுருவான வசிஷ்டர்சொன்னதை இனியெனக்கு விடை
யருளவேண்டுமென்று சிவந்த திருவடிகளில் விழுந்து சேவிக்
கக்கண்ட ஸ்ரீராமன் தருமத்தின் கன்றுபோன்ற தம்பிபிரியவல்
லவர்கள் நெஞ்சைப் பிளக்கிறதினாலே மலர்போலுங் கண்களி
லேயருவிசோர விதியின்முடிவை ஆலோசித்துவொன்றும்பே
சாமல் நினைவுமூச்சுமில்லாமல் மௌனமாயிருக்கும்போது இ
ளையபெருமாள் மரப்பாவைபோல் பதில்வார்த்தையொன்றும்
பேசாதிருக்கிற ஸ்ரீராமனுடையபாதங்களை வணங்கித்துதித்து
பேசாதிருக்கிறதே விடையென்றெண்ணிக்கொண்டு அங்கேநி
ல்லாமல் அந்தப்பட்டணத்தைவிட்டுப் போகும்போது சிலர்த
ன்னைநம்பின நான்மறையோருக்கெல்லாம் உபசாரஞ்செய்துக்
கொண்டுபோவதனால் இதையோசித்தால் தேவர்கள் சொன்ன
வார்த்தை உலகத்திலே பிசகுமோயென்பர்கள் சிலர் மனநடுங்
குகிறது முடிவுகாலம் வந்ததென்பார்கள சிலர் தம்பியைப் பிரிந்
துதமயனஉயிர் தீர்க்குமா வென்பார்களசிலர் வீரத்தன்மை பொ
ருந்திய யரசாட்சியைக்கொண்டு அயோத்திமாநகரத்தரசர்களு
க்குவரங்கொடுத்து வுயிரைவிடுகிறது குலசுபாவமேயென்பார்க
ள் சிலர் இந்தஅரசர்களுயிரை யமன்தானாவது கொள்ளத்தகு
வானோவென்பார்கள் சிலர் இந்த அயோத்தியாபுரியில் துன்ப
ப்படாமல் சுகப்படுவதுண்டாவென்பார்கள்சிலர்இலட்சுமண
ரானவர் பிராணனைவிடுவாரானால் நாம்இனிப் பிராணனோடிரு
ப்போமாவென்பார்கள இப்படி அயோத்தியாபுரிவாசிகள் நை
ந்துநைந்து கரைந்துகரைந்து துக்கித்து வருந்த இளையபெரு

மாள் அந்தப்பட்டணத்து வாயிலேநீங்கிநவமணிகளைக்கொழித்து முத்துகளைப்பொன்னுடனே வாரிக்கொண்டுஎவ்விடத்தும சலப்பிரவாகமாகி தனக்குச்சரியான நதியொன்றுமில்லைஎன்ன உலகங்கொண்டாடும்படியான சாயுநதிக்குவந்துசேர்ந்தார் வந்தபின்பு குற்றமில்லாத மணிகள்பதித்த மதில்சூழ்ந்த அயோத்தியாபுரியில் வாசஞ்செய்கின்ற வெகுசனங்களும் துன்பத்தினுல்வருந்தவும் பெண்கள் செந்தீயில்மூழ்கவும் பாசபந்தத்திலகப்படாத பரதமகாராஜன் துக்கசாகரத்தில்மூழ்கவும் இளையபெருமாள் சாயுநதியில்மூழ்கினுர் அப்படிமூழுகி வராகவதாரத்தில் அதனுடைய நீண்டகொம்பினுலே பொறுக்கப்பட்ட துன்பத்தைத்தீர்த்து கடலிலமுழுந்தின உலகையாண்டமகாவீரனுன சூரியகுலத்து இராமருடைய முதிர்ந்தபிணிநோய்கள் முதலான பெரியப்பிறவிக்கடலின் கரையேறுதற்கு அந்தப்பெரியநதிக்கரைமேலேறினுன் அப்படி யேறினபின் காமக்குரோத லோப மோகமதமாச்சரியமானபகைகளைவிளைக்கின்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் உள்ளேயடக்கி வெண்மையான சங்குகள் மேய்கின்ற பெரிய பணற்கரைமேலே குத்துகின்ற வேலையுடைய இளைய பெருமாள் யாகஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில் தேவேந்திரன் ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற செப்பொன் விமானத்தின்மேலே வந்து தன்னை யுத்தஞ்செய்துகொன்ற பெருமையுள்ள இளைய பெருமாளைச் சொல்லுதற்கரிதான புகழைக்கொண்ட சரீரத்துடனே மகிழ்ந்து பொன்மயமான விமானத்தின்மேலேறிக்கொண்டுபோக பெரியவுலகத்தாரெல்லாரும் அயோத்தியாபுரி வாசிகளுடனே புலம்பியழ வெற்றிவேலைக்கொண்ட இளையபெருமாள் பொந்தியுடனே தேவலோகத்துக்குப்போய் அங்கேயிருந்து திவ்விய தேகத்தைக்கொண்டு நித்தியசூரிகள் சூழ்ந்துவர வைகுந்தம்போய்ச்சேர்ந்தருளினுர்.

ஸ்ரீராமர்

இலட்சுமணரைப்பார்த்துப்புலம்பல்.

விருத்தம்.

எங்கியேதரையில்வீழ்ந் திடியிடிந்ததுபோலென்னி
தாங்கியேமனந்தளர்ந்து சதிர்ப்பரதனையும்பார்த்து

பாங்குள தம்பியேகி பட்டணமான்வாய்காணும்
நீங்கியேபோறேனென்று நிலைதளர்ந்துருகுவாரே.

அப்பால் நடந்ததைச்சொல்லுகிறோம் எப்படியென்றால், அங்கே எப்போதுந் தன்னைவிட்டு நீங்காத தம்பியை நினைத்து மிகவும் வருந்துகின்ற துன்பத்துக்கிடமாகிய இராமன் தனக்கு வளே மெலிந்து நாலுதிக்கிலும் பார்த்து தம்பியைக்காணமல் மனந்துடித்து வேர்த்துத்திருமேனியெல்லாமெலிந்து நினைத்து நெடுங்காலமெல்லா மென்னைக்கைவிடாமல்காத்த தம்பி இப்போதென்னைக் கைவிட்டுப்போனாயோவென்று தாமரைப்போலும் கண்களிலே நீராகப்புலம்பத்தொடங்கி வெற்றிக்குடைகொண்ட மேகநாதனாய இந்திரசித்தை ஒரு அம்பினாலே கொன்று அரியாதபாவியான எனக்கு ஜெயமுண்டாகச்செய்த என்னுயிரை திவ்வியபரிமளமாலையணிந்த தசரதசக்ரவர்த்தி புத்திரனே புத்தியில்லாதவனுக்குத் துணையானதம்பி இனிநான் உலகத்திலே நிலைகொள்ளேன் நிலைகொள்ளமாட்டேன் ஓஓ நான் பொறுத்திருப்பேனோ என்னரசசிங்கமே யடைக்கலம் புகுந்த விபீஷணர் முன்னேயவன்வந்து சேரதபடிகாத்துப் பகையான இராவணன்விட்டவேல் முன்னேசென்று மலைபோல் மார்பிலேதாங்கின என் தம்பி இலட்சுமணா என்னுயிரே இனிநானென்னசெய்வேனென்றிப்படி பலவகை நினைத்து பிரலாபித்து பொன்னாலும இரத்தினங்களினாலும் அலங்கிருதமான மலைமேலே மழைவிழுவதுபோலவும் அருவிவொழுகுவதுபோலவும் கண்ணீர்பெருக அழுதுபிரலாபித்தார் அப்படி தன்செவந்த திருவடிகளையே எல்லோருக்குந்தந்து ரட்சிக்கும் ஸ்ரீராமர் அழும்போது அவர் நிறத்தைக்கொண்ட மலைகளும் அழுதன பெரியதிக்குயானைகளு மழுதன ஆகாயமும் பெரியதிக்கும் உலகங்களும் அழுதன இப்படி நினைத்துயெண்ணியெண்ணிக்கரைந்து நையாத பொருள்களொன்றுமில்லை பின்னையும் ஸ்ரீராமர் என்னுடைய இனிதான வுயிர்போனால் பொய்யான வென்னுடம்பு நிற்குமோ ஆகையாலே இனியெனக்கிளையவன் போனவழியே நானும்போகக்கடவேன் யென்று ரத்னங்கள் பதித்த ராஜமுடியை நீ சூட்டிக்கொள்ளென்று எல்லாரும் துதிக்கத்தக்க பரதனையைப்பார்க்க அப்படிப்பார்த்தவுடனேபரதன்விரைவிலே தமது கைகளைத்தலைமேலே குவித்துக்கொண்டெதிர் நிற்க அவ

ரைக்கண்டு வாசமிகுந்த மாலையணிந்த ஸ்ரீராமரானவர் ஓ? தம்பி பரதா, இனி உலகைக்காத்தல் உனக்கே கடனென்று சொல்ல அதுகேட்டுப் பரதன் மிகவுந் துக்கித்து இராமர் பாதத்தின் கீழேசெத்தவன்போலேவிழுந்து ஐயையோ இந்தராமர்விளங்குகின்ற இராஜமுடியை சூட்டிக்கொள்ளென்று எவ்வளவுந்துன்பங்கொள்ளாமற்சொன்ன தசப்பனிடத்திலே பெருமைகொண்டகேகயராஜன்பெற்ற கைகேசி பெற்றுக்கொண்ட வரத்திலும் கெட்டதாயிருக்கின்றதென்று சுவாமி நீர் அரசாட்சிசெய்கின்றவுலகத்தை ஆலோசித்து என்னிடத்தேகொடுக்கிறதுதெய்வத்தன்மையைக்கொண்ட தாங்கள்தாங்குகின்றஇந்தநால்வகையானவுலகத்தை இந்தவுலகத்திலே திரிகிறபாம்பைத்தாங்கவென்றுசொல்வதிலுஞ் சிறந்ததேயின்னம் மத்தங்காய்ப்புல்லரிசிசெந்நெல்லுக்கொப்பாகுமானாலும் மின்மினிப்பூச்சியொளி சூரியனுக்கொப்பாமோ ஆனாலும் உமக்கொப்பாகநானிருந்தரசாளுகிறது உங்களுக்கு குற்றமேயாம் ஆனதால் முன்னே உம்மைப்போலே ஆண்மைத்தொழிலைக் கொண்டவர்கள் தம்பின்னும் நிலையாக இந்தவுலகத்தை நடத்தவல்லவர்கள் யாரானால் குற்றமில்லாமல் உதாரகுணங்களுடைய குசலவர்களுக்கு நீர் உம்முடைய வொளிபொருந்திய முடியைச்சூட்டுமென்று சொல்லி பரதன் வணங்கினான்.

குசலவர்களுக்கு முடிசூட்டல்.

விருத்தம்

துங்கமுறு முத்துநவ ரத்தினத்தாலுஞ்
சொல்லரிய மரகதமா ணிக்கத்தாலும்
பொங்கமுறு சதுர்ப்பந்த லமைத்து விண்ணோர்
புளகமுற மேதினியோர் வியப்பதாகத்
திங்கள்நிகர் குசலவர்க்கு மகுடஞ்சூட்டச்
செய்திகேட் டரசர்களுஞ் சேரவந்து
தங்கடங்கள் காணிக்கைக் கப்பணமுங் கட்டி
சார்ந்திட்டார் மனங்களிப்ப கூர்ந்திட்டாரே.

அப்போது இராஜாதிராஜனான ஸ்ரீராமர் மனமகிழ்ந்து அவ்விடத்தே கொல்லனாற்செய்த கொலைவேலைக்கொண்டு நிற்கிறகுசலவர்களுக்கு அப்பொழுதுதானே முடிசூட்டுதற்கேற்ற காப்புங்கட்டி உயர்ந்தபெரிதான மதயானைமேலேறுகின்ற அர

ளுங்கூடிப் பிராமணர்கள் சூழ்ந்து பேரிகைகள்முழங்க, சங்
ள்முழங்க, வாசனைப்பொருந்திய பூமாலையணிந்த கூந்தலையு
டைய பெண்கள் விளக்குகள்தாங்க பெரிய யானைமேலே நாற்
பட்டுத் தங்கக்குடங்களின் வாய் திறப்ப கங்காசலங்கொண்டுவ
செய்து உலகநாதனை நீங்கின ஸ்ரீராமர் தம்முடைய பிள்ளை
ளுக்கு மகிழ்வுடனே பட்டாபிஷேகம்பண்ணிப் பெரியவேதங்க
ளைச்சொல்லியபடி ஆராய்ந்து நல்லநாளிலேபொன்னாலாகிய
சிங்காதனத்தின்மேலேற்றி பொன்னுடையணிந்து யானைவீரர்
எல்லாந் தங்கள் அழகியகைகளை தலைமேல்சூடக் குசலருக்
ம்பெரியராஜமுடிசூட்டியருளிய பச்சிலையுடையபழுத்தகுலைக
க்கொண்ட வாழைமரங்கள் குற்றமற்றபெண்கள்துடையிலே
ண்டு வளர்கின்ற அந்த கோசல நாட்டிலே குசலவதியென்று
குற்றமற்ற நீண்ட மதில்சூழ்ந்த பெரிய ஒருபட்டணம் உண்
பண்ணி தகுதியான நால்வகைச்சேனைகளும் அதற்குத்தகுந்
செல்வமும்வகைவகையாகவைத்துக் கொடுத்து வண்டுமலர்ந்த
லையணிந்த குசலவனென்பவனை அந்தப்பெரியபட்டணத்தி
அரசாளவைத்து கிரீடமணிந்த அரசர்க்கரசனாகிய ஸ்ரீராமர்
ன்னும் உத்தரகோசமென்று விளங்குகின்ற திருநாட்டில்
திகவிசித்திரமான சிராப்தியென்கிற வொருசிறந்தநகரத்தி
வரிசையாக ரத்தினங்களால்பதித்துஉயர்ந்தராஜதானியான
மாளிகையொன்றுகட்டி தம்முடையசதுரங்கசேனைகளும்நிலை
பெற்றசெல்வமும் நன்றாகக்கொடுத்துப் பொன்னாலாகியகீர்த்தி
யைக்கொண்ட மதில்சூழ்ந்த சிறந்த அந்நகரத்திலே லவனை
அரசாளவைத்துப் பின்பு அன்னாள்கடந்த மறுநாளையதினம்
பிராமணர் போனபடி நானும் போய்ச்சேரவேணும் சத்து
க்கருக்குப் நீங்கள் போய் சொல்லுங்களென்று வண்டுகள் தே
னைக்குடித்துப் பாடுகின்ற மாலையணிந்த ஸ்ரீராமர் தூதரையனு
ப்பிவிட்டார் தூதர்கள் சத்துருக்னமகாராஜனுடைய அதிருங்
கழல்களைவணங்கி அயோத்தியாபுரியிலே விசேஷமுண்டான
தும் பின்பு நடந்தசமாச்சாரமும் விரைவிற்சொன்னார்கள் வாயு
வேகமாகவந்தவர் அப்படி ஓட்டத்துடனேவந்து சொன்னவர்க
ள்வார்த்தை விசேஷங்களையெல்லாஞ் செவிகொடுத்துக்கேட்டு
மகிழ்ந்தநெஞ்சுடனே கண்களில் நீரொழுகஉடம்பெல்லாம் நடு
ங்கி மலைபோன்றதோள் மிகவுமெலிந்து சோர்ந்து தனக்கொப்பில்
லாத மாலையணிந்த ஸ்ரீராமனுடையபொன்னடிகளை இனி வண

ங்கி யுச்சிவிக்கப்போகிறேன் நீங்கள் இந்தப்பட்டணத்தை
ண்டுக்கொண்டு சுகமாயிருங்களென்று தன்னுடைய பிள்ளைக
இராஜமுடி சூட்டிப் பின்பு சந்திரன் தவழுகின்ற மாலையுடை
மதிற்புறத்திலே விதிப்படி ஷீராப்தியென்று மிருதியைக்கொ
ண்ட புதிதான ஒருமண்டபத்தை யுண்டுபண்ணித்தன்புத்திர
களை அந்தப்பட்டணத்திலே யிருக்கச்செய்து பின்பு பாதுகை
ணிந்த சிற்றடியும் பவளம்போலும் சிவந்த வாயுங் கண்
ளணிந்தகைகளையுடைய பெண்கள்வருந்திச் சோர்வடைய பெ
ரிய மாடமாளிகையுடைய மதுராமாநகரத்தைவிட்டு சொர்
மதில்கள் சூழ்ந்த அயோத்தியாபுரிக்கு வந்து ஸ்ரீராமருடை
இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கிய தன்புத்திரர்களுக்குப்பெ
ன்முடிசூடினதுங் குதிரையானைதேர்களாகிய இவைகளைக்கொ
டுத்ததும் முதலாகத்தெரியச்சொன்னான் அதெல்லாங்கேட்டபி
ன்பு அருவிப்போல் நீரொழுகுங் கண்களையுடைய தன்கொ
பில்லாத வெற்றிமாலையையணிந்த ஸ்ரீராமர் மூத்திலை நாவில்த
னைவிட்டுப்பிரிந்த பெரியதோள்களையுடைய இளையபெருமா
போன நல்லவழியே செல்ல ஆலோசிக்கும்போது சந்திரனை
வெப்பாக வெள்ளையானை முத்துக்குடை ஆகாயத்தின்மேலே
அழகுகாட்ட கட்டுத்தறியைமுறிக்கப்பட்ட மும்மதங்களைக்கொ
ண்ட வெவ்விதானபலகள் முனைகின்ற யானைமேலேவிபீஷண
னென்னும் மெஞ்ஞானியானவன் பின்பு யெல்லோரும் அஞ்
த்தக்க இராவணனுடைய பெரிதான பத்துமகுடங்களிலும் வி
ளங்குகின்ற இரத்தினங்களையும் பறித்துக்கொண்டேர்ந்த தன்
னைப்போல் சஞ்சரிக்கின்ற ஏழு குதிரைகட்டிய தேரின்மேலே
எட்டுதிக்கும்விளங்குகின்ற சூரியகுமாரனென்னுஞ்சுக்கிரீவனு
வந்துசேர்ந்தான் அவனுடனேமகிழ்ந்து உதயமாகின்ற சூரிய
பகவானை ஒருபழுத்தசிவந்தகனியென்று முறையுடையவனு
கோபித்துவந்து உலகமெல்லாம்பயோதுகின்ற பெரியவாயுபு
திரனும் வந்துகூடினான் அனேகமலைகளைப்பலங்கொண்டுபே
கப்போக ஒருகையாலேவாங்கி அவ்வானவர்மேலே கர்ச்சித்
மோதுகின்ற கடலை அணைகட்டின நளனும் வந்துசேர்ந்தா
பின்புதாங்குடனேயுத்தஞ்செய்ய இதுதானென்றெண்ணங்கொ
ண்டு தன் பாணாஸ்திரங்களால் யுத்தப்பண்ணிவருகிற இராப
தசேனைகளை கைகளாலும் கால்களாலும் மலைகளாலும்பிரகா
யாவின்றவெண்மையான பாவைகளாகப்பிறந்தவர்களும் மற்

அரசர்களும் வந்து கூடினர். ஆகையாலே முன்னே போன இளையபெருமாளுடனேகூடப் பெருமையைபொருந்திய மலர்போலும் பாதத்தைவணங்கினபேர்களுக்கெல்லாந்தேனைபொருந்திய மாலையணிந்த ஸ்ரீராமர்தெரியச்சொல்லி முன்னேவிபீஷணரைப்பார்த்து மின்னுகின்ற வேலைக்கொண்ட நீண்ட கைகளையுடைய விபீஷணா நீ உன்னுடைய பொன்மயமான இலங்கைக்குப்போய் உலகத்திலுள்ள ஜீவகோடிகளுள்ளளவும் வாழ்ந்திருக்கக்கடவையோவென்று அன்புடனே விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு சுக்ரீவனைப்பார்க்க அதுதெரிந்து சூரியகுமாரனான சுக்ரீவன் தனக்கும் விடைகொடுத்தனுப்புவாரென்று பயந்து சுவாமி இராகவா, அங்கதனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி அங்கே வைத்துச் சிலருடனே இங்கேகூடவருகிறதற்காகவந்தேன் என்றுவணங்கினன். அப்படி வணங்கி வேலைக்கையிலேகொண்ட ஸ்ரீராமர் பின்னே சூரியகுமாரன் சுக்ரீவன் வருவதுதெரிந்து ஸ்ரீராமரானவர், ஓ சுக்ரீவா! நிறைந்த குணத்துடையவர்களானால் திரிலோகத்திலேயுள்ளவர்கள்யாரானாலும் ஒருவர்செய்தநன்றியை மறக்கமாட்டுவார்களோவென்று வாய்வுபுத்திரனான அனுமானை மிகவும் மகிமையுடனே பார்த்து முன்னே நான் சொன்னதெல்லாம் கேட்டாயல்லவோ இனிவுலகத்திலேவாழ்ந்திருப்பது உன்சுருத்துடனே கூடினதாதலால் பொன்மலைபோலுயர்ந்த தோள்களையுடைய அனுமாரே சுகமாயிருக்கக்கடவீரென்று சொல்லிக்கொண்டேபோக அதுகண்ட சூரியகுமாரனான சுக்ரீவன் சாம்புவந்தர் வணக்கத்தை யுடைய குமுதன் அரக்கனைக் கொலைசெய்த சுமித்தன்மகாவிவேகியா ரணரங்கன் நீலன் மற்றுமுள்ள வானரவீரர்கள் உலகத்தரசர்கள் முதலிய யாவரும் ராமனுடைய வுத்தரவினலேவிலகிநில்லாதவர்களாய் அவர்களுடனே தோரணங்கட்டியும் பெரிய அயோத்தியாபுரியிலுள்ளவர்கள் அழகுமிக்கபெண்களும் வேதங்கள்நான்குமுணர்ந்த பிராமணர்களும் ஒரேமனதான அன்பினலேபிரியமாட்டாதவர்களாய் ஸ்ரீராமருடைய நிலையான திருவடிகளிலே கொண்டபக்தியினலே அந்தபழமையதான பட்டணமெல்லாம்பாழாகவிறைந்து சூழ்ந்துவர அவர்கள் கோட்டைவாசலைவிட்டுக்கடந்துபோனார்கள் அப்படியாருக்குப்போது இராமனிடத்தே கொண்ட பக்தியினலே உலகத்தாசையை வெறுத்தவர்களாய் சொல்லுதலாலே அவர்கள் பிறந்தநாள்முதலுள்ள அயோத்தியானது மூத்தமிழி

லுள்ளவரான அகத்தியமுனிவர் கையிலே மொண்டுகுடித்த மு
ன்னுளிலே வற்றியகரணமிகுந்த மணலையுடைய கடலைப்போலி
ருந்தது பின்பு ஸ்ரீராமருடனேகூடி பெருகிவருகிற நதியிலே
போய்த் தீர்த்தமாடுகிறவிடத்திலே நீராடி வெளியே கரையிலே
றினவுடனே பூவிலிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள் மகாவேகத்தி
ல் மிகுந்து அனேக பிரகாசத்தையுடைய விமானங்களுடனே
அழகியதான ஆகாசமுகட்டிலேவந்துதோன்றி அய்யனேமெ
ய்யனே துய்யவேவிளங்கும் விண்ணோர் ஐயனே இனி உம்மு
டைய திவ்வியதேகத்துடனே வந்தருளவேண்டுமென்று வண
ங்கிச்சொல்ல அதுகேட்டு ஸ்ரீராமரானவர் முன்னே தன்னைச்
சரணாகதிபண்ணுந்தேவர்கள் துன்பத்தை நோக்குதற்காக உல
கத்திலே நிலையாகப்பிறந்த வகையை நினைந்து அங்கே தனக்கு
நேரில்லாத அந்தசரயுநதியிலே கழித்துவிட்டுதம்முடையதம்
பிமாருடனே பரிசுத்தமான சரயுநதியைவிட்டுப் பின்புஒருதன்
மையாய்ச் சேரும்போது சம்பந்தாதிகளைவென்ற வேலாயுதத்
தைக்கொண்ட சோமநாசமகாராஜனாலே காவல்செய்யப்பட்ட
பிரதானசேவகர்கள் அப்பியாசிக்கின்ற நான்குவேதங்களுந்தங்
களுடைய நாலுருவும் ஒருவடிவுகொண்டதுபோலாகப் பின்பு
செழுமையையுடைய முத்துகளைப்பழிக்கப்பட்ட சரயுநதிதீரத்
திலேசகலரும் குளிர்ச்சியாகக்கொண்டவர்களாய் முழுகிக்கூடி
நெருங்கினபின்பு பிரியமாட்டாத விசனத்துடன்வந்த வானர
வீரர்களெல்லாம் பழையதங்கள் தெய்வலோகத்தைக்கண்டுநிற்
கஸ்ரீராமர்கண்டு தம்மைவணங்கு நான்முகக்கடவுளைப்பார்த்து
மேகங்கள் மோதுகின்றகொடிகள்கட்டின அயோத்திமாநகரத்
திலே கூட்டங்கள்கொண்டு வாசஞ்செய்தவர்களெல்லாரும் அ
ன்புடனே வாழ்ந்திருக்கத்தக்க வீடுகளமைக்கவேண்டுமென்ன
நீலமேகநிறங்கொண்டு விளங்காநின்றதிவ்வியசரீரத்தைக்கொ
ண்ட சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் அருளிச்செய்வதைக் கேட்டு
வீணைநாதத்தைச் செய்யும் வண்டுகள்மொய்த்த செந்தாமரைம
லரின்மேவிய பிரமதேவன் எல்லாத்தருமங்களும் விளங்குகின்
ற கிருபைக்கடலானவர் அருளிச்செய்தபடியே அயோத்தியா
புரி வாசிகளுக்கெல்லாம் விளங்காநின்ற சந்தானமென்னும்
ஒரு பெரிய பட்டணத்தை யுண்டுபண்ணினான். அப்படியே அ
மலனான கடவுள் அங்கே அவர்களிருக்கப் பட்டணம்உண்டுப
ண்ணி பின்பு அயோத்தியாபுரியி லுள்ளவர்களெல்லாம் நவமா

ணிபோல் நிறங்கொண்டுதெளிந்த நீரையுடைய சாயுவென்கிற
நதியிலேமூழ்கி தேவவடிவுகொண்டு கணக்கில்லாமல் வந்து வு
லாவுகின்ற செய்பொன்னாலாகிய விமானத்தின்மேலேற்றிக்
கொண்டுபோய் விசாலமாக விளங்குகின்ற சந்தனமென்னும்
பட்டணத்திலே நிலைகொண்டுவந்தாகள் பின்புதிருவாழியை
க்கையிலே கொண்ட சுவாமியானவர் அதிக மகிழ்ச்சியுடனே
பூவின்மேற்கடவுள் நாம்பிரமதேவன் வேதங்களைக்கொண்டுவா
ழ்த்த மகடமாணிக்கமாலை மேற்கொண்ட இந்திரன் துதிசெ
ய்து வாழ்த்தினவுடன் சிவகணமெல்லாப்போற்ற தேவர்கள்
வாழிசோபனங்கள் சொல்ல ஸ்ரீராமர் வைகுந்தமடைந்தார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கலைமறைமுனிவர்வாழ்த்தக் காரிகையாகங்கூற
நிலைபெறமன்னர்செங்கோ னீணிலந்தன்னில்வாழ்க
அலைகடலிலங்கைமூதா ரரக்கரைவேறறுத்த
சிலைதொடுவெல்வதாகச் செந்தமிழ்வாழவென்றே.

இனியவர்காதைமுற்று மெழுதினோர்வியந்தோர்கற்றோர்
அனையதனதனைச்சொல்வோர்க் கரும்பொருள்கொடுத்துகேட்போர்
கனயநற்புவியின்மீதே காவலர்புகழத்தாழ்ந்து
வினையையுமறுத்துமேலை விண்ணவர்பதத்துச்சேர்வார்.

மகாவிந்தம்-முற்றுப்பெற்றது.

சக்ரவர்த்தி திருமகனார் திருவடிகளே சரணம்.